

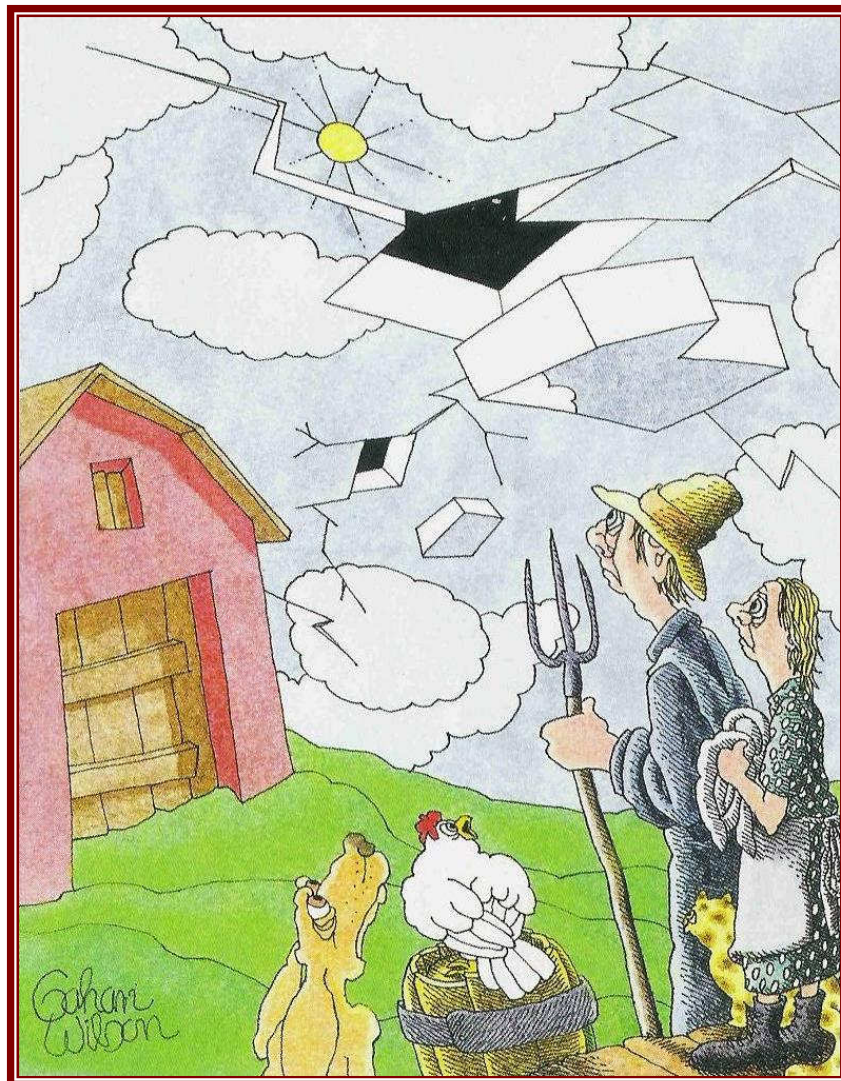
Kun Ákos

VICCEK, HUMORESZKEK, ANEKDOTÁK

(II. kötet)

Mottó: „A legjobb módszer önmagunk felvidítésére,
ha felvidítünk valaki mást.”

Mark Twain

– Utálom ezt mondani, de megmondtam előre!

Politikai viccek

- Mi volt a XX. század legnagyobb tragédiája?
- Hogy a Titanic és nem az Auróra ütközött jéghegynek.

Lenin haldoklik, és még egyszer utoljára megbeszél mindent utódjával, Sztálinnal.

- Egy dolog miatt aggódom csupán – mondja Lenin. – Mégpedig, hogy fognak-e téged követni az emberek? Mit gondolsz erről Sztálin elvtárs?
- Fognak, szerintem fognak.
- Remélem, de mi lesz, ha mégsem? – aggódik Lenin.
- Az sem probléma – mondja Sztálin elvtárs, mert akkor téged fognak követni Lenin elvtárs!

Lenin halálakor a kommunista propaganda szócsövei lépten-nyomon ezt hangoztatták:

„Meghalt Lenin, de eszméi örökké élni fognak.”

Erre egy orosz kisember így sóhajtott fel:

- Fordítva jobb lenne.

Szovjet kérdőív:

1. Ki a példaképed?

.....

2. Miért pont Lenin?

.....

Egy határszéli faluban a kisbíró kidobolja a beérkezett győzelmi hírt: áttörtük az ellenség vonalait, 100 ágyút, 50 gépfegyvert zsákmányoltunk, 1500 halott, 3000 sebesült az ellenség soraiban.

- Mondja kisbíró uram, és mik voltak a mi veszteségeink?
- Azt odaát dobolják.

A Tanácsköztársaság idején egy nagygyűlésen a szónok arra buzdította az embereket, hogy vegyék el a gazdagoktól a vagyonukat, és osszák szét a szegények között. A sok naplopó tombolt a lelkesedéstől, és éljenezve ünnepezték a szónokot. Ott volt a pesti Rothschild is a gyűlésen, s a végén odament a szónokhoz:

- Nézze uram! Nekem 400 millió korona a vagyonom, az országban pedig tízmillió ember él. Tehát egy emberre negyven korona jut. Nos, itt a 40 koronája, és hagyjon engem békén.

1929-ben, a nagy gazdasági világválság idején két zsidó bankár siránkozik:

- Ha ez így megy tovább, mehetünk koldulni!
- Na ja! – mondja a másik. Ha lesz kitől.

A zsidótörvény életbelépése után Dr. Kohnt is eltiltották eredeti foglalkozásától. Ezt követően cipőpertlivel házalt, hogy a családja ne haljon éhen. Egy nap összetalálkozik a hasonló sorsra jutott Dr. Grünnel. Könnyek között panasolja el neki, hogy legutóbb kidobták a kávéházból is. „Zsidók és kutyák ide nem jöhetnek be!” – rivallt rá a pincér.

- Borzasztó – mondja Dr. Grün. – Már a kutyák sem?

Ezt a viccet az 1930-as évek vége felé mesélték Németországban:

- Piroska megy a nagymamához, és a jól ismert dialógus hangzik el közöttük:
- De hát nagymama, mitől olyan nagyok a szemeid?

- Hogy jobban lássalak.
- És mitől olyan nagyok a füleid?
- Hogy jobban hallhassalak.
- Na, és mitől olyan nagy az orrod?
- Pszt...

A véres kezű zsarnok halálán van, s papot hívat. A gyóntató így szól a haldoklóhoz:

- Tábornok úr, megbocsát az ellenségeinek?
- Nincsenek ellenségeim. Mivel a pap kételkedve néz rá, hozzáteszi: Tudja, mind agyonlövettem őket...

Ízelítő a II. világháborús viccekből:

- Akkor tehát arra kérjük a porosz tartományi miniszterelnök úr öméltóságát, hogy szíveskedjék összeállítani a pontos listát, mindazt felsorolva, ami a Reichstag épületében a tűz martaléka lett.
- Köszönöm uraim – mondja Göring. – A benzines kannákat is felszámíthatom?

Panaszkodik egy férfi az óvóhelyen, hogy már Németországban is romlanak az erkölcsök:

- Képzeljék! – mondja. Megérkezem Nürnbergbe, a pályaudvaron beteszem a bőröndöm poggyászmegőrzőbe, érte megyek: nincs meg a csomagom.
- Ez semmi – legyint valaki. – Megérkezem Frankfurtba, beteszem a csomagom a poggyászmegőrzőbe, érte megyek: nincs meg a pályaudvar.

Hitler táviratot küld Sztálinnak:

„Gratulálok! Ennyi kommunistát nekem sem sikerült kiirtanom.”

A hitleri Németországban egy berlini polgár figyelmesen olvassa az újság első oldalát. Barátja megkérdezi:

- Mit keresel annyira abban az újságban?
- Egy halálozási hírt.
- A halálozási rovat nem az első oldalon van!
- De akit én keresek, az ide kerülne!...

Egy német kispolgár önarcképet kapott ajándékba Hitlertől, saját kezű aláírásával. Nézte, nézte aztán így morfondírozott magában: Csak azt nem tudom, hogy felakasszam, vagy falhoz állítsam?

Hitler elhatározza, hogy a nép közé vegyül, tapasztalni szeretné mennyire népszerű. Útjában egy mozi mellett halad el. Úgy dönt, hogy bemegy. Leül az utolsó sorba, egy ismeretlen mellé. Az előadás az ő arcképének vetítésével kezdődik. A terem egy emberként talpra ugrik, előrelendülnek a karok, csak úgy mennydörög a kiáltás: „Heil Hitler, Heil Hitler!” Hitler karba font kézzel ülve marad, boldog. A szomszédja oldalba böki:

- Megőrült? – sziszegi rá. – Emiatt az elvetemült gazember miatt börtönbe akar kerülni?

Hitler és Göring rosszkedvűen ül egymással szemben. Elmúlt a mámorító hadijelentések kora.

– Te mit csinálsz – fordul Hitler a régi barátához és fegyvertársához – ha mégis elvesztjük a háborút? Göring habozik:

- Hát... amit az első világháború után. Fogom a kalapom, és...

Hitler gúnyosan kérdi:

– És... mire teszed?

A Trumant és Churchillt szállító repülőgép lezuhan. Mindenki szörnyethal. Melyik országban nagyobb a gyász, kik vesztettek legtöbbet?

- A Szovjetunió.
- Miért?
- Mert Sztálin nem volt a gépen.

A második világháborúban Magyarország hadat üzent az USA-nak. Magyarország nagykövete bement a washingtoni külügyminisztériumba, majd átadta a hadüzenetet. Ezután a következő beszélgetés zajlott le:

USA külügyminiszter:

– Mi az önök államformája?

Magyar nagykövet:

- Királyság.
- És ki a királyuk?
- Nincs királyunk, hanem kormányzónk van.
- Ki a kormányzó?
- Vitéz Horthy Miklós tengernagy.
- És van önöknek tengerük?
- Az nincs.
- Értem. Van az USA-val szemben területi követelésük?
- Nincs.
- Van valamilyen országgal szemben területi követelésük?
- Igen. Ausztriával, Csehszlovákiával, Romániával...
- Értem. És azokkal szemben is hadat viselnek?
- Nem, ők a szövetségeseink.

Budapesti életkép a bombázások alatt.

- A szomszédasszony itthon van?
- Igen, tessék.
- Ha ezt a szelet lóhúst megfőzhetem a maga fájával, akkor maga cserébe megfőzheti a gombócait a levesemben.

– Ich bin partizán! – mondta egy túlélésre játszó polgár, amikor a Vörös Hadsereg katonái „Málenyikij robotra” invitálták.

Vendéglátás 1945-ben:

- Maradjon nálunk vacsorára.
- De hiszen nem számítottak rám.
- Sebaj. Ahol öten éheznek, a hatodik sem lakik jól.

1945 tavaszán, a háború vége felé, a nagy sorban állások idején Tasziló gróf is türelmesen várakozik egy élelmiszerbolt előtt. A sor egyre csak nő, mind több ember jön, mindenki türelmetlen. Egyszer csak Tasziló véletlenül hatalmasat szellent. Teljesen megszégyenülve érzi magát, azonnal kilép a sorból és elindul. Néhány lépés után észreveszi, hogy követik. Hátrafordul, és döbbenet lát-

ja, hogy a sor egy része elindult utána. Kétségbeesetten futásnak ered, de nem bírja sokáig, a harmadik utcasarkon összeesik. Ekkor utoléri a többiek, és lihegve mondják:

– Az Istenért uram! Nem akarjuk bántani, csak azt mondja meg, hol vette a babot!

1945 nyarán:

– Arisztid megy az utcán, és egy spárgára kötött porcelánbilit húz maga után. A vele szembe jövő Tasziló döbbenetesen kérdezi:

– Megörültél? Hova indultál ezzel a förtelmes edénnyel?

– Nyugalom, barátom – hangzik a válasz.

– Most jött haza a szomszédasszonyom a vásárlásból, és tőle tudom, hogy az élelmiszerjegyre ma már csak szart adnak...

Egy háziasszony arany karikagyűrűjéért cserébe valódi citromhoz jut. Boldogan vágja fel a teához, mire kisfia megkérdi:

– Anya, ez micsoda?

– Citrom.

– És mire való?

– Ez pótolja a citrompótlót.

A koncentrációs táborból visszatérve¹:

– Kedves barátom! Hát megjöttél? Jaj de örülök, hogy viszontlátlak!... Hogy legalább te megmaradtál... Hogy vagy?

– Köszönöm, rosszul. Egyebem sincs, mint amit rajtad látok...

A háború után nem csak az áruhiány, a jegyrendszer keserítette az emberek életét, hanem a világviszonylatban is példátlan hiperinfláció. 1946-ban a legnagyobb címletű bankjegy 1 milliárd bilpengő volt. (Az 1-es után 21 nulla állt.) Ezért az összegért a kézhez vétele után csupán egy doboz gyufát lehetett venni. De nagyon kellett sietni, mert mire odaért vele a vevő a trafikhoz, sokszor már csak a felét érte. Egyik napról a másikra ötszázszorosára emelkedtek az árak. A pénzcserénél 1 új forint 400 000 kvadrillió (4×10^{23}) pengővel volt egyenértékű. Ezért a begyűjtött, visszaváltásra bevitt pénzt már nem is számolták, hanem lapáttal mérték, majd vitték a zúzdába.

Ekkortájt egy vevő lép be a cipőboltba, és cipőfűzőt vásárol. Elővesz egy trillpengős bankjegyet. Az eladó kis türelmet kér.

– Pillanatnyilag nem tudok visszaadni, egy kicsit várni kell!

– Míg összegyűlik az apró?

– Dehogy! A fűző fog mindjárt ennyibe kerülni.

¹ Deportálásuk után a szomszédok, barátok, ismerősök széthordták a zsidók javait, házaikba pedig idegenek költöztek be.

Arisztid és Tasziló 1946 augusztusában gyönyörködik az új forintban.

- Olvastam a Szabad Népből, hogy „Rákosi Mátyás a forint apja.”
- Tasziló tünődve nézi:
- Úgy látszik, a mama volt szép a családban...

Hosszú sor kígyózik az élelmiszerbolt előtt. Egy arra haladó járókelő megkérdezi a sor elején állótól:

- Mondja, mit lehet itt kapni?
- Hát, ha elém áll, egy pofont; ha pedig a legvégére, akkor legfeljebb náthát.

Egy jellemző vicc a kommunista hiánygazdálkodás éveiből: A határon a vámós rábök egy zsákra a csomagtartóban:

- És ebben mi van? – kérdezi.
- Madáreledel – feleli az autós. – Van otthon egy sárga papagájunk.

A vámós int:

- Tessék kinyitni! Kiderül, hogy a zsákban szemes kávé van.
- Micsoda? – háborodik fel a vámós. Maguk babkávével etetik a papagájukat?

Az autós csak vonogattja a vállát:

- Eszi, nem eszi, nem kap mást.

Rákosi elvtárs nagyon buzgón látogatta a különféle közintézményeket. Egyszer a klinika ideg- és elmeosztálya is sorra került. A kísérők összetartották a bent lakókat. Rákosi rövid beszédet rögtönzött. Lelkes taps fogadta. A biztonsági tisztek azonban észrevették, hogy néhányan az ajtónál nem tapsolnak. Mikor a tömeg széteszlott, kérdőre vonják őket, mire az egyikük méltatlankodva válaszol:

- De kérem, mi nem bolondok vagyunk, hanem ápolók.

Rákosi meghallotta, hogy az őt ábrázoló bélyeg rossz minőségben készült, ugyanis „az istennek sem ragad”. A pártfőtítkárnak nem hiszi el, hogy már bélyeget sem tudunk megfelelő minőségben gyártani. Szabotázs emleget, de mielőtt magához rendelné a felelősöket, gondolta lemegy a sarki postára, és személyesen ellenőrzi a hír valódiságát. Beáll a sorba. Természetesen azonnal felismerik. Rögtön az ablakhoz engedik. Kér egy levélbélyeget, és megkérdezi a körülötte állókat, hogy tényleg nem ragad-e a bélyeg. Az emberek váltig bizonygatják, hogy bizony nem ragad. Rákosi ráköp a kapott bélyegre, és a borítékra ragasztja. Egyből odaragad. Erre megszólal a mellette álló atyafi:

- Ja, mi a másik oldalára szoktunk köpni!

Rákosi Mátyás inkognitóban járja a várost, hogy jobban megismerje az emberek véleményét. Beül egy moziba, ahol a film előtt perog a híradó, amelyen éppen neki adják át az alkotmány ünnepére sült friss kenyeret. Mindenki feláll a moziban, és vastappsal köszönti:

- Éljen Rákosi! Éljen Rákosi!

Rákosit nagy öröm tölti el, ám a következő pillanatban valaki nagyot csap a fejére, és így szól:

- Tapsolj kopasz, különben elvisz az ÁVO!²

² Államvédelmi Hivatal. (A Belügyminisztérium Államvédelmi Osztályának rövidítése.)

Vidéki körútján Rákosi Mátyás ellátogat az egyik iskolába. A tanító megindult beszédben üdvözlő Sztálin elvtárs legjobb magyar tanítványát, népünk bölcs vezérét. Utána Rákosi elvtárs kicsit vizsgáztatni akarja a tanulókat:

- Na, pajtások. Akkor halljuk mit tanultatok az én küzdelmes életemről. Tudjátok-e, mennyit kellett nekem tanulnom..., harcolnom..., börtönben ülnöm?

Senki sem jelentkezik. Rákosi erre kiszólítja a padból Móricket:

- Na fiam! Hát hogyan lettem én az ország első embere? Nem tanultatok? Ne félj, mondd csak bátran.

Mire Móricka:

- Tanulni nem tanultuk, de el tudjuk képzelni.

Nagy fekete autó robog az országúton. Az úttest mellett egy kisfiú kétségbeesetten integet. A kocsi lefékezik, a sofőr bosszúsan hajol ki.

- Hogy merészeled leállítani a kocsit?
- Tudod, ki ül mögöttem?
- Tudom, Rákosi pajtás.
- Akkor hogyan merted megállítani?
- Tessék megnézni a hátsó kereket... Mindjárt kiesik!

A sofőr kiszáll, konstatálja, hogy a gyerek igazat szőtt. Rákosi elhúzza a függönyt, letekeri az ablakot, és odainti a kisfiút. Nagyszerű gyerek vagy, fiam. Felfedezted a szabotázst, és megmentetted az életemet. Mit szeretnél jutalmul?

A gyerek gondolkodik egy kicsit, majd kiböki:

- Csak azt, Rákosi pajtás, hogy ne tessék elmondani az apukámnak.

A falusi szemináriumon befejeződik az oktatás. A tanulók vizsgán számolnak be tudásukról. János bácsit is megkérdi az elnök:

- No, János bácsi, milyen ember Rákosi elvtárs?

János gondolkodik, majd nagy nehezen kiböki:

- Hát... lehetne rosszabb is...
- Mit beszél? – horkan fel az elnök. – Azonnal vonja vissza!
- Visszavonom, kérem – mondja csendesen János bácsi. – Rosszabb már nem is lehetne.

Egy férfit feljelentettek, mert betanította a papagáját, hogy azt mondja: „Dögöljön meg Rákosi elvtárs!” A vádlott a tárgyalás előtt az utolsó pillanatban kicserélte a papagáját a pap papagájára. Ezért a bírák sehogy sem tudták rávenni a papagájt, hogy elmondja a betanított szöveget, így nem volt meg a bizonyíték. Elhatározták, hogy kórusban mondják: dögöljön meg Rákosi elvtárs – majd csak megszólal a madár. Rá is kezdtek a bírák, mire a papagáj:

- Uram! Hallgasd meg könyörgésünket!

Lebukott orosz kém:

Az amerikai kémközpont iskolájában úgy szoktatják a leendő spionokat a kemény orosz télhez, hogy bezárják őket a hűtőházba, és fokozatosan 0 °C alá viszik a hőmérsékletet. A Kaliforniából származó kémtanuló –15 °C-ig bírja, s akkor kirohan. New York-i társa –25 °C-nál adja fel. A harmadik még bent van. Amikor a hőmérséklet már –40 °C alá süllyedt, bekukucskálnak, és álmélkodva látják, hogy társuk nyugodtan ül, és újságot olvas.

- Hát te nem fázol? – kérdik tőle.
- Ugyan már! Nálunk Szibériában ennél jóval hidegebb van.

Híre megy, hogy Szibériában él a világ legöregebb embere, a 178 éves Borisz. Egy rádióriporter elutazik a Tajgába és megkeresi. Több napi vonatozás után a megadott címen meg is találja az öregget. Bekacsolja a magnetofont, és megkérdezi:

- Mondja, mi a hosszú élet titka?
- Hát kérem, a Nagy Októberi Szocialista...
- Bácsikám, most nem erről van szó. Arról beszéljen, hogyan élt, mit evett, mit ivott? Mi a hosszú élet titka?
- A Nagy Októberi Szocialista...
- Bácsikám nem ez érdekli a rádióhallgatókat, hanem az, hogyan tudott ilyen magas kort megélni?
- Hát éppen ezt akarom elmagyarázni. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom idején akkora volt a zűrzavar, hogy véletlenül egy egyest írtak az életkorom elé.

A szerencsésen életben maradt Kohn bácsi elsőként jelentkezik a Magyar Kommunista pártba. Óriási meglepetésre rövid úton elutasítják. Berohan a pártszékházba, magyarázatot követel, amit meg is kap.

- Szeretném tudni mi a kifogásuk ellenem?
- Több tanú is van rá, hogy 1944-ben előbb nyilas keretlegényekkel, majd német SS-katonákkal sétált a Duna-parton³.

A kommunista hatalomátvétel után:

Sírva jön a Korona szálló éttermének primása, s találkozik a cimbalmostal, aki megkérdi:

- Hát tenéked mi bajod?
- Most jövök az igazolóbizottságtól – feleli nagyot sóhajtva. – Eltiltottak, nem játszhatok...
- Na, de miért nem?
- Azt kérdezte az igazolóbizottság elnöke, húztam-e az ántivilágban, hogy „Horthy Miklós katonája vagyok én...” Mondtam: húztam hát!
- Ej, te málé, hát miért nem tagadtad le?
- Nem lehetett, mert neki húztam.

Május elseje, a munka és a nemzetközi munkásmozgalom ünnepe túlélte a kommunizmust, és mára egyszerű majálissá szelídült. Az osztályharc tetőpontján azonban ilyen mondanivalójú karikatúrák jelentek meg róla:

„A tunya arisztokrácia elborzadva rezzen össze május 1-én, mert a munka hadának a lépte dobog!”

Arisztid visszaérkezik a kitelepítésből, és összehoztrombitálja fellelhető barátait, hogy megidézzék a boldog békeéveket. A vendéglői ebéd után Arisztid így szól a pincérhez:

- Fiam, írja fel a számlámra!
- De kérem, vendég elvtárs, ez minálunk már nincs szokásban!

³ Az ostrom alatt a nyilasok és az SS-tisztek lehajtották a zsidókat a Duna-partra, ahol föbe lőtték és leúszatták őket a folyón.

– Éntőlem fejben is tarthatja, ha akarja!

Két asszony beszélget az 1950-es években egy presszóban, a kávézaccból újráfőzött fekete mellett.

– Hogy élsz? – kérdi az egyik.

– Nagyon jól. Három éve van egy barátom, gróf Alwinczy.

– Gróf? – csodálkozik a barátnő.

– Igen, de nem bántják, kedvelik a gyárban, ahol dolgozik.

– Mit dolgozik?

– Az udvart seprí. Nagyon szeretetre méltó ember.

– És miért nem házasodtok össze? Ugyan... Bolond lennék feleségül menni egy grófhhoz, amikor egy partizán özvegye lehetek.

A kommunizmus első évtizedében hirtelen megnőtt a volt partizánok száma. Ebből az időből származik ez a vicc:

– Mondja Kovács, maga is részt vett az ellenállási mozgalomban?

– Nem, de már intézem.

Párbeszéd Budapesten 1950-ben:

– Hallottad? Csekonics báró egyik eszpresszóból a másikba jár.

– Miért, olyan jól megy neki?

– A fenét. Gyufát árul.

Egy élmunkás felszólal a taggyűlésen:

– Kérem én csak annyit szeretnék mondani, hogy éljen Rákosi...

Dübörgő taps szakítja félbe, az emberek felállnak, vastaps. Amikor befejezik a munka hőse újra kezdi:

– Szóval csak annyit akartam mondani, hogy éljen Rákosi...

Ismét dübörgő taps, felállás, skandálás. A sztahanovista⁴ kissé ingerülten mondja:

– Engedjék már meg, hogy befejezzem!

– Szóval azt akartam mondani, hogy éljen Rákosi abból a havi hatszáz forintból, amit kapunk.

– Miért nem jött el az utolsó párttaggyűlésre, Kovács elvtárs?

– Nem tudtam, hogy az utolsó? Ha tudtam volna, elvittem volna az egész családomat is.

Felsorakoztatják a gyűjtőfogház politikai foglyait az udvaron.

– Emberek, hozzák rendbe magukat – mondja a parancsnok –, mert hamarosan megérkezik Rákosi Mátyás főtitkár...

Egy hang a sorból:

– Végre! És ki lesz az új főtitkár?

Rákosi elvtárs sétál, és valahol „kommunistázást” hall. Odasiet, s látja, hogy egy kisfiú pici ciccákkal játszik. Két csoportra osztja őket, s közben azt mondja:

– Ez kommunista, ez nem kommunista, ez is kommunista...

⁴ Alekszej Sztahanov szénbányász a szocialista munkaverseny hőse volt a Szovjetunióban. Az előírt normát több mint 100%-kal túlteljesítette, ezért a pártpropaganda a kommunista blokk minden országában követendő példaként állította a dolgozók elé.

- Rákosi pajtás megkérdi:
- Hát miben különböznek ezek egymástól?
- Amelyiknek még nem nyílt ki a szeme, az kommunista, amelyiknek már kinyílt, nem kommunista.

Azt kérdezi a tanfelügyelő az iskolai látogatáson Mórlickától:

- Milyen eredményeket értünk el az ötéves terv idején a burgonyatermesztésben?
- A szovjet mezőgazdaság példamutatásának köszönhetően – darálja Mórlicka – ma már annyi burgonya terem hazánkban, hogyha egy kupacba raknánk, felérne az égig, az Isten lábáig...
- Na de Mórlicka! – szól közbe a tanítónő. – Hogy mondhatsz ilyeneket? Hiszen tudod, hogy nincs Isten!
- Miért? – vág vissza Mórlicka. – Krumpli van?

Az 1950-es években a népnevelők ellátogatnak János gazda házába is, és a kor szellemének megfelelően köszöntik:

- Szabadság, János bátyám!
- Az kéne, meg egy kis eső – feleli az öreg.

Folyik tovább a történelemóra. A tanító néni felszólítja az osztály legjobb tanulóját:

- Na Pisti! Meg tudnád mondani, mit kapunk a nagy Szovjetuniótól?

A fiú némán töpreng. Mögötte az egyik gyerek halkán súgja neki:

- A nagy semmit!

A tanító néni észreveszi, és leinti.

- Nem kell súgni, Pisti is tud gondolkodni, majd rájön magától is.

A tanító néni a „tragédia” fogalmát szeretné megtanítani a gyerekeknek. Meg is kérdezi a Pistikét, hogy tudna-e példát mondani a tragédiára. Pistike nem habozik:

- Hát például tragédia az, hogy döglenek a nyulak!
- Nem, Pistike, tévedsz. Ez valóban nagy baj, de nem tragédia! A tragédia az volna, ha a mi nagy vezérünk, Rákosi elvtárs hirtelen és váratlanul elhalálozna! Érted?

Néhány hét múlva szakfelügyelő érkezik az iskolába, és a tanító néni imponálni szeretne neki. Ezért ismét előveszi a témát, amit már olyan jól elmagyarázott.

- Gyerekek, meg tudná nekem mondani valaki, mi a különbség a baj és a tragédia között? Pistike?
- A tragédia az, ha a mi nagy vezérünk, Rákosi elvtárs hirtelen és váratlanul meghal. Az tragédia! De nem baj! A baj az, hogy döglenek a nyulak...

– Hallottad? Végre egy örömhír. Lassanként megszűnik a cukorhiány.

– Hogyhogy? Lesz elegendő?

– Nem, nem! Úgy elfelejtjük, hogy már nem is fog hiányozni.

Korabeli jelenet egy zöldséges boltban, ahol a vevő mérgesen kérdi:

- Hát semmilyen gyümölcsöt nem tud mutatni?

Mire az eladó a karját széttárva mondja:

- Hát legfeljebb fügét mutathatok, és már lendítette is a kezét előre.

Ez a vicc a szocializmusban, az áruhiány alatt keletkezett, amikor a boltban a vevő volt a legkevésbé fontos:

Bemegy egy ember a boltba, vár legalább negyedórát, de senki se foglalkozik vele. Odamegy egy egyik eladóhoz, és megszólítja:

- Uram! Megismer engem?
- Ne haragudjon, nem.

Hátrál egy lépést.

- És így, megismer?
- Elnézést, még mindig nem.

Kimegy a boltból, majd újra bejön.

- Na, így már rám ismer?
- Bocsánat, de nem ugrik be!
- Hát elárulom magának... Én vagyok a VEVŐ!

Hárman állnak egy Ádám és Éva kiüzetését ábrázoló festmény előtt: egy angol, egy francia és egy orosz.

- Nézzék ezt az elegáns, tartózkodó kifejezést az arcukon – mondja az angol. – Teljesen biztos, hogy Ádám és Éva angol volt.
- Ugyan, nézzék, milyen szépek. Emellett teljesen meztelenek, így biztos, hogy mindketten franciák voltak – így a francia.
- Önök tévednek. Nézzék meg jobban a képet! – mondja az orosz. – Nincsen ruhájuk, egyetlen ételük van, az alma. Ennek ellenére azt hiszik, hogy ez a Paradicsom, így biztos, hogy oroszok!

Nem csak az áruhiány volt nagy, a szolgáltatásokra is hónapokat kellett várni.

Az állami autókereskedelmi vállalatnál Kovács befizeti az előleget egy új Trabatra. A tisztviselő közli vele, hogy pontosan öt év múlva kapja meg a kocsit.

- Rendben van. De ha lehet, akkor délután kérem.
- Miért?
- Mert délelőtt jön hozzám a vízvezeték-szerelő.

Az előbbi vicc kissé feltupírozva:

Moszkvában a hetvenes évek végén megnyílik az első autószalon. Vologya félve lép be a hatalmas, csillogó, fotocellás üvegajtón. Mindjárt érzi a légkondicionálást, 23 fokos, kellemes, mesterséges szellő borzolja lágyan a márványpadlón álló pálmák üdén bólogató leveleit. Két csinos, hosszú combú, bikinis szőke hostess siet elé, lesegítik róla a pufajkát, leültetik egy hatalmas bőrfotelbe, kávé, üdítőt szolgálnak fel, miközben egy harmadik hölgy finom szivarral kínálja, a negyedik meggyűjtja a szivart. Kisvártatva kifogástalan öltözékű csokornyakkendő, ősz úr lép Vologyához:

- Engedje meg, hogy bemutatkozzam, Szergej Vasziljevics Csorkin vagyok, az igazgató. Autószalonunkban bármilyen gépkocsit megtalál, a Trabanttól a Rolls-Royce-ig. Az ön legelképesebb igényeit is kielégítjük.

Az igazgató tapsol egyet, erre bikinis csinos hölgy siet hozzájuk a típuskatalógussal.

- Uram, milyen márkára gondolt? – kérdi az igazgató – Szeretném figyelmébe ajánlani ezt a nyolchengeres Buick luxuskupét például.

Vologya zavarban van:

- Nos, én... ugye... egy... ezerkét köbcentis Ladára gondoltam.
- Természetesen uram, ez egy bevált, megbízható modell.

Ismét tapsol az igazgató, újabb hölgy hozza a színekatalógust.

- Milyen színben parancsolja? Természetesen metál fényezés, brillfényezés mind-mind rendelkezésre áll – lelkesedik az igazgató.
- Én egy egyszerű fehérret szeretnék... – motyogja Vologya.

Újabb taps, jön egy másik csinos hölgy a kárpitkatalógussal.

- Milyen legyen a kárpitozás, milyen legyen az ülészet? Szattyánbőr, antilop, bársony, esetleg plüss? – kérdi az igazgató, miközben egy porszemet pöcköl le öltönye hajtókéjéről.
- Én, kérem... csak egy egyszerű, olcsó műbőr kárpitozást szeretnék, műbőr ülészetrel, mindegy, hogy milyen színűt.

Az igazgató mosolyog:

- Uram, bölcsen döntött. A műbőr könnyen tisztítható, időtálló.

Újabb hölgy libben oda az extrakatalógussal.

- Már csak egyetlen kérdés a formások elintézése előtt – mosolyog az igazgató. – Milyen extrákat kíván az autójába? Motoros ablakfelhúzó, tükör, napfénytető, fedélzeti számítógép, bár-szekerény italhűtővel, vagy valami egyéb?
- Én csak egy egyszerű szériakivitel szeretnék – mondja Vologya.

Az igazgató a pulthoz kíséri, ahol egy újabb csinos hölgy felírja a nevet, lakcímet.

- Uram, nyugodtan menjen haza, az autóját a cég költségén házhoz szállítjuk.
- Pardon! – kérdi halkán Vologya. – Meg tudná mondani, mikorra várjam az autót?
- Természetesen, uram! Egy pillanat.

Az igazgató belelapoz az előjegyzési naptárba, majd így szól:

- 2016. április 27-én.
- Délelőtt, vagy délután?
- Délután, 14 órakor.

Mire Vologya mérgesen:

- A fene vinné el, pont akkor jönnek a gázszerelők is!

Kovács notórius rémhírterjesztő. Mivel korábban üldözött volt, nem ítélték börtönbüntetésre. Amikor már harmadszor került vizsgálati fogságba a vallató tisztek elhatározták, hogy mielőtt szabadon engedik, elveszik a kedvét rémhírterjesztéstől. Kivitték a börtönudvarra, fejére olvasták a vádat, majd bekötötték a szemét, falhoz állították és vaktölténnyel rálóttek. Kovács utána reszkető inakkal vánszorgott ki az utcára. Az utca másik oldalán meglátta egy ismerőst. Intett neki, hogy beszélni akar vele.

- Mondok valamit Szabó úr, de ne adja tovább! Közelebb hajolt, majd a fülébe súgta: Képzeld ezeknek már töltényük sincs!

A sztálini rémuralom évtizedei alatt egy pártdelegáció ellátogat az iskolába. A küldöttség vezetője megkérdezi az egyik gyerektől:

- Meg tudod mondani, hogy kicsoda Sztálin?
- Sztálin elvtárs az én apám.
- Nagyon jó... Akkor ki a te anyád?
- Az én anyám szülőházam drága földje, a nagy Szovjetunió.
- Pompás... És mondd Vologya, mi szeretnél lenni?
- Árva.

Közvéleménykutatók járják Leningrád egyik új lakótelepét. Megkérdezik az öregeket, hogy milyen jövőt szeretnének. Először felveszik a személyi adatokat.

- Hol született bácsikám? – kérdezi a számlálóbiztos.
- Szentpéterváron.
- Jelenlegi lakcíme?
- Leningrád, Lenin út 7.
- Mik a vágyai a jövőre nézve?

- Nekem már csak egyetlen kívánságom van galambocskám. Szeretnék Szentpéterváron meghalni.

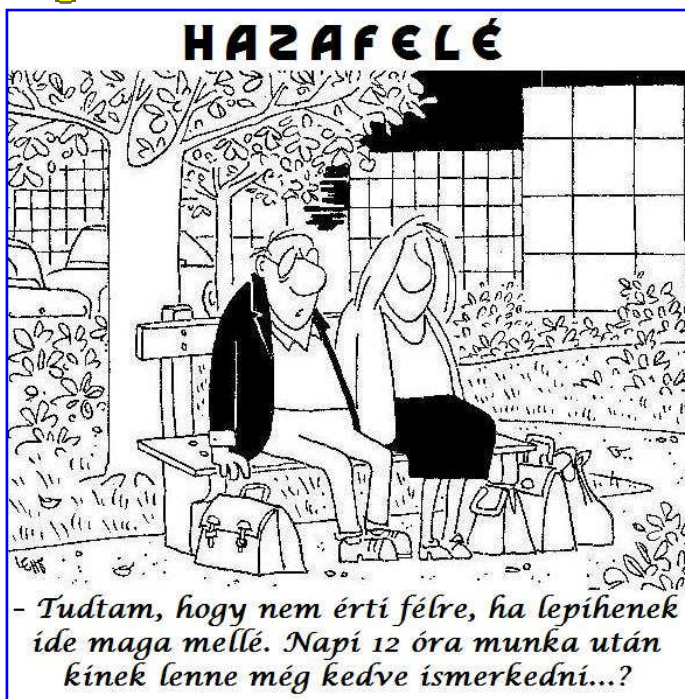
A vidéken élő gyári munkás életében először jár Moszkvában. Barátja megmutatja neki a város nevezetességeit.

- Látod ez itt a Vörös tér, és ott az a Kreml...
- Mondd, miért kellett ilyen vastag falakkal körülvenni a Kremlt?
- Hogy védjen a bűnözőktől.
- A kintieket vagy a bentieket?

A moszkvai Kremlnél az éjszakai szolgálatot teljesítő őr éjfél előtt néhány perccel egy agyongyötört arcú alakot lát feltűnni maga előtt. Ráfogja a puskáját:

- Állj, ki vagy?
- Ne lőj, én vagyok Rettegett Iván cár szelleme! – majd hirtelen eltűnik. Pár perc múlva egy ugyancsak ijesztő kinézetű nő tűnik fel. Az őr arra is ráfogja a fegyvert:
- Állj, ki vagy?
- Ne lőj, én vagyok Katalin cárnő szelleme. – Utána ez a tünet is szétfoszlik. Nem sokkal éjfél után egy harmadik alak is feltűnik.
- Te kinek a szelleme vagy?
- Menj a fenébe, most jövök a melóból.

Szása beáll a Lenin Mauzózeum előtti kilométeres sorba a Vörös téren, hogy láthassa a nagy forradalmár bebalzsamozott tetemét. Mire sorra kerül rosszul lesz, ezért öklendezve rohan a Mauzózeum mögé, s ott a földre hány. Egy arra tántorgó részeg megjegyzi:

- Minek nézted, ha nem bírod?

Egy félresikerült politikai vicc:

- Mit csinálna Lenin, ha élne?
- Kaparná a koporsó fedelét belülről.

Iván Moszkvába költözik. Tíz év után gondolta megnézi, hogy élnek az otthoniak, ezért hazalátogat a falujába. Megkérdezi régi ismerősét:

- Szemjon Kuzmics bácsi, van magának videója?
- Na hallod! Még színes tévém is van.
- Hát lemezjátszója.
- Az már mindenkinek van a faluban. Én már hifitoronnyal is rendelkezem.
- És tudja-e ki vagyok én?
- Persze, hogy tudom, fiam. Te vagy a tegnap érkezett újságíró.
- No de Szemjon Kuzmics, hát nem ismer meg? Én vagyok a szomszédék fia, az Iván.
- Akkor meg mit hülyéskedsz? – bosszankodik az öreg. – Hiszen tudod, hogy még villany sincs a faluban!

A szovjet Patyomkin gyárba amerikai küldöttség érkezik. A párttitkár összehívja a dolgozókat, és azt mondja nekik:

- Elvtársak! Ha az amerikaiak azt kérdezik, mennyire jó itt dolgozni, mondjátok azt, hogy nagyon! Ha azt kérdezik, mennyit kerestek, mondjátok, hogy száz rubelt, és ezért egy Zaporozsecet is vehettek... Megérkezik az amerikai delegáció, és a vezető megkérdezi Ivántól:
- Na, jó itt dolgozni, Ivan Ivanovics?
- De mennyire jó!
- Mennyi a fizetése?
- Száz rubel.
- Száz rubel? Mit tud azért venni?
- Akár egy Zaporozsecet is.
- Van már autója?
- Nincs.
- Hát miért nem vesz?
- Hülye lennék! Megvárom a következő havi fizetésemet, és veszek rajta egy bakancsot.

Két elítélt beszélget egy magyar börtönben:

- Te politikai vagy, vagy köztörvényes?
- Politikai.
- Mit csináltál?
- Járt a szám. Tudod, vízvezeték-szerelő vagyok, és behívtak a pártbizottságra, hogy javítsam meg a csapot. Én alaposan átvizsgáltam mindent, és utána azt mondtam, hogy: „Itt minden el van rohadva, az egész rendszert ki kell cserélni.”

- Téged miért csuktak le?
- Mert május elsején felvonultam.
- Na és, ezért még senki sem került börtönbe.
- De én egy nagy transzparenst is vittem magammal.
- Más is ezt teszi.
- Igen, de az enyémmre az volt ráírva: „Iván, nincs honvágyad?”

Két rab összekerül a börtönben.

- Te miért kerültél ide? – kérdezi az egyik.
- Izgatásért! Szidtam a rendszert. És te?
- Nyugtatózásért. Azt mondtam, hogy úgysem tart ez már sokáig.

Taggyűlés 1951-ben.

Kovács felszólal a taggyűlésen:

- Három kérdésem lenne... Hová lettek a kávéházak? Hová lett a búza? Hová lett a hús?

Egy hónappal később, a következő taggyűlésen feláll Szabó:

- Nekem csak egy kérdésem van: Hová lett Kovács?

Ketten beszélnek az üzemben:

- Észrevetted már, hogy Kovács szaktárs a múlt hét óta eltűnt a gyárból?
- Hogyne. De csak most kezdek aggódni érte, mert azt is észrevettem, hogy senki sem keresi.

- Hogy vagy öregem?
- Köszönöm, megvagyok. És te?
- Én még nem vagyok meg, de már köröznek.

Az Államvédelmi Hivatal folyosóján örök kísérik Kohn bácsit. Szembejön vele Grün, és ráköszön:

- Jó napot, Kohn!
- Én magát nem ismerem – mondja Kohn bácsi.
- Dehogynem – erősködik Grün. – Hát nem emlékszik Auschwitzra?

Kohn bácsi arca felragyog.

- Ó, a régi szép idők...

- Névtelen levelet írni a legnagyobb alávalóság! – mondja egy notórius feljelentgető.
- Úgy van! – mondja a másik. – Én mindig valaki másnak a nevét írom alá.

Hajnalban arra ébred a cigány, hogy mozog a függöny. Fölkel, elhúzza, hát ott áll előtte a halál, kaszával.

- Jaj, de megijedtem – sóhajtja megkönnyebbülve a cigány. – Már azt hittem, hogy az ÁVO...

Azt kérdezi a cigány a párttitkártól:

- Mondja már párttitkár elvtárs, a kommunista műszak magánügy vagy közügy?
- Hát persze, hogy közügy...
- Na, akkor rám ne számítson, mert én öt évre el vagyok tiltva a közügyektől.

A párttitkár meglátja a cigányt, aki szintén párttag.

- Te cigány, azt mondják jársz a templomba!
- Igaz, de járok én taggyűlésre is!
- De azt mondják, hogy pénzt is dobtál a perselybe!
- De fizetem én a tagdíjat is!
- De azt mondják, hogy megcsókoltad Krisztus lábát a kereszten!
- Megcsókolom én a magáét is, ha ott lesz!

Disszidálni akar a cigány. Még mielőtt nekivágna, érdeklődik a párttitkárnál, hogyan működik a vasfüggöny.

- Az úgy, hogy aki át akar menni a határon, annak levágja a fejét.
- Értem már – mondja a cigány.
- Mit értesz?
- Hogy miért van ott annyi fej, itt meg annyi segg...

Isten megteremtette a világot és a különféle népeket. A népeknek kiosztotta a nemzeti karaktereket, hogy ne legyenek egyformák. Így a magyarok kapták a talpraesettséget, a németek a precizitást, az olaszok a zenei érzéket, az angolok a hidegvért. Csak az oroszok nem kaptak semmit. Panaszkodtak is ezért, de az Úr azt válaszolta, hogy: „Ti lesztek a világ legnagyobb országa, így benneteket senki sem fog összetéveszteni más nemzetekkel!” Ők azonban nem nyugodtak bele ebbe, és tovább siránkoztak. A Teremtő egy idő után megunt a sopánkodást, és egyszerre három dolgot is adott nekik: az intelligenciát, a becsületességet s ráadásul a kommunizmust. De feltételül szabta, hogy ezekből minden ember egyszerre csak két tulajdonságot birtokolhat.

És ez így is lett. Ha egy szovjet polgár becsületes kommunista, akkor nem lehet intelligens. Ha pedig intelligens kommunista, akkor nem lehet becsületes. És végül, ha intelligens és becsületes, akkor nem lehet kommunista.

Kovácsot behívhatja az üzemi párttitkár.

- Ejnye, Kovács kartárs! Azt hallottam, hogy már nem akar több békekölcsönt⁵ jegyezni. Meg tudná indokolni, miért nem?
- Nézze párttitkár elvtárs! Van már egy vegyi gyáram Leninvárosban, van egy kohóm Sztálinvárosban... Most már szeretnék venni egy lódenkabátot...

Két kisember találkozik az utcán 1950-ben:

- Jó napot!
- Jó napot!
- Hogy van?
- Köszönöm jól.
- Akkor mi az, amit húz maga után?
- Ja, csak a beleim.

A kommunista diktatúrában napirenden volt a szocialista fejlődés útjára lépett afrikai országok támogatása. A testvéri segítségnyújtás költségét azonban nem az állam fedezte, hanem ezt is a dolgozók nyakába varrták. Még a gyerekeket is felhasználták a szükséges pénz összegyűjtésére.

A tanító néni közli az iskolában:

- Gyerekek, holnapra hozzon mindenki tíz forintot, mert Urundi-Burundiban támogatni kell a pártszervezetet.

Másnap mindenki hozza a pénzt, csak Pistike nem. Amikor számon kérik tőle a mulasztást, így szól:

- Apukám egy fillért sem adott, mert úgy tudja, hogy Urundi-Burundiban nincs is pártszervezet.

A következő héten így szól a felhívás:

- Gyerekek, holnapra hozzon mindenki tíz forintot, mert Urundi-Burundiban támogatni kell a szakszervezetet.

Pistike ismét pénz nélkül érkezik, s már kérdés nélkül mondja:

- Apukám azt üzeni, hogy Urundi-Burundiban szakszervezet sincs.

Ismét egy hét múlva:

- Gyerekek, holnapra hozzon mindenki tíz forintot, mert Urundi-Burundiban kétmillió kisgyerek éhezik.

A nebulók hozzák a tízeseket, és a tanító néni csodálkozására ezúttal Pistike is fizet. Egyszerre harminc forintot guberál le.

- Hát te miért hoztál ennyi pénzt? – kérdi tőle.
- Az apukám elnézést kér. Azt üzeni, hogy tévedett, mert ahol kétmillió kisgyerek éhezik, ott biztosan van pártszervezet és szakszervezet is...

Két barát találkozik a körúton:

- Hallottad? Jövőre fél kézzel dolgozunk.
- Miért?
- A másikkal tartjuk a fügefalevelet.

⁵ Az 1950-es évek elején, amikor a kommunista tervgazdaság a tönk szélére került, a pártapparátus úgy próbált úrrá lenni a pénzügyi nehézségeken, hogy „kölcson vették” az állami alkalmazottak fizetésének egy részét. A békekölcsönjegyzés „önkéntes” alapon történt.

- Utolérjük Amerikát, és el is hagyjuk! – hangzik el a párttaggyűlésen. János bácsi nem tudja szó nélkül megállni, s a következőt javasolja:
- Ha utolérjük azokat a „rohadt kapitalistákat” nincs semmi baj, de ha elhagyjuk őket, meglátják a pucér seggünket...

1952 tavaszán két gyári munkás beszélget az utcán. Azt mondja az egyik:

- A mi kormányunk az utolsó fillért is kilopja a dolgozók zsebéből. Elszegényíti az országot, és reménytelenné teszi az emberek életét. Ekkor odalép hozzá egy rendőr:
- Letartóztatom! – mondja.
- De biztos elvtárs – szólal meg a másik férfi –, a barátom beteg... Beszámíthatatlan elmebeteg.
- Ez magának elmebeteg? – fakad ki a rendőr. – Aki ilyen világosan látja a politikai helyzetet?

A pártszékház kapuját két államvédelmis katona őrzi. Régóta ismerik egymást, és ha éppen nincs ott senki, szót is váltanak:

- Te, most magunk között vagyunk, mondd meg őszintén mi a véleményed a jelenlegi vezetőinkről, és erről az egész rendszerről?
- Hát mi lehetne? Ugyanaz, mint neked!
- Hát akkor nagyon sajnálom, de kénytelen vagyok feljelenteni téged, és már őrizetbe is veszek.

- Mi a kommunista mese vége?
- Aki nem hiszi el, annak utánajárnak.

Akkoriban az emberekben ezek a viccek tartották a lelket:

- Mi a különbség a létező és a működő szocializmus között?
- A létező szocializmus nem működik. Működő szocializmus nem létezik.

- Mi a szocializmus fejlődésének két szakasza?
- Az első a fejlődés kezdeti nehézségei, a második a nehézségek fejlődése.

- Mi a különbség a szocializmus és a kapitalizmus válságai között?
- A kapitalizmusé ciklikus, a szocializmusé pedig permanens.

- Mi a különbség a krokodil és a gyík között?
- Semmi, csak a gyík a szocialista fejlődés útját választotta.

- Mi a különbség a demokrácia és a népi demokrácia között?
- Ami a zubbony és a kényszerzubbony között.

- Mi a szocializmus?
- Az eszme diadala a józan ész felett.

- Mi a szocializmus?
- A munkásosztály önuralma.

- Mi a kapitalizmus?
- Ember ember általi kizsákmányolása.
- Mi a szocializmus?
- Ember állam általi kizsákmányolása.

- Mi a kapitalizmus?
- Ember ember által való kizsákmányolása.
- És mi a szocializmus?
- Ennek fordítottja.

- Hol tart ma a kapitalizmus?
- A szakadék szélén.
- Hol tart ma a szocializmus?
- Egy lépéssel előtte.

- Miért áll a kapitalizmus a szakadék szélén?
- Onnan jobban látja a szocializmust.

- Mi a különbség a szocializmus és a kapitalizmus között?
- A kapitalizmusban szociális-, a szocializmusban pedig kapitális hibákat követnek el.

- Mi az abszolút jó?
- A kommunizmus.
- És mi az abszolút rossz?
- A hozzá vezető út.

- Mi lesz az idei május elseje jelszava?
- Vissza a lenini úton.

- Mi az? Ha feldobják, amerikai; ha leesik, magyar?
- Az életszínvonal.

- Van-e kiút a szocializmusból?
- Van: a nyugati határ.

- Mi a disszidálás?
- Békés átmenet a szocializmusból a kapitalizmusba.

Kohn bácsi a Kádár korszakban nyugati útlevelet kap, és amikor hazatér, ismerősei kíváncsian kérdezik:

- Milyen az a haldokló kapitalizmus?

Mire Kohn bácsi:

- Hát szép halál, nem mondom, szép halál!

Kádár elvtárs titkárnője megkérdezi a pártfőtitkárt:

– Kádár elvtárs, miért nem nyitja ki a határokat?

Erre Kádár hamiskásan:

– Kettesben akarsz velem maradni?

Két pártfunkcionárius bizalmasan beszélget:

– Te, ha nem tudnám egészen biztosan, hogy a szocializmust építjük, azt kellene hinnem, hogy itt valami végzetes hiba történt.

– Hallottad, fél év múlva 50%-kal emelkedik az életszínvonal.

– Hogyhogy?

– Most éhezünk és fázunk, de nyáron nem fogunk fázni.

Ceausescu éra alatt három jó barát sétál Romániában: a kenyér, a rántott hús és a zöldpaprika. Hirtelen feltűnik mögöttük egy szakadt román, mire a kenyér és a zöldpaprika eszeveszett futásba kezd. A rántott hús azonban meg sem mozdul.

– Te megőrültél? – kiáltják a többiek – Rohanj, mert megesznek!

– Ugyan már! Engem itt nem ismernek.

– Mi az? Ha feldobják semmi, ha leesik sült csirke.

– Román népmese.

– Mikor van a román család asztalán két kiló hús?

– Ha felugrik rá a kutyájuk!

– Hogyan irtják Romániában az egereket?

– Bezárják őket az éléskamrába.

Az 1960-as években csörög a telefon a Securitate központjában:

– Jöjjenek gyorsan, a szomszédék esznek!

– Na és?

– De kaviárt esznek!

– Na és?

– De nagykanállal eszik!

– Jó, megyünk!

Az 1970-es években:

– Jöjjenek gyorsan, a szomszédék esznek!

– Na és?

– De kaviárt esznek!

– Jó, megyünk!

Az 1980-as években:

– Jöjjenek gyorsan, a szomszédék esznek!

– Jó, megyünk!

Részletek a bukaresti rádió reggeli műsorából:

– „Rádió Románia, Bukarest! Pontos időjelzést adunk: hat óra következik. Ceausescu elvtárs felkelt, keljenek fel önök is!”

- „Hat óra öt perc. Ceausescu elvtárs mosakszik, mosakodjanak meg önök is!”
- „Hat óra tíz perc. Ceausescu elvtárs felöltözik, öltözzenek fel önök is!”
- Hat óra tizenöt perc. Ceausescu elvtárs leül reggelizni. Kívánjanak neki jó étvágyat!”

- Hogyan készülnek a románok a télre?
- Feltöltik a radiátorokat fagyálló folyadékkal.

- Mi volt Ceausescu kedvenc állata?
- A pingvin, mert az hidegben is tapsol.

- Hogyan csal fel a bukaresti pasas egy nőt a lakására?
- Gyere fel hozzám, van meleg vizem.

- Télen mivel fűtötték a román kórházakat?
- Kitakarták a lázas betegeket.

Ceausescu elvtárs több más állami vezetővel együtt a pápához ment látogatóba. A vatikáni Szent Péter templomban együtt járultak a szentatya elé. Mindenki illően köszöntötte, és tisztelettel körbeállták a trónusát. A pápa végig nézett a küldöttségen, és amint meglátta Ceausescu elvtársat felugrott, odament hozzá, és maga mellé ültette. A mellette álló püspökök nem értették ennek a kivételes bánásmódnak az okát, ezért amikor véget ért az audiencia⁶, a szentatya magyarázattal szolgált:

- Tudjátok Ceausescu elvtárs olyan, mint Jézus. Jászolban született, istállóban nevelkedett, és harmincmillió ember várja a mennybemenetelét.

- Ki a legjobb sakkozó a világon?
- Elena Ceausescu, mert egyetlen paraszttal tartja sakkban az egész országot.

Amikor a román űrhajós visszatért a földre, Ceausescu személyesen fogadta:

- Mondja, mire gondolt ott fent az űrben?
- A gravitáció törvényére...

A véreskezű diktátor otthon megkérdezi a feleségétől:

- Elena, nem emlékszel, mikor hoztuk meg a gravitációs törvényt?
- Nicolae, a törvényhozás a te reszortod, enyém a tudomány.

A Ceausescu család este lefekvéshez készülődik. Elena a fésülködőasztalnál szépíti magát, amikor átszalad egy egér a szobán.

- Jaj istenem! – sikolt fel Elena.
- Itthon szólíts csak nyugodtan apukámnak! – válaszolja a diktátor.

Kádár és Ceausescu sétálnak a kormányüdüllő parkjában. Kádár hirtelen megbotlik egy kőben és felszisszen:

- Az istenit!

Mire Ceausescu ingerülten:

- Mi bajod van velem?

⁶ Magas rangú személyek fogadása, kihallgatása

Ceausescu hazalátogatott a szülőfalujába. Szülei házában feltűnt neki, hogy a tévé képernyője be van törve.

- Mi történt anyám? – kérdezte.
- Tudod fiam, mikor kicsi voltál mindig a szádra csaptam, amikor hazudtál. Az este kissé nagyot találtam csapni...

Ceausescu a tízparancsolatot ötre korlátozta:

1. Ne gondolkozz!
2. Ha gondolkoztál, ne mondd ki!
3. Ha kimondtad, ne írd le!
4. Ha leírtad, ne írd alá!
5. Ha aláírtad, ne csodálkozz!

Egy zsúfolt bukaresti villamoson toporognak az emberek. Egy pasas így szól az útitársához:

- Bocsásson meg elvtársam, ön pártfunkcionárius?
- Nem, nem vagyok az.
- Vagy talán a Securitate embere?
- Nem, dehogyis.
- Valamilyik rokona az?
- Egyik sem.
- Na, akkor legyen szíves szálljon le a lábamról.

Egy Amerikába disszidált orosz aggódva hívja fel a barátját.

- Te vagy az, Iván? A napfényes Floridából beszélek. Nálatok tényleg – 60 °C van?
- Á, dehogy, csak – 30 °C.
- De itt azt mondják a tévéhíradóban, hogy a tajgán megdőlt a korábbi hidegrekord, és – 60 °C-ot mérnek.
- Hidd el cimbora, hogy ez nincs több – 30 °C-nál.
- De látom a képeket, hogy méteres jégcsapok lógnak a háztetőkön, kihaltak az utcák, és minden betemetett a hóihar. Most látom, hogy egy hóbucka tetején álló meteorológus kezében tart egy hőmérőt, és mutatja, hogy itt – 60 °C van.
- Jaaa... odakint... az lehet!

- Mi a különbség az amerikai és a szovjet AIDS között?
- Az amerikai gyógyíthatatlan, a szovjet legyőzhetetlen.

- Hallottad, jövőre új tévéjáték kezdődik. Az lesz a címe, hogy: Ezentúl ki mit fog?
- Na és mit?
- A nyugat a hasát, Kádár a fejét, mi pedig a szánkat.

- Újabb miért nem gyártanak hazánkban ágyat?
- Nincs rá szükség, mert a párttagok éberek, a reakció nem alszik, a dolgozók éjt nappallá téve szorgoskodnak, és ha valakinek mindez nem tetszik, ül.

Művészek egymás között:

- Te mit gondolsz, jelenleg kik a világ legjobb színészei?

- Eisenhower, mert még a vasfüggöny mögött is tapsolnak neki. Azután Veres Péter⁷, mert egyedül játszotta el a parasztbecsületet⁸. És Rákosi, mert sokan szeretnék több darabban látni.

Óriásplakát az 1950-es években. Ez áll rajta:

- „Minden művelt ember a Szabad Népet olvassa!” És alatta ákombákom betűkkel:
- „A többiek meg írják!”

Újságírók párbeszéde az 1950-es évek elején:

- Hogy lehet drágább a Szabad Nép, mint a Pravda?
- Nem tudod? Hát a fordítási díj miatt.

Az előző rendszer tisztségviselőinek lecserélése komikus helyzetek sorozatát eredményezte:

Az üzemi párttitkár bizalmasan megsúgta a sztahanovista vasesztergályosnak, hogy kiszemelték miniszternek. Otthon nagy izgalommal és büszkén mondja az asszonynak:

- Mit szólnál – rebegi –, ha egy miniszter felesége lennél?
- Boldogan! – csillan fel az asszony szeme. – Melyikre gondoltál?

Ez volt az az időszak, amikor a suszterből egyik napról a másikra miniszter lett, csak azért, mert megbízható kádernek tartották:

Körfolyosós, régimódi pesti bérház. Egy lakó áll az udvar közepén, és teli torokkal ordít:

- Viciné! Viciné⁹!

A nagy ribillióra kinyílik az egyik földszinti lakás ajtaja, és terebélyes asszonyság jelenik meg. Csípőre tett kezekkel, nagy hangon oktatja a lakót:

- Mit ordít, nem vagyok én süket. Különb is jegyezze meg magának, hogy tegnap óta az én uram államtitkár. És ha nincs ez a rohadt rendszer, akkor én most méltóságos asszony vagyok!...

Az általános műveltség és szakképzettség nélküli munkás-paraszt káderek kifigurázása: Két elvtárs hosszú idő után újra találkozik.

- Rég láttalak, hová tűntél?
- Latinul tanulok.
- Hát annak meg mi értelme?
- Hamarosan kiküldenek Latin-Amerikába.

A primitív, műveletlen emberek országos vezetőkké való kinevezése ihlette ezt a viccet is:

- Miért van összeszurkálva a párttitkár arca?
- Úgy hallottam, hogy vasárnap megpróbált késel, villával enni.

A káderképző, gyorsalpaló tanfolyamokról is megvolt az emberek humoros véleménye:

- Mi a különbség a pacsirta és a veréb között?
- Mindkettő énekes madár, csak a veréb esti tanfolyamot végzett.

Két tisztviselő beszélget a hivatalban:

⁷ A kommunista hatalom első földművelésügyi minisztere volt. Először felosztotta a parasztoknak a nagybirtokokat, majd visszavette tőlük a földet, és szovjet mintára kolhozokat hozott létre.

⁸ Utalás Mascagni: Parasztbecsület című operájára.

⁹ A helyettes házmaster felesége.

- Tudod mi a különbség a mi igazgatónk és a személyvonat között?
- Nem tudom?
- Az, hogy a személyvonatnak két osztálya van, a mi igazgatónkknak meg egy sincs.

Egy kelet-európai diktatúra első számú vezetője szónokol:

- Tudják meg elvtársak, hogy most még csak a Föld egyharmadán van kommunizmus, de nem-sokára eljön az az idő, amikor az egynegyedén, sőt az egynyolcadán is kommunizmus lesz!

Az egykori nagy hatalmú partizánfőnököt kinevezik az Írószövetség funkcionáriusának. Napokon át ül az íróasztalánál és ír, ír. Valamivel azonban elégedetlen, mert magához hivatja a kiváló idős költőt.

- Segítsen rajtam, költő elvtárs?
- Miben segíthetek én?
- Már hetek óta próbálkozom a versírással.
- És mi az eredménye?
- Az, hogy mindig napiparancs lesz belőle.

A pártpropagandának elkötelezett írókra is szüksége volt, akik beszámoltak a szocializmusban elért eredményekről. Ezért az 1950-es években ellepték az újságszerkesztőségeket és a könyvkiadókat a munkásból lett írók. Az egyik ilyen ifjú tehetség különösen nagy sikereket ért el a munkaversenyekről szóló riportok írásában. Felfigyeltek rá a Központi Bizottságban is, és valakinek eszébe jutott, hogy nem ártana neki, ha tanulna. Behívták hát az Írószövetségbe, és közölték vele:

- Úgy döntöttünk, hogy téged a fizetésed meghagyása mellett egyetemre küldünk.
- Nagyszerű! És mit kell tanítanom?

Ekkortájt nagy divat volt a példaképek állítása. A szocialista munkaverseny hőseinek fényképe, és az általuk elért eredmények rendre olvashatók voltak az üzemi falújságon. Az egyik gyárban kitalálták, hogy meg kellene választani az év labdarúgóját is. A tanácskozáson felállt a szakszervezeti titkár, és így szólt:

- Én azt javaslom, hogy igazgató elvtársat válasszuk meg az év labdarúgójának.
- De hát én nem is tudok focizni – szerénykedik az igazgató.
- Na és? – replikázik a szakszervezeti titkár. – Éppen a labdarúgásban lenne ilyen szigorú a követelmény?

A műhelyben a szokásos Lenin-, Sztálin- és Rákosi képek fölött ott van az üzem igazgatójának fényképe is.

- Hát őt miért akasztottátok ide? – kérdezi az új szaki.
- Ha véletlenül lejön az üzembe, így legalább mindenki felismeri.

A Sztálin szobor avatása után nem sokkal két falusi asszony nézegeti a monumentális alkotást. Egyikük megkérdezi a közelben posztoló rendőrtől:

- Mondja, ki ez a derék csizmás ember?
- Micsoda? Maguk nem tudják?
- Honnan tudnánk? Mi vidékiek vagyunk.
- Hát Sztálin elvtárs. Ő zavarta ki az országból a németeket.
- Jó ember lehet akkor – mondja az asszonyság.
- Nem lehetne megkérni, hogy kergesse ki az oroszokat is?

A kommunista hatalomátvétel után Kovács és Szabó találkoznak a Sztálin szobor előtt.

- Mit szólsz? – kérdezi Kovács. – Mi lesz ennek a vége?
- Hogy mi lesz, azt tudom – feleli Szabó. – De, hogy addig mi lesz, azt nem tudom.

Osztályfőnöki óra a hidegháború éveiben:

Tanár:

- Na, gyerekek, miért szeretjük a nagy Szovjetuniót?

Gyerekek:

- Mert felszabadított bennünket...

Tanár:

- Helyes. És miért nem szeretjük az Egyesült Államokat?

Gyerekek:

- Mert nem szabadított fel bennünket...

A szovjet-lengyel határrendezéskor egy kis faluban népszavazást rendelnek el, hová szeretne ezután inkább tartozni a lakosság: a Szovjetunióhoz vagy Lengyelországhoz. A többség Lengyelország mellett dönt. A KGB természetesen vattóra fogja a helyi tanácselnököt.

- Hát nem voltak elégedettek a Szovjetunióval?
- Jaj, dehogyisnem, csak tudja... azok a kemény orosz telek!

A hidegháború évei alatt az emberek rémülten latolgatták, hogy kitör-e a harmadik világháború. Egy értelmiségi megszólal közülük:

- Ha lesz is háború, legalább újabb felszabadulás ne legyen!

Az iskolában Móricket felszólítja a tanár:

- Na fiam! Sorold fel nekem a baráti országokat.
- Csehszlovákia, Románia, Lengyelország, NDK, Bulgária.
- Jól van! Ám a legfontosabb kimaradt: a Szovjetunió.
- Az nem baráti ország, hanem testvéri!
- Ugyan miért? – kérdi a tanár.
- Mert a barátait maga választja meg az ember.

- Miért rendelt magának Tito¹⁰ a halálos ágyán szegedi papucsot?
- Mert a szegedi papucsnak nincs párja.

- Mi Titográd magyar testvérvárosa?
- Lábatlan.

Egy manó sétál a Fehér Ház előtt, kezében lóbálja a lámpását. Kijön az elnök és megkérdezi tőle:

- Mit keresel itt, te manó?
- Az igazságot – mondja a manó.
- Azt ne itt keresd – válaszol az elnök –, menj el egy európai országba.

¹⁰ A jugoszláv pártfőtitkárnak élete végén amputálták az egyik lábát.

A manó eljön Magyarországra. Sétál a Parlament előtt, kezében lóbálja a lámpását. Kijön az elnök, és megkérdezi tőle:

- Mit keresel itt, te manó?
- Az igazságot – mondja a manó.
- Azt ne itt keresd – közli az elnök –, menj el Oroszországba.

A manó elmegy Oroszországba. Sétálgat a Kreml előtt. Kijön az elnök, és megkérdezi tőle:

- Mit keresel itt, te manó?

Mire a manó:

- Most már a lámpásomat.

Két turista beszélget Moszkvában.

- Fogadjunk – mondja az egyik –, hogy pusztá kézzel odébb tudom tolni a Kremlt.
- Ugyan már!

Erre leteszi a táskáját, nekifekszik a falnak, és nyomja-nyomja verejtékezve. Aztán elégedetten ab-bahagyja, és így szól:

- Na, ugye! Annyira eltoltam, hogy már nem is látom a táskámat!...

A háború végnapjaihoz közeledett. A hírigyűnökségek így jelentették a közelgő eseményt:

- A szovjet csapatok már a német főváros kapui alatt állnak. Berlin órái meg vannak számlálva.

Hazamegy az iskolából a moszkvai gyerek, akinek az apja orosz, az anyja pedig zsidó. Megkérdezi az apját:

- Apa, én most orosz vagyok vagy zsidó?
- Természetesen orosz, hiszen én vagyok az apád.

A gyerek megnyugszik, majd az anyjához fordul:

- Anya, én most zsidó vagyok vagy orosz?
- Természetesen zsidó, hiszen én vagyok az anyád. De miért fontos ez?
- Azért mert az egyik osztálytársamnak van egy szép aranyórája, és most azon gondolkodom, hogy alkudjak, vagy ellopjam.

Az öreg Kovács 1950-ben bemegy a rendőrségre.

- Parancsnok elvtárs, feljelentést szeretnék tenni. Két flamand katona betört a házamba, és erőszakkal elvitte az összes órát.
- De Kovács bácsi, hogyhogy flamand? Nálunk csak szovjet katonák vannak!
- Nem én mondtam! Maga mondta!

Az ötvenes évek elején egy kisváros órásboltja előtt hosszú sor kígyózik. Az arra haladó öregaszony megkérdi a hátul állók egyikét, mire várnak.

- Órákat hoztak a Szovjetunióból.

A néni izgatottan felkiált.

- Engedjetelek előre! Én ezer közül is megismerem a mienket!

A felszabadító Vörös Hadsereg zabrálásainak emléke:

István gazda szülőfalujából felkerekedik a fővárosba, és elbiciklizik a Parlamentig. A téren nagy a sürgés-forgás, éppen egy szovjet delegációt várnak. Az öreg azonban nem törődik a tömeggel, hozzáláncolja a biciklit egy villanyoszlophoz. Odamegy hozzá a rend éber öre:

- Hallja bátyám, itt nem szabad semmit sem tárolni.
- Aztán miért nem szabad?

- Mert mindjárt megjönnek a szovjet elvtársak.
- Nem baj – legyint István gazda. – Lelakatoltam.

Szovjet tiszt érkezik az egyik szállodánkba. A portás tud oroszul, kikérdezi a tisztet, és kitölti helyette a bejelentőlapot, majd átnyújtja, hogy írja alá. Meglepetten konstatálja, hogy a kapitány aláírás helyett három keresztet húz.

- Kapitány elvtárs, mi ez?
- Ez az aláírásom. A családi és a keresztnemem.
- És előttük a harmadik kereszt.
- Az a doktori titulusom.

A szovjet hadsereg tisztje beül sörözni egy vendéglőbe. Már a harmadik sört rendeli, amikor a pincér észreveszi, hogy az asztalról minden alkalommal eltűnik a poháralátét. A következő alkalommal már csak a korsó sört viszi ki, alátétet nem ad hozzá. Mire a felszabadító szovjet hadsereg tisztje méltatlankodva megkérdi:

- Kekszt nyet?

Hideg téli napon Kovács bemegy a Hungária kávéházba, és forró teát kér a pincértől.

- Orosz vagy kínai teát parancsol?
- Tudja mit? – mondja fancsali képpel Kovács. – Hozzon inkább egy kávét.

- Hallom Schwarz úr, hogy bezárták a kávéházát.
- Mi lesz most a vendégeivel?
- Oh kérem, őket már előbb bezárták.

A diktatúrában még a közhelyek is módosulnak:

A politikai napilap humorrovatának szerkesztője nagyon lógatja az orrát. Közeleg a lapzárta, és még mindig nem tudja, miről írjon.

- Mi a bajod, kérdik a kollégái. Miért vagy olyan szomorú?
- Kellene egy jó vicc a holnapi lapba.

Az egyik kolléga széttárja a karjait:

- Barátom! Hiszen tudod, a téma az utcán hever, csak le kell hajolni érte.
- Tévedsz barátom – sóhajt a szerkesztő – Ezt a szólást mostanában másként mondják.
- Hogyan?
- A vicc az utcán hever, csak le kell ülni érte. Tíz évet...

Tárgyalás után hangos röhögés hallatszik a bíró szobájából. Egy arra járó kolléga kíváncsian benyit. Megrökönyödve látja, hogy kartársa egy végzést tart a kezében, és szinte rázza a nevetés, miközben olvassa.

- Hát te mit nevensz annyira? – kérdi.
- Olvastam egy jó viccet.
- Na, mondd el!
- Nem tehetem. Most ítélték a vicc terjesztőjét 10 év börtönre.

- Hallotta? Politikavicc-pályázatot hirdetett a Belügyminisztérium. Tudja mi az első díj?
- Nem.
- Nyolc év Szibériában.

Két orosz rénszarvasvadász léket vág Szibériában egy tavon, és vadászsákmány híján elkezdnek pecázni. Egyszer csak megszólal az egyik:

- Én úgy unatkozom, meséljünk vicceket!
- Jó! – feleli a másik –, de politikait ne, mert ha valaki meghallja, számúznak bennünket!
- Innen, hová?

- Mi a barakk?
- Elterjedt építészeti stílus a XX. század közepén.

Ez aztán a demokrácia:

A vállalati értekezleten feláll a szakszervezeti vezető, és így szól:

- Elvtárok, az értekezletet megnyitom. Két napirendi pontunk lesz. Az első: Kovács kartárs megbírálja a vezetőség munkáját. A második: Kovács kartárs búcsúztatása a vállalatunktól.

Egy 1952-es prognózis szerint Magyarország lakossága három csoportra osztható:

1. Akik már ültek börtönben.
2. Akik éppen börtönben ülnek.
3. Akik ezután fognak börtönben ülni.

Sztálin elvtárs nem találja kedvenc pipáját. A KGB ezért mindenkit letartóztat, aki az inkriminált időpontban a Kremlben járt. Másnap Sztálin a zubbonya zsebében megtalálja a pipát. Rögtön hívja Beriját¹¹:

- Megvan a pipám, elengedheti a lefogott embereket.
- Azt nem tehetem, Sztálin elvtárs...
- Miért nem?
- Mert a letartóztatottak fele belehalt a vallatásba.
- Akkor legalább a többieket engedjék szabadon – mondja Sztálin.
- Sajnos ez sem megy, mert ők meg bevallották...

Az egyik egyiptomi piramis feltárása során a régészek találnak egy múmiát. Először az amerikaiak kapják meg vizsgálatra, akik a következő tájékoztatást adják róla:

- Ez a múmia 2500, de legfeljebb 3000 évvel ezelőtt lett eltemetve.

Az angolok is megkapják a bebalzsamozott tetemet. Ők ezt állapítják meg róla:

- Ez a múmia megközelítőleg 2800 éves.

Az oroszok is megvizsgálják, majd ezt a jelentést küldik róla:

- Ez a múmia pontosan 2857 éves és négy hónapos.

A meglepődött múzeumigazgató rögtön táviratozik a szovjet kollégáknak:

- Honnan tudják ezt ilyen pontosan?

Mire az oroszok:

- Bevallotta.

Távirat érkezik Japánból a Kremlbe:

„Tudósaink előrejelzése szerint hétvégén a Richter-skála szerint 8,5 erősségű földrengés várható.”

A következő héten távirat megy Moszkvából Tokióba:

¹¹ Lavrentij Pavlovics Berija a szovjet titkosszolgálat főnöke, Sztálin minden aljasságra kész „vérebe” volt. Sztálin halála után felakasztották.

„A Richtert és a Skálát letartóztattuk, Izraelnek dolgoztak. A figyelmeztetést köszönjük, választ csak most tudunk küldeni, mert itt közben szörnyű nagy földrengés volt.”

Egy angol, egy francia és egy orosz beszélget arról, hogy mi a legnagyobb élvezet a világon:

Az angol:

- Kérek szépen, én amikor délelőtt jól kigolfozom magamat délután kimegyek a lóversenyre, este pedig egy jó szivar mellett elüldögélek a klubban. Nincs ehhez fogható élvezet...

A francia:

- Szerintem nincs annál jobb, mint amikor megveszek egy láda francia pezsgőt, szobára viszem a három legdrágább lotyót, és hajnalig szórakozom velük...

Az orosz:

- Nem tudtok ti semmit az élvezetekről! Az igazi az, amikor egy novemberi hajnalon arra riadsz, hogy egy fekete, lefüggönyözött kocsi áll meg a bérház előtt. Három bőrkabátos száll ki belőle, vadul letépi a lépcsőház ajtaját, vastag bőrcizmák dobogása hallatszik, majd féktelelenül dörömbölnék az ajtódon. Te kitámolyogsz, és reszketve kinyitod az ajtót...

- Maga Sztjepan Sztjepanovics? – üvöltik.

Te pedig kárörvendve válaszolod:

- Nem, ő egyel feljebb lakik!

Az 1950-es években még az állatviccek is ilyenek voltak:

- A nyuszika reszketve ül az erdő csücskében. Arra megy egy másik nyúl.
- Hát te miért reszketsz itt?
- Mert a vadászok rókára vadásznak...
- De hát te nem róka vagy, hanem nyúl!
- Na igen, de mire ezt megmagyarázom nekik!...

– Melyik állat volt a kommunista funkcionáriusok kedvence?

– A légy. Mert nem válogat az étkezésben, üzemanyag nélkül repül, és mindent beköp...

Két hangya találkozik az erdőben:

- Ugye te a Szovjetunióból jöttél?
- Honnan tudod?
- Nincs nálad élelem és vörös vagy.

Két nyúl beszélget a deres fűben az őszi erdőszélen.

- Régen sokkal jobb volt – mondja az egyik. – Arisztokraták, katonatisztek, nagybirtokosok vadásztak ránk. Nagyon rosszul céloztak, így nemzetségünk élte világát...
- Most jobb. A munkások, parasztok ivadékai sem céloznak jobban – mondja a másik. – Nemzetségünk most is szaporodik. Arról nem is szólva, hogy decemberben még cukorrépat ehetünk a földeken¹².

1949 nyarán letartóztatták Rajk Lászlót¹³. Két másik politikai elítélttel együtt közös cellába zárták. A rabtársak beszámoltak egymásnak ki miért került börtönbe:

¹² A hanyag munkavégzés, a nemtörődomség a mezőgazdaságban is megnyilvánult. Karácsonykor a kukorica még kint állt a határban, a cukorrépa pedig sok helyen megrothadt a földeken.

¹³ Rajk László a kommunista diktatúra belügyminisztere volt. Koholt vádak alapján halálra ítélték és kivégezték. Pár évvel később rehabilitálták.

- Én szidtam Rajkot.
- Én dicsértem Rajkot.
- Én vagyok Rajk.

- Mi a különbség a magyar és az amerikai alkotmány között?
- A magyar alkotmány a szólásszabadságot, az amerikai viszont a szólás utáni szabadságot is garantálja.

- Hogy hívják az angol alkotmányt?
- Magna Charta¹⁴.
- És hogy hívják a magyar alkotmányt?
- Népakarta.

Mit szabad, és mit nem?

Franciaországban ez a helyzet:

- Amit szabad, azt szabad; Amit nem szabad, azt azért lehet.

Németországban így van:

- Amit szabad, azt szabad; Amit nem szabad, azt nem szabad.

Magyarországon:

- Amit nem szabad, azt nem szabad; Amit szabad, azt kötelező.

A Szovjetunióban:

- Amit nem szabad, azt nem szabad; És amit szabad, azt sem szabad.

Sztálin elvtárstól megkérdezik, mi a kedvenc hobbija.

- Előszeregettel gyűjtöm a rólam szóló vicceket.
- És sokat gyűjtött már össze?
- Hogyne! Már öt láger tele van a szerzőjükkal.

A Szovjetunióban kihirdetik a politikai viccpályázat eredményét. Első díj: húsz év...

Utolsó mondatok...:

- Hé emberek! Valaki elhagyta a kézigránátját!
- Elvtársak, ne lőjete!
- Ide lőjete, rohadékok!
- Nem úgy van az Sztálin elvtárs!

Iván a Gulágról tér vissza Moszkvába. Barátai megkérdezik:

- Hány évig voltál száműzetésben.
- Tíz évig.
- Miért? Mit csináltál?
- Semmit.
- Az nem lehet. Semmiért csak öt év jár.

- Miért járnak a szovjet rendőrök mindig hármásával?

---

¹⁴ magnakarta

– Az egyik ír, a másik olvas, a harmadik pedig vigyáz két ilyen megbízhatatlan entellektüelre.

Egy nyugodtabb napon Sztálin odaszól titkárának:

– Hozza elő a készletet, üljünk le sakkozni!

A titkár előszedi, és udvariasan megkérdezi:

– Én a fehérrel vagy a feketével játszom?

– Maga? A fejével!

Két pasas utazik a 6-os villamoson az 1950-es években. Azt mondja az egyik:

– Uram, olyan lassan megy a villamos, unalmas az utazás. Meséljünk vicceket!

– Jó, kezdje el!

– Tudja-e mi a különbség Japán és a Szovjetunió között?

– Nem.

– Japán a mosoly országa, a Szovjetunió pedig a siralom völgye.

– Erre a másik feláll, és közelebb lép a mesélőhöz.

– Akkor most én jövök. Tudja-e mi a különbség a 6-os és maga között?

– Nem...

– A villamos továbbmegy, maga pedig velem jön!

1951-ben, egy társaságban valaki politikai viccet mesélt. A mellette ülő férfi hangosan röhögött rajta, majd megszólalt:

– Hát ez nagyon jó volt! Felírom, hogy el ne felejtsem... Hogy hívják magát?

Az '50-es években egy férfi két parkoló autót nézeget az út mentén. Az egyik a szovjet gépkocsigyártás büszkesége, egy fekete Csajka volt. A másik az amerikai nagykövetség autója volt, egy Cadillac. Odalép hozzá egy bőrkabátos alak, és megkérdi:

– Na, melyik jobb?

– Nem tudom – szólt a válasz.

– Hogyhogy nem tudja? Nem ismeri az autómárkákat?

– Az autókat ismerem, csak magát nem ismerem.

Biliztetik a gyerekeket egy szovjet óvodában.

– Ne nyögg akkorákat – súgja az egyik gyerek a másiknak –, mert még a bilinek is füle van...!

Egy pesti bérházban hajnali háromkor vadul csengetnek minden lakás ajtaján. A reszkető, halál-sápadt lakók kitódulnak a gangra. Az udvar közepéről a házmaster kiabál:

– Semmi baj elvtársak! Csak a ház ég!

Három ember ül az eszpresszó sarokasztalánál 1951-ben. Felsőhajt az egyik:

– Hajjaj!...

Mire a másik:

– Hajjaj!...

A harmadik is megszólal:

– Uraim, hagyjuk a politikát, mert még meghallja valaki!

A söntésben hárman ülnek egy asztalnál, és mélyen hallgatnak. Az egyik szótlánul, lemondóan legyint. A másik hatalmasat sóhajt, a harmadik undorral köp egyet. Valaki átszól a szomszéd asztaltól:

– Jobb lesz, ha abbahagyják a politizálást!

– Kérem – magyarázza az ingatlanügynök –, ennek a háznak vannak bizonyos előnyei, és vannak hátrányai is... Először: fél kilométerre innen, nyugatra van egy sertésvágóhíd... Délre gumigyár, keletre egy hatalmas vegyi üzem, északra pedig egy szénnel fűtött hőerőmű...

– Ezek a hátrányok – mondja a vevő –, de mik az előnyei?

– Az, hogy mindig pontosan tudja az ember, honnan fúj a szél.

Ekkortájt a kabaréban csak az „ellenség” rovására lehetett tréfálkozni. Idézet egy jelenetből:

– Tudod, mégiscsak az USA a szabadság igazi hazája, mert ott azt mondasz, amit akarsz! Azt szidod, akit akarsz, még magát az elnököt is pocskondiázhatod, és biztos lehetsz benne, hogy emiatt semmi bajod sem lesz.

– Mi van ebben olyan nagyszerű, hiszen az USA elnökét én is szabadon szidhatom. Nekem sem lesz belőle semmi bajom.

1950-ben ketten beszélgetnek:

– Én nem értem, hogy öt évvel a háború befejezése után miért van még mindig húshiány Budapesten.

– Pedig a magyarázat nagyon egyszerű: A tyúkok a füstös presszóknak üldögélnek, a libák a váci utcában korzóznak, a marhák a hivatalokban ülnek, a disznók a pártban dagonyáznak, és a birkák dolgoznak.

Hogy fokozták a szocializmusban?

1. Rozoga, rozogább, lift.
2. Türelmes, türelmesebb, ügyfél.
3. Ügyes, ügyesebb, élmunkás.
4. Korlátolt, korlátoltabb, funkcionárius.
5. Naiv, naivabb, optimista.

A proletárdiktatúrában az értelmiség volt az elnyomott réteg. Ez a jövedelmükön is meglátszott:

– Csőrepedés van a lakásban, a ház asszonya kénytelen vízvezeték-szerelőt hívni. A szerelő elvégzi a munkát, és 4000 forintot kér érte.

– Nem szégyelli magát, – fakad ki a ház asszonya. – Hát már tényleg nem tudják, hogy mit kérjenek? Egy órás munkáért ennyit követelni! Az én férjem sebészprofesszor, és 4000 forint az egész havi keresete.

– Ja – mondja a vízvezeték-szerelő –, amikor én sebész voltam én is ennyit kerestem.

Az értelmiség anyagi ellehetetlenítéséről szól ez a vicc is:

Szemüveges öregúr vásárol a Balaton-parti kolbászsütőnél. Miután elmegy, a tulajdonos felesége kifakad:

- Hová jutunk így! Miért mértél neki pontos adagot?
- Ne haragudj drágám, tartozom neki ennyivel. Ő volt az osztályfőnököm a gimnáziumban. Ha érettségi előtt nem csapat ki, most mérnöként nyomoroghatnék valahol...

- Mit mond a diplomás gépész a diplomás bölcsésznek?
- Két közepesen sült krumplit és egy kis kólát kérek!

Az oktatási miniszter elmegy haját vágatni. Mikor belép, a borbély felkiált:

- Jó napot kívánok, drága miniszter elvtárs! Milyen frizurát parancsol?
- Hát maga ismer engem?
- Persze miniszter elvtárs, tudja, én azelőtt tanár voltam, de kevés volt a fizetés, nem tudtam el- tartani a családot, így hát elszegődtem fodrásznak.

Kész a frizura, a miniszter leint egy taxit. Ahogy beszáll, a taxis így szól hozzá:

- Jó napot kívánok, drága miniszter elvtárs! Hová lesz a fuvar?
- Hát maga is ismer engem?
- Persze miniszter elvtárs. Tudja, én azelőtt tanár voltam, de kevés volt a fizetés, nem tudtam el- tartani a családot, így hát elszegődtem taxinak.

Hazaérnek, kiszáll a taxiból, odamegy hozzá egy rongyos koldus:

- Jaj, aranyos drága miniszter elvtárs! Adjon egy pár forintot. Otthon éhen hal az asszony, meg a gyerekek.
- Ember, csak azt ne mondja, hogy maga is tanár volt!
- Jaj, dehogy, drága miniszter elvtárs! Én még mindig az vagyok, csak most lyukasóráam van.

Egy borostás alak bemegy a munkaközvetítőbe.

- Jó napot, munkát szeretnék. Nemrég szoktam le a piáról, és csak érettségim van. Mit tudna ajánlani?
- Lenne itt egy könnyű munka sok szabadidővel, de kevés fizetéssel.
- Hú, az nem jó, mert ha sok szabadidőm marad, akkor megint elkezdek piálni. Nincs valami más?
- Hát kérem, van egy másik, ott éjjel-nappal gürcölni kell, de sokat is fizet.
- Az se jó, mert ha sok pénzem lesz, eliszom az egészséget. Olyan nincs, ahol rengeteget kell me- lőzni, és kevés a fizetés?
- De van olyan is, de ahhoz már diploma kell.

A munkás-paraszt diktatúrában az értelmiség nyomora számos groteszk helyzetet teremtett, ami- nek csak a viccgyártók örültek. Sorra születtek a helyzetüket kipellengérező viccek. Közülük való ez a gyöngyszem is:

- Doktor úr, egy hete nem volt székletem!

Az orvos felír neki egy nagy adag hashajtót. Egy hét múlva megint jön a páciens:

- Doktor úr, már a második hét is eltelt, és a helyzet változatlan!

Az orvos felír neki egy extra erős hashajtót.

- Egy hét elteltével megint jön a beteg, és ugyanarra panaszkodik. Az orvos elgondolkodik:
- Mondja, mi a maga foglalkozása?
- Tanár vagyok, doktor úr!

Az orvos arca felderül:

- Aha, ez a probléma! Majd a zsebébe nyúl, és elővesz egy ezrest. Tessék barátom, menjen és előbb egyen is valamit...

Végeláthatatlan sor áll egy budapesti húsbolt előtt. Már vagy három órája sorban állnak az emberek, amikor kijön az ajtón az üzletvezető, és így szól:

- Elvtársak, most kaptuk az értesítést a vágóhídról, hogy akadozó élőállat-beszerzés miatt a megrendelt mennyiségnek csupán a felét tudják útnak indítani. Kérem az értelmiségiek menjenek haza.
- Tovább várakozik a valamelyest megfogyatkozott tömeg. Újabb három óra múlva megint kijön az ajtón az üzletvezető, és így szól:
- Elvtársak, most kaptuk a telefonértesítést, hogy az ígért mennyiségnek is csak a felét tudják leszállítani. Kérem a párton kívüliek menjenek haza.

A most már alaposan megcsappant tömeg tovább várakozik. A hús azonban továbbra sem érkezik meg. Harmadszor is kijön az üzletvezető, és bejelenti, hogy a szállítást végző teherautó meghibásodott, ezért ma már egyáltalán nem lesz hús. A sorban állók hada morogva szétoszlik, miközben ezt mondogatják egymásnak:

- Már megint az értelmiségiek és a rendszerrel nem szimpatizálók jártak jól.

Párbeszéd a hentesüzletben:

- Kérek egy kiló fejhúst!
- Nincs.
- Akkor egy kiló pacalt!
- Elfogyott.
- Kérek két kiló oldalast!
- Sajnos az sincs.

Megszólal hátul a raktárban a főnök:

- Józsikám, ki az aki ennyire válogat...?

Két vicces kedvű öregasszony elhatározza, hogy lemennek a henteshez. Be is állítanak nagy viháncolva. Kinéznek maguknak egy jóképű segédet:

- Fiacskám – mondja egyikük –, adna nekem fél kilónyi bélszínt. Bifszteket szeretnék sütni vacsorára.
- Hol él maga, néni? – morogja a segéd.
- Nincs? Akkor adjon a barátnőmnek fél kiló hagymás rostélyosnak valót – vág szavába a másik öregasszony. Olyan szép, piros marhahúst...
- Nahát néni, miért nem néz előbb körül? – kezd dühöngeni a segéd.
- Jól van, ha nincs hát nincs. Akkor talán adhatna fél kiló sertéskarajt, olyan szép rózsaszínűt...

A segéd már csak nevet rajtuk, és odaszól a kollégájának:

- Memóriájuk, az van!

Tudod mit kellene kereszteznie Micsurinnak¹⁵?

- Mit?
- A disznót a százlábúval.

¹⁵ Ivan Alekszejevics Micsurin világhírű szovjet növénynevelő volt. Különböző fajták keresztezésével elérte, hogy 300 gyümölcsfajta természetességének határa több száz kilométerrel északabbra tolódjon. Munkássága olyan jelentős volt, hogy Sztálin a pártpropaganda szolgálatába állította. A pártfunkcionáriusok által hangoztatott túlzások azonban lejáratták, kompromittálták őt, melynek következtében tevékenysége különböző viccek témájává vált.

- Miért?
- Mert akkor lenne sonka a boltokban.

Mivel már hónapok óta nem lehet húst kapni, az öreg szakí kimegy a közeli patakhoz pecázni. Nagy öröme egy szép nagy ponty akad a horgára. Boldogan viszi haza az asszonynak, aki sopánkodva kérdi:

- Aztán mit csináljak vele?
- Hát, süsd meg zsírban, szép pirosra!
- Zsírba? Az nincs.
- Akkor süsd meg olajban.
- Az sincs.
- Jó, akkor süsd meg margarinban vagy vajban!
- Margarin? Az még a boltban sincs. Vajat meg utoljára a háború előtt láttunk.
- Tudod mit, akkor húzd nyársra, és süsd meg úgy magában, a tűz felett!
- De hát nincs egy szál gyufa sem itthon! – sopánkodik az asszony.

Az öregember megdühödik, fogja a halat, bevágja a szatyorba, visszaviszi a tóhoz, és bedobja. A hal kidugja a fejét a vízből, és így kiált:

- Éljen Rákosi!

Szása meséli a haveroknak:

- Képzeljétek, a feleségem már három éve tanul a főzőiskolában.
- Akkor már biztosan remekül főz – bólogat egy cimbora.
- Áh, dehogya. Még csak a XX. pártkongresszusnál tartanak.¹⁶

- Mi történik, ha a Szaharában bevezetik a kommunizmust?
- Egy darabig semmi, aztán hiánycikk lesz a homok.

- Pistike, mi az apád foglalkozása?
- Pártaktivista.
- S az anyádé?
- Ő se dolgozik...

- Milyen volt a Rákosi szendvics?
- Két kenyérjegy között egy húsjegy.

- Mit tart a szovjet macska a szájában?
- Egérjegyet!

- Hogyan osztozott a két német állam Marx örökségén?
- Az NDK kapta a Kommunista kiáltványt, az NSZK pedig a Tőkét.

¹⁶ A kommunista országokban kötelező volt a politikai tantárgyak (Politikai gazdaságtan, Tudományos szocializmus, stb.) oktatása. A szaktárgyak tanítására csak a vizsgák sikeres letétele, a politikai elkötelezettség bizonyítása után került sor.

Hosszú sor kígyózik egy kelet-berlini húsbolt előtt. A sor végén álló férfi egy idő után elveszti a türelmét, és felkiált:

- Nem bírom tovább! Megyek és megölöm azt az átkozott pártfőtkitkárt! Azzal elsiet. Egy óra múlva visszatér, és beáll megint a sor végére. Az előtte állók megkérdezik tőle:
- Na mi az, nem sikerült?
- Ah! Ott még többen állnak sorba.

Szergej Szergejevicsét behívják a pártirodára:

- Kérem Szergej Szergejevics, tudásunkra jutott, hogy ön rendszeresen csomagokat kap Izra- elből. Igaz ez?
- Igaz... Tudják, elvtársak, a háború alatt két zsidót bűjtattam, és ők küldik hálából...
- De a pártunk szabályzata tiltja, hogy elvtársaink elfogadjanak ilyen adományokat... Ön régi párttag, igazán lehetett volna körültekintőbb. Hát nem gondol a jövőjére?
- Dehogynem, elvtársak. Most is bűjtatok otthon két politikai üldözöttet.

Az 1960-as évek vége felé Lipcse főterén állt egy vadonatúj Alfa Rómeó és egy Trabant. Egy gyerek a kocsik előtt állva bámészkodott. Odalépett hozzá egy bőrkabátos alak, és megkérdezte:

- No, fiacskám, melyik a jobb autó?
- Hát a Trabant.
- De kisfiam, akkor te nem ismered az autókat!
- Az autókat igen, de magát nem!...

Egy NDK-ban élő fiatal munkás Szibériában kihagyhatatlan álláslehetőséget kap. Mivel tudja, hogy leveleit cenzúrázni fogják, a következő ötlettel áll elő barátainak:

- Legyen egy kódunk, srácok: Ha kék tintával írok levelet, akkor minden igaz, ami benne van, ha vörössel írok, akkor hamis.

Alig egy hónap után a barátok megkapják az első levelet. Kék tintával írták:

„Itt minden csodálatos srácok! Az üzletek tele vannak, a kaja bőséges, a hatalmas lakásokat jól fűtik, a mozikban nyugati filmeket vetítenek, és a legtöbb lány gyönyörű. Az egyetlen dolog, amit nem tudok beszerezni, az a vörös tinta!”

A kommunista diktatúrákban a sportot is véresen komolyan vették. Aki csalódást okozott, könnyen így járhatott:

A szibériai munkatáborban két rab beszélget:

- A legszörnyűbb az – mondja az egyik –, hogy semmit sem tudunk a külvilágról, nincsenek hírek... Azt sem tudom, mi lett a Fischer-Szpaszkij sakkmérkőzés eredménye. Mire a társa:
- Vesztettem.

A kommunista diktatúra kedvelt jelszava volt, hogy: „Nálunk legfőbb érték az ember.” A nép azonban a realitásokhoz igazította ezt a jelmondatot. Így: „Nálunk legfőbb érték néhány ember.”

Az egyes fizetési és bércategóriákba soroltak hogyan viszonyulnak a szocializmushoz?

- A 2-4000 Ft közöttiek építik a szocializmust.
- A 4-10 000 Ft közöttiek hirdetik a szocializmust.
- A 10 000 Ft felettiek pedig élvezik a szocializmust.

- Mi a konyak?
- Az az ital, amit a munkásság és a parasztság választott képviselői által fogyaszt.

A szigorú abortusztörvény ideje alatt Kovácsék gyereket várnak.

- Hogyhogy most, tízévi házasság után? – kérdi Szabó.
- Eddig nem volt pénzünk arra, hogy gyerekünk legyen.
- És most van?
- Most már arra sincs, hogy ne legyen.

- Egy lelkiismeretes párttitkár az öngyilkosság melyik nemét választja?
- Beleveti magát a tömegek és a vezetés között tátongó szakadékba.

A korabeli viccek egyik mondvacsinált forrása volt az örmény jereváni rádió. Egyszer ezt a kínos kérdést intézték hozzájuk:

Igaz-e, hogy a Vörös téren Ford kocsikat osztogatnak?

- Nem igaz! Nem Moszkvában, hanem Kijevben, nem Ford kocsikat, hanem Moszkvicsokat, és nem osztogatnak, hanem fosztogatnak.

Egy másik kérdés így szólt:

- Lehet Svájcban szocializmus?

A jereváni rádió válasza:

- Lehet, de minek.

Megkérdezik a jereváni rádiót:

- Lesz-e háború?
- Háború az nem lesz, de olyan békeharc lesz, hogy kő kövön nem marad.

Megkérdezik a jereváni rádiót:

- Mi a világon a legjobb, és mi a legrosszabb?
- A legjobb a kommunizmus. A legrosszabb meg benne élni.

Megkérdezik a jereváni rádiót:

- Kérem mondják meg, de őszintén, mikor lesz már jobb?
- Jobb? De hiszen az már volt!

Megkérdezik a jereváni rádiót:

- Mi igaz a hírből, hogy állítólag nagyon lassú az orosz hivatalokban az ügyintézés.
- Valóban így van. A csehek például 1938-ban¹⁷ kértek segítséget tőlünk, és csak 1968-ban teljesítettük.

A gyakori pártfőtitkár-váltások idején valaki betelefonált a jereváni rádióknak, hogy meg tudják-e jósolni a jövőt. A műsorvezető gondolkodás nélkül válaszolt:

- A jövőt, hogyan tudnánk! Csak a múlttal van gondunk, mert az állandóan változik.

Egy kérdés, melyre a jereváni rádió nem tudott választ adni:

- Ha az egész világon győz a szocializmus, honnan fog a Szovjetunió búzát vásárolni?

¹⁷ A fasiszta Németország 1938-ban szállta meg Csehszlovákiát.

- Mi lenne, ha nem volna szocializmus?
- Minden.

- Miért nem szabadulnak meg láncaiktól a kapitalista országok proletárjai?
- Mert a lánc végén ott a slusszkulcs.

- Svédországba miért nem tépik szét a munkások a láncikat?
- Mert rajta van a Volvo slusszkulcsa.

Hála a szocialista tudomány fejlettségének Lenint sikerült feltámasztani. Az újjászületett először nagyon boldog. Kíváncsi rá, hogy hová fejlődött a világ első kommunista állama. Jár-kei a Szovjet-unióban, aztán egyszer csak nyoma vész. Keresik, hiába. Végre életjelt ad magáról. Távirat érkezik tőle:

„Svájcba¹⁸ mentem. Kezdem előlről.”

- Hallottad? Marx üzent a túlvilágról.
- Igen, és mit?
- Világ proletárjai, bocsássatok meg!

Robog a vonat a kommunizmus felé a végeláthatatlan tajgán. Egyszer csak elfogy a sín. Az utasok megidézik Marx szellemét:

- Marx atyánk, a kommunizmus felé igyekszünk, de véget ért a pálya. Mit tegyünk?
- Egyszerű. Szedjétek fel a síneket a vonat mögött, és rakjátok eléje!

Így tesznek, és a vonat robog tovább. De egy idő után elfogy minden. Most Lenin szellemét idézik meg:

- Lenin atyánk! Megyünk a kommunizmus, de már nem csak sín, a talpfa, a szén és a víz fogyott el, hanem az enivaló is. Hogyan menjünk tovább?
- Édes gyermekeim, hát már ott vagytok.

Helyzetkép a Szovjetunióból:

Szágul az expresszvonat a Bajkál-Amúr vasútvonalon. Aztán hirtelen megáll, s már másfél órája egy helyben vesztegel a nyílt pályán, amikor egy utas türelmetlenül kiszól az ablakon a sötét éjszakába:

- Miért állunk?
- Mozdonyt cserélünk.
- Miért?...
- Vodkáért.

¹⁸ Lenin a Nagy Októberi Szocialista Forradalom kiobbantása előtt Svájcban élt. Ott dolgozta ki a proletárdiktatúra győzelemre juttatásának gyakorlati módját.

- Hogyan épül a műút Moszkva és Vlagyivosztok között?
- Egyik brigád elindul Moszkvából, a másik Vlagyivosztok felől építi. És milyen út lesz?
- Ha találkoznak, akkor autót, ha nem, akkor autópálya.

Iván bekapcsolja a televíziót. Az egyes csatornán Hruscsov beszél. Unottan átkapcsol a kettesre. Ott szintén Hruscsov beszél. Átkapcsol a hármásra. Itt egy rendőrt lát, aki hadonászik a kezében levő gumibottal:

- Kapcsolgatunk, kapcsolgatunk?

- Melyik országban van a legtöbb szexbolt?
- A Szovjetunióban, mert ott még a polcok is meztelenek.

Iván bemegy a moszkvai GUM áruház egyik földszinti boltjába:

- Jó napot elvtársnő! Kabát nincs?
- Rossz helyen keresi az elvtárs, mert itt gatyá nincs. Kabát az első emeleten nincs.

A moszkvai GUM áruházban a soron következő vevő azt mondja:

- Kérek egy melltartót!
- Luxuscikket nem árusítunk!
- Akkor talán egy kombinét kérek. Van?
- Nincs. Tessék talán visszajönni a jövő hónapban.
- De bugyi csak van?
- Az van, de előbb tessék igazolást hozni, hogy az elvtársnő létrán dolgozik!...

Egy szovjet polgár bemegy a GUM áruházba. WC csészét szeretne venni.

- Azt sem tudom mi az – mondja neki az eladó.

A vevő nem nyugszik, elmagyarázza mit kíván.

- Olyan gömbölyded, a saját lábán megálló ipari porcelánedényt keresek. Külön tartály van hozzá a víznek...
- Értem, bólogat az elárúsító. – Időtlen idők óta nem láttam olyat.

A vevő nem adja fel.

- Hát, ha angol WC-jük nincs, akkor talán balkáni típusú? Tudja az a zuhanyzótálcaszerű vályú, két lábfejnek kialakított lenyomattal, és a közepén kivágott környílással.
- Az sincs. Csak szibériai típusúval szolgálhatok.
- Szibériai típusú? Olyanról még nem is hallottam. Az milyen?

Az eladó levesz a polcról két faágot.

- Ez az. Két botból áll. Az egyiket leszúrja a földbe, és rátámaszkodik.
- És a másik mire való?
- Azzal kergeti el a farkasokat.

A tanító bácsi az 1950-es években megkérdezi a gyerekektől, ki melyik hadseregbe vonulna be szívesen. Döncike azt mondja:

- Én a francia idegenlégióba...
- Ejnye Döncike, az egy imperialista, gyarmatosító hadsereg. Hát te, Jencike?
- Én az amerikai haditengerészetbe.
- Szégyelld magad, fiam!

- Pistike is jelentkezik:
- Én a szovjet Vörös Hadseregbe.
- Nagyon jól van, fiam! Mondd meg a társaidnak, hogy miért.
- Tudjátok, nem mindegy, hogy milyen fogságba esem.

Perspektíva:

A rohamosan romló viszonyok a mezőgazdaságban is megmutatkoztak. Így nem volt nehéz következtetni a jövőre. A heti vásáron összetalálkozik két tsz-tag¹⁹ a szomszédos falvakból:

- Na, milyen lesz nálatok az ideai termés?
- Közepes... – feleli a koma.
- Hogyhogy közepes?
- Hát úgy, hogy rosszabb, mint tavaly volt; de jobb, mint jövőre lesz.

- Milyen négy természeti katasztrófa sújtja a szovjet mezőgazdaságot?
- Tavasz, nyár, ősz, tél.

- Miért szárad ki a föld Szovjetunióban?
- Mert ég a vágytól, hogy végre megműveljék.

Szása hazamegy a falujába, és másnap kimegy a határba. Látja a sok lézengő kolhoztagot. Az egyikőtől megkérdezi:

- Hogy győzik a munkát itt a földeken?
- Pompásan – így a válasz. – Egy pár fát kellett volna kiszednünk gyökerestül, de hála az égnek, jött a vihar, és elvégezte helyettünk a munkát.
- Elképesztő! – csodálkozik Szása.
- És most mit csinálnak itt?
- Várjuk a földrengést...
- Miért?
- Mert az majd kirázza a földből a krumplit.

Három komputer hálózatba kapcsolva beszélget a hidegháború éveiben.

- Nincs hús... – mondja a lengyel számítógép.
- Mi az a hús? – kérdezi vissza az orosz.
- Mi az, hogy „nincs”? – kérdezi az amerikai.

- Mi bizonyítja, hogy a szovjet állampolgárok nem a majomtól származnak?
- Az, hogy hetven évig kibírták banán nélkül.

- Mitől fehér az amerikai ötágú csillag?
- A jóléttől.
- Mitől vörös a szovjet ötágú csillag?
- Az erőlködéstől.

---

¹⁹ termelő szövetkezeti tag

- Hallottad mi lesz az új május elsejei jelszó?
- Nem, mondd!
- Több mézet a dolgozók madzagjára!

- Miért királynőjük van a méheknek?
- Mert ha párttitkárunk lenne, már nem lenne mézük.

A rendszerváltás után így módosult ez a vicc:

- Miért van a méheknek királynőjük?
- Mert ha koalíciós kormányuk lenne, nem volna mézük.

Két ismerős találkozik a Körúton:

- Hallotta? Nagyobb mennyiségű kengurut importálnak Ausztráliából.
- Kengurut? Mi a csodának?
- Hogy megtanítsanak bennünket, hogyan lehet üres zsebbel ugrálni.

- Meddig építjük a szocializmust?
- Ameddig a nyugat kölcsönt ad.

Ilyen munkamorál és gazdasági helyzet mellett nem csoda, hogy a rubel nem volt konvertibilis:

- Milyen az átváltási árfolyam a dollár, a font, és a rubel között?
- Egy font²⁰ rubel egy dollárt ér.

Az igaz, hogy a munka nemesít, de a szocializmusban nincs szükség nemesekre.

- Miért nem megyünk el a munka temetésére?
- Mert nem ismertük az elhunytat.

A népi tulajdon időszakában nem csak a munkamorál, hanem az elvégzett munka minősége is sok kívánalmat hagyott maga után. Ezért az általános áruhiány közepette azoknak a termékeknek sem tudtunk örülni, amelyek kaphatók voltak. Ez a helyzet szülte ezt a sokat idézett viccet is:

- Égig ér, vasból van és csicsereg. Mi az?
- Égig érő vascsicseregő.
- És ami égig ér, vasból van, de nem csicsereg?
- Az is égig érő vascsicseregő, de magyar gyártmány.

Az általános nemtörődömség, a munkafegyelem hiánya ihlette ennek a viccnek az alkotóját:

- Mi lenne a következménye annak, ha a magyar dolgozók megkapnák a sztrájkjogot, és tényleg sztrájkolnának?
- Na mi?
- Senki sem venné észre.

A népi tulajdon sajátos megnyilvánulása volt a lopások gyakorisága. A dolgozók ily módon próbálták ellensúlyozni alacsony fizetésüket. Miután szinte mindenki ezt tette, nem is szégyenkezett

²⁰ A font nem csak angol pénznem, hanem angolszász súlymérték is. 1 font kb. 0,5 kilogrammnak felel meg.

miatta senki. Az üzemi szarkák ezzel a jelszóval ideologizálták meg tevékenységüket: „Miénk a gyár, vigyük haza!”²¹

Az üzemi ebédlőben értekezletet tartanak. Sötét van. Egy későn jövő bebotorkál, leül az utolsó sorba. Odafordul a szomszédjához:

- Mi az értekezlet témája?
- A társadalmi tulajdon védelmének fokozása.
- És miért nem gyűjtanak villanyt?
- Valaki ellopta a villanykörtét.

A kommunizmus 7 csodája:

1. Mindenkinek volt munkája.
2. Bár mindenkinek volt munkája, senki sem csinált semmit.
3. Senki sem csinált semmit, a terv mégis 100% fölött teljesült.
4. A terv 100% fölött teljesült, mégsem lehetett kapni semmit.
5. Bár nem lehetett kapni semmit, mindenkinek meg volt mindene.
6. Mindenkinek meg volt mindene mégis mindenki lopott.
7. Bár mindenki lopott, mégsem hiányzott sehol semmi.

- Hogy keletkezett a szovjet embertípus?
- A szarkát keresztették a lajhárral!

- Mit csinál a munkás, ha leesik az állványról?
- Kiveszi a kezét a zsebéből, hogy munkahelyi balesetnek látszon.

Az elnök meglátogatja kukoricacímerezéssel foglalkozó brigádot a határban.

- Na, hogy halad a munka?
- Ma nem nagyon haladtunk elnök elvtárs – válaszol a brigádvezető.
- Aztán miért?
- Mert összevont brigádgyűlés volt a munkaidő jobb kihasználásáról.

A szocialista nagyipar megpróbálta leutánozni a korszerű nyugati termékeket, de ez nem igazán sikerült. A végeredményről szól ez a vicc:

Sétál Misa a moszkvai utcán. Elegánsan feszít, illetve csak feszítene, ha nem húzná le a karját két irtó nehéz bőrönd. Szembe jön vele egy régi barátja. Örömmel üdvözlí:

- Nahát Misa, de régen láttalak! És milyen elegáns vagy!

Misa megáll, leteszi a bőröndöket, és mutatja a csuklóján az új aranyórát:

- Ezt nézd meg. Most vettem, nagyszerű iparunk legkorszerűbb terméke. Nem kell felhúzni, magától jár...
- Mutasd! – lelkesedik a barát. – Tényleg klassz. Elemmel működik?
- Hát persze!
- És hol van benne az elem?
- Hát ez az – mondja Misa, és a két bőröndre mutat. – Már csak ezt kell behelyezni a szerkezetbe. Az egyik a pozitív, a másik a negatív, ha érted.

- Honnan ismerhető fel az orosz mikrochip?

²¹ A főnökök is ezt csinálták, de ők nagyban. A rendszerváltás után egész üzemeket nyúltak le.

– Elég messziről.

Ennek a viccnek egy másik változata szerint:

– Nem fér ki a gyárkapun.

– Milyen az orosz mikrochip?

– Monumentális.

– Miből veszed észre, hogy a CIA lehallgatót helyezett el a szobádban?

– Lesz egy új pötty a tapétán!

– És honnan veszed észre, hogy a szovjet titkosszolgálat lehallgatót helyezett el a szobádban?

– Lesz egy új szekrényed!

– És honnan tudod, hogy éppen nem működik?

– Bentről horkolás hallatszik.

Két japán beszélget:

– Mi van a kezemben?

– Hifi torony.

– Na igen, de hány darab?

– Milyen volt a szovjet hifi-torony?

– A hokedlin Szokol rádió.

– Mi a KGST²²?

– Zöld mezőben hét sovány tehén egymást feji...

Életkép a „gulyáskommunizmusból²³”:

A feleség a tükör előtt állva új kalapját próbálgatja, majd elvonul a férje előtt, aki azonban rá se hederít.

– Mondhatom figyelmes férj vagy! Észre sem veszed az új kalapomat, nincs rá egy elismerő szavad!

– Jaj, hagyj már! Te is olyan vagy, mint ez az egész rendszer. Nem elég túrni, még dicsérni is kell!

– Tudod mi a különbség a feleség és a szocializmus között?

– Nem én.

– Semmi. Ez van, ezt kell szeretni!

– Miért van a diktatúrákban alkoholtilalom a választások idején?

– Nehogy két pártot lássanak a választók a szavazólapon.

Ez a vicc is ekkortájt született:

²² Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa – Ez volt a kommunista blokk Közös Piac. A rendszerváltás után a Varsói Szerződéssel együtt feloszlatták önmagukat.

²³ A magyarországi kommunizmust nevezték így, mert a kommunista blokk többi országához képest nálunk valamivel elviselhetőbb volt az élet.

- Kovács úr, mit szól ehhez a szesztilalomhoz?
- Képzelteri, az én impregnált torkommal!
- Hogy érti ezt?
- Nem engedi át a vizet.

Csöng a telefon a kapitányságon. Egy részeg hívja az ügyeletet.

- Ké...kérem, segítsenek, mert nem találok haza!
- Jó, segítünk... Hol van most?
- Egy telefonfülkében.
- Azt mondja meg, milyen utcában!
- Nem... Nem tudom!
- Na, figyeljen rám. Menjen ki a fülkéből, és olvassa el a táblát. Egy perc szünet után a részeg örömmel közli:
- E...elolvastam!
- És mi volt ráírva?
- Éljen május elseje!

- Na mit szólsz hozzá? A választók 99%-a az állampártra szavazott!
- Érdekes, én mindig csak az 1%-kal találkozom.

Mint minden diktatúrában az új rendszer funkcionáriusai is az előző rendszer köpenyegforgatói közül kerültek ki. Ez a helyzet szülte ezt a viccet is.

A kilépések ellensúlyozására a párt sürgős tagtoborzást rendel el. Az eredményes toborzók különféle kedvezményekben részesülnek, mégpedig:

- Aki egy tagot beszervez, felmentik a szeminárium hallgatása alól.
- Aki két tagot visz be, az akár ki is léphet a pártból.
- Aki három új tagot hoz, az kap egy igazolást, hogy soha sem volt tagja a kommunista pártnak.
- Aki négy taggal gyarapítja a párt sorait, nem emlegetik többé nyilas párttagságát²⁴.
- Aki öt új tagot toboroz, annak visszadják nyilas tagsági könyvét.

Felvételi beszélgetés egy vállalatnál valamikor az 1960-as években:

- Járt valaha a Szovjetunióban?
- Igen, négy alkalommal is. A második utamat a KISZ szervezte, a harmadikat Magyar Kommunista Párt, a negyedik alkalommal pedig az MSZMP vitt ki egy kongresszusra.
- Hát ez nagyon szép. No de miért a második alkalommal kezdte? Az Ön első látogatását ki szervezte a Szovjetunióba?

²⁴ A Nyilaskeresztes Párt a Hitler által alapított Nemzetiszocialista Német Munkáspárt magyar megfelelője volt. Vezetője, Szálasi Ferenc feltétel nélkül együttműködött a fasisztákkal.

– A Wehrmacht...

Az egymást érő áremelések közepette született ez a vicc:

- Mi az, amit még nem emeltünk?
- Barikádokat.

De nemsokára erre is sor került. És ebben a fiatalok jártak élen:

1956. november eleje. Három kissrác játszik az utcán, amikor a sarkon hatalmas dübörgéssel feltűnik egy orosz tank. A gyerekek fölkapnak egy Molotov koktélt²⁵, nekivágják a harckocsinak, mely pillanatokon belül lángokban áll. A következő tanknak ugyanez a sorsa, majd az azt követőnek is. A hatodik kiégett tank után az egyik pesti srác kikukucskál a sarkon, majd ijedten kiált a többiekre:

- Hú fiúk, tűnjünk el rögtön! Jön a mamám!

Köztudott, hogy a forradalom legvakmerőbb harcosai a gyerekek voltak. Erről szól ez a vicc is:

- Miért tudták az oroszok 1956. november 3-án Budapestet elfoglalni?
- Mert hajnalban jöttek, amikor a gyerekek még aludtak.

Újsághirdetés a forradalom után rommá lőtt Budapesten:

„Első emeleti lakás a földszinten kiadó.”

1956 októberében egy Múzeum körüti lakás ablakában üldögél egy papagáj. Csodálkozva nézi a felvonulást, a zászlókat, az új szövegű transzparenszeket, majd összecsapja szárnyait, és így szól:

- Te jó Isten! Most mindent felejtsek el, amit eddig tanultam?

Kérdés-felelet egy későbbi ideológiai szemináriumon:

- Lényegében mi történt 1956 őszén?
- Az imperialista hatalmak el akarták pusztítani a szocializmust építő békés Magyarországot, de a nagy Szovjetunió megelőzte őket.

- Szervusz öreg harcos! Rég láttalak, hogy vagy?
- Ne haragudj, de nem emlékszem rád! Hol találkoztunk?
- Nem emlékszel? Hát együtt lőttük a pártszékházat!
- Melyiket?
- Hát mikor melyiket.

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

Eltársak! Ne lőjetek!

A forradalom leverése, a kommunista párt újjáalakulása után járta ez a vicc:
Minek a rövidítése az MSZMP?

²⁵ Meggyújtott kanócú benzines palack. A magyar forradalmárok találmánya. A megszálló orosz hadosztály parancsnokáról, Molotovról nevezték el.

– Megint Szarban Maradtunk, Pajtás!

Az 1970-es években táviratot kapott Kádár János Brezsnyevtől, és csak ez állt benne: 5 4 3 2 1. Kádár nem értette mi ez, ezért összehívta a Központi Bizottságot, és nagy nehezen közösen megfejtették:

„Az öt éves tervet négy év alatt teljesíteni úgy, hogy három ember munkáját kettő végezze el egy fizetésért!”

Hiába volt azonban a nagy igyekezet, nem mentünk semmire. „Felszabadítóink” ugyanis mindent elvittek az országból, amit a világpiacon eladhattunk volna. Évtizedeken keresztül egymást érték az uránérccel és bauxittal megrakott tehervonatok. Eleinte háborús jóvátételként, utána pedig csak úgy megszokásból raboltak ki minket. Ez a helyzet ihlette ezt a viccet is:

Micsurinnak sikerült kereszteznie a zsiráfot a tehénnel:

Magyarországon legel, és a Szovjetunióban fejk.

Az egyre romló gazdasági helyzet miatt Brezsnyev elvtárs aggódik a Szovjetunió jövője miatt. Ezért elmegy egy jóshoz, és megkérdezi, hogy mi lesz az ország sorsa 30 év múlva. A jós belenéz a kristálygömbbe, és azt mondja:

– Pontosan nem látom, de vörös zászló lebeg a Kreml tetején.

Brezsnyev erre megnyugszik, de a jós így folytatja:

– És van alatta egy szöveg.

Erre Brezsnyev idegesen kérdi:

– És mi az a szöveg?

– Azt sajnos nem tudom kibetűzni, mert kínaiul van.

A szovjet-kínai ellentét csúcspontján postán érkezik egy zsák a Kremlbe. A vezetők kinyitják, tele van mákkal. Beletúrnak, és az alábbi cédulát találják benne:

– Ennyien jövünk! Mao.

Másnap visszaküldik a zsákot Pekingbe. A kínai vezetők kinyitják, benne a mák meg van darálva. Benne egy cédula:

– Így küldünk vissza benneteket! Brezsnyev.

Meghalt a nagy államférfi, a nemzetközi munkásmozgalom nagy harcosa. Összeül a temetési szervező bizottság, hová temessék. Van aki a Kreml falát javasolja, van aki mauzóleumot emelne neki, s mert a nagy halott zsidó származású volt, van aki a Szentföldet javasolja végső nyugalóhelynek. Erre a lehetséges utódja összerezzzen.

– Nem lehet elvtársak, a Szentföldön nem lehet!

– Miért ne lehetne?

– Ott egyszer már feltámadt valaki...

Miniszterelnökök beszélgetnek, országukban hogyan kezdődik egy átlagmunkás hétköznapja.

Az amerikai:

– Nálunk egy munkás reggel bekap három lány tojást, aztán beül a Cadillacjébe, és elindul dolgozni.

A svéd:

– Nálunk egy munkás hat tojásból készült rántottát reggelizik, majd beül a Volvójába és bemegy dolgozni.

A magyar:

– Nálunk egy munkás felkel, megvakarja a tojásait, felpattan a Csepel kerékpárjára²⁶, s bekarikázik dolgozni.

Neves hipnotizőr nagy érdeklődéssel kísért mutatványaival kápráztatja el nézőit. Három legsikeresebb mutatványa:

1. Egy önként jelentkezőt leültet a színpadon egy székre, és delejes álomba szuggerálja: Ön most az Északi-sarkon van, dermesztő a hideg, süvít a szél, kavarog a hó. Az illető begombolkozik, didereg, vacognak a fogai. A végén a hipnotizőr egyet pattint, elmúlik a varázs, hatalmas taps.
2. A másik nézőnek ezt mondja: Az Egyenlítőn vagyunk, +40 °C árnyékban, szellő sem rebben, a párából fülledt a levegő. A jelentkező elkezd izzadni, homlokát törli, majd csorog róla a verejték, egyre sűrűbben kapkodja a levegőt. A hipnotizőr pattint az ujjával, egy szempillantás alatt múlik el ez a varázs is. Felzúg a taps.
3. Végül a harmadik jelentkezőnek ezt sugallja: Ön most az USA-ban van, és munkás egy gyárban. A hazai viszonyokat ismerve ez szuggesztívó nem sok jót ígér, de a jelentkező viszont széles mosollyal hallgatja, láthatóan elégedetten ül a széken. A hipnotizőr már emeli kezét, hogy pattintson, amikor a delikvens váratlanul megszólal: Ha most is pattintani mer, úgy állon vágom, hogy lerepül a színpadról!

Nálunk 1968-ban megpróbálták a szocializmust megreformálni, de a KREML urainak nem tetszett az új gazdasági mechanizmus, ezért leállították a kapitalizálódást. A róla született vicceket azonban nem tudták betiltani:

- Mi az új gazdasági mechanizmus?
- A szocializmus alapjainak felszedése.

A reform első intézkedése az volt, hogy a vállalatvezetők fizetését többszörösére növelték. Az elvtársak ugyanis rájöttek, hogy olcsóbb egy hajcsárt megfizetni, mint a sok dolgozót.²⁷ Természetesen erről a képmutató módszerről is született egy vicc:

- Milyen ez az új gazdasági mechanizmus?
- Klasszikus.
- Hogy érted ezt?
- Úgy, hogy a vezetőknek klassz, a többinek kuss.

Ezek után nem véletlen, hogy a munkásoknak ez volt a véleményük a reformról:

- Mi a különbség a kereszténység és az új gazdasági mechanizmus között?
- A kereszténység csak hirdeti, az új gazdasági mechanizmus viszont meg is valósítja az általános szegénységet.

Két tsz-tag²⁸ poharazgatás közben azon tűnődik, kik találták ki az új gazdasági mechanizmust:

- Te, én úgy gondolom, hogy az ügyvédek.
- Ah, azok sokkal dörzsöltebbek annál, hogy ilyen tákolmányt kitaláljanak.
- Hát akkor az orvosok.
- Azok sem, mert ők előbb a kutyákon próbálták volna ki.

²⁶ Magyarországon csak a Csepel Vas- és Fémművekben gyártottak kerékpárt, ami egy egyszerű túrakerékpár volt. Külföldről nem hoztak be semmit, mindent itthon, állami vállalatok állítottak elő.

²⁷ Ez a számítás nem volt rossz, mert a kapitalizmusban évszázadok óta ezt a módszert alkalmazzák, és ott jól működik, mivel nagy a munkanélküliség, és a beosztottak féltik az állásukat. Nálunk viszont nagy volt a munkaerőhiány, ezért a dolgozók továbbra sem törték magukat.

²⁸ termelő szövetkezeti tag

Még szójáték is született róla:

- Hol kezdődik az új gazdasági mechanizmus?
- Kisbérnél.
- És hol fog végződni?
- Nagybajomnál.²⁹

Az új gazdasági mechanizmus bevezetése után a sok reklám hatására felkeresi a helyi bankot Józsi bácsi.

- Betennék én ide húszezer forintot! – mondja az igazgatónak. – De mi van, ha ez a bank csődbe jut?
- Akkor a pénzt kifizeti a megyei fiókbank.
- Jó, de ha az is csődbe jut?
- Kifizeti a fővárosi központi bank.
- És, ha az is tönkremegy?
- Akkor kifizeti a kormány a garancialapból.
- Na, de a kormány is megbukhat...
- Pártunk és kormányunk szilárdan áll a helyén.
- De tegyük fel, hogy a szocializmus megbukik?
- Na és, az nem ér meg magának húszezer forintot?

Egy amerikai, egy szovjet és egy magyar asztronauta közös űrrepülésen vesz részt.

- Remélem – mondja az amerikai –, ezért a teljesítményemért kapok egymillió dollár jutalmat!

A szovjet:

- Én biztosan megkapom a „Kiváló Kommunista Űrrepülő” kitüntetést!

A magyar:

- Gyerekek, menjünk még egy kört, hogy meglegyen a harmincegy forint napidíj!³⁰

Két orosz megyei titkár beszélget:

- Az én megyém akkora, hogy ha reggel felülsz a vonatra, este még mindig a megyehatáron belül jársz – kérkedik az egyik.

Mire a másik:

- Igen, a mi megyénkben is vannak még ilyen rossz vonatok!

Egy amerikai, egy francia és egy orosz beszélget:

- Nekem van egy Mercedesem – mondja a Jenki – A feleségem BMW-vel jár. Külföldre pedig az összkomfortos lakókocsinkkal megyünk.
- Nekem Peugeot-om van – mondja a francia. – A feleségem Renault-val jár, külföldre pedig vonattal megyünk.
- Nekem van egy Moszkvicom – így az orosz. – A feleségem pedig metróval jár.
- No, és mivel mentek külföldre?
- Leginkább tankkal!³¹

²⁹ Kisbér és Nagybajom két kisváros Magyarországon.

³⁰ A vidéki kiküldetés után járó 31 forintos napidíjat még a kommunizmus kezdetén határozták meg. Ez az összeg a diktatúra négy évtizede alatt változatlan maradt, holott az infláció a forint értékét időközben egytizedére csökkentette. Ráadásul ezt is csak akkor fizették ki, ha valaki egész nap távol tartózkodott a munkahelyétől.

³¹ Ez a vicc Csehszlovákia 1968-as lerohanása után született.

A szovjet néphadsereg hirdetése:

HÍVJON, JÖVÜNK! HA NEM HÍV, AKKOR IS JÖVÜNK!
TELEFONSZÁMUNK: 45-56-68

Az 1968-as megszállás a csehek számára a Varsói szerződés tagállamaitól kapott fájdalmas pofon volt. Ebből is csak a viccgyártók profitáltak:

Egy prágai asszony keltegeti a férjét:

- Milos, Milos, ébredj! Most mondta be a rádió, hogy megszálltak bennünket.
- Ugyan Anicska, ez csak rémhír lehet. A Szovjetunió úgysem engedné.

1968-ban a csehek ellenállás nélkül megadták magukat. Mit is tehettek mást, amikor az összes kommunista szomszédjuk lerohanta őket, a Szovjetunióval az élen. Szintén ebből az időszakból származik ez a vicc:

- Melyik a világ legsemlegesebb állama?
- Csehszlovákia.
- Hogyhogy?
- Még a saját belügyeikbe sem avatkoznak be.

Kádár, Brezsnyev és Dubček³² kalapácsvetés-versenyen vesznek részt. Elsőnek Kádár dob 50 métert, aztán Brezsnyev 70-et, végül Dubček következik, akinek 100 méterre sikerül elvetnie a kalapácsot. Mindketten megdicsérik Dubčeket, aki így válaszol:

- Hát, ha még sarlót³³ is eldobhattam volna!

- Miért szórtak Hruscsov sírjára szódabikarbónát?
- Hogy ki ne hányja a föld...

November 7-i ünnepség van a Vörös téren. Egymás után hangzanak el az ünnepi beszédek, amikor hirtelen lövés dördül, és a dísztribünön, Brezsnyev elvtárstól néhány centire golyó fúródik a falba. A biztonsági szolgálat emberei azonnal akcióba lépnek, és pillanatok alatt kiemelik a tömegből a merénylőt, akinek a kezében egy füstölő csövű távcsöves puska van. A titkosszolgálat főnöke elé vezetik, aki habzó szájjal ordít rá:

- No, de Iván Ivanovics, hogy hibázhatta el?

A merénylő megszeppenve válaszol:

- Próbáljon maga úgy célozni, hogy a körülötte állók kórusban biztatják: „Lőj már, lőj már!”

A moszkvai olimpián Brezsnyev elvtárs megnyitó beszédet tart. Feláll, és így kezdi az ünnepi szónoklatot:

- O!

Erre nagy taps és ujjongás. Kis idő múlva folytatja:

- O!

Ismét nagy taps és ujjongás. Ekkor a személyi titkára a háta mögött oda súgja neki:

- De Brezsnyev elvtárs, az olimpiai ötkarikát nem kell felolvasni!

³² A „Prágai tavasz” idején Alexander Dubček megpróbált kitérni a kommunista blokkból, melynek következményeként 1968-ban a Vörös Hadsereg megszállta Csehszlovákiát is.

³³ A vörös csillag mellett sarló és a kalapács volt a munkás-paraszt diktatúrák jelképe.

Brezsnyev szenilitása és a még mindig működő munkatáborok ihlették ezt a viccet is: Leonyid Iljics Brezsnyev ellátogat Szibériába. Nagy tömeg várja, s a főtitkár ünnepi beszédbe fog.

– Dárágije továrissi i mátrózi!³⁴

Titkára kétségbeesetten súgja oda:

– Brezsnyev elvtárs! Nyet mátrózi!...

– Csönd legyen! – súgja bosszúsán hátra Brezsnyev, és ismét rákezd:

– Dárágije továrissi i mátrózi!...

– Leonyid Iljics elvtárs, nyet mátrózi!... Mátrózi keresztben csíkos, ezek meg hosszában!

Brezsnyev és felesége lefüggönyözött hintóban világ körüli útra indulnak.

– Hol járhatunk most, drágám? – kérdi a feleség.

Brezsnyev kinyújtja az ablakon a karját:

– Amerikában vagyunk.

– De hát honnét tudod?

– Leköpték a kezemet.

Mennek tovább. Kicsit később az asszony megint megkérdezi.

– Hol járunk most?

Brezsnyev kidugja karját az ablakon, majd válaszol:

– Most Magyarországon vagyunk.

– De hát miből gondolod?

– Kezet csókoltak.

Folytatják útjukat. Később az asszony megint kíváncsiskodik:

– Most hol vagyunk, drágám?

Brezsnyev ismét kinyújtja karját az ablakon.

– Most már itthon vagyunk a Szovjetunióban.

– Megint kezet csókoltak?

– Nem, lelopták az órámat!

Brezsnyev, Ceausescu és Kádár együtt utaznak egy Csajkán³⁵. Egyszer csak látják, hogy egy iszonyatos kinézetű ördög lohol a nyomukban. Megijednek tőle, próbálnának menekülni, de a pokolfajzat már-már beéri az autójukat. Brezsnyev erre kidob egy csomó kitüntetést a melléről, hátha az lelassítja az ördögöt. Ám az éppen csak odanéz, és lohol tovább utánuk. Ceausescu már rafináltabb, egy zsák aranyat gördít ki az ajtón. A rém meg is áll, de csak megszagolgatja az aranyat, majd elfintorítja az orrát, és tovább üldözi őket. Ezt látva Kádár idegesen irkál valamit egy darab papírra, majd kidobja az ablakon. A szörny megáll, elolvassa, majd vonítva megfordul, és ész nélkül rohan visszafelé. A többiek megkönnyebbülnek, s megkérdik Kádárt, mit írt a papírra, hogy ennyire ráhozta a frászt az ördögre.

– Semmi különöset – feleli a főtitkár. Csak azt, hogy: „Ez az út a kommunizmusba vezet.”

Brezsnyev bejelenti, hogy végre befejezték a kommunizmus építését. Erre Szása hitetlenkedve kérdi barátját, Szergejt:

– Te, tényleg felépítettük a kommunizmust?

– Ah, dehogy, lesz ez még rosszabb is.

³⁴ Kedves elvtársak és matrózok!

³⁵ A Csajka volt az oroszok Mercedesese. Ezt a fekete, száz kilométerenként 40 liter benzint fogyasztó batárt használták a párt legfelső vezetői és a kormánytagok.

Brezsnyevnek szobrot állítanak Moszkvában. A szakértők szerint nagyon jól sikerült az alkotás, ezért kihirdetik, hogy aki egy hibát is talál benne, magas jutalomban részesül, Özönlenek az emberek, de hibát senki sem talál. Egy öreg grúziai paraszt arra jár és kijelenti, hogy két hiba is van az alkotásban. Persze mindjárt körülfogják az öreget, és kérdezzetni kezdik.

- Bátyuska, no mondja már, mik azok a hibák!
- Az első az, hogy ferdén van a kötél a nyakán.

Mindenki elámul és szólnak az öregnek:

- Bátyuska, a maga szemével valami baj van, hiszen nincs annak kötél a nyakán!

Megszólal az öreg:

- Hát ez a második hiba...

Egy papagáj repked a Vörös téren, és azt rikácsolja: „Hülye Brezsnyev! Hülye Brezsnyev!” Rendőrök erednek a nyomába, figyelik, melyik ablakon repül be. Becsengetnek a gyanús lakásba. A gazdája ijedten bedugja a papagájt a hűtőszekrénybe, majd ajtót nyit a rendőröknek. A rend őrei kutatnak, de nem találják a tettest, ezért elnézést kérve dolguk végezetlenül távoznak. A félig megfagyott papagájt ezekkel a szavakkal engedi ki gazdája a hűtőszekrényből:

- Na látod, te ostoba! Kellett neked Szibéria!

Moszkvában a KGB épülete mellett egy lakásból kiszökik egy papagáj, és átrepül a szovjet titkosszolgálat épületére. A tulaj gyorsan felhívja a KGB-t:

- Ha elfogják a papagájt, és elkezdene beszélni, előre leszögezem, hogy sem én, se családom egyetlen tagja nem ért egyet papagájunk politikai nézeteivel!

Hruscsov után a Szovjetuniót 70 év feletti aggastyánok vezették. Nem csoda, hogy úgy hullottak, mint ősszel a legyek. Brezsnyev halála után járta ez a vicc:

- A jövőben milyen osztályból fogják a pártfőtkitkárt választani?
- Az intenzív osztályról.

– Mit mondott Kádár János, Brezsnyev temetésén?

– Pedig hogy tudott csókolni!

Történelmi előrelátás:

- Miért vették vissza a pártba a nyolcvannégy éves Molotovot?
- Miért?
- Keresik Csernyenko utódját.

Amikor Jurij Andropov, a szovjet állambiztonsági hatóság parancsnoka lett a szovjet párt főtitkára, a következő vicc járta Moszkvában:

- Miben különbözik Andropov elvtárs Sztálin elvtárstól?
- Sztálin elvtársat ismerte az egész szovjet nép. Andropov elvtárs ismeri az egész szovjet népet.

– Milyen volt Andropov telefonja?

– Csak kagylója volt, az emberek lehallgatására.

Miután Kádár kiutazott Andropov temetésére, a pestiek ezt találgatták:

- Mit gondolsz, a szertartás után rögtön hazajön, vagy megvárja a következőt?

Az orosz kisembernek is megvolt a véleménye a begyöpösödött agyú túlkoros vezetőiről:

- Miért olyan magas a mellvéd a Vörös téri díszemelvény előtt?
- Hogy letről ne láthassák a tolokocsikat³⁶.

Brezsnyev a túlvilágon meglátogatja Szulejmán szultánt.

- Ide figyelj szultán, szeretnék tőled kérdezni valamit.
- Kérdezz bátran Leonyid Iljics...
- Tudod, soha nem értettem, miért nem szeretnek minket a magyarok, s ugyanakkor miért nem utálnak benneteket. Holott mi csak négy évtizedig voltunk Magyarországon, ti pedig másfél évszázadig.
- Mert nem jól csináltátok a dolgokat, Leonyid...
- Miben tévedtünk?
- Három dologban. Először is mi a százötven év alatt egyszer sem mondtuk, hogy ideiglenesen állomásozó török hadsereg van Magyarországon. Másodszor: nem tettük kötelezővé az iskolában a török nyelv tanulását. Harmadszor pedig nem nyilvánítottuk a mohácsi vést a magyar felszabadulás ünnepévé.

Régi barátok a haza sorsán keseregnek:

- Itt volt például a török hódoltság kora. A különböző agák, bégek és basák adót szedtek. A portyázó török csapatok gyakran rajta ütöttek a városokon, kifosztották a vásárba menőket. Rab-szíjra fűzték a fiatal nőket, és eladták a háremekbe. Gyerekeket raboltak, hogy janicsárt neveljenek belőlük...
- Jó, de legalább nem kellett megünnepelnünk az ország megszállásának évfordulóját, és nem kellett kórusban kiáltoznunk, hogy: Éljen a török hadsereg! Éljen a török hadsereg!

- Ki volt Szulejmán szultán?

- A mohácsi szerződés értelmében hazánkban ideiglenesen állomásozó török csapatok fővezére, a birodalom ura.

Egyszer ezt írta valaki a pártház előtti Lenin szoborra:

„Ne örülj Iljics, nem tart örökké;
Százötven év alatt sem váltunk törökké.”

Hatalomra jutása után Gorbacsov így szólt Szovjetunió népeihez:

- Amikor hatalomra jutottam a gazdaság a szakadék szélén állt! Büszkén mondhatom, hogy azóta előbbre léptünk.

- Gorbacsov elvtárs, célszerű lenne visszavonni az alkoholtilalmi intézkedését! – figyelmeztették az új pártfőtitkárt a központi bizottság tagjai.
- Miért vonnám vissza?
- Mi lesz, ha kétszázmillió ember egyszerre kijózanodik?

³⁶ Mellesleg a Lenin mauzóleum melletti emelvényre sem kellett felkapaszkodniuk a funkcionáriusoknak, mert egy beépített lift vitte őket a dísztribünre.

- Miért nőtt meg a válások száma a Szovjetunióban Gorbacsov idején?
- A legtöbb férfi akkor látta először józanul a feleségét.

Gorbacsovhoz berohan a titkára, és izgatottan mondja:

- Gorbacsov elvtárs, nagy baj van: egy csomó ember eszik a Vörös téren.
- Nem baj, úgy látszik nő az életszínvonal. Végre nálunk is jól lakhatnak az elvtársak. Ha van mit enniük, egyenek csak.
- De Gorbacsov elvtárs, ezek a Vörös téren esznek!
- Mondtam már hogy nem baj. Ha van ennivalójuk, hadd egyenek.
- De Gorbacsov elvtárs, ezek pálcikával esznek!

Borisz Jelcin beront Gorbacsov irodájába a Kremlben.

- Mihail, két hírem van. Egy hihetetlen, és egy tragikus!
- Mi a hihetetlen?
- Most kaptam a hírt, hogy Lenin anyja él!
- Hihetetlen! És mi a tragikus?
- Az, hogy megint terhes!

A vevő hőmérőt kér a boltban. Eléje tesznek egy osztrák és egy orosz gyártmányút, mire a vevő habozás nélkül az osztrákért nyúl. Az eladó megjegyzi:

- Kérem, az orosz ugyanolyan jó, és olcsóbb.
- Lehet, de az orosz nem lehet lerázni.

- Mondja, maguknál hány fok van a lakásban?
- Szellőztetés előtt vagy után?
- Után.
- Ugyanannyi!

- Miért könnyű behatolni a kommunisták számítógépébe?
- Mert „Egy a jelszó: tartós béke!”

A csernobili atomerőmű-robbanás után nemcsak a fejes saláta vált nálunk aktívvá, hanem a viccgyártók is. Élcelődéseik egyike:

- Hallottad? A Szovjetuniót felvették a NATO kötelékébe.
- Miért?
- Mert elsőként részesítette atomcsapásban a Varsó szerződés tagállamait.

A rendszerváltás előtti években, a külföldi eladósodás rohamos növekedése idején járta ez a vicc:

- Miért nem vonul vissza Kádár János?
- Megvárja, míg olyan állapotban adhatja át az országot, ahogyan átvette.

A keleti blokk három vezetője egy időben megírja és kiadja emlékiratait, a következő címmel:

- Jaruzelski: A Visztulától a pusztulásig...
- Ceausescu: Az illegalitástól az alig ellátásig...
- Kádár: Az Árpád-háztól a szegényházig...

Addig is mindenki úgy menekült innen, ahogy tudott. Volt aki disszidált, a nyugati rokonokkal rendelkezők pedig igyekeztek kivándorolni. Egy kiváló mérnök is kivándorlási kérelemmel fordult a belügyminisztériumhoz. Persze az elbírálás sokáig tartott, és sok tortúrával járt. Őt is behívták, s megkérdezték:

- Mivel tudja alátámasztani kivándorlási kérelmének fontosságát?
- Tetszik tudni, a nagybátyám Ausztráliában él. Teljesen süket, ezért folyamatos gondozásra szorul.
- De akkor miért nem ő költözik ide?
- Kérem, ahogy mondtam, ő süket, és nem hülye.

Egy néni bemegy az Egyesült Államok nagykövetségére.

- Ki szeretnék menni a fiamhoz az USA-ba. Tudja, szegény fiam vak.
- Na, de néni, miért nem a fia jön haza? – kérdezi a konzul.
- Nem hülye! Vak!

Egy szerencsés kivándorló magával vinné papagáját is, de a vámos nem engedi, legfeljebb kitömve. A tulajdonos a madarához fordul:

- Na, Lórikám! Maradsz, vagy kitömve vigyelek?
- Mindegy, csak ki innen!

Akinek nem voltak nyugati rokonaik, a külképviseleteken próbálkoztak. Ezért az enyhülés éveiben szinte megrohmozták a nagykövetségeket, hogy kivándorlási kérvényüket benyújtsák. A várótermek zsúfoltságát azonban nem ez okozta, hanem a kérvényezőkhöz közé beszivárgott spiclik, besúgók. A hivatalos iratokat átvevő tisztviselő egymás után szólítja a kivándorolni szándékozókat. Az egyiktől megkérdi:

- Milyen a politikai helyzet Romániában?
- Nem panaszkodhatok.
- Milyen a gazdasági helyzet Romániában?
- Nem panaszkodhatok.
- Akkor miért akar kivándorolni?
- Mert nem panaszkodhatok.

Az elmeegógyintézetbe új beteg érkezik. Amikor az ápolók eltávoznak, társai körülveszik, és faggatják:

- Te miért kerültél ide?
- Disszidálni akartam, de a határon elfogtak.
- Á, azért legfeljebb börtön jár.
- Igen, de én kelet felé indultam.

A moszkvai Seremetyevo repülőtéren föl-alá szaladgál Mihail Mihajlovics Kohn, és kiabál:

- Két jegy New York-ba átadó!...

Valaki megkérdezi.

- Tessék mondani, retúr?
- Hülyéssel nem tárgyalok! Két jegy New York-ba átadó!

A Német Demokratikus Köztársaság végnapjaiban járta ez a vicc:

- Hallottad, hogy az NDK-ban nem lesz szükség személyi igazolványra.
- Hogyhogy?
- Az a kevés ember, aki ott marad, mind személyes ismerőse lesz egymásnak.

Az olimpiai bizottság sajtótájékoztatója:

- Tudják-e uraim, hogy Kuba miért nem indított evezős csapatot a legutóbbi olimpián?
- Miért?
- Mert amelyik kubai evezni tudott, az már mind Floridában él.

Kubai kislány kérdezi:

- Anya messze van Amerika?
- Igen, kislányom.
- Anya, messze van Amerika?
- Igen, kislányom.
- Anya, messze van még Amerika?
- Hallgass, és ússz tovább!

Az idős kubai nyugdíjast kiengedik az Egyesült Államokba rokonlátogatásra. Amikor visszatér, mindenki kíváncsian kérdezi:

- Na és milyen volt az USA?
- Hihetetlenül elmaradott ország!
- Elmaradott?
- Igen, csupa olyasmit esznek, amit mi 50 éve ettünk, még a Forradalom előtt.

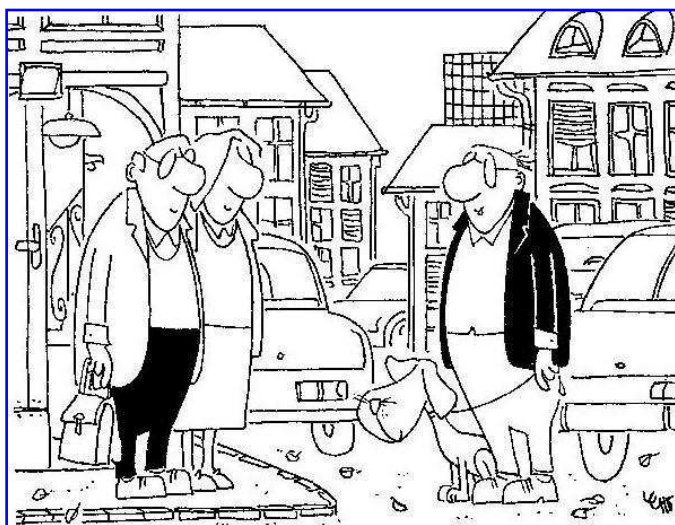

- Miért Magyarország a világ legnagyobb állama?
- Mert az oroszok már 40 éve itt vannak, de még mindig nem találták meg a kijáratot innen.

Ez a politikai vicc ma is sok országban aktuális:

Az enyhülés időszakában már beengedték a nyugati turistákat a Szovjetunióba. Leszállás előtt így szól a stewardess az utasokhoz:

- Az orvos a testmozgás miatt javasolta, de az igazi gyógyulást annak köszönhetem, hogy ha naponta háromszor lehozom, addig sem kell hallgatnom a híreket, nem olvasok újságot...

- Hölgyeim és uraim! Csatolják be az öveiket, és állítsák vissza az óráikat 20 évvel!

Külföldi vendéget kalauzol pesti ismerőse Buda kies tájain. Megállnak egy nagy, kertes épület előtt:

- Nézze, itt lakik az a volt kommunista vezető, aki annak idején beérte egy vilamosbérlettel.
- Szép – nézi az épületet az idegen – Gondolom ez sem a sajátja, hanem egy bérvilla?
- Dehogy, uram! Ez a bolondokháza.

Rendszerváltás idején a párttitkár odamegy a falon lógó Lenin-képhez.

- Iljics, Iljics, mi lesz most velünk?
- Mi lenne – válaszol a kép –, engem lekasztanak, téged meg fel...

A szocializmus utolsó éveiben az infláció is nehezítette az emberek életét. Ebből az időszakból származik ez a vicc:

Kádár fölmege az emelvényre, és elkezd a főttkári beszámolót:

- Drága elvtársak... Drága elvtársnők... Drága minden...

A kommunista diktatúra vége felé már nyíltan lehetett politikai vicceket mesélni.³⁷ Akkortájt volt nálunk egy kormányzóvivő, aki erősen raccsolt. Róla szól ez a vicc:

- Melyik három termék árát nem fogják felemelni?
- Répa, retek, mogyoró. Azért meht az áhhemelkedés bejelentése nehézséget jelentene a kohmányszóvivő számáha.

Véget ért a kommunizmus. Megteltek az áruházak, ismét lehetett húskételeket és valódi kávét rendelni az éttermekben. Szergej is élt a lehetőséggel. Bement az egyik étterembe.

- Pincér, kérek egy sült borjúszeletet, aztán egy dupla feketét tejszínnel és egy Pravdát³⁸.

A pincér felveszi a rendelést, de a végén megjegyzi:

- Pravdát nem hozhatok, mert már megszűnt.

Nemsokára hozza a borjúszeletet körettel és salátával.

- És a Pravda hol van? – kérdi Szergej.

- Uram, már mondtam, hogy nincs Pravda, megszűnt.

Amikor a pincér kihozza a kávét, Szergej ismét kérdi:

- Hol a Pravda?

Erre a pincér magából kikelve:

- Uram! Véget ért a kommunizmus, nincs már Pravda! Képtelen felfogni?

³⁷ 1989-ben az elvtársak már a reprivatizálással voltak elfoglalva. Marxból már csak a „Tökét” tartották fontosnak. Szétosztották az államvagyonot egymás között, így készülve a közelgő kapitalizmusra. Az új demokratikus kormány pedig nem tett ez ellen semmit. Málé módon hagyták, hogy elsíbolják az államvagyonot. Csak 20 év után jöttek rá, hogy ezt nem így kellett volna csinálni, de ekkor már nem tudtak semmit tenni ellene, mert nálunk a gazdasági bűncselekmény 5 év után elévül.

³⁸ A kommunista párt napilapja volt a Szovjetunióban. 22 millió példányban nyomták ki, és minden intézmény előfizetett rá, a párttagoknak pedig kötelező volt az olvasása.

– Értem én, de mindig olyan jó hallani.

– Apa, mi az a privatizáció?

– Az, amikor visszakapjuk az államtól azt, amit az elmúlt évtizedek alatt elvettek tőlünk.

A rendszerváltás után mi is átestünk a ló túlsó oldalára. Eddig csupán egy pártunk, volt, aztán néhány hét alatt 254 új párt született.

Az első szabad választás után hazamegy az egyik kis párt képviselőjelöltje. Azt kérdi a felesége:

– Na, hogy sikerült a választás?

– Hogy sikerült? Megbuktam.

– Hány szavazatot kaptál?

– Összesen kettőt – legyint a férj.

Az asszony gyanakodva néz rá:

– Te... te... izé... Béla, ezek szerint neked szeretőd van!...

Egyszer minden rossz véget ér, de néha rosszabb jön helyette. Így jártunk mi is a rendszerváltással:

– Miért van Parlamenten kupola?

– Mert ki látott már lapos tetejű cirkuszt.

– Mi a különbség a cirkusz és a Parlament között?

– A cirkuszban okos emberek hülyéskednek, a Parlamentben meg hülye emberek okoskodnak.

Nálunk már ez is hír:

Szalad a rikkancs az útkereszteződésben a kocsik között, és kiabál:

– Szenzációs kiadás! Ma délig nem csinált hülyeséget a kormány!

Lajka kutyát megkérdezik mi a különbség a szocializmus és a mostani rendszer között:

– A szocializmusban 10 méteres lánccon voltam, és 20 méterre volt tőlem az ételes tál, ráadásul csendben kellett maradnom. Ebben a rendszerben 15 méteres a lánccom, az ételes tálát még mindig nem érem el, de annyit ugatok, amennyit akarok.

Miután a rendszerváltást nem követte az életszínvonal emelkedése, a politikai viccek gyártói továbbra sem maradtak téma nélkül. Mivel a gazdasági helyzet nem sokat változott, a határok megnyílása után sokan attól tartottak, hogy kiürül az ország. Ebből az időszakból származik ez a vicc:

- Milyen utasítás lesz a világútlevelemben?
- Aki utoljára hagyja el az országot, kapcsolja le a villanyt!

Nem mindenki hagyja el az országot. A mazochisták így vélekednek:

- Nem tudom, hogy milyen jövője lesz Magyarországnak, de maradok, mert érdekesnek tűnik.

A szabad választások után, a rendszerváltást követő első miniszterelnökünkéről is megvolt a véleményük:

- Mi a különbség Kádár és Antall³⁹ között?
- Az, hogy Kádár 33 év alatt sem tudta megkedveltetni velünk a szocializmust. Antallnak ez egy év alatt sikerült.

A szavazás a többség diktatúrája a kisebbség felett.

Az új, demokratikus kormány miniszterelnöke elmegy a temetőbe, Kádár sírjához:

- Kádár elvtárs, tanácsot kérek.
- Mondjad, fiam!
- Mit kellene tennem, hogy olyan népszerű politikus legyek, mint te? Hogy hosszú évek után is rengeteget beszéljenek rólam?
- Hát, gyere, feküdj ide mellém.

- Miről vitatkozik két politikus egy kidőlt fánál?
- Hogy jobbra vagy balra dőlt.

Politikusaink szerint a jelenlegi nehéz gazdasági helyzetben a „fogunkhoz kell verni a garast”. Erre az újságírók felhívták a figyelmet arra, hogy sokaknak már foguk sincs, garasuk meg pláne.

- Mivel bizonyította a kereszténydemokrata párt, hogy vallási alapon áll?
- Hatalomra jutása után először elvárta a gyógyást, aztán bevezette az áldozást, úgyhogy ma már mindenki szentségel.

³⁹ Antall József a rendszerváltás utáni első szabadon választott demokratikus kormány vezetője volt. Az előző rendszertől örökölt pénzügyi gondokat az infláció felpörgetésével próbálta megoldani, ami drasztikus áremelésekhez vezetett. A nehézségeket tetézte az átgondolatlanul végrehajtott privatizálás, ami óriási munkanélküliséget eredményezett. Néhány hónap alatt a munkavállalók egyharmada kb. másfél millió ember vált munkanélkülivé.

- Mi korunk vallási jellemzője?
- Hogy egyre többen gyóznak, de áldozni nem akar senki.

- Hallottad? Ezentúl a csillagászok fogják meghatározni az árakat!
- Miért?
- Mert már elérték a csillagos eget.

Két csontváz találkozik a Nagykörúton.

- Kolléga úr mikor halt meg?
- Oh, én még jóval az áremelés előtt.
És ön?
- Hogyhogy én? Én még élek!

Nálunk az életszínvonal helyett az infláció növekedik:

- Te, láttad már az új ötszázast?
- Nem. Olyan is van?
- Persze. A tavalyi ezres.

- Az álmok igenis teljesülnek. Húsz évvel ezelőtt arra vágytam, hogy keressek 60 ezer forintot havonta, és legyen egy 1983-as évjáratú Opelem. Mára, azaz 2003-ban mindez teljesült.⁴⁰

– Ne haragudj, Gyugyuka, de én most kiviszlek innen a konyhába, mert jól emlékszem, hogy négy évvel ezelőtt is mennyi ocsmányságot tanultál a tévéből a kampányidőszakban.

- Hát pénzt azt nem adtak, de micsoda rend van itt!

A munkanélkülivé vált Kovács beállít a polgármesterhez, és segílyt kér.

- Nagyon szívesen adok magának – mondja a polgármester –, de menjen előbb az osztályvezetőhöz, ugyanis ő írja alá az ilyen utalványokat.

Kovács átmegy az osztályvezetőhöz, aki az ügyfélfogadásra irányítja, mert ott veszik fel a segílyt kérők személyi adatait. Az ügyfélszolgálaton meg a portáshoz utasítják azzal, hogy előbb sorszámot kell kérnie. Végül a portás elküldi, mert számot csak reggel nyolc és kilenc között adnak ki.

- Na kaptál pénzt, – kérdezi Kovácsot a felesége a kapunál.

⁴⁰ Az elmúlt 20 év alatt oly mértékben nőtt az infláció, hogy tizedére csökkent a forint értéke. Ebből a minimálbérnek megfelelő fizetésből csak egy 20 éves használt autóra telik.

- Mi a szabadság kelet-európai értelmezése?
- Régen nem lehetett Nyugatra utazni, mert nem engedték. Most lehet, de nem engedhetjük meg magunknak.

- Mikor lesz atombombája Magyarországnak?
- Ha rádobják.
- És akkor mi történik?
- Eltűnik a város és a falu közötti különbség.

A munka jelképei megváltoztak. Az eddigi sarló-kalapácsot felváltotta a fagylalt és a galamb. Aki nem nyal, repül.

Pillanatkép a Parlamentből:

- Megkérem a tisztelt képviselő urat, hogy a mikrofonba beszéljen, és ne a levegőbe.

- Doktor úr, segítsen valahogy a férjemen, mert álmában beszél.
- Hm... És ez önt zavarja? Nem tud tőle aludni?
- Engem nem zavar, doktor úr, de a képviselőtársai mindig kiröhögik.

- Mit csinál a bácsikád a parlamentben?
- Csatlakozik az előtte szóló véleményéhez.

A választások előtt két képviselő beszélget a Parlament folyosóján.

- És ha nyerünk – mondja az egyik –, szeretném megkapni a tengerészeti miniszteri tárcát.
- Tengerészeti miniszter akarsz lenni? De hiszen nekünk nincs is tengerünk? Akkor meg mi szükség van erre Magyarországon?
- Miért? Népjóléti miniszter is van!

Fő az óvatosság:

A közutálatnak örvendő politikus elmegy a város legtávolabbi végén lévő borbélyhoz:

- Tudja, ki vagyok én?
- Nem – válaszolja a borbély.
- Jó, akkor borotváljon meg!

Ez is megoldás:

- A kis falucska élelmiszerboltjába belép egy úr.
- Jó napot! Van rothadt paradicsomjuk?
- Hogyne uram, mennyit parancsol?
- Megveszem a teljes készletet.
- A kereskedő lelkesen találgat:
- Igen, sejtem miért... A földművelésügyi minisztert ma ide várják, és ön olyan fogadtatásban akarja részesíteni, amelyet érdemel...

A vevő a fejét rázza:

- Nem, uram. Én vagyok a miniszter...

A választási hadjárat idején kortesbeszédet mond a képviselőjelölt. Megállás nélkül szidja a kormányt, az országgyűlési képviselőket. Korrupt gazfickóknak mondja őket, akik csak lopni és hazudni tudnak.

Valaki a tömegből megkérdezi:

- És ön mit akar ellenük tenni?

- Semmit... Be akarok jutni közéjük.

Egy elnökjelölt a választási kampányon:

- Uraim, az előző elnök négy éven keresztül hazudott és becsapta az egész országot... Adjanak nekem is egy esélyt!

A győztes párt vezére lemegy falura ígérgetni.

- Garantálom – mondja egy falugyűlésen –, jobban fogunk élni jövőre, mint most...
- Maguk biztosan – szól közbe egy gazda –, de mi lesz velünk?

Két öregasszony eteti a galambokat. Az egyik megszólal:

- Te, ezek a galambok olyanok, mint a politikusok.
- Miért?
- Hát, amíg lent vannak a földön, a tenyerünkől esznek, de amint felszállnak, a fejünkre szarnak!

A politikus olyan, mint a pávián. Felsegíted a fára, és minél magasabbra mászik, annál jobban látod a seggét.

Hazamegy a politikus, és boldogan mondja a feleségének:

- Minden rendben van. Megválasztottak!
- Valóban? Nem hazudsz?
- Most már nem kell...

Bush⁴¹ meghal, és Szent Péter elé kerül, aki azt mondja neki, hogy eltölthet egy napot a pokolban, és egy napot a mennyországban. Utána választhat, hogy hol marad. Bush először lemegy a pokolba. Belép a kapun, gyönyörű smaragdzöld fű, versenyminőségű golfpálya, ételek, italok, görlok minden mennyiségben. Ráadásul minden barátja, üzletfele itt mulat. Ő is bekapcsolódik a buliba, fantasztikusan érzi magát, másnap alig akar felmenni a mennyországba. Ott is minden nagyon szép és jó, de egyetlen rokona, barátja ismerőse nincs. Az étel-ital ugyan jó, de semmi különleges, és nincsenek görlok. Végigunatkozza a napot, már alig várja, hogy ismét Szent Péter elé járulhasson a döntésével, ami természetesen a pokol. Harmadnap le is megy megint. Nagy meglepetésére most sívár pusztaság vár rá. Kénkőszag terjeng, mindenki összekötözve jajong az üstökben, és az ördögök szíjtják alattuk a tüzet. Bush rohan Luciferhez:

- Mi van itt? Mi történt, mi ez a nagy változás?

Mire Lucifer:

- Ja, tegnapelőtt kampányoltunk, de tegnap ránk szavaztál...

A tánctanár egy „politikustánc” nevű új gyakorlatot mutat be az osztálynak:

- Roppant egyszerű a koreográfia, könnyű megtanulni. Kezdem: három lépést előre, kettőt vissza, egyet jobbra, egyet balra, majd teljes fordulat...

Választások után, a gazdasági megszorító intézkedések idején:

- Nem elég, hogy nyakig ülünk a szarban, még lötyögtetik is.

Mivel rendszerváltás után a legtöbb ember helyzete nem sokat változott, a régi viccek újra aktuálisak váltak. Csak le kellett porolni őket:

- Mit köszönhetünk a legutóbbi megszorító intézkedésnek?
- Tavaly a szakadék szélén álltunk. Azóta egy jelentős lépést tettünk előre.

Az ámokfutás a jövő tömegsportja.

⁴¹ Amerikai elnök a XXI. század elején. Ő robbantotta ki az iraki háborút, ezért nem vált közkedvelté.

Már a jövőnk sem a régi.

- Mi a különbség a kormány és a maffia között?
- Az egyik szervezett.

- Tudja, hogy ön többet keres, mint a miniszterelnök? – kérdezi a riporter a híres labdarúgótól.
- Persze, hogy tudom – válaszolja a játékos. – De jobban is játszom, mint ő.

Képviselők beszélgetnek a Parlament folyosóján:

- El kellene mennem egy szemorvoshoz.
- Miért?
- Ha a jövőmre gondolok, könnybe lábad a szemem.

- Mi a különbség a politikus és az államférfi között:
- A politikus az olyan ember, akinek a politikájával nem értünk egyet, mert ha egyetértünk vele, államférfinak nevezzük.

Két külföldi vállalkozó beszélget a korrupcióról:

- Például, Oroszországban mindenkit meg lehet vesztegetni. Viszont Svájcban senkit sem lehet megvesztegetni.
- Na, és Magyarországon?
- Itt a legrosszabb a helyzet, mert nem tudja az ember, kit lehet, és kit nem.

Két képviselő beszélget a Parlament folyosóján:

- Tudod, a Parlamentben összesen hatan vagyunk korruptak.
- Igen, és kicsodák?
- Én, te, ő, mi, ti, ők.

Manapság divatos mondás politikai körökben:

- Ha túl hevesen harcolsz a korrupcióval, a pártod vered szét; Ha túl gyengén, akkor az országot.

Választás utáni jó tanács:

- Ne lopj! – a kormány nem tűri a konkurenciát.

A miniszterelnök imádkozik:

- Uram, rengeteg pénz hiányzik az ország kasszájából. Mit tegyek?
- TEDD VISSZA!

- Mi a különbség a politikus és a tolvaj között?
- Mindkettő megkárosít engem, de az elsőt én választom meg, a másikat meg engem választ ki

magának!

A világ legügyesebb tolvajai a politikusok. Kilopják a pénzedet a zsebedből, és elmagyarázzák, hogy ez milyen jó neked.

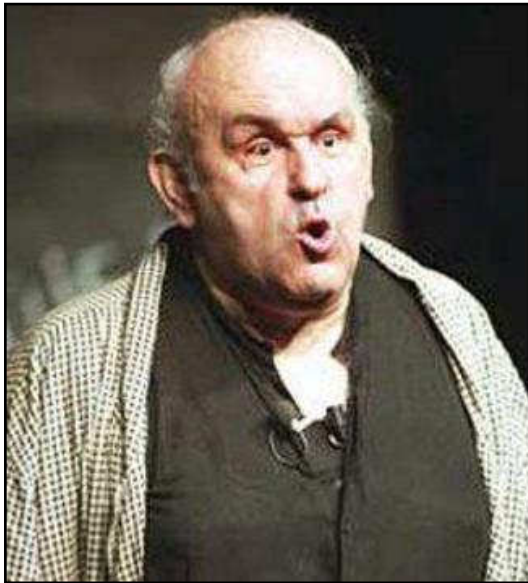

- Ha lopnál 1-2 milliárd forintot, hol bújnál el?
- A parlamentben, ahol a többiek...

Korrupkt politikusok jelmondata:

- Aki nem lopja az államot, a családját rövidíti meg.

Tudod ezek miért lopnak?

Hagyománytiszteletből!

(Hofi Géza humorista)

Magyarország jobb pozícióba került a korrupciós listán, bár ez nem volt olcsó.

A helyzet láttán mind többen hangoztatják, hogy ennél már a kommunizmus is jobb volt. A kommunista diktatúrában, vagy ahogy akkoriban nevezték a szocializmusban csak egy hatalmi garnitúra

- Türelem, türelem! Még csak most kezd érdekessé válni. Tőlünk már mindent elloptak. Most nézzük meg milyen az, amikor már kénytelenek egymástól lopni.

volt. Most kettő váltogatja egymást. Kétszer annyi politikus, és kétszer annyi velük szorosan összefonódott korrupkt hivatalnok zsebét kell teletömnünk. A rendteremtés reménytelen, mert tolvajokkal nem lehet rablót üldözni. A szocializmusban proletárdiktatúra volt, a demokráciában minden ember egyenlő, de soha nem volt ennyi proli ebben az országban, mint most.

Közös személyautóval mennek a Parlamentbe a kormányzó- és ellenzéki pártok vezérei. Útközben is azon vitatkoznak, hogyan lehetne a tömegek rokonszenvét elnyerni. Egyikük ezt mondja:

– Ideje lenne valami olyat tenni, aminek örülnének az emberek, és jó lenne az országnak.
Erre a sofőr hátraszól:

– Uraim, hajtsak a Dunába?

Az egyik minisztert közlekedési baleset érte.

– Miért következett be a baleset?
– Mert szakértő ült a kormánynál.

– Mi a különbség a baleset és a katasztrófa között?
– Ha a miniszterelnök beleesik a Dunába, az baleset. Ha kimentik, az katasztrófa.

A miniszterelnök vidékre megy. Útközben elüt egy disznót a sofőrje.

– Most mit csináljak, elnök úr?
– Itt van a közelben a falu. Menjen be, kérdezze meg, hogy mivel tartozunk!

A sofőr bemegy a faluba. Kis idő múlva hatalmas éljenző tömeg jön, a vállukon hozzák a sofőrt.

– Mi az? Mit csinál maga? – kérdezi az elnök a sofőrt.
– Esküszöm, nem tehetek róla, én sem értem. Csak azt mondtam, hogy én vagyok a miniszterelnök sofőrje, és elütöttem a disznót. Erre nagy üdvözlő közepette a vállukra vettek, és azt akarják, hogy mutassam meg nekik a kinyuvadt disznót...

A MAGYAR TÁRSADALMI RÉTEGEK ISMÉRVEI			
	Felső tízezer	Középosztály	Dolgozók
Jövedelme?	Mese	Kabaré	Tragikomédia
Vásárlási szokásai?	Igénye szerint mindent megvesz	Fizetéskor a diszkontban bespájzol	Nézegeti a kirakatokat
Hol eszik?	Étteremben	Otthon	Hol eszik, hol nem
Hogyan öltözködik?	Méretre varrat	Készen vásárol	Turkál magának
Mit visel általában?	BOSS öltönyt	Konfekciót	Közterheket
Hol szórakozik?	Garden Party-n	Házibulin	Tömegdemonstráción
Hogyan közlekedik?	Új nyugati autóval	Használt keleti autóval	Tömegben
Milyen szerencsejátékokat űz?	Roulette, Black Jack, Tőzsde	Totó, Lottó, Bingó	Bliccel a BKV-n
Miben tartja pénzét?	Ékszer, valuta, ingatlan	Takarékbetét	A gyerek malacperselyében
Álláslehetősége?	Ügyvezetői, igazgatói állás	Mérnöki állás	Sorban állás
Mi nyomasztja?	Hogy még egyszer betörnek hozzá	Hogy egyszer betörnek hozzá	Hogy egyszer be fog törni valahová
Mit sportol télen?	Síel Franciaországban	Rödlizik a környéki dombokon	Összetöri magát a síkos járdán
Mit vár a jövő évtől?	Alacsonyabb adókat	Magasabb bért	Magasabb segélyt

Egyik politikusunk egy mélyinterjúban így nyilatkozott magáról:

– Gyerekkoromban az volt a vágyam, hogy ha megnövök, komédiás leszek. Ezen mindenki csak nevetett. Ma már nem nevet rajta senki, mert jelenleg ő a kormányfő, és egyik megszorító intézkedést a másik után hozza. A vágya valóban teljesült, mert amit művel, az tényleg komédia, vagy inkább tragikomédia.

Két politikus beszélget:

– Nagyon zavar, amikor a szónoklatom közben az emberek minduntalan az órájukat nézegetik.

– Az semmi. Sokkal bosszantóbb, amikor az órájukat a fülükhöz emelik, és rázzák, hogy nem állt-e meg.

– Az élet néha meglepetéssel szolgál! – sóhajt fel a paraszt. – A fiam a városban tanult, mert nem érdekli a mezőgazdasági munka.

– És mi lett belőle?

– Mezőgazdasági miniszter!

Két társasági hölgy beszélget:

– Állítólag a férjed mindent elkövetett, hogy a miniszteri állást megkapja.

– Így is van.

– És most mit csinál?

– Most már semmit! Hiszen sikerült az állást megszereznie.

Egy hivatalvezetőtől

megkérdezték az újságírók, hogy hány hivatalnok dolgozik náluk. A válasz így hangzott:

– Oh, hát minden tizedik...

**- Szóval ön baloldali politikus, és elvesztette az állását?
Hm... Tudnék ajánlani átképző tanfolyamot
informatikusnak, könyvelőnek, jobboldali politikusnak,
azokra most nagyobb a kereslet.**

Megkérdezték a külügyminisztertől:

– Hogyan definiálná a semleges állam fogalmát?

– Nekem ez olyan államot jelent, amelyik semmi szín alatt nem ad el fegyvert háborúban álló államnak. Kivéve persze azt az esetet, ha előre fizet.

Választás után kérdezi a képviselőjelölttől egyik barátja:

– Na, hogy sikerült?

– Nem választottak meg a fiatalságom miatt.

– A fiatalságod miatt? Hiszen elmúltál 65 éves!

– Igen – vallja be szégyenkezve a jelölt –, de az ellenfelemnek sikerült kiderítenie, hogy fiatal koromban mi mindent követtem el!

– Mi a legmegbízhatóbb jele egy politikus halálának?

– Ha elnémul, már biztosan nem él.

Temetik Torgyán Józsefet. Már a földet hányják koporsójára, amikor megszólal a jellegzetes hang a mélyből:

– Aljas rágalom! Még soha nem voltam ennyire élő, mint most!

- Kicsit mérsékelhetnék a tempót ebben az ügynökleplezésdiben, mert lassan elfognak a példaképeim.

A politikus munka nélkül marad, nem tud sehol elhelyezkedni. Elhatározza, hogy lemegy vidékre. Elszegődik Józsi bácsihoz, aki kiviszi a földjére, ahol egy hatalmas kupac trágya van.

- Na, ezt a trágyát kell szétterítened. Elleszel vele egész nap, meg még holnap is.

A politikus nekiáll, majd három óra elteltével megy Józsi bácsihoz.

- Kész vagyok.

Józsi bácsi nem akarja elhinni. Kimegy a földre, hát a trágya mind el van terítve. Megörül, hogy milyen jó munkást kapott.

- Gyere, adok másik munkát. Látod azt a kupac almát? Szét kell válogatnod a pirosat meg a zöldet. Ezzel hamar kész leszel.

Eltelik két óra, három, négy. Józsi bácsi gondolja, megnézi, mi a hézag, mert már rég kész kellene hogy legyen a válogatással. Hát a politikus ott ül az érintetlen kupac előtt, egyik kezében egy piros alma, a másikban meg egy zöld.

Józsi bácsi:

- Hogyhogy, neki se láttál, pedig a trágyát olyan gyorsan széthordtad?
- Tudja főnök, a szarhányásban profi vagyok, de ha döntést kell hozni...

Az amerikai és az orosz államelnök, valamint a magyar miniszterelnök beszélgetnek. Az amerikai elnök legnagyobb gondjáról beszél:

- A minisztereim közül az egyik korrupt, de sajnos nem tudok rájönni, melyik az.
- Hasonló a gondom – mondja az orosz államelnök. – A minisztereim egyike alkoholista, de nem tudok rájönni, melyikük az.

- Ez semmi – mondja erre a magyar miniszterelnök. – Az én minisztereim közül az egyik szakértő, de sehogy sem tudok rájönni, melyik az.

A jó politikai beszéd titka:

- Jó legyen a bevezetés, derűs jövőt ígérjen a vége, s e kettő minél közelebb legyen egymáshoz.

Ami hiányzik a szónokoknál a beszéd mélységéből, azt hozzáadják hosszúságában.

Retorika:

Ha egyszerűen azt mondod, hogy a fekete fehér, és a fehér fekete,

ez ostobaság. Na de, ha ugyanazt mondod nagy hangon, egészen kipirulva, és közben vered az asztalt, ez már ékesszólás!

Két tulajdonság szükséges ahhoz, hogy egy újságíró jó politikai kommentátor legyen:

1. Képes legyen megjósolni, mi lesz fél év múlva.
2. Fél év után meg tudja magyarázni, hogy miért nem valósult meg az, amit megjósolt.

A Parlament olyan hely, ahol időnként feláll valaki, elkezd beszélni, de nem mond semmit, nem figyel rá senki, és a végén senki sem ért vele egyet.

Pólyába bugyolált, elhagyott csecsemőt találnak a Parlament egyik bejárata előtt a réklihez kötött kis levéllel: „Itt csinálták, tartsák is el itt.”

Összeül az országgyűlés, és hosszas vita után határozatot hoz.

1. A bejelentés téves és hamis, mert itt még semmit sem csináltak.
2. Amit esetleg mégis csinálnak, az nem születik meg kilenc hónap alatt.
3. Amit az országgyűlésen csinálnak, annak se füle, se farka – márpedig ez a csecsemő fiúgyerek.

A diplomata megérkezett a fejlődő ország fővárosába. A repülőtéren taxiba ült, és arra kérte a sofőrt, hogy vigye egy trafikba.

- Trafik nincs nálunk. Ha cigarettát óhajt venni, azt az imaházban kaphat.
- Hogyhogy? Ott imádkozni kell!
- Ó nem, uram. Imádkozni az egyetemeken szoktak!
- Miért ott nem tanulnak?
- Nálunk a börtönökben tanulnak!
- Akkor hová kerülnek a bűnözők?
- Ők vannak hatalmon!

A népek békéje akkor következik be, ha a különböző országokban ugyanazt a történelemkönyvet használják majd ugyanazon események elbeszélésére.

Két budapesti kereskedő beszélget.

– Hogy megy neked? – kérdi az egyik.

– Hagyd el – legyint a másik – Már az sem jön be a boltba, aki nem akar vásárolni.

A rendszerváltás után ránk köszöntött az árubőség. Ennek akár örülni is lehetne, de nincs miből vásárolni. Az ország lakosságának egyharmada munkanélküli, a másik harmada pedig minimálbérért kulizik. A kommunizmusban volt pénz, de nem tudtuk elkölteni, most bőven lenne mire költeni, de nincs mit. Fokozza a gondokat, hogy az infláció csillagászati magasságba tornázza az árakat. Ezért mostanában ilyen viccek születnek az árullatásról.

Felirat egy hentesbolt kirakatában:
BANKHITELRE IS KAPHATÓ!

– Hogyan csinálhatsz egy kevés pénzt Magyarországon?

– Egyszerű. Kezdd sok pénzzel!

Nem csak az infláció apasztotta a fizetést, hanem a sok újonnan bevezetett adó, levonás is. A nagyvállalat kapujában egy melós nézegeti a fizetési borítékját, és odaszól a kollégáinak:

– Hé, fiúk! Ma mindenki az én vendégem!

– Mi történt? Nyertél a lottón?

– Nem.

– Jutalmat kaptál?

– Nem, csak tévedésből az a személyi jövedelemadót, a betegségbiztosítást, a nyugdíjjárulékot, a szolidaritási hozzájárulást, a szakszervezeti tagdíjat és egyéb levonásokat fizették ki.

Kovács bemegy az Adóhivatalba, és azt mondja:

– Kérem szépen, én holnaptól szeretném kivenni a rendes évi szabadságomat...

– Na és? Miért ide jön ezzel a kéréssel?

– Hát hová menjek, amikor egész évben maguknak dolgoztam?

– Mondja, bátyám, hallotta már azt a mondást, hogy „az állam nem fejőstehén?” – kérdezi egy kérelmező öregtől az önkormányzati tisztviselő.

– Hallottam hát, de nem hiszem el.

– Miért nem?

– Mert tudom, hogy nagyon is jó fejőstehén. Csak az a hibája, hogy nem az feji, aki eteti.

Nekünk ezt hozta a demokrácia:

– Voltál orvosnál? – kérdi a nyugdíjastól a barátja.

- Voltam – feleli az. – Adott gyógyszert, drágán kiváltottam, de nem tudom beszélni.
- Miért nem?
- Mert az van ráírva, hogy étkezés után...

Orvos:

- Itt hagyom az orvosságát, majd vacsora után vegye be!

Beteg:

- Kérem, doktor úr, nem adna mellé vacsorát is?

- Miért olyan búskomor Kovács úr?

- Az orvos azt rendelte, hogy vacsora után mindig vegyek be egy kis szódadikarbónát.

- És? Nincs szódadikarbónája?

- Az még akad.

- Hát miye nincs?

- Vacsorám.

A Városligetben egy munkás festi a padot. Odamegy egy hajléktalan, és megkérdi:

- Tessék mondani, megszárad ez este tízig?

- Valószínűleg... De miért érdekli?

- Mert akkor szoktam lefeküdni.

Magyar valóság:

- Szervusz Kovács! Mivel foglalkozol mostanában?

- Ellenőr vagyok.

- Nagyszerű! És mit ellenőrzöl?

- Az utcai szeméttárolókat, hogy van-e bennük valami ehető!

Helyzetkép napjainkból.

Két munkanélküli beszélget:

- Mondd, te hol ebédelez?

- Igen. Hol ebédelek, hol nem.

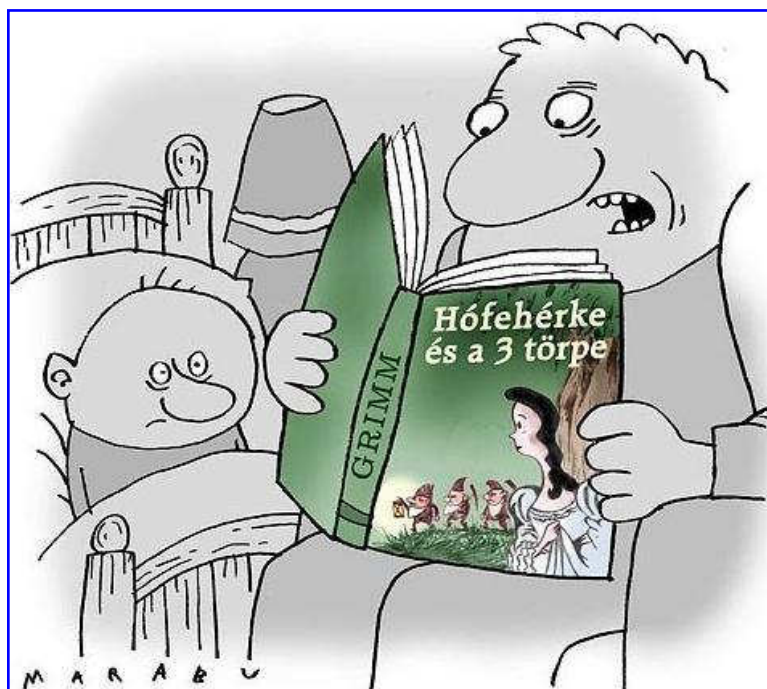

Két kisnyugdijas beszélget:

- Én a legújabb fogyókúra módszer-

-Várjuk ki a végét! Ha majd hozzáteszi, hogy ez a mi kérésünkre, a mi érdekünkben történik, akkor ez nem rablótámadás, hanem csak egy kormányintézkedés.

– "és aztán az új tulajdonos úgy döntött, hogy gazdaságosabban fogja működtetni a bányát, ezért elbocsátotta Szendét, Szundit, Hapcit és Vidort – magyarázta Morgó Hófehérkének, de aztán szaladt is vissza a csákányhoz, mert az igazgató nem szerette, ha az alkalmazottai idegenekkel beszélgetnek."

rel nem mentem semmire, de a pénzügyminiszter megszorító csomagja óta hat kilót fogytam.

Szenilis kisnyugdijas áll a lakása ajtajában egy üres szatyorral a kezében. Ránéz a lapos cekkerre, és hangosan így szól:

– Most vajon a boltba megyek, vagy már onnan jöttem?

– Miért van a patkánynak négy lába?

– Hogy hamarabb odaérjen a kukához, mint a nyugdíjas...

– Mikor lát a kóbor kutya csontot?

– Amikor nyílt törése van.

– Mama! Mi történt azzal a sok

kajával, amit a kutya nem evett meg?

– Csönd fiam, egyél!

– Meg lehet-e állni azon a lejtőn, amelyen a jelen gazdasági helyzetünk van?

– Igen, Az alján.

– A gazdaság a szakadék szélén áll, de jövőre egy nagy lépést teszünk előre.

– Még jó hogy ilyen lassan haladunk, mert lehet, hogy rossz irányba megyünk.

Két nyugdíjas beszélget a parkban:

– Tudja mi a legszörnyűbb a kommunizmusban?

– Ami utána következett!...

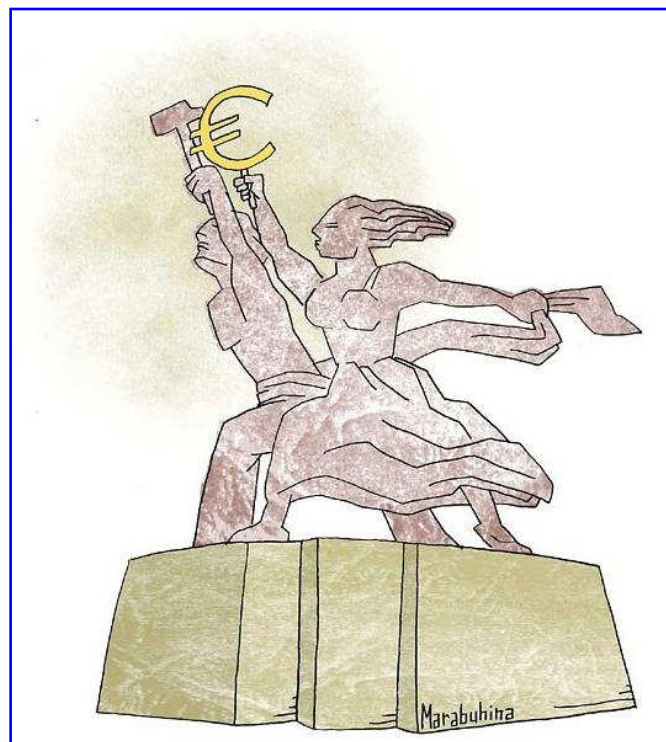

Azoknak sem sokkal jobb a helyzetük, akiknek van állásuk, mert a privatizáció során a multinacionális vállalatok kizsigerelt bérabszolgáivá váltak.

Egy világcég alkalmazottai beszélgetnek, hogy mit kezdenek az év végi bónuszukkal.

– Én a németországi kirendeltségnél dolgozom. A bónuszomból veszek egy kocsit, és a maradékból elmegyek nyaralni – mondja az első.

– Én a svájci kirendeltségen dolgozom. A bónuszom egy részéből építék egy medencét a házam elé, a többiből pedig világ körüli útra megyek – mondja a második.

- Én a magyarországi leányvállalatnál dolgozom, és a bónuszomból pulóvert veszek – mondja a harmadik. A többiek meglepődve kérdezik:
- És a többi? – A többit kipótolják a szüleim.

A fejlődő országokban gyakori gyermekmunkával kapcsolatban született ez a vicc, amely ráadásul nem vicc, hanem egy megtörtént eset:

A Sanghaji Világkiállítás megnyitóján Hillary Clinton plüssmackókat osztogatott a kínai gyerekeknek. A gyerekek udvariasan elfogadták a macikat, bár azokat ők maguk készítették.

- Mi különbség a szegény és a gazdag svájci közt?
- Az, hogy a szegény kézzel mossa a Mercijét.

Három autós karambolozik egymással. Megszó-
a német mercis:

- Egyhavi fizetésem odalett.
- Erre megszólal a francia renaultos:
- Egyévi fizetésem veszett kárba.
- Mire a magyar trabantos:
- Egész életem jövedelme odaveszett!
- Erre a másik kettő:
- Minek vettél olyan drága kocsit!

lal

Az amerikai elnök, a német kancellár és a magyar miniszterelnök találkoznak, hogy megvitassák a világ problémáit:

Bush büszkén mondja, hogy az amerikai emberek havonta átlagban 3118 dollárt keresnek. 2000-ből meg lehet élni, az államot pedig nem érdekli, hogy mire költik a maradékot.

Erre Merkel: A németek 2311 eurót keresnek, 1800-ból meg lehet élni, az államot pedig nem érdekli, hogy mire költik a maradékot.

Végül Gyurcsány: A magyarok átlagosan 62 500 forintot keresnek, 150 ezerből meg lehet élni, és az államot nem érdekli, honnan szerzik meg a hiányzó összeget.

A kis nyű kidugja a fejét a trágyából, és ezt kérdezi a nyúmamától:

- Anyuci! Mi az a csodálatos kék felettünk?
- Az ég, kisfiam.

- S mi az a ragyogó sárga az égen?
- A nap, kisfiam.
- És az a pompás zöld körülöttünk?
- Az a fű, kisfiam.
- Anyuci, ha minden olyan csodálatos kint, akkor mi miért élünk itt a szarban?
- Ez a hazánk, kisfiam.

- Maga tudja, milyen korban élünk?
- Klasszikus.
- Hogyan klasszikus?
- Mert a gazdagoknak klassz, nekünk pedig kuss!

Svájci gazdaság:

Az államnak van két tehene. Az egyiket eladják, és az árából vesznek egy bikát. Az állatállomány gyarapodik, a jövedelméből mindenki jól él.

Német gazdaság:

Az államnak van két tehene. Felturbózzák őket, így 100 évig élnek, havonta csak egyszer esznek, és megfejik önmagukat.

Indiai gazdaság:

Az államnak van két tehene. Szentként tisztelik őket.

Magyar gazdaság:

Az államnak van két tehene. A parlamenti képviselők eldöntik, hogy a teheneket privatizálni kell, hiszen az üzletág ráfizetéses. Nyilvános tendert írnak ki a helyi újságban, amely egypéldányos, és csak a vezetőnek jár. A vezető megpályázza a marhatendert, és csodák csodája meg is nyeri. Rögtön tart egy sajtótájékoztatót, hogy a részéről mekkora áldozat a vállára venni ezt a két gyengén tejelő tehenet. Ezután politikai pályára lép, és ily módon az eredeti két marhával maga köré gyűjt még egy csomó marhát.

Az állam megtartja, amit ígér. Ha pénzt ígér, azt is megtartja.

- A bácsikám tavaly szenátornak jelöltette magát.
- Tényleg? És most mit csinál?
- Semmit. Megválasztották.

Az aktuálpolitika már a húsvéti locsolóversekbe is betolakodott:

Kossuth téren jártam,
Nagy tömeget láttam,
Nem akart oszolni,
Szabad-e locsolni?

Néhány évtized alatt meny-nyit változott a világ. Negyven évvel ezelőtt, a kommunista diktatúra te-
tőpontján még ilyen versike volt divatban:

Új barázdát szánt az eke,
Elvtársnő, locsolhatok-e?

2100-ban két cigány képviselő beszélget a Parlamentben. Az egyik gondterhelten megszólal:

– Most már jó lenne valami megoldást találni a magyar kérdésre.

- Miért jön Magyarországra a pápa?
- Hogy feladja nekünk az utolsó kenetet.

Jövőre 2012... jön a Világvége.
Aki túl akarja élni, jöjjön Magyarországra!
Mi 50 évvel le vagyunk maradva...

Közvéleménykutatás Nyugaton:

- Mi a véleménye a fejlődő országok megsegítéséről?
- A gazdag országok szegényei pénzelik a szegény országok gazdagjait.

Kovács magyarázza a barátjának:

- Minden országnak van a valódi nevén kívül egy másik neve is. Tudod-e például, hogy hívják Finnországot?
- Hogyan?
- Az ezer tó országa.
- És Japánt?
- Nem tudom.
- A mosoly országa.
- És hogy hívják Magyarországot?
- Ez kész röhej.

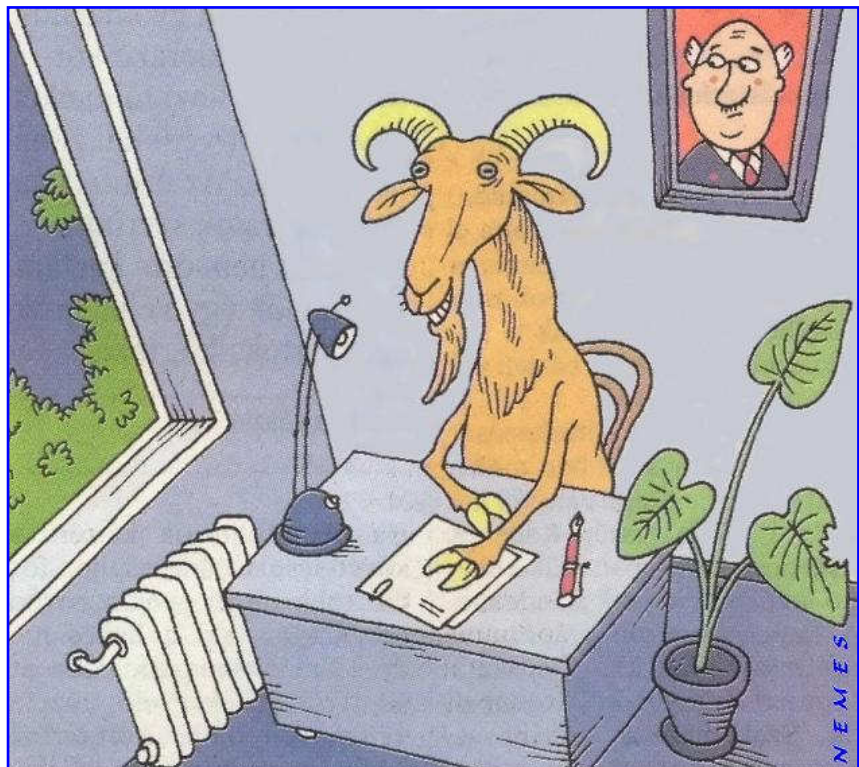

Weiss Manfréd, Ganz Ábrahám és Malvin néni üldögélnek egy égi felhőn, s letekintenek a földre. Az egykori csepeli gyáros elismerően szól:

- Hát én nagyon meg vagyok elégedve a kommunista hatalommal. Volt egy kis öntödém, és nézzenek le, mi csoda hatalmas vas- és fém-mű nőtt a helyén.
- Egyetértek – bólogat Ganz Ábrahám. Az én kis tekerceselő üzememből óriási gépgyárat csináltak...

Azt mondja erre a Madám:

- Igazuk van, uraim! Nekem csak egy kis ötszobás bordélyházam volt, és most az

– A legnagyobb meglepetést nem az okozta, hogy az eredetileg viccből indított kecske fölényesen győzött az önkormányzati választáson, hanem az, hogy ezt hosszú évekig senki sem vette észre.

egész ország egy nagy kupleráj.

– Magyarország ma olyan, mint egy koncentrikus virágkert. Középen van egy mákvirág, melyet napraforgók, azokat meg tátikák vesznek körbe. A legkülső sávban pedig sokmilliónyi árvácska.

Magyarországot az Árpád-házi királyok tették nagygyá, a Szar-háziak pedig tönkre.

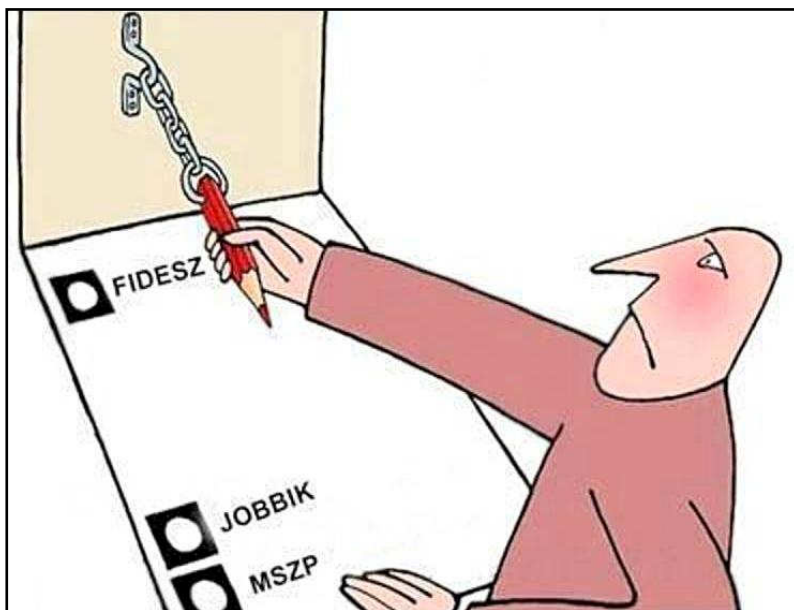
Józsi bácsi a zálogházba megy, hogy beadja a TV-t. Útközben találkozik a régi szomszédja fiával, a jelenlegi miniszterelnökkel. A miniszterelnök nagyon örül neki, és a nagy doboz láttán így szól:

- Józsi bácsi! Ne adja be a TV-t a zaciba, mert jövő héttől nagyon jó műsorok lesznek benne!
- Tényleg? – kérdezi az öreg. – És milyen műsorok fiam?
- Hétfőn én leszek,
- Kedden a feleségem,
- Szerdán a családom,
- Csütörtökön a pártom!
- Péntek-Szombat-Vasárnap – az emberek!

Erre az öreg hazamegy. Az asszony kérdi tőle, hogy miért nem adta be a TV-t a zaciba? Mire Józsi bácsi:

Találkoztam a miniszterelnökkel, és azt mondta, hogy jó műsorok lesznek a jövő héten, ezért visszahoztam!

- És milyen műsorok lesznek?
- Hétfőn: A Félkegyelmű,
- Kedden: A makrancos Hölgy,
- Szerdán: A rém rendes család,
- Csütörtökön: Ali Baba és a 40 rabló,
- Péntek-Szombat-Vasárnap: A Nyomorultak.

A pénzügyminiszter kijelentette, hogy az egyszerű állampolgároknak nincs miért félni a válságtól.

- Félni korábban kellett volna, most már késő.

- Mikor érünk a gazdasági válság mélyére?
- Amikor az energiaköltségek csökkentése érdekében a fényt is kikapcsolják az alagút végén.

Hazánk térképét újra kell rajzolni, mert a tudósok rájöttek, hogy Magyarország a csodával határos. (Csoda, hogy még létezik!)

- Mikor lesz Magyarországon jó világ?
- Ha a négy nyelven beszélő rendőr felse-

– A magyar foci olyan, lelombozó, mint a magyar politika. Ötleffelen, kistűlű, és pár nyugdíjason meg szélsőségesen kívül már senkif sem érdekel.

gíti a munkában megfáradt cigányt a nyíregyházi mágnesvasútra, amelyen gazdag közalkalmazot-
tak és tisztességes vállalkozók utaznak a korrupció miatt elítélt politikusok tárgyalására.

Szociológusok szerint a cigányok példásan összetartanak. Egészen mostanáig ez volt a helyzet. A
magyar politika ugyanis nyomot hagyott rajtuk is.

A város főterén megáll az autós, és megszólít valakit:

- Nem vigyázna néhány percig a kocsimra?
- De uram én a város polgármestere vagyok!
- Ah, igen, akkor keresek egy megbízhatóbb embert.

Egy napon meghal a magyar mi-
niszterelnök. Nagy pompával elteme-
tik, de minden virág elhervad a sírján.
Először hívják a holland kertészeket,
de bármilyen tudományos módszert
alkalmaznak, az összes tulipán napo-
kon belül elszárad. A francia kerté-
szek is felsülnek, sőt a bolgárok is.
Hosszú tanakodás után párttársai he-
likoptert menesztenek Székelyföldre,
Áron bácsiért, mert ő mindennek
tudója. El is hozzák az öreget, aki le-
hajol a sírhoz, felvesz egy göröngyöt,
majd sokáig morzsolja az ujjai
között, és erőteljesen csóválja a fejét.
Mindenki feszülten figyel, mikor vég-
re megszólal az öreg:

- Itt soha az életben nem fog nőni
semmi, nemhogy virág !
- Miért? – kérdezik kétségbeesetten.

- Mert túl mélyen van a
gané!

Két elítélt üldögél egy cel-
lában. Azt mondja egyik a
másiknak:

- Jó neked, két nap múl-
va szabadulsz! Áru-
d el, mit fogsz csinálni!
Visszamegy a politikai
pályára, vagy inkább be-
csületes útra térsz?

Az évek óta ismétlődő té-
li gázzállítási mizéria sem
kerülte el a politikai viccgyár-

tók figyelmét.

- Mit táviratoznának nekünk az ukránok, ha mi nyernénk meg a futball-Európabajnokságot?
- Jók voltak... Stop. Gratulálunk... Stop. Földgáz... Stop. Kőolaj... Stop.

Az euroövezet jelenlegi válsága, az eladósodott országok meglehetősen költséges talpra állítása is megmozgatta a viccgártók fantáziáját:

- Az ír, a portugál és a görög miniszterelnök elmennek sörözni. Melyikük fizet?
- A német.

ENSZ:

- Van egyáltalán bizonyítékuk, hogy az irakiak tömegpusztító fegyverekkel rendelkeznek?

Bush:

- Természetesen! Megőriztük a számlákat.

A kapitalisták nem is sejtik, hogy jelenlegi tevékenységük a kommunizmus újjáéledését segíti elő. Részlet Marx Károly 1867-ben kelt írásából:

„A tőkések a munkásosztályt egyre több és több drága áru, épület, és technika megvásárlására fogják buzdítani. Ezzel együtt arra ösztönözik őket, hogy mind több magas kamatozású hitelt vegyenek fel mindaddig, amíg a hitelek visszafizethetetlenekké válnak. A bedőlt hitelek csődbe juttatják a bankokat, amelyek emiatt államosítva lesznek, és mindez végeredményben a kommunizmus születéséhez vezet.”

Úgy látszik, a történelem tényleg ismétli önmagát.

Bűnözés, bűnüldözés

Egy betöréssel vádolt visszaeső bűnöző mellé hivatalból rendelnek ki védőt. Az ügyvéd felkeresi zárkájában a gyanúsítottat.

- Az a gond, hogy maga nem tudott eddig alibit igazolni. Próbáljon visszaemlékezni: biztos, hogy senki sincs, aki magát a rablás idején látta?

A vádlott elgondolkodik, majd így felel:

- Hála istennek senki...

- Amit ebben a szobában lát, azt mind becsületes munkával szereztem. A többi a másik szobában van.

- A becsület ma már nem divat, de még mindig népszerű.

Egy farmer bepereli a biztosító társaságot, amiért nem akar neki baleseti kártérítést fizetni. A bíró áttanulmányozza a történeteket, majd így szól a farmerhez:

- Igaz az, hogy a baleset után a rendőr megkérdezte öntől, hogy érzi magát, és ön azt válaszolta, hogy „Soha jobban”?
- Bíró úr, az úgy volt...
- Válaszoljon igennel vagy nemmel.
- Igen.
- És maga mégis kártérítést akar?

- Igen.
- De hát mivel indokolja meg?
- Bíró úr, az úgy volt, hogy nekem jött az a kocsi, ott feküdtem az árokban törött bordával, mellettem kapálózott a lovam törött lábbal, a kutyám is vonyított a fájdalomtól. Ekkor odajön a rendőr, és megkérdezi, hogy van a lovam. Mondom neki, eltörött a lába. Erre ráfogja a pisztolyt, és lelövi a lovat. Aztán megkérdezi, hogy van a kutyám. Mondom neki, az is megsebesült, erre lelövi azt is. Aztán hozzám fordult, és megkérdezte, én hogy vagyok. Maga erre mit válaszolt volna?

Ügyfél: Áramlopást szeretnék bejelenteni.

Szolgáltató: Ön honnan tudja, hogy lopják az áramot?

Ügyfél: Onnan, hogy én csináltam a rendszert, de nem fizették ki a melómat...

- Tudja, szomszéd asszony, az én fiam milyen sokra vitte? Ma is autóval jöttek érte.
- És hová fuvarozták?
- Valami vizsgálatiba.

Ezt a viccet a természetvédelmi törvények túlbuzgó alkotóinak szánták:
Három elítélt beszélget a börtönben:

- Titeket miért ítétek el? – kérdi az egyik.
- Elkötöttem egy autót, egymillió forintos kárt okozva. És te?
- Én sikkasztottam az állam pénzéből, kétmillió forintos kárt okozva.
- Hát te cimborá? Te mit csináltál?
- Én három millió forintos kárt okoztam.
- Na, akkor te súlyos bűncselekményt követhettél el. Hogy csináltad?
- Hóvirágot szedtem⁴².

A börtönlelkész kérdezi az elítélttől:

- Miért csukták le?
- A hitem miatt.
- Hogyhogy?
- Azt hittem, nem derül ki, amit tettem.

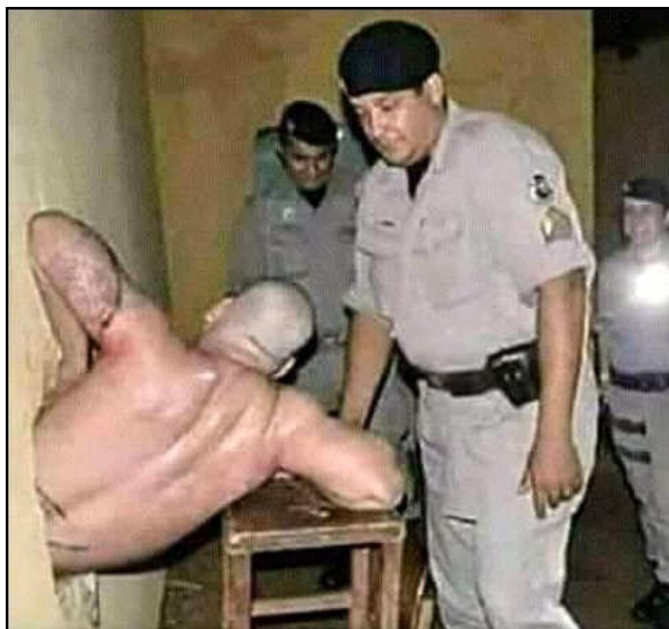
Két elítélt beszélget a börtönben:

- Te miért kerültél ide?
- Túl gyorsan hajtottam. És te?
- Én meg túl lassan.
- Az hogy lehet?
- Utolért a kocsi tulajdonosa.

Éjszaka halk suttogás hallatszik a börtönben:

- Maga mióta van itt?
- Tíz éve.
- Jó itt magának?

Ha rossz napod van, jusson eszedbe az a rab, aki 5 éven át ásott egy alagutat, ami végül az örök szobájába vezetett.

⁴² A hóvirágot nemrég védett növényé nyilvánították, és egyetlen szál leszedéséért 10 ezer forint büntetést kell fizetni.

- Nem.
- Hajlandó velem megszökni?
- Nem.
- Miért?
- Mert én vagyok a börtönőr!

Egyik börtönőr a másikhoz:

- Képzeld a 15-ös cellából megszökött az éjjel valaki.
- Na hála Istennek, már három napja nem tudok aludni a fűrészelése miatt.

Két szeszkeszvelő autótolvaj búcsúzkodik a kocsmá előtt:

- Öregem, túl sokat ittál, menj haza busszal!
- Nem lehet – szól a másik. – Nem fér be a garázsba...

A kisfiú állandóan kérdez:

- Anyu, ha nagy leszek, lehetek rabló?

Az anyuka reflexszerűen válaszol:

- Igen, kisfiam, ha jó leszel!

– Na Gyurika, te mi leszel, ha megnősz? – kérdi a tanár az egyik kisfiút.

- Detektív.
- Szép pálya. No és te, Józsika?
- Bankrabló.
- Miért éppen bankrabló?
- Hogy akkor is együtt tudjak játszani Gyurikával.

Bűnöző palánta.

Pistike levelet ír a Jézuskának:

- Egy hónapig jó leszek, ha küldesz egy mopedet. Gondolkodik. Hogy a fenébe tudnék én egy hónapig jó lenni? Összetépi a levelet, és újat ír:
- Egy hétig jó leszek, ha küldesz egy mopedet. Megint elgondolkodik. Ez sem jó, egy hétig sem fogom kibírni. Az is túl hosszú idő. Ezt is összetépi, újat ír:
- Egy napig jó leszek, ha küldesz egy mopedet. Magában azonban azt gondolja, hogy: egy percre sem tudok normálisan viselkedni, nem egy napig. Felneéz és meglátja a falon szűz Máriát. Fogja, leveszi, és bezárja a szekrénybe. Újraírja a levelet.
- Jézus! Túszul ejtettem az anyádat. A váltságdíj egy mopet.

- Gyerekkoromban minden éjszaka Istenhez imádkoztam, hogy adjon nekem egy biciklit. Miután láttam, hogy ez nem működik, loptam magamnak egyet, és azért imádkoztam, hogy bocsásson meg nekem.

Kovácsék vendéget várnak.

- Drágám! – szól a feleség – tedd el azt a biciklit az előszobából, mert a Szabókat is meghívtuk.
- Na és? A Szabóék nem lopnak.
- Tudom. Csak nehogy felismerjék!

- Jó – mondja a bíró a vádlottnak.
- Ha tényleg találta azt a gyűrűt, miért nem adta le a rendőrségen?
- Hát, mert bele volt vésve, hogy: „örökké a tied”.

A bíró kérdezi a tárgyaláson:

- Miért lopta el a szomszédja hegedűjét, ha a saját bevallása szerint nincs semmi zenei érzéke?
- Mert neki sincs...

A bíró a tárgyaláson a sofőrhez fordul, aki elütött egy idős hölgyet.

- Miért nem dudált, amikor látta, hogy a kocsni elé lép a néni?
- Nem akartam megijeszteni szegényt.

- Vádlott, maga nőtlen?
- Miért? A bíró úrnak talán van egy eladósorban levő lánya?

- Hallom letartóztatták a férjedet.
- Igen, az idén túl korán kezdte a karácsonyi bevásárlást.
- Hogyan? Hiszen már majdnem karácsony van!
- Úgy értem még mielőtt az üzlet kinyitott volna.

A bíró fejcsóválva mondja a vádlottnak:

- Maga négyszer tört be ugyanabba az áruházba. Mit vitt el?
- Csak egyetlen ruhát az asszonynak, bíró úr, de háromszor kicseréltette velem...

A bíró így szól a vádlotthoz:

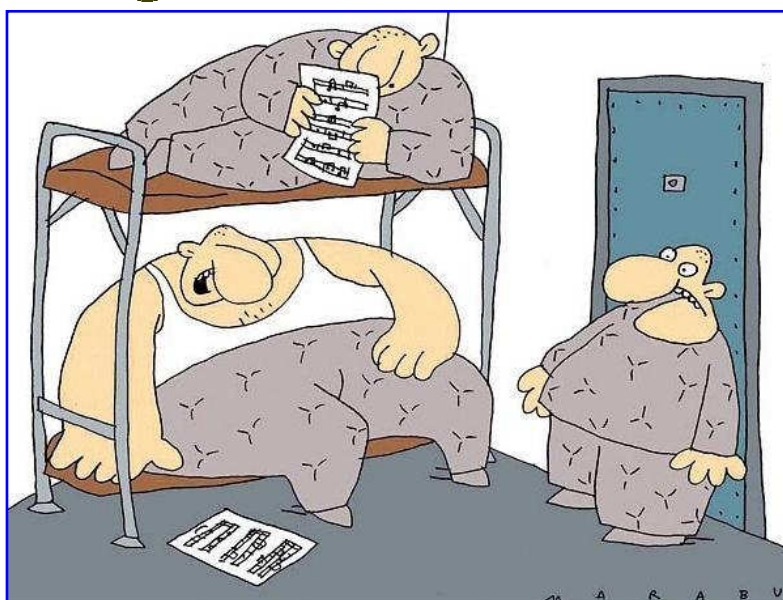
- Felmentem önt a bigámia vádja alól. Visszatérhet a feleségéhez.
- Melyikhez, bíró úr?

- Maga nem tud különbséget tenni az enyém és a tied között? – kérdi a bíró a tárgyaláson.
- Már hogyan tudnék! – szól a vádlott. – Máskülönbem nem lopnék.

- Eddig ötször volt börtönben. Nem gondolja, hogy változtatni kellene az életvitelén? – mondja a bíró a visszaesőnek.
- Isten ments! Van a bíró úrnak fogalma, mit jelent nekem a szabadulás öröme?

– Figyejje má, szereted te Schubertot? Mer ha nem szereted Schubertot, nagyon kemény napjaid lesznek neked itt a nyocásban!

- Vádlott! Miért nem próbál meg más ember lenni?
- Megpróbáltam bíró úr, de akkor meg lecsuktak közokirat-hamisításért...

- Vádlott, álljon fel, és mondja el szépen, mit írt a panaszosnak a fenyegető levelében...
- Igen tisztelt bíró úr, azt nem mondhatom el, mert levéltitok.
- Jó, akkor mondja meg, milyen összeget kapott ezek után a panaszostól.
- Azt sem árulhatom el, mert banktitok.
- Akkor kihirdetem az ítéletet: öt év börtön.
- Öt év? Miért, bíró úr?
- Nem mondhatom el, mert hivatali titok.

- Vádlott! Volt már büntetve? – kérdezi a bíró. – Olyan ismerős az arca!
- Ne csodálkozzon bíró úr! Ott dolgozom pincérként, ahol maga rendszeresen berúg.

- Ah, én ismerem magát. Nem maga a vádlott?
- Nem, ügyész úr. Én a kupleráj portása vagyok...

A bíró azért van, hogy eldöntse, kinek van jobb ügyvédje.

A tárgyaláson így szól a bíró:

- Egy kellemetlen bejelentéssel kell kezdenem az eljárást. Az alperes ügyvédje megpróbált engem megvesztegetni 30 ezer forinttal. Néma csend a teremben. A bíró folytatja:
- Még szomorúbb, hogy az alperes ügyvédje is megpróbált megvesztegetni 40 ezer forinttal. Így aztán arra az elhatározásra jutottam, hogy az alperes ügyvédjének visszaadok 10 ezer forintot, és pártatlanul fogom tárgyalni az ügyet.

A legtöbb viccet az élet produkálja:

Texasban halálra ítélték egy férfit rablógyilkosságért. Utolsó kívánságként cigarettát kért. Óhaját nem teljesítették. Az indoklás: „A börtönökben tilos a dohányzás, mert árt az egészségnek.”

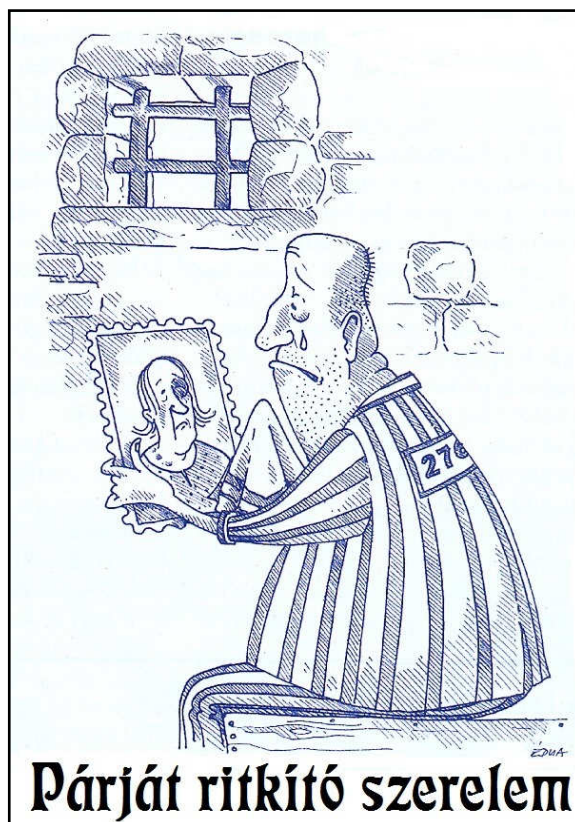
- A kivégzéseken a méreginjekciót miért steril tűvel adják be?

Áldemokratikus világunkban már a bűnelkövetőt sem lehet nevéen nevezni, mert az sérti a személyiségi jogait. Ezért a tetten ért bűnözőt nem tolvajnak, betörőnek vagy gyilkosnak hívják, hanem gyanúsítottnak. A kezéből kivett pisztolyt pedig „fegyvernek látszó tárgynak” nevezik. Ezt az álszent helyzetet figurázza ki ez a vicc:

Lógó nyelvvel csüng az akasztott ember a ligetben, a nyakára tekert kötélén. A helyszínelő rendőr diktálja az esetet:

- A halál oka: kötélnek látszó tárgy.

- Bocsánat uram. Nem látott véletlenül a közelben egy rendőrt?
- Nem.
- Akkor fel a kezekkel!

Egy újdonsült bűnözőt lecsuknak. Amikor beviszik a börtönbe szénéz, és megkérdi:

- Miért van itt rács az ablakokon?
- A biztonság érdekében – feleli az őr.
- Ugyan kérem, ez azért túlzás. Hát ki fog ide betörni?

Hatásos felirat a börtön homlokzatára:

Gondold el, anyád azt hitte, hogy te vagy élete fő műve!

Az egyik elítélt kiteszi a cella meszelt falára felesége kinagyított fényképét.

- Ennyire szereti? – kérdezi együtt érzően a börtönőr.
- Dehogyan... Csak ha ránézek, mindjárt nem tűnik olyan kellemetlennek a rabság.

A börtönőr benyit a zárkába.

- Jöjjön beszélőre! – mondja az egyik elítéltnak. – Az anyósa van itt.

Mire a rab:

- Mondja, hogy házon kívül vagyok!

- Én csak azt tudom ajánlani az embereknek, hogy mindig nyitott ablak mellett aludjanak...
- Mi maga? Orvos?
- Nem. Betörő.

A külvárosi gettóban sétál egy srác az utcán. Ránéz az órájára, és látja, hogy megállt. Pedig nagyon sietett valahová, ezért tudni szeretete volna, mennyi az idő. Megszólította a szembe jövő cingár gyereket:

- Hány óra van nálad?

Mire a gyerek riadtan lecsatolja a karjáról az óráját, és reszkető kézzel nyújtotta a srác felé:

- Esküszöm, csak ez az egy...

- Mennyit kér ezért a karóráért?
- Amennyit ad...
- Ha a magáé, akkor egy ezrest, ha nem a magáé, akkor ötszáz forintot.
- Sért a gyanúsítása! De nem bánom, hol az az ötszáz?

Lebukás:

- A tanú azt állítja, hogy felismerte magát. Ön volt az, aki éjszaka betört hozzá.
- A tanú hazudik, bíró úr... Hiszen úgy aludt, hogy akár az ágyat is kilophattam volna alóla.

A betörő véletlenül a koldus házába tör be, aki mély álmából felriadva ezt hallja:

- Pénzt vagy életet! A koldus felül, mohón előrenyújtja a kezét, és így kiált:
- Pénzt! Pénzt!

A bokszbajnok felesége arra ébred, hogy betörő járkal a lakásban. Halkan felkelti a férjét:

- Drágám, valaki magánórára jött!

A ház ura a zajra felébred, mire a betörő ráordít:

- Na, ide figyeljen, fel a kezekkel és addig maradjon is úgy, amíg meg nem találok a pisztolyomat!

Amerikai bankpénztáros dicsekszik:

- Engem nem lehet kirabolni, mert mindig velem van a farkaskutyám, és ha azt hallja, hogy fel a kezekkel, akkor máris ugrik.

Másnap szomorúan mondja, hogy mégis kirabolták.

- De hát, hogyan? Nem volt veled a kutyád?
- Dehogynem... csak a rabló nem azt mondta, hogy fel a kezekkel, hanem azt, hogy „szíveskedjék átadni a pénzét, különben szétlövöm azt a hájas valagát...”

Egy házaspár lakásába éjszaka egy betörő mászik be. Mikor felfedezik, odaugrik a feleséghez és egy kést nyom a torkához, majd felkiált:

- Hogy hívnak? Szeretem tudni az áldozataim nevét!
- Elizabeth – mondja az asszony remegő hangon.
- Ó, az anyámat is Elizabethnek hívják! – szól a rabló. – Nem tudok megölni valakit, aki rá emlékeztet!

Majd odaugrik a férjhez:

- Na, és téged hogy hívnak?
- A férj remegő hangon mondja:
- Az én nevem Philip, de a barátaim csak Elizabethnek szólítanak...

Éppen lefeküdtünk volna, mikor az asszony szól, hogy ég a lámpa a garázsban. Kinézek, és látom ám, hogy négy markos legény serényen hordja kifelé a cuccaimat, aztán az utcán álló teherautóra rakják. Kapom a telefont, hívom az őröt, de azt mondja egy zsernyák, hogy momentán egy szabad kocsijuk sincs, de nyugi, amint lesz, jönnek, és már le is tette. Nekem egyből tele lett a fejem adrenalinnal, és ismét felhívtam a szervet. Mondom neki, az előbb telefonáltam, hogy jöjjenek, de már nem kell sietniük. Ugyanis fogtam a puskámat, lepuffantottam mind a négyet, helyszínelni meg tényleg ráérnek később is. No, le se tettem a kagylót, már ott is volt a házunk előtt négy rendőrautó plusz egy mentő. El is kapták a betörőket ízibe. Az egyik rendőr, aki velem is hajlandó volt szóba elegyedni megjegyezte:

- Mintha azt mondta volna, hogy lelőtte mind a négyet.

Mire én:

- Maguk meg valami olyasmit, hogy nem tudnak küldeni senkit...

A rendőrök egy veszélyes bűnöző nyomába erednek, aki felmenekül a háztetőre. A rendőrök utána. A betörő rohan, rohan, egyszer csak megbotlik, zuhanni kezd a sokemeletes magasságból. Estében elkezd kiabálni:

- Kapjanak el! Veszélyes bűnöző vagyok!

A lefogott bűnöző megpróbál elfutni. Erre a rendőr előveszi a pisztolyát:

- Csak akkor próbálja meg, ha gyorsabban tud futni, mint 400 méter másodpercenként. Ugyanis ennyi a fegyveremből kilőhető 9 mm-es lövedék átlagsebessége.

Azt szokták mondani, hogy a legjobb vicceket az élet produkálja. A következő eset nem vicc, hanem bűncselekmény, de elkövetője annyira ostoba volt, hogy az már vicc:

A híradások szerint egy fiatalember megpróbált ellopni egy rendőrautót Budapest egyik utcájában, de nem látta, hogy a sötétített ablaküvegű kisbusz hátsó ülésén két rendőr ül. A rendőrautó sofőrje kiszállt a járműből, de a slusszkulcsot nem vitte magával. Mindezt meglátta a fiatalember, aki a sötétített ablakon keresztül megpróbálta kifürkészni mit vihet el a kocsiból, majd beült a járműbe. Ekkor szólaltak meg a háta mögött ülő rendőrök, és azt mondták: „Mi nem tennénk!” A tolvaj megpróbált elmenekülni, de elfogták és előállították.

A vállalat igazgatója megkérdezi a lopással gyanúsított alkalmazottat:

- Miért állítja olyan határozottan, hogy azt a cementet csakis az éjjeliőr lophatta el?
- Tudom, mit beszélek. Magam is éjjeliőr voltam tíz évig.

- Mondd csak, mit tennél, ha azt mondanám, hogy piszkos, lelkiismeretlen gazember vagy?
- Beperelnék.
- És ha csak gondolnám?
- Az ellen nem tehetnék semmit.
- Jó, akkor csak gondolom.

- Vádlott! A szomszédja azt állítja, hogy maga durva ki-fejezésekkel sértegette őt!
- Csak nem hiszi el, amit az a barom állat mond, bíró úr?

Egy férfi börtönőrnek jelentkezik. Az igazgató figyelmezteti:

- Előre szólok, nem lesz könnyű dolga. Ezek itt mind nehéz fiúk. Gondolja, hogy elbír velük?
- Gond egy szál se – hangzik a válasz. – Amelyik nem viselkedik rendesen, azt úgy kirúgom, hogy a lába sem éri a földet...

A fegyőr korholja az engedetlen rabot:

**–Azonnal álljon meg!!!!
–Nem tehetem biztos úr!
Azt mondták tartsuk a 2 méter
távolságot mindenkitől!**

- Nem szégyelli magát? Hogy lehet így viselkedni?
- Ha nem tetszik – feleli az elítélt –, dobjon ki!

Egy zöldfülű újságíró börtönriportot akar készíteni.

- Maga miért van itt? – kérdezi az egyik elítélttől.
- Mert nem engednek ki.

Bíróságon a vádlott nem akar leülni, ezért a bíró rászól:

- Vádlott, üljön le!
- Nem uram, fogok én még eleget ülni.

A beidézetnek egy három évvel ezelőtti ügyben kell tanúskodnia.

- Hol volt 2005. április 5-én reggel 10 órakor?

A tanú nagyot néz, majd elgondolkodik, és azt mondja:

- Hát otthon voltam, és az egyik szememmel a naptárat néztem, a másikkal meg az órát.

A bíró kihallgatja a tanút, és felteszi a kérdést:

- Önnek tehát az a véleménye, hogy a vádlott alkoholista?
- Ezt nem merném határozottan állítani – feleli a tanú –, de ha én egy üveg konyak lennék, nem érezném magam biztonságban mellette.

– Tudja mi jár azért, ha hamisan tanúzik? – kérdi a bíró a tanútól.

- Igen, egy Mercedest ígértek érte.

Megbízható tanú.

A bíró a vallomástétel előtt megkérdezi az emelvényre fellépő tanútól:

- Mondja, tett ön már esküt bíróság előtt?
- Igen, bíró úr – feleli szemlesütve a kérdezt. De azt már leültem.

– Akarja, hogy védőt rendeljünk ki? – kérdi az ügyész a vádlottól.

- Köszönöm, nem. Inkább egy jó tanút szeretnék.

A vádlott ügyvédje egy rendőrnek tesz fel keresztkérdéseket:

- Ön miért fogta el a vádlottat?
- Mert a kollégáim leírásából ráismertem a betörőre.
- És ön mindig megbízik a kollégáiban?
- Az életemet bízom bármelyikre.
- Van önnek öltözőszekrény a rendőrségen?
- Igen.
- És van rajta lakat?
- Igen.
- Ha úgy megbízik a kollégáiban, miért tesz a szekrényére mégis lakatot?
- Tudja, néha ügyvédek is járnak arra.

(A tárgyalóteremben kitört a röhögés, a bírónak szünetet kellett elrendelnie.)

Egy kisvárosban zajló perben az ügyész behívta első tanúját, egy idős nagymamát. Odalépett a hozzá, és megkérdezte tőle:

– Kovács néni, ismer engem?

Mire a hölgy:

– Persze, hogy ismerlek. Gyerekkorod óta ismerlek, és mondhatom, kiábrándultam belőled. Hazudsz, csalod a feleségedet, befolyásolod az embereket, rágalmozod őket a hátuk mögött. Nagy embernek hiszed magad, miközben annyi eszed sincs, mint egy tyúknak.

Az ügyész köpni, nyelni sem tudott a meglepetéstől. Némi gondolkodás után a terem másik végébe mutatott, és megkérdezte:

– Kovács néni, ismeri a védőügyvédet?

– Hát persze. A védőügyvédet is gyerekkora óta ismerem. Gyenge jellem, italos természetű, senkivel sem tud normális kapcsolatot teremteni, és mint ügyvéd, egyike a legrosszabbaknak az országban. Hogy el ne felejtsem, ő is csalja a feleségét méghozzá három nővel, az egyik a maga felesége, ügyész úr...

A védőügyvéd sokkot kapott. A bíró magához kérte az ügyészt és az ügyvédet, és nagyon halkán így szólt hozzájuk:

– Ha bármelyikük megkérdezi a hölgytől, hogy ismer-e engem, esküszöm, hogy börtönben fog meghalni.

A bankigazgatóhoz berohan a biztonsági őr:

– Igazgató úr! – lihegi. – Eltűnt a főpénztáros.

– Úristen! – pattan fel az igazgató. – Végünk van! Nézze meg a széfet!

Pár perc múlva sápadtan jön vissza az őr:

– Abban sincs.

Az ellenőr azt kérdezi az igazgatótól:

– Hol tartják a cég pénzét?

– A pánccsaszekrényben.

– Jól zárható?

– De mennyire! Semmilyen kulcs nem nyitja.

– Akkor maguk hogyan nyitják ki?

– Egy meghajlított szeggel.

Két kasszaőr több órás kemény munkával feltör egy pánccsaszekrényt. Pénz helyett csak cédulát találnak benne, ezzel az üzenettel:

„Őszintén sajnálom, de az Adóhivatal gyorsabb volt!”

Egy tétovázó férfi áll a bankpénztár ablaka előtt. A pénztáros megszólítja:

- Uram, ugye pénzt szeretne kivenni?
- Igen, de otthon felejtettem a pisztolyomat.

- Hová, hová Jack?
- Megyek ide a bankba.
- Folyósámlád van?
- Nem, revolverem.

- Nagyobb összeget szeretnék felvenni készpénzben.
- Láthatnám az igazolványát?
- Nem elég ez a revolverem?

Rövid lejáratú kölcsön:

- Hapsikám, adjál nekem kölcsön tízezer forintot!
- Oké, de mikor adod meg?
- Ahogy bezár a bank.

A banktisztviselő dühösen mondja:

- Uram, döntse már el végre, hogy be akar tenni pénzt, vagy ki akar venni?
- Természetesen kivenni akarok, mégpedig sok pénzt, de sehogy sem tudom előhúzni ezt a fránya revolvvert.

Két bankrabló pénzeszsákokkal igyekszik meglógni a rablás helyszínéről. Nyomukban a rendőrség.

- Mindig mondtam – lihegi az egyik –, amint az embernek pénze van, kezdődnek a gondok.

Egy bankrablásnál a rendőrség kiérkezik a helyszínre, a rendőrök előzönlük az épületet. Csalódottan veszik tudomásul, hogy a rablóknak sikerült elmenekülniük. A kapitány később felelősségre vonja az akció vezetőjét:

- Mondtam, hogy minden kijáratot azonnal zárjanak le! Hogy tudtak megszökni a rablók?
- Az egyik bejáraton, kapitány úr.

Pancser bankrablók:

Két bűnöző egy pénzkidó ATM automatát próbált kifosztani. Az automata elejét egy lánc segítségével hozzákötötték a kisteherautójuk lökhárítójához. Azonban rosszul számítottak, nem az automata eleje szakadt le, hanem a lökhárítójuk. A két tettes elmenekült a helyszínről, ám rendszámuk ott maradt a lökhárítóval együtt az automatához kötve.

Egy lúzer elhatározta, hogy kirabolja a San Francisco belvárosában lévő Bank of America fiókját. Sorban állás közben egy pénzbefizetési bizonylatra felírta:

„Eziten egy bank rabblás. Agyátok ide azösszess pénzett!”

Ekkor eszébe jutott, hogy hátha valaki látta mit írt, ezért gyorsan lelépett, és átment az utca túloldalán álló Wells Fargo bankba. Odaadta a cetlit a pénztárosnak, akinek a szeme sem rebbent: elmagyarázta a fickónak, hogy ezt a papírt nem tudja elfogadni, mert a Bank of America bizonylatára van írva. A fickót néhány perc múlva letartóztatták, amint ismét a Bank of America fiókjában állt sorba.

A nyomozó faggatja a bankpénztárost.

- Magukhoz már harmadszor tört be ugyanaz a gengszter. Nem vett észre rajta valami különösöt?
- Legfeljebb annyit, hogy egyre elegánsabban öltözködik.

Az ifjú tisztviselő beront a bankigazgatóhoz:

- Igazgató úr kérem; az egyik ügyfelünk megtagadta a nyolcszáz millió forintos hitelének visszafizetését!

Az igazgató felemeli mutatóujját, és higgadtan így szól:

- Jegyezd jól meg fiam: ha egy ügyfél nyolcszázézetet nem fizet vissza, az csaló. Ha nyolcszázmilliót, az üzlettárs.

Valamelyik dél-amerikai országban elkapnak egy olasz betörőt, aki 10 millió dollár értékű gyémántot lopott el. Az őrszobán kiderül, hogy csak olaszul beszél. Ezért hívatnak egy tolmácsot.

- Hová dugtad a zsákmányt?

A tolmács fordít, a rab válaszol:

- Nem mondom meg!

Erre a kihallgatást vezető rendőrtiszt előveszi a pisztolyát, és csőre töltve a bűnözőre fogja:

- Mondd meg neki, ha nem árulja el, hová dugta a gyémántot, lelövöm!

A tolmács fordít, a rab beijed:

- Az országúton, a hetvenes kilométerkő mögé ástam el.

Tolmács:

- Azt mondja, nem fél a haláltól...

- Ön a panaszostól elsikkasztott kétszázézer forintot. Hajlandó ezt az összeget megtéríteni?

- Igen, tisztelt bíró úr, de ehhez nekem idő kell.

- Rendben van. Kap két évet.

Vádlott a bíróságon:

- Kérem engem egy felfedezés miatt tartóztattak le.

- Miféle felfedezés miatt?

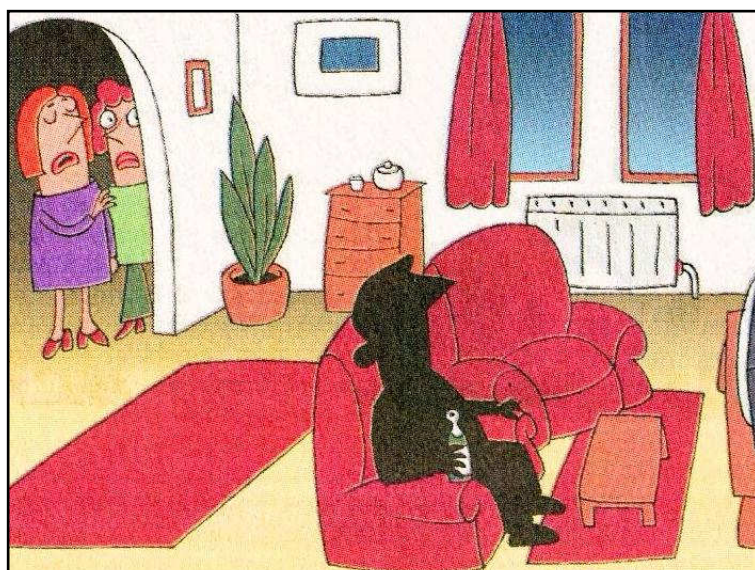
- Felfedezték a hiányt.

A szokás hatalma.

Két vádlott áll a bíróság előtt. A bíró megkérdezi tőlük:

- Maguk rabolták ki a Rezeda utca

**– Ne rémülj meg Klárikám a férjemtől!
Tudod, az adóterhek miatt kénytelen
volt átmenni a feketegazdaságba.**

sarkán álló italboltot?

- Igen – felelik egybehangzóan a vádlottak.
- És mit csináltak azzal a sok itallal? – kérdezi a bíró.
- Hát eladtuk, bíró úr.
- És mit csináltak az árával?
- Hát elittuk.

Vádlott:

- Bíró úr, nem voltam részeg, csak ittas.

Bíró:

- Ebben az esetben nem egy hónapra ítélem el, hanem csak harminc napra.

Egy fiatalkorút csoportos garázdaságért bíróság elé állítanak. Az ügyvédő azzal próbálja menteni védencét, hogy ő csak belekeveredett egy részeg társaságba. A nem iszik semmilyen szeszt, sőt antialkoholista. A tárgyaláson a bíró így a vádlotthoz:

- Iszol bort, sört vagy pálinkát?
- Sört kérek!

Egy ékszertolvaj kifigyeli, hogy úrgazdagék mikor járnak el otthonról, és rájön, hogy minden szombaton este partira mennek. Ahogy a család elhagyja a házat, azonnal munkához lát, és az egyik ablakon át betör. Éppen bemászik az előszobába, amikor megszólal egy recsegő hang:

- Jézus figyel téged!

A betörő szétnéz, de nem lát senkit. Bemegy a hálósobába, amikor megint meghallja a recsegő hangot:

- Jézus figyel téged!

Körülnéz, de most sem lát senkit. Nekifog kipakolni az ékszerdobozokat, de a hang ismét félbeszakítja.

- Jézus figyel téged!

Most már nagyon kíváncsi, hogy honnan jöhet ez a vészjósló figyelmeztetés, ezért bejárja a lakást. Amikor a nappaliba ér látja, hogy a kalitkában ül egy papagáj. Amint a papagáj észreveszi, megint rákezd:

- Jézus figyel téged!
- Ja, téged hívnak Jézusnak? – kérdi megkönnyebbülten a betörő.
- Nem, engem Nauszikának hívnak.
- Nauszika? Ki adta neked azt a hülye nevet? – kérdi csodálkozva a betörő.
- Az, aki ennek a pitbullnak itt a Jézus nevet.

Ez nem vicc, hanem egy megtörtént eset:

A betörő becsönget a lakásba. Bentről kislányhang válaszol:

- Ki az?
- Szia kislány, csak te vagy itt-

-Valami milliárdos vállalkozó vette meg a szomszédos hobbitelket...

hon?

- Nem, még itt van a Bence is!
- És ő hány éves?
- Három!

A betörő berúgja az ajtót. Ekkor előrohan Bence, a hároméves pitbull...

Társadalmunk jelenlegi elitjének erkölcsi színvonaláról is született egy vicc:
Az újjgazdag milliárdosnak bemutatnak az Operabálon egy másik multimilliomost.

- Ha nem tévedek, én önt már ismerem valahonnan...
- Téved elnök úr. Akivel ön együtt ült, az a bátyám.

- Napjainkban hogyan szólítanak meg egy újjgazdagot?
- Kérem a vádlottat, álljon fel!

- Mondja, nem ismerjük mi egymást véletlenül?
- Nem... De különben is már rég elévült a követelése.

- Te, ez a Kovács tele van pénzzel. Nem tudod miből él?
- Bizonyítékok hiányából!

A tőzsdén a bankár figyelmezteti társát, hogy egy suhanc kiemelte a farzsebéből a pénztárcáját.

- Hagyd futni! – legyint a másik. Mi is kicsiben kezdtük!

Korának leggazdagabb emberétől Rockefellertől gyakran kérdezték az újságírók, hogyan gazdagodott meg. Az első milliót firtató kérdésre így válaszolt: „Csak arról ne kérdezzenek!” Aztán hozzá tette: „A második milliót már becsületesen is meg lehet keresni.”

Gondoskodó családapa:

KETTŐS KÖNYVELÉS

- Hol töltik az idén a nyarat?
- A fiam Svájcban, a lányom Indiában, a feleségem Párizsban.
- És maga?
- Azt hiszem, hogy a börtönben...

Engesztelő istentisztelet után a templomból kijövet a két régi ellenség kezét nyújt egymásnak.

- Béküljünk ki – mondja az egyik. Minden jót kívánok neked az ünnepre.
- Rendben van – feleli a másik. – Szívből kívánom neked ugyanazt, amit te nekem.
- Erre az előbbi felháborodva:
- Már megint kezdted?

Hivatalos fogadáson egy karrierista hölgy így hízeleg a parlamenti képviselőnek:

– Sokat hallottam már önről!

Mire a honatyja:

– Lehetséges, de van rá bizonyítéka?

– Tudod barátom, a pénzszerzésnek rengeteg módja van, de csak egyetlen olyan, amelyik becsületes.

– Melyik az?

– Tudtam, hogy fogalmad sincs róla.

Két piti bűnöző beszélget:

– Te, mégis csak kifizetődőbb becsületesnek lenni! – mondja az egyik.

– Ugyan, bolond vagy? – néz rá döbbenetben a másik.

– Komolyan. A múlt héten lop-tam egy kutyát. Már száz fo-rintért is eladtam volna, de nem kellett senkinek. Erre vissza-vittem a gazdájához, és kaptam tőle ezer forintot.

A pénz az ördög találmánya, de ha sok van belőle, az maga a menny-ország.

– Nem csináltam semmi rosszat! Csak kértem tőle a számlát!

A főpénztáros panaszkodik az üzemi orvosnak:

– Az utóbbi időben nem tudok jól aludni. Forgolódom az ágyamban, izzadok, fáj a fejem...

– Értem – mondja az orvos. – Mennyit sikkasztott?

– Jó napot kívánok. Kérem, önök keresnek főpénztárost?

– Igen... De keressük a régit is.

Egy nagyvárosi társasházban nem jönnek ki egymással a női lakók, így a különböző ügyes-bajos dolgoknak per lesz a vége. A tárgyalóteremben aztán mindannyian egyszerre kezdenek vitatkozni egymással, hangosan kiabálva, ki-ki a maga igazát bizonygatva. A bíró megelégedi a dolgot, és így szól:

– Hölgyeim, ez tarthatatlan, ez így nem mehet tovább! Valami rendszert vigyünk a felszólalásokba. Ezentúl mindig csak a legidősebb szólalhat meg először!

Ezután néma csendben folyt a tárgyalás...

– Hány éves? – kérdezi a tanúként megidéztetett éltesebb hölgyet a bíró.

A tanú úgy tesz, mintha a kérdés el sem hangzott volna.

– Ha nem válaszol – mondja a bíró fenyegetően – megbecsültetem a hallgatósággal.

Tárgyaláson a bíró:

– Ön valótlan-ságot állított, amikor az életkorát megadta!

– Nem volt az valótlan-ság, csak kicsit már veszített az aktualitásából...

- Magát Kovácsné azért tartóztattuk le, mert meggyilkolta a férjét.
- De uraim, hát szabad így bánni egy szegény özvegyasszonnyal?

Bíró a vádlottnak:

- És miért ásóval és kapával verte agyon a feleségét?
- Hát, mert annak idején megfogadtuk, hogy minket csak ásó és kapa választhat el egymástól!

Az egyik cimborá panaszkodik a másikkal:

- Manapság lehetetlen az embernek a két keze munkájából megélni.
- Na azért, ha valaki megpróbálja...
- Ugyan kérlek, én vagyok az élő példa. Akárhogy is akarok, nem tudok a két kezem munkájából megélni.
- Sehol sem találsz munkát?
- Éppen találnék, de mindig visszatart valami.
- Micsoda?
- Hogy a rendőrségen ismerik az ujjlenyomatomat.

Két rabló áll az ékszerbolt előtt, és egy különleges gyémánt nyakláncot néznek a kirakatban.

- Szerinted mennyit kapnánk ezért a gyönyörű nyakláncért?

Mire a másik:

- Hááát, úgy 6-7 évet...

- Van egy jó és egy rossz hírem, melyiket mondjam először?
- A rosszat, ügyvéd úr.
- Sajnos, a laboreredmény szerint a maga vére megegyezik a gyilkosság helyszínén talált vérmin-tával.
- Ajaj! – sóhajt fel a férfi. – És mi a jó hír?
- Hogy alacsony a koleszterinszintje.

Az ügyvéd védi a kliensét a bíróság előtt:

- Kérem tisztelt bíróság, vegyék tekintetbe, hogy itt nem rablásról, hanem egyszerű lopásról van szó...

Védence bosszúsan felpattan:

- Mi az, hogy egyszerű? Próbált már valaha kirabolni valakit?

Kovácsné sírva panaszkodik Szabónénak, hogy kétévi börtönre ítélték a fiát.

- Aztán megérdemelte a büntetést?
- Jaj, dehogyis, hiszen a világ legjobb gyereke volt. Amit lopott, mindig hazaadta.

– Nem értem mi van ezzel az országgal! Mindenki csak sír meg panaszkodik, és a kormánytól várja a segítséget, ahelyett, hogy a saját kezébe venné a sorsát; nem igaz, kiskutyám!

Büszke anya:

- A nevelés mindig megtérül. A fiam jó magaviselete miatt hét hónappal hamarabb szabadul a börtönből.

Levél a hitvesnek:

Tökéletes ember lettem drágám. Minden reggel hatkor kelek. Nem iszom, nem dohányzom, soha nem csavargok. Nem futok nők után. Este kilenckor ágyban vagyok. Csak attól félek, nem tudok megmaradni ezen az úton. Tartok tőle, hogy letérek róla, amint kiengednek a börtönből...

Bíró a vádlott feleségéhez:

- Ne tagadja, hogy ön lőtte le a férjét, miközben meccset nézett?
- Nem tagadom.
- És mik voltak az utolsó szavai?
- Lőj már, lőj már, te béna!

Nincs veszély:

- És hogy halad a dolog?
- Már az egész város róla beszél.

- Na, és mit csinál a lánya Párizsban? Én nem engedtem volna el. Tudja mennyi veszély leselkedik egy ilyen fiatal lányra...
- Én teljesen nyugodt vagyok. Éppen tegnap írta a lányom, hogy rendőri felügyelet alatt áll.

Két atyafi találkozik:

- Oszt nem félti kend az Örsze lányát, hogy elvesz abban a ménkű nagy városban?
- Nem én, komám, mert vigyáznak rá.
- Hogyhogy?
- Rendőri felügyelet alatt áll...

- A lányom olyan híres akar lenni, hogy az egész világon róla beszéljenek.

Szabó fia kimegy Amerikába. Két év múlva Szabó kérdi tőle:

- Mondd, mi hír a fiadról? Vitte valamire Amerikában?
- Na hallod! Kifejezetten értékes ember lett belőle.
- Értékes? Hogyhogy?
- A chicagói rendőrség százezer dollárt kínál érte.

A szökésben levő rablógyilkos megáll a körözését hírül adó plakát előtt, és méltatlankodva mondja:

- Úgy látszik csökken az ázsióm. Pár éve még tízezer dollár vérdíjat tűztek ki a fejemre, most meg csak ötszázat.

A chicagói bíróság ezer dollár bírságra ítél egy urat, mert az fedezetlen csekket bocsátott ki.

- Megértette az ítéletet?
- Igen, bíró úr.
- Mikor fizeti ki a bírságot?
- Akár most is. Fizethetek csekkel?

A bíró szigorúan néz a vádlottra:

- Maga kirabolt egy benzinkutat, több lányt megerőszakolt, agyonlőtt egy embert, öregeket támadott meg... Egyáltalán lehet magáról valami jót mondani?
- Hogyne bíró úr.
- Mit?
- Hogy nagyon szófogadó gyerek voltam, és mindig azt tettem, amit az apám mondott.
- És mi volt az apja?
- Gengsztervezér.

A bíró a tárgyalás végén megkérdezi a vádlottól:

- Van-e valami hozzáfűznivalója az ítélethez?
- Volna bíró úr, de azért szerintem külön büntetés járna...

A londoni bíró 100 font pénzbüntetésre ítéli a vádlottat, mert gorombáskodott a rendőrrel. Aztán megkérdezi:

- Van valami hozzáfűznivalója?
- Volna, bíró úr! De ennyiért?...

- Vádlott, önt a bíróság tízévi börtönre ítéli. Van valami hozzátennivalója?
- Isten ments! Inkább elvenni szeretnék belőle.

Bíró:

- A következő személyt, aki megzavarja a tárgyalást, hazaküldöm!

Fogoly:

- Éljen!

A bíró kérdi a zsebtolvajtól:

- Nos, hogyan vette ki a károsult zsebéből a pénztárcát?
- Tetszik tudni egymás mellett álltunk a villamoson. Amint oldalra fordult észrevettem, hogy a szomszédom zsebéből kikandikál a pénztárcája. Én nem akartam ellopni, de ahogy tovább néztem, látom ám, hogy a pénztárcából kilátszik az ötezresek széle.
- És?
- És? És? Froclizni azért nem hagyom magam!

Zsebtolvajt állítanak elő az őrszobára.

- Meg ne próbálja elhitetni velem, hogy azért vette el ezt a levéltárcát, mert azt hitte, hogy a magáé! – ordít rá a gyanúsítotttra az ügyeletes. – Láthatta, hogy ez idegen tárca!
- A tárca igen. De a bankjegyek olyan ismerősnek tűntek!

Két zsebtolvaj bemegy a kávézóba.

- Láttad milyen értékes zseborája van a pincérnek?
- Nem, mutasd!

Két zsebmetsző beszélget:

- Mi történt veled, hogy divatlapokat olvasol?
- Szakmai érdeklődés. Tudnom kell, hogy a következő szezonban hol lesznek a zsebek.

- Mit keres maga a zsebemben?
- Gyufát.
- Kérhetett volna.
- Nem mertem...

- És miért pont ezt az üzletet rabolta ki – kérdezi a vizsgálóbíró a gengsztertől. – Miért nem egy másikat?
- Ez volt a lakásomhoz a legközelebb. Tudja nem szívesen hagyom sokáig őrizetlenül a házamat, hiszen tetszik tudni, hogy milyen manapság a közbiztonság.

A vizsgálóbíró kihallgatja a rablót, és megkérdezi tőle:

- És mondja, nem félt, amikor egy ilyen forgalmas helyen kitepte az áldozat kezéből a táskáját.
- De bizony nagyon féltem.
- Mitől?
- Hogy nem lesz benne pénz.

Bíró:

- Ön leütötte a panaszost, és kirabolta. Elvette a táskáját, a pecsétgyűrűjét, csak a zsebórát hagyta nála.

Vádlott:

- Micsoda? Otthagytam? Nahát, ebből is láthatja tisztelt bíróság, hogy mennyire részeg voltam.

Régebben csak úgy futottak utánam a nők, de ma már nem lopok retikült.

A besurranó tolvaj elmegy az ügyvédhez, és felkéri, vállalja el a védelmét.

- Na és mivel vádolják?
- Azzal, hogy elloptam egy aranyórát, egy arany nyakláncot és egy briliánsgyűrűt.
- Rendben van – mondja az ügyvéd –, de milyen biztosítékot tud letenni arra az esetre, ha nem tudna kifizetni?
- Egy aranyórát, egy arany nyakláncot és egy briliánsgyűrűt.

Vádlott kérdi az ügyvédjétől:

- Meddig tart még ez a kellemetlen helyzet?
- Nekem kb. 5 perc, magának legalább 5 év.

- Vádlott, hallotta a tanúvallomást?
- kérdi a bíróság a gengsztertől. Védekezzen!
- Szívesen megtenném, de elvették a stukkereimet.

A gengszter pisztollyal a kezében megállít valakit:

- Állj! Fel a kezekkel!
- Uram, ne strapálja magát! Hetek óta nincs egy petákom sem, annyira leégtem.
- Még maga panaszkodik? – feleli a gengszter. Én annyira leégtem, hogy történetet sem tudok venni ebbe a nyavalyás pisztolyba.

- Mi az, maga még itthon van? A múltkor azt mondta, hogy két évre

külföldre utazik!

– Ja igen, de közben a bíróság pénzbüntetésre változtatta az ítéletet.

Egy pasas becsönget rég nem látott ismerőse lakásába. Kijön a felesége, és kérdi:

- Kit keres?
- A férjét.
- Nincs itthon, elutazott.
- És meddig lesz távol?
- Két év és négy hónapig.

Séta közben a börtönudvaron egy rab megkérdi a társától:

- Téged mi juttatott ide?
- A konkurencia. Ugyanolyan bankjegyeket nyomtam, mint az állam.

Te miért vagy itt? – kérdi az egyik rab a másiktól.

- Egészségügyi okokból.
- Hát az meg hogy lehet?
- Kicsit meg voltam fázva, tüsszentettem, és a biztonsági őr felébredt.

A börtönpap elbeszélget az újonnan érkezett rabbal:

- Mondja, soha életében nem gondolt arra, hogy más ember legyen? – kérdezi szenteskedve tőle.
- Dehogynem atyám, éppen azért vagyok itt.
- Hát az meg hogy lehet?
- Úgy, hogy közokirat-hamisításért ülök.

– Ebben a cellában tartózkodik a büszkeségünk – mondja a börtönigazgató a látogatóknak. – Először fegyveres rablás miatt került ide, akkor még analfabéta volt. Mi tanítottuk meg írni-olvasni. Most közokirat-hamisításért ül. Mi ez, ha nem fejlődés?

A gengsztert meglátogatja a felesége a börtönben.

- Na, mesélj asszony! Hogy vannak a fiam?
- Igen megnőttek amióta itt vagy, és mostanában nagyon érdeklődnek bizonyos dolgok iránt.
- Persze, kezdenek felnőni... Apa kellene nekik. És mi iránt érdeklődnek?
- Hogy hová rejtetted a zsákmányt.

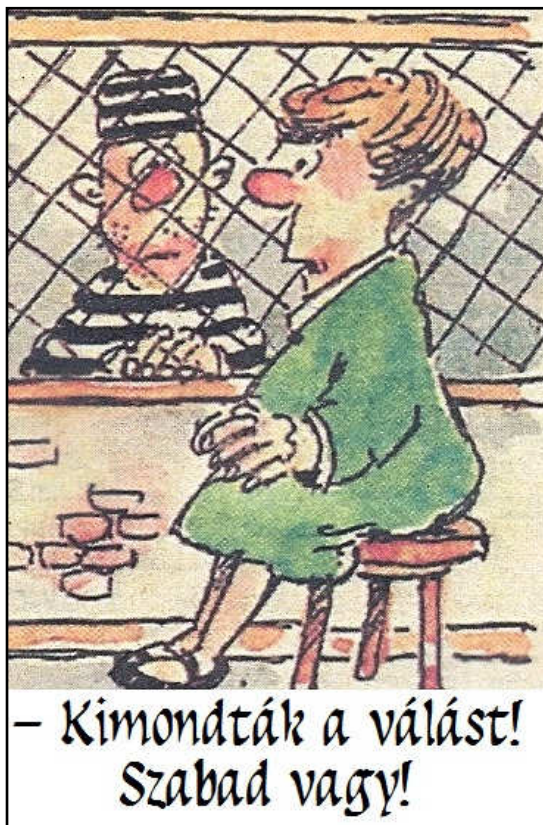
Újabb büntetéséből szabadul a notórius bűnöző. Barátja, aki erről nem tud, meglátogatja a börtönben.

- Elkésett – mondja neki a börtönparancsnok –, mert éppen most szabadult. De ha akarja, megvárhatja.

Miért jobb a börtön, mint a munkahely?

Börtön: A legtöbb idődet egy 2 x 3 méteres helyiségben töltöd.

Munkahely: A legtöbb idődet egy 2 x 3 méteres helyiségben töltöd..

Börtön: Naponta háromszor étkezel.

Munkahely: Mindössze egyszer, és azt is te fizeted.

Börtön: Büntetésed hátralévő részét elengedik jó magaviselet miatt.

Munkahely: Jó munkád jutalma: még több munkát sóznak rád.

Börtön: Vannak örök, akik szadisták.

Munkahely: Főnöknek hívják ugyanezeket.

Börtön: Az őr kinyitja és becsukja az ajtót utánad.

Munkahely: Mindenhova vinned kell a személyi belépő kártyádat, és az ajtót magadnak kell nyitogatnod.

Börtön: Nézheted a TV-t és játszhatsz, amit akarsz.

Munkahely: Kirúgnak, ha elkapnak, hogy játszol.

Börtön: Saját vécéd van.

Munkahely: Vársz, amíg kijön végre az a barom.

Börtön: Minden kiadásod fedezve van.

Munkahely: Minden költséget te fizetsz, és amit keresel, abból levonják a börtönlakók költségeit.

Börtön: Jogod van beszélni a családtagjaiddal telefonon.

Munkahely: Rosszallva néznek rád, ha a családdal vagy ismerőseiddel beszélsz.

Börtön: Meglátogathatnak a rokonaid és a barátaid.

Munkahely: A családdal alig találkozol, a barátaidra sincs időd.

Börtön: Új szakmát, módszereket tanulsz.

Munkahely: Képzettségedhez képest alacsonyabb rendű munkát végzel, azt is elfelejted, amit valaha tudtál.

Na, jó munkát, ha mégis az irodát választod!

Az egy főre jutó ellátási kvóta:

Kórházakban: 550 Ft

Börtönökben: 1300 Ft

Személyzetis:

A papírjai rendben vannak. De először is azt kell tisztáznunk, hogy volt-e már összeütközése a törvénnyel.

- Bevallom, volt... De nagyon régen. Tizenöt évvel ezelőtt.
- És azóta mit csinált?
- Vártam, hogy leteljen a büntetés.

Egy álnéven csibészkedő szélhámos kerül a bíróság elé.

- És miért használt hamis neveket a szélhámosságaihoz? – kérdi a bíró.
- Mert nem akartam bemocskolni a becsületes nevemet.

Bűnügyi tárgyaláson:

- Vádlott! Tudna mondani valamit, amivel enyhíthetné a büntetését?
- Igen, bíró úr! Magánzárka kábeltevével és hifitoronnyal.

A zsák megtalálja a foltját:

Egy fiatalember megkéri Kovács lányának a kezét. Kovács egy darabig hallgat, majd zavartan megszólal:

- Barátom! Mielőtt véglegessé válna a dolog, el kell mondanom önnek, hogy én néhány évet ültem börtönben pénzhamisításért, a feleségem meg utcanő volt. A lányomnak pedig van egy törvénytelen gyereke. Még ezek után is el akarja venni?
- Igen, el.
- Hát, jó. Akkor most beszéljen magáról valamit! Ki maga?
- Most mit mondjak? – feleli a kérő. – Ha én ezek után is elveszem a lányát, képzelheti, hogy ki vagyok.

- Miért olyan bánatos Kovács úr?
- Tudja, megbíztam valakit, hogy kutassa fel a családom múltját.
- És?
- Most meg fizethetem, hogy hallgasson.

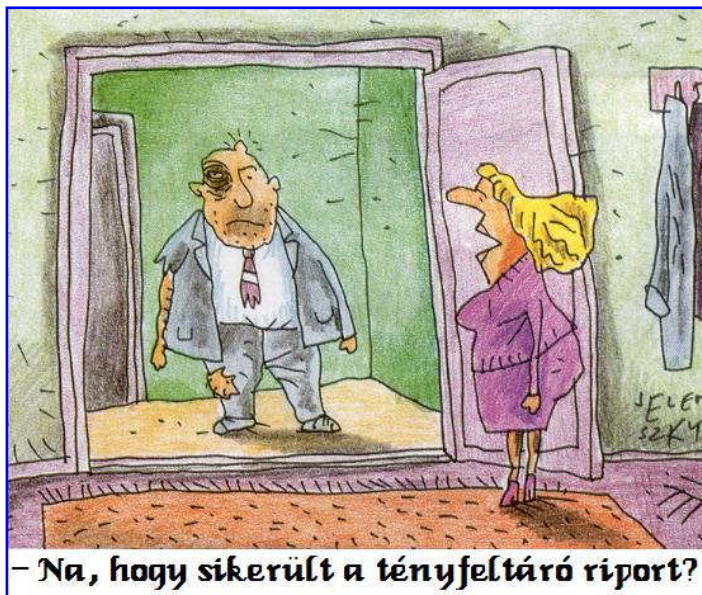

- Tudja barátom, engem kötelez a múltam.
- Ne mondja! Mire?
- Arra, hogy eltitkoljam.

Két barát csúnyán összevész. Különböző vádakkal illetik egymást. A kölcsönös sértegetések után így szól az egyik:

- Tudod mit? Vívjunk mexikói párbajt!
- Hát az milyen?
- Mindketten bemegyünk a rendőrségre, és aki ki is jön onnan, az lesz a nyertes.

A varga kipakolja portékáját a vásáron, s kiírja egy táblára:

„Egy pár csizma 10 pengő.”

Jön a másik varga, kirakodik éppen melléje, és kiteszi a tábláját:

„Egy pár csizma 5 pengő.”

Erre az első dühösen odaszól:

- Nézze, én bevallom magának, hogy lopom hozzá a bőrt meg a cérnát, mégse tudom 10 pengőnél olcsóban adni. Maga meg fél áron vesztegeti. Hogy csinálja?
- Úgy, hogy én az egész csizmát lopom.

Bíró:

- Szóval ön nem csak pénzt lopott, hanem ékszerszert, órát is?

Vádlott:

- Igen, tisztelt bíró úr, mert azt halottam, hogy a pénz önmagában nem boldogít.

- Vádlott, miért ad elő nekem ma az előző napitól teljesen eltérő történetet?

- Azért bíró úr, mert a tegnapi nem hitte el...

- Mikor jött rá arra, hogy ezek az emberek tolvajok? – kérdi a bíró a tanútól.

- Először azt hittem, hogy bútorszállítók, de amikor láttam, hogy milyen szorgalmasan dolgoznak, gyanút fogtam.

A téveszelnök határszemlét tart, s megkérdi a csőzst:

- Miska bátyám! Melyik brigád volt ilyen szorgalmas, hogy egy nap alatt letörte ezt a hatalmas tábla kukoricát?

- Érdekes, a rendőrség is ezt szeretné tudni!

A frissen alakult Kft. tulajdonosa kioktatja a munkába álló alkalmazottakat:

- A mi cégünk nem szereti, ha a dolgozók sokat beszélnek.
- Nyugodjon meg főnök – válaszol az új munkavállaló –, belőlem egy árva szót sem fognak kiszedni a bíróságon!

- Kérem nekem jogom van ügyvédemhez, érti? Azonnal beszélni szeretnék az ügyvédemmel!

- Jól van, na! Hol találjuk meg az ügyvédjét?

- A 117-es cellában.

Vállalkozó üti a falat a börtönben:

- Az ügyvédekkel akarok beszélni!
- Semmi gond, de a másik falon kopogjon, mert az ügyvéd úr abban a cellában ül.

Az emberi jogok védelmezői látogatnak a női börtönbe. Az egyik cellában egy priccs felett egy férfi arcképe van felakasztva, fekete keretben.

- A férje volt? – kérdi részvétellel az egyik látogató.
- Igen.
- Meghalt?
- Persze, azért vagyok itt.

- Mit tud felhozni a mentségére? – kérdi a bíró a vádlottól.
- Tisztelt bíró úr, az a helyzet, hogy én a hölgyet akartam megszöktetni, de a nagy sietségben csak a hozományt találtam meg.

Madridi bíróságon:

- És mi az utóneve? – kérdi a bíró a beidézett tanútól.
- Maria Anna Alfonsina Rosalia...
- És melyik nevén szokták szólítani?
- Cuncimókus.

Két bűnöző felesége beszélget:

- Képzelse, a fiam még csak két hónapos, és már ül!
- Komolyan? Mit követett el?

Bírósági tárgyaláson:

- Felismeri ezt a kést? – kérdi a bíró a vádlottól.
- Felismerem.
- Na végre, hogy jobb belátásra tért, és beismerő vallomást tesz!
- Hogyhogy beismerő vallomást? Jól is néznénk ki, ha nem ismerném fel ezt a kést! Hiszen három hete mutogatják nekem!

A bíró az ítélethirdetés után odaszól a visszaeső vádlotthoz:

- Remélem ez volt az utolsó alkalom, hogy itt találkoztunk!
- Miért, nyugdíjba vonul a bíró úr?

Egy tolvajt is meglophatnak:

- Szörnyű, hogy romlanak az erkölcsök!

- Miért, mi történt megint?

– Képzeld, ma a villamoson bedugtam a kezem valakinek a zsebébe, és az a rohadék képes volt lehúzni a gyűrűt az ujjamról!

– Apuci, ki volt az a bácsi, akit megöleltél a villamoson?

– Nem tudom, kisfiam, de mindjárt megnézem a levéltárcáját. Talán benne van a személyi igazolványa.

Amikor kezd fellendülni a vendéglőd, megjelennek az öltönyös jóakaróid, akik „csekély pénzért” megvédenek önmaguktól.

Fegyverkereskedésben:

- Kérek egy pisztolyt.
- Hatlövetűt vagy nyolclövetűt parancsol?

A vevő int, hogy egy perc türelmet kér. Odalép a telefonhoz, tárcsáz, majd megkérdezi:

- Halló, takarékpénztár? Igen? Kérem, szíveskedjék megmondani, mekkora önöknél a napi létszám, és most hányan vannak bent?

Egy férfi símaszkban berohan a bankba. Előrántja a fegyverét és odanyújt egy cédulát a pénztárosnak. A pénztáros elveszi, elolvassa, majd fölneéz:

- Uram! Sajnos nem tudok segíteni. Hús deka szalámit, tíz tojást, két liter tejet és egy kiló kenyeret a mellettünk lévő ABC-ben kap.

Pistike megérkezik a hegedűórára, de a tanár legnagyobb döbbenetére a hegedűtokból egy dupla-, lefűrészelt csövű vadászpuska kerül elő.

- Pistike! Hát ez meg mi? Mit akarsz te itt ezzel a puskával?
- Az hagyján, hogy én mit akarok, de az apám mit kezd majd a bankban a hegedűmmel?

A maffiózó ötéves fia az apja elé áll:

- Papa, szeretnék egy igazi revolvért.
- Szó sem lehet óla.
- De papa, miért?
- Mert én nem akarom. És itt én parancsolok!
- Igen... De ha lenne egy igazi revolverem...

A visszaeső betörő fiacskája hazatér az érettségiről. Az apa izgatottan kérdezi:

- Na, mi történt a vizsgán? A gyerek így szól:
- Büszke lehetsz rám, papa! Másfél óráig faggattak, de egy szót sem tudtak kiszedni belőlem.

- Apu! Azt mondták az iskolában, hogy mi maffiózó család vagyunk.
- Majd bemegyek, és elintézem a dolgot.
- Jó, de úgy csináld, hogy balesetnek tűnjön!

Egy olasz maffiózó a halálos ágyán fekszik, és magához inti kedvenc unokaöccsét:

- Édes fiam, rád hagyom a 38-as revolveremet, hogy soha ne felejts el.
- De bácsikám, – feleli a fiú, – én nem szeretem a fegyvereket. Nem lehetne enyém inkább a Rolex órája?
- Hallgass, fiam, és jól figyelj rám. Egyszer majd menő üzletember leszel. Lesz egy nagy házad, szép feleséged, és gyerekeid.
- És egy szép napon, mikor hazaérsz a munkából, ott találod az asszonyt egy másik pasival az ágyban... Mit teszel majd akkor? Előrántod a Rolexet, és azt mondod, hogy: „Lejárt az idő!”

Egy házaspárt kirámol egy betörő. A rendőrök idejében elkapják, beviszik a sikkre. Fél óra múlva a kirabolt férj beállít az őrsre:

- Elnézést, beszélni akarok azzal a betörővel, akit most kaptak el!
- Miért akar vele beszélni? – kérdi a rendőr.
- Azért, mert hajnal 2-kor úgy osont be, hogy a feleségem nem ébredt fel.
- Érdekelne a technikája.

- Miért viselnek a maffiózók napszemüveget?
- Nehogy fény derüljön az igazságra.

Találkozik az olasz és az ukrán maffiavezér. Kérdezi az olasz az ukránt:

- Van négyemeletes házad?
- Nincs.
- Akkor te nem is vagy igazi maffiózó!
- Van fekete limuzinod?
- Nincs.
- Akkor te nem is vagy igazi maffiózó!
- És van ujnyi vastag arany nyakláncod?
- Nincs.
- Akkor te nem is vagy igazi maffiózó!

Erre nagyon mérges lesz az ukrán. Hazamegy, kiadja a parancsokat:

- A hat emeletből kettőt lerobbantani, helikoptert eladni, a kutyáról meg vegyétek le a láncot, mert mától én fogom hordani!

- Hogyan lett híres a terroristavezér?
- Berobbant a köztudatba...

Két gengszter beszélget a börtönben.

- Te min buktál meg? – kérdi az egyik.
- Egy apróságon. A fiam osztályfőnöke arról íratott dolgozatot a gyerekekkel, hogy kinek mit csinál az apja.

Az elnök hatalmas tömeg előtt ünnepi szónoklatot tart. A nézőtéren egy férfi előreszól:

- Uram vegye le a kalapját? Nem látom jól az elnök urat.
- Kérem.
- Köszönöm. És ha még odébb is húzódna egy kicsit...
- Az elől ülő ezt is megteszi.
- Jó, talán még egy kicsit balra.

- Távcsövet ne adjak?
- Nem, köszönöm, az van a puskámon.

- Hogyan szaporodtak a politikusok elleni merényletek?
- Bombamódra.

- Mama, megtaláltam a papát!
- Pistike, minek kell neked mindig a kertben turkálnod!

Az elítélt már a villamosszékekben ül, amikor megkérdezi tőle a börtönigazgató:

- Mi az utolsó kívánsága?
- Fogja a kezemet, ezekben a nehéz pillanatokban!

Az elítélt épp a villamosszékekben ül, és a kivégzésére vár, amikor hirtelen elkezdi csuklani. Az ő megkérdezi tőle:

- Mi az utolsó kívánsága?
- Szeretném, ha megijesztene!

A kezdő ügyvéd megnyitja irodáját. Hamarosan jön első ügyfele:

- Ügyvéd úr, milyen gyakorlata van magának? Mert nekem nagyon fontos, hogy megfelelően képviselje az érdekeimet.
- Nézze, uram, valójában eddig még nem volt ügyem.
- Szóval maga ügyetlen?
- Nézze, tulajdonképpen már volt egy ügyem...
- Akkor maga együgyű.
- De aztán valaki más vette át...
- Akkor pedig ügyefogyott...

- Uram, hogy adjak én önnek pénzt kölcsön? Ön 36 éves, 15 éve jár az egyetemre, és még mindig nem szerezte meg a jogi diplomát.
- Ez nem baj. Az embereknek úgy sincs bizalmuk a fiatal ügyvédekhez.

- Honnan lehet tudni, hogy egy ügyvéd hazudik?
- Mozgatja a száját.

Az ügyvédeken nem lehet kifogni.

Egy ügyvédhez becsönget a szomszédja, akinek kis élelmiszerboltja van.

- Elnézést kérek a zavarásért, tanácsot szeretnék kérni.
- Csak tessék.
- Ki fizeti ki azt a kárt, amit egy kutya okoz?
- Természetesen a gazdája.
- Akkor legyen szíves fizessen az ügyvéd úr 1000 forintot, mert a kutyája ellopott egy rúd szálamit a boltomból!
- Kérem, akkor ezt levonva összesen 500 forinttal jön nekem a jogi tanácsért!

- Most készülök az ügyvédhez. Remélem egy egyszerű kérdésért nem számít fel honoráriumot.

– A kérdésért nem, csak a feleletért.

Ügyvéd úr, szeretnék végrendeletet írni, de sajnos nem tudom, hogyan kell. Segítené megírni?

– Persze, hagyja csak rám az egészet!

– Nos, gondoltam, hogy ön akarja a legnagyobb részt, de én szeretném, ha a gyerekeim is kapnának valamit az örökségből...

Az ügyvéd felolvassa a gazdag gyáros végrendeletét a megjelent hozzátartozóknak:

- Drága feleségemre, aki mindig jó volt hozzám, és önfeláldozóan ápolt, amikor megbetegedtem, hagyom a bankban található készpénzvagyonomat, 2 millió dollárt.
- Kislányomra, aki felvirágoztatta a vállalkozásomat, hagyom a céget, melynek értéke legalább 5 millió dollár.
- Fiamnak, aki mindig utált engem, lenézett, és állandóan azt hangoztatta, hogy meg sem említtem a végrendeletemben, ezúton üzenem: „Tévedtél, igenis szerepelsz a végrendeletben. Szia Jack!”

Az örökség az egyetlen ajándék, melyet nem kell megköszönnünk.

Az alperes és a felperes ügyvédje egymás közt:

– Ha akarnám, zsebre vághatnám magát, mint egy csomag cigarettát!

– Azt bizony jól tenné a kolléga úr, mert akkor legalább a zsebében lenne jogtudomány, ha már a fejéből hiányzik!

Kovács panaszkodik:

– Képzeld, megnyertem a peremet első fokon, megnyertem másodfokon, és most harmadfokon elvesztettem.

– Ne légy olyan telhetetlen – vigasztalja a barátja. Te többször nyertél.

A bíró azért van, hogy eldöntse, kinek van jobb ügyvédje.

– Mi a különbség a jó ügyvéd és a sztárügyvéd között?

– A jó ügyvéd ismeri a törvényt. A sztárügyvéd ismeri a bírót.

– Mi a különbség az ügyvéd és a dögkeselyű között?

– A keselyű megvárja, amíg meghalsz.

– Amikor azt hiszed, egy ügyvéd már nem sülyedhet mélyebbre, politikus lesz belőle.

Egy ügyvédi iroda két társtulajdonosa leugrik az étterembe ebédelni. Már majdnem odaérnek, amikor egyikük a fejéhez kap:

– Uramisten! Elfelejtetem bezárni az irodánkat.

Mire a másik:

– Ugyan már, mitől félsz, hiszen mindketten itt vagyunk!

Újsághír:

Az ügyvédek nemzetközi kongresszust tartottak a New York-i Hilton Hotelben. A hír hallatán egy rablóbanda betört a konferenciaterembe, és túsul ejtette az ott levő összes ügyvédet. Azzal fenyegetőztek, hogy ha a hatóságok nem tesznek eleget követeléseiknek, minden órában szabadon engednek egy ügyvédet.

Egy ügyvéd elmegy kacsára vadászni. Lő is egyet, de a kacsza beesik egy elkerített birtokra. A birtok tulajdonosa, egy öreg paraszt éppen ott kapálgat.

- Uram, legyen szíves, adja már ide azt a kacsát! – kéri az ügyvéd.
- Dehogyan adom, az én földemre esett, tehát az enyém! – mondja az öreg.
- Nana! Én egy ügyvéd vagyok, velem ne szórakozzon! Ha nem adja ide, akkor úgy beperelem, hogy mindenét elveszti! – fenyegetőzik az ügyvéd.
- Várjon csak! Itt, vidéken a vitás ügyeket a „három rúgás törvénye” szerint rendezzük. Hajlandó alávetni magát?
- Az, mit jelent?
- Én kezdem. Maga megfordul, én meg háromszor jó fenékbe rúgom. Ha bírja, akkor cserélünk, és maga jön. Annál az igazság, aki tovább bírja.

Az ügyvéd végigméri az öreget, és azt gondolja: „Ezt a vén trottyot kirúgom a világból is, hamar túl leszünk a dolgon.” Belemegy a játékba. Az öreg kezd. Nekiszalad, és egy akkorát rúg az ügyvédbe, hogy az beleremeg. A második rúgás oly nagyra sikerül, hogy az ügyvéd az orrával felszántja a földet. A harmadikra még a szeme is könnybe lábad. Leporolja magát, és odafordul az öreghez:

- Na, forduljon meg, most én jövök!

Az öreg megpödrí a bajszát:

- Jól van, feladom. Vigye a kacsáját!

A gyógyszerkutató labor vezetője mondja a riporternek:

- Mostanában a kísérleti patkányokról áttértünk az ügyvédekre.
- Miért? – csodálkozik az újságíró.
- Először is: sokkal több van belőlük. Másodszor: a laboránsok nem kötődnek hozzájuk érzelmi-
leg. Harmadszor: van egy csomó dolog, amit a patkányok nem hajlandóak megtenni.

Az ördög és az ügyvéd tárgyal. Az ördög egyezséget ajánl: Az ügyvéd egész életében egészséges lesz, minden perét megnyeri. Le sem szállnak róla a nők, milliókat keres a szerencsejátékokon. Cserébe adja neki a feleségét, akit levisz a pokolba, és soha többé nem engedi vissza. Az ügyvéd felhúzza a szemöldökét, és nem válaszol.

- Megkötjük az üzletet? – sürgeti az ördög.
- Hadd gondolkodjak egy kicsit. Nem tudom mi ebben az átverés. Én mindenben jól járok. Valahol mégis csak lenni kell valami trükknek!

Egy férfinak szívátültetésre van szüksége és három lehetséges donor jön szóba.

1. Atléta: fiatal, egészséges, autóbalesetben halt meg.
  2. Egy üzletember: középkorú, nemdohányzó és antialkoholista volt.
  3. Egy ügyvéd, 10 évig praktizált, beteges volt, agyvérzésben halt meg.
- Nos, hogyan döntött? Melyikük szívét választja? – kérdezi a doki.
  - Az ügyvédét!
  - Miért?
  - Mert olyan szívet akarok, amit még nem használtak!

- Mi a különbség a halott ügyvéd és a halott kutya között?
- A kutya előtt féknyomok vannak.

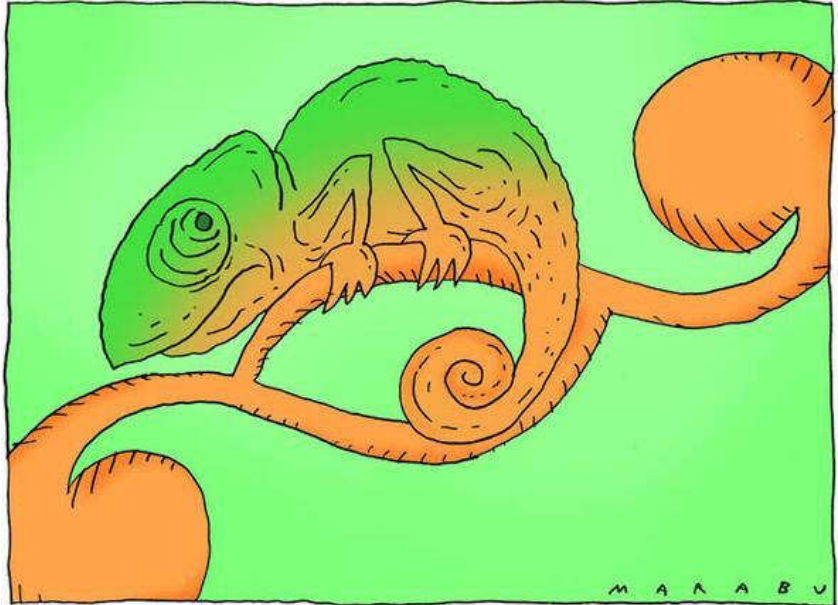
Az ügyvéd haldoklik a kórházban, és amikor egy barátja meglátogatja, éppen a Bibliát lapozgatja kétségbeesetten.

- Hát te mit csinálsz? – kérdezi a barát.
- Joghézagot keresek.

Egy városszerte ismert ügyvéd temetésén az egyik kolléga felfigyel egy kisebb csoportra, akik a többi meghívottól elkülönülve beszélgetnek. Odamegy hozzájuk, és megkérdi:

- Önök rokonok?
- Nem, mi mindannyian a kliensei voltunk.
- És ennyire tisztelték, hogy eljöttek leróni a kegyeletüket?
- Á nem, csak meg akartunk bizonyosodni róla, hogy tényleg meghalt...

Egy látogató a temetőben sétálva meglát egy sírkövet a következő felirattal: itt nyugszik dr. Kiss Béla ügyvéd, a becsületes ember.

- Hogyan? Két embert temettek egy sírba?

A fiatal jegyespár éppen az esküvőjük előtti napon szenved autóbalesetet. Mindketten meghalnak, és felkerülnek Szent Péter színe elé. Ott aztán megkérdezik, hogy lehetséges lenne-e, hogy összeházasodjanak a mennyországban?

- Jól van, várjatok itt, és gondolkodjatok el azon, tényleg szeretnétek-e házastársak lenni. Nemsokára visszajövök, ha még akkor is szeretitek egymást, akkor nem bánom.

Eltelik hat hónap, amikor Szent Péter megjelenik egy pappal az oldalán:

- Na, gyermekeim, hogyan döntöttetek?
- Még mindig szeretjük egymást, és szeretnénk összeházasodni – mondja a fiú. – De azt azért megkérdezném, ha mégsem sikerül a házasság, elválhatunk?
- Az lehetetlen – mondja Szent Péter. – Hat hónapba telt, mire találtam itt fent egy papot. Mit gondolsz, mikorra találnék egy ügyvédet?

A kisváros polgármesterét telefoncsörgés ébreszti fel az éjszaka közepén. Az egyik ügyvéd zavarja:

- Polgármester úr, sürgősen beszélnem kell önnel!
- Mi az, ami nem várhat reggelig?
- A főbíró ma este meghalt, és én szeretnék a helyére kerülni.
- Nos, nekem mindegy, ha a temetkezési vállalkozó nem ellenzi...

A mérnök meghal, és a pokolra kerül. Nagyon elégedetlen a pokol kényelmi szolgáltatásaival, ezért fejlesztésekbe kezd. Nemsokára lett légkondicionálás, lift, vízöblítéses vécé, és a mérnök igen nagy népszerűsége tett szert odalent. Egy nap az Úr felhívja a Sátánt telefonon, és évődve kérdezi:

– Hát, hogy s mint mennek a dolgok odalent a pokolban?

Erre a Sátán:

– Nagyszerűen. Már van légkondicionálásunk, liftünk, vízöblítéses vécénk, és a mérnök megint dolgozik valamin.

Micsoda! – kiált fel az Úr. – Egy mérnök a pokolban? Csak tévedésből kerülhetett oda. Neki nem ott kellene lennie, azonnal küldjétek fel ide!

– Szó sem lehet róla! Jó, hogy a csapatomban van, meg is tartom – így a Sátán.

– Akkor beperellek! – szól az Úr.

Mire a Sátán felkacag:

– Igen! És hol fogsz találni egy ügyvédet a mennyországban?

– Mi a hasonlóság a törvény és a pókháló között?

– A kisebb állatokat megfogja, a nagyobbak azonban átgázolnak rajta.

Közlekedés

Reggel Szabó összetörve találja kocsiját az utcán. Döbbsenten nézegeti. Egyszer csak észrevesz egy cédulát a szélvédőn. Ez áll rajta: Legalább hárman figyelnek, amikor ezeket a szavakat írom. Azt hiszik, hogy a nevem, a címem, a jogosítványom számát és a biztosítóm adatait írom erre az értesítőre. Tévedtek.

– Anyuci, mi történik azzal az autóval, amelyik már semmire sem jó?

– Azt fiam, rásózzák az apádra.

Az újdonsült autótulajdonos mérgesen ront be a kocsni előző gazdájához:

– Amikor a kocsira alkudoztunk, ön azt mondta, egyik ámulatból a másikba fogok esni! És most tessék, be sem indul a járgány!

– Na látja, ez az első!

Műszaki vizsgán:

– Mit csinál először, ha defektet kap?

– Káromkodom, kérem.

Az elromlott kocsit senki sem tudja megjavítani, hiába viszi gazdája egyik szervizből a másikba. Végül egy szerelő vállalkozik rá, hogy majd ő...

Felnyitja a motorház tetejét, kalapáccsal kettőt rácsap a motorra, s csodák csodája, a kocsni úgy megy, mint új korában.

– Köszönöm, mivel tartozom?

– Kétezer forint uram.

– Mi? Ezért a két ütésért?

– A két ütés csak húsz forint, uram.

A többit azért kapom, mert tudom, hová kell ütni.

Egy autójavító műhely ajtaján nagy tábla állt, ezzel a felirattal:

- „Háromféle munkát végzünk: jót, olcsót, gyorsat. Akármelyik kettőt választhatja közülük. A jó és gyors munka nem olcsó. A jó és olcsó munka nem gyors. Az olcsó és gyors munka nem jó.”

Egy férfi elviszi az autóját a szerelőhöz. A munkafelvételen mindent megbeszélnek a javítással kapcsolatban, amikor a megrendelő rákérdez az anyagiakra:

- És mennyi lesz a munkadíj?
- Az öntől függ, uram – válaszolja a szerelő.
- Hogyhogy? – kérdezi hitetlenkedve a kuncsaft.
- Úgy uram, hogy nálunk a szerelők munkadíja 2000 forint óránként, de ha nézni is akarja őket, akkor 3000 forint. Ha esetleg tanácsokat is akar adni nekik, akkor 4000 forint, és ha még segíteni is akar, akkor már 5000 ezer forint az óradíj.

A szerelő átvizsgálja a kocsit, majd így szól a tulajdonoshoz:

- Nézze, a benzin rendben van. Minden mást ki kell cserélni.

- Mester úr, meg tudná javítani soron kívül a fékemet?
- Ember, ha ennyire siet, akkor minek magának fék?

- Amikor megvettem magától ezt a kocsit, azt mondta, hogy ez életem végéig kitart. És tessék, három hónap után teljesen tönkrement.
- Igen uram, de amikor ön ezt a kocsit vette, olyan pocsekul nézett ki.

Egy ember árulja az autóját a piacon. Odamegy hozzá egy vevő és kérdezi:

- Mennyit fogyaszt ez az autó városban?
- Mire az eladó:
- Nem tudom, falusi vagyok.

Autópiacon:

- Na, és milyen extra van az autóban?
- A benzin.

Mi sem csökkenti jobban egy használt kocsit fogyasztását, mint az eladó.

Az autópiacon egy nepper megszólít egy férfit:

- Uram! Ön ad nekem nyolcszáz ezer forintot, és én ezért kiváló állapotban levő, extrákkal felszerelt szuper gépkocsit adok cserébe!

– A férfi így válaszol:

– Ne strapálja magát, én is szélhámos vagyok!

Műhelyben:

- Uram, nézze meg a kocsimat. Ha túllé-
pem a kétszázat, valami kopogást hallok
a motorból.
- Az nyilván az őrangyala, uram – feleli a
mester.

– Ne vezess túl gyorsan, mert még lemarad
az őrangyalod.

A taxi átrobog a piroson, mire az utas fel-
szisszen.

- Tudja – mondja a sofőr –, a bátyám is
minden piroson áthajt!

Aztán a következő zöld lámpánál megáll!

- Most miért állt meg? – kérdi az utas.
- Hátha jön a bátyám.

Egy taxi eszeveszett iramban száguldozik a
városban. Az utas rémülten megszólal:

- Miért hajt ilyen gyorsan?
- De hiszen ön mondta, hogy minél előbb
szeretne a kórházban lenni.
- Igen, de nem olyan állapotban, hogy ott
is tartsanak.

Régen is voltak közlekedéssel kapcsolatos viccek, amelyek az akkori viszonyoknak megfelelően így szóltak:

- Az automobil tökéletesebb eszköz, mint Zeppelin léghajója.
- Miért?
- Mert a léghajó csak 1-2 kilométernyire szállhat a föld fölé, míg az automobil egyenesen a
mennyszágba visz.

- Melyik a legrövidebb út a pálya-
udvarra? – kérdezi egy hölgy a
szembejövő férfitől.
- Azt én nem tudom, kérem.
- Miért? Nem idevalósi?
- De igen, csakhogy én taxisofőr
vagyok...

Csúcsforgalom a Lánchíd körül.
A sor csak lépésben halad. Egy
türelmetlen hölgy a taxisofőrhöz:

- Mondja, nem tudna egy kicsit
gyorsabban menni?

– Asszonyom nem gondolja, hogy vizesen beszállhat a taxiba!

– Én tudnék, asszonyom – mormogja a taxis –, de nem hagyhatom itt a kocsit...

Egy amerikai Budapestre érkezik, s taxival járja a várost. A Lánchídhoz érve megkérdezi:

- Ez mi?
- A Lánchíd.
- És mennyi idő alatt készült el?
- 2 év.
- Ó, nálunk egy ilyen 1 év alatt elkészül.

Mennek tovább. A Szabadság-szobornál:

- Ez mi?
- A Szabadságszobor.
- És mennyi idő alatt készült el?
- Fél év.
- Ó, nálunk egy ilyen 1 hét alatt elkészül.

A taxis már nagyon mérges a fennhéjázó amerikaiakra, de azért mennek tovább. Odaérnek a sok külföldi által irigyelt Országházhoz:

- Ez mi?
- Nem tudom. Reggel még nem volt itt.

Két megrögzött autós egy kocsiában araszol a Nagykörúton. Már vagy fél órája álldogálnak a forgalmi dugóban, amikor az egyik megszólal:

- Ezt az utat egyszer már gyalog is bejártam.
- Nocsak, annyira sietős volt?

Figyelem, figyelem! – szólal meg az autórádió:

- Felhívjuk az A1-es autópályán közlekedők figyelmét, legyenek óvatosak, mert egy örült a forgalommal szemben robog.

Egy vasárnapi autós hallgatja a közleményt, majd felcsattan:

- Hogyhogy egy? Mind!

A vonaton a vagány csőbe húzza a vele szemben utazó suttyót. Odamegy a vészfékhez, és úgy tesz, mintha meg akarná húzni. Belekapaszkodik, két kézzel rángatja, nyög, nekifeszül, de csak nem megy. Nosza elmosolyodik a suttyó. Felkel a helyéről, odébb löki a vagányt, megfogja a vészféket, és egy mozdulattal megrántja. A vonat fékez. Kisvártatva berohan kalauz:

- Ki húzta meg a vészféket?
- Mire a suttyó önérzetesen.
- Én! Méghozzá fél kézzel!

Megy a szekér az úton. Sovány gebe húzza. Fent a bakon két cigány ül. Egyszer csak elszáguld előttük egy fej nélküli motoros. Mindketten csodálkozva néznek utá-

– Böhönyealsó? Nyóc kilométer igenyesen, aztán a második váltónál balra.

na. Pár perc múlva újra elszáguld mellettük egy fej nélküli motoros. Értetlenül nézik. Amikor már a harmadik fej nélküli motorkerékpáros robog el mellettük, megszólal az egyik cigány:

– Te Gazsi! Nem kéne azt a kaszát beljebb húzni!

Két autós beszélget:

– Képzeld, pár nappal ezelőtt megbüntetett a rendőr tízezer forintra, mert nem a látási viszonyoknak megfelelően közlekedtem.

– Miért, mit nem láttál?

– A rendőrt.

A vidéki orvos végigszáguld autójával a falu utcáján.

– Vigyázz! – szól rá a felesége. – Még meglát a rendőr!

– Az kizárt. Azt mondtam neki, hogy egész nap maradjon az ágyban.

Egy kisvárosban a közlekedési rendőr megállít egy fiatalembert, aki nagyon gyorsan hajtott. A srác megpróbál kibújni a felelősség alól, és kérleli a rendőrt, hogy engedje el:

– Kérem, engedje meg, hogy megmagyarázzam...

– Meg kell várni, míg a főnök visszaér, majd ő eldönti a sorsodat!

A fiatalember tovább próbálkozik:

– Nézze, muszáj hogy elengedjen, mennem kell sürgős ügyben...

A rendőr ismét félbeszakítja:

– Elég legyen! Veszlek a fogdába!

Pár órával később a rendőr meglátogatja a cellájában várakozót:

– Szerencséd van, a főnök a lánya esküvőjén van, amikor visszajön jókedvében lesz, biztosan megbocsát neked!

– Én nem lennék annyira biztos ebben! Ugyanis én vagyok a vőlegény!

Apuka és kisfia együtt autóznak. Az apa átmegegy egy piros lámpán, és zavartan mondja a fiúnak:

– Kisfiam, ez egy szabálytalan dolog volt, ilyet nem szabad ám csinálni!

– Semmi baj, apa! – mondja a fiú. – A mögöttünk jövő szirénázó rendőrautó is átjött rajta!

– Szóval nem tudja, mennyivel ment? Akkor azt írhatok a feljelentésbe, amit csak akarok?

A rendőr leállítja a kocsit, és a vezető szája elé tartja a szondát:

– Fújjon bele!

– Eszemben sincs.

– Azonnal fújjon bele!

– Nem!

– A rendőr elveszti a türelmét.

– Ide figyeljen, fújjon már bele, mert ha én fújok bele, magának egy életre ugrik a jogosítványa!

Közúti ellenőrzésnél a rendőr megállít egy autót:

– Fújjon a szondába! – mondja a vezetőnek, mire az visszakérdez:

– Miért, anélkül nem hiszi el, hogy ittam?

– Mondja, hogyan volt képes ilyen részegen beülni a kocsijába?

– A barátaim segítettek.

Rendőr megállít egy részeg autóst, közben a gumibottal csapkodja a tenyerét.

Rendőr:

– 5 ezer forint, de ízibe!

Sofőr:

– Nem ér ez a fekete bot annyit, adja 500-ért!

Két rendőr leint egy láthatóan részeg sofőrt az úton. Megszondáztatják, és az eredmény alapján megbüntetik 150 ezer forintra. Erre a dülöngélő sofőr odaszól a rendőröknek: „Picinyem, amióta egyenruhában álldogálsz az út mentén, kissé drága vagy!”

Részeg férfi ül az autóban. Megállítja a rendőr:

- Uram, cikcakkban közlekedik az úton.
- Ez azért van, mert folyton félre kell rántanom a kormányt, elvégre nem gázolhatom el azt a sok kis fehér egeret!

Kovács cikcakkban autózik a Fő utcán. Egy rendőr megállítja.

- Uram fújjon bele szépen ebbe a szondába!
- Jaj, azt nem tehetem, mert asztmás vagyok... Tessék, itt az orvosi igazolásom.
- Akkor velem jön vérvizsgálatra!
- Jaj, azt sem tehetem, itt az igazolás, hogy vérzékeny vagyok.
- Na, akkor menjen tíz lépést egyenesen ezen a járdaszélen!
- Jaj, azt sem tehetem, mert be vagyok rúgva!

– Csak nem valami bankrablás, hogy egyszerre négyen is igazoltatnak?

A rendőr leállítja az országúton az autóst:

- Mennyit ivott?
- Semennyit.
- Rendben van. Szálljon ki, és menjen egyenesen a szaggatott vonalon.
- Melyiken?

– Menjen fel rögtön a járdára! – szól rá a rendőr az úttesten tántorgó részegre.

Mire az:

– A járdára? Hát mit gondol, mi vagyok én? Kötéltáncos?

A rendőr megállít egy autóst:

- Maga olyan részeg, mint egy disznó!
- Halkabban, biztos úr – mondja a sofőr, mert még meghallja hátul a feleségem.

A rendőr egy részegét akar igazoltatni.

- Miért fekszik itt az utca kövén részegen?
- Hát, mert elvesztettem a... hukk.
- Mit vesztett el?
- Mit, mit, hát az egyensúlyomat... hukk!

- Mi a bizonyíték arra, hogy a sörben női hormonok vannak?
- Az, hogy ha a férfi megissza, elkezd összevissza beszélni, és nem tud vezetni.

Elüt az autó egy nagyon elegáns hölgyet. Amikor magához tér, a rendőr felsegíti és kikérdezi:

- Nem figyelte meg a kocsi rendszámát?
- Nem volt rá időm, nagyon hirtelen történt minden. Csak annyit láttam, hogy hátul egy vörös hajú nő ült zöld sanzsánballonban, barna kalapja volt, és ugyanolyan színű retikülje. És sötét-vörös rúzszt használt...

A férj tanítja autót vezetni a feleségét:

- Nem lesz semmi baj – mondja –, ha mindig figyelsz a táblákra és a lámpákra. Amikor zöldre vált, indulj el, amikor piros, állj meg, és amikor elsápadok, lassíts!

Vége a vezetési gyakorlatnak. Kovácsné megáll a kocsival, és büszkén néz az oktatóra.

- Ugye ma jól ment a vezetés?
- Miből gondolja?
- Mert egyszer sem csikorgatta a fogait.

- Tegnap elvesztettem az uralmammat a kormány felett.
- Gyorsan hajtottál?
- Nem, a feleségem megkapta a jogosítványát.

Néhány héttel a jogosítvány megszerzése után:

- És hogy vezet a feleséged?
- Olyan sakkosan.
- Sakkosan? Hogy érted ezt?
- Egyszer egy gyalogost, másszor egy futót üt el.

Az új jogosítvánnyal furikázó vezető elgázol egy pasast. Ijedten ugrik ki a volán mellől, és az áldozat fölé hajol:

- Eltört valamije?
- Azt hiszem, el... – jajgat a pasas.
- Ne aggódjon, kárpótolni fogom. Nős ember maga?
- Nem, kérem – nyögi az áldozat –, ez az első szerencsétlenségem.

Friss jogosítványos lány először viszi haza az édesanyját. Amikor megérkeznek, az anya kiszáll, és azt mondja:

- Nagyon szépen köszönöm!
- Szívesen, máskor is – mondja a lány.
- Nem neked szóltam – válaszolja az anya – hanem Istennek!

- Mi a baj a női gépkocsivezetőkkel?
- Az, hogy ha jobbra jeleznek, nem biztos, hogy balra fognak fordulni.

- Melyik az egyetlen alkalom, amikor a nő nem néz bele a tükörbe?
- Amikor kifelé tolat egy parkolóból.

A feleségem 20 méterről is észrevesz egy szőke hajszálat a kabátomon, de parkolás közben neki-farol a garázsajtónak.

Egy nő hívja az autószervizt:

- Kérem szépen, a múlt héten javították az autóm, és most megint elromlott a fék!
- Semmi gond, asszonyom, azonnal küldök egy szerelőt. Hol van most?
- Itt vagyok a sarki gyógyszertárban.
- Úgy értem, az autó hol van?
- Az is itt van velem...

Bánatos feleség hazaérve újságolja a férjének:

- Drágám, van egy jó és egy rossz hírem! Melyikkel kezdjem?
- Kezdd a jóval.
- A Mercedesedben remekül működött a légzsák...

- Drágám – mondja este az asszony a férjének – nem vittem be a garázsba a kocsit.
- Miért nem?
- Mert túl sötét volt ahhoz, hogy azt a sok apró darabot összeszedjem.

Feleség:

- Baj van a kocsival. Víz került a karburátorba.

Férj:

- Ne tréfálj! Hogy került volna víz a karburátorba.
- Feleség:
- Pedig biztosan víz van a karburátorban!

Férj:

- Édesem, azt sem tudod, mi az a karburátor. Hol a kocsid?

Feleség:

- Az úszómedencében.

- Elégedett vagy az új motorkerékpárossal?
- Ó, még alig volt időm kipróbálni.
- Hogyhogy?
- Vagy azt javítják, vagy én fekszem kórházban.

Vegyél a fiadnak motorkerékpárt az utolsó születésnapjára!

A Kawasakis a Hondás meg a Simsonos fekszik a kórházban. Bemegy az ápolónő és megkérdezi a Kawasakist:

- Hát magával mi történt?

- Mentem a Hondás haverommal 200-zal, jött a kanyar, bevettem, és hirtelen kisodródtam.
- Hú, ez durva - mondja az ápolónő, majd odalép a Hondáshoz.
- És magával mi történt?
- A Kawasakis haverommal 200-zal mentünk, vettük a kanyarokat, és kisodródtam.
- Ez igen.

Végül odalép a Simsonoshoz, aki tetőtől talpig gipszben fekszik.

- Jézusom, magával mi történt?
- Mentem a Simsonommal⁴³ 50-nel, amikor elment mellettem a Kawasakis meg a Hondás 200-zal. Ekkor azt hittem, hogy leállt a motor, és leszálltam róla.

- A havas, jeges utakon jó vezetni, mert a mazsolák nem jönnek ki, a vérprofik meg már az árokban vannak.

A fiú kérdezi az apjától:

- Még mindig úgy gondolod, hogy ne értem el azt a kort, amikor autót vezethetek?
- De igen, csak a mi autónkat még nem! – válaszolja az apa.

A lelkész fia megszerzi a jogosítványt. Odamegy apjához, elkérni az autót.

- Van egy ajánlatom – mondja az apja. – Levágatod a hajad, és viheted a kocsit.
- De annak idején Sámsonnak, Mózesnek és Jézusnak is hosszú haja volt! – próbálkozik a fiú.
- Igen, de ők mindenhová gyalog mentek.

- Papa! Kipróbáltam az új kocsidat!
- Na, és milyen?
- Elmeséljem, vagy elolvasod holnap az újságokban?

A család szemefénye leérettségizett, és kapott a papájától ajándékba egy új kocsit. Első útjáról hazaérve ezt kérdi az apja a friss jogosítvány tulajdonosától:

- Betetted a garázsba a kocsit?
- Igen, részben.

A jogosítvány megszerzése után Kovácsné önfeledten száguld a városban. Egyszer csak észrevesz két, az oszlopra éppen felmászó villanszerelőt. Megszólal magában:

- Gyáva nyulak, ennyire rosszul azért nem vezetek!

Kovácsné összetört kocsival ér haza.

- Jóságos ég, mi történt? – csattan fel a férje.
- Nekem jött egy kerékpáros.
- Na jó, de hányszor?

A turistacsoport egy régi vár romjait nézegeti. Mindenfelé falmaradványok, leomlott kövek, golyó ütötte jókora rések. A rombolás láttán egy kisfiú az apjához fordul:

- Ugye itt tanult az anyu vezetni?

⁴³ Kedvelt kis moped a XX. század második felében. Maximális sebessége 50 km/h volt. Népszerűségét növelte, hogy használatához nem volt szükség bukósisakra.

Barátnők egymás között:

- Na, hogy sikerült az autóvezetői vizsgád?
- Nem tudom, mert amikor kiöttem a kórházból a vizsgabiztos még nem tért magához.

- A feleségem ma egy csomó ember életét mentette meg.
- Nocsak! És hogyan?
- Reggel nem tudta beindítani a kocsit.

A rendőr magyarázza a karambolt okozó hölgynek:

- Asszonyom, ha az index nem működik, akkor a kezével kell jeleznie bekanyarodási szándékát...
- De hiszen jeleztem a bal kezemmel... A rendőr a másik autó vezetőjéhez fordul:
- Ha a hölgy jelezte, hogy balra fordul, miért nem vette ezt figyelembe?
- Én azt hittem a körömlakkját szárítgatja, ahogy a feleségem szokta...

Kis piros autó fordul ki indexelés nélkül az egyik utcából, és majdnem elüti a zebrán szabályosan közlekedő gyalogost.

- Nem tud jelezni? – förmed rá a gyalogos a közlekedő hölgyre. Jelezni tudok, csak vezetni nem.

A rendőr látja, hogy egy autós ellenkező irányba halad az egyirányú utcában. Leinti, és odaszól neki:

- Ön rossz irányba halad.

Erre az autós:

- Honnan tudja? Hiszen fogalma sincs, hová megyek.

Az egyirányú utcában a forgalommal szemben halad egy autó. A szolgálatot teljesítő rendőr dühösen megállítja. Észreveszi, hogy a felette üls a volánál.

- Látja főkapitány úr, megint fordítva tették ki ezek az ostobák a közlekedési táblákat!

A rendőr leállít egy kocsit. A volánnál ülő hölgy odanyújtja a táskáját:

– Kérem, keresse meg a jogosítványomat, mert szemüveg nélkül semmit se látok!

– Halló, Biztosító Intézet?

– Igen, tessék...

– Autókárt szeretnék bejelenteni. Megálltam a piros lámpánál, és valaki hátulról belém szaladt. Megnéztem, semmi baja nem történt a kocsimnak, hát továbbmentem. A következő piros lámpánál viszont ugyanaz a kocsi megint belém csúszott, és most már eltörte a lökhárítót.

– És mondott valamit a károkozónak?

– Igen. Megkérdeztem, hogyan szokott megállni, amikor éppen nem vagyok előtte.

Sűrű, áthatolhatatlan köd van. Két kocsit már órák óta araszol. Aztán az első kocsit hirtelen fékez, a másik meg hátulról beleszalad. A vétkes vezető kiugrik a kocsiból.

– Mi az ördögöt csinál? Hogy lehet ilyen hirtelen fékezni minden ok nélkül? – leckézteti a másikat.

– Mi az, hogy minden ok nélkül? – kérdezi az első kocsit tulajdonosa. Ha nem venné észre, az én kocsim már a garázsban van.

A nejem meglátta a szomszédasszony új autóját, és azzal nyaggatott, vegyek neki valamit, amivel öt másodpercen belül eléri a százat.

– És mit kapott?

– Fürdőszobamérleget.

Rendőr:

– Uram, ha nem világít a lámpa, akkor tolni kell a biciklit!

Kerékpáros:

– Próbáltam úgy is, de akkor sem világít...

Közúti ellenőrzésen a rendőr megállít egy biciklistát.

– Uram, ezen a kerékpáron nincs fényvisszaverő macskaszem.

– Az bizony nincs.

– Jó, ezer forint büntetést fizet. Első világítás?

– Az sincs.

– Akkor a büntetés már kétezer forint. Fék?

– Nem jó.

– Így már háromezer forintot fizet.

A kerékpáros ezt hallván felnevet.

– Most min nevet, jóember?

– Ott jön a sógorom. Kíváncsi vagyok, hogy ő mennyit fizet, mert neki még biciklije sincs.

A bíró így szól a vádlotthoz:

– Kedves hölgyem, ön három nap alatt három gyalogost ütött el. Nem gondolja, hogy ez már sok?

– Miért, mennyit szabad?

– Na, hogy megy a lányodnak az autóvezetés?

– Mint a villám!

– Olyan gyorsan?

– Á! Hol egy fába, hol egy oszlopba csapódik.

Két autó frontálisan egymásnak ütközik az utcán. A kocsik totálkárossá válnak, vezetőiket pedig eszméletlen állapotban kórházba szállítják. Két egymás melletti ágyra fektetik őket. Néhány óra múlva visszanyerik öntudatukat, és az egyik csodálkozva méregeti a másikat.

– Nem láttuk mi már valahol egymást? – kérdezi.

– Mire az éppen belépő nővér:

– Ha látták volna egymást, most nem lennének itt!

– Asszonyom, itt van a fiatalember, aki tegnap elütötte magát. Egy csokor virágot hozott. Bejöhet?

– Igen, de csak ha gyalog van.

– Mondja, maga miért fekszik itt?

– Mert túl gyorsan vezettem. Hát maga?

– Én meg túl lassan mentem át a túloldalra.

Autóbaleset után az eszméletlenségből magához térő súlyos sérült kábán pihegi:

– Hol vagyok? Csak nem a mennyországban?

– Nem drágám, hiszen itt vagyok melletted – szólal meg a felesége.

Az autóversenyző halálos balesetet szenved. Özvegyét behívják a hullaházba, hivatalos azonosításra. A boncmester kihúz egy fiókot, de nem a versenyző van benne. Kihúzza a másodikat, majd a harmadikat. Egyikben sincs. A negyedikben végre megtalálják. Az asszony keserves sírásba kezd:

– Ő az! Ráismerek. Szegénykém, sosem volt az első három között!

Autós kirándulásra megy a skót házaspár. A táj csodás, a hangulat tökéletes. Egyszer csak a férj kétségbeesetten megszólal:

– Mit csináljak? Elromlott a fék!

A feleség türelmetlenül válaszol:

– Mit csinálj, mit csinálj? Valami olcsó tárgynak hajts neki!

Két autós vicc Amerikából:

A város polgármestere minden rokonának elintézt valamit, a sógorának pl. szerzett egy taxis-engedélyt. Néhány napra rá a sógort megbüntették tilosban parkolásért, ám ő nem fizetett, hanem bement a rendőrségre, és fennhangon így szólt az ügyeleteshez:

– Maga nem tudja, hogy ki vagyok én?

Az ügyeletes ránézett, majd felhívta a polgármesteri hivatalt:

– Kapcsolja kérem a polgármestert, mert a sógora nem tudja a nevét!

Jack a hosszú amerikai országutak egyikén autózik. Száguld, hogy mielőbb túl legyen az egyhangú utazáson. Csakhogy egy táblát lát: Speed Limit 50 MP⁴⁴. Lassít, de hamarosan feltűnik egy újabb tábla, amelyen ez áll: Speed Limit 40 MP. Bosszankodva hajt tovább. Bár az út nem tűnik hibásnak, és útkadállyal sem kell számolni, újabb tábla tűnik fel: Speed Limit 30 MP. Így megy ez később is, egyre súlyosabb a sebességkorlátozás. Azt már Jack végképp nem tudja mire vélni, hogy: Speed Limit 1 MP. Ilyen sebességgel vánszorog tovább, amikor meglátja a következő táblát a kisváros határában:

„Welcome To Speed Limit”⁴⁵

A rendőr megállít egy autót, amely a megengedett 80 km/h sebesség helyett csak döcög az úton. Az autóban csupa apáca ül. Megkérdezi a vezetőt:

- Miért megy ilyen lassan?
- Mert csak 22 km/h az engedélyezett sebesség – válaszolja a volánnál ülő nővér.
- Az a tábla nem a sebességet, hanem a 22-es számú utat jelzi.
- Jaj, köszönöm biztos úr – mondja az apáca.

Ekkor a rendőr észreveszi, hogy a hátsó ülésen a nővérek falfehéren reszketnek.

- Hát velük meg mi történt? – kérdezi a rendőr.
- Tudja, most jöttünk le a 160-as útról...

**– Hogyan jutok el a kórházba?
– Gátod ott azt a nagy kanyart?
– Igen.
– Na ott egyenesen.**

Két apáca megy az úton kocsival. Egyszer csak kifogy a benzin, ezért bemennek egy közeli farmra kérni egy keveset. A farmer, mivel nem talál más edényt egy régi bilibe tölti nekik a benzint. Az apácák visszamennek az autóhoz, és éppen töltik bele az újonnan szerzett üzemanyagot, amikor arra megy egy rabbi és így szól:

- Nővérek, igaz, hogy a vallásukkal nem értek egyet, de a hitüket, azt igazán csodálom!

Ez a vicc is Amerikában született:

- Mr. Smith összetalálkozik a barátjával, aki mankóval biceg.
- Mi történt veled?
- Egy gazdag mazsola nem adta meg az elsőbbséget, karamboloztunk, és eltört a bal lábam.
- És mankó nélkül nem is tudsz járni?
- Az orvosom szerint igen, az ügyvédem szerint viszont nem.

Egy férfi feljelentett egy buszsofőrt, mert az a bal karjára csukta az ajtót, és ezzel súlyos sérülést okozott. A bírósági tárgyaláson a sofőr ügyvédje szólítja a sértettet:

- Uram, megmutatná, hogy most milyen magasra tudja felemelni a bal karját?

⁴⁴ Speed limit = sebességkorlátozás. Az MP az m.p.h. (miles per hour), azaz a megengedett mérföld/óra sebesség sajátos rövidítése (1 mérföld 1,5-1,6 km.)

⁴⁵ velkám tu spíd limit = Isten hozta Speed Limit-ben.

- Igen. – A férfi felemeli a karját kb. vállmagasságig.
- Köszönöm. És most lenne szíves megmutatni, hogy milyen magasra tudta emelni a baleset előtt?

Erre a férfi feltartja a karját magasan a feje fölé.

A csinos fiatal hölgyet vizsgáztatják az autósiskolában:

- Mi történik, ha felemeli a bal lábát?
- Akkor kienged a kuplung.
- És ha fölemeli a jobb lábát?
- Kienged a fék.
- És ha mindkét lábát felemeli?
- Akkor tuti, hogy átmegyek a vizsgán.

Gyönyörű fiatal nőt vesz fel a hatvanas éveiben járó taxis. Menet közben a lány formás lábait szemléli. Eszébe jut az ifjúsága, és jobb kezét önkéntelenül is a nő formás térdére teszi, mire az felháborodottan rászól:

- Ide figyeljen, maga vén kéjenc, nem tudná máshová rakni a mancsát?
- Ah, tudni tudnám, csak nem merem!

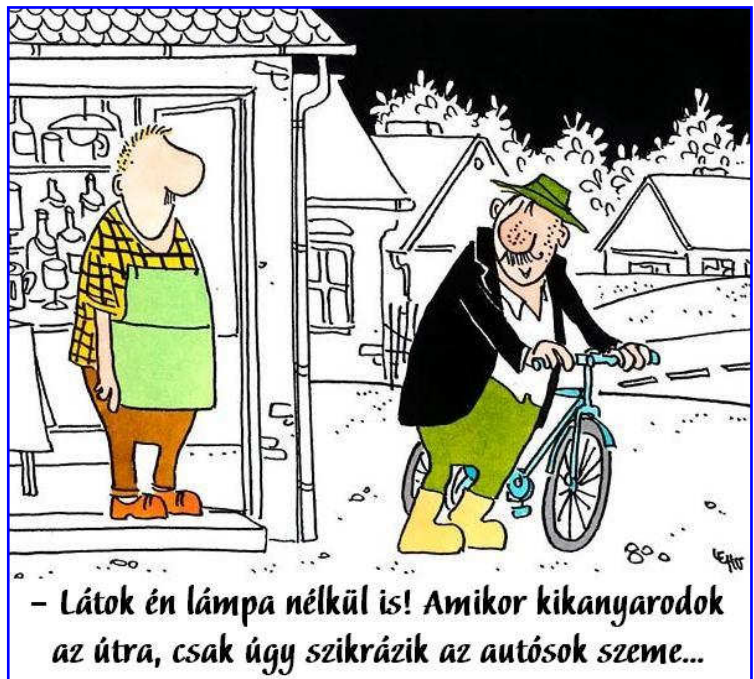

Ha egy férfi kinyitja kocsija ajtaját egy nőnek, akkor vagy a kocsi új, vagy a nő.

A rendőr megállít egy parasztbácsit az utcán, aki kivilágítatlan kerékpárral közlekedik.

- Hallja-e bátyám, ha nem ég a biciklijén a lámpa, akkor tolni kell!
- Hagyjad fiam – feleli az öreg –, már próbáltam úgy is, de akkor sem égett!

- Mi a hasonlóság az élet és egy versenykerékpár között?
- Az, hogy mindegyiknek vannak fokozatai, amelyeket egyes emberek soha sem használnak.

- Tudja, miért van annyi baleset?
- Miért?
- Mert a ma autósai a holnap sebességével hajtanak a tegnapi utakon.

Egy tapasztalt autós siráma:

- Pesten két dolgot nem lehet autóval csinálni: haladni és megállni.

- Egy pasas belém jött hátulról, mire közöltem vele, hogy szaporodjon és sokasodjon, bár nem ezekkel a szavakkal.

– A duda nem működik, figyeld a középső ujjamat!

– Ki az abszolút agresszív gépkocsivezető?

– Akinek a kézfején csak a középső ujj van lesülve.

Közlekedési morál:

Egy kislányt mindig az apukája viszi az iskolába reggelente. Egyik nap azonban a papa beteg lesz, így az anyuka ülteti be a kocsiba a kicsit. Este, amikor hazajön az iskolából, a kislány boldogan újságolja:

– Képzeld papa, ma a mami vitt az iskolába, és útközben nem talákoztunk egyetlen barommal meg köcsöggel sem!

Autóvezetés közben egy férfi véletlenül megnyomja a dudát. Mivel a kislánya is vele utazik, odaszól neki:

– Bocsánat, csak véletlenül nyomtam meg!

– Tudom, apu! – mondja a kislány.

– Honnan? – kérdezi csodálkozva az apa.

– Onnan, hogy nem mondtad utána, hogy „Vadbarom!”

KRESZ-vizsgán:

Mondja meg, miért van több baleset az utakon, mint a vasúton?

– Két okból. Először is: egyik mozdony sem előzi meg a másikat, másodsor pedig: a mozdonyvezető nem csókolgatja a fűtőt.

János bácsi autóvezetésből vizsgázik. Mellette ül a vizsgabiztos, hátul a rendőr. Vizsgabiztos:

– János bácsi! Milyen tábla volt ez?

– Úgy néztem fiam, búzatábla...

Gépkocsivezetői teszt:

Az Ön mögött álló gépkocsi vezetője türelmetlenül dudál, mert a közlekedési lámpa már rég zöldre váltott. Erre ön hogyan reagál?

1. Sehogy, mert a tükörből látja, hogy az illető testalkatánál fogva nem érdemes mellre szívni a dolgot. (0 pont)
2. Úgy tesz, mintha nem hallaná, majd megvárja, míg sárgára vált a lámpa, majd gázt ad, és még gyorsan átszisszol az útkereszteződésen. Közben kidugja a kezét az ablakon, és felfelé mutató középső ujjával üzen a mögötte állónak, hogy mi a véleménye róla. (5 pont)
3. Kiszáll, lezárja a kocsit, és a szemközti kávézó teraszáról figyeli a hatást (10 pont)

Autóvezetői típusok az utakon:

Felelőtlen Apuka (alfaja: Felelőtlen Apuka Kisebbségi Komplexussal)

Személyleírás/ruházat: Konzolidált öltözet. Szarvasos pulcsi, farmer, barna félcipő. Oldalra fésült haj.

Telefon: Kihangosítóval.

Autórádióban: Sláger rádió, Inforádió, az Autóklub rádiója, esetleg egy régi ABBA-kazetta.

Kocsi: középkategóriás német („A német precízesség...”) vagy francia autó („A francia autók kényelmesek...”) kevés extrával.

Vezetési stílus: Semmi ritmusérzék vagy stabil 75km/h mindenhol. Az alfajnál a 75km/h csak akkor igaz, ha nem akarják éppen megelőzni. Ha előzné valaki, akkor beletapos, és akár 120-ig nyomja. Ennek a hátsó ülésen ugrabugráló gyerekek visongva örülnek.

Jobbkéz-szabály: Ha éppen észreveszi, megadja.

Hová fejlődhet: Tatter/Mammer.

Büntetés: Hatalmas tockosok⁴⁶, és izmos bírság a bekötetlen gyerekek miatt.

HTB⁴⁷ vagy Családcentrikus anyuka

Személyleírás/ruházat: Praktikus színtelen ruhák, fáradt tekintet.

Telefon: Isten ments! Telefont az autóba?

Autórádióban: A rádió csak elvonja a figyelmet a vezetésről, és különben sem tudja, hol kell bekapcsolni.

Kocsi: Régebbi kisebb „nyugati”, dévú matíz, Buzuki⁴⁸.

Vezetési stílus: Max. sebesség 45 km/h (kizárólag városi faj, országúton nem fordul elő), óvatos kanyarvétel (ki ne boruljon az üdítő a hátsó ülésre pakolt nejlonszatyrokban), hatalmas fékezések minden ok nélkül, kormány erőteljes szorítása.

Jobbkéz-szabály: Mi is az? Rémmült tekintettel hosszú másodpercekig ácsorgás a kereszteződésben.

Hová fejlődhet: Mammer.

Büntetés: Nem szükséges...

Tatter/Mammer⁴⁹

Személyleírás/ruházat: Legalább 40 éves ruhadarabok, Tatteren fekete kalap, kiegészítővel.

Telefon: Mijaz?

Autórádióban: Lásd telefon.

Kocsi: Skoda, Buzuki.

Vezetési stílus: Városban max. 35 km/h, országúton max. 60 km/h. Ha bármi nehezen kezelhető/értelmezhető jelenség bukkan fel (közlekedési tábla, bokrok az út mentén, legelésző tehének, szembejövő autó, stb.), a sebesség 30%-kal csökken. A kocsi holttere gyakorlatilag az egész látható világ. Kormánykereket arra ráhajolva erősen szorítja.

Jobbkéz-szabály: Esélytelen. Sok-sok ideig ácsorgás a kereszteződésben, aztán – a forgalom ritmúsától és intenzitásától teljesen függetlenül – elindulás.

Hová fejlődhet: -----

Büntetés: Ehhh... minek?

Menedzser (mindkét nem)

Személyleírás/ruházat: Márkás öltöny/blézer, atomvillanás elleni napszemüveg, idegbajos király(nő) tekintet.

Telefon: Céges, mindig beszél, a beépített kihangosítót viszont nem mindig használja.

Autórádióban: Roxy, Juventus, Danubius.

Kocsi: Vatta új francia vagy angol modell, extrákkal.

Vezetési stílus: Index nincs vagy csak kormánymozdulattal együtt, nagy gáz szinte mindig, tükrökben csak magát nézegeti, szerinte „dinamikus”, valójában ön- és közveszélyes.

Hová fejlődhet: Sehová.

Büntetés: Telefont csatornába hajítani.

Nyikhaj (HMCS)⁵⁰

⁴⁶ Nyitott tenyérrel a tarkóra mért ütés (szleng).

⁴⁷ Háztartásbeli (főfoglalkozású feleség és családanya)

⁴⁸ A Magyarországon gyártott Suzuki lekicsinyítő neve. A drága sportkocsival döngető gazdag proccok kedvenc szavajárása.

⁴⁹ Viselkedésében és idegenekkel létesített társas érintkezéseiben agresszív, ellenszenves **Idős bácsi/Idős néni** (német eredetű szleng).

Személyleírás/ruházat: Zselézett séró, fülbevaló, Replay cuccok⁵¹ a szivárvány minden színében.

Telefon: Valami új csodafon, többnyire kézben, SMS-írás céljából.

Autórádióban: tuc-tuc-tuc-tuc-tuc...

Kocsi: Pug206⁵², Fiat Stilo, Góf⁵³, csóróbbaknál Buzuki erősen cicásítva: kék LED, spoilerok, ülte-tés, stb.

Vezetési stílus: Full gáz – full fék felváltva, no index, zöld lámpánál csikorgó gumik, ezerrel bele a beláthatatlan kereszteződésekbe, kanyarban előzni a legjobb!

Jobbkéz-szabály: Nagy gáz. Nagy gáz a jobbról jövőnek, ha egyszerre érnek oda.

Hová fejlődhet: Tar Baromállat, Menedzser, Felelőtlen apuka.

Büntetés: Irtózatossá válás, jogszi évek el.

Tar⁵⁴ Baromállat

Személyleírás/ruházat: Nyaklánc, sötét póló, állatias tekintet, haj és agy nincs. Farmer sportcipővel, Jim Beam póló.

Telefon: Kinyitható Motorola, kizárólag kézben, kihangosítóról nem is hallott.

Autórádióban: Dopeman.

Kocsi: Böhöm nagy Ódi⁵⁵ vagy Béjemvé⁵⁶, esetleg néhány lemaradtnak Merdzsó⁵⁷.

Vezetési stílus: Piroson át, üvöltözés, sorok kielőzése, rokkant helyen parkolás, gyalogosok közé hajtás.

Jobbkéz-szabály... helyett az erősebb kutya ba...ik szabály.

Hová fejlődhet: Sehová.

Büntetés: Tarkólövés.

BKV-sofőr (az elmebeteg fajtája)

Személyleírás/ruházat: Fehér vagy ún. buszsofőrök ing, kék nyakkendő, kopott vászonnadrág, rombuszos zokni, makkos cipő. Állandó mormogás.

Telefon: Nem kéne hogy legyen, de néha azért befigyel. Kézben, természetesen.

Autórádióban: Sláger (mindig).

Kocsi: A BKV bálnányi járgányai.

Vezetési stílus: Agresszív, tolakszik, folyamatosan káromkodik.

Kanyarodás közben majdnem borul, piros lámpánál képes akár két percen keresztül centinként araszolgatni előre. Persze pirosnál csak akkor áll meg, ha már több mint 10 másodperce piros.

Jobbkéz-szabály: Általában megadja.

Hová fejlődhet: Kamionsofőr.

Büntetés: Jogszi el, gyógyszerkúra.

Kamionsofőr (az elmebeteg fajtája)

Személyleírás/ruházat: Bézbólsapka, póló, mellény, egyeseknél foncsorozott napszemüveg, patkóbajusz, tehénszór klumpa mezítláb, körömvágás svájci bicskával, kiszáradt repedt sarok.

Telefon: Van, de inkább CB. „Brékó-brékó!”

Elöl rendszámtábla feliratok: ÖCSI, SANYIKA, NAGYERŐS, LELENCES.

Autórádióban: InfoRádió.

Kocsi: Kamion, rogyásig pakolva.

⁵⁰ Helyi Menő Csávó

⁵¹ Zárt vásárlói klub formájában forgalmazott legmenőbb divatáru.

⁵² Peugeot 206

⁵³ Volkswagen Golf

⁵⁴ teljesen (szleng)

⁵⁵ Audi

⁵⁶ BMW

⁵⁷ Mercedes

Vezetési stílus: Vagy stabil 70, vagy ami a csövön kifér. Dudálás orrba-szájba, kiváltképp az országúti kurváknak. Életveszélyes előzések. Mottója: „Én vagyok a nagyobb.”

Jobbkéz-szabály: lásd a mottót.

Hová fejlődhet: Sehová. Evolúciós zsákutca.

Büntetés: Jogszi el, már-már gusztustalan méretű helyszíni bírság. A hátul kuporgó afgánok szélnek eresztése.

Pláza-pitcha

Személyleírás/ruházat: Szilikon mellekre feszülő top, ékszerek, szőke vattacukor haj, smink, fekete ribanc-roller. Elöl a cipőkivágásnál 3 lábujj egymáson. Földre merőleges lábfej. Nőstény butaszaurusz tekintet.

Telefon: Mindig kézben, hangosan cseveg.

Autórádióban: Roxy, Rádió 1.

Kocsi: Kicsi, igen drága „csilivili” autó.

Vezetési stílus: A KRESZ-t hírből sem ismeri, észre sem veszi, ha koccan. Parkolni nem tud. Egy focipályán sem tud beállni a szögletzászlók közé. Mindezek őt egy cseppet sem zavarják.

Jobbkéz-szabály: Simán áthajt a jobbosokon. Ha valaki csikorgóra fékez mellette, arra csak bután néz. (Mert csak így tud.)

Hová fejlődhet: Sehová.

Büntetés: BKV-re kényszerítés.

Kamikáze motoros

Személyleírás/ruházat: jobb esetben protektoros bőrcucc, rosszabb esetben sima nadrág + póló, ősszel, dzsekivel megtoldva. Sisak opcionális kiegészítő.

Telefon: motoron nem könnyű, de headsettel megoldható.

Autórádió: -----

Közlekedési eszköz: legalább 600-as motor, lehetőleg jóval 160 feletti végsebességgel és dübörgő kipufogóval.

Vezetési stílus: Balról záróvonalon sorelőzés, lehetőleg minél több egykerekezés, erősen szuicid⁵⁸ hajlamok.

Jobbkéz-szabály: 100-nál észrevenni egyáltalán a kereszteződést?

Hová fejlődhet: passz.

Büntetés: előbb-utóbb megbünteti magát.

Lajos bácsi a századik születésnapját ünnepli. Egy újságíró faggatja:

- Hogyan sikerült ilyen magas kort elérnie, bátyám?
- Egyszerűen. Életem első ötven évében még kevés gépkocsi közlekedett, a második ötven évben pedig már nem jártam el otthonról.

Egy csinos lány stoppol az M7-es autópályán. Egy pasas piros Jaguárral megáll, fölveszi. Elindulnak, s egyszer csak megszólal a pali:

- Érdekes kislány, ezen a héten maga a harmadik terhes asszony, akit a Balatonra viszek.

⁵⁸ öngyilkos

- De én nem vagyok terhes – vitatkozik a lány.
- De még nem is vagyunk a Balatonnál!

Egy fiatal nő be akar állni az autójával két kocsi közé. Előbb a mögötte állót találja el, aztán nekiütözik az előtte álló kocsinak is. Odamegy hozzá a rendőr, és a következő kérdést teszi fel:

- Asszonyom, ön most parkol, vagy biliárdozik?

Két férfi beszélget:

- Hogy halad a feleséged az autóvezetésben?
- Nagyszerűen! Az utak már kezdenek arra vezetni, amerre ő akar menni.

Ha egy nő meg akar tanulni vezetni, ne állj az útjába!

A kamionsofőr betér egy út menti fogadóba, és miután már egy napja nem evett, bőséges ebédet rendel. Már éppen neki kezdene, amikor négy megtermett motoros vagány lép be az étterembe. Egyikük odalép a sofőr asztalához, és elviszi a fő fogást tartalmazó tányért. A kamionos egyetlen szó nélkül fizet, és távozik a helyiségből.

- Figyelitek srácok – ordítja utána a legnagyobb hangú. Ez a pacák vagy teljesen beszari, vagy nem tud verekedni!
- Valószínűleg vezetni sem tud – állapítja meg a pincér –, mert éppen most lapított szarrá négy motorkerékpárt!

A rendőr leállítja az autót az autópályán, és megkérdi tőle:

- Uram, tud róla, hogy nem égnek a hátsó lámpái?

A sofőr kiszáll, megnézi a kocsi hátulját, majd térdre esik, és elkezd zokogni.

- Ugyan már, annyira azért nem súlyos a helyzet! – nyugtatja a rendőr. – Pár kiégett izzó miatt nem kell ennyire elkeseredni.
- Nem? És az utánfutóm, meg a motorcsónakom?

Egy fiatalember vadul száguldozik az autójával, és a rendőr megállítja:

- Talán nem olvasta el a sebességkorlátozásra figyelmeztető táblákat?
- Elolvasni? Ilyen sebesség mellett?

Egy férfi robot az autójával az úton. Nincs szerencséje, egy kanyar után feltűnik a rendőr, és leinti. A kocsi csikorgva fékez, nagy nehezen megáll. Kikászálódik a sofőr, nem érti, mit akar a rendőr, aki megkérdezi:

- Uram, nem látta milyen sebességgel lehet itt haladni?

Mire az autós méltatlankodva:

- Hogy láttam volna ilyen tempó mellett!

Egy részeg sofőr 120 kilométeres sebességgel száguldozik a belvárosban. A rendőr megállítja, és kérdőre vonja:

- Mondja! Maga nem látta a sarkon a sebességkorlátozó táblát?
- Miért? Ellopták?

A rendőr megállít egy sportkocsit. A vezető megkérdi:

- Biztos úr, túl gyorsan vezettem?
- Nem uram, túl alacsonyan repült!

A falun áthaladó autós megkérdezi egy helyi lakostól:

- Mondja barátom, hol kaphatok itt pótalkatrészt az autómhoz?
- Arra, a kettős kanyaron túl az árokban... Ott hever egy egész halom.

A biztonsági öv lehet hogy korlátoz a mozgásban, de nem annyira, mint a tolószék.

- Hallottad, hogy ez a Kovács különböző autók alkatrészeiből akart új kocsit csinálni?
- És mi lett az eredmény?
- Két és fél év.

Mire a kutas:

- Egy, kettő, három, négy... Megvan az összes!

Zötykölődve gurul egy rozoga tragacs a benzinkút elé.

- Tele kérem – mondja a vezető.

A kutas óvatos:

- Biztos, hogy megtesz még ezzel annyi kilométert?

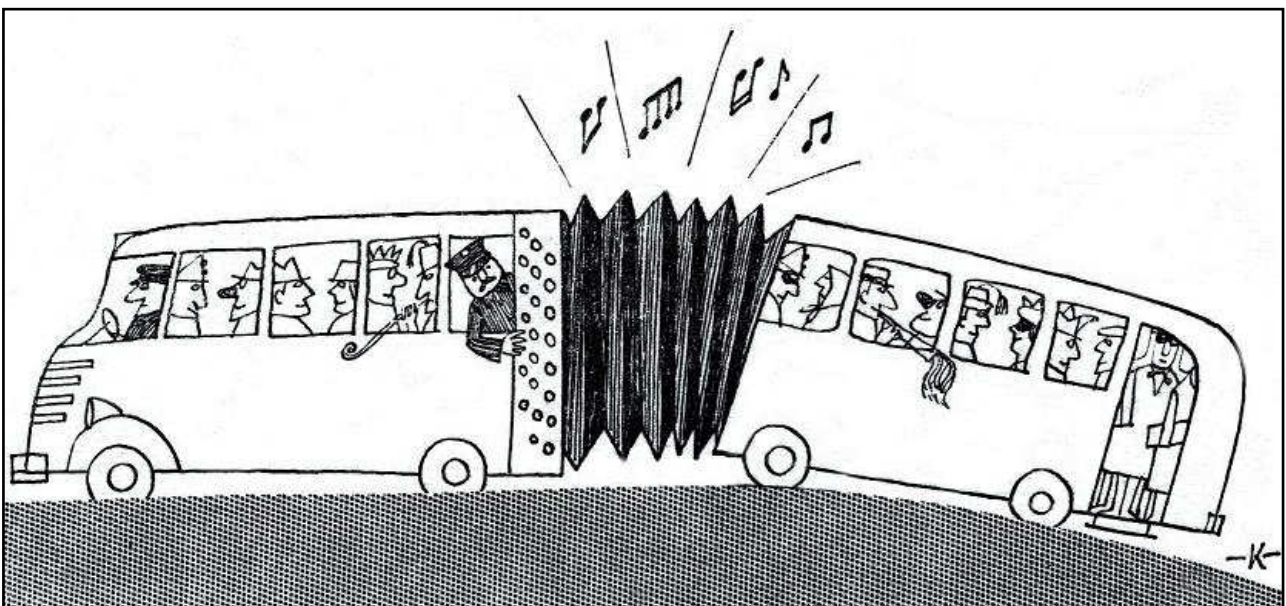
Két nagyhangú fiatalember leállít egy nagyon rozoga taxit.

- Mondja, ez a Noé bárkája? – szellemeskedik az egyik.
- Igen. Jöjjenek, két majom számára van még hely.

Egy nagyhangú alak beszél a zsúfolt vasúti fülkébe:

- Na mi van, megtelt már a Noé bárkája?

Egy éles hang visszafelel:

- Jöjjön csak nyugodtan, a majom még hiányzik.

Felszáll egy pasas az éjszakai buszra a végállomáson, s egy idő után türelmetlenül megkérdezi a sofőrtől:

- Mikor indul ez a szemétláda?
- Nyugi, majd ha megtelik szeméttel.

Egy férfi furakodik fel a zsúfolt buszra. Mérgesen kiabál:

- Takarodjanak már beljebb, annyi hely van középen, hogy sakkozni lehetne!

Valaki visszakiált a kocsi belsejéből:

- Jöjjön csak, úgyis hiányzik egy paraszt!

Autós a benzinkútnál:

- Kérem, ellenőrizze a kerekeket!

Férj a feleségnek:

- Szeretnél egy nagy, kék, sok lóerős autót, amihez sofőrt is adnak?
- Igen, igen, persze!
- Akkor gyere, szálljunk fel a buszra!

A gazdag vállalkozó szigorúan rászól sofőrjére:

- Hallja Dezső, maga tegnap este megint csinált egy fekete fuvar a Mercivel...
- Igen főnök, de nem fekete volt, hanem szőke.

A vezérigazgató felesége magából kikelve rohan férje irodájába:

- Ezt nem tűröm tovább! Itt az ideje, hogy elbocsásd a gépkocsivezetődet!
- Mit tett már megint? – kérdezi a direktor.
- Ez a második eset, hogy majdnem átsegített a túlvilágra. Követelem, hogy azonnal mondj fel neki!
- Ugyan, ugyan, kedvesem – mondja békéltetően a férj. – Adjunk neki még egy lehetőséget.

– Miért sír, drága nénike?

– Nagy az én bánatom. Már másfél órája le kellett volna szállnom a vonatról!

– És miért nem szállt le?

– Minden igyekezetemmel azon voltam. De mivel öreg vagyok és szédülök, csak háttal lefelé, fogódzva bírok leszállni. S amikor kezdtem lefelé lépegetni a lépcsőn, jött a kalauz. Az egyik lábammal már éppen a földre léptem, amikor visszatuszkolt a lépcsőn, hogy: „Fel nyanya, mert indul a vonat!”

A vasúti kocsi folyosóján Kovács egy síró asszonyt pillant meg ablaknál, és udvariasan érdeklődik:

- Mi történt asszonyom? Miért sír?
- Ó! – mondta szipogva a hölgy –, a férjem az előbbi állomáson leszállt, hogy újságot vegyen, és közben elindult a vonat.
- Együtt érzek önnel, kedves asszonyom! Szörnyű dolog, ha valakinek a vonaton nincs olvasnivalója!

A negyedik menetben a földön fekszik a bokszoló, amikor a bíró számolni kezd. A harmadik sorból hirtelen felugrik egy idős néni:

- Á, hagyja, ez nem fog felállni, már ismerem a buszról.

A gumijavító azt kérdezi az autóstól:

- Hogyan kapott ilyen csúnya defektet?
- Ráhajtottam egy borosüvegre.
- Hogyan? Nem látta meg már messziről az üveget?
- Nem, mert az a hülye részeg a kabátja zsebében tartotta.

A karambolban a sofőr elveszti eszméletét, csak a kórházi ágyon tér magához. Körülnéz, és megkérdezi:

- Hol vagyok?
- A 13-asban – feleli valaki.
- És mi az a 13-as?
- Cella vagy kórterem?

Az autós elütött egy gyalogost. Bíróság elé kerül az ügy.

- Tisztelt törvényszék! – áll fel az autós ügyvédje. Kétség kívül a gyalogosé a felelősség, hiszen védencem több mint 20 éve autózik.
- Az semmi! – szól közbe a másik ügyvéd. Az én ügyfelem már hatvan éve gyalogol!

Ezt a viccet egy megrögzött gyalogos találta ki:

- Miért van a modem autók tetején átlátszó tetőablak?
- Hogy az Isten is láthassa, mekkora barom ül a volánnál.

Atlantában két veszélyes bűnöző száguldott a város utcáin, és karamboloztak. Mivel mindketten súlyos sérülést szenvedtek, az ügy a bíróságon folytatódott.

A bíró ezekkel a szavakkal nyitotta meg a tárgyalást:

- Enyhítő körülménynek tekintem, hogy nem ártatlan embereket sodortak veszélybe. Ha az önök módszere széles körben elterjedne, talán közelebb jutnánk a probléma gyökeres megoldásához.

- Mondd csak, miért festetted a kocsid egyik oldalát zöldre, a másikat meg pirosra?
- Hogy a tanúk ellentmondásba keveredjenek.

Résztulajdon:

- Magáé ez a kocsi?
- Igen is, meg nem is.

Az meg hogy lehet?

- Tudja, amikor a piacra kell menni, akkor a feleségemé. Ha diszkóról van szó, akkor a fiamé. De ha tankolni kell, akkor az enyém.

Az autópiacon beszélgetnek:

- Na, és mennyit fogyaszt ez az autó városban?
- Nem tudom, falusi vagyok.

Egy férfi árulja az autóját. A vevő elégedetten szemléli, tetszik neki. De azért megkérdezi:

- Mondja uram, mennyit fogyaszt ez az autó városban?
- Honnan tudjam, én falun élek.

Kovácsné vett egy kisautót, s büszkén mutogatja a barátnőinek.

- Használt, de fél év garanciát adott az eladó.
- Biztosan arra, hogy mosás közben már nem megy jobban össze.

- Melyik a leghalkabb autó?
- A kis Polski Fiat.⁵⁹
- Miért?
- Mert vezetés közben befogod a füled a térdeddel.

Egy kis Trabant tulajdonosa az autóját mossa. Éppen a tetejét öntözi, amikor arra megy a szomszédja, és így szól:

- Kár öntözni szomszéd, úgy sem nő nagyobbra.

Egymás mellett várakozik egy Trabant és egy kamion a lámpánál. A kamionos kihajol az ablakon, és gúnyosan így szól:

- Még szoptatja, vagy már benzint is szabad fogyasztania?

- Hogy hívják azt a Trabantot, amelyben biztonsági öv is van?
- Hátizsák.

- Mi az: Trabant a hegytetőn?
- Csoda!

- Hány munkás dolgozott a Trabant gyárban?
- Kettő. Az egyik hajtogatott, a másik ragasztott.

- Hallotta, hogy kora ősztől kötelező lesz a bukósisak használata a Trabantosoknak is?
- Miért?
- Mert hullik a vadgesztenye...

- Hogyan duplázhatja meg valaki a Trabantja értékét?

⁵⁹ Lengyelországban gyártott mini Fiat gépkocsi. Egy magasabb férfi csak úgy tudott beleülni, hogy nyakába vette a lábait.

– Egyszerű, tele kell tankolni.

– Mikor éri el a Trabant a legnagyobb sebességet?

– Ha vontatják.

A rendőr megállítja a szabálytalankodó Trabantost:

– Tízezer.

– Jó, a magáé, viheti.

– Hát uram, én ezt a roncsot nem merném autónak nevezni – mondja az igazoltató rendőr az autós-nak.

– Egyetértek. Ezért nincs is hozzá jogosítványom.

– Mi a legfontosabb oldala a Trabant használati utasításának?

– A helyi autóbusz menetrend.

Az 1970-es évek elején egy nyugati turista nézegeti a budapesti autószalonn kirakatát. A Trabant nagyon megtetszik neki. Bemegy és megkérdezi:

– Ez kedves, ilyet még sosem láttam. Tessék mondani, mennyibe kerül ennek párja?

A Trabant olyan, mint egy csúnya barátnő: Jó ha van, de társaságban nem illik vele dicsekedni.

Kisfiú sétál az utcán. Odaér mellé egy autó, lelassít:

– Ha beszállsz, elviszlek bárhóvá!

Kisfiú sétál tovább.

– Ha beszállsz, kapsz egy tábla csokit!

Kisfiú tovább sétál.

– Ha beszállsz, veszek neked két tábla csokit!

– Apu, ha már Trabantot vettél, próbálj meg együtt élni velem!

Egy Trabant hátulján ez a tábla olvasható:

„Még mindig jobb, mint gyalogolni!”

Robog a Trabant az úton:

– Apa, apa! Mi ez a magas fal mellettünk?

– Az a járdaszegély, fiam.

– Melyik autó az országutak királya?

– Az IFA⁶⁰, hiszen az utakon minden sort ő vezet!

Ledöglük a Trabantos az út szélén. Arra megy egy BMW-s, és felajánlja, hogy elhúzza a legközelebbi szervizig. Rá is kötik a Trabantot a vontatókötélre, a BMW-s meg rálép a gázpedálra, és gyorsulni kezd. A Trabantos persze nagyon fél, így eszeveszett dudálásba kezd. Elhúznak egy rendőrijárőr mellett, mire az beszól a központba:

– Ilyet még nem láttatok, egy Trabant 180-nal megy egy BMW mögött, és még dudál is, hogy előzni akar!

Egy Trabant hátuljára ezt a feliratot rakta a tulajdonosa:

„Még mindig jobb, mint gyalogolni!”

Egy másik Trabant hátulján ez a felirat olvasható:

„Nem vettem, nyertem!”⁶¹

– Mondja, Kovács úr, elégedett az új autójával?

– Én egyáltalán nem, de a szerelőm annál inkább.

A stopposnak megáll egy kocsi. Az út mellett ácsorgó beszáll, és a vezető elindul. Egy darabig a városban mennek, majd kijutnak az autópályára. Egyszer csak észreveszi a stoppos, hogy a sebességmérő elkezd felfelé kúszni. 180 km/h-nál elkezd aggódni. A vezető felesége észreveszi, és nyugtatóan hátraszól:

– Ne izguljon, a férjem álmában is elvezetné ezen az úton a kocsit. Igaz Béla? Béla!

Piros Ferrari dudál a döcögő szekér mögött. A parasztbácsi rosszállóan átkiabál:

– Mi olyan sürgős, fiam?

– Menjen már tata, ez nem két lóerős, mint a maga szekere, hanem kétszáz! Azzal elhúz a szekér mellett.

Az öreg paraszt rágyújt egy pipára, csendben zötyög tovább. Pár óra múlva észreveszi a piros Ferrarit egy útszéli fának ütközve. A tulajdonos stoppol az út szélén. Az öreg odakiált neki:

– Mi van komám? Szétszaladt a ménes?

Autószalonban:

– Tessék mondani, be lehet ezzel a kocsival százzal hajtani egy hajtúkanyarba?

– Persze. Egyszer.

Autószalonban:

– Uram, ebben a kocsiban úgy érzi majd magát, mint otthon.

– Akkor inkább mutasson egy másik márkát.

⁶⁰ Az NDK gyártmányú IFA olyan volt a teherautók között, mint a Trabant a személykocsiknál. Lassan ment, sokat fogyasztott, és meglehetősen szennyezte a levegőt. Ezért nehéz volt megelőzni, és amerre haladt, füstcsíkot húzott maga után.

⁶¹ Régen az ötös lottón tárgynyeremény-sorsolást rendeztek a nem nyert szelvények között. Ezen különböző értékű tárgyakat, így gépkocsit, sőt lakást is lehetett nyerni.

- Képzeld, a bátyám egy ezermester. A múltkor csinált magának egy olyan járgányt, aminek a motorja egy Fordé volt, a sebességváltója egy Volkswagené, a kipufogó meg egy Mercedesé.
- És, mi lett belőle?
- Másfél év börtön.

Egy luxushajó avatóünnepségen megengedték a nagyközönségnek, hogy a többi óceánjáró hajót is megtekintsék. A végén egy kíváncsi hölgy megkérdezte:

- Kapitány úr? Miért van a legtöbb hajónak női neve?
- Ha tudná asszonyom milyen nehéz egy ilyen hajóval elboldogulni, nem kérdezné.

A tengeribeteg utas félájultan kapaszkodik a hajó korlátjába.

- Uram, süllyed a hajó! – lép mellé a kapitány.
- Hála Istennek!

Hajópincér a tengeribeteghez:

- Uram, az ebédjét a kabinba kéri, vagy egyből hajítsam át a korláton?

- Kapitány úr, léket kapott a hajó, de az utasok nem akarnak beszállni a mentőcsónakba. Hogyan vegyem rá őket, hogy beszálljanak?
- Az angol utasoknak mondja azt, hogy ez nagyon sportszerű dolog; a franciáknak, hogy ez elegáns; a németeknek azt, hogy ez parancs; a magyaroknak pedig azt, hogy ez tilos!

Hű, de gyönyörű kocsija van! Hol szerezte?

- Egy jótékonysági bálon.
- Ah, tehát ön nyerte meg a főnyereményt?
- Nem. Én szerveztem meg a tombolát...

Egy pasas boldogan kiabál az utcán:

- Emberek! Csoda történt! Járok! Járok!

Valaki megkérdezi:

- És hogyan történt a csoda?
- Ellopták az autóm.

A repülőtéren hatalmas volt a torlódás, próbálták az utasokat a különféle járatokra elosztani. Az egyik jegykezelő hölgy előtt is hosszú sor kígyózott. Egy ingerült utas előretolakodott, és lecsapta a jegyét a pultra:

- Azonnal adjon egy szállókártyát a következő gépre, és ajánlom, hogy első osztályra szóljon! Sajnálom, uram! Boldogan segíték majd önnek, de előbb az itt sorban álló utasokat kell kiszolgálnom.
- Tudja, hogy én ki vagyok?
- Nem, de ebben segíthetek önnek – mondta a nő, és bekapcsolta a hangosbeszélőt:
- Az egyik kedves utasunk nem tudja, hogy valójában kicsoda. Ha bárki segíteni tud személyazonosságának megállapításában, kérjük fájradjon a tizes kapuhoz.

Az sorban álló utasok dőltek a röhögéstől, az agresszív utasnak pedig elborult az agya.

- Kapja be a...

A nő mosolyogva válaszolt:

- Sajnálom uram, de ahhoz is sorba kell állnia.

Pilóta:

- Már csak egy kevés üzemanyagunk van. Sürgős intézkedést kérünk!

Torony:

- Mi a helyzetük? Nincsenek a képernyőmon.

Pilóta:

- A 2-es kifutón állunk, és már egy örökkévalóság óta várjuk a tankautót.

Egy harmadik világbeli ország légitársaságának repülőgépe késve indul. A stewardess mentetgetőzik a hangosbeszélőn:

- Tisztelt utasok! Szíves elnézésüket kérjük a hosszú késésért, de a pilótának valami nem tetszett a motor hangjában. A problémát megoldottuk, a cserepilóta kellemes utazást kíván mindenkinek!

A repülőgépen a stewardess rámosolyog az utasokra, és közli velük:

- Kérjük, húzzák szorosabbra a biztonsági övet, mert elfelejtettünk ebédet hozni...

Írországban felszáll a repülőgép 150 utassal. Az ebédidő elérésekor a stewardess bejelenti:

- Kedves utasaink! Logisztikai okok miatt csak 50 adag ételt hoztunk magunkkal. Aki lemond az ebédéről, annak kárpótlásul ingyen italt szolgálunk fel.

Egy idő után a stewardess újra bejelenti:

- Kedves utasaink! Aki meggondolta magát nyugodtan rendelhet ebédet is. Még van 50 adagunk.

Repülőgépen alváshoz készülnek az utasok, de egyiküknek valami baja van, így hívja a stewardest:

- Bocsánat, de kényelmetlen az ülés!
- Semmi baj, – mondja a stewardess – mindjárt hozok egy párnát.

Később megint problémázni kezd a nyugós utas:

- Ne haragudjon, de ezek a lámpák nagyon zavaróak!

A stewardess intézkedik, és a lámpák is kialszanak. Hamarosan megint a hívógomb felé nyúl az utas, de ekkor megszólal a szomszédja:

- Nem tudom, mivel van megint baja, de legyen szíves, a hajtóművek zaját ne említse meg nekik!

Egy házaspár 10 üvöltő gyerekkel áll a repülőtéri vámvizsgálat előtt. A vámtiszt megkérdi a családfőt:

- Van önöknél lőfegyver, szűrő-vágó eszköz, kábítószer?

A családfő kicsit idegesen:

- Higgyc el, uram, ha lenne, már rég használtam volna!

Izgága kisgyerek kérdegeti a repülőn a stewardesszt:

- Néni kérem, nem fogunk belezuhanni az óceánba?
- Dehogyanis kisfiam, nem fogunk!
- De ha mégis, akkor nem fogunk megfulladni a vízben?
- Ugyan dehogyan, van minden ülés alatt mentőmellény!
- És néni kérem, a cápák nem fognak minket bántani?
- Az ülés alatt van egy speciális kenőcs, azzal bekenünk.
- És így nem fog megenni a cápa?
- De igen, de mire mi sorra kerülünk, remélhetőleg jóllaknak, és minket már békén hagynak.

A repülőgép kapitánya a hangosbeszélőn szól az utasokhoz:

- Hölgyeim és Uraim! Van egy rossz és egy jó hírem. A rossz hír az, hogy egy géprabló kerítette hatalmába a repülőgépünket. A jó hír az, hogy a Bahamákra akar menni.

Megszólal a hangosbeszélő a repülőgépen:

- Kedves utasaink! Ha van önök között orvos, kérem fáradjon a pilótafülkébe! Egy férfi feláll, előresiet. Fél perc múlva ismét megszólal a hangosbemondó:
- Kedves utasaink! Itt az orvos beszél. Ha van önök között pilóta, kérem fáradjon a pilótafülkébe!

Felszáll a repülőgép, a kapitány a pilótafülkében bekapcsolja a hangosbeszélőt.

- Kedves utasaink! Köszönjük, hogy a mi légitársaságunkkal utaznak. Amint látják, az ég csodásan kék, a felhők is gyönyörűek, vagyis szép időnk van, és a géppel is minden rend... – Ó, A FRANCBA!!!

Az utasok halálra váltan ülnek a helyükön, moccanni sem mernek. A síri csendben ismét megszólal a kapitány.

- Elnézésüket kérem, de magamra öntöttem a kávémat. Látniuk kellene a nadrágom elejét!

Erre az egyik utas:

- Az enyémnek meg a hátulját...

- Állj meg egy könyvtár közepén és kezdj el sikoltozni – mindenki rosszallóan fog rád nézni. Tedd ugyanezt egy repülőgép fedélzetén – mindenki csatlakozik hozzád...

Elromlik az egyik hajtómű, ezért a pilóta rádión kéri az utasokat, hogy üljenek le, csatolják be magukat, mert kényszerleszállást hajtanak végre. A bejelentés után megkéri az egyik stewardesszt, ellenőrizze az utasokat, végrehajtották-e az utasítást:

- Mindenki leült és becsatolta magát?
- Igen, már csak egy ügyvéd osztogatja a névjegykártyáját...

Tízezer méter magasságban száguld az utasszállító repülőgép. Egyszer csak megszólalnak a hangszórók:

- Hölgyeim és uraim, itt a gép kapitánya beszél. Sajnos a fedélzeti komputer nem működik. De nyugodjanak meg, most bekapcsoljuk a vészhelyzetre kiképzett speciális robotpilótát... Egy pillanat csönd, majd megszólal egy géphang:
- Hölgyeim és uraim, itt a robotpilóta beszél. Mondják utánam: Miatyánk...

Repülés közben hirtelen leállnak a motorok. A pilóta beleszól a mikrofonba:

– Kérjük, mindenki maradjon a helyén, ne nehezítsék meg az azonosítást! Köszönjük!

– Melyik az az egyetlen hely a világon, ahol nincsenek ateisták?

– A zuhanó repülőgép.

– Ha a fekete doboz olyan anyagból van, ami mindent kibír, akkor miért nem csinálják abból az egész repülőt?

Okos pilóta alagútban nem katapultált.

A pilóta első útja:

– Az újdonsült pilóta leteszi az utasszállító gépet, majd minden féket behúz, de így is csak keservesen tudnak megállni a kifutópálya szélénél. A kapitány gyönyöző homlokát törölgeti, majd megkönnyebbülten sóhajt:

– Hű, de meleg helyzet volt! Ez a leszállópálya csak nyolcvan méter hosszú...

– Igen főnök – jegyzi meg tapintatosan a másodpilóta –, de két kilométer széles.

Repülőgép közeledik éjszaka a repülőtér felé. A pilóta elhatározza, hogy megréfálja a tornyot, és eltorzított hangon szól a mikrofonba:

– Találd ki, hogy ki vagyok!

Erre az irányítótorony diszpécsera lekapcsolja a leszállópálya fényeit és visszaszól:

– Te meg találd ki, hogy hol vagy...

A repülön egy nő nézeget kifelé az ablakon, amikor megjelenik egy férfi ejtőernyővel, és így szól hozzá:

– Nem jössz velem, szívi?

A nő sértődötten elfordul. Mire az ejtőernyős:

– Kár, pedig én vagyok a pilóta.

Aranyköpések a repülés világából:

- A felszállás lehetőség. A leszállás kényszer.
- Tartsd távol magad a felhőktől. A hegyek előszeretettel bujkálnak a felhők között.
- Egy repülőgépen csak akkor feleslegesen sok az üzemanyag, ha lángra kap.
- A gép orrán lévő légszűrő a pilótát hivatott hűteni. Ha leáll, a pilóta rögtön izzadni kezd.
- Törekedj arra, hogy leszállásaid száma egyenlő legyen a felszállások számával

– Hölgyeim és uraim, itt a pilóta beszél. Kisebbségi technikai nehézségeink akadnak, de kérem őrizték meg nyugalmukat; azonnal folytatjuk a felemelkedést.

NAGYON OLCSÓ LÉGIJÁRAT

– Fogják meg azokat a padokat emberek!

- Légy éber! Így is lesz mindig valami, ami elkerüli a figyelmedet.
- Vannak öreg, és vannak bátor pilóták. De öreg, bátor pilóták nincsenek.

Felszállás előtt a stewardess rágógumit oszt szét az utasok között, és felhívja a figyelmet, hogy ez megvédi a fület a felszállás közben keletkező zúgástól. A repülőút végén aztán odatipeg hozzá egy anyóka, és így szól:

– Kedveském! És most elárulná nekem, hogy kell kipiszkálni ezt a vacakot a fülemből?

Rendőrviccek

A politikai viccekhez hasonlóan a rendőrvicc is társadalmi állapotrajz. A közérzetet fejezi ki a karikatúra szabályai szerint eltúlzó módon. Sokszor felfedezhető benne a hatalom, a diktatúra iránti ellenérzés. Nem véletlen, hogy a legtöbb rendőrvicc ott születik, ahol a rendőrség a hatalmon levők szolgálatában áll. Minél demokratikusabb egy rendszer, a polgárok annál jobban tisztelik a rend őreit. Így szinte alig születnek viccek a svájci rendőrökről, vagy a londoni bobbyról. Ha akad is néhány, ezek többnyire nem sértők. Igazán jó, torokszorító vagy hahotára ingerlő rendőrviccekkel csak a kommunista és a fasiszta diktatúra alatt nyögő országok dicsekedhetnek. Ezekben az államokban ugyanis a rendőrviccek gyártása és terjesztése egyfajta szelep. Ez az egyetlen módja annak, hogy a kisember kifejezze, levezesse az elnyomó hatalom iránti gyűlöletét. Ennek a helyzetnek a kárvallottai a rendőrök:

Zöldre vált a lámpa, de a kocsi csak nem indul el. A vezetője, egy idősödő hölgy tétovázik. A rendőr odamegy, bekukucskál az ablakon, és azt mondja:

– Asszonyom, kérem induljon. Ez a legzöldebb zöldünk, ennél zöldebb már nem lesz!

Rendőr:

– Nem látta a záróvonalat?

Autós:

– Azt láttam, csak magát nem.

– Uram, én ezt a roncsot nem merném autónak nevezni – mondja az igazoltató rendőr az autósnek.

– Egyetértek! Ezért nincs is jogosítványom.

A közlekedési rendőr leállítja a gépkocsit.

– Közúti ellenőrzés... Kérem a jogosítványt!

Mire a vezető bosszúsan:

– Cseszd meg... nálatok van!

Két rendőr megállít egy autóst:

– Jogosítványt, forgalmit kérünk!

Az autós odaadja, minden papírja rendben van.

– Fújja csak meg ezt a szondát!

Az autós megfújja, nincs alkohol befolyása alatt.

– Akkor ez tízezer lesz!

– De miért, minden rendben volt! – kérdi az autós kétségbeesetten.

– Azért, mert a rendőrség idejét vesztegette!

Rendőri igazoltatás:

- Tekerje le az ablakot!
- Egy sajtburgert kérek kólával.

Amit ne mondjunk a rendőröknek:

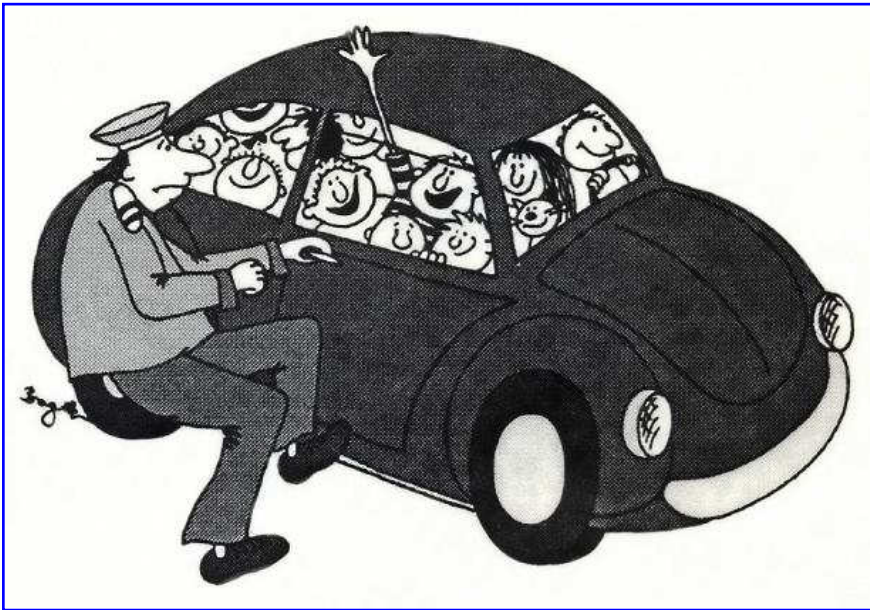
- Megfogná a sörömet, amíg megkeresem a jogsimat?

vagy:

- Először én is rendőr akartam lenni, de inkább elvégeztem az egyetemem.

Éjjel egykor bezár a diszkó, s a srácok hazaindulnak. A kis öreg Opelban legalább tízen szoronganak. Egy rendőr az út mentén megpróbálja leinteni a kocsit, de egy srác kiszól neki a nyitott ablakon:

- Mi van? Nem látja, hogy tele vagyunk?

A rendőr leinti a száguldó autót. A kocsiból kiszól a sofőr:

- Bocs haver! Azt hiszem tovább kell stoppolnod, mert ide már nem férsz be!

A részeges találkozik a rendőrrel. Odakiabál neki:

- Hülye rendőr, hülye rendőr!

A rendőrnek jó kedve van.

Nem akarja megbüntetni, ezért nevetve visszakiabál:

- Hülye részeg, hülye részeg!

Mire a részeg :

- De én holnapra kialszom.

Egy rendőr fel-alá sétál a Fő utcán. Fent, az emeleti ablakban megszólal egy papagáj:

- Pszt!

A rendőr fölneéz, mire a madár így folytatja:

- Te hülye zsarú! Eredj a francba!

A rendőr dühösen felrohan, hogy a papagáj gazdájától kérje számon ezt a disznóságot. A férfi meghallgatja a rendőrt, majd így szól:

- Kérem, önnek teljesen igaza van, ezt valóban nem szabadna mondania. Lejáratja az egyenruha tekintélyét. De kérem bízsa rám, majd én leszoktatom róla. Többet ez nem fordul elő.

Másnap este ugyanott sétál a rendőr, amikor a papagáj leszól az ablakból:

- Pszt! A többit már tudod!

Egy ember betelefonál a rendőrségre:

- Halló rendőrség? Kérem, jöjjenek azonnal a Rezeda utca 8-ba, mert betörő van a lakásban!
- Hogy hívják?
- Nem kérdeztem tőle.

A rendőrségen szól a telefon.

- Segítség! – kiabál egy izgatott, rekedt hang a kagylóba.
- Jöjjenek gyorsan, mert a lakásba betört egy macska!
- Micsoda! Hogy képzeled, hogy ilyen apróság miatt hívja a rendőrséget? Kicsoda maga?
- Lóri, a papagáj...

- Két veréb beszélget egy faágon.
- Látod, ki van odalent, a fa alatt?
- Persze hogy látom. Egy rendőr.
- Hát akkor, mire vársz?

Az újonc rendőr izgatottan telefonál a parancsnokának:

- Százados úr! találtam egy majmot, mit csináljak vele?
- Hát vigye az állatkertbe!
- Értettem.

Néhány óra múlva a parancsnok az utcán meglátta a beosztottját, amint pórázon vezette maga mellett a majmot.

- Nem megmondtam magának, hogy vigye az állatkertbe?
- Jelentem, ott már voltunk. Most a Vidámparkba megyünk.

- Mi a különbség a majom és a rendőr között?
- A majom okos és hülyéskedik, a rendőr hülye és okoskodik.

- Miért megy a rendőr a fal mellett?
- Hogy ne tudják körberöhögni.

Két rendőr beszélget:

- Fázik a kezem.
- Akkor tedd zsebre!
- Nem tudom, mert ott van a kesztyűm!

Két rendőr beszélget:

- Nézted a tegnapi meccset?
- Igen.
- Mennyi lett az eredmény?
- Null-null.
- És az első félidőben?

Két rendőr focimeccset néz. Kimegy az egyik a konyhába két üveg sörért, és amikor visszaér, kérdezi a másiktól:

- Na, történt valami?
- Lőttek 2 gólt.
- 2 gólt 1 perc alatt?
- Aha.
- Na és ki?
- Egyet a Szekeres, egyet meg valami Replay.

Egy razzián két munkakerülőt fognak el. Kihallgatásuk így zajlik:

- Maga mivel foglalkozik?
- Semmivel.
- És maga?
- Segíték a barátomnak.
- Maga hol lakik?
- Sehol.
- És maga?
- Vele szemben.

A rendőr a razzia során így szól egy csöveshez:

- Hol a munkahelye?
- Erre-arra.
- Dolgozik egyáltalán?
- Egyszer-másszor.
- És mit?
- Ezt-azt.
- Őrizetbe veszem!
- És mikor engednek ki?
- Előbb-utóbb.

Kint volt már a rendőrség meg a biztosító? – kérdezi az árokba borult autóbusz sérültjeitől a sánta hajléktalan.

- Még nem.
- Akkor engedjék meg, hogy maguk mellé feküdjek.

Izé... Főnök! Nem jut eszembe, mi is a teendő, ha a figyelmeztető lövés után a gyanúsított elveszi a pisztolyt, és lenyeli.

Két rendőr már jó néhány éve együtt járőrözik, s jó barátokká váltak. Egyik nap bemennek egy szaküzletbe. Járkálnak, nézelődnek, amikor az egyik se szó, se beszéd lekever egy hatalmas pofont a másikat.

- Hát ezt meg miért csináltad? – kérdi a másik dühösen.
- Te is hallottad a tegnapi gyűlésen, amikor a kapitány megjegyezte, hogy: „üzletben nincs barátság!”

Két sofőr vodkázik a kocsmában, kint meg parkolnak a teherautók. Nézi a rendőr, hogy a

pilóták koccintanak.

- Hé! – kiált oda szigorúan. – Maguk mit isznak?

- Pertut.
- Akkor jó! Mert ha alkohol lenne, mindjárt elvinném a jogosítványukat!

- Uram, megmondaná, hogy merre van itt a közelben egy rendőr?
- Azt nem tudom, de ha felhajt a járdára a kocsijával, mindjárt megjelenik.

A rendőr leállít egy nőt.

- Gond van? – kérdezi a nő.
- Gyorsan vezetett. Kérem a jogosítványát.
- Hát, sajnos nincs nálam. Már negyedszer vonták be, mert be voltam rúgva.
- Értem. Akkor kérem a forgalmi.
- Sajnos az sincs. A kocsi lopott.
- Lopott?
- Igen. A tulajt megcsaltam, és feldaraboltam.
- Micsoda?
- A testrészeit zsákba tettem a csomagtartóba. Megmutassam?

A rendőr döbbenetben nézi a nőt, aztán az autójához lép, és rádión segítséget kér. Kisvártatva öt rendőrautó érkezik szirénázva. A parancsnok előreszegezett fegyverrel közelít a nőhöz.

- Hölgym, feltartott kézzel azonnal szálljon ki a kocsiból!
- Valami baj van? – kérdi a nő ártatlanul. – A főtörzs azt állítja, hogy ön autót lopott, a tulajdonosát pedig megölte.
- Micsoda?
- Nyissa ki a csomagtartót!

Az asszony felnyitja. A csomagtartó teljesen üres.

- Ez az ön kocsija? – kérdi zavartan a parancsnok.
- Persze. Itt a forgalmi.
- A kollégám azt állítja, hogy önnek jogosítványa sincs.

A nő keresgél a táskájában, aztán előveszi a jogsit. A parancsnok átvizsgálja, az engedély kifogástalan.

- Köszönöm, hölgym. A kollégám szerint ön jogosítvány és forgalmi nélkül lopott kocsit vezetett, tulajdonosát pedig feltranszírozva gyömöszölte a csomagtartóba.
- Tényleg? Fogadjunk, azt is hazudta, hogy a megengedettnél gyorsabban hajtottam!...

A rendőr megállít egy kocsit.

- Uram! Régóta követjük, és mivel semmilyen közlekedési kihágást nem követett el, ezért pénzjutalomban részesítjük.

Mire a pasi:

– Igen? Akkor végre lesz pénzem, hogy megszerezsem a jogosítványt!

A felesége megpróbálja kiküszöbölni a csorbát:

– Ne hallgasson rá biztos úr! Nem látja, hogy teljesen részeg.

Erre a hátsó ülésen megszólal a nagyothalló nagymama:

– Ugye mondtam, hogy lopott kocsival nem jutunk messzire.

És akkor felnyílik a csomagtartó.

– Na mi van? Túl vagyunk már a határon?

A rendőr leint egy gépkocsit.

– Gyorshajtás miatt kénytelen vagyok önt megbírságotlani – mondja a sofőrnek. Maga túllépte a megengedett sebességet, lakott területen 87 kilométeres sebességgel közlekedett.

– Már hogy mondhat ilyet? – méltatlankodik a vezető. Éppen hatvannal jöttem.

Ekkor kinyílik a kocsi ajtaja, kiszáll belőle a feleség és odaszól a rendőrnek:

– Hagyja rá, biztos úr! Amikor a férjem be van rúgva, nem érdemes vele vitatkozni.

A helyszínelő rendőr felveszi a jegyzőkönyvet, és közben kérdegeti a bejelentőt:

– El tudná mondani milyen volt a támadója?

– Dőlt belőle az alkoholszag.

– Mégis valami közelebbit...

– Azt hiszem, hogy körtepálinka volt.

A rendőr hangosan rákiált a szabálytalankodó autósra:

– Hé, megállni! Ám a vezető továbbhajt.

– Álljon már meg, nem hallja?

– Hallom, de azt hittem azt mondja: Jó estét képviselő úr!

– Ja igen! Csak roppant nagy itt a zaj, képviselő úr...

Egy férfi 140-nel hajt az autóúton, előtte és mögötte is ugyanilyen gyorsan száguld a többi autós. Egyszer csak lemeszeli őt az út mellett hirtelen felbukkanó rendőr. A férfi félreáll, a rendőr már írja is a büntető cédulát. A vezető reklamál:

– Biztos úr, tudom, hogy gyorsan mentem, de ez akkor sem igazságos. Ezen az úton a többi autós is ugyanilyen sebességgel hajt.

– Nézze, kérem – feleli a rendőr. – Szokott ön horgászni?

– Igen, szoktam.

– És olyankor az összes halat kifogja, ami a tóban van?

Egy autóst megállít a rendőr gyorsajtás miatt. A férfi megáll, kiköszön a rendőrnek, nagyon idegesnek látszik.

– Ugye tudja, miért állítottam meg? – kérdezi a rendőr.

– Igen, gyorsan mentem, de ez most élet-halál kérdése – feleli a férfi.

– Tényleg? Hogyan?

– Mert otthon egy meztelen nő van az ágyamban.

– Nem értem, hogy ez miért élet-halál kérdése. Mert ha a feleségem hamarabb hazaér, mint én, akkor nekem végem!

Egy idősebb hölgy hetven kilométeres sebességgel hajt a város utcáin. A rendőr megállítja, és udvariasan így szól hozzá:

– Ha nem tévedek asszonyom, ön túllépte az ötvenet?

A hölgy elpirul, és zavarában így válaszol:

– Ó, nem kedves uram, még nem; csak ez a kalap kissé öregít!

A rendőr megállít egy kocsit:

– Asszonyom, tudja, hogy túllépte az ötvenet?

– Á, dehogyan biztos úr! Csak siettem, és nem volt időm sminkelni.

– Lakott területen legalább nyolcvannal robog egy autó, amikor a rendőr leállítja.

– Drága biztos úr! – hajol ki egy nő az ablakon. Én a belügyminiszter felesége vagyok, és borzasztóan sietek.

– Értem asszonyom – bólogat a közeg –, igyekszem gyorsan megírni a feljelentést.

A rendőrök jelmondata: Szolgálunk és védünk.

Az autósok jelmondata: Száguldunk és félünk.

A rendőrök leállítanak egy autót. Egy férfi ül benne.

– Foglalkozása? – kérdi az egyik rendőr szigorúan.

– Algebra tanár vagyok.

– Ilyen foglalkozás nincs – mondja a rendőr.

– Már hogyan lenne – mondja a másik rendőr. Nálunk is van főhadnagy, hadnagy és alhadnagy. A tanároknál is lehet főgebra, gebra és algebra.

A rendőr megállít egy autót.

– Uram, a fékje nincs rendben... Ez bizony belekerül most egy ezresébe!

– Micsoda mázli! – kiált fel az úrvezető. – Ezt mondták a márkaszervizben is, de ott tízezret kértek volna.

A rendőr megállítja a fogatot.

– Miért nincs lámpa a fogaton?

– Minek az, hisz vak a ló.

Kihallgatás a falu őrszobáján:

– Józsi bácsi maga látta, hogy öten megtámadták a rendőrt. Miért nem lépett közbe?

– Gondoltam ennyien csak elbánnak velem.

A rendőr lesiet a vízpartra, mert nagy csobogást hallott. Látja, hogy két ember kapálózik a sebesen áradó vízben.

– Itt tilos a fürdés! – mondja szigorúan.

– Jaj, mi nem fü...fürdünk, mi fu...fuldoklunk.

– Igen? Az más. Azt nem tilos.

A kínaiak elkapnak egy angol, egy német és egy magyar rendőrt, és kémkedésért golyó általi halálra ítélik őket. Először az angolt viszik a kivégző osztag elé.

– Felkészülni, célra tarts! – hangzik a vezényszó.

Mire az angol elkiáltja magát:

– Földrengés!!!

A kínaiak eldobják a fegyvert, és hasra vágják magukat. Mire felocsúdnak, az angol eltűnik. Erre előhozzák a németet.

– Felkészülni, célra tarts!

Erre elordítja magát a német:

– Árvíz!!!

A kínaiak eldobják a fegyvert, és ész nélkül szaladnak a szemközti domboldalra. Mire rá-

jönnek, hogy ismét rászedték őket, a német messze jár. Végül előhozzák a magyart, és kiviszik a kivégzőosztag elé.

– Felkészülni, célra tarts!

A magyar rendőr gondolkodik egy kicsit, majd kivágja:

– Tűz!!!

A lövészeten a parancsnok vezényel:

– Tűűűz!

Az egyik rendőr felnéz:

– Hol?

Két rendőr bemegy a templomba, és az egyik így szól:

– Úgy tekints Istenre, hogy ő adja a mindennapi kenyerünket.

– Miért, a pék nyugdíjba ment?

Egy rendőr tanácstalanul jön ki a Mátyás templomból. Az egyik járókelő kíváncsian kérdi tőle:

– Mi a baj őrmester úr?

– Ne is kérdezze, már biztosan elkéstem. Kaptam egy jegyet a Figaro házasságára, de nem tudom, melyik templomban tartják az esküvőt.

A rendőr elmegy a jósnőhöz, aki jósolni kezd:

– Vészterhes jövőt látok... Pénteken este ki fogják rabolni a házat...

Mire a rendőr:

– A fenébe, én meg pont akkor leszek színházban a feleségemmel...

Egy járőröző rendőr tréfálkozik a társával:

– Mondd, te hány zsemlét tudsz megenni éhgyomorra?

– Hát, legfeljebb négyet. – válaszol a másik némi gondolkodás után.

– Hahaha! – örvendezik a másik. Nem igaz, mert csak egyet, hiszen a többi már nem éhgyomorra eszed.

Két rendőr barkochbázik.

- Férfi?
- Igen.
- Fekete haja van?
- Igen.
- Szemüveget hord?
- Igen.
- A munkatársam?
- Igen.
- Rákérdezhetek?
- Igen.
- Ki az?

Az egyik rendőr a másikhoz:

- Te, nem jut eszembe pontosan mi is az a káosz, pedig itt van a fejemben.

- Miért van a rendőrnél gumibot?
- Hogy ha támad egy ötlete, legyen mivel megvédenie magát!

A rendőrt kiküldik egy útkeresztződésre, hogy irányítsa a forgalmat. Gumibotjával hadonászva, véletlenül kiveri a bal szemét. Műtét után hazamegy a feleségéhez, s azt mondja:

- Drágám tegnap kivertem az egyik szememet, s ezért a biztosító 100 000 forintot fizetett. Ha holnap kiverem a másik szememet is, akkor hamarosan megvehetjük a színes TV-t.

- Melyik szeme van a rendőrnek üvegből?
- Amelyikből sugárzik az értelem.

- Miért nem vált ki útlevelet a rendőr?
- Nincs rá szüksége, mert a butaság nem ismer határokat.

Létszámleépítés van a rendőrségnél. Kovács János szakaszvezető napok óta úgy jár be szolgálatra, hogy egy nagy kettes van a hátára festve.

- A parancsnok kíváncsian kérdi:
- Kovács, maga miért csúfítja el az egyenruháját? Miért hordja a hátán azt a nagy kettest? Azért parancsnok úr, mert úgy hallottam, hogy egyeseket elbocsátanak.

A kapitány sorba állítja a rendőröket.

- Vigyázz!

A rendőrök megmerevednek.

- Bal lábukat felemelni!

Az egyik zsarú véletlenül a jobb lábát emeli fel. A kapitány kiabál:

- Ki az a marha, aki mindkét lábát felemelte?

Parancsnoki szemlére készülődnek a rendőrkapitányságon. Az ügyeletes tiszt végignézi a felsorakozott rendőröket. Észreveszi, hogy Kovács János közrendőr egyik lábán fekete, a másikon pedig sárga cipőt visel. Ráripakodik:

– Hogy lehet így szolgálatba jönni? Nyomás haza, és cseréljen cipőt!

A rendőr elmegy. Fél óra múlva visszajön, és jelentkezik az ügyeletesnél:

- Hadnagy úr, jelentem alássan, nem tudok cipőt cserélni!
- Aztán miért nem?
- Mert otthon is csak egy fekete és egy sárga cipóm van.

A rendőr bemegy a boltba.

- Cipókrém van?
- Természetesen. Milyen cipőre kéri?
- Negyvenhármásra...

A riadóautó kimegy a lakótelepre, és az ügyeletes zsarú megkérdezi a tömbházfelügyelőtől:

- Melyik az a ház, ahol a férj veri a feleségét?

A házfelügyelő körbemutat:

- Válasszon biztos úr!

Két zsarú beszélget:

- Képzeld, tegnap két hülye majdnem agyonverte egymást... – mondja az egyik.
- És ki nyert?
- Hát én!

– Miért hajlik meg a deszka a rendőr alatt?

– Mert okos enged.

– Miért jár a rendőr fogorvoshoz?

– Mert csak ott van gyökérkezelés.

– Miért vágja a rendőr felesége a küszöbön a fát?

– Mert a tuskó szolgálatba ment.

– Miért sír a rendőr fia az erdőben?

– Mert nem tudja melyik tuskó az apja.

- Örmester! Kimennek az erdőbe, és vágunk egy akkora tuskót, mint én vagyok! – szól a parancs.

Egy óra múlva:

- Kapitány úr jelentem, akkorát nem találtunk!

A faluba bevezetik a villanyt, de mivel kevés a pénz, társadalmi munkát is kérnek az emberektől. Brigádok alakulnak, s versenyezni kezdenek, ki állít fel több oszlopot. Este az önkormányzati hivatalban, megkérdezik az elsőként érkezett brigádtól:

- Na, mennyit sikerült állítani?
- Hatot.
- Szép teljesítmény, gratulálunk.

Érkezik a következő csapat. Tőlük is megkérdezik:

- Hány oszlopot sikerült beásnotok?

- Nyolcat.
- Óriási!

Megérkezik a rendőrbrigád is, és megkérdik:

- Hát ti, hány oszlopot ástatok be?
- Kettőt.
- Csak? A többi brigád sokkal többet!
- Haha... De azokból a java kilátszik!

A kapitány utasítja két rendőret, hogy mérjék meg az udvaron álló zászlórúd magasságát. A rendőrök kimennek, és tanakodnak. Egy éppen arra sétáló társuk megszólal:

- Azt tanácsolom fiúk, hogy döntsétek ki, és úgy próbáljátok megmérni!
- Ugyan már te balga, nekünk a magassága kell, nem a hossza.

Felszáll a rendőr a villamosra, és két jegyet lyukaszt. Meglátja egy kisfiú és megkérdezi:

- Rendőr bácsi, miért tetszik két jegyet lyukasztani?
- Ha elveszíteném az egyiket, akkor legyen másik.
- És ha mindkettőt el tetszik veszíteni?
- Akkor sincs semmi gond, mert van bérletem!

Egy kissrác almamagot rágszál. Arra megy egy rendőr, és kérdi tőle:

- Hát te mit csinálsz itt?
- Almamagot eszek.
- Aztán mire jó az?
- Okosabbá tesz.
- Na, adjál nekem is belőle!
- Öt mag száz forint.

A rendőr kifizeti, és elkezd rágszálni. Hirtelen megszólal:

- Hét, te gyerek! Egy százasért vehettem volna egy kiló almát. Abban sokkal több mag van.
- Látja! Máris hat.

Egy kisgyerek odaszalad a rendőrhöz:

- Rendőr bácsi, hogy neked mekkora fejed van!
- Na és, nincsen abban semmi!

Egy kisfiú beszél a rendőrautó letekert ablakán:

- Rendőr bácsi!
- Mit akarsz fiacskám?
- Tessék mondani, lehet valaki rendőr hat általánossal?
- Szálljon be főnök!

- Miért járöröznek a rendőrök kettesével?
- Mert az egyik olvasni tud, a másik meg írni.

- Miért járnak hármassával a rendőrök?
- Az egyik tud írni, a másik tud olvasni, a harmadik pedig rajta tartja a szemét a két értelmiségin.

- Miért állnak rendőrautók a kisegítő általános iskola előtt?
- Osztálytalálkozó van.

Gondolkodom, tehát vagyok! – mondta a rendőr és eltűnt.

Két rendőr megy az utcán. Az egyik talál egy konzervet, megnézi, majd áthajítja a túloldalra. A másik meglepődik:

- Miért dobtad el?
- Rá van írva: A túloldalon nyílik!

- Hogyan bontja fel a rendőr a konzerves dobozt?
- Ráüt a gumibotjával, és elkiáltja magát: kinyitni, rendőrség!

Egy idős hölgy tilosban megy át az útkereszteződésen. A túloldalon egy rendőr megállítja.

- Jaj biztos úr, ne büntessen meg! – kérleli az öregasszony. – Most engedtek ki a börtönből, nincs pénzem.
- Miért volt lecsukva?
- Mert az egyik fiamat hülyére vertem.

A rendőr a néni nyakába borul:

- Édesanyám!

A fiatal rendőr először látogat haza egyenruhában a szülőfalujába. A tornácon az apját találja:

- Csókolom édesapám, megjöttem.
- Látom fiam, rendőr lettél.
- Az lettem.
- Látom, gumibotod is van. És aztán tudod-e használni?
- Hogyne tudnám!

Megragadja a gumibotot, és a kerti asztalra csap vele, ami azonnal kettétörik.

- Látom fiam, tudsz vele bánni! – De a pisztollyal tudsz-e löni?
- Hogyne apám. Nézze a kakast a szemétdombon!

Egy lövéssel leteríti. Szegény kakas bukfencezve gurult le a trágyadombról.

- Látom ezzel is tudsz bánni. Oszt a kézigránátot tudod-e használni?
- Figyeljen édesapám!

Fogja a gránátot, és az udvari WC-re hajítja. A budi szétrobban, csak úgy szállnak a darabjai.

Az öreg elismerően bólint, és mondja neki:

- Látom fiam, jó rendőr lettél. Csak az a kár, hogy szegény anyád nem láthatja.
- Miért hol van édesanyám?
- Sajnos fiam, bent volt a WC-ben.

Két rendőr három bombát talál járőrözés közben az erdő mélyén. Tanakodnak, mit csináljanak. Végül egyikük azt mondja, vigyék be a kapitányságra.

- De mi van – kérdi aggódva a másik –, ha útközben az egyik bomba felrobban?
- De ostoba vagy! Hát akkor majd azt mondjuk, hogy csak kettőt találtunk!

Két rendőr találkozik az utcán, az egyikük gallérján gyászszalag.

- Hát te kit gyászolsz?
- A szegény feleségemet.

- Hogyhogy, hiszen tegnap még találkoztam vele!
- Igen, de este megvágta a kezét a szerencsétlen.
- És belehalt?
- A fenét, lelőttem, hogy ne szenvedjen szegény.

Biztos, ami biztos:

Éleslövészetben vannak a rendőrök. Kovács tizedes szörnyű gyatrán lő, teljesen ép marad a lölapja. Elkeseredve mondja:

- A legszívesebben kimennék, és föbe lőném magam...
- Jól van – mondja erre a parancsnok –, mindenesetre vigyen magával két töltényt!

A lögyakorlaton a rendőrnek egyszer sem sikerül eltalálnia a céltáblát. Parancsnoka mérgesen ordít rá:

- Maga szerencsétlen Szabó tizenhárom tizedes! Menjen hátra, és lője föbe magát!
- Igenis! – vágja rá a rendőr, s eltűnik.

Pár perc múlva visszajön:

- Jelentem, megint nem találtam!

A rendőrök a bevetés előtt időt egyeztetnek.

- Na, emberek, a pontos idő 11:48. Akiknek digitális órájuk van, azoknak: vonal, vonal, kisszék, hóember.

Kiugrik a rendőr 6000 méterről a repülőből. Zuhan és zuhan.

4000-en nem nyitja ki az ejtőernyőjét.

Zuhan, zuhan.

- 2000-en sem.
- 1000-en sem.
- 500-on sem.
- 100-on sem.

2 méternél azt mondja:

- Na, innen már leugrom!

Járőrözés közben hullát találnak a rendőrök. Az egyikük így szól:

- Annyi vesződség van egy ilyen halottal! Jegyzőkönyv, tanúk felkutatása, vádemelés, stb. Szerintem vigyük át a szomszéd körzetbe, legyen az ő gondjuk!

Másnap a szomszéd körzet járőrei megtalálják a hullát, mire az egyik felkiált:

- Úristen, ez visszajött!

A rendőr egy bűnözőt kísér a kapitányságra, amikor, amikor nagy szél támad, és lefújja fejről a sapkát. A fogoly utána akar szaladni:

- Örmester úr! Megengedi, hogy a sapkája után szaladjak?
- Persze, hogy megszökhess! Maradj csak itt, majd és utána megyek.

A rendőrhöz odavisznek egy gumibotot:

- Biztos úr, ez nem a magáé?
- Nem, az enyém elveszett.

Két rendőr megy az utcán, és találnak egy gumibotot.

- Te, ez nem a Kovács tizedesé?
- Ah, az nem lehet. Ő tegnap elvesztette.

- Harminc méter hosszú, és 50 az IQ-ja. Mi az?
- Rendőrkoridon.

Egy gyerek odalép a sarkon álldogáló férfihoz, és így szól:

- Bács, maga rendőr?
- Nem, fiam, csak elbambultam.

Az öreg parasztbács, megkérdezi a sarkon posztoló rendőrtől:

- Mondja már meg biztos úr, most Budán vagyunk vagy Pesten?

A rendőr gúnyosan méri végig az öreget.

- Hogy lehet ilyen hülyét kérdezni?
- Hát mit csináljak, ha csak maga van itt egyedül?

- Hogyan lehet száz rendőr közül kiválasztani a tíz leghülyébbet?
- Találomra.

A rendőr elkésett az eligazításról, s a kapitány bosszúsan faggatta a késés okáról.

- Tisztelettel jelentem, a lift miatt. Hogyhogy a lift miatt?
- Mert ki volt írva benne, hogy ötszemélyes, és fél órába tellett, mire össze tudtam szedni még négy személyt.

A részeg rendőr beleesik a kútba. Felesége kötelet hoz, és az anyós segítségével kihúzzák. A kút kávéjához érve harsányan röhögni kezd.

- Mit nevezsz? – kérdi a felesége.
- Azon nevetek, hogy hanyatt estetek volna, ha eleresztem a kötelet.

Jutalomosztás a rendőrségen. A parancsnok név szerint szólítja rendőröket, akik kilépve a sorból egyenként veszik át a borítékot. Amikor a lap aljára ér, azt mondja:

- Átvitel!

Semmi válasz. A parancsnok körbenéz:

- Nincs itt? Pedig ő kapná a legtöbbet!

Eltéved a rendőr az erdőben. Hipp-hopp megjelenik előtte az erdő jó tündére:

- Rendőr, te egész életedben mindig szerencsétlen voltál, neked soha semmi nem sikerült. Most kívánj valamit!
- Izé... Jó estét kívánok!

Találkozik a rendőr a jó tündérral:

- Te rendőr! Ma jó kedvemben vagyok, kívánhatsz bármit.
- Hú, akkor kérek egy olyan korsót, amiből sosem fogy ki a sör!

A rendőr megkapja. A tündér közben vár a következő kérésre. Elkezd inni a rendőr. Issza, issza és a sör tényleg nem fogy ki. Felnéz:

- Hát ez nagyon jó. Ebből kérek még egyet!

A rendőr horgászás közben kifogta az aranyhalat, aki könnyörögve kéri, hogy dobja vissza, ezért teljesíti három kívánságát.

– Na, nem bánom – mondja a rendőr, és visszadobja a tóba.

Az aranyhal boldogan merül el a vízben, majd a fejét kidugva így szól:

– Nos, mit kérsz tőlem?

A rendőr sokáig gondolkodik, majd így szól:

– Kérem a személyi igazolványát, a jogosítványát és a forgalmi engedélyét!

Két rendőr horgászik a tóban. Megszólal az egyik:

– Te, nincs még egy úszód?

– Miért?

– Mert az enyém elmerült.

Az utcán sétál az okos rendőr, a buta rendőr és Hamupipőke. Egyszer csak látják, hogy az úton pénztárca hever. Melyikük veszi fel?

– A buta rendőr.

– Miért?

– Mert a másik kettő csak a mesében létezik.

A kórház szülészeti osztályán az orvosok megdöbbenve veszik észre, hogy az egyik újszülött a következőket mondja:

– A négyzet plusz B négyzet az egyenlő C négyzettel.

A csodának beillő jelenséggel kapcsolatban az orvosok konzíliumot hívnak össze, s arra a megállapításra jutnak, hogy az újszülött fél agyát ki kell operálni. Nem jó az, ha valaki születése után néhány órával ennyire okos. Az operációra sor is kerül, ám az újszülött utána így szól:

– A háromszög szögeinek összege 180° -kal egyenlő.

Az orvosok még mindig túl okosnak tartják a csecsemőt, ezért kioperálják a maradék agyát is. A műtétet követően az újszülött a következőket mondja, miközben tiszteleg:

– Jó napot kívánok, kérem a személyi igazolványokat.

Két barát sétálgat a körúton, az egyik viccet mesél. A másik felröhög, összeesik és meghal! A pasast letartóztatják, és börtönbe zárják. Bírósági tárgyaláson, a bíró:

– Kérem mondja el mit mondott a barátjának!

A pasas szabadkozik, mire a bíró:

– Rendben akkor súgja a fülembe!

A pasas odamegy, belesúgja a bíró fülébe a viccet, a bíró felröhög, összeesik és meghal. Ezután a pasast rögtön halálra ítélik. Ott áll az akasztófa alatt, mikor a hóhér odaszól neki:

– Tudom, hogy magának jár az utolsó kívánság, de nem lehetne, hogy most én kérjek magától valamit?

– Dehogynem!

– Kérem, mondja el nekem is azt a viccet!

A pasas elmondja, a hóhér felröhög, összeesik és meghal. Nincs hóhér, aki kivégezze, ezért sorba állítják a rendőröket.

– Na emberek ki vállalja, hogy ezt a veszélyes bűnözőt kivégzi? Jelentkezik egy értelmesnek látszó rendőr! Persze ő sem tud úrrá lenni a kíváncsiságán. A pasas neki is elmondja a viccet. Ezután a rendőr hátralép, és fejbe lövi a pasast.

Két hét múlva írja az újság:

– Egy rendőr átment a Szabadság hídon, felröhögött, összeesett, és meghalt!

Két rendőr áll a Vörösmarty téren, és a szobrot nézegeti.

- Nem értem én ezt, főtörzs – mondja a tizedes. Valaki megír néhány verset, és mindjárt szobrot állítanak neki. Itt van ez a Vörösmarty. Azért, mert megírta a Nemzeti dalt...
- A Nemzeti dalt Petőfi írta. – oktatja ki a főtörzsmester.
- Na, pláne... Még azt sem ő írta.

A rendőr elmélyülten figyeli magát egy kirakatüvegben. Megigazítja a ruházatát, az övét, a sapkáját, megpödrí bajuszát, és hangosan mondja:

- Hát nem vagyok én tökéletes?

Valaki megszólal mellette:

- Rendőrnek igen.

Két rendőr sétál az utcán. Az egyik talál egy tízforintost.

- Te, felvegyük?
- Persze, vedd fel, lehet vele telefonálni.

A másik erre felkapja, és a szájához emeli:

- Halló! Kapitányság?

A rendőr ül a rakparton. Kifog a vízből egy doboz gyufát. Próbálgatja meggyújtani a gyufaszálakat:

- Ez nem jó, eldobjuk. Ez sem jó, ezt is eldobjuk.

Az egyik gyufaszál sercegve meggyullad. A rendőr megőrül, elfújja a lángot, a gyufaszálakat pedig zsebre teszi:

- Ez jó. Eltesszük.

Két rendőr beszélget:

- Te én be fogok kerülni a Guinness Rekordok Könyvébe.
- Hogyhogy?
- Kaptam egy kirakós játékot, amire az volt írva, hogy 2-től 6 évig, de nekem sikerült 1 év alatt kiraknom.

- Apu – mondja a rendőr gyereke otthon – tudok egy jó rendőrviccet.
- Na de fiam! Tudod, hogy én is rendőr vagyok!
- Nem baj. Majd lassabban mesélem.

Egy fiatal bombázó csaj 200 kilométeres sebességgel száguld az autópályán, amikor két rendőr megállítja. Sejtí, hogy itt már a mély dekoltázsa sem segít, ezért megpróbálja tréfával elütni a dolgot. Kapásból elmesél egy rendőrviccet. Nagy csend, csak a nő vihog.

- Elnézést kisasszony, nem látja, hogy rendőrök vagyunk?
- Na jó, akkor elmondom még egyszer, lassabban.

-Ez az orvos jól kiszúrt velem! Azi mondta, hogy naponta négyszer íz cseppel vegyek be ebből az orvosságból, meleg vízben.

A rendőr megállítja a szabálytalanul előző kocsit, és a vezetőjét 5000 forintra bírságolja. Az autós mentegetőzni próbál:

– Mondja biztos úr, ha fel tudok tenni olyan találós kérdést önnek, amire nem tud válaszolni elégedi a bírságot?

A rendőr igen csak kedveli a találós kérdéseket, így rááll az alkura.

– Tudja mikor születik a legtöbb gyerek?

– Nem én.

– Hát a kilencedik hónapban.

A rendőr továbbengedi, mert így szólt a megállapodás. A legközelebbi szabálysértőt már ő kérdi:

– Uram! Ön szabálytalanul közlekedett, ezért megbüntetem. De ha egy találós kérdésre megfelel, továbbengedem.

– Halljuk! – válaszol az autós.

– Melyik hónapban születik a legtöbb gyerek?

– Sajnos nem tudom, nem ismerem a statisztikai kimutatásokat. – válaszolja bánatosan az autós

– Ilyet nem tudni! Hát szeptemberben! – vágja rá sugárzó arccal a rendőr.

Szabálytalan vezetés miatt előállítottak egy nőt a kapitányságon. A tiszt felveszi az adatait:

– Neve?

– Kovács Lenke.

– Hány éves?

– 50.

– Foglalkozása?

– Tanárnő.

– Ah, hát maga az Lenke néni, az általános iskolai tanárnőm?

– Jaj Pisti, hát meg sem ismerlek. Olyan komoly ember lettél ebben az uniformisban.

Erre Kovács őrmester feláll, kihúzza magát, és szigorúan rászól a volt tanárnőjére:

– Most leül ide, és százszor leírja olvashatóan:

HA A LÁMPA PIROS, A KERESZTEZŐDÉSBEN ÁTHALADNI TILOS!

A rendőr megállít egy kocsit, és ellenőrzi a lámpákat.

– Világítás rendben.

– Féklámpa rendben.

– Irányjelző: most jó, most nem jó, most jó, most nem jó.

A rendőr bemegy egy autósboltba:

– Szükségem lenne egy hosszabb olajsintmérőre.

– Hogyhogy hosszabbra?

– Az enyém már nem ér bele az olajba.

A paraszt bácsi a folyóparton baktat a szekérével. Találkozik egy szolgálatos a rendőrrel. Megkérdezi tőle:

– Biztos úr, hol lehet itt baj nélkül átkelni a szekérrel?

– Jöjjön csak bátyám, majd megmutatom. Itt nyugodtan áthajthat.

– A bácsi úgy is tesz, de hamarosan elsüllyed a szekérrel együtt.

Megszólal a rendőr:

– Érdekes! A kacsáknak csak derékig ért.

A rendőr már a tizenkettedik pénzdarabot dobja be az automatába, és a tizenkettedik sonkás szendvicset szedi ki.

- Még mindig nem elég? – kérdi a mögötte álló.
- Most hagyjam abba, amikor nyelésben vagyok?

Az ifjú rendőrapuka fürdeti a fiát. Szárazra törölgeti, majd büszkén a magasba emeli, és ezt mondja:

- Látod kisfiam, apuci is meg tud téged fürdetni.
- Igen apukám, de anya fürdés előtt le szokott vetkőztetni.

A rendőr a Balaton partján sétál öt éves kisfiával. Egyszer csak a gyerek felkiált:

- Nézd apu, egy döglött sirály!
- A rendőr felnéz az égre:
- Hol?

- Miért tartja a rendőr féloldalasan a fejét?
- Mert felborult a vízháztartása.

- Miért tartja a fejét ferdén a rendőr?
- Mert elborult az agya.

- Miért nem idegesítik egymást a rendőrök?
- Mert nem tudnak egymás agyára menni.

A rendőrségi helikopteren az egyik rendőr felfelé mutat, és megkérdezi a társától:

- Te, mi az itt felettünk?
- Biztosan a ventilátor.
- Miből gondolod?
- Mert amióta nem forog, a pilóta nagyon izzad.

A rendőrök gyalognak a sivatagban, meglátnak egy tevét. Az egyik felkiált:

- Nézd azt a szerencsétlen lovat, hogy helybenhagyták! Még a háta is feldagadt.

A rendőr pizzát rendel a sarki büfében. Az eladó megkérdezi:

- Négy vagy nyolc szeletre vágjam?
- Négyre, mert nyolcat nem bírnék megenni.

Két kamaszgyerek vicceket mesél, s nem veszik észre, hogy mögöttük rendőr áll.

- Tudod, mi a különbség a szamár és a rendőr között?
- Na, mi a különbség? – fogja fülön fenyegetően a rendőr a gyereket.
- Jaj, nincs semmi különbség biztos úr, csak engedje el a fülem!
- Na, azért! – enyhül meg a rendőr, és peckesen tovább sétál.

- Miért ütögeti a rendőr a gumibottal a markát?

– Mert kezébe vette az ügyet.

– Miért bandzsít a rendőr?

– Mert elnéző akar lenni.

– Hány rendőr kell egy villanykörte becsavarásához?

– Három. Egy fogja a körtét, a másik kettő pedig a létrát forgatja.

Megy a kóbor kutya és a rendőrkutya az erdőben. Egyszer csak medvecsapdába akad a lábuk. A kóbor kutya gyorsan lerágja a beszorult lábát, és elsántikál. Három nap múlva éppen arra jár, és látja, hogy a másik még mindig raboskodik.

– Te rendőrkutya! Miért nem rágod le te is a lábad, mint én?

– Hát már hármat lerágtam, és még mindig itt vagyok!

Az újságban megjelenik egy hirdetés, hogy farkaskutyákat keres a rendőrség. A jelentkezők között ott szorong Kovács bácsi is, madzagon vezet egy korcs dakszlit.

– Hát maga mit akar itt? – szól rá rendőr.

– Gondoltam – válaszol az öreg – kell egy besúgó is...

Két rendőr beszélget:

– Mondd, komám! Ha találnál egy bőrröndöt, amiben tízmillió forint van, és ott a tulajdonos névjegye, visszaadnád neki?

A másik elgondolkodik.

– Hát... ha tudnám, hogy szegény ember, akkor biztosan...

– Nézd drágám, ma vettem egy új cipőt – dicsekszik a rendőr a feleségének –, de sajnos csak néhány nap múlva vehetem fel.

– Hogyhogy?

– Azért, mert az eladó azt mondta, hogy az első napokban szorítani fog.

A rendőr felírja a tanú adatait.

– Foglalkozása?

– Archeológus vagyok.

– Magyarul mondja!

– Ásatásokon dolgozom.

– Szóval kubikos!

RENDŐRKUTYA-KIKÉPZÉS UTOLSÓ TESZTJE

ÖNURALOM

- Nem... Hogy megmagyarázzam meg? Szóval régiségeket keresek.
- Értem. Akkor ószeres.

A rendőr közúti ellenőrzést tart. Leállítja egy tehergépkocsi vezetőjét:

- Mondja uram, mit szállít?
- Gyümölcsöt.

Nézi a rendőr a menetlevelet, megvizsgálja a rakományt, majd fejét csóválva így szól a társához:

- Ez a sofőr gyanús nekem. Megkérdeztem, mit szállít, erre azt válaszolta, hogy gyümölcsöt. Megnéztem a menetlevelet, és az van ráírva, hogy dzsem. Leemeltem egy rekeszt az áruból, és látom, hogy az üvegek címkéjén ez felirat áll: jam. Ezután kinyitottam egy üveget a rakományból, megkóstoltam, és lekvár van benne.

Két rendőr járőrözik a kisvárosi utcán. Megáll mellettük egy tűzpiros, német rendszámú gépkocsi. Kiszól belőle a vezető:

- Sprechen Sie deutsch⁶²?

A rendőrök egymásra néznek.

- Do you speak english⁶³?

Semmi válasz.

- Parlez vous Francais⁶⁴?

A rendőrök bámulnak.

- Parla italiana⁶⁵?

A helyzet változatlan. Az idegen csóválja a fejét, és még egy próbát tesz:

- Gavaritye pa ruszki⁶⁶?

A rendőrök továbbra is csak szótlánul bámulnak. A sofőr legyint a kezével, és továbbhajt. Megszólal az egyikük:

- Te! Meg kellene nekünk is tanulni már legalább egy idegen nyelvet. Az mégse járja, hogy nem tudunk felvilágosítást adni a külföldieknek.
- Minek? Ez is tudott négyet, mégsem ment vele semmire.

A rendőr megállít egy autóst:

- Kérem a személyit, a forgalmit és a jogosítványt!
- Cakompakk?
- Ja, maga nem magyar? Akkor mehet...

A rendőr leállít egy autót:

- Maga lakott területen száznegyvennel hajtott. Följelentem. Mondja meg a nevét!
- Mihailhevics Kazmanauvskvaskviszku vagyok...

A rendőr zsebre vágja a noteszét:

- Rendben van, elmehet... De még egyszer elő ne forduljon!

Jó estét kívánok, közúti ellenőrzés, személyi okmányokat kérem. Kérem, nyissa fel a csomagtartót. Mit szállít ezekben a demizsonokban?

⁶² sprehhen zi dajcs

⁶³ du ju szpík Inglis

⁶⁴ párlé vü Franszé

⁶⁵ párlá Italiána

⁶⁶ gávárite pá Ruszki

- Bort.
- Fajtája?
- Írja azt, hogy kövidinka, mert azt hogy chardonnay, úgysem tudná leírni!

A rendőrök elhatározzák, hogy ez így nem mehet tovább, és elkezdnek nyelveket tanulni. Meg is lett az eredménye:

- Kérem, tessék kiszállni, mert ma-guk öten ülnek a kocsiban.
- De kérem, ez ötszemélyes Audi...
- Na ne mondja, hiszen rá van írva, hogy Quatro...
- Maga nem ért hozzá, hívja ide a pa-rancsnokát!
- Nem tudom, mert éppen egy házaspárt üldöz, akik Unóval járnak.

- Mi az, mi történt, hogy annyi ember összeszaladt?
- Esküvő volt, és a menyasszonyt egy rendőr vitte le az oltártól.
- Mit vétett szegény?
- Férjhez ment hozzá.

A rendőr új lakásba költözik. Egy kicsit csinosítani akar rajta, ezért vesz egy modern festményt, hogy kirakja a falra. Gondosan kiméri a kép helyét, majd így szól a feleségének:

- Anyukám, hozzá már egy szöget, hadd verem bele a falba!

Az asszony így is tesz, csak fordítva adja oda. A szög feje áll a fal felé.

- Adjál egy másikat – bosszankodik a rendőr. Nem látod, hogy ez a szemközti falba való.

A rendőr hazajön a munkából, kinyitja a hűtőszekrényt, majd felordít:

- Asszony!

Sietve jön a felesége, mire ő se szó, se beszéd jól elveri. Az asszony tanácstalan, nem tudja, hogy a férje miért verte meg. Ezért másnapra kitisztítja a hűtőt. Jön haza a férje, kinyitja a hűtő ajtaját, felordít, majd megint alaposan elveri a feleségét. Az asszony most már sejti, mi a baja a férjének. Másnap telepakolja sörrel és mindenféle finom étellel a hűtőszekrényt. Jön haza a férje, kinyitja az ajtaját, és elvörösödve felordít:

- Asszony! Megöllek, ha még egyszer égve hagyod a villanyt a hűtőben!

- Kócos az öt szál hajam – mondja a rendőr a feleségének. – Fésülj meg!
- Hogyan fésüljem?
- Hát, két szál jobbra, három szál balra drágám.
- Jaj, egy szál kitépődött. – Akkor kettőt jobbra, kettőt balra!
- Istenem, még két szál kitépődött! Most mit csináljak?
- Akkor egyet jobbra, egyet balra!

- Juj! Még egy kitépődött. A maradék egy szállal most mit tegyek?
- Akkor drágám, hagyd a fenébe. Maradjon kócosan!

- Miért vágja el a rendőr az arcát borotválkozás közben?
- Hogy tudja, hol hagyta abba.

- Miért veri a rendőr a mérőszalagot?
- Hogy megüsse a mértéket.

A rendőr felnéz az újságjából, és azt mondja a feleségének.

- Te, Rózsi, azt írja az újság, hogy a legtöbb híres embernek teljesen jelentéktelen apja volt!
- Na, hála Istennek! Akkor még a mi fiúnkból is lehet valami!

A rendőr utazik a fiával. Esznek. Egyszer csak a gyerek kérdezi:

- Apu! Hol van Kambodzsa?
- Nem tudom kisfiam, az anyád csomagolt!

A rendőr gyereke tapogatja az égő arcát. Meglátja a haverja, és kérdi tőle:

- Mit kaptál a papádtól születésnapodra?
- Nem látod? Két nagy fülest.
- No, de miért?
- Mert miattam vette el a mamát.

A rendőr gyerek panaszkodik a haverjainak:

- Engem a papám minden születésnapomon elver!
- Miért?
- Mert miattam kellett megnősülnie!

Csöngetnek a rendőr lakásának ajtaján. A kis Jenőke megy ajtót nyitni.

- Kisfiam, itthon van az édesapád?
- Igen, hátul van az udvarban a disznók között. Könnyen megismeri, mert sapka van a fején.

- Miért mosolyog a rendőr, ha villámlik?
- Mert azt hiszi, hogy fényképezik.

Megy haza a rendőr, és már messziről kiabál a feleségének, hogy húzza be a redőnyöket, és bújjon a takaró alá. Az asszony nagyon örül, hogy lesz valami. A rendőr besiet a szobába, az asszony mellé bújlik a takaró alá, és így szól:

- Nézd, hogy világít az új kvarcórám!

Áll a rendőr a vajúdó felesége ágyánál, látja mennyire szenved az asszony, és ezt mondja neki:

- Drágám, ha ennyire fáj, akkor inkább hagyjuk az egészséget!

A rendőrnek gyereke születik. Röviddel a gyermekáldás után felkeresi a helybeli orvost.

- Az a helyzet – kezdi a panaszát –, hogy született egy fiam.
- Nagyszerű, gratulálok!

- Csakhogy doktor úr, az én fiamnak vörös a haja.
- Na és?
- Volt már ilyen.
- Csakhogy én, amint látja fekete hajú vagyok. A feleségem is az. Fekete volt az apám is, az anyám is, és a feleségem szülei is. Ez mégiscsak különös. Az orvos gondolkodik, majd megkérdi. Kedves uram, milyen gyakran szeretkezik a feleségével? Naponta?
- Ó, dehogy!
- Hetente?
- Á, dehogy.
- Havonta?
- Hááát.
- Látja ez a baj! Berozsdásodott a kedves felesége.

A rendőrfeleségek beszélgetnek.

- Drágám, mondd láttad már a férjed arcát szeretkezés közben?
- Igen, szörnyű volt. Éppen benézett az ablakon.

- Miért nem megy be a rendőr a kuplerájba?
- Mert várja, hogy a piros lámpa zöldre váltson.

Két zsarú szolgálat közben egy piros lámpás ház előtt megy el. Az egyik megszólal:

- Te, ez egy irtó jó hely! Azt eszel-iszol, amit akarsz, és dugni is lehet. A végén pedig kapsz tízezer forintot.
- Honnan veszed ezt?
- A feleségem mesélte.

A könyvtáros így szól a betérő rendőrökhöz:

- Mi van fiúk, esik az eső?

A rendőrjelölt vizsgázik a bizottság előtt.

- Mondja, milyen lépéseket tenne, ha valaki közeledne ön felé?
- Jelentem, nagyon nagy lépéseket!

A rendőrakadémián vizsgázik a hallgató. Kérdezik tőle:

- Mit tenne, ha a saját feleségét kellene letartóztatnia?
- Erősítést hívnék.

A rendőröket vizsgáztatják:

- Miből van a gumibot?
- Nem tudom.
- Ember, gondolkozzon. A gumibot miből van?
- Nem tudom.
- Erőltesse meg az agyát!
- Nem megy. Sajnos nem tudom.
- Megmondom. Gumiból. Na jó, kap egy mentőkérdést. Miből van az üvegszem?
- Üvegből.

- Nagyon jó. Honnan tudta kapásból?
- Nem lehet gumiból, különben hogy lehetne kilátni rajta.

A rendőr megbukik az irodalom érettségi vizsgán. A folyosón a társa kérdezi, hogy mit nem tudott.

- El kellett szavalnom a „Szeptember végén” című verset.
- És, belesültél?
- Ah, dehogya. Rövid volt.
- Akkor mondd el nekem is?
- 29, 30, 31!
- Te hülye, a szeptember csak harminc napos!

Érettségi vizsgát tesz a rendőr. Kollégái kint a folyosón várják. A vizsgázó lógó orral jön kifelé.

- No, hogy sikerült? – kérdik tőle.
- Megbuktam.
- Miért, mit kérdeztek?
- Ki írta a Himnuszt...

A barátja karon ragadj, és jó tanácsot ad neki:

- Öregem, van egy kitűnő módszer! A választ írd fel a cipőtalpadra, és onnan „puskázz”.

A rendőr megfogadja a tanácsot. A pótvizsgán ugyanazt a kérdést teszik fel neki. Erre feltűnés nélkül keresztbe rakja a lábát, megnézi a cipője talpát, és hangosan mondja:

- Tisza Cipőgyár.

A rendőr érettségizik. A vizsgáztató nagyon segítőkész. Csupa könnyű kérdést tesz fel:

- Mikor volt az 1948-as szabadságharc?
- Passz.
- Mi volt az őszirózsás forradalom jelképe?
- Passz.
- Ejnye! Milyen folyó folyik a szolnoki Tisza híd alatt?
- Passz.

Na, kap egy mentő kérdést. Hogy nevezik azt, amikor az egyik labdarúgó átadja a labdát a másinak?

- Hát... most éppen nem jut eszembe.

Kérdés a jelölthöz a rendőralkalmassági vizsgán:

- Mennyi 2×2?
- 5!

A felvételi bizottság tanakodik: felvegyék, vagy ne? Végül az elnök így határoz:

- Vegyük fel, csak kettőt tévedett!

Bemegy felvételizni a jelölt a rendőriskolába. Megkapja az első kérdést:

- Mennyi egy meg egy?
- 11! – vágja rá egyből.
- Ez nem egészen az, amire gondoltam, de bizonyos logika alapján elfogadható! – mondja a vizsgabiztos. – A következő feladat: nevezzen meg két napot!
- Tegnap és holnap! – mondja magabiztosan a felvételis.
- Igazából én a hét napjaira gondoltam – mondja a vizsgáztató. – De ez a válasz sem rossz. Na, itt a döntő kérdés: kik ölték meg Dózsa Györgyöt?

A jelölt hosszasan gondolkodik, majd mondja:

– Ezt sajnos nem tudom.

– Jól van fiam, mivel eddig jól szerepelt, kap egy esélyt. Menjen haza, és holnapig próbáljon rájönni a megoldásra!

A vizsgázó elindul hazafelé, útközben betér a törzshelyére, egy kupica pálinkára. A csapos megkérdi tőle:

– Na, hogy sikerült a vizsga?

– Egész jól. Képzeld, már egy gyilkossági ügyet is rám bíztak!

Vizsgáztató:

– Önnek inkább a lottóval kellene próbálkoznia.

– A 90 kérdésből csak ötöt talált el.

Rendőrök angol vizsgán. Bemegy az első, a vizsgáztató felteszi a kérdést:

– Do you speak english?

– Hö!

Megbukott! Bemegy a következő.

– Do you speak english?

– Hö!

Ő is megbukott! Jön a harmadik. Neki is felteszik a kérdést:

– Do you speak english?

– Yes, I do.

– Hö!

– Miért küldik a rendőrt matematika versenyre?

– Elrettentő példának.

A rendőrök izgulnak kint a folyosón a pótérettségén:

– Te Józsi! Hány fokon forr a víz?

– Százhúsz.

– Te hülye! Az a derékszög!

– Melyik a világ legrövidebb vice?

– Két rendőr beszélget az akadémián...

– Ha a szabadtéri rendőrvizsgán elered az eső, és ötven rendőr befut a tető alá, ötven pedig kint marad, hányat vesznek fel?

– Mind a százat. Az egyik ötvenet az eszéért, a másik ötvenet a bátorságáért.

Két rendőr beszélget vizsga után.

– Mondd, te hogy csinálod, hogy mindig átmész a vizsgán?

– Pofonegyszerű. Mindig az ellenkezőjét mondom annak, mint amit gondolok.

A rendőr le akar vizsgázni az általános iskola alsó tagozatának tananyagából. Először a matematika és geometria feladatlapot kapja meg. A vizsgáztató elé teszi a szorzótábla egy oszlopát, hogy írja be az eredményt:

$$9 \times 2 =$$

$$9 \times 3 =$$

161/648

$$9 \times 4 =$$

$$9 \times 5 =$$

$$9 \times 6 =$$

$$9 \times 7 =$$

$$9 \times 8 =$$

$$9 \times 9 =$$

A rendőr nem boldogul vele. Nagyon restelli, hogy csak ül előtte, és nem csinál semmit. Egy idő után a látszat kedvéért elkezd megszámolni, hogy hány tételt nem tudott. Az egyenlőségjel után beírja, hogy 1, 2, 3...

$$9 \times 2 = 1$$

$$9 \times 3 = 2$$

$$9 \times 4 = 3$$

$$9 \times 5 = 4$$

$$9 \times 6 = 5$$

$$9 \times 7 = 6$$

$$9 \times 8 = 7$$

$$9 \times 9 = 8$$

Ezzel hamar végez, és mivel a többiek még nem fejezték be a feladatot, ő is úgy tesz, mintha lázasan dolgozna. Jobb híján visszafelé is megszámolja, hogy hány tételt nem tudott. Ezeket a számokat az előző sorszám mellé írja:

$$9 \times 2 = 18$$

$$9 \times 3 = 27$$

$$9 \times 4 = 36$$

$$9 \times 5 = 45$$

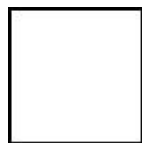
$$9 \times 6 = 54$$

$$9 \times 7 = 63$$

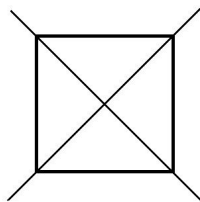
$$9 \times 8 = 72$$

$$9 \times 9 = 81$$

Utána előveszi a geometria feladatát. Egy négyzetet kell négy egybevágó részre osztani:

Fogalma sincs a megoldásról, ezért dühében keresztben áthúzza az ábrát:

Aztán beadja a dolgozatát. Az eredményhirdetésnél meglepődve hallja, hogy jelesre vizsgázott.

Mondjunk valami jót is a rendőrökről:

Egy tréfás kedvű rendőr megállított egy fiatalembert gyorshajtásért:

- Magára vártam egész délután! – mondta neki.
- Én meg siettem, hogy ne kelljen sokáig várnia.

A rendőr jót nevetett, és elengedte a büntetést.

A rendőröknek is van humorérzékük:

Egy gyalogos a villamos elé vágott. A vezetője csengetett, majd miután a gyalogos nem ugrott félre, leengedte a sínféket. A nagy zajra ott termett egy rendőr és megkérdezte:

- Nem látta a villamost?

Mire gyalogos:

- De igen, de én jöttem jobbról.

Erre a rendőr elnevette magát, és elküldte a fenébe.

Egy fiatalember 160 km/h-ás sebességgel száguld az autópályán. A rendőrautó szirénázva utána. Nagy nehezen leállítják. A volán mögött ülő rendőr kiszáll:

- Azt hittem már nem érem utol!

Mire a fiatalember:

- Ha tudom, hogy versenyezni akar velem, egy kicsit jobban nyomom a gázt!

A rendőr jót nevetett, és a fiatalember megúszta a büntetést!

Egy férfi a megengedettnél nagyobb sebességgel száguld az úton hazafelé. A visszapillantó tükrökben észreveszi, hogy egy rendőrautó követi. Gázt ad, és megpróbál meglépni előle. A piros lámpák miatt azonban nem tudja lerázni, ezért lehúzódik az út szélére. A rendőr kiszáll, és odamegy:

- Száguldozunk! Száguldozunk! Na, ma jó kedvem van. Mondjon egy elfogadható indokot, és elengedem:
- Tudja három héttel ezelőtt a felségem meglépett egy rendőrrel, és amikor megláttam a szirénázó kocsiját a tükrökben, azt hittem megpróbálja visszahozni.

Katonaviccek

A csata után rettenetes állapotban tér haza a lovag: Horpadt a páncélja, lerepült a sisakja, száz sebből vérzik, szinte kizuhan a nyeregből. Csak sánta lovába kapaszkodva tud nehezen a király elé állni.

Hát veled mi történt, hűséges lovagom?

A sebesült megpróbál visszakapaszkodni a ló hátára.

- Felség, hűséges maradtam hozzád, becsülettel harcoltam érted, és az ellenséget visszaűztem nyugatra.
- Nyugatra? – csodálkozik a király. – Hiszen nyugaton nem is voltak ellenségeim!
- Nem? – réved el a lovag. – Hát most már vannak!...

Az amerikai katona őrt áll az erőd tetején. Egyszer csak lekiabál:

- Parancsnok, jönnek az indiánok!
- Barátok, vagy ellenségek?
- Valószínűleg barátok, mert együtt jönnek!

Ez még a régi ántivilágban történt:

A százados állománygyűlésen búcsúzik a leszerelő katonáktól. Odalép az egyikhez, kezét fog vele, és azt kérdi:

- Maga is leszeregel Pista?
- Igenis százados úr!
- És mit fog csinálni azután?
- Gazdálkodom a százholdas birtokomon.
- Magának száz holdja van? Hiszen akkor maga le sem fog köpni engem, ha arra járok!
- Dehogyanisnem, százados úr!

- És mondd kérlek, te miért párbajozol?
- A becsületemért!
- Hja, mindenki azért verekszik, ami nincs neki...

Még az I. világháború alatt egy tábornok megjelent az ezredorvos kötőhelyén, hogy beszéljen vele. A szanitéc rögtön be is jelentette:

- Ezredorvos úr, jelentem alássan, hogy egy tiszt úr van kint.
- Hogy néz ki, mit akar és mi a baja?
- Vörös csíkok vannak a lábán.
- Mondd meg neki, hogy nem érek rá. Tegyen ólomvizes borogatást a lábára.

Az ezredparancsnok ebédidőben találkozott az udvaron egy újonccal, aki roppant nagy tálát cipelt tele gombóccal... Az újonc zavartan odaszólt az ezredesnek.

– Elnézést kérek ezredes úr, megkérném egy szívességre. Fogja meg egy percre ezt a tálát. Az ezredes annyira meglepődött, hogy gondolkodás nélkül átvette a tálát az újonctól. Erre az illetelmesen vigyázzba állt, sapkájához emelte a kezét, és megint a tál után nyúlt.

- Hát most minek tartattad velem ezt a tálát? – kérdezte az ezredes félig nevetve, félig bosszankodva.
- Azért, hogy tiszteleghessek az ezredes úrnak...

A szabadságról visszatért közlegény kedveskedni akart az őrmesternek, és egy kövér libát vitt neki.

- Nem fogadhatok el ajándékot az alantasaimtól – mondta az őrmester –, de ha nem kér érte sokat, megveszem. Mi az ára?
- Alázatosan jelentem, húsz fillér.
- Rendben van. Itt egy pengő, és kapok még négy libát.

- Katona, maga ebben a hónapban már harmadjára kér eltávozást, mert beteg a nagypajja!
- Igen főhadnagy úr! Már én is elgondolkodtam, hogy nem szimulál-e az öreg.

A századparancsnok a laktanyaudvaron megállított két katonát, akik egy színültig telt kondért cipeltek. Nézegette a kondér tartalmát, beleszagolt, majd kért egy kanalat és megkóstolta. Dühösen felkiáltott:

- Pfuj! Ez valóságos moszlék.

– Jelentem alássan, pontosan eltalálta, százados úr – szólta az egyik katona –, éppen a disznóknak visszük!

– Miért kaptál kitüntetést? – kérdezi az egyik baka a másiktól.

– Mert megmentettem egy egész ezredet!

– Hogyan?

– Lelőttem az ezred szakácsát.

– Igaz-e, hogy az ezred valamennyi altisztjét nyilvánosság előtt tökfilkónak nevezte? – vallatta a közlegényt a százados.

– Igaz.

– Hajlandó ezt írásban adni?

– Alázatosan jelentem, ez teljesen fölösleges. Elhiszi azt mindenki írás nélkül is.

– Maga a világ legnagyobb hülyéje! – mondja az akadémián oktató ezredes az egyik tanulónak.

– Ezredes úr, ön megfeledkezik magáról.

Fiatal tisztek kerültek a tüzérezredhez. Az egyik hadnagynak rendkívül gyenge oldala volt a matematika. Az ezredparancsnok így pirongatta:

– No, hadnagy úr, ön sem fogja sokra vinni, mert aki számár ifjúkorában, az számár marad vénkorában is. Ezt tapasztalatból tudom.

Az első világháborúban három tiszt azzal jelentkezett az alezredeshez, hogy szereljék le őket.

– Maga miért akar leszerelni? – kérdezi az elsőt.

– Jelentem, gyomorbeteg vagyok!

– Fél gyomorral is szolgálunk a hadseregben! – hangzik a rövid válasz.

– És maga? – kérdezi a másodikat.

– Jelentem, tüdőbeteg vagyok.

– Fél tüdővel is szolgálunk a hadseregben! – így a válasz.

– Hát maga? – kérdezi a harmadikat.

– Jelentem, hülye vagyok.

Az alezredes éppen kezdte volna a szokásos mondókáját, de a felénél megállt és elgondolkodott...

– Leszerelni!

A gyakorlótéren a hadtest vezérkari tisztjei gyűlést tartanak. Alighogy összejönnek, a mező szélén egy megvadult bika tűnik fel. A tisztek gyorsan szétrebbenek. A bika útjából kitérve az egyik szárnysegéd elkezd nevetni.

– Maga meg mit nevet? – kérdezi az egyik parancsnok.

– Ez az első eset, hogy egy marha protekció nélkül jut be a vezérkarba.

– No, mit szólsz a feleségemhez? – kérdezte barátjától a fiatal tiszt, aki egy gazdag kereskedő nem éppen szemrevaló lányát vette feleségül.

– Feleségnek még csak megjárja – felelte a másik tiszt –, de ha a szeretőm lenne, bizony én nem mennék vele végig az utcán.

A huszárkapitány sétálni ment a feleségével, s közben váratlanul megjelent a lakásán az ezredparancsnok.

– Itthon van a kapitány úr? – kérdezte a tisztiszolgától.

– Jelentem alássan, nincsen. Elvitte a nagyságos asszonyt megjártni.

– Ha már megnősülök – mondta egy tiszt a kaszinóban –, a feleségem legalább annyi pénzt hozzon a házhoz, hogy tisztességesen el tudjam belőle tartani.

A vidéki garnizonhoz új tiszthelyettest vezényelnek. Az ezredes azonnal magához rendeli.

– Üdvözlöm abból az alkalomból – mondja –, hogy a mi alakulatunkhoz került. Meg kell jegyezmem, olyan információkat kaptunk önről, hogy van egy gyengéje: az ivás.

– Ezredes úr, ez tévedés! Nekem ugyanis ez az erősségem.

Sorozásra került egy földbirtokos fia. Az apa megvesztegette az ezredorvost, erről azonban a fiú mit sem tudott. A sorozáson az alábbi párbeszéd hangzott el:

– Ugye magának a mellére van panasza?

– Nincs nekem.

– Hm, de a válla gyenge.

– Dehogy gyenge. Két zsák búzát is elviszek rajta.

– A lába viszont fájós – mondta nyomatékosan az orvos, és még kacsintott is, hogy hagyja már rá végre a diagnózist.

– Dehogy fájós – szólt most már haragosan a legény, és nagy peckesen sétálni kezdett a szobában.

– Alkalmatlan – mondta erre az orvos a sorozó bizottság vezetőjének. – Hallatlan ostobasága miatt.

Két férfi beszélget:

– Tulajdonképpen hogyan lehet, hogy ön sohasem volt katona?

– Magam sem tudom – feleli a másik. – Valahányszor sorozásra hívnak, fogadást kötök ezer pengőre a sorozóorvossal, hogy ezúttal beválok, s a végén mindig elveszítem a fogadást.

A sorozó orvos megkérdezi a hadkötelestől:

– Van valami baja?

– A gégém naponta bevérzik, rendszeresen kiújul a fekélyem... Szörnyű aranyerem van, nem működik a bal lábam meg a jobb vállam... Mindkét fülemre süket vagyok, a bal szememmel nem látok. És ráadásul félhülye vagyok...

– Ó, akkor alkalmas! Magának a hősi halál egyenesen megváltást fog jelenteni!

A fronton szolgáló, kegyetlenkedéseiről hírhedté vált századparancsnokot vizsgálja az orvos.

– Gratulálok kapitány úr! – mondja elismerően. – A szíve kitűnő állapotban van. Látszik, hogy keveset használja.

A kommunista diktatúra alatt a hadsereg is uniformizálódott, az urakból pedig elvtársak lettek. Viccek azonban a „demokratikus” hadseregben is születtek:

A bankigazgató rászól a biztonsági őrrre, mert az öreg ismét néhány percet késett a szolgálatból.

– Pista bácsi! Vegye tudomásul, hogy a bankban a pontosság ugyanolyan fontos, mint... mint a katonaságnál! Volt maga katona?

– Igen kérem, voltam.

– Na, és mit mondott magának az ügyeletes tiszt, amikor késve ment be a laktanyába?

– Azt, hogy „Ezredes elvtárs jelentem, a zászlóalj felsorakozott...”

A parancsnok megkérdezi az ügyeletes tiszt helyett:

– Mondja, őrmester elvtárs, hogyan tudják ilyen ideális rendben tartani a látogatószobát?

– Jelentem, igen egyszerűen. Miután minden látogatónap után két láda szemetet kellett kihordani a teremből, kitettünk egy feliratot:

„Kedves vendégek! Gondolják el, holnap talán az önök fia fog itt takarítani!”

Egy fiatal tiszt iratokkal a hóna alatt türelmesen várakozott a rendkívül elfoglalt parancsnok ajtaja előtt.

– Kérem, jöjjön holnap, ma nem tudok foglalkozni magával – szólta ki parancsnok, és már indult is. A fiatal tiszt azonban megállította:

– Őrnagy elvtárs, én csak két szót akarok mondani.

– Csak két szót? Na jó, akkor jöjjön be.

A hadnagy belépett, átnyújtotta a jókora adag paksamétát, és ezt mondta:

„Szíveskedjék aláírni.”

A kaszárnyában csörög a telefon. A kiskatona felveszi:

– Melyik barom telefonál már megint?

– Tudja maga, kivel beszél?
– kérdezi a telefonban a hang.

– Nem – felel a kiskatona. – Kivel?

– Kovács ezredessel.

– Kovács ezredes, és maga tudja, kivel beszél?

– Nem.

– Akkor mázlim van – mondja, és lecsapja a kagylót.

A bevonuló újoncokat bömbölő hangon oktatja az őrmester.

– Figyelmeztetem magukat, hogy maguk itt már nem civilek többé. Vegyék tudomásul, hogy a laktanya kapujánál megszűnik a civilizáció!

- Mi a foglalkozása? – ordít rá az újoncra az őrmester.
- Bakteriológus vagyok.
- Ne cifrázza nekem, mondja nyugodtan azt, hogy vasutas!

A gyakorlaton a tizedes rettenetesen elkáromkodik magát. Meghallja ezt a századparancsnok, és így korholja a nagyhangú tizedest:

- Ejnye, tizedes elvtárs, hol tanulta ezt a beszédet?
- Főhadnagy elvtárs – húzza ki magát a tizedes –, ezt nem lehet tanulni. Erre születni kell.

A sorozó bizottság orvosa előtt rövidlátást szimulál az újonc.

- Olvassa el a táblát! – bökö az orvos a falra. A katonai szolgálatot megúszni kívánó ifjú körül-
néz:
- Hol van itt a tábla?

A sokat tapasztalt ezredorvos kérdezi a soron következő legénytől:

- Van valami baja?
- A szemem...
- A szeme? Jó, akkor olvassa hangosan, mi van azon a táblán!
- Milyen táblán? Nem látok semmiféle táblát...
- Pompás. Mert nincs is ott tábla. Alkalmas!

- Ezredes úr! – mondja a sorozáson egy vézna fickó az orvosi vizsgálatot végző egyenruhás dok-
tornak. – Én annyira rövidlátó vagyok, hogy a hadsereg semmi hasznomat se venné!
- Azt majd én döntöm el – hangzik a válasz. – Kezdje olvasni a szöveget a tábláról!
- Nem látok semmit se.
- Helyes. A táblán nincs semmi. Alkalmas.

Az ifjú Kovácsot behívják katonának. A sorozóbizottság előtt szimulál, majd egy olyan mintavé-
teles poharat ad le, amelyben a cukorbeteg barátnője vizelete van. Egy óra múlva kész a lelet, és az
orvos ismét maga elé szólítja:

- Van egy jó és egy rossz hírem a maga számára. A rossz, hogy ön cukorbeteg...
- És mi a jó?
- Hogy terhes...

Sorozáson:

- Mondja a nevét, kérem!
- Céjna Géza – szól halkán és szerényen a kérdezett.
- Mondja mérgesebben! – kiált rá a sorozó parancsnok.
- Céjna Géza, ilgum-bulgum!

Sorban állnak a gyengélkedő előtt a katonák:

- Mi a panasza? – kérdezi az orvos.
- Fáj a mandulám.
- Kivesszük! Kérem a következőt!
- Fáj a tyúkszemem.

- Kivágjuk! Következő!
- Fáj a vakbelem.
- Kivesszük! Következő! – Senki nem jelentkezik. – Mondom a következő!
- Fáj a fejem. De már elmúlt!

Az újoncok bevonulnak, és az őrmester így szól:

- Jelentkezzen, akinek nagy a bakancsa.
- Jelentem őrmester úr, az enyém nagy.
- Na, újonc, akkor menjen a raktárba, és cseréltesse ki!
- Őrmester úr, én inkább nem cseréltetném ki.
- Miért nem?
- Mert nekem a lábam is nagy.

Az újonc katonától kérdezi az őrmester:

- Na fiam, milyen volt az első napja?

Mire az újonc:

- Uram, nem emlékszem. Akkor még egészen kicsi csecsemő voltam.

- Miért ilyen görbe ez a sor? – kiabál az őrmester.
- Azért, mert a Föld gömbölyű. – feleli az egyik katona.
- Ezt meg ki mondta?
- Kopernikusz.
- Kopernikusz honvéd lépjen ki!
- De hát meghalt.
- És ezt nekem miért nem jelentette senki?

Egy újonc panaszkodik a haverjának:

- Az őrmester hatnapi fogdát sózott rám.
- De miért?
- Azt nem tudom, de azt igen, hogy ebből négyet ezért a kérdésért kaptam.

Meghal Kovács János sorkatona édesanyja. Az őrmesterre vár a feladat, hogy közölje vele a gyász hírt. Az őrmester sorakozót rendel el.

- Az árvák lépjenek ki... Maga is Kovács!

Az őrmester a kiképzésen meg akarja szívatni az egyik újoncot.

- Katona! Menjen oda a bokorhoz, és nézze meg, hogy ott vagyok-e!

A kiskatona elindul, majd kisvártatva visszajön.

- Jelentem őrmester úr, ott van... Csak le van takarva egy darab papírral.

A kaszárnyában a fegyverek karbantartásáról tart előadást az őrmester. Éppen a tisztítás módját magyarázza. Előtte azonban felteszi a kérdést:

- Ki tudná megmondani, mit kell a katonának mindenekelőtt megnézni, mielőtt bármilyen fegyvert pucol.

Kovács közlegény jelentkezik:

- A katonának mindenekelőtt a fegyver számát kell megnézni.
- Miért?
- Nehogy tévedésből egy másik katona fegyverét pucolja meg.

– Őrmester, nézzen utána, mi volt Kovács közlegény civil foglalkozása.

– Miért uram?

– Mert minden lövés után letörli a fegyverről az ujjlenyomatait!

Az őrmester újoncokat oktat:

- Gerendás Áron! Tegyük fel, hogy őrségen áll, és valaki a háta mögül átkarolja, de úgy ám, hogy mozdítani sem tudja a karját. Mit csinál akkor?
- Azt mondom, hogy: „Na, ne izélj Böske, őrségen vagyok!”

Az újonc őrségben áll. Jön az őrmester, és mondja neki:

- Jól nyisd ki a csipád, te barom. Erre fog jönni a tábornok!

Az újonc tudomásul veszi, és tovább áll a vártán. Megint jön az őrmester, és kérdezi:

- Még nem jött a tábornok?

Az újonc tiszteleg, és mondja, hogy nem. Egyszer csak észreveszi, hogy jön valaki. Egyenruhás, idős férfi...

- Maga a tábornok? – kérdezi az újonc. – Hallja nem szeretnék a maga bőrében lenni... Már kétszer kereste az őrmester!

Két katona nagy ládát cipel a falu végén. Odamegy hozzájuk egy vénasszony, és megkérdezi tőlük:

- Mi van azokban a ládákbán?
- Az hadititok.
- De látom, hogy jó nehezek.
- Hát persze! Tele vannak rakétákkal.

Kiskatonák eltávozást kérnek a parancsnokuktól:

- A feleségem várandós, ezért szeretném vele tölteni a hétvégét. – mondja az egyik.
- Az én feleségem ezen a hétvégén esik teherbe, úgyhogy szeretnék vele lenni. – mondja a másik.

A kiskatona hazalátogat:

- Mondd, fiam, és szidnak ott téged a seregben?
- Engem nem, édesanyám. Inkább magát.

Egy kiskatona késve ér vissza az eltávozásról. Mikor az őrmester kérdőre vonja, magyarázkodni próbál.

- Sajnálom, uram, de lekéstem a buszt, béreltem egy kocsit, és azzal indultam el, de lerobbant, akkor láttam egy tanyát, vettem egy lovat és azzal jöttem tovább, de a ló megdöglött, és az utolsó tíz kilométert gyalog kellett megtennem.

Az őrmester hitetlenkedve ugyan, de elfogadja a magyarázatot. Következő héten egy másik katona késik el.

- Sajnálom, uram, de lekéstem a buszt, béreltem egy kocsit, és azzal indultam el, de lerobbant, akkor láttam egy tanyát, vettem egy lovat és azzal jöttem tovább, de a ló megdöglött és az utolsó tíz kilométert gyalog kellett megtennem.

Az őrmester ennek is elnézi. Következő alkalommal tíz másik katona jön ugyanezzel a magyarázattal. Az őrmesternek nem tetszik a dolog, de miután az első katona magyarázatát elfogadta, ezeket is el kellett.

Következő héten ismét elkésik egy katona, és ő is magyarázkodni kezd.

Sajnálom, uram, de lekéstem a buszt, akkor béreltem egy kocsit...

Tudom, ne is folytassa – legyint az őrmester –, lerobbant a kocsi.

Nem robbant le, uram, csak kerülgetnem kellett a sok döglött lovat az úton...

- Katona, boldog maga a seregben?
- Jelentem, igen őrmester úr.
- És mi volt civilben?
- Még ennél is boldogabb.

Az őrmester a tükör előtt áll és fésülködik.

- A francba, újabban hullik a hajam.

Mire a baka:

- Nincs ebben semmi csodálkozni való, tavasszal minden állat vedlik.

A laktanyába új parancsnok érkezik. Összehívja az ezredet, és így szól hozzájuk:

- Katonák! Az én szótáramból hiányzik az a szó, hogy félelem...

Mire egy hang hátulról:

- A majrénál tetszett nézni?

Kiképzésen az őrmester:

- Atomvillanáskor miért kell becsukni a szemünket?

Kovács honvéd:

- Jelentem, hogy bele ne folyjon a sisak!

- Katona! Mit csinál, ha atombomba-villanást érzél?
- Jelentem, lekapom a sisakom!
- Hát azt meg miért teszi?
- Hogy ne folyjon a nyakamba!

A honvédségnél az őrmester hosszas előadást tart az nukleáris csapásról, és arról, hogy ilyen esetben mit kell tenni. A végén szeretné letesztelni a századot, hogy mennyire figyeltek, mit jegyeztek meg az elmondottakból. Ezért megkérdezi az egyik kiskatonát:

- Na honvéd, maga mit csinál, ha atombomba-villanást észlel?
- Őrmester úr jelentem, elindulok a legközelebbi temető felé! – vágja rá a katona.
- Micsoda? Maga megőrült! – őrjöng az őrmester. – De hát miért?
- Azért, hogy még legyen helyem!

Őrmester:

- Közlegény, maga nem jelent meg az álcázási gyakorlaton!

Közlegény:

- Honnan tudja?

Az őrmester a reggeli eligazításon elkiáltja magát:

- Kovács honvéd! Tegnap nem láttam a rejtőzködő gyakorlaton!
- Köszönöm uram!

A kiskatonák a kiképzésen gyakran vettek részt lögyakorlaton. Az egyik társuk azonban nagyon pontatlanul célzott, ezért egyre jobban féltek, hogy eltalálja őket. Ezért jelentették az esetet a parancsnoknak.

- Tudok róla, de ne féljenek, fiúk! – mondta a tiszt. – Meggyőződésem, hogy ez hasznukra válik. Amíg ő a lövést gyakorolja, addig maguk elsajátíthatják a fedezékbe vonulást.

- Hogy menekült meg egyedül a süllyedő hajóról?
- Jelentem, szabadságon voltam!

A százados azt mondja az egyik közlegénynek:

- Ha nem inna olyan sokat, már régen altiszt lehetne!
- Lehet – feleli a közlegény –, de ha egyszer bepiálok, akkor tábornoknak érzem magam.

- Katona! Mit érez, amikor látja hazánk zászlaját lobogni?
- Szelet.

- Kovács honvéd, mondja meg nekem, miért kell a katonának a hazájáért az életét is feláldoznia?

- Jó kérdés őrmester elvtárs, ezt én sem értem.

A körletben nagytakarítást kell végrehajtani. Természetesen ezt is az újoncok végzik. Kiss honvéd azt a feladatot kapja, hogy törölje meg a lámpaburát. A magasban lévő lámpát székre állva tisztítja meg. A szobaparancsnok látván, hogy bakancsban áll a széken, rászól:

- Kiss honvéd, miért nem tett a lába alá egy darab papírt?
- Örvezető úr jelentem, így is elérem.

A hadgyakorlat kellős közepén egy katonai teherautó elakad a mocsárban. Szerencsére perceken belül megáll mellette egy parancsnoki kocsi, négy tiszttel. Kiszállnak, s nagy erőfeszítéssel kitolják a teherautót az útra.

- Na, ez kemény volt! – törölgeti verejtékét az egyik százados. – De mondja, mit szállít ezen a teherautón?
- Tizenöt újoncot, százados úr!

Az őrmester az újoncok közé hajított egy fenyőtobozt.

- Gránát! – ordította el magát.

A kiskatonák azonnal hasra vágják magukat.

- Gyáva férges – mondta megvetően az őrmester. – Egy sincs maguk között, aki a gránátra vetné magát, hogy megmentse a többiek életét?

Később az őrmester megint elhajított egy fenyőtobozt.

- Gránát!

Most mindenki a „gránátra” vetette magát, kivéve Kisst.

- Maga miért áll ott? – kérdezte az őrmester.

Uram, valakinek életben kell maradnia, hogy jelenthesse az esetet!

Csata előtti eligazításon a katona kérdez:

- Őrmester úr! Mit csináljunk, ha aknára léptünk?
- Amit ilyenkor szokás. Repüljenek fel úgy 60 méter magasra, és szóródjanak szét nagy területen!

– Tábornok úr, baj van! Az ellenség körülvelt minket.

– Nagyszerű! Akkor bármilyen irányba támadhatunk.

Ha az ellenség a közelben van, akkor te is.

A profi ellenség kiszámítható, az amatőr veszélyes.

Háborús kitüntetést három címen kaphatsz:

- Elég okos voltál, hogy kieszelj egy haditervet,
- Elég hülye, hogy végrehajtsd,
- Elég szerencsés, hogy túl is éld.

A túlélési gyakorlaton, háromnapos éheztetés után az őrmester bejelenti:

- Van egy jó és egy rossz hírem. A rossz az, hogy ma csak giliszta van ebédre. A jó az, hogy nem jut mindenkinek.

Az ezredparancsnok ellenőrzi a konyhát és megkérdezi az élelmezési szolgálatvezetőt:

- Miért nem függesztették ki a heti étrendet az ebédlőben?
- Jelentem, nem akarjuk idő előtt felcsigázni a katonák étvágyát.

Szabó honvéd levelet ír haza, a szüleinek. Sokáig gondolkodik, mit is írjon; sok mindent szeretne kérni, ám mégsem akar követelőzőnek látszani. Végül megszületik a levél:

„Kedves szüeim! Küldjenek csomagot, de jól kössék össze a sült csirke lábát, nehogy felrúgja a pálinkásüveget, és elázzon a százforintos.”

Két katona sétál a parkban. Észreveszik, hogy az egyik padon miniszoknyás, csinos kislány ül a mamájával. Az egyik hangosan vezényel:

– Jobbra nézz!

Azzal elvonulnak a kislány előtt, majd katonásan megfordulnak, aztán újabb vezényszó következik:

– Balra nézz!

Tíz lépésre a padtól ismét elkiáltja magát az egyik:

– Hátra arc!

Ismét a pad elé érve, a másik vezényel:

– Helyben járás!

A mama szánakozó hangon fordul a lányához:

– Micsoda kegyetlenség! Szegény kis-katonáknak még a kimenőn is masszírozniuk kell.

Egy felderítő katona a kiképzésen tanult dzsúdó fogásokból mutat be néhányat szí-

ve hölgyének.

– Látod, Katicám, ezek a megengedett fogások. De ha akarod, bemutatom a tiltott fogásokat is.

– Rendben van, Pista! De utána elveszel feleségül!

Egy levélíró megkérdezte a katonai lap szerkesztőségétől:

„A vőlegényjelöltem, aki egyébként harckocsizó, rendszerint borostás arccal jön a találkára. Mit tegyek, hogy ez más-kor ne forduljon elő?”

A szerkesztőség válasza:

„Javasoljuk, máskor időben legyen ott a randevún!”

Két katona találkozik a városban.

– Sajnos a laktanyában felejtettem a pénztárcámat. Nem adnál egy százast, hogy megnyiratkozzam?

– Ne haragudj – mondja a másik –, csak egy százas van nálam, és én is szomjas vagyok...

– Katona! Fel tudna váltani egy ezrest?

- Persze, haver.
- Katona, így nem beszélünk egy tiszttel! Szóval fel tudja váltani?
- Nem, uram!

Egy Bodrog menti kis községben nagy hiány volt a nősülendő férfiakban, pedig sok szép lány várt párjára. A falu nyugtalan házasságközvetítői már mindent megtettek, de eredmény nélkül. Egy reggel a megáradt Bodrog elsodorta a község egyébként is rozoga hídját. Rövidesen katonák érkeztek a faluba, műszakiak, hidat építeni jöttek. A munka gyorsan haladt, s esténként a folyó mellett egymásra talált szerelmespárok ábrándoztak... Mire a híd elkészült, néhány kézfogót is megtartottak. A házasságközvetítő nők ujjongtak. Csak az egyikük jegyezte meg aggodalmasan:

- Mi lesz a többi lánnyal? Ezek a katonák olyan erős hidat építettek, hogy ezt már nem fogja elsodorni a Bodrog.

Az egyik NATO-tagállam vidéki lapjában feltűnést keltő cikk jelent meg a következő címmel: „A városunkban állomásozó amerikai katonák fele úgy viselkedik, mint a gengszter.”

A helyőrség parancsnoka erélyesen tiltakozott és helyreigazítást követelt. Másnap a lap a következő szöveget tette közzé:

- „A helyőrségünkben állomásozó amerikai katonák fele nem úgy viselkedik, mint a gengszter!”

- Én az amerikai haditengerészet tisztje, az amerikai flotta egyik hajójának kapitánya vagyok. Utoljára mondom, térjen ki!
- Én pedig szolgálatos vagyok a világítótornyban...

- Hogyan kell elsüllyeszteni az albán hadihajót?
- Vízre kell bocsátani...

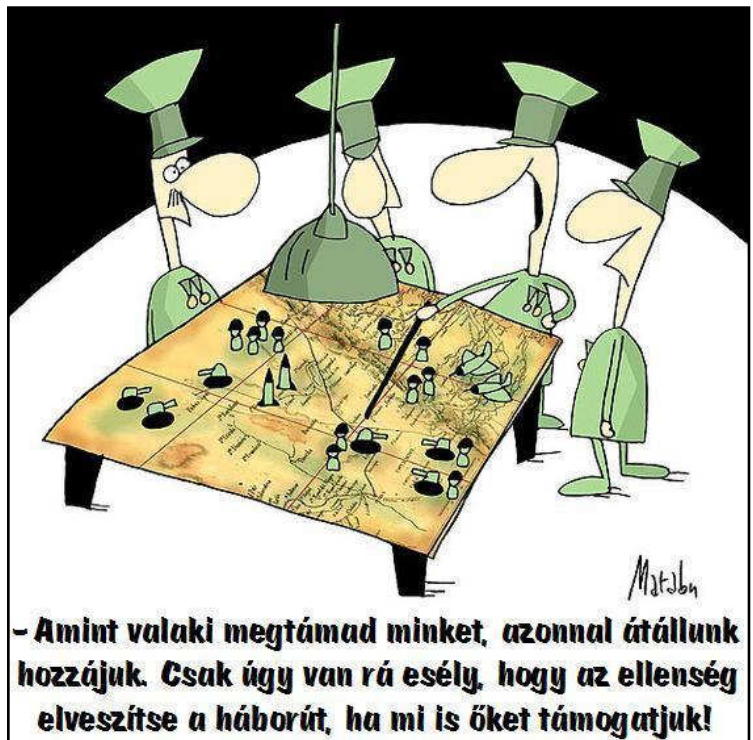

- Milyen az albán légvédelem?
- „Jöttök ti még lejjebb is!”

Az albán központi bizottság összeült, és határozatot hozott, hogy Mao Ce-tung elvtárs születésnapjára ajándékot kell adni a kínai nép nagy vezérének. Elhangzott egy konkrét javaslat is:

- Adjunk Mao elvtársnak egy tan-
kot!
- Nem lehet! Ez kevés!

– Akkor adjuk neki mind a kettőt!

Albánia új vezetősége elhatározta, hogy hadat üzen Oroszországnak.

Erre Moszkva válasza:

– Úgy döntöttünk, hogy megelőző hadjáratot indítunk Albánia ellen. Riadókézsültségbe helyeztünk tízmillió katonát, hatvanezer tankot és négyezer vadászrepülőgépet.

Tirana:

– Hadüzenet lefújva. Ennyi katonát nem tudunk a fogolytáborainkban elhelyezni!

A pilóta katapultált és zuhan lefelé. Rángatja a zsinórokat, de sehogy sem akar kinyílni az ejtőernyő. Hirtelen egy embert lát felfelé repülni. Mikor mellé ér megkérdezi:

– Mondja, jóember! Nem tudja, hogyan nyílik ez az ernyő?

– Nem tudom, kérem. Én csak egy egyszerű lőporgyári munkás vagyok.

– Kapitány! – rohannak a matrózok a parancsnokhoz. – Jobbra ellenséges hajók!

– Rendben, fiúk, akkor készüljünk fel az ütközetre... Hozzátok ide a vörös ingemet!

– Miért pont a vöröset?

– Abban nem látja az ellenség, ha megsebesülök és folyik a vérem, így aztán a végsőkig tudok küzdeni ellenük... Alig hogy magára ölti, lekiált az őrszem az árbocokosárból:

– Kapitány úr, balról két ellenséges hajó... Felénk tartanak.

– Rendben, fiúk! Ebben az esetben hozzátok ide a barna nadrágomat is!

– El fogok válni a feleségemtől – mondja az idegenlégió századosa az ezredesnek. – Megcsal a bestia!

– Ugyan barátom, a maga felesége hűséges asszony... Miből gondolja, hogy megcsalja?

– Viszketőport szórtam a bugyijába, és látom, hogy az erődben minden második légionista vakarózik.

– Az ezredes dühödten kezdi vakarni a bajuszát:

– Hogy magának milyen hülye ötletei vannak!...

– Nincs annál szörnyűbb dolog, mint amikor bombát találok az autómban!

– Szerintem van annál szörnyűbb is. Ha nem találod meg!

Arab-Izraeli háború, 1967. A fronton a seregek megássák a lövészárkokat egymással szemben. Hosszú ideig egyik fél sem mozdul, aztán egyszer csak Kohn közlegénynek támad egy ötlete. Kiszól a lövészárokból:

– Mohamed!

Erre kinéz egy arab az árokból. A zsidók puff, lelövik. Megint csönd, majd Kohn elkiáltja magát:

– Juszuf!

Ismét kinéz egy arab a lövészárokból, és puff, ezt is lelövik. Most már összedugják fejüket az arabok. Megvitatják mit tegyenek, s úgy döntenek, hogy ők is megpróbálkoznak ezzel a csellel. Ali ki szól a lövészárokból:

– Kohn!

Semmi válasz. Ali ismét átkiabál:

– Kohn!

Semmi válasz. Harmadszor is:

– Kohn!

Egy hang a zsidó lövészárokból:

– Ki keres?

Ali kidugja a fejét:

– Én...

Musztafa, az arab katona fekszik a lövészárokban, kibiztosított kézigránáttal. Egyszer csak kiabálást hall a frontvonalon túlról, az ellenség felől:

– Cukorkát, csokoládét, sósperecet tessék!

Musztafa nem teketóriázik, odavágja a kézigránátot. Óriási robbanás, sikolyok, majd ugyanaz a hang:

– Gyógyszert, kötszert tessék! Gyógyszert, kötszert tessék!

Az arab-izraeli háborúban Kohn egy arab géppuskát zsákmányol, és ezért 2 hét jutalomszabadságot kap. A családtagjai nagy büszkeséggel fogadják, és kéri mesélje el, hogy történt a hőstett?

– Miféle hőstett? Találtam egy arab katonát, aki szintén szabadságra szeretett volna menni, és elcseréltük a géppuskánkat!

– Hány arab kell ahhoz, hogy egy Scud⁶⁷ rakétát kilőjenek?

– Három. Egy betölti, egy kilövi, egy meg hazamegy és megnézi a CNN tévécsatornán⁶⁸, hogy hova esett.

Kohnnak adnak egy táskányi röplapot, és ejtőernyővel átdobják a frontvonalon az arabokhoz. Eltelik egy nap, eltelik a második, de Kohn nem érkezik vissza. Harmadik nap jelentkezik a felettesénél.

– Hol volt maga ennyi ideig? Azt a táska röplapot egy óra alatt szét lehetett volna szórni.

– Hát, szétszórni igen, de eladni!

Grün az izraeli hadseregben szolgál. Melege van, ingujjra vetkőzik, és ledől pihenni az olajfa árnyékába.

Odamegy hozzá a parancsnok, és rászól:

– Magának ki adott erre engedélyt?

⁶⁷ szkád

⁶⁸ Az egész világon fogható amerikai hírcsatorna.

- Maga az angol királynő, uram – feleli Grün.
- Hogyhogy? – csodálkozik a parancsnok.
- Tudja, régebben az angol hadseregben szolgáltam zsoldosként. Egyszer délidőben ledőltem, amikor éppen arra jött a királynő, és azt mondta nekem: „Nézze Grün! Ezt az izraeli hadseregben csinálhatja, de itt nem...”

Napjaink információtengerében fuldokló társadalmáról született ez a vicc:

- Mi a leghatékonyabb titkosítás?
- A nyilvánosságra hozás. Ha valamit elzárnak, páncélszekrénybe dugnak, előbb-utóbb kiszivárogozik. Kémek tucatjai vetik rá magukat. De amihez bárki hozzáférhet, az nem érdekel senkit. A médiaiskolákban is azt tanítják, hogy csak az a hír, amit el akarnak titkolni. Ezért született az a mondás, hogy: „Ha valamit el akarsz dugni, tedd a kirakatba.” A kutya sem fog törődni vele. Az elrejtésnek ez a módja azért is hatékony, mert az emberek azt látják a legkevésbé, amit az orruk elé raknak. Ha kiszúrja a szemét, akkor sem látja.

Anyósviccek

Az anyós minden korban kedvelt témája volt a vicceknek. Ezeknek a élcelődéseknek a forrása kiapadhatatlan, mert mint a nagy francia író, Renard⁶⁹ mondta: „Minden nőben anyós rejlik.”

- Miért kell a lánykérés előtt mindig a lány anyjával beszélni?
- Mert később, ha már anyós, nem lehet vele beszélni.

Egy nő élete három szakaszra oszlik:

1. Idegeire megy az apjának,
2. Idegeire megy a férjének,
3. Idegeire megy a vejének.

Anya csak egy van. Anyós is, csak többnek tűnik.

Az életben csak magadra számíthatsz, és az anyósod rosszindulatára.

Így lesz az anyából napok alatt anyós:

Az újdonsült férj a nászútról képeslapot ír anyjának: „Remekül érezzük magunkat, Zsanett tüneményes.”

A mama olvassa, olvassa, aztán megszólal: „Elképesztő, már megtanította hazudni.”

Az ifjú pár nászútra utazott. Pár nap múlva az újdonsült férj táviratot küldött az anyjának:

„Nagyon boldogok vagyunk. A feleségen egy földet szállt angyal.”

Erre az anyós epésen megjegyzi:

- Még csak egy hete a férje, de máris megtanította hazudni.

⁶⁹ r(ö)nár

Kovácsékhoz váratlanul betoppan a vidéken élő anyós. A veje szívélyesen fogadja:

- Isten hozta, drága mama! Meddig tetszik nálunk maradni?
- Ameddig szívesen láttok!
- Ó, hát már egy kávé sem tetszik meginni?

A jó anyós olyan, mint az üstökös: Csak ritkán kerül hozzánk, és máris elhúzza csíkot.

- Kislányom, szeretnék már a férjed kedvében járni. Vajon melyik ruhámban látna legszívesebben?
- Amelyikben elutazni szoktál, mama.

Két barát beszélget:

- Vettem egy hegedűt a lányomnak, hogy zenélni tanuljon, de sajnos nem jártam sikerrel.
- Én is pont ilyen helyzetbe kerültem.
- Te is hangszeret vettél a gyerekeknek.
- Nem, Én bőrdödöt az anyósomnak, de az sem vált be.

- Volt a vejénél, szomszédasszony?
- Voltam.
- Na, és hogy fogadta?
- Nagyon kedvesen. Amikor beléptem, felkiáltott: „Na, pont maga hiányzott!”

- Szerintem az anyósomnak van a legpontosabb órája a világon.
- Miből gondolod?
- Mert mindig a legalkalmatlanabb időpontban érkezik.

- Micsoda meglepetés! – kiált fel Kovácsné, amikor a vidéken élő anyja betoppan hozzá. – Drága mama, miért nem táviratoztál?
- Mert egyszer itthon akartam találni azt a csirkefogó vőmet!

- Anyuka drága, miért nem telefonált, hogy jön? – kérdi a vő az anyósától.
- Azért fiam, mert látni akartalak...

Anyós mondja a vejének:

- Ha tovább vedelsz, engem nem látsz többé!
- Elköltözik, mama?
- Nem. Kikaparom a szemed.

Az anyós már hónapok óta vendégeskedik a gyerekeknél. Egy este azt kérdezi a vejétől:

– Mondd, van itt nálatok még olyan könyv, amit nem olvastam?

Mire a vő:

– Csak egy van, mama... Az autóbusz menetrend!

Az anyós már olyan régóta vendégeskedik a lányánál, hogy minden könyvet kiolvasott a lakásban. Unalmában megkérdezi a vejét:

– Mondd fiam, van valami, amit még nem olvastam?

– Hogyne mama, a vasúti menetrend.

Kovács bemegy a patikába, és megkérdezi:

– Tudna nekem adni valamilyen hajtszert?

– Milyenre gondol, hashajtó, féreghajtó?

– Rekedtség ellenit.

– Rekedtségre hajtszert? – csodálkozik a patikus.

– Igen, anyósom eljött hozzánk még Húsvétra, aztán itt rekedt.

Az anyós meglátogatja a fiatal párt.

– Kedves vőmurem, igazán nem kellett volna azzal fárasztanod magad, hogy kikísérsz az állomásra – búcsúzik a mama a vonatnál.

– De mama, tessék elhinni, hogy nekem csak öröm, ha kikísérhetem!

– Nem értelek? Te megengeded, hogy a lányod a legnagyobb ellenségedhez menjen feleségül?

– Hát persze! Azért, hogy a feleségemet kapja meg anyósnak!

A férfi számára három nő létezik: feleség, szerető, anyós. Az elsővel kél, a másodikkal él, a harmadiktól fél.

– Papa, hogy hívták Ádám anyósát?

– Ádámnak nem volt anyósa, ő a Paradicsomban élt.

– Mi a bizonyíték arra, hogy Ádám valóban a Paradicsomban élt?

– Nem volt anyósa.

– Minek örülsz ennyire, öregem?

– Családi örömök elé nézek.

– Nocsak! Gratulálok! A feleséged gyermeket vár?

– Dehogysis. Csak elutazik két hétre az anyósommal.

– Főnök úr, kivehetek két nap szabadságot, hogy meglátogassam a vidéken élő anyósomat?

– Szó sem lehet róla!

– Köszönöm, tudtam, hogy megértő lesz.

A feleségnek van egy cicája, akit imád. Egyszer a cég, ahol dolgozik, külföldre küldi pár napra. Ahogy odaér, felhívja telefonon a férjét.

– Mi újság otthon, drágám?

- Megdöglött a macskád.
- Na de szívem... ezt mondhattad volna szebben is! Például hogy a Mircike felmászott a tetőre, és beszorult az ereszbe, de már nem tudtátok megmenteni, mert mire felértetek, a Mircikében már nem volt élet...

Néhány hónap múlva a nő megint elutazik, és hazatelefonál.

- Mi újság otthon, drágám?
- Anyukád felmászott a tetőre...

Ez is anyósvicc:

- Lányom, tényleg otthagytad a férjed?
- Tényleg anyukám.
- Biztos egy nő miatt...
- Igen.
- És ki az a nő?
- Te vagy anyukám.

Vő az anyósnak:

- Mama, ha elválok, az maga miatt lesz!
- Jaj drága fiam, nem fog zavarni a nagy korkülönbség?

- Mondd meg kislányom, miért akar a férjed elválni tőled?
- Azt mondta miattad, mama.
- Oh, az a csirkefogó! Azt hiszi, hozzámegyek feleségül?

Anya:

- Mit szólnál lányom, ha újra férjhez mennék?

Leány:

- Én semmit.

Anya:

- Ki örülne ennek legjobban, te vagy az új férjem?

Leány:

- Azt hiszem az én férjem.

- Hallottam, hogy megnősült a fiad! – kezdi a beszélgetést Kovácsné.
- Jaj, ne is mond! A házassága kész katasztrófa – panaszkodik Szabóné. – Az az asszony egész nap nem csinál semmit. Délig hever az ágyban, a fiammal viteti az ágyába a reggelit. Be sem teszi a lábát a konyhába, a fiam főzi az ebédet. Egész nap henyél, még a kávé is a fiammal szolgáltatja fel magának. És ami mindennek a teteje, a múlt héten még egy nercbundát is kizsarolt magának ez a némbér!
- Ó, szegénykém! – csapja össze a kezét Szabóné.
- És a lányod, hogy ment férjhez?
- A lányom, az igen. Ő igazán jól választott. Csodálatos férje van. Képzeld ágyba viszi neki a reggelit. Megfőzi az ebédet, mert imád főzni. Kényezteti, pihenteti, még a kávé is felszolgálja neki. Sőt, a múlt héten vett a lányomnak egy nercbundát!

Kovács hazajön, és így szól a feleségéhez:

- Látom megint itt járt az anyád!

- Valóban itt volt, de te ezt honnan tudod?
- Mert az esküvői fotónkon le van köpve az arcképem.

A feleség matat a könyvespolcon, s a férje megkérdi:

- Mit keresel, szívem?
- Az egészségügyi felvilágosító könyvet.
- Mi a címe?
- Hogyan éljünk százhusz évig?
- Ja! Azt elégettem.
- Miért?
- Mert láttam a múltkor, hogy az anyád kezdte el olvasni.

Tegnap elmondtam a véleményemet az anyósomnak.

- Na és mit szolt?
- Gratulált a bátorságomhoz.

- A feleségem anyja gyakran mondogatja, hogy nőies vagyok. Nem zavar, mert hozzá képest tényleg az vagyok.

- Ha néha össze-össze kapunk az anyósommal, mindig az enyém az utolsó szó.
- Mit mondasz neki olyankor?
- Igenis mama...

- Hogy szól manapság az ötödik parancsolat?
- Tiszteld anyósodat, hogy hosszú életű légy a Földön!

A cirkuszban az így szól a bűvész a közönséghez:

- Mélyen tisztelt hölgyeim! Szíveskedjék valaki önök közül ide fáradni. Ráterítem ezt a nagy kendőt, és a hölgy nyomtalanul eltűnik. A síri csendben egyszer csak megszólal egy férfi:
- Mama, talán megpróbálhatná...

Két férj beszélget:

- Tudod, hogy fogják kipróbálni az új hidat terhelés alatt?
- Hogy?
- A város összes anyósát meghívják, hogy nyüzsögjenek a hídon. Ha nem szakad le, jó. Ha leszakad, még jobb.

- Az anyósom kőhajításra lakik tőlünk. Leteszteltem.

- Van riasztó a kocsijában?
- Csak az anyósom ül benne.

- Madárijesztő kéne a kertjébe, szomszéd úr!
- Nem kell ide!... Az anyósom egész nap a kertben matat.

- Melyik a kedves anyósod?
- Amelyik jobbra áll a madárijesztőtől, vagy amelyik balra?
- A középső.

- Szomszéd, tudna adni pár vödör vizet?
- Minek a víz magának, hisz ott van a kútja?
- Ott van, ott van, de beleesett az anyósom, és csak az álláig ér a víz!

Megértés:

Kovács taxit hív, mert az anyósa elutazik. Betuszkolja a mamát a kocsiba, majd odaszól a sofőrnek:

- Aztán siessen, nehogy lekésse az anyósom a vonatot!... Ne féljen uram – mondja a sofőr vi-gyorogva. Úgy fogok sietni, mintha a saját anyósomat vinném.

A pályaudvar peronján találkozik Kovács a barátjával.

- Te is az anyósodat várod?
- Dehogyan várom, jön!

- Képzeld milyen szerencsétlenség történt! Kisiklott a vonat, amivel az anyósomnak kellett volna megérkeznie hozzánk.
- És mi lett vele?
- Semmi, mert lekészte a vonatot.

Kovács anyósa a nyaralásból hazatérve kérdi a bejárónőt:

- Mondja csak, Maris, szomorkodott sokat a vejem, mikor elutaztam?
- Eleinte nem, hanem most, az utolsó napokban, már nagyon odavolt szegény!

- Mi az abszolút vegyes érzelem?
- Ha látjuk, amint az anyósunk a szakadékba zuhan a vadonatúj Mercedesünkkel.

Két barát beszélget:

- Hallottad? A Kovács anyósa beleesett a kanálisba.
- Szegény asszony!
- De időben érkezett segítség, és kihúzták.
- Szegény Kovács!

- Mi a különbség a baleset és a balszerencse között?
- Baleset az, ha valakinek az anyósa vízbe esik. Balszerencse, ha kihúzzák.

Az ifjú férj hazatér a munkából. A felesége boldogan a nyakába ugrik, és azt mondja neki:

- Drágám, én olyan boldog vagyok! Nem akartam megmondani neked, amíg nem voltam benne biztos! Nemsokára hárman leszünk!

A férj elérékenyülten mondja:

- Jaj, micsoda öröm! És ez már biztos?
- Igen. Ma kaptam egy táviratot: Eladom a házamat. Stop. Hozzátok költözöm. Stop. Holnap ér-kezem. Stop. Mama.

Fenyegetőzés:

Megtörtént az első komoly veszekedés az ifjú házaspár között. Az asszonyka elkezd csomagolni?

- Visszamegyek a mamához.
- Csak menj!
- De majd veled jövök vissza!

A fiatalasszony sírva panaszkodik az anyjának:

- Képzeld mama, a férjem hajnalban jött haza, és megint elitta az egész havi fizetését. Megbüntettem mama, visszaköltözöm hozzád!
- Jól van kicsikém... és mi az a folt a szemed alatt? Talán meg is vert?
- Igen mama.
- Na, akkor keményebb büntetést érdemel. Tudod mit, én költözöm hozzátok.

Felsóhajt a férj:

- Hej, hol vannak már azok a régi, szép idők, amikor egy kiadós veszekedés után a feleségem hazarohant az anyjához. Ma már idehívja...

Szakad az eső, dörög, villámlik. Csöngetnek.

- Jaj, Anyuka! Miért ácsorog az esőben? Miért nem megy haza?

Csöngetnek. A vő kinéz. Ott áll az anyósa két nagy bőrönddel.

- Fiam, itt maradhatok egy ideig?
- Ameddig csak akar, mama – azzal becsapja az ajtót az orra előtt.

Kovács meglátogatja egy kollégáját, aki végigvezeti a lakáson.

- Ez antik kép? – áll meg egy festmény előtt Kovács.
- De mennyire!
- Kit ábrázol?
- Az anyósomat lány korában.

Két barát beszélget:

- Egy dolog tetszik nekem az anyósodban!
- Igen? És mi?
- Az, hogy nem az enyém.

Kovácsékhoz becsönget az ószeres:

- Nincs valami ócska vacak, amitől szívesen megszabadulna? – kérdi az ajtóban álló Kovácstól.
- Várjon egy pillanatig! Hívom az anyósomat.

Kovács a családjával fényképészhez megy. A fotós azt mondja Kovácsnak:

- Tessék kérem barátságos arcot vágni.
- Kovács az anyósára néz:
- Mama, menjen ki!

A jogászhallgató vizsgázik:

- Mi a bigámia büntetése?

– Két anyós!

Sokat kíván:

- Ön megmentette az életemet. Mivel hálálhatnám ezt meg?
- Vegye el az anyósomat, és költözzék vele Afrikába!

Egy vadász szafarira ment a feleségével és az anyósával. Letáboroztak a dzsungelben. Egyik éjjel a feleség kétségbeesetten keltegeti a férjét:

- Drágám, eltűnt a mama, gyere, keressük meg!

A vadász megragadja a puskát, és elindulnak a sötét éjszakában. Nem messze a sátruktól, egy tisztáson rémisztő látvány tárul eléjük: a mama egy bokor előtt áll, és egy hatalmas hímoroszlánnal néz éppen farkasszemet. A fiatalasszony rémülten suttozja a férjének:

- Uramisten, most mi lesz?
- Semmi – feleli a vadász.
- Az oroszlán kereste magának a bajt, hagyjuk, hogy egyedül másszon ki belőle!

Egy házaspár Afrikába utazott, bölényvadászatra. A szafarira magukkal vitték az anyóst is. Éjszaka rázza a feleség a férjet:

- Ébredj! Egy oroszlán betört a bungalóba, ahol az anyám alszik. A férj bosszúsán mondja:
- Ugyan! Mit érdekel engem az oroszlán sorsa!

Az állatgondozó rémülten rohan a cirkuszigazgatóhoz:

- Direktor úr, direktor úr! A királytigris megtámadta a kedves anyósát!

Az igazgató rémülten felugrik, és kétségbeesetten kiáltja:

- Szent Isten! Most hol szerezzek egy másik tigrist?

- Tudod, mi a különbség az oroszlán és az anyós között?
- Az oroszlán szelídíthető.

Ausztráliai nyaralása után meséli a családfő ismerőseinek:

- Csodálatos ország! Ahol mi laktunk, ott minden volt, amit csak akarsz: bárók nekem, gyönyörű strand a gyerekeknek, napsütés a feleségemnek és cápák az anyósomnak.

- Melyik az a szent, akit az anyósával együtt ábrázolnak?
- Sárkányölő Szent György!

- Mondd, Kovács! Tudod, mit főz ma az anyósod?
- Persze, azt amit máskor!
- Mit?
- Bosszút forral.

- Hová viszed azt a két kövér libát?
- Az anyósomnak. Tegnap azt mondta, hogy a fél életét odaadná egy libáért.

Anyós és vő sétálnak az utcán, és meglátnak egy dinnyés standot:

- Jaj, fiam! A fél életemet adnám egy dinnyéért!

– Na, mama! Itt van kettő, de egye gyorsan!

Két barát találkozik:

- Tudnál még egy jó viccet mondani?
- Tudok, de miért?
- Mert amit tegnap mondtál, azt elmeséltem az anyósomnak.
- És?
- Félholtra röhögte magát.

Kovács felesége sírva panaszkodik:

- Kibírhatatlan veled az élet!
- Hát akkor menj az anyádhoz! – kiált vissza a felhergelt férj.
- Hiszen tudod, hogy már nem él szegény.
- Éppen azért!

Két szomszéd beszélget a folyosón:

- Mondja Kovács úr, miért engedi zongorázni az anyósát? Hiszen se hallása, se tehetsége. Egyszerűen pocskul játszik.
- Tudom, de akkor legalább nem főz.

Egy úr megszáll a vidéki fogadóban.

- Mondja kérem, – kérdi a tulajdonostól –, miért változtatta meg a fogadó nevét? Tavaly még a „Bárányhoz” volt címezve, most meg az áll a bejárat felett, hogy „Fogadó a Sárkányhoz”.
- Egyszerű az oka – feleli a fogadós. – Nemrég hozzánk költözött az anyósom.

- Nézd szívem – mondja Kovács a feleségének –, én igazán türelmes ember vagyok, nem akartam szólni, de kezd kínossá válni, hogy az anyád már húsz éve nálunk lakik.
- Az én anyám?
- Azt hittem a tied.

- Az anyósom egyetlenegyszer jött el hozzánk az esküvő után.
- Te mázlista vagy!
- Azt hiszed? Aztán el se ment többet.

- Édesem, miért vágta le a kutya farkát? – kérdi a feleség a férjét.
- Nekem ne csóválja az a dög, amikor az anyád jön!

- Meghalok a vöm egyetlen csókjáért, annyira kedvelem!
- No akkor jöjjön gyorsan mama!...

- Az anyósomnak van egy rendkívül idegesítő szokása. Lélegzik...

- Miért olyan gondterhelt mostanában, barátom?
- Nyugtalan vagyok... Az anyósom már napok óta igen szívélyesen viselkedik, feltűnően kedves.
- Ajaj! Ebből még tényleg baj lehet...

Két régi barát nő beszélget:

- Képzeld, milyen fontos döntés előtt állok.
- Miről kell döntened?
- Hát tudod az egyik lányom Szegedre költözött, a másik Debrecenbe. Most melyikhez menjek lakni?
- Mit mond a két vejed?
- A szegedi Debrecenre javasolja, a debreceni Szegedet.

- Megvolt mindenem, amit csak ember kívánhat magának: siker, pénz, egy csodálatos feleség, szép gyerekek...
- És?
- És akkor váratlanul hozzánk költözött az anyósom...

A házasság nagyon kockázatos vállalkozás, mert sohasem lehetünk elég óvatosak az anyósunk megválasztásában.

- Ha jól értelmezem a szavait, maga a vejem szeretne lenni.
- Fenéket szeretnék! De ha egyszer elveszem a lányát, akkor ez így alakul.

Az anyós csak egyszer mond igent: Amikor a lánya kezét kéri.

- Maradt még valami a feleséged hozományából?
- Hogyne, az anyósom!

Az a férfi, aki árva lányt vesz feleségül, a legszebb hozományt kapja.

- Hogyan tudsz vitába keveredni az anyósoddal?
- Mondj neki bármit.

Könnyebb egy papagájt beszédre tanítani, mint egy anyóst hallgatásra bírni.

- Mi a különbség a kés és az anyós nyelve között?
- A kés a sok használatban elkopik, míg az anyós nyelve egyre élesebb lesz.

Kovács állatkerti kirándulásra megy a családjával. A víziló medencéjénél egyszer csak az anyósához fordul:

- Látja mama, mekkora szája van, mégsem szól egy szót sem!

Három férfi azon vitatkozik, hogy melyiknek az anyósa beszél legtöbbet.

- Az enyém annyira győzi szóval – mondja az első –, hogy nem is vettünk tévét. Minek? Úgysem tudnánk a műsorra figyelni...
- Az semmi! – veszi át a szót a második. – Az enyém annyit beszél, hogy a múltkor betegálmányba vett az orvos súlyos halláskárosodással!

A harmadik hallgat.

- Na, és a tiéd? – kérdik tőle.

- Mi most jöttünk vissza a Balatonról.
- És?
- Ha látnátok az anyósomat! Le van barnulva a nyelve.

Két szomszéd beszélget:

- Tudja az én papagájom annyit beszél, hogy nem jutok tőle szóhoz.
- Az, semmi! – mondja a másik. Az én papagájom mellett az anyósom sem tud szóhoz jutni.

- Hány férfi kell egy villanykörte becsavarásához?
- Egy se. Elég egy anyós, akinek a szövegétől a villanykörte becsavarodik.

Feleség:

- Béla! A mama megharapta a nyelvét.

Férj:

- Borzasztó! Azonnal orvost kell hívni! Mondd azt, hogy a mama megmérgezte magát.

A férj elkíséri az anyósát a doktorhoz. Az orvos megvizsgálja, és azt mondja:

- Asszonyom, Önnek nagyon csúnya a nyelve.
- Doktor úr, maga összebeszél a vejemmel!

- Miért állsz ki az erkélyre, amikor énekel az anyósod?
- Mert még azt hinnék a szomszédok, hogy verem.

Az anyóst kórházba szállítják egy szívroham után. A doktor mondja a férjnek:

- Sajnos csak rossz hírekkel tudok szolgálni!
- Istenem! Túléli?

Két házasember beszélget:

- Na, hogy sikerült az anyósod epeműtétje?
- Tudod, a követ kivették, de az epéje sajnos a régi.

- Hallom, kórházban van az anyósod.
- Igen, megműtötték. De sajnos az epéje bent maradt.

A munka nemesít, az anyós keserít.

A pénz olvasva, az asszony verve, az anyós sehogyan se jó.

- Mikor jó az anyós?
- Amikor porhanyós.

Az Internet is hemzseg az anyósviccektől. Ezek stílusa többnyire ilyen:

- Hány fogra van szüksége egy anyósnak?
- Kettőre. Az egyikre azért, hogy bontsa vele a sört, a másikra meg azért, hogy fájjon.

Kovácsné látogatóba érkezik a lányához. Unokája a kis Aladár fogadja:

- De jó, hogy megjöttél, nagy! – ugrál örömeiben – Most legalább apu bemutathatja a mutatványát.
- Milyen mutatványát?
- Hát a falmászást.
- Falmászást? Honnan veszed ezt?
- Azt mondta anyunak, hogy ha egy hétig itt maradsz, ő a falra mászik.

Két anyós beszélget:

- Milyen szép ősz haja van a vejednek!
- Látod, még azt is nekem köszönheti.

- Lajos! Lajos! – kiabál barátja után a lóversenypálya tribünjéről Béla. – Képzeld, egy vagyont nyertem a Csibész nevű lóval!
- Fantasztikus! És kitől kaptad a tippet?
- Az anyósomtól.
- Nem igaz! Az anyósodtól?
- Tőle bizony! Amikor eljöttem hazulról, ezt kiabálta utánam.

Kovácsnak ellopták a kabátját a kávéházban. Nagyon oda volt, főleg azért, mert rettenetesen félt az anyósa nyelvétől. Pár nap múlva az utcán találkozott a barátjával, aki megkérdezte:

- Na, hallottál már valamit a kabátodról?
- Mi az, hogy hallottam? Mást se hallok napok óta!

Kovács bemegy egy nőikalap-szaküzletbe.

- Kérem, az anyósomnak szeretnék egy kalapot venni.
- Milyen feje van önagyságának?
- Randa!

Az anyós bontogatja a vejétől kapott karácsonyi ajándékot, majd döböntően mondja:

- De hisz ez a doboz vattával van tele!

Mire a veje:

- Anyuka, hát maga kért fülbevalót karácsonyra!

- Képzeld, ma rájöttem, hogy tényleg nagy öröm adni!

**Anyósomnak ajánlottam, próbálja ki.
Biztos emlékszik még rá...**

- Mi történt?
- Az anyósomnak vettem egy szép, nagy, drága követ. Életem legboldogabb napja, pedig a feliratot rávésetni is egy kisebb vagyon volt!
- Milyen feliratot vésettél rá?
- Nyugodjék békében.

Karácsonyra egy férfi sírkövet vesz az anyósának. Eltelik egy év, jön a karácsony, de ezúttal semmit sem vesz neki. Amikor az anyós reklamál, visszavág:

- A tavalyi ajándékot sem használja!...

Anyós mondja a vejének:

- Képzeld azt hallottam, hogy a butaság fertőző.
- Hm? Mindenesetre ne menjen társaságba mama!

Az anyós veszekszik a vejével:

- Teljesen elittad az eszedet!
- Nekem legalább volt mit, mama!

Az anyós meséli a vejének:

- Képzeld, tegnap voltam a gondolatolvasónál.
- Na, biztosan hamar végzett, mama...

- Ugye jól sikerült a portré, amit az anyósáról készítettem? – kérdi a festő Kováctól.
- Hogy jól sikerült? Annyira élethű, hogy ha ránézek, felkavarodik a gyomrom.

Egy anyósnak három lánya van, na meg három veje is. Elhatározza egyszer, hogy kipróbálja, melyik veje kedveli őt leginkább. Elmegy a legidősebb lányához, s addig-addig tüsténkedik az udvaron, míg beleesik a kútba. A vőnek egyéb sem kell, le a kabátot, s zsupsz, ugrik utána kimenteni. Aztán meg orvost hívat, s napokig ápolja gyöngéden. Amikor elmegy, a vő egy Fiatot talál az udvaron, a szélvédőn cédula? „Jótett helyébe jót várj! Anyósod.”

Utána elmegy a középső lányához, s ott is beleesik a kútba. A vő először húzódozik, de végül felesége unszolására leenged egy kötelet, és felhúzza az asszonyt, majd ágyba fekteti. Másnap reggel a vő kimegy az udvarra, hát ott áll egy Skoda, s a szélvédőn cédula: „Jótett helyébe jót várj! Anyósod.”

Elmegy az anyós a legkisebb lányához is, kimegy az udvarra, s hogy, hogy nem ott is beleesik a kútba. A veje lenéz a mélységbe, kárörvendően legyint, s otthagyja az asszonyt. Bemegy a házba, iszik néhány pohár bort, majd aludni tér.

Másnap, amikor felkel, kimegy az udvarra. Hát ott áll egy gyönyörű Mercedes, a szélvédőn cédula: „Jótett helyébe jót várj! Apósod.”

- Ó, az én drága vejem áldott jó ember! Mindenhová elvisz engem.

A vő rezignáltan teszi hozzá:

- Ez igaz. De a mama mindenholnan visszatalál.

- Miért nem lehet az anyóssal bújócskázni?
- Mert nincs olyan marha, aki megkeresné.

Feleség a férjnek:

- Béla! Az ufonauták barátaink, vagy az ellenségeink?
- Miért kérded, szívem?
- Mert az előbb leszállt egy csészealj, és elvitték az anyámat.
- A barátaink!

Kovács ellátogat az örültek házába. Egy örült, égnek álló hajú alak rohangál a folyosón, és ezt kiabálja:

- Megölöm az anyósomat! – Megölöm az anyósomat!

Kovács odamegy az orvoshoz, és csodálkozva kérdi:

- Mondja doktor úr, hogy kerül ez a bolondok közé?

Kovácsához kihívják az orvost. Megvizsgálja.

- Nincs komoly baja, csak egy kis hánytatószerre van szüksége.

Kovács odaszól a feleségének:

- Szólj anyádnak, hogy jöjjön be pár percre.

Az orvos mondja a betegnek:

- Három-négy napig maradjon otthon, és pihenje ki magát.
- Nem tehetem, doktor úr.
- De hát miért nem?
- Mert otthon van az anyósom.

Az anyós felhívja orvos vejét.

- Fiam, kificamodott a bokám, most mit csináljak?
- Sántítson mama!

Feleség kétségbe esve rohan a férjhez:

- Drágám, anyám éppen ebédet akart készíteni, amikor valamiért felment a padlásra, és leesett a létráról. Most mit csináljak?
- Paprikás krumpli jó lesz, azt szeretem...

- Halló! Doktor úr? Itt Kovács. Az ön vizitje után az anyósom rosszabbul lett. Kérem, jöjjön el még egyszer!

A férj meglátogatja a kórházban lévő anyósát. Miután hazament, megkérdezi tőle a felesége:

- Na, hogy van?
- Szépen gyógyul, de a reményt nem adjuk fel.

Miért vagy olyan szomorú?

- Beteg az anyósom.
- Komoly baja van?
- Nem mondhatnám.
- No, akkor ráérsz szomorkodni, ha felgyógyul!

- Miért vagy olyan szomorú barátom?
- Mert az anyósom nagyon beteg, és ez engem nyugtalanít.
- Ki kezeli?
- Kovács doktor.
- Na, akkor ne nyugtalankodj. Az én megboldogult anyósomat is ő kezelte.

Az anyós nagyon beteg. A veje kihívja hozzá az orvost. A doki megvizsgálja, és közli:

- Sajnos, itt már nem segít a tudomány.
- Tudom, azért hívtam épp magát, doktor úr!

Kovács felhívja az orvost:

- Doktor úr, az anyósom holnap felkeresi önt a macskánkkal! Kérem, adjon neki valami gyorsan élő mérget... Tudja nagyon vén már...
- Rendben! – felel az orvos. – De mondja, azután a macska hazatalál egyedül?

Mondja kedves Kovács úr, hová siet olyan lelkesen az anyósával?

- Hát maga nem tudja, hogy ma van a választás?
- És pont az anyósával megy szavazni? Hiszen azt mondta, úgy utálja, hogy rá sem tud nézni...
- Pont azért viszem...
- Hogyhogy?
- Hadd szokja az urnát...

- Összevesztem anyósommal, pedig csak igyekeztem kedves lenni. Megkérdezte, hogy ha meghalna, akkor gyűjtanék-e gyertyát a sírján halottak napján? Mondtam neki, hogy még tűzijátékot is!

Bíró a tanúhoz:

- Amikor látta, hogy a vádlott az ötödik emeleti ablakból ki akarja dobni az anyósát, miért nem sietett a segítségére?

Tanú:

- Mert láttam, hogy a vádlott elég erős ember, egyedül is meg tudja tenni.

A tízemeletes ház legfelső szintjén egy férfi ki akar lökni egy asszonyt az ablakon. Az utcán bámészkodók közül felkiált valaki:

- Fúj! Ki akarja lökni a feleségét!
- Nem a feleségem, az anyósom! – kiált vissza a tizedikről a férfi. Mire a bámészkodó:
- Nézd, hogy kapaszkodik a rohadék!

Egy férfi lemegy a házmesterhez:

- Jöjjön gyorsan, házmester úr, mert az anyósom ki akar ugrani az ablakon.
- És miért kellek én ehhez?
- Mert beszorult az ablakba.

Az anyós ablakpucolás közben majdnem kiesett az ablakon. Két kézzel kapaszkodott az ablakpárkányba, miközben iszonyúan ordított. Hazatérő veje lentről meglátta, és felkiabált neki:

- Jaj, mama, ne legyen már olyan ideges! Próbálja kicsit elengedni magát!

Az anyóst kórházba szállítják egy szívroham után. A doktor mondja a férjnek:

- Sajnos csak rossz hírekkel tudok szolgálni!
- Jaj! Túléli?

- Hogy lehet agyonütni az anyóst a törölközővel?
- Egy fél téglát kell belecavarni.

- Mit csinál egy rendes vő, ha meghalt az anyósa?
- Elengedi a torkát.

Rádiós kívánságműsorban:

- Anyósom bent égett a házban, ennek emlékére szeretném kérni a Romantic együttestől a „Szerelem a bőröd illatát” című számot!

Bíróság előtt:

- Tehát beismeri, hogy tetteleg bántalmazta az anyósát?
- Igen, beismerem.
- Jó, akkor nem szükséges őt is beidézniem.
- Talán mégiscsak jó lenne, bíró úr, mert ha látná, talán enyhítő körülménynek számítana.

- Vádlott, ön kiverte az anyósa két fogát. Mit tud felhozni mentségére?
- Hát az anyósomat.

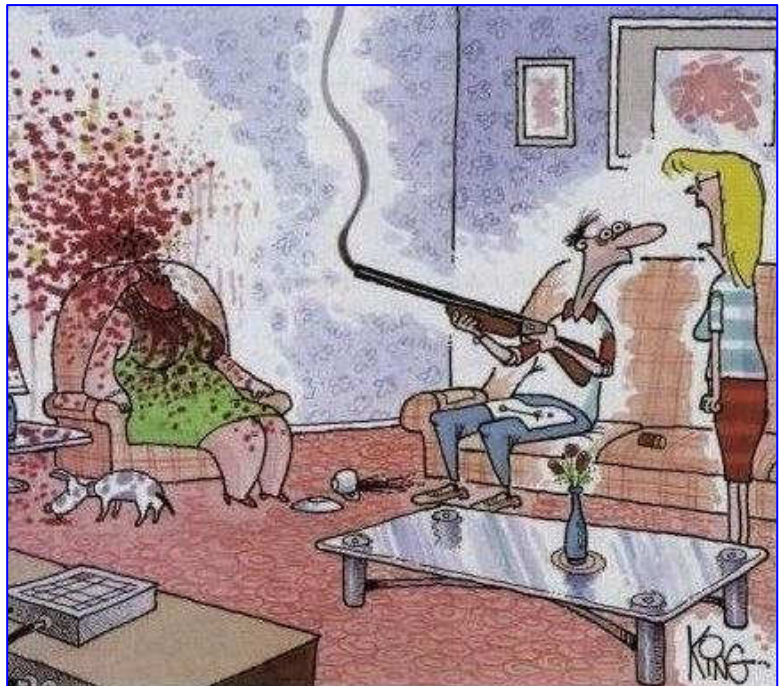

- Apu miért fut a nagymama cikcakkban?
- Pszt, maradj csöndben kisfiam!
- De apu, miért fut a nagymama cikcakkban?
- Pistike, most ne zavarj! Látod, hogy nem érek rá...
- De apu, miért fut a nagymama cikcakkban?
- Fogd be a szád Pistike, és inkább adogasd a töltényeket.

Két vadász beszélget poharazás közben.

- Tudod, hogy mikor kacsintottam utoljára az anyósomra?

– Egy fenét baleset! Sosem szeretted anyut!

- Nem. Mikor?
- Hát, amikor célba vettem.

- Meddig kell fél szemmel nézni az anyóst?
- Amíg meg nem húzod a ravaszt.

A bíró így szól a vádlotthoz:

- Az anyósa különös körülmények között halt meg. Két napra rá a feleségét halálra gázolta egy autó. Ismerje el, hogy ez roppant gyanús!
- Ugyan bíró úr – feleli a vádlott –, ez csak a véletlenek szerencsés összjátéka.

A bíró kihallgatja Kovácsot:

- Maga ellen az a vád, hogy megölte az anyósát. Miért tette?
- A feleségem kért rá...
- Hogy mondhat ilyet? Szégyellje magát! Hiszen a felesége imádta az édesanyját!
- Igaz bíró úr, de mielőtt a nejem elutazott azt mondta: „Lajos, ha a mamát alvás közben egy légy zavarja, ne keltsd fel, hanem üsd agyon!”

Bíró:

- Mivel magyarázza, hogy mellbe lőtte az anyósát.

Vádlott:

- Hát azzal, hogy lefelé hord a pus-kám.

- Miért nézi olyan búsan azt a fát szomszéd?
- Szomorú történet jut eszembe róla:
- Most egy éve erre akasztotta fel magát az anyósom.
- Adna nekem egy oltóágot belőle?

A gazda anyósát agyonrúgta a Ráró. A temetésen a falu minden tehetős parasztja jelen van, sorban oda is járulnak hozzá. A plébános elismerő hangon megjegyzi:

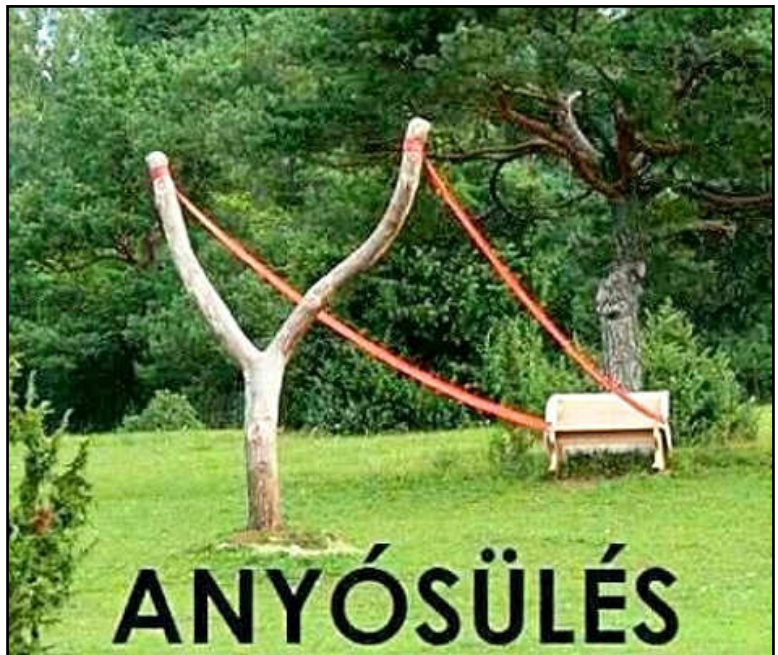
- Ejnye, nem is tudtam, hogy a kend anyósát ennyire szerették az emberek!
- Dehogy szerették – legyint a gazda. – Mind a lovamat akarja megvenni.

Tegnap este Lajoséknál voltunk. Egy ideig nyomott volt a hangulat, de aztán jött egy távirat, hogy meghalt az anyósa...

- Mennyi ideje vagy házas?
- Éppen öt éve.
- És még mindig nem ért semmi családi öröm?
- Jaj, dehogynem! Tavalý temettük az anyósomat...

- Szervusz Lajos! Hol voltál?
  - Jaj, ne is kérdezd! A temetőből jövök, most temettem el az anyósomat.
- És miért vagy így összekarmolva?
- Mert védekezett.

Kovácsnak nagyon fáj a feje. Beül a kocsmába, rendel fél konyakot, hátha az segít. Kisvártatva beront a barátja.

- Az anyósodat baleset érte! – mondja feldúltan.
- Kovács szótlánul ül tovább.
- Mi az? Egy szavad sincs a dologhoz?
  - Ha neked is így fájna a fejed, te sem tudnál örülni semminek!

Egy paraszt szánt a földjén. Kimegy hozzá a szomszédja.

- Hé, szomszéd! Meghalt az anyósa!
- A paraszt tovább szánt. Mire a szomszéd:
- Hé, nem hallja?
  - Hallom én. Csak előbb a munka, aztán a multság!

A multimilliomos anyósát elrabolják. Egy hétig hírért sem hallja, a nyolcadik napon azonban megszólal a telefon:

- Uram, az anyósa a fogságunkban van – jelentkeznek az emberrablók. – Százezer dollár váltásdíjért visszaadjuk, de ha nem fizet...
- A milliomos közbevág:
- A dupláját adom, ha továbbra is fogva tartják.

Kovács elmegy a rendőrségre, és bejelenti, hogy eltűnt az anyósa.

- Mikor tűnt el? – kérdi az ügyeletes tiszt.
- Két hónapja.
- És miért csak most jelenti be?
- Mert eddig nem akartam elhinni.

- Képzeld, a falióránk leesett a falról! Ha egy másodperccel hamarabb történik, pont az anyósom fejére zuhan!
- Ez a rohadt óra mindig késett...

Az anyós és a veje gyalog mennek az emeletre, mert elromlott a lift. A vej hamar a harmadikra ér mikor az anyós még csak az elsőt piheg.

- Mama, az isten áldja meg, mozogjon már egy kicsit gyorsabban...
- Meglátom majd fiam, hogy hetvenévesen hogyan fogsz így felszaladni a harmadikra...
- A rohadt életbe mama, még azt is meg akarja élni?

- Mama, ma olyan szép, mint egy csillár.
- Ó, köszönöm fiam, tudom én azt...
- Csak kár, hogy nem lóg!

- Miért vagy olyan szomorú Kovács?
- Hagyd el... nem tudok sírkövet csináltatni az anyósomnak.

– Mit beszélsz! Hiszen az anyósod még él!

Erre Kovács bánatosan:

– Hát ez az.

– Jöjjenek gyorsan! – robban be egy pizsamás férfi a kerületi rendőrkapitányságra. – Az anyósom felakasztotta magát!

– Na, és levágta a kötélről? – érdeklődik útközben a rendőr.

– Hová gondol! Még élt!

Az anyós haldoklik az ágyon:

– Jaj, mindjárt meghalok! A plafonon meg mászik egy pók!

Mire a veje rászól:

– Mama! Egyszerre csak egy dologra koncentráljon!

– Mi az anyós egyetlen jó tulajdonsága?

– Az hogy halandó.

Két barát beszélget:

– Mond, mibe halt meg az anyósod?

– Gombamérgezésbe.

– Ezt nem értem. Én úgy hallottam, hogy tele volt zúzódásokkal.

– Tudod, az Istenek sem akart enni.

Két rab beszélget:

– Téged miért ítélték el?

– Szerelmes lett belém az anyósom.

– És?

– Elcsavartam a fejét.

– Főnök úr, kérek egy rendkívüli szabadnapot. Szeretnék elmenni az anyósom temetésére.

– Én is barátom, én is...

Kovács találkozik a barátjával:

– Mit rejtegetsz a kabátod alatt?

– Egy urnát. Tudod, az anyósom hamvai vannak benne.

– És miért dugdosod?

– Nem tudod milyen irigyek az emberek?

– Mennyi az anyós ideális súlya?

– Három és fél kiló, urnával együtt.

Kovács beállít a temetkezési vállalkozóhoz:

– Kérem meghalt az anyósom. Milyen módjai vannak önöknél a végtisztesség megadásának?

– Hát uram, van először is a rendes temetés, amikor a megboldogultat koporsóba helyezük, és sírban hantoljuk el. Aztán van a hamvasztás. De arra is lehetőség van, hogy a koporsót vagy az urnát beleöntjük egy betontömbbe.

- Melyiket parancsolja?
- Biztos, ami biztos, mind a hármát, ebben a sorrendben.

Kovács összefut a barátjával:

- Kinek viszed azt a csokor virágot?
- Az anyósomnak.
- Képzelem mennyire fog örülni neki.
- Nem hinném. A temetésére viszem.

Hirdetésfelvétel az újságszerkesztőségben:

- Mennyibe kerül a gyászjelentés.
- Milliméterenként 10 forint.
- Te jó Isten. Az anyósom 180 centi magas volt.

Megy a halotti menet. Megállítja őket egy rendőr, és megkérdi:

- Kit temetnek?
- Az anyósomat – szól a férfi.
- És miért viszik fordítva a koporsót?
- Mert hanyatt fekvé horkol...

Egy úr koszorút rendel anyósa sírjára.

- Milyen felirat legyen a szalagon? – kérdi a virágkereskedő.
- Hát nem is tudom.
- Talán: Viszontlátásra?
- Isten ments!
- Inkább ezt: Isten hozzád mindörökre!

Nincsen nagyobb boldogság, mint egy gazdag anyós sírjára koszorút tenni.

Két frissen hantolt sír a temetőben, pontosan egymás mellett. Mindkettőnél gyászruhás férfi áll. Egyszer csak az egyik halkán átszól a másiknak:

- Feleség?
- Nem, anyós.
- Az sem rossz...

Kovács az anyósa temetésén odalép a sírgödörhöz, és beleszór egy nagy zacskó szódabikarbónát.

- Miért csinálod ezt? – kérdezik tőle.
- Hogy a föld könnyebben megeméssze!

- Drága barátom! Fogadja őszinte részvételem! Nem lehet könnyű az embernek elveszíteni az egyetlen anyósát.
- Mi az, hogy könnyű? Szinte lehetetlen!

A boldogság ott kezdődik, ahol az anyós végződik.

- Hogy hívják az ideális anyóst:

– Megboldogult.

A vő felhívja az apósát. Hosszan beszélgetnek, aztán a vő megkérdi:

- És a mama hogy van?
- De fiam, két éve meghalt, tudod jól!
- Persze hogy tudom. De olyan jó hallani!

– Elgondolkodott már valaki azon, hogy miért nincsenek apósviccek?

Az egyik legkellemesebb érzés az anyósra való visszaemlékezés.

- Te hiszel a halál utáni életben? – kérdi Kovácsot a kollégája.
- Természetesen – feleli Kovács. – Mióta az anyósom meghalt, teljesen újjászülettem!

Kovács az anyósa temetéséről ballag hazafelé. Egyszer csak lezuhan mellette egy téglá, és majdnem agyonüti. Kovács ijedten ugrik félre, aztán felnéz az égre, és így szól:

- Mi az mama, már fent van?

- Hallom, hogy meghalt az anyósod. Hány éves volt?
- Kilencvenhárom.
- És az elméje még ép volt?
- Ez csak holnap derül ki. Akkor bontják fel a végrendeletét...

Egy fűzfapoéta rímekbe szedte az anyósról alkotott véleményét:

Egy gondolat bánt engemet,
Asszonyt anyósával kapni meg.
Hallgatva remegni, mint egy virág,
Melyet a hervadás vasfoga rág.
Nem kell ily asszony, Istenem,
Nem kell ily asszony énnekem.

Az anyósok felkerültek a falvédőre is ezzel a szöveggel:

Hol áldás, ott béke.
Hol anyós, ott vége.

Az anyós iránti ellenszenv a húsvéti locsolóversek fabrikálóit is megihlette:

Zöld erdőben jártam,
Anyósomat láttam,
Távcsöves puskával kukkoltam,
Ne mozduljon drukkoltam.

Ezzel a mondókával sem lophatjuk be magunkat anyósunk szívébe:

Száraz ágon van két kígyó, meglocsolak vén szipirtó.

Családunk hölgytagjai körében nem fogunk sikert aratni ezzel a zöngeménnyel sem:
Zöld a moha, zöld a páfrány, meglocsollak házisárkány.

A feledékenyek ezzel a rövid mondókával mászhatnak ki a pácból:
Egy gondolat bánt engemet,
Elfelejtettem a locsolóversemet!

Aki már a közismert „Zöld erdőben jártam...” versike elején is elakad, ily módon vághatja ki magát:

Zöld erdőben jártam, és ott is maradtam.

Ennek a versikének a megtanulása sem okoz túl nagy problémát:

Felnézek az égre,
A versemnek vége.

Ha valaki sejti, hogy nem látják szívesen a lányos háznál, jobb, ha rövidre fogja a locsoló versikéjét:

Józszi vagyok, szép és laza, locsoljak, vagy húzzak haza?

A gügyék is találtak egy nekik való versikét:

Falu végén templom,
Locsoljak-e? Nemtom.
Falu végén megint templom,
Locsoljak-e? Megint nemtom.

Lírikus útonálló húsvétkor:

Zöld erdőben jártam,
Barna medvét láttam.
Szereti a mézet,
Add ide a pénzed!

Te hiszel a kísértetekben?

- Á, azok nem léteznek!
- Hogy lehetsz ilyen biztos a dologban?
- Az anyósom két éve halt meg. Ha lenne rá mód, hogy engem kísértsen, már biztos megtalálta volna!

- Mindig ezek a borzasztó anyósviccek! Meg kell mondanom, én egészen jól kijövök az anyósommal.
- Hol lakik?
- Dél-Afrikában.

Párkapcsolatok

Az emberi élet egyetlen jelenségét sem kíséri annyi vidám, szomorú vagy kegyetlen vicc, mint a házasságot. Azt szokták mondani: a házasság „veszélyes üzem”. Majd mindenki szidja, mégis törekszik rá. Aki kívül van, az befelé igyekszik; aki benne él, szeretne belőle szabadulni. Persze olyanok is vannak, akik jól érzik magukat ebben az ősrégi együttélési formában. A házasság ugyanis

nem tökéletes intézmény, de még nem találtak ki nála jobbat. Ezért ki-ki a saját tapasztalatai szerint minősíti.

- Kérek valami romantikus képeslapot, amin az a felirat van, hogy „Egyetlen szerelmemnek”...
- Tessék, ez megfelel?
- Igen, adjon belőle tízet.

Diszkóduma:

Lány: Van autód?

Fiú: Igen.

Lány: Az jó! És hány személyes?

Fiú: Kettő.

Lány: Húha! És... És hány köbcentis?

Fiú: Hatezer.

Lány: Húúú! Ééés... Ööö... Milyen gyártmányú?

Fiú: IFA⁷⁰.

A fővárosba költözött vidéki lány levelet ír az anyjának:

„Háromszor voltam szórakozni Péterrel, és minthogy három ruhám van, minden este mást vettem fel. Most azonban bajban vagyok, mert a jövő hétre meghívott színházba, és negyedik ruhám nincs. Küldjél egy kis pénzt!”

A válasz hamarosan megérkezett:

„Szerezz új fiút, és kezd elölről!”

- Mama, adj egy százast!
- Mire?
- Mire hármat számolok!

- Aranyos apucikám – bővöli a kamaszlány az apját –, a te icipici kislányodnak nagyon kellene némi készpénzecske.
- Miért nem beszélsz normálisan, mint bármelyik osztálytársad?
- Oké, öreg; hát akkor vágj hozzám legalább két rugót!

A nagy kamasz Pisti folyton pénzt kunyerál az apjától:

- Édes fiam, vannak fontosabb dolgok is az életben, mint a pénz! – korholja az apja.
- Tudom – feleli a gyerek –, de ha ezeket a „fontosabb dolgokat” táncolni vagy moziba viszem, az pénzbe kerül.

A drágalátos fiad már megint pénzt vett ki a tárcámból – mondja szemrehányón a férj a feleségének.

- Miért éppen a fiam? Lehet, hogy én vettem el – kel a fia védelmére az asszony.
- Az lehetetlen, mert még maradt benne valami!

A férj éppen reggelizik, és közben újságot olvas. Odalép hozzá a felesége.

- Jó reggelt, drágám! – üdvözli kedvesen.
- Elkéstél – mondja kimerően a férj. – Pár perccel ezelőtt kívánt jó reggelt az anyád, és minden pénzemet odaadtam neki.

⁷⁰ Német demokratikus Köztársaságban gyártott, ma már meglehetősen elavultnak számító teherautó.

– Mindig hordok egy képet a feleségemről a pénztárcámban. Ez eszembe juttatja, hogy miért nincs benne pénz.

Két barátnő beszélget:

- Azt hiszem a barátom nő.
- Miből gondolod?
- Tegnap rúzsnyomot hagytam az arcán, és mára ugyanott kék folt lett.

– Fiatalember, maga megígérte, hogy este tízre hazahozza a lányomat! Ehhez képest most hajnali három óra van. Ráadásul ez nem is az én lányom!

Az ötórai teán egy lelkes fiatalember már ötödször kéri fel táncolni ugyanazt a nőt.

- Ugye, maga szeret táncolni? – kérdi a nő.
- A legnagyobb szenvedélyem.
- Akkor, miért nem tanul meg?

Diszkóban:

- Mielőtt megismertelek, merő sivatag volt az életem.
- Akkor biztosan azért táncolsz úgy, mint egy teve.

A tánc lényege, hogy a lánynak még azelőtt fel kell kapnia a lábát, mielőtt a fiú rálépne.

Gizike megkérdezi a táncpartnerétől a tánciskolában:

- Én tangót táncolok. Hát te?

A szilveszteri buli javában tart. Kaja, pia, tánc, meggyás. Egy srác odamegy a már jó ideje ácsorgó lányhoz.

- Veled nem táncol senki?
- Nem – villan fel a lány szeme.
- Oké! Akkor feltennéd a virslit főni?

- Mondd, van már partnered a következő tánchoz?
- Még nincsen.
- Akkor légy szíves vigyázz a sörömmre, amíg visszajövök!

A fiúnak nagyon megteszik egy lány a villamoson. Odamegy hozzá, hogy leszólítsa. Aztán meggondolja magát, és odébbáll. A haverja kíváncsian kérdi tőle:

- Na, mi van, nem merted megszólítani?
- Á, dehogy. Egy felirat volt a pólóján.
- Na és mi volt az a felirat?
- „Ha ezt el tudod olvasni, túl közel merészkedtél hozzám!”

A randevú végén búcsúzkodik a pár. A fiú odahajol, hogy jó éjt puszt adjon a lánynak, mire az felháborodottan felkiált:

- Már elnézést, de nem teszek ilyet az első randevún!
- Mire a fiú enyhe éllel a hangjában:
- Nem? És az utolsón?

- Mondtam már neked, hogy gyönyörű vagy?
- Még nem.
- Akkor meg miből gondolod?

- Lehoznám neked a csillagokat is az égről.
- Kösz, de szerintem jó helyen vannak ott fent.

- Azt hiszem, nagyon boldoggá foglak tenni.
- Miért, máris elmész?

- Tudom, hogy mire gondolsz!
- Igen? És még mindig itt vagy?

- Szeretnék újra látni.
- Majd küldök egy fényképet.

- Az egyik modell-ügynökség fotósa vagyok. Éppen egy ilyen arcot kerestem, mint a tiéd.
- Plasztikai sebész vagyok. Én is éppen egy ilyen arcot kerestem, amilyen a tiéd.

Két szakadt rocker beszélget:

- Kurva jól nézel ki ma! – mondja a fiú.

Mire a lány elérzékenyülten:

- Hű, te hogy tudsz bánni a szavakkal!

A tömött autóbuszon csinos nő furakodik az ajtó felé. Útjába kerül egy fiatalember.

- Leszáll uram? – kérdi a nő.

A fiatalember megfordul, alaposan végigméri a nőt, és megkérdezi.

- Leszálljak, hölgyem?

Bomba nő áll a buszmegállóban. Esik az eső, busz meg sehol. Hirtelen elegáns sportkocsi fékez le előtte, és kiszól egy jóképű férfi:

- Hölgyem, hazavihetem?
- Nem bánom – feleli a nő. – De hol lakik?

Józsai vagyok! Kissé visszahúzódó, félénk fiú. Szeretek nagyokat sétálni az erdőben, mindenem a költészet. Állatbarát vagyok, van egy cicám, Suzy a neve, nagyon cuki. 10 éve bélyegeket gyűjtök.

- Megengedi hölgyem, hogy hazakísérjem?
- Hát, ha nem lakik nagyon messze...

- Elnézést kisasszony, idegen vagyok ebben a városban. Megmondaná, hol lakik?

- Nem bánom uram, kocsiba ülök magával, de nagyon téved, ha azt hiszi, hogy messzire juthat velem.
- Nem is kell. A közelben lakom.

- Én csak olyan nőt vagyok hajlandó feleségül venni, aki mindenben az ellentétem.
- Ilyen tökéletes lányt aligha fogsz találni.

- Egy olyan nőt szeretnék feleségül venni, aki mindenben az ellentétem.
- Nagy a választék. A világ tele van szép és intelligens nőekkel.

- Képzeld, csak tíz percig beszélgettem az új barátnőmmel, és máris lehülyézett.
- Elég lassú felfogású lehet.

Évike tánciskola után panaszkodik az anyukájának:

- Anyu, az Imre folyton tapogat.
- Hadd csak, majd megkeserüli az a disznó – mondja a mama. – Annak idején az apád is így kezdte.

Az óvodában azt a nőt vered meg, akitől akarsz valamit; Később az a nő hagy helyben, akivel Isten megvert téged.

Barátnője biztatására a fiatalember háztűznézőbe megy.

- Uram! Szeretném feleségül venni a lányát!
- A feleségemmel már beszélt?
- Igen, de ha lehet, én mégis a lányánál maradnék.

A fiú háztűznézőbe megy a szegény lány családjához. Megebédelnek, majd megszólal a vendég:

- Régen ettem ilyen finomat!

Mire a lány kisöccse:

- Mi is!

- Ízlett a vacsora, amit tegnap anyáméknál ettünk?
- Ízlett, bár én a csirke és a bor életkorát felcseréltem volna!

- Édes lányom! Tegnap itt járt a barátod, és megkérte a kezedet. Igent mondtam neki.
- De papa, én nem akarom itt hagyni a mamát! – méltatlankodik az elkényeztetett lány.
- Jól van kislányom, egye fene! Magaddal viheted...

- Miért nem veszi el a lányom, ha azt mondja, hogy ő az ideálja?
- Mert szeretném, ha meg is maradna annak.

- Miért nem veszed el azt a csinos, fiatal nőt, akinél az estéidet töltöd?
- Elvinném, de akkor hol töltssem az estéimet?

Két barátnő beszélget:

- Másfél éve vagy menyasszony? Miért nem házasodtok már össze?
- Tudod a Béla gyakran részeg, és olyankor nagyon utálok.
- És amikor józan?
- Olyankor meg nem akar elvenni.

A menyasszony kérleli a vőlegényét:

- Ha hozzád megyek, akkor ugye leszoksz a dohányzásról?
- Le én!
- És inni sem fogsz?
- Nem fogok.
- És lóversenyezni sem?
- Azt sem.
- És még miről fogsz lemondani?
- A házasságról.

Két barátnő beszélget:

- Miért küldted el a barátodat?
- Mert amit lélegzetelállító szerelemnek hittem, csak asztma volt.

- Csak nem azért szakítottál a menyasszonyoddal, mert újabban szemüveget kell viselnie?
- Nem én szakítottam vele, hanem ő szakított velem, amikor feltette a szemüvegét.

- Miért van a jó pasiknak rossz memóriájuk?
- Hát... ízé... elfelejtettem.

Könnyű azt mondani:

- Elvira, én nem tudok maga nélkül élni!
- Bizonyítsa be!

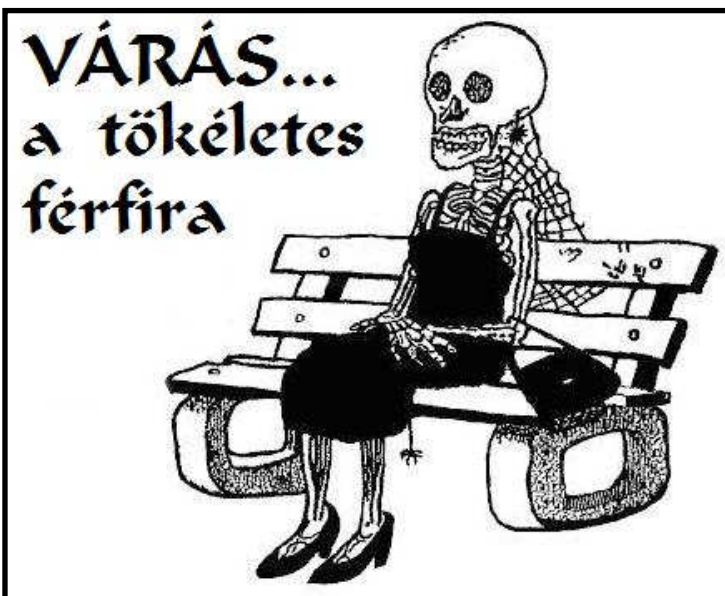

- Ha nem jössz hozzám feleségül, felakasztom magam az almafátokra!
- Jaj, csak azt ne! Tudod, hogy apám nem szereti, ha itt lógsz a ház körül...

Két barátnő beszélget:

- Képzeld, férjhez megyek a Rezső-höz...

- Pedig én azt hittem, ez csak egy könnyű flört.
- Ő is azt hitte.

- Hozzám jönne feleségül, drága kisasszony?
- Jobb ötlete nincs?
- Volna, de az illető hallani sem akar róla!

- Miért nem jössz hozzám feleségül?
- Két okból! Az egyik te vagy, a másik pedig egy másvalaki.

- A vőlegényem négyszer is szerelmet vallott, mielőtt megkérte a kezemet! – dicsekszik a menyasszony a barátnőjének.
- És ki volt a másik három nő?

- Ha én férjhez megyek, egy csomó pasi sírni fog! – dicsekszik egy nő a barátnőjének.
- Miért, egyszerre hány férfihez akarsz férjhez menni?

- Óriási szerencsém van a nőekkel!
- Miért?
- Egyik sem akar hozzám jönni feleségül.

- Irigylem ezt a Kovácsot. Mindig szerencséje volt a nőekkel.
- Ennek a csúf, ijesztő képű pasasnak?
- Igen. Senki nem akart a felesége lenni.

- Miért nem nősültél még meg?
- Mert az ideális nőt kerestem.
- Még nem találtad meg?
- De igen. Csakhogy ő meg az ideális férfit kereste.

Anyuka mondja a felnőtt lányának:

- Azzal, hogy sosem mentél férjhez, rengeteg minden kimaradt az életedből.
- Azt nem mondhatnám, legfeljebb csak az esküvő!

A nős férfi kérdezi a barátjától:

- Gondolkodtál már a házasságon?
- Ha nem gondolkodtam volna, rég nős lennék.

Az ifjú Kovács bejelenti rokonai előtt, hogy nősül. Elveszi feleségül a Szabóék által nevelt szegény lányt.

- Azt a mész lányt? – fanyalognak a nagynénik.
- Aki még nem is tisztességes – teszi hozzá a nagymama.
- És úgy öltözködik, mint egy kakadu – toldja meg egy nagybácsi.
- Még ha lenne egy kis hozománya – szól az apa is.
- De van egy nagy előnye – mondja erre a vőlegény.

- Mi az?
- Nincsenek rokonai.

- Drágám, holnap elmegyek a papádhoz és megkérem a kezedet. Szerinted mit vegyek fel?
- Hát, ahogy őt ismerem, golyóálló mellényt.

A lány elhatározza, hogy barátját bemutatja a szüleinek. A vacsoránál az apa beszédbe elegyedett a fiúval:

- No és mik a terveid a lányommal kapcsolatban?
- Szeretném feleségül venni.
- Van állásod, amiből el tudod majd tartani?
- Most még a tanulmányaimra kell koncentrálnom, de hiszek abban, hogy Isten megsegít.
- Van házad, ahol lakhattok?
- Most még nincs, de hiszek abban, hogy Isten majd segít rajtunk.

És ez így ment egész vacsora alatt. Késő este, amikor a fiú elment, az anya megkérdezi az apát:

- Na, hogy tetszett a fiú?
- Van, ami tetszik, van ami nem. Nem tetszik az, hogy nincs állása, nincs lakása, nincsenek tervei. Tetszik viszont az, hogy azt hiszi, én vagyok Isten.

- Mutass be a szüleidnek, s én megmondom ki vagy.

- Mondja, fiatalember, mekkora vagyona van, hogy el akarja venni a lányomat?
- Tízmillió forint.
- Érdekes, én is pont ennyi hozományt adok neki.
- Hát én azzal együtt gondoltam.

A fiú megkéri szíve választottjának kezét az apjától:

- Aztán van elég pénze?
- Félreértett uram! Nem megvenni akarom a lányát, hanem elvenni!...

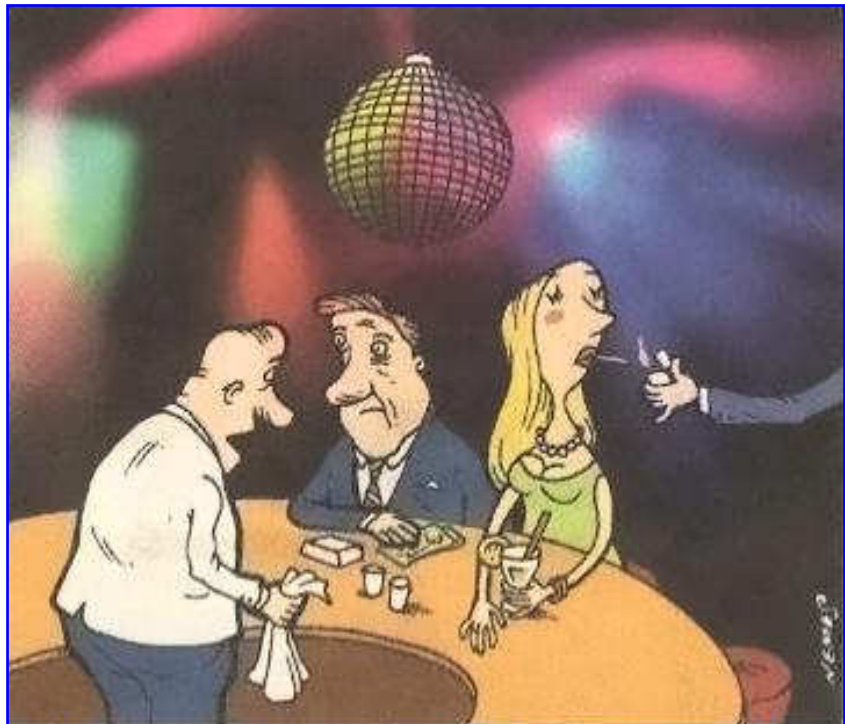

A vőlegény dicsekszik a barátainak:

- Malvinnak kétmillió forint a hozománya.

A társaság egyik tagja, aki jól ismeri a menyasszonyt, így szól:

- Az nem hozomány.
- Hanem mi?
- Fájdalomdíj vagy bánatpénz.

– Megértem, hogy sokat várt a színlelt a szerződések eltörlésétől, de őszintén szólva kétkem, hogy ez a házassági szerződésekre is vonatkozna.

- Nagyszerű partit tudok az ön számára – mondja a házasságközvetítő. A hölgynek háromszintes, tizenkét szobás villája van.
- És csinos a hölgy?
- Mondja, mit számít az? Egy ekkora házban még találkozni sem fognak.

Két dúsgazdag amerikai dinasztia összeházasítaná gyermekeit, de hajba kapnak a hozományon. A vőlegény Kleopátrát, a híres tenyészkancát is követeli, leendő apósa azonban nem adja. A házasság meghiúsul, és az egymásnak szánt fiatalok csak évekkel később, egy gardenpartin találkoznak, véletlenül.

- Emlékszik még rám? – szólítja meg a lányt a hajdani vőlegény.
- Hát persze! Maga akarta feleségül venni a tenyészkancánkat.

A nem túl fiatal és nem túl csinos titkárnőt egyik napról a másikra ostromolni kezdi a kollégája. Meg is kérdi tőle:

- Miért tesz nekem hirtelen házassági ajánlatot, Jenő? Bátorítottam én magát valaha is?
- Még kérde? Hát nem maga meséli már napok óta mindenkinek, hogy van egy gazdag nagynénje Svájcban, és hamarosan örökölni fog?

Egy férfi vacsorázni viszi újdonsült barátnőjét. A második pohár bor után rátör az őszinteségi roham:

- Be kell vallanom valamit, drágám.
- Mit?
- Nős vagyok, és két gyermekem van.
- Ejnye, de rám ijesztettél! Már azt hittem, hogy nem a tiéd a BMW.

- Egy fiatalember megismerkedik egy lánnyal egy bulin. Mikor a lány bemutatkozik a fiúnak, izgalomba jön, és egyből elkezd csapni a szelet, majd egy fél óra múlva már házassági ajánlatot is tesz.
- Ne haragudj, de alig ismerjük még egymást, és máris feleségül akarsz venni? Hisz még semmit sem tudsz rólam!
- Dehogynem! Öt éve dolgozom abban a bankban, ahol apád tartja a pénzét!

Fiú a barátnőjének:

- Akkor is szeretnél, ha az apám nem hagyta volna rám ezt a nagy vagyont?
- Jaj, te csacsi! Csak nem gondolod, hogy érdekel, ki hagyta rád a pénzt?

Egy fiatal nő lakásában csöng a telefon:

- Jó napot kívánok – szólal mag egy férfihang –, hitellehetőségeket szeretnék önnek ajánlani. Van-e szüksége jelzálog-hitelre?
- Nem, köszönöm.
- És egy olyan hitelre, mellyel az összes adósságát kifizetheti?
- Nem, nincs semmi adósságom.

– Igen magácskához jöttem, Tündike. Csak nem képzeled, hogy ezekben a nehéz időkben olyan nőnek kérem meg a kezét, aki vagyonokat költene ruhára, fodrászra?

- Akkor egy hitelre lakásfelújításhoz?
- Nem, köszönöm, nemrég újítottam fel a lakásomat a saját pénzemből.
- Na, és férjet nem keres?

- Mit adnál annak a nőnek, akinek már mindene megvan?
- A telefonszámomat.

Társaságban:

- Mondja a fia szerelemből nősült, vagy érdekből?
- Az érdek iránti szerelemből.

A milliomos megkérdi lányát udvarlójától:

- Mondja, fiatal ember, de őszintén! A lányomat szerelemből, vagy a pénzéért akarja feleségül venni?
- Őszintén? A pénz iránti szerelemből!

A hozományt mindent pótol, de a hozományt nem pótolja semmi!

- Szóval, ön feleségül akarja venni a leányomat. Az én döntésem az ön anyagi helyzetétől függ.
- Az én anyagi helyzetem pedig az ön döntésétől függ.

Leánykérőben jár a fiú, kérdi az apósjelölt:

- Elvennéd a lányom akkor is, ha nem adnék egy fillér hozományt sem?
- El én!
- Akkor nem adom hozzád. Elég hülye van már a családban.

- Egy percre sem tudtam lehunyni a szemem, amióta elváltunk. Könyörgöm, bocsáss meg nekem! Minden nap kínszenvedés nélkül, ostoba voltam, amikor azt hittem, hogy mások jobbak lehetnek nálad. Rá kellett jönnöm, hogy még mindig Téged szeretlek, teljes szívemből! Örökké szerető barátnőd: Mónika
- Ui: Gratulálok a lottó ötösödhöz.

- Lujzika, legyen a feleségem! Mi kölcsönösen jól járunk egymással. Magának vagyona van, nekem meg ősrégi nevem.
- Ugyan, hát miféle történelmi név az, hogy Lefkovic?
- Az nem... De a keresztnévem ÁDÁM!

- Miért mondja mindenki, hogy Mancsi csak a pénzemért jött hozzám?
- Nézzen a tükörbe, és akkor megérti!

- Ugye, te nem a pénzemért vennél el?
- Én? A világ minden pénzéért sem.

Semmi baj:

- Drágám! El kell halasztanunk az esküvőnket, mert a papa az éjjel elkártyázta az egész vagyonunkat.
- Nyugalom, szívem. Én nyertem el tőle.

A pénz olyan, mint a szex. Ha nincs, nem tudsz másra gondolni. Ha van, mindig máson jár az eszed.

- Képzeld, Pista megkérte a kezemet.
- Gratulálok!
- De még alig ismer engem.
- Annak örülj! Ha ismerne, nem tenné...

- Láttam a lányaidat. Mind a három valóságos angyal.
- Mit érek vele, ha az ördögnek sem kellene!

Kovács felkeresi a pszichiátert.

- Kérem, adjon tanácsot. Megnősüljek, vagy ne nőüljek?...
- Tegyen belátása szerint. Mindkettőt megbánja.

Ha minden pasi egyforma, akkor a csajok minek válogatnak annyit?

- Anyu, ha felnövök, és férjhez megyek, olyan lesz a férjem, mint a papa?
- Igen, kislányom.

- És ha nem megyek férjhez, olyan leszek, mint az Elvira néni?
- Igen, kislányom.
- Na, szép kilátásaim vannak.

- Emlékszik, Jenő? Két évvel ezelőtt ezen a padon kérte meg a kezemet.
- Maga meg kikoszarzott.
- Azóta meggondoltam a dolgot.
- Én is!

- Miért nem veszi el a lányom, ha azt mondja, hogy ő az ideálja?
- Mert szeretném, ha meg is maradna annak.

Két fiatalember beszélget:

- Miért bontottad fel az eljegyzést Icával?
- Képzeld, hozzám akart jönni feleségül.

Egy nőt addig aggasztja a jövő, amíg férjhez nem megy.
Egy férfit egyáltalán nem aggasztja a jövő, amíg meg nem nőül.

A házasságközvetítő elragadtatással mondja:

- Ezt a lányt melegen ajánlom magának. Nagyszerűen fest, zongorázik, lovagol, énekel, táncol...
- A hibákból elég volt – mondja a házasulandó fiatalember. Most lássuk az erényeit!

Grafológusnál:

- A kézírása alapján az ön menyasszonya házias, dolgozó, megbízható és hűséges természetű.
- Jó, jó, de mennyi a hozománya?

- Hogyan lehet feleségül venni egy szép, fiatal, intelligens és gazdag nőt?
- Négyyszer kell nőülni.

A fiatalember elmegy a házasságközvetítőhöz, és elmondja milyen aszszonyt szeretne:

- Legyen szép, fiatal, gazdag, kedves, hűséges és szellemes!
- Uram, ez nem megy! Nálunk büntetik a többnejűséget!

- Igazad van, a pénz önmagában nem boldogít – mondja az ifjú hölgy a barátnőjének. – De én valahogy mégis szívesebben vagyok boldogtalan egy luxusautóban, mint egy buszban.

- Bevallom Béluska, először a bankkártyagyűjteményeddel vettél le a lábamról!

- Miért nem akar randevúzni velem Pirike? Pedig én PhD⁷¹ vagyok!
- Tudhatná, hogy engem csak k.p.⁷² érdekel.

- Drága Pirike! Ha a feleségem lesz, a tenyeremen fogom hordani!
- Úgy értsem Béla, hogy még autója sincs?

Mondtam az új barátnőmnek, hogy úgy 10 és 15 millió forint közti összeg van a bankszámlámon. Ami végül is igaz, mert pontosan 1000 forint van rajta.

Félreértés:

- Mondja, drága Enikő, férjhez menne maga egy buta pasashoz csak azért, mert több milliót érő, nyugati kocsija van?
- Hm... tudja, Gézuka... hogy is mondjam... Olyan váratlanul ért az ajánlata, hogy teljesen zavarba jöttem...

A fiú elmondta az érzéseit a lánynak és a lány két kérdést tett fel neki:

- Van két Mercedesed?
- Nincs.
- Van háromemeletes házad?
- Nincs – válaszolta a fiú, és szomorúan hazament. Otthon elmondta a dolgot az apjának, aki így szólt:
- Ha annyira szereted a lányt, akkor eladhatod a Bentley-t és a Lamborghinit, és vehetsz neki két Mercit, de miatta a házból nem fogok két emeletet lebontani.

Két barátnő beszélget:

- Milyen az új barátod?
- Kimondottan vonzó! A gyönyörű kék szeme az anyjáié, a Porschéja az apjáié!

- Elégedett vagy az udvarlóddal?
- Igen. Egy évvel ezelőtt gyönyörű bundát vettem, nem sokára aztán gyöngysort, egy hónapja egy gyűrűt, tegnap pedig megkérte a kezem.
- Úgy látszik, kezd spórolni...

Barátnők beszélgetnek:

- Keríts nekem egy fogorvost!
- Miért, fáj a fogad?
- Nem.
- Akkor minek neked a fog-

⁷¹ Philologiae Doctor = Kandidátusi fokozatnak megfelelő tudományos minősítés

⁷² készpénz

orvos?

– Férjhez akarok menni egy jól kereső férfihoz.

Egy gazdag férfi sohasem lehet ronda.

Egy férfi és egy nő állnak egymás mellett egy koktélpartin. A nő ránéz a férjira, és megjegyzi:

– Tudja, Ön nagyon hasonlít a harmadik férjemre.

– Tényleg? Hányszor volt már férjnél?

– Kétszer.

Két nő üldögél a Hilton szálló teraszán. Elsétál előttük egy jól öltözött, elegáns, kövér úr, arany karkötővel, arany karórával. Az egyik nő azt mondja:

– Tudod, egy ilyentől szívesen elválnék.

Két barátnő beszélget:

– Igaz, hogy váltok?

– Igen.

– Ajánlok neked egy kitűnő ügyvédet.

– Felesleges. Már találtam egy jól kereső mérnököt.

Két jól öltözött hölgy beszélget a Fórum szálló teraszán.

– Jelenleg három pasas szeretne elvenni feleségül – mondja az egyik. – Az első nagyon gazdag, a másik rendkívül művelt, a harmadik remekül táncol. Te melyiket választanád?

– Én a gazdagot – feleli a másik –, és rábeszelném, hogy tanuljon meg táncolni.

Két barátnő beszélget:

– Ott megy az a milliomos vállalkozó, aki feleségül akart venni, amikor kiengedték az elme-gyógyintézetből.

– Akkor még biztosan nem gyógyult meg, drágám.

Két idősödő barátnő beszélget:

– A vőlegényem négyszer is szerelmet vallott, mielőtt megkérte a kezemet!

– Ki volt a másik három nő?

Esküvő előtt:

– Tudod kislányom – mondja utolsó tanácsként az anya – sose felejtse, hogy a házasság nem más, mint egyszerű adás-vétel. Ha a férjed nem ad valamit, el kell venni tőle...

– Barátom, én már szinte elepedek Lilikéért! Bár tudnám, mit tegyek, hogy kigyógyuljak ebből az örült vágyakozásból?

– Egyszerű! Vedd el feleségül.

Amikor egy nő férjhez megy, azt várja, hogy a férje majd megváltozik, de a férj nem változik meg. Amikor egy férfi megnősül, azt várja, hogy a felesége sohasem fog megváltozni, ámde megváltozik.

- Gratulálok komám, ma van életed legboldogabb napja!
- De hiszen holnap lesz az esküvőm.
- Hát, éppen azért.

Az igazság két oldala:

- Anyu, adj tanácsot! Nagyon összevesztem a vőlegényemmel. Szerinted melyikünknek van igaza?
- Ne is folytasd kislányom. Ezt nagyon egyszerű eldönteni. Az esküvő előtt mindig neki, utána meg mindig neked van igazad.

Vőlegény:

- Azt akarom, hogy az eskü-

vő pont 10 órakor legyen. Aztán egy kitűnő étteremben megebédelünk, amelyre a rokonaimon kívül három régi barátomat is meghívtam. Végül...

Anyós:

- Ejnye, de sokat akar a te vőlegényed!

Menyasszony:

- Hagyd rá mama! Úgyis ez lesz szegénynek az utolsó akarata.

Apuka szombat délután sétálni viszi a kisfiát a városban. Meglátják, hogy egy taxiból menyasszony és vőlegény száll ki, és egymás kezét fogva indulnak a házasságkötő terembe.

- Apa! Miért fogja meg a vőlegény a menyasszony kezét, amikor esküsznek?
- Ez a szokás fiam. Az ökölvívók is kezet nyújtanak egymásnak mérkőzés előtt...

Egy régi intelem szerint:

„Háborúba indulás előtt mondj egy imát, tengerre szállás előtt kettőt, házasságkötés előtt hármat.”

Javában folyik az esküvői szertartás. A vőlegény egyszer csak halálsápadtan a pap szavába vág:

- Várjon csak! Mit mondtott? Mennyi időre?...

- Miért van a ravatalnak két tartóoszlopa, míg az esküvői baldachinnak négy?
- Mert a ravatalon csak egy embert temetnek, az esküvői baldachinon viszont kettőt...

Modern világ.

Az anyakönyvvezető így szól az előtte álló fiatalokhoz:

- Volnának szívesek néhány percre kivenni az mp3 lejátszó dugóját a fülükből? Egy fontos kérdést szeretnék feltenni...

Manapság egyre aktuálisabb kérdés:

A házassági ceremónia után az anyakönyvvezető így szól:

- Most pedig önökhöz fordulok, kedves szülők! El tudják tartani az ifjú párt?

Lakodalomban.

Lajos! Ne kezdj el alkudozni az esküvői fogadalomban előírt házastársi kötelezettségeidről!

Juli néni sugárzik a boldogságtól, és elérzékenyülten mondja:

- Drága gyermekeim! Azt kívánom, úgy süssön rátok a boldogság fényes napja, ahogy annak idején apátokra és rám sütött...
- Pista bácsi a bajusza alatt morogja:
- Na gyermekeim, akkor ti sem fogtok napszúrást kapni.

Az esküvői szertartás utáni ebéden az anyós így szól az ifjú vőhöz:

- Na, fiam! Most hogy elvetted a lányomat, remélem megkomolyodsz végre, és nem csinálsz számárságokat!

A vő elmosolyodik, és csak ennyit mond:

- Nem, nem mama. Ez volt az utolsó.

- Hallom Kovács úr, hogy a lánya autón ment nászútra!

– Igen.

– Na, és kapott már hírt róluk?

- Kétszer is. Egyszer a rendőrségtől, egyszer a mentőktől.

Az ifjú férj mondja otthon:

- Hát szívem, ez az étkezés, amit a nénikédtől kaptunk nászajándékba, nem lehet ezüst...
- Te ilyen jól ismered a fémeket?
- Azokat nem. Csak a nénikédet.

Egy fiatalember belép az órásboltba.

- Érdeklí önt két falióra és tizenkét ébresztő óra?
- Nem vásárolok lopott holmit!
- Hová gondol! Ez mind nászajándék.

– Látod drágám, ha én egyszer megígérem, hogy tengeri nászútunk lesz, akkor tengeri nászútunk lesz, ha a fene fenét eszik is!

Az egyke lány férjhez megy. Mikor visszatérnek a nászútról, felhívja a mamát, hogy beszámoljon az útról.

- Minden rendben van? – kérdi a mama.

- Jaj, anyukám, a nászút csodálatos volt, – feleli a lánya. – Romantikus és felejthetetlen. De amint hazajöttünk a férjem nagyon csúnya szavakat kezdett használni. Ki sem merem mondani őket – zokogja. Kérlek mama, vigyél haza!
- Na, de kislányom, mégis miket mondott neked az a gazember?
- Jaj, mama, – zokog a lánya – képzeld, olyanokat mondott, hogy FŐZÉS, MOSOGATÁS, TAKARÍTÁS, PORTÖRLÉS, MOSÁS, VASALÁS...

Kovács kérdi a barátjától:

- Na, hogy vagy megelégedve a feleségeddel?
- Nagyszerű asszony! Otthon van a zenében, az irodalomban, a képzőművészetben... Csak otthon nincs soha...

Ifjú férjet kérdezik, hogy sikerült a házassága:

- Úgy élünk, mint a galambok. Hol az egyik repül, hol a másik.

„A házasságok az égben köttetnek.” Ezt a közmondást valaki ezzel a megjegyzéssel egészítette ki:
„És a Földön buknak meg.”

- Ha a jegyesek jobban megismernék egymást a házasság előtt, kevesebb lenne a válás.
- Az biztos, de a házasságkötés is!

A jó házasság nem ördögösség, de egyfolytában résen kell lenni.

Kovács látja, hogy a szomszédja hatalmas csokor virággal érkezik haza. Odaszól neki:

- Na, megint összevesztél a feleségeddel?
- Nem, tervszerű megelőző karbantartás!

- Hallottam Pista, hogy megnősültél.
- Hozzátok is lehallatszik.

- Megnősültél, hogy karikagyűrű van az ujjadon?
- Gondolod, hogy jókedvemben hordom?

Két régi cimbora találkozik a kocsmában.

- Mi van veled – kérdezi az egyik.
- Képzeld, a múlt héten megtettem az első lépést a válás felé.
- Ügyvédet fogadtál?
- Nem, megnősültem...

Ahhoz, hogy boldogok legyünk egy férfival, sok megértés és egy kis szeretet kell. Ahhoz, hogy boldogok legyünk egy nővel, sok szeretet kell és az, hogy meg se próbáljuk megérteni őt.

Két barátnő találkozik alig egy hónappal egyikük esküvője után:

- Na, te aztán jól átvertél... Azt mondtad, hogy Rudi gazdag, és én hülye hozzámentem.
- Rosszul értetted drágám. Én csak azt mondtam, hogy több a pénze, mint az esze...

- Drágám! Összehasonlítottam az esküvői kiadásokat és a te hozományodat.
- Na, és mire jutottál?
- Arra, hogy végül is szerelemből vettelek el.

- Mi a hasonlóság a házasság és az ostromlott vár között?
- Az, hogy aki belül van, szeretne kijutni; a kinn levők pedig iparkodnak bejutni.

- Hogyan definiálják a férfiak a házasságot?
- Egy költséges módja annak, hogy mindig legyen tiszta ing a szekrényben.

A jó házasság négy alapszabálya:

1. Olyan nőt kell találni, aki jól főz, és tisztán tartja a lakást.
2. Olyan nőt kell találni, aki sok pénzt keres.
3. Olyan nőt kell találni, aki jó az ágyban.
4. Meg kell oldani, hogy ez a három nő ne tudjon egymásról.

A jó házasság négy alapszabálya:

1. Olyan férfit kell találni, akinek jól fizető állása van, és megoszthatod vele a háztartási munkát.
2. Olyan férfit kell találni, aki imád táncolni, utazgatni, és mindig megnevettet.
3. Olyan férfit kell találni, aki tökéletes szerető, és imád veled hancúrozni.
4. Meg kell oldani, hogy ez a három férfi ne tudjon egymásról.

A nő az esküvő előtt sír, a férfi utána.

Egy nő mindig a jövője miatt aggódik, ameddig férjhez nem megy. Egy férfi sosem aggódik a jövője miatt, ameddig meg nem nőszül.

Férj:

- Az olyan férfiak, mint én, nem nőnek csak úgy, a fákon!

Feleség:

- Tudom. Lógnak róluk!

- Képzeld! – zokog az egyik barátnő. – Rájöttem, hogy a férjem csak a pénzemért vett el...
- Örülj neki! Úgy látszik, mégsem olyan hülye, mint amilyennek látszik...

Az anya dorgálja a lányát:

- Kislányom, te teljesen megbolondultál! Nézz körül: csöpögnek a csapok, potyog a vakolat, rossz a tévé és a hűtőszekrény, te pedig egy költőhöz akarsz feleségül menni?

Pszichiáternél:

- Volt elmebeteg a családjában?
- Igen, a húgom.
- Miben nyilvánult meg?
- Kikoszarta a milliárdos kérését, és hozzám ment egy tanárhoz.

Kovácsné szidja lányát, mert egy szegény emberhez ment feleségül.

- Te vagy az oka, hogy ilyen nyomorban élünk, hogy még egy vendéglőbe sem tudunk elmenni.

A lány közbeszól:

– De mama, hiszen te is szegény emberhez mentél feleségül!

Kovácsné elvörösödve ordítja:

– Annak is te vagy az oka!

– Emlékszel, amikor csókot loptam tőled, és anyád hirtelen benyitott? – nosztalgizál a férj. – Akkor kértem meg a kezéd.

– Igen. Szegény mama, két órát toporgott a kulcslyuk előtt...

Két fiatal férj beszélget:

– Na, milyen az új feleséged?

– Hát, hogy is mondjam?... Ő is az Isten teremtménye... Bár remekműnek igazán nem mondható.

– Mondd, Lajos, miért mondd mindenkinek azt, hogy azért vettél feleségül, mert remekül főzök. Hiszen nem is tudok főzni!

– Igaz, drágám, de mégiscsak kell adnom valami magyarázatot!

Két ember beszélget:

– Az én feleségem nagyon művelt. Zongorázik, sokat olvas, és négy nyelven beszél.

A másik megértően bólogat:

– Igen, igen, az anyém is ronda.

– Béla, hogy tudtál ilyen csúnya nőt feleségül venni?

– Ezt te nem érted. Ő belülről szép.

– Akkor miért nem fordítod ki?⁷³

– Na, milyen a feleséged?

– Olyan csúf, hogy az oroszlán sírva enné meg.

– Akkor miért vetted el?

– Mert sötétben minden tehén fekete.

A csúnyácska, öregedő feleség hazatér az esti sétájáról, és lelkesen újságolja a férjének:

– Képzeld, ma egy férfi fél órán át követett az utcán!

– Azt nem hiszem!

– Ne légy féltékeny, egyszer sem néztem hátra...

– Akkor elhiszem.

⁷³ Régen, amikor még olcsóbb volt a munkaerő, mint az ipari termék, a szegények elvitték a szabóhoz a kopott kabátjukat, aki szétbontotta, a külső szövetet megfordította és a kabátot újra összevarrta. Így a kopott oldala belülré került, a belső, megkímélt pedig kívülré. Ezt követően úgy nézett ki a kabát vagy az öltöny, mintha új lenne.

- Asszonyom, mondták már magának, hogy ön a világ legszebb nője?
- Még nem.
- Gondoltam...

A szükség nagy úr:

- Én a helyedben nem vettem volna el ezt a házsártos özvegyet. Gazdag, de rettenetes hárpia. Le fog szoktatni az italról, a dohányzásról...
- Ez igaz, de ha nem veszem el, akkor az evésről kellett volna leszoknom.

- Hogy sikerült a házassága doktor úr?
- Anatómiai szempontból visszaesés mutatkozik.
- Hogyhogy?
- Amikor udvaroltam a felségemnek, fülig szerelemes voltam bele; amióta elvettem, torkig vagyok vele.

Szigorú büntetés:

- Tavaly nyáron elütöttem egy nőt – meséli Kovács a kollégájának.
- Na, és milyen büntetést kapott érte?
- Elvettem feleségül.

Két barát beszélget:

- Szörnyű az életem. Rá se nézhetek a nőkre, innom, dohányoznom sem szabad.
- Megtiltotta az orvos?
- Dehogy, megnősültem.

Második kamaszkor:

- Gratulálok édes barátom! Hallom megnősültél. Hogy érzed magad házasemberként?
- Rengeteget fiatalodtam.
- Hogy érted ezt?
- Már olyan vagyok, mint egy kamasz. Újra vécére járok, ha rá akarok gyújtani.

Feleség:

- Hová mész?

Férj:

- Okos asszony ezt sosem kérdi az urától.

Feleség:

- De okos férfi megkérdezheti a feleségétől, ugye?

Férj:

- Édes fiam, okos férfinak nincs felesége.

- Mi a különbség egy bölcs és egy ostoba férfi között?
- Abszolút semmi. Mindketten mindentudónak hiszik magukat.

A férj így dicsekszik a feleségének:

- Tudod szívem, amikor vállalkozó lettem, csak a tudásomra és a józan eszemre számíthattam.

– Nem te vagy az egyetlen, aki nulláról kezdte.

A féltékeny feleség naponta átkutatja nőcsábász férjének öltönyeit, kabátját. Ha női hajszalet fedez fel rajtuk, jön a veszekedés. Egyik nap azonban hiába kutat, egyetlen hajszalet sem talál. Mérgesen kikel magából:

– Lajos, hát már a kopasz nőknek sem hagysz békét?

– Összekaptam este a feleséggel. Megint az az átkozott tévé volt az oka.

– Mi történt?

– A feleségem a krimit akarta nézni, én meg a meccset.

– Na, és milyen volt a krimi?

A férj összeveszik a feleségével, de úgy, hogy nem is beszélnek egymással. Mivel korán kell munkába mennie, ír egy cédulát az asszonynak a hűtőre:

„Légy szíves, kelts fel reggel ötkor, hogy elérjem a buszomat.”

Másnap reggel kipihenten ébred a férj, és megdöbbenve veszi tudomásul, hogy már nyolc óra van. Éppen elkezdené szidni az asszonyt, amikor a hűtőre rakott papírra téved a tekintete:

„Reggel öt van, kelj fel! – Malvin.”

– Na, hogy érzed magad házasságként? – kérdi az egyik barát a másiktól.

– Sokkal jobban. Azelőtt odahaza és házon kívül egyformán pocskul érzetem magam. Most viszont legalább házon kívül remek a közérzetem.

Férj kérdezi a feleségtől:

– Te naplót vezetsz a veszekedéseinkről?

– Igen. Miért mi a baj ezzel?

– Az, hogy decemberig ki van töltve.

A férj hazatér a munkából:

– Éhes vagy? – szól a felesége.

– Ettem odabent.

– Kérsz inni?

– Ittam odabent.

– Lehetnél egy kicsit kedvesebb!

– Az voltam odabent.

– Miért élnek tovább a nők, mint a férfiak?

– Mert nincs, aki hülye kérdésekkel idegessítse őket!

– Az én házasságom olyan, mint egy szappanopera.

– Hogy érted ezt?

– Tele van felesleges jelenetekkel!

Két barátnő beszélget:

– Mit csináltál szilveszterkor, drágám?

- Képzeld, elromlott a tévénk, és egész éjszaka beszélgettünk a férjemmel. Tudod, hogy nem is olyan buta ember?

Egy amerikai, egy német és egy orosz nő beszélget:

Az amerikai:

- Amikor férjhez mentem, kijelentettem, hogy nem fogok mosni. Nem láttam a férjemet egy napig, majd megjelent egy mosógéppel.

A német:

- Amikor férjhez mentem kijelentettem, hogy nem fogok mosogatni. Nem láttam a férjemet két napig, majd megjelent egy mosogatógéppel.

Az orosz:

- Amikor férjhez mentem kijelentettem, hogy nem fogok semmit sem csinálni. Nem láttam a férjemet három napig. A negyedik nap már kezdtem egy kicsit látni az egyik szememmel.

- Hogyan segít a házimunkában a férfi?
- Felemeli a lábát, hogy az asszony fel tudjon porszívózni.

- Ülök a karosszékbén, lapozgatom a sportújságot, meccset nézek a tévében, sört iszom, chipset eszem, és egy haverral beszélök telefonon. Ezek után a feleségemnek van képe azt mondani, hogy csak ülök ott, és nem csinálök semmit!

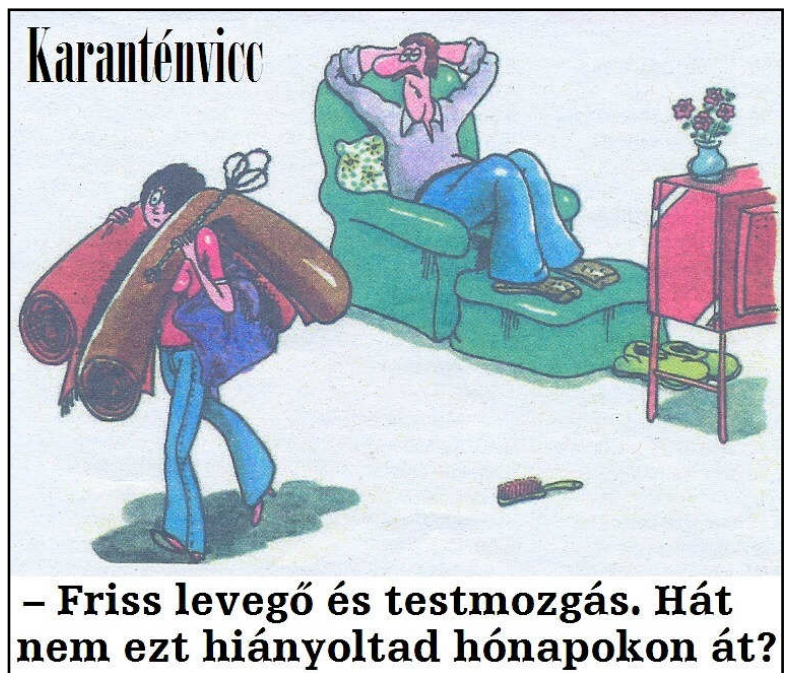

- Miről lehet észrevenni, hogy véget értek a mézeshetek?
- Arról, hogy a férj már nem segít mosogatni a feleségének, hanem egyedül mosogat.

Két férj beszélget:

- Imádom az ünnepeket.
- Én bezzeg ki nem állhatom. Mit szeretsz benne?
- A feleségem olyankor előveszi a féltett porcelán étkezészetét.
- Az étel abból is ugyanolyan ízű. Mi ebben az öröm?
- Az, hogy akkor nem nekem kell mosogatni.

- Mondd Irma! Még mindig olyan figyelmes hozzád a férjed?
- Igen. Olyannyira, hogy a szomszédok már gyanakodnak, vajon tényleg a férjem-e, vagy pedig a szeretőm...

Figyelmes férj a színházban:

- Jól ülsz drágám?
- Remekül drágám.
- Jól látsz drágám?
- Tökéletesen drágám.
- Nem érzel huzatot az ajtó felől?
- Nem drágám.
- Akkor cseréljünk helyet.

Férj és feleség a moziban ülnek.

- Mit gondolsz, a végén összeházasodnak? – kérdi az asszony.
- Mit tudom én! Ne zavarj, majd meglátjuk. – mondja mérgesen a férj
- De mégis, szerinted lesz belőle házasság?
- Lesz! Az ilyen filmek sosem végződnek hepienddel.

Kovács egy étteremben ül a feleségével. Körülnéz, majd azt mondja:

- Érdekes! A legszebb nőknek van a leghülyébb férjük.

Kovácsné hálásan néz rá:

- Látod, tudsz te bókolni is!

- Szülők kérdezik az évek óta nős fiukat:
- Mikor lesz már gyereketek?
- Fogságban nem szaporodom.

Az ifjú feleség hat hónappal a házasság megkötése után gyermeket szült férjének, akihez barátai így szóltak.

- Koraszülött a gyermek, nemde?
- Szó sincs róla – válaszolt a férj. Nem a gyermek született korán, hanem a házasságot kötöttük későn.

A szülészeten az egyik apuka hosszasan fényképezi az újszülött fiát. Megkérdezi az egyik ápolónő:

- Ez az első gyermeke?
- Nem, ez az első fényképező-gépem.

Az újdonsült apuka kirohan a szülőszobából, hogy elújságolja a hírt a kint várakozó családtagoknak:

- Ikreink születtek!
- Na és kire hasonlítanak? – kérdezi a nagymama.

Az apuka elgondolkodik, majd felel:

– Hát egymásra!

Két újdonsült apa beszélget:

- Mondd öregem, a terhesség hányadik hónapja a legnehezebb?
- A tizedik.
- Hogyhogy a tizedik?
- Mert akkor én hordozom a gyereket.

Az unoka keresztelőjén a rokonok mindenféle jókívánsággal látták el a kisbabát:

- Légy gazdag!
- Szép és vonzó!
- Egészséges!
- Végy szép feleséget!
- És fuss be nagy karriert!

A bölcs nagymama csendesesen hallgatta a lelkes jókívánságokat, majd megszólalt:

- És légy elégedett, kicsim. Másképp az összes többi mit sem ér.

A férj újságot olvas reggeli közben. Egyszer csak megszólal:

- Képzeld, azt olvasom, hogy az apa intelligenciája gátja lehet a gyerek fejlődésének.

Erre a feleség:

- Hála Istennek, akkor a mi Pistikénk nem forog veszélyben!

A nő sosem valakiért vagy valamiért vitatkozik, hanem csak valakivel.

A házasság egy olyan kapcsolat, amelyben az egyik félnek mindig igaza van. A másik fél a férj.

Minden vitában a nőé az utolsó szó. Minden, amit a férfi ezt követően mond az egy újabb vita kezdete.

Vasból vagyok! – hirdeti magáról a férfi, és aztán hagyja, hogy a nő ujjai köré csavarja.

A férfi számol, az asszony számít.

A nők ellen az egyetlen védekezési módszer, hogy túlterheled őket.

- Mondj három mondatot, amit sosem hallasz egy férfitől?
- Majd, én megcsinálom.
- Mondj még egyet!
- Ez a dolgom.
- Na, még egyet!
- Tudok valamit segíteni?

A polgármester és a felesége kéz a kézben sétálnak a faluban. A feleség volt szerelmé-

nek háza előtt elhaladva látják, hogy folyik az építkezés. Feri betonozza a járdát, a felesége pedig talicskázza neki a sódert. Erre a polgármester kajánul megjegyzi a feleségének:

– Látod, ha hozzámentél volna, akkor most te talicskáznád a sódert!

Erre a felesége:

– Nem hiszem. Akkor most Feri lenne a polgármester.

Mentő kérdés:

– Drágám, ha beleugrom a folyóba, kimentesz?

– Ha azt mondom, igen, beugrasz?

A fiatal sofőr vezetés közben hall egy rejtelmes hangot:

– Lassíts, különben elütsz két gyalogost.

A sofőr meglepődik, de lassít. Fél perc múlva valóban elé lép két gyalogos, de még le tud fékezni, és nem üti el őket. Kis idő múlva megint hallja a hangot:

– Térj át a másik sávba, mert itt be fog szakadni az úttest.

Áttér a másik sávba. A következő pillanatban a mellette haladó kocsi alatt beszakad az úttest.

– Ki vagy te, megmentőm? – kérdi.

– Én vagyok az őrangyalod.

– És hol vagy most?

– Pillangó képében itt vagyok a kesztyűtartódban.

A sofőr belenéz a kesztyűtartóba, és valóban ott van a pillangó.

– És akkor hol voltál, amikor megnősültem?

Reinkarnáció:

– Képzeld azt hallottam, hogy a halálunk után újraszületünk, valamilyen állat testében – mondja a feleség a férjnek. – Ha ez így van, akkor lehet, hogy belőlem egy csúf kis béka lesz?

– Nem! – vágja rá a férj. – Kétszer ugyanaz nem megy.

– Mit szeretsz bennem jobban? – kérdi a feleség a férjétől. A természetes szépségemet vagy az intelligenciámat?

– A humorérzékedet, drágám!

Udvarolni tudni kell.

A fiatalasszony évődik az urával:

– Most mondd meg nekem őszintén, milyen nő a zsánered, milyen nőt szeretsz? Az okosat, vagy inkább a szépet?

– Egyiket sem. Téged szeretlek.

Ugyanez más változatban:

– Drágám, ha választani kellene egy szép és egy okos asszony között, melyiket választanád?

– Egyiket sem! Tudod, szívem, én csak téged szeretlek!

– És hogy vagy megelégedve a férjeddal kislányom?

– Nem tudom mama, még nem volt alkalmam viszonyítani...

Cseng a telefon. A férj veszi fel a kagylót. Egy pillanatig dermedten hallgat, aztán beleordít:

- Ez itt nem a Környezetvédelmi Tanács! – és lecsapja a kagylót.
- Ki telefonált? – érdeklődik a feleség.
- Valami örült. Azt kérdezte, tiszta-e a levegő. Nem lehet kibírni a túlbuzgó zöldeket.

A férj hazaérve így szól a feleségéhez:

- Ha bárki keres, nem vagyok itthon!

Cseng a telefon, az asszony felveszi, és ezt mondja:

- Itthon van a férjem!
- De asszony, mire kértelek?...
- Nyugi, nem téged kerestek!

Egy szomorú fickó találkozik a barátjával. A barát rögtön látja, hogy a haverját valami gond gyötri:

- Miért vágsz ilyen aggodalmas képet?
- Az a helyzet, hogy a feleségem három napja leszaladt az újságoshoz egy napilapot venni, és azóta nem tért haza!
- Ugyan már, három nap újság nélkül, mit számít!

- Mindkét feleségemmel rosszul jártam – panaszolja Kovács.
- Hogyhogy?
- Úgy, hogy az első elhagyott, a másik pedig az istennek sem akar elhagyni.

- Hogy vagy?
- Ne is kérdezd. Az állásomból kirúgtak, a lakásom leégett, a feleségem megszökött, és karamboloztam. Ennél több baj már nem is érhet.
- Dehogynem. A feleséged még visszajöhet.

- Ki nem állhatom, ha az autók dudálnak az ablakom alatt.
- Miért?
- Azért, mert a feleségem egy sofőrrel szökött meg, és ha dudálást hallok, mindig megjídek, hogy visszajön.

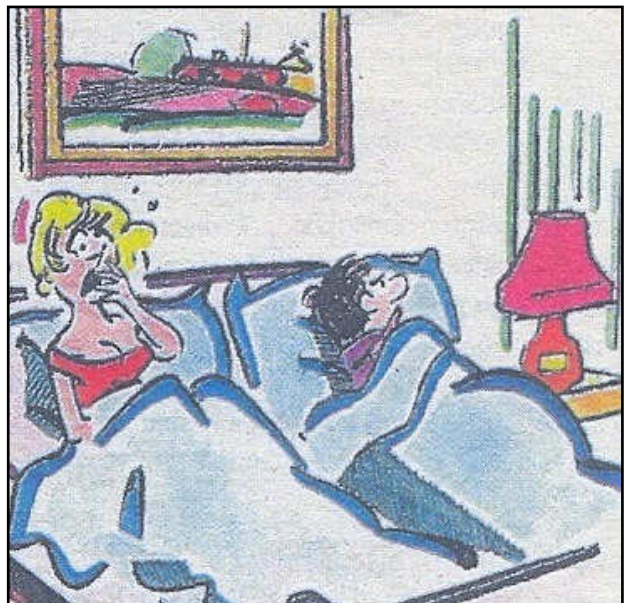
A hűtlen feleség két hónapi távollét után visszatér a férjéhez, és bocsánatot kér.

- Nézd Rózszi – mondja a férj –, azt hogy más-sal elmentél, még megbocsátom... De hogy visszajöttél, azt soha!

Adatfelvételkor:

- Családi állapota?
- Elviselhetetlen.

– Azt álmodtam, hogy megszöktél a takarítónőnkkel, és újra nekem kell takarítanom.

- Amikor megnősültem, azt mondtam a feleségemnek, hogy: „Az én házam a te házad.
- Másnap eladta.

- Ha választanotok kellene a lottó főnyeremény és a feleségetek között, ti mit vennétek abból a sok pénzből?

- Nekem nagyon tetszik a lakás, de nem tudom, hogy a feleségemnek tetszik-e majd.
- Ahogy gondolja, uram! Megjegyzem, ma sokkal könnyebb másik feleséget találni, mint egy jó lakást.

Két barátnő beszélget:

- Tudod mi az akadály a férjed és én közöttem?
- Mi?
- Már csak te.

Este a férj idegesen jár fel-alá a ház előtt.

- Szörnyen aggódom a feleségemért – magyarázza a szomszédnak.
- Miért mi van vele?
- Vele van az autóm!

- Miért sír, szomszédasszony?
- Jaj, ne is kérdezze... Itt hagyott a férjem.
- Nyugodjon meg, kedves. Biztos visszajön.
- Soha. Ugyanis magával vitte a villanyvonatot.

- Szép hölgyem, bocsánat, hogy megszólítom, talán emlékszik rám... Egy órája a majomketrecnél is magát figyeltem...
- Ah, emlékszem... Mondja, hogy szabadult ki?...

Egy ronda férfi megszólít egy szép, fiatal lányt:

- Kisasszony, nem emlékszik rám? Az állatkertben ismerkedtünk meg.
- Ne mondja! És melyik ketrecben láttam magát?

Gyurika az állatkertben a csimpánzokat bámulja.

- Mama! – kiált fel jó hangosan. – Nézd ez a majom pont úgy néz ki, mint a házunkban a Karcsi bácsi!
- Ejnye Gyurika! – szól rá elpirulva az édesanyja – Ilyeneket nem szabad mondani!
- Miért? A majom úgysem érti...

- Az ön fia azt mondta nekem, hogy vén majom – panaszkodik Kovácsnak a szomszéd.
- Biztosíthatom, megkapja a magáét az a bűdös kölyök. Ezerszer megmondtam már neki, hogy nem szabad senkit a külseje alapján megítélni.

Kovács a kis majomra hasonlító, meglehetősen csúf fiával sétál az utcán.

- Elvitte már az állatkertbe? – kérdi tőle az egyik járókelő.
- Ha kell nekik, jöjjenek érte ők – feleli Kovács.

A csúfság előnyei:

- Kovácsné a fővárosba utazik, és amikor helyet foglal az üres kupében, azt mondja a kalauznak:
- Nézze kalauz úr, nagyon szeretnék egyedül utazni... Nem tehetne valamit?
- Én nem – feleli a kalauz –, de ön igen.
- Mit?
- Ahányszor megáll a vonat, csak nézzen ki az ablakon.

Egy úr a feleségével utazik a vonaton. Az egyik állomáson megszólal az asszony:

- Látod, hogy változnak az idők?
- Miért, mi történt?
- Azelőtt, ha a vonat megállt, azt mondtad: „Drágám ne menj az ablakhoz, mert ha az utasok meglátnak, mind ide akarnak beszállni...”
- Na és most?
- Most meg azt mondom: „Nézz ki asszony, nehogy valaki ide szálljon!”

Szabóné megkérdezi a gyóntatójától:

- Főtisztelendő úr, esténként gyönyörködni szoktam a tükör előtt a szépségemben. Vétek ez?
- Nem, gyermekem. Ez csak tévedés.

Petike a nagyszülőknél nyaral vidéken. Egyszer csak meglát egy gólyát.

- Az én gyerekkoromban még igen sok gólya volt – mondja a nagypapa. Most már lassan kipusztulnak.
- Akkor örülhetnek a szüleim, hogy engem még elhozott nekik!

– Anyu! Hol voltál, amikor születtem?

– A kórházban, kislányom.

– És a papa?

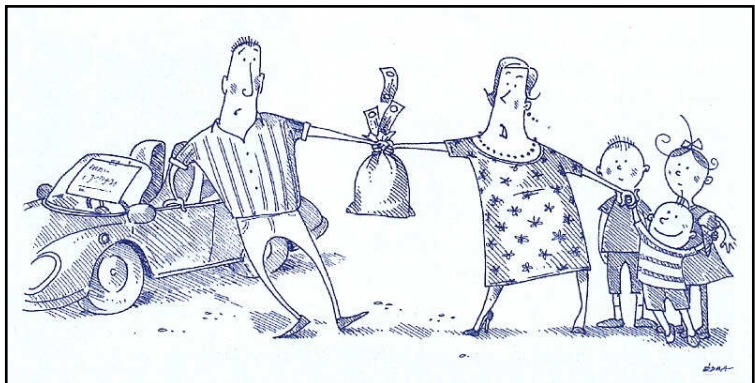
– A munkahelyén.

– Hát senki sem volt otthon, amikor megérkeztem?

Anyuka bemegy a játékboltba Barbie babát vásárolni. Az eladónő elkezd sorolni:

- Van kutyás Barbie 10 dollárért, Barbie gyerekkel 15-ért, Barbie estélyi ruhában 20-ért, és elvált Barbie 100-ért. Mire a vevő csodálkozva kérdi:
- Az elvált Barbie miért kerül 100 dollárba?
- Mert vele jár Ken háza és luxusjárgánya...

Két tinilány a szülőkről beszélget. Azt mondja az egyik:

- Az én apám úgy kiabál velem, mintha a felesége lennék.

A feleség már az előszobában letámadja a hazaérő férjet:

- Mondd, mi van veled? A bejárónő panaszkodott, hogy rettenetesen gorombán beszéltél vele a telefonban. Tudod milyen nehéz manapság jó bejárónőt találni!
- Ne haragudj drágám, olyan rossz volt a vonal!... Azt hittem, hogy veled beszélek.

- Mi úgy bánunk a bejárónónkkal, mintha a családhoz tartozna.
- De jó nektek! A mienk megköveteli az udvariasságot.

Tekintetes asszony⁷⁴:

- Egyébként 7 órakor szoktunk reggelizni.

Új szakácsnő:

- Jó, ha esetleg elaludnék, akkor nyugodtan reggelizzenek csak nélkülem.

A kiállhatatlanságról híres színésznőhöz beállít egy nő.

- Ön keresett háztartási alkalmazottat?
- Igen, de már felvettem valakit.
- Nem baj, akkor jövök egy hét múlva.

Kovácsék új háztartási alkalmazottat keresnek. Jelentkezik egy lány, odaadja a cselédkönyvét. Kovácsné sokáig forgatja, majd megkérdezi:

- Mondja Mariska, hogy lehet az, hogy maga minden helyén ilyen rövid ideig szolgált?
- Ez balszerencse, nagyságos asszony... Ahová szegődtem, nemsokára mindenütt meghalt az úrnő... Kovács szeme felcsillan:
- Vegyük fel Arankám, remek cselédnek ígérkezik!

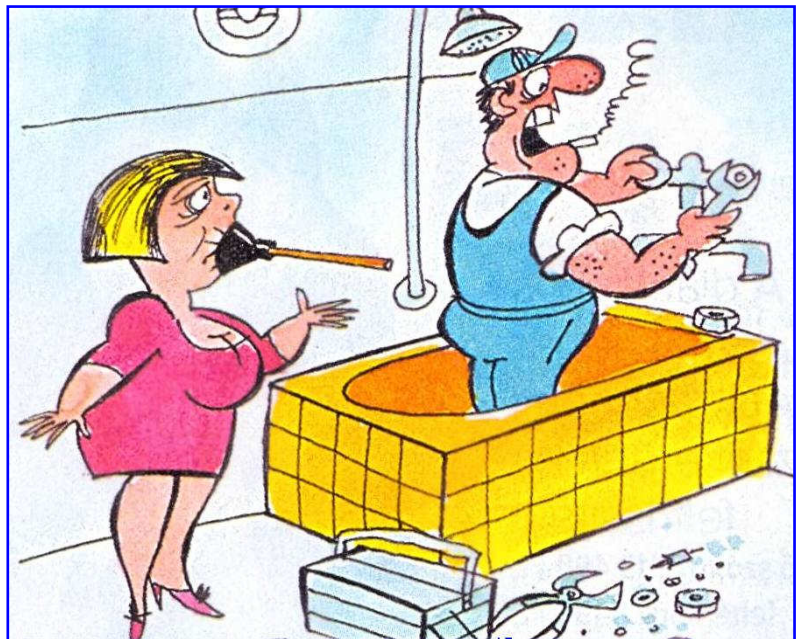
Két nagyságos asszony kávézgat a Gerbeaud cukrászdában:

- Hány cselédetek van nektek?
- Mindig kettő.
- Kettő?
- Igen. Egyik, aki megy, a másik, aki jön.

Szabóné új bejárónőt keres, és így szól az egyik jelentkezőhöz:

- Nekem olyan valaki kell, aki pontosan elvégzi, amit mondok neki, nem felesel, nem mond el-lent, mindig egy véleményen van velem, buzgón végzi a munkáját, és sohasem panaszodik.
- Bocsánat – mondja az asszony

Elnézést, de nem szeretem, ha beleszólnak a munkámba.

⁷⁴ A II. világháború előtt, a rangkórság időszakában a különböző rendű és rangú urak feleségeinek is szigorúan meghatározott titulusuk volt. A vidéki értelmiség (orvos, patikus, tanító, jegyző) feleségét tekintetes asszonynak szólították. A városi középréteg és a vidéki kismemes feleségének a nagyságos asszony megszólítás dukált. A miniszterek, államtitkárok és az arisztokraták feleségét méltóságos asszonynak hívták, míg az államfő (nálunk a kormányzó) feleségének a kegyelmes asszony megszólítás járt. Ennél magasabb asszonyi rang már csak egy volt: a fenség, amely az uralkodó feleségét (királynét, császárnét) illette.

–, itt valami félreértés van. Amint látom, ön nem bejárónőt, hanem férjet keres.

A férj hazajön a hivatalból, és szörnyű rendetlenséget talál otthon.

– Matild! Mi történt itt? – ordít magából kikelve.

– Mindig azt kérded, mi a fenét csinállok én egész nap idehaza – feleli az asszony. Hát most láthatod azt, amit ma nem csináltam meg.

Mikor a tévé előtt ültem, a feleségem megkérdezte:

– Mit nézel?

– A port...

Ezután veszekedni kezdtünk.

– Hála istennek, amióta a feleségem is dolgozik, anyálgilag teljesen rendbe jöttünk.

– Mit csinál az asszony?

– Fél munkaidőben vigyáz a takarítónőnk két gyerekére...

A férj az újságból a következőt olvassa fel a feleségének:

– Képzeld, azt írják, hogy a nők egy nap átlagosan 30 000 szót használnak, a férfiak viszont csak 15 000-et.

– Ennek az az oka, drágám, hogy minden mondanivalónkat el kell ismételnünk – válaszol a feleség.

A férj felpillant az újságból:

– Mit mondtál, szívem?

– Az asszony mindig arról panaszkodik, hogy nem figyelek rá. Vagy valami hasonló...

Pistike az irodalomórán kapott leckét csinálja, de sehogy sem boldogul vele. Megkérdezi a papájától:

– Apu, mi az a monológ?

– Monológ? Párbeszéd az anyád és közöttem.

– Képzeld Jenő! Megszólalt benne egy belső hang.

– Uramisten, már az is!

A tanító néni beír Zsófi ellenőrzőjébe: „A gyerek az órákon megállás nélkül beszél”.

Másnap apuka aláírásával megérkezik a válasz: „Hátha még az anyját hallaná, kedves tanárnő!”

A tanító néni kérdezi:

- Gyerekek! Miért nevezik anyanyelvünknek a magyart?
- Én tudom! – áll fel Pistike. – Mert az apák soha nem jutnak szóhoz.

Két asszony beszélget:

- Az én férjemnek semmi modora nincs. Ahányszor szólok hozzá, mindig ásítózik.
- Talán csak mondani szeretne valamit.

Férj:

- Képzeld szívem, a férfiak átlagosan 10 ezer szót mondanak ki naponta, míg a nők 20 ezret...

Feleség (a konyhából ordítva):

- Ez azért van, mert mindent kétszer el kell ismételni nektek, mint az idiotáknak!

Férj:

- Mi?

A feleség megkérdezi a férjet:

- Emlékszel arra a napra, amikor megkérted a kezem és én igent mondtam? Olyan meghatott voltam, hogy egy óra hosszat meg sem tudtam szólalni. Mire a férj:
- Hát hogy ne emlékeznék, drágám! Az volt életem legboldogabb órája.

- Uram, vegye meg ezt a papagájt!

- Drága?

- Nem, és nagyon tanulékony! Egy hét alatt megtanulja a felesége nevét, kedvenc kiszólásait...

- Hm... Adjon inkább egy aranyhalat.

- Szép feleséged van, öregem. Olyan a szája, mint egy rózsabimbó.

- Csak hallanád, mikor ez a rózsabimbó kinyílik!

Kovács panaszkozik a barátjának, hogy a felesége mennyit fecseg.

- Képzeld, reggel felkel, elkezd beszélni, és beszél, beszél... Egészen lefekvésig beszél.

- Na és miről?

- Ne adj Isten, hogy elárulná.

- Apu! Mi a különbség az egylövetű puska és a géppisztoly között?

- Az egylövetű olyan, mint amikor én beszélek. A géppisztoly meg olyan, mint amikor anyád beszél.

Japán mérnökök kifejlesztettek egy olyan gyorsan exponáló fényképezőgépet, ami képes egy nőt csukott szájjal lefotózni.

Két barát beszélget:

- Képzeld, az este a feleségeddel álmodtam.
- Na, és mit mondott?
- Egy szót sem szólt.
- Akkor nem az én feleségem volt.

- Gratulálok szívem, ezúttal húsz perc alatt befejezted a telefonálást. Kivel beszéltél?
- Nem tudom, téves hívás volt.

Kovács leteszi az újságot, felnéz, és azt kérdezi a feleségétől:

- Kivel beszélgetsz már több mint egy órája a drága telefonon, kedves?
- A barátnőmmel – feleli az asszony.
- Éppen azt meséli, annyira megfázott, hogy egy hang nem jön ki a torkán.

Feleség panaszkodik a mérnök férjének:

- Miért van az drágám, hogy ha a barátnőmmel beszélek telefonon, alig értjük egymást?
- Megpróbáltatok már felváltva beszélni?

- Doktor úr, tudna segíteni? A feleségemnek súlyos beszédhibája van.
- Miben nyilvánul meg?
- Nem tudja abbahagyni.

- Hallottad! Szegény Kovács két hónappal ezelőtt megsüketült.
- Szörnyű! És mit szólt hozzá a felesége?
- Semmit. Még nem vette észre.

Két férfi beszélget:

- Az én feleségem olyan beszédes, hogy bármilyen témáról képes órák hosszát beszélni!
- Az semmi – feleli a másik – Az én feleségemnek ehhez még téma sem kell.

Házaspárok viselkedése:

Kezdetben a férj beszél, a feleség hallgat. Később a feleség beszél, a férj hallgat. Végül a férj és a feleség együtt beszél, és a szomszédok hallgatják őket.

A kocsmában szomorúan meséli az egyik részeg a másiknak:

- Tudod, komám, a feleségem megfogadta, hogy egy teljes hónapig nem szól hozzám.
- És azért vagy ilyen bánatos?
- Igen, mert ma jár le az egy hónap.

A titkárnő belép az igazgató szobájába, és látja, hogy a telefonkagyló a készülék mellé van téve. Megkérdezi a főnöktől.

- Tegyem a helyére?
- Hagyja csak! A feleségem még beszél.

Hazamegy a szófukar ember, és azt kérdezi a feleségétől:

- Ebéd? Gyerek?

Az asszony ugyanúgy válaszol:

– Pörkölt. Kanyaró.

Kovács telefonál a házi orvosnak:

- Doktor úr, a feleségem elveszítette a hangját. Mit tegyek, hogy visszaszerezze?
- Próbáljon meg egyszer hajnal háromkor hazamenni!

Egy kékre-zöldre vert nő lép be az orvos rendelőjébe. Az orvos csodálkozva kérdi:

- Mi történt?
- Doktor úr, nem tudom, mit tegyek. Amikor a férjem részegen jön haza, minden alkalommal agyba-főbe ver.
- Van egy igen kiváló gyógyszerem erre. Amikor legközelebb a férje részegen megy haza, igyon egy korty teát. De ne nyelje le, csak tartsa a szájában. Még egyszer mondom, semmiképpen se nyelje le, csak tartsa a szájában, amíg a férje le nem fekszik, el nem alszik!

Két hét múlva újra meglátogatja a nő az orvost. Ezúttal azonban üdén, frissen, újjászületve lép be.

- Doktor úr, fantasztikusan hatásos volt a gyógyszer. Amikor a férjem részegen jött haza, csak bekaptam egy korty teát, és csak akkor nyeltem le, amikor már elaludt. Azóta egy ujjal se nyúlt hozzám!
- Ugye milyen hatásos, ha a feleség néha befogja a száját?

Csak győzzék cérnával:

A sebész éppen a műtét vége felé jár, amikor megszólal a telefon. Az egyik ápolónő felveszi, és végighallgatja a telefonálót, majd odaszól az orvosnak:

- Doktor úr, a páciens férje van a vonalban. Azt kérdezi, hogy marad-e annyi cérnánk, hogy bevarrjuk a felesége száját?...

Vége a vizsgálatnak, s az orvos szigorúan mondja a páciensének:

- Kérem, tilos a szesz, a dohányzás és a kártya...
- Értem, doktor úr... Szóval a feleségem már járt önnél!

Azt kérdezi az orvos a betegétől:

- Mondja kedves asszonyom, hány éves?

A hölgy hallgatásba burkolózik.

- Hm... Lehet, hogy kellemetlen volt a kérdésem...
- A kérdés nem! Csak a válasz.

Az orvos egy középkorú asszonyt vizsgál. Mondja neki a diagnózist:

- A szíve gyenge, van egy kis koszorúér-meszesedése, és némi keringési zavart is jelez az EKG-ja.
- Hány éves, asszonyom?
- Harminchat.
- Hm... Úgy látszik, a memóriával is van egy kis baj.

Két éltés asszony beszélget:

- Elzuskám, én pont annyi éves vagyok, amilyen számú cipőt hordok.
- Jaj, de érdekes. És hány éves is vagy tulajdonképpen?
- Harminchat.

A barátnő epésen megjegyzi:

- Képzelem szívecském, hogy szoríthat a cipőd.

- Hogy lehet az, hogy egy harmincöt éves férfi mindig fiatalabbnak tűnik, mint egy harmincöt éves nő?
- Azért, mert a harmincöt éves nő rendszerint már túl van a negyvenen...

Azt mondja a feleség a férjének:

- Így, hogy nincs rajtad a szemüved, olyan jól nézel ki, mint annak idején, amikor megismerkedtünk!
- Mire a férj:
- Igen, így, hogy nincs rajtam a szemüvegem, te is jól nézel ki.

Két barátnő társalog:

- Ugye drágám, nem nézek ki negyvennek?
- Már régen nem, édesem!...

A feleség a tükör előtt illegeti magát. Megkérdezi a férjét:

- Szerinted hány évesnek látszom?

A férj leteszi az újságot. Alaposan szemrevételezi az asszonyt, majd így szól:

- Az arcod úgy 20 évesnek látszik. A hajad 18 éves, az alakod 25 év körüli.
- Jaj de kedves vagy, áradozik a feleség.
- Várj egy kicsit – mondja a férj. Mindjárt összeadom.

- Milyen rossz lehet egy nőnek, ha észreveszi, hogy megöregedett!
- Ennél csak az a rosszabb, ha nem veszi észre!

- Az én feleségem nagyon takarékos asszony.
- Miért?
- Mert évek óta csak 29 gyertyát rak a születésnapjára, pedig már 38 éves.

A vidéki kiküldetésben levő férj bemegy a helyi postahivatalba:

- Kérek egy olyan képeslapot, amely születésnapjára és évfordulás üdvözlőlappal egyben.

Erre a hivatalnok:

- Csak születésnapjára és évfordulás képeslapunk van. Miért nem veszi meg őket külön-külön?
- Tudja holnap lesz a feleségem ötödik 31-ik születésnapja.

A férj tortát rendel a cukrászdában a felesége születésnapjára. A cukrász jegyzetel:

- Mennyi gyertyát tegyünk rá?
- Ahogy szoktuk, harminckilencet.

Kovács kórházba kerül. A munkatársak meglátogatják, és kérdik tőle:

- Mi történt veled?
- Jaj, ne is kérdezzétek! A feleségemnek most volt a 33. születésnapja, és megígértem neki, hogy kap 33 szál rózsát, minden évre egyet.
- És?
- Megrendeltem a sarki virágostól, tudjátok, mindig nála veszek virágot. És mivel ilyen jó ügyfél vagyok, az a marha ingyen hozzárakott még 12 szálát...

– Bölcs ember az, aki megjegyzi a felesége születésnapját, de azonnal elfelejti a korát.

– Szívem, ugye nem hagysz el, ha öreg, slampos és ráncos leszek? – kérdezi húszévi házasság után a feleség.

– Ugyan édesem, látod, hogy itt vagyok – mondja a férj.

A feleség kérdi a férjétől:

– Drágám, ha elkezdek öregedni, ráncos lesz a bőröm, megcsúnyulok, akkor ugye nem fogsz elhagyni?

– Te kis butus! Hát itt vagyok veled.

Két barátnő beszélget:

– Tudtad, hogy csodás kozmetikumot talált fel egy francia cég? Mindenki egy csapásra szép lesz tőle – újságolja az egyik.

– Nekem mondd? – feleli a másik. – Ez nem újság, már ki is próbáltam.

– Igen? Mindjárt gondoltam, hogy csalás az egész.

– Hallottam egy arckrémről, ami teljesen regenerálja a bőrt, és fiatalossá teszi az arcot!

– Mi a neve?

– Valami Hormovital vagy ilyesmi...

– Ó, én azt már két éve használom.

– Kösz, de jó hogy mondd. Már majdnem megvettem.

Pistike nézi, ahogy anyja krémezi az arcát, Kérdezi tőle:

– Ez mire jó, anyu?

– Ettől szép leszek, kisfiam.

Ezután az anya egy törülközővel letörli a felesleges krémet. Pistike újra kérdezi:

– Most mi van? Feladtad?

Két barátnő cseveg egy presszóban.

– Imádom a természetet – mondja az egyik.

A másik végignéz rajta, majd epésen megjegyzi.

– Azok után, amit művelt veled?

Két vetélytárs színésznő véletlenül egymás mellé kerül az Oscar-díj átadása utáni ünnepi vacsorán.

– Képzeld, drágám – fordul az idősebb a fiatalabbhoz –, a londoni Lloyds hatmillió dollárra biztosította a mellemet.

– Tényleg, drágám? – méri végig a másik – És mit csináltál a pénzzel?

Egy erősen púderezett hölgy így förmedt rá a vidéki atyafira:

– Mit bámul úgy rám, mint borjú az új kapura?

– Na, na! Úgy látom, hogy nem is olyan új az a kapu, csak be van mázolva!

Kovács irigykedve kérdi Szabót:

- Mondd, még mindig oly szép a feleséged?
- Igen de ehhez már egy óránál többre van szükség.

Egy nő a buszon felejtí a táskáját. Ahogy észreveszi, elmegy a buszpályaudvarra, hogy nem adták-e le. Szerencséje volt, senki sem vitte el. A sofőr pedig leadta a talált tárgyak osztályán. Már hozzák is a táskáját, leteszik az asztalra, és egy nagy szatyorba mellé rakják a tartalmát. A táskával együtt megjelent az osztály összes férfi dolgozója. Egyikük megszólalt:

- Asszonyom, mutassa meg nekünk, hogyan lehet ennyi mindent bepakolni ebbe a táskába! Nekünk nem sikerült, akárhogy próbáltuk.

- Találkoztál már olyan férfival, akinek a legkisebb érintésére is megremegettél?
- Igen, a fogorvosom ilyen...

- Magának semmi baja sincs, ellenben a felesége egyáltalán nem tetszik nekem...
- Azonos az ízlésünk, főorvos úr!

Az aggódó feleség orvoshoz viszi a férjét, mert az rendszeres szívritmus-kihagyásokra panaszkodik. A vizsgálat utána az orvos kiküldi a férjet a váróba, s aggodalmasan néz az asszonyra:

- Hölgyem, meg kell mondanom, nem tetszik nekem a férje!
- Nekem sem, doktor úr, de mit csináljak? Olyan jó a gyerekekhez...

Kilenc gyerek édesapja arról mesélt, hogyan edződött meg az évek során.

- Mikor az első gyermekem köhögött vagy tüsszentett, hívtam a mentőket. Mikor a kilencedik lenyelt egy fémpénzt, figyelmeztettem, hogy levonom a zsebpénzéből.

A szerelem az egyetlen rabság, amit élvezünk.

Minden ember szabadnak és egyenlőnek születik, de néhányan megházasodnak.

A nő szép, ezért a férfinak érdek nélkül tetszik, a nőnek azonban érdek nélkül semmi sem tetszik.

A nőben gyönyörködni kell, de nem szabad neki túlzott fontosságot tulajdonítani.

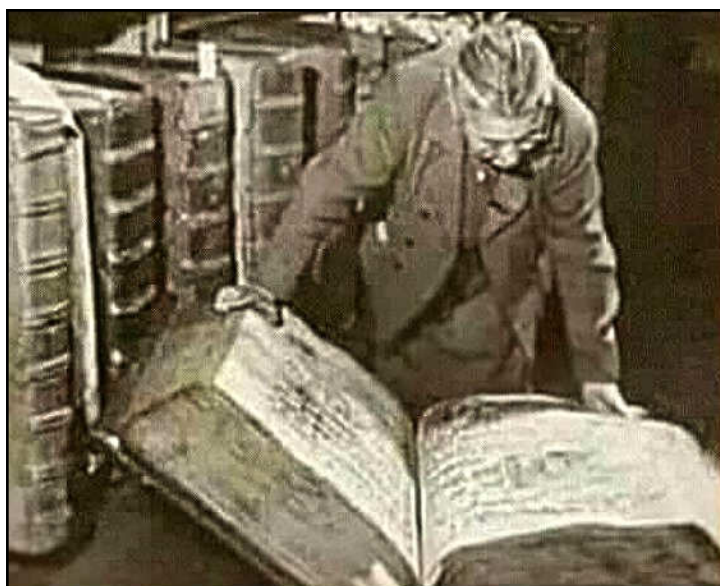
A férfiak a külsőre buknak, de a belsővel lehet őket megtartani.

A nő iránt légy ezer tekintettel, de hajszálnyira se függj tőle.

SVÁJCI BICSKA NŐKNEK

– Miért dühöng a nő? (1. kötet)

Mindig fordulj tanácsért a nőhöz, és ha megkaptad tégy úgy, ahogy jónak látod.

Mire megfejtod, hogy mi jár egy nő fejében, már meg is gondolta magát.

Mondd egy nőnek, hogy nem lehet, annál jobban akarja.

A nő olyan, mint az olimpiai érem. Rengeteget küzdesz érte, aztán egy életen át lóg a nyakadon.

A nők vigaszt nyújtanak, amire nélkülük soha nem lenne szükségünk.

A férfiak felfedezték a tüzet, a nők pedig azt, hogy miként játszanak vele.

A házasság olyan, mint egy többfogásos ebéd, de sajnos a desszerttel kezdődik.

A házasság nem svédasztal, amelyről kiválogathatjuk a finomságokat.

Ki tudja miért, minden kellemes kapcsolat véget ér egyszer. Csak a kellemetlen kapcsolatok kitartóak.

A házastársak akkor értenek egyet utoljára, amikor kimondják az „igen”-t.

A nemek közötti harcban még soha nem nyert senki.

– Bennem és a férjemben csak egy dolog közös: egy napon házasodtunk.

– Mi az összefüggés a férfi karrierje és a felesége között?

– Sok férfi az első feleségének köszönheti a karrierjét, a karrierjének pedig a második feleségét.

Meghitt beszélgetés otthon, családi körben. A serdülő kislány az édesanyjához fordul:

– Anyu! Régen a házastársak olyan vastag és széles gyűrűt viseltek, mint a tiéd is, a mostaniak pedig egészen vékonyak és keskenyek. Mi ennek az oka?

– Tudod kislányom, ez azért van, mert azelőtt a házasságok egész életre szóltak. Azért kellett a gyűrűt vastagabbra csinálni, hogy ne kopjon el.

Az előadás végén egy fiatalember várja a színház művészbemutatójánál a népszerű szubrettet. Amikor a szépasszony kilép a kapun, odamegy hozzá, és azt mondja:

– Művésznő, hisz maga a szerelemben első látásra?

– Nem.

– Jó – feleli a fiatalember –, akkor holnap is eljövök.

– Kisasszony! Van szerelem első látásra?

– Nincs.

– Akkor nézzen meg még egyszer!

– Hiszel a szerelemben első látásra? Vagy megint el kell sétálnom előtted?

- Te Béla! A feleséged úton-útfélen azzal dicsekszik, hogy lány korában feltűnő szépség volt.
- Elég baj, hogy én voltam az egyetlen, akinek ez feltűnt.

Kávéházi diskurzus közben a petyhüdt, öregecske Kovácsné dicsekedve mondja:

- Én mindent megteszek, hogy megédesítsem a férjem életét.

A csinos, fiatal Szabóné gonoszkodva mondja:

- Képzelem mennyi cukor fogyhat nálatok, drágám...

A szexben a legbutább férfi sem olyan naiv, mint a legokosabb nő.

A házasságban nem őszinteségre, hanem diplomáciai készségre van szükség.

- Ne mondj ellent a nőnek... ezt megteszi magától.

A férfi azt gondolja, mindent tud, a nő pedig, hogy jobban tudja.

A házasság olyan, mint a fürdővíz. Minél több időt töltesz el benne, annál hűvösebb.

A házasság a szerelem büntető szakasza.

A szerelem virágnevekkel kezdődik, és állatnevekkel végződik!

A házasság olyan üzlet, ahol mindenki kapni akar, de adni kénytelen.

A házasságban a nő megkísérti, a férfi próbára teszi a szerencséjét.

Aki megtalálja a nőhöz a kulcsot, sosem tudja mit nyit ki vele, a pokol vagy a mennyország kapuját.

A szerelem az az iskola, ahol csupa bukott, pótvizsgázó és évvesztes próbálja azt a látszatot keltetni, hogy ő akadémikus.

Nők után futni olyan szenvedély, ami még senkinek sem okozott bajt. Baj csak akkor van, ha utolérjük őket.

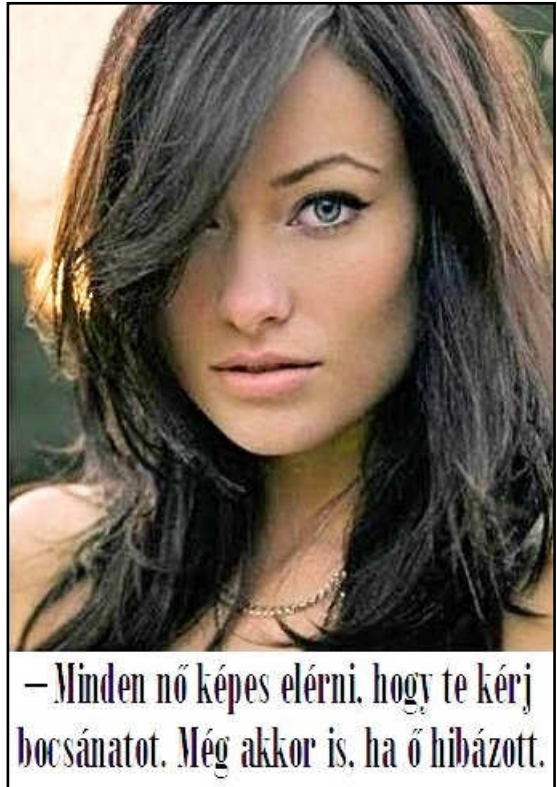
Ha korán házasodsz, korán bánod meg.

A házassággal nem végződnek, hanem elkezdődnek az élet nehézségei.

A férfi a nőtől csupán egyet akar, ezzel szemben a nő a férfitől mindent.

– Minden nő képes elérni, hogy te kérj bocsánatot. Még akkor is, ha ő hibázott.

Semmi sem múlik a szexen, viszont minden elbukhat rajta.

A legtöbb nő nem az erős támadásnak esik áldozatul, hanem a férfi gyenge ellenállásának.

A nő az olyan férfival való egyesülést áhítja, aki jobb anyagból van gyúrva, mint maga.

Amíg a körömlakkja meg nem szárad, addig a nő védtelen.

A nő sokkal vonzóbb lenne, ha a karjai, és nem a karmai közé kerülnének.

A nők angyalok, és ha valaki letöri a szárnyukat, tovább repülnek egy seprűn.

A nő olyan, mint az időzített bomba; Soha sem lehet tudni, mikor robban.

A nő erogén zónája a lelke.

– Papa tényleg rosszul végződnek a pénteken kötött házasságok?

– Persze. A péntek sem kivétel.

– Apa, az ökrök is házasodnak?

– Fiacskám, csak az ökrök házasodnak!

Fiú az apjához:

- Apa, a ti esküvőtök mennyibe került?
- Nem tudom fiam, de még most is azért fizetek!

Brit kutatók közel 2500 tizenhat és hatvan év közötti hölgyet kérdeztek meg, hogy mennyi időt töltenek el a készülődéssel. Az eredmény meghökkentő. A nők életükből 287 napot töltenek el azon töprengve, hogy mit vegyenek fel reggel, vagy hogyan öltözzenek fel egy jeles eseményre.

- Mi az, ami a férfiaknak elérhetetlen?
- A női logika.

- Az asszony szíve olyan, mint a tenger; Nyugodtan dobog, de senki sem lát a mélyére, és ha igen, annak jaj.

A nők olyanok, mint a telefon. Szeretik, ha gyakran megérintik őket, beszélnek hozzájuk. De nyomj meg véletlenül egy rossz gombot, és már bontották is a kapcsolatot.

A nő olyan, mint a gyufaszál: Ha gyengén nyomod, nem gyullad meg; Ha erősen, megégeted az ujjad.

A nő olyan, mint a filteres tea; Akkor derül ki milyen erős, amikor forró vízbe dobják.

A nők nem akarják uralni a világot, mert ők azokon uralkodnak, akik uralják a világot.

A fej a férfi, de a nyak a nő.

A férfi a fej, de a nő forgatja.

Két barát beszélget:

- Hogy sikerült a házasságod?

– Ácsi Gyula! Arról ne is álmoldj, hogy itt nálunk valaha kisebbségi kormányzás lesz!

- Kitűnően. Nálunk sosincs veszekedés, mert ha a feleségemnek igaza van, én rögtön belátom.
- És ha neked van igazad,
- Az, ki van zárva.

Ugyanez barátnők között:

- Már egy éve vagyok férjnél, de még egyszer sem volt nézeteltérés köztem és a férjem között. Ha nekem van igazam, azt a férjem rögtön belátja.
- És ha a férjednek van igaza?
- Az még nem fordult elő.

A lármás, hangos veszekedés után a férj szenvedve, szomorúan fordul a feleségéhez:

- Miért gyötörsz engem? Én imádlak téged!

Mire az asszony újra felcsattan:

- Ezt nem bírom benned, mindig csak én, én, én...

Egy zsémbes asszony folyton szidta az urát. Kiabált veszekedett vele, ha volt rá oka, ha nem. A szomszédok is a fejüket csóválták a hangos perlekedés miatt. Az ember meg csak hallgatott, meg sem mert szólalni. Egy reggel munkába menet nyitva volt a szomszéd kapuja. Kiugrott eléje a házőrző kutya, és elkezdett veszettül csaholni. Erre kiment a gazda, hogy lecsendesítse az ebet.

- Mi a fenének tart ilyen ugató kutyát, szomszéd?
- Azért szomszéd, hogy nekem a kutya ugasson, ne az asszony, mint magának!

Szomorú az a ház, ahol a kakas hallgat, és a tyúk kukorékol.

Két apa beszélget:

- Mihelyt abba hagyta a fiam az ökölvívást, azonnal megnősült.
- Úgy látszik, nem tud meglenni harc nélkül.

- Mit csináljak, hogy tíz év után végre egyszer ne a feleségemé legyen az utolsó szó?
- Erre a szakirodalomban csak egy megoldás van. Felelje azt, hogy „ahogy akarod, drágám...”

- Látod öregem – büszkélkedik Géza a barátjának – örül a szívem, amikor látom, hogyan engedelmeskednek a gyermekeim az asszonynak!
- Valóban. Mintaszerűen követik az apjuk példáját.

Minden vitában a nőé az utolsó szó. Ha a férfi ezután bármit mond, az egy új vita kezdete.

Az ötgyerekes apa játékot nyer egy sorsoláson. Hazaviszi a nyereményt, és megkérdezi a gyerekeitől:

- Na, gyerekek, ki a legengedelmesebb, ki nem felel anyával, ki az, aki mindig szót fogad neki?
- A gyerekek lemondóan legyintenek:
- Oké apa, a tiéd a játék.

Két kisgyerek játszik a homokozóban. Az egyik kérdi:

- Az én apukám mérnök, a tied mit csinál?
- Amit anyám mond.

A jól működő házasság érdekében két dolgot tehetsz:

- Ha tévedsz, azonnal ismerd el.
- Ha igazad van, azonnal fogd be a szád.

Két férj beszélget:

- Az én feleségem nagyon szerény asszony. Soha nincs semmi kívánsága.
- Az enyémnek se... Ő is folyton parancsol.

- Egy hete nem beszélek a feleségemmel.
- Miért?
- Nem akarok a szavába vágni.

Az irodában ötven dolgoznak, de csak egyetlen telefon van. Éppen a legidősebb kolléga használja. A többiek is szeretnének telefonálni, de nem hagyja abba. Egyre idegesebben nézik. Az egyikük nem bírja tovább, és rászól:

- Kolléga úr! Elnézést, de ön már egy órája tartja kezében a kagylót, és egy árva szót sem szól!
- Az idős kolléga leinti:
- Ne zavarjon, a feleségemmel beszélek.

Kovács megkérdezi a barátjától:

- Hogy van a papagájod?
- Hagyd el! Amikor megnősültem, bánatában hamarosan elpusztult.
- Csak nem volt féltékeny a feleségedre?
- Nem, csak attól a pillanattól kezdve szóhoz sem jutott.

- Kovács kartárs! A felesége kéri a telefonhoz.
- Kér? Akkor a hívás másnak szól!

Kovács az ablakon kinézve ezt mondja a feleségének:

- Lehet, hogy vihar lesz.

Mire az asszony:

- Ha időben hazajössz, akkor nem.

Orvos:

- Asszonyom, nem tetszik nekem az ön nyelve!

Páciens:

- A férjemnek sem!

A neves orvosprofesszor nem szerette, ha páciensei sokat beszéltek. Egyszer egy fiatal hölgy kért tőle orvosi tanácsot, de közben annyit fecsegett, hogy az orvos szóhoz sem jutott. Végre egy lélegzetvételnél szünetben rászólt a hölgyre:

- Kérem, mutassa a nyelvét!

A hölgy engedelmessé vált, és kiöltötte a nyelvcskáját.

- És most tartsa így – mondta a professzor –, míg elmondom, mi baja van.

- A férjem egész éjjel vicceket mesél – panaszkodik egy hölgy a pszichiáternek.
- És az olyan nagy baj? – kérdezi az orvos.
- De főorvos úr! Nem lehet tőle szóhoz jutni!

- Doktor úr, a férjem éjjel álmában beszél. Mit csináljak?
- Nappal hagyja szóhoz jutni, asszonyom.

A nő már 10 perce beszél, az orvost sem engedi szóhoz jutni. Végre kiböki mi a problémája:

- Drága doktor úr, a férjem állandóan beszél álmában.
- Engedje néha, hogy nappal is beszéljen!

Az orvos így szól a páciens feleségéhez:

- A maga férjének teljesen kikészültek az idegei.

Feltétlenül nyugalomra van szüksége.

- Tudom, doktor úr! Hisz én is naponta legalább ezerszer mondom neki.

Kovácsnének mondja az orvos:

- Asszonyom, a férjének nyugalomra van szüksége. Jót tenne neki egy utazás.
- Én utazzam el, vagy a férjem?
- Az mindegy.

Szabót idegbaj gyötri, s elmegy az orvoshoz. Elkíséri a felesége is, aki leül a várószobában. Az ideggyógyász a vizsgálat után így szól:

- Uram, magának valami krónikus gátlása van, ami minden életörömtől megfosztja...
- Pszt! Kint ül a várószobában...

Ez is egy megoldás:

Az utazó egy arabnál éjszakázik. Másnap reggel megkérdi tőle, minek neki két asszony. Az arab sejtelmesen mosolyog, majd így válaszol:

- Amíg csak egy asszony volt a háznál, mindig velem veszekedett. Most hogy kettő van, egymással veszekszenek, s nekem nyugtom van.

- Melyek a férfi fejlődési szakaszai?
- Fiú, gyűrűsféreg, papucsállatka.

Nem tudom, mit kezdenék a feleségem nélkül. De akkor is olyan jó erre gondolni.

A papucsférjet megkérdezik egy társaságban, hogy érzi magát. Erre ő odafordul a feleségéhez:

- Szívem, hogy érzem magam?

Egy papucsférj nagyon megelégedi a házasságban betöltött szerepét, és elmegy a pszichiáterhez. Megtudja tőle, hogy az egész azért van, mert nincs kellő önbecsülése, nagyon kevésre tartja magát,

és ezen változtatni kell. Ehhez segítségként rögtön kap egy könyvet. A fickó a hazaúton végig lázasan olvas, és szívja magába a tudást. Amikor hazaérkezik, rögtön nekiesik a feleségének:

- Na, idefigyelj! Mostantól minden megváltozik! Én vagyok a ház ura, és te azt teszed, amit én parancsolok. Most azt akarom, hogy azonnal készíts nekem egy pompás vacsorát. Miután azt megettem, egy ízletes desszerttel fogsz meglepni. Aztán eresztasz nekem kellemes fürdővizet, hogy a kádban kipihenhessem magam. Végül pedig mit gondolsz, ki fog szépen felöltöztetni és megfésülni engem?

– A temetkezési vállalkozó!

A tízéves érettségi találkozón kérdezi Kovácsot az egyik volt osztálytársa:

- Hogy élsz barátom? Megnősültél, vagy magad mosogatsz?
- Mindkettő!

A férjet padlósúrolás közben találja otthon a barátja.

- Megmondom neked őszintén, nekem ilyesmit eszembe sem jutna csinálni – mondja elismerően.

– Nekem sem – válaszolja a férj. – A feleségem találta ki.

Kovácsné egy alapos veszekedés során azt mondja az urának:

- Még hogy én fogtalak meg magamnak? Hát futottam én valaha is te utánad?
- Ugyan, az egérfogó sem fut az egér után, mégis megfogja.

Az ifjú férj első panasza:

- Drágám, már megint főzeléket adsz nekem ebédre?
- Nem lehet mindig húst enni!
- Bezzeg, amíg udvaroltam neked, addig minden nap volt hús!...
- Igen... De láttál már olyan horgászt, aki akkor is kukaccal traktálja a halat, amikor már kifogta?

A feleség panaszkodik:

- Már nem vagy olyan kedves hozzám, mint a házasságunk előtt!

Mire a férj:

- Láttál már valakit, aki az autóbusz után fut, amikor már rajta ül?

– Ha maga lenne a férjem, mérget kevernék a teájába!

– Ha maga lenne a feleségem, meg is innám.

Elmegy egy férfi a paphoz:

- Atyám, azt hiszem, a feleségem meg akar mérgezni!
- Jól van, fiam, beszélek a fejével! Egy hét múlva ismét találkoznak:
- Sikerült a feleségemmel beszélnie?
- Hát persze, fiam. Felhívtam telefonon, három órát beszéltem vele.

- És ön szerint mit csináljak?
- Szerintem? Szerintem idd meg a mérget!

Férj a feleségéhez:

- A tengerre emlékeztetsz.
- Miért, drágám? Olyan vad vagyok, romantikus és izgalmas?
- Nem, azért, mert hányingerem van tőled!

Veszekedés közben az asszony dühösen mondja:

- Még akkor is jobban jártam volna, ha egy rusnya majomhoz megyek feleségül.
- Lehetetlen drágám – replikázik a férj –, mert közeli rokonok között tilos a házasság!

- Édesapám, miért éppen az édesanyámat vette el feleségül?
- Látod Rózsi, már a gyerek is ezt kérdi!

- Apa, a ti esküvőtök mennyibe került?
- Nem tudom fiam, de még most is azért fizetek!

- Apa, igaz hogy egyes országokban csak a házasságkötés után ismeri meg a férj a feleségét?
- Ez mindenhol így van fiam.

Pistike megkérdezi az apjától:

- Mennyi ideje vagy nős, apu?
- Tizenhét éve.
- És még mennyit kell letöltened?

Pisti kérdezi az apjától:

- Apu, milyenek voltak a '80-as évek?
- Ah, a '80-as évek. Finom ételek, italok, szép nők.
- És most mi van?
- Konzervkaja, csapvíz és anyád.

- Apu! Mit jelent az, hogy díszdoktor?
- Nézd, kisfiam, az ilyesmit nem kell szó szerint venni. A díszdoktor az olyan, mint amikor idegenek előtt az anyád engem családfőnek nevez.

Megszólal a telefon. A 10 éves gyerek veszi fel a kagylót:

- Kivel szeretne beszélni?
- A családfővel – hangzik a válasz.

Mire a gyerek:

- De melyikkel? A törvény szerintivel vagy az igazival?

Jó megfigyelőképességgel rendelkező kisgyerek:

- Apa! Én is olyan férfi szeretnék lenni, mint Anya.

A pszichológus kérdezi a páciensétől:

- Mondja, asszonyom! A családjukban nem volt valakinek nagyzási hóbortja?
- De igen! A férjem néha kijelenti, hogy ő a család feje.

Petike édesanyját faggatja:

- Anyu, az apu vadászni is volt, amikor elvett téged?
- Honnét veszed ezt a butaságot kisfiam?
- Mert tegnap azt mondta, hogy amikor téged elvett, nagy bakot lőtt.

A két szülő vacsora közben feddi a fiát:

- Hogy eszel? Hát semmit sem tanultál tőlünk?

Mire a fiú:

- Dehogynem! Sosem szabad megnősülni.

- Mondja Kovács! Miért gyűlöli annyira Szabót?
- Azért, mert mielőtt elvettem a feleségemet, ő volt a vőlegénye. Ám fondorlatos módon az utolsó pillanatban visszalépett.

- Ó, asszonyom, én az első férjét is jól ismertem. Milyen nagy kár, hogy olyan korán hunyt el szegény.
- Úgy találja? A mostani férjem is folyton ezt hajtogatja.

Telefonbeszélgetés:

- Papa, milyenek ígérkeznek a hétvége?
- Ragyogónak!
- Anyád éppen most harapta el a nyelvét.

Kovács meséli a barátainak.

- Régebben, amikor hazaértem, a kutyám mindig hangosan ugatott, a feleségem pedig rögtön hozta a papucsomat.
- És most?
- Szerepet cseréltek.

- Hogy magának milyen fura kutyája van, Kovácsné. Figyelem, hogy az utcán kedves és barátságos mindenkiel, otthon pedig állandóan morog és ugat.
- Igen, és is tudom. Teljesen átvette a férjem szokásait.

- Ha a bejárati ajtó előtt ugat a kutyád és a feleséged, melyiket engeded be?
- A kutyát. Az elhallgat, amikor beengedem.

A társasági hölgy rátámad férje barátjára:

- Szégyellheti magát Rudi, maga egy indiszkrét alak... Visszamondták, hogy társaságban azzal dicsekedett: a kegyeimben részesítettem.
- Drága Aranka, ez merő rágalom. Én nem dicsekedtem, hanem panaszkodtam.

Kovács találkozik Szabóval:

- Akarok ajánlani magának valakit. Egy özvegyasszonyt. Megbízható és ártatlan.

- Ártatlan? Hiszen azt mondta, hogy özvegy...
- Igen, de olyan régóta, hogy már nem emlékszik semmire.

Pistike kérdezi az apját:

- Mondd papa! Az özvegyasszonyok miért írják oda a nevük elé, hogy: özv. a férfiak meg nem?
- Azért, mert az özvegyasszony tudatni akarja a világgal, hogy újra eladó. Az özvegy férfinak pedig esze ágában sincs újra megnősülni.

Az élettársi kapcsolatokról csak kevés vicc született. Ezek egyike:
Éva és Károly hosszú évek óta élnek együtt.

- Nem gondolod Károly, hogy házasságot kellene kötnünk?
- Mit gondolsz, kinek kellünk mi már?

Az asszony:

- Alig egy hete vagyunk házasok, és máris ilyen későn jössz haza?

A férj:

- Nem jöhettek előbb drágám. Az összes kocsmában el kellett mesélnem, milyen boldogok vagyok!

- Ha későn megyek haza, a feleségem mindig szemrehányóan néz az órára.
- Az órára? Az enyém a naptárra néz.

- Mama, már nem szeret a Béla!
- Miből gondolod, kislányom?
- Tegnap azt mondta, hogy kezdek rád hasonlítani.

Idősebb Fradi-szurkoló készülődik az esti meccsre. A felsége nézi, amint férje csupa zöld-fehérbe öltözik. Egyszer csak megszólal:

- Apukám, ahogy elnézlek, te jobban szereted a Fradit, mint engem!
- Anyukám, ahogy elnézlek, lassan már az Újpestet is!

- Képzeld, a feleségem megfenyegetett, hogy elhagy a pókerszenvedélyem miatt – meséli Kovács.
- És akkor abbahagyod a játékot?
- Á dehogy, szerintem csak blöfföl.

Két régi barátnő beszélget:

- Képzeld, a férjem összeszedte az összes pénzünket és elhagyott!
- Szerencsés vagy, az én férjem már többször megtette ugyanezt, csak épp nem hagyott el.

Kollégák beszélgetnek:

- Hallottad, hogy Kovácsot elhagyta a felesége?
- Tényleg? És hogy viseli?
- Hát, mostanra már úgy-ahogy megnyugodott, de kezdetben teljesen magán kívül volt az örömtől.

- Hallottad, hogy Szabót elhagyta a felesége?

- Nem. És hogy viseli?
- Most már kezd megnyugodni, de eleinte majd kibújt a bőréből.

Legszebb öröm a káröröm:

Egy idős házaspár ballag hazafelé, és közben veszekednek. Az útjukba eső parkon áthaladva félreérthetetlen neszeket, hangokat hallanak a bokorból.

- Köhints már papa, hogy hagyják abba, mert ennek még következményei lehetnek... – szól az asszony.
- Dehogyan köhintek – mondja a férj. – Nekem sem köhintett senki, amikor feleségül vettelek.

Férj és feleség sétál a parkban. A közelben egy fiatal pár vadul csókolózik.

- Mondd, fiacskám – kérdi az asszony – te miért nem csinálsz ilyet?
- Ne viccelj, nem ismerem azt a lányt!

Feleség:

- Mielőtt összeházasodtunk, jobban szeretted engem. Azt mondtad, hogy még a pokolban is velem szeretnél élni.

Férj:

- Hát ez valóra is vált.

A férj korán érkezik, és elkezd magyarázkodni a feleségének:

- A főnököm ma dühében azt mondta, hogy menjek a pokolba.
- És te mit csináltál erre.
- Szót fogadtam, és hazajöttem.

Vasárnap délutáni pihenés. A feleség újságot olvas, a férj televíziót néz.

- Tudod mit olvastam? – néz fel az asszony az újságból. Azt, hogy a strucc nagyon rosszul lát, viszont a gyomra mindent megemész. A férj hátrafordul, és feltekint az égre:
- Ó, istenem, milyen nagyszerű férj lenne!

Két barát beszélget:

- Nálatok ki viseli a nadrágot?
- Természetesen én.
- És hogy csinálod?
- Minden nagy dologban én döntök, a többi a feleségem dolga.
- Na és hányszor volt már nagy dolog?
- Eddig még egyszer sem!

Mi a hosszú házasság titka?

Mindig figyelembe kell venni a feleség véleményét.

Ültesd magad mellé, és türelmesen hallgasd végig, hogy mi legyen.

Aztán mond el, hogy mi lesz.

- Hogy lehet libából sárkányt csinálni?
- El kell venni feleségül.

Egy bölcs asszony felismerése: „Nem az az igazi férfi, aki legyőzi érted a sárkányt, hanem az, aki veled marad akkor is, ha te magad válsz sárkánnyá.”

Veszekedés a Kovács családban. Az asszony odavágja:

- Majd én megmutatom, ki parancsol itt!
- Nagy kunszt! Azt mutasd meg, ki engedelmeskedik!

A férj felpillant az újságból:

- Mondtál valamit, szívem?
- Igen, de az még tegnap volt.

Férj és feleség ülnek a verandán, a férj bort kortyolgat.

- Annyira szeretlek, mondja a férj.
- Ezt most te mondod, vagy a bor? – kérdi a feleség.
- Ezt én mondom a bornak.

Ezüstlakodalmuk közeledtével Kovácsné megkérdezi a férjét:

- Nos, hogyan ünnepeljük meg az évfordulónkat?
- Egyperces néma felállás megfelel?

Kérdezi a feleség:

- Édesem, mivel lepsz meg engemet a huszadik házassági évfordulónkon?
- Elviszlek Thaiföldre – feleli a férj.
- Jaj, de jó! – áradozik a feleség.
- És mivel fogsz meglepni a harmincadik házassági évfordulónkon?
- Érted megyek.

– Nézd, Edömér, ez az a jéghideg forrás, ahol húsz évvel ezelőtt szerelmet vallottál!

– Igen, előbb innom kellett volna...

Középkorú házaspár áll a disznóól előtt. Nézegetik a kőverre hízott állatot. Azt mondja az asszony:

- Te apus, holnap lesz az ezüstlakodalmunk. Öljük le a disznót!

A férfi a fejét csóválja:

- Miért ölnénk le szegényt? Mit tehet ő arról, ami huszonöt éve történt.

Kovács az ezüstlakodalmukon utálkozva néz elhízott, lompos feleségére, és csüggedten dűnyög magára elé:

- Ha a nászéjszakán megfojtom, ma már szabad lennék!

Egy asszony az éjszaka közepén arra ébred, hogy nincs mellette az ágyban a férje. Felkel, ki-megy a hálószobából, és látja, hogy a férfi ott ül a konyhaasztalnál egy üveg whisky mellett, és bánatos arccal bámulja a falat. Kortyol egyet a poharából, majd kitöröl egy könnycseppet a szeméből.

- Mi baj van, drágám? Miért nem alszol ilyen késő éjjel? – kérdezi a feleség.

A férj felnéz:

- Emlékszel, amikor elkezdünk járni, és még csak 16 éves voltál?
- Igen, emlékszem.
- És arra, amikor az apád rajtakapott minket a kocsija hátsó ülésén?

A nő leereszkedik a férje mellé egy székre:

- Igen, édesem, erre is emlékszem.
- Aztán a fejemhez nyomta a puskáját, és azt mondta: „Vagy elveszed a lányomat, vagy gondoskodom róla, hogy 20 évre börtönbe kerülj!”
- Igen, rémlik valami. – feleli halkán az asszony.
- Na... hát éppen ma szabadulnék!

Ingadozás:

- Meg akarok halni! – kiált fel a férj.
- Én is! – csatlakozik a feleség.
- Akkor én már nem.

Alig teltek el a mézeshetek, az ifjú asszonyka így panaszkodik az anyjának:

- Mama, megvolt az első komoly veszekedés közöttünk...
- Ne aggódj, ez minden házasságban előfordul!
- Jó, jó, de mit csináljak a hullájával?

Baráti körben újságolja Kovács:

- Hála Istennek, mindhárom lányomat sikerült férjhez adnom! Most már csak a feleségetől kell elválnom, és teljes lesz a családi boldogságom...

- Vedd tudomásul, elköltözöm a mamához! Adj ezer forintot az útra!
- De hiszen a jegy csak ötszáz forintba kerül!
- És gyalog jöjtek vissza?

Két barátnő beszélget:

- Mondd, hogy van az, hogy a te férjed a legzsugoribb ember a világon, és te mégis tele vagy pénzzel?
- Pofonegyszerű. Tudod, mi sokat veszekszünk, és ekkor megfenyegetem, hogy a hazaköltözöm a mamához. Ilyenkor ő mindig ideadja az útiköltséget.

Egy társaságban azt mondja valaki:

- Nincs olyan nő, aki titoktartó lenne:
- Tévedés – szólt közbe Kovács. – Én pl. már 15 éve képtelen vagyok megtudni a feleségetől, mire költi azt a sok pénzt.

- Ki a sikeres férfi?
- Aki többet keres, mint amennyit a felesége el tud költeni.
- Ki a sikeres nő?
- Aki talál ilyen férfit.

- Hihetetlen! Csupa olyan ajándékot kaptál, amit szerettél volna! Hogy csinálod?
- Már december elejére elkezdek beszélni álmomban.

- Minden sikeres férfi mögött áll egy nő, aki nem az én feleségem.

- Képzeld, a múltkor valaki ellopta a feleségem hitelkártyáját!
- És, mit tettél, feljelentetted?
- Dehogy, jóval kevesebbet költ, mint az asszony!

A férj állandóan veszekszik a feleségével, hogy mire költi azt a rengeteg pénzt. A sokadik perpatvar után megállapodnak, hogy ezentúl naplót vezetnek a kiadásokról. A hó végén a férj belenéz a könyvelésbe. Ezt olvassa:

- Kanárieledel: 3 dollár.
- Csont a kutyának: 5 dollár.
- Egyéb: 4300 dollár.

Két barátnő beszélget a presszóban:

- Azt hiszem öregszem – mondja az egyik. – Azelőtt a férjem nem tudott annyi pénzt keresni, amit el ne tudtam volna költeni. Most meg alig tudom elkölteni, amit keres.

Így szól a bankár az alkalmazottjához:

- Nézze, tegnap a feleségemmel találtam magát az ágyban. Ma hiányzik a kasszából százezer forint. Még egy apró hiba, és ki lesz rúgva!

Kovács annyira elfoglalt vállalkozó lett, hogy már a feleségével sincs ideje törődni. Megbízta fiatal titkárát, hogy gondoskodjon ö nagysága szórakoztatásról. Egyszer rajtakapja őket, amint éppen csókolóznak. Ráförmed a titkárára:

- Hallja, én azt mondtam, hogy szórakoztassa a feleségemet, nem azt, hogy maga is szórakozzon.

Feleség a titkárónak:

- Ne főzzön erős kávé a férjemnek asszonyom, mert az doppingolja, és nagyon ideges lesz.
- De attól még idegesebb lesz, ha gyenge kávé főzök neki!...

A főnök odahajol titkárónője füléhez, és súgva kérdezi:

- Mondja Gizike, van valami programja ma estére?
- Nincs, főnök úr – mondja elpirulva Gizike.
- Jó, akkor feküdjön le korán, mert már nagyon unom, hogy minden reggel elkésik!

- Gizike, drága, miért kaptam ezt a szép karórát? – kérdi a főnök a titkárónőjét.
- Azért, mert minden áldott reggel azzal fogad, hogy „Tudja maga, hány óra van?”

Csinos titkárónő:

- Jól van kisasszony – dicséri meg a főnök az új titkárónőt. – Eddig csak háromszor ütött mellé... Akkor most diktálom a második szót...

Csinos fiatal nő jelentkezik a személyzeti osztályon, állást keres.

- Mihez ért? – kérdi a személyzetis.
- Semmihez.
- Sajnálom. Azok az állások már mind foglaltak.

- Anyu, miért van az apu fején olyan kevés haj?

- Tudod kisfiam azért, mert sokat gondolkodik.
- És neked miért olyan hosszú a hajad?
- Na, menj szépen játszani!

- Miért nősült negyedszer? – kérdik a riporter a népszerű színésztől.
- Szeretem a változatosságot... Minden nőnek más hibái vannak.

Két színésznő beszélget:

- Hallom újra férjhez mentél! És kihez?
- Várj egy pillanatig! Itt a névjegye a táskámban.

Az ifjú Kovács folyton Szabóné körül legyeskedik. Nagyon teszik neki a csinos asszony.

- Adjon tanácsot – kéri egyszer Szabónét –, hogyan találkozhatnék többször magával feltűnés nélkül.
- Adjon kölcsön a férjemnek egy jelentősebb összeget – javasolja a nő. Akkor évekig feljárthat hozzánk érdeklődni, hogy mikor kapja vissza. Így nem fog ránk gyanakodni.

Fogadáson:

- Mondd, ki az a ronda, girnyó nő ott a sarokban?
- Az egy bankelnök lánya.
- Igen?
- Imádom a sovány nőket.

- Tegnap este választanom kellett: pénzt vagy életet.
- Úristen, Rózi! Rablótámadás?
- Nem. Egyszerre kérte meg a kezem egy bankár és egy orvos.

- Na, jó partit csinált a lányod?
- Ugyan, a vejem egy megrögzött kártyás!
- Akkor miért adtad hozzá a lányodat?
- Mert így mindig lesz egy kártyapartnerem.

A vizsgálati eredmények birtokában rossz hírral fogadja az orvosa Kovácsot:

- Sajnos rosszak a leletei. A mai naptól le kell mondania a cigarettáról, a piáról és a nőkről.
- A nőkről is? De doktor úr, én férfi vagyok!
- Jó... Borotválkoznia szabad!

Az orvos a betegének:

- Se alkohol, se cigaretta, se hús, se nők. Az a lényeg, hogy visszajöjjön az életkedve.
- Na, hogy érzi magát ma? – kérdezi betegét az orvos.
- Köszönöm, doktor úr, elég jól. Már csak a légzésemmel van bajom.
- Majd azt is megszüntetjük.

- Mi a különbség a statisztika és a miniszoknya között?
- Semmi. Mindkettő sok mindent megmutat, de a lényegét eltakarja.

– A statisztika olyan, mint a bikini. Csak gondolatokat ébreszt.

– Mi a dekoltázs?

– Mély ruhakivágás, amitől egy fiatal nő férjet, egy idős nő pedig náthát szerezhet magának.

Egy férfi bemegy a fodrászszalonba borotválásra. Várni kell, mert éppen ül valaki a székben. Nézelődés közben észreveszi, hogy a manikűrös nő észvesztően gyönyörű. Nem bírja megállni, odamegy hozzá, és megkérdezi:

– Ráér ma este? Találkozhatnánk!

– Nem lehet, férjnél vagyok.

– Ugyan már! Mondja azt a férjének, hogy egy barátnőjével találkozik!

– Tudja mit! Mondja meg maga!

– Hogyhogy?

– Ő fogja borotválni...

– Nem borotváltam én már régebben uraságodat?

– Nem... A fületem autóbalesetben vesztettem el.

A hasát behúzva áll a férj a fürdőszobamérlegen. A felesége gúnyosan odaszól neki:

– Drágám, szerintem nem sokat segít, ha behúzod a hasad!

Mire a férj:

– Dehogynem! Így legalább látom a számokat!

Féltékeny feleség trükkje:

– Rávettem az uramat, hogy reggeli után mindig egyen meg egy fej fokhagymát, mert ez a legjobb fogyókúra.

– És?

– Nagyszerűen bevált a módszer.

– Sokat fogyott egy hónap alatt?

– Egy dekát sem. De a kolléganői most már nagy ívben elkerültek.

– Már több mint egy hónapja minden reggel megeszem egy gerezd fokhagymát.

– És hogy érzed magad?

– Meglehetősen magányosan...

– Mit mond a pesszimista férfi?

– Minden asszony megcsalja az urát.

– És mit mond erre az optimista?

– Remélem!

Kétféle nő van a világon: Az egyik megcsalja a férjét, a másik azt mondja, hogy nem igaz.

Sok embernél az erkölcsösség nem más, mint az alkalom hiánya!

A nő feladata egy férfit boldoggá tenni, de vannak, akik keveslik ezt a feladatot.

Amelyik asszony valóban vissza akar utasítani, röviden azt mondja: nem; Amelyik magyarázkodik, azt akarja, hogy meggyőzzék.

Ha az asszony megfutamodik, azért teszi, hogy utolérjék.

A nő olyan, mint a virág, mindenkinek pompázik, amíg el nem hervad.

Két fegyvere van a nőnek, amellyel szemben a férfi tehetetlen: a szüziesség és a romlottság.

A magánnyomozó irodába egy megtört asszony állít be.

– Kérem, szörnyű gyanúm van: a férjem megcsal engem. Állítsák rá a legrosszabb detektívüket.

– Rendben van, de miért a legrosszabbat?

– Mert nem szeretném, ha a gyanúm beigazolódna!

A férfi és a nő sohasem érthetik meg egymást, mert mindegyik mást akar: A nő a férfit, a férfi a nőt.

Az ember rendszerint nem azért szeret valakit, mert az illető megérdemli.

Aki másodszor is megnősül, nem érdemelte meg, hogy az első asszonyától megszabadult.

A második házasság a remény győzelme a tapasztalatok felett.

– Miért nősülnek újra az elvált férfiak?

– Rossz a memóriájuk.

– Melyik férfi nősül kétszer?

– Amelyiknek rossz a memóriája.

Az első házasság az érzelem diadala az ész felett.

A második házasság a remény diadala a tapasztalat felett.

A harmadik házasság a hülyeség diadala mindenkinek felett.

– Hogy ismerkedett meg a második férjével?

– Teljesen véletlenül. Ő vezette azt a kocsit, amelyik a szegény, szerencsétlen első férjemet halálra gázolta.

Egy beszédmodort kiválóan utánzó parodistától azt kérdezi egy nagyon szép hölgy a társaságban:

- Művész úr, a férjemet is tudná utánozni?
- Természetesen hölgyem... Fáradjon velem a hálószobámba...

– Anyu! Azt írja az újság, hogy egy átlagos család 4,2 személyből áll. Nálunk ki a két tized?
– Az apád!

Egy csinos szőke lány kiabál segítségért. Kapalózik, csapkod a vízben. Már majdnem elmerül, amikor egy fiatalember beugrik, megfogja és partra vonszolja.

- Köszönöm, hogy megmentette az életemet – hebegi a lány. – Biztosan nagyon nehéz volt.
- Hát bizony! – feleli a fiatalember. – Először le kellett ütnöm három pasast, akik szintén meg akarták magát menteni.

Kovács hazamegy este az üzletből. Felesége háborogva fogadja:

- Na, mondhatom... A pénztárosod, akit annyira dicsértél!...
- Mit csinált?
- Tisztességtelen ajánlatot tett nekem...
- Hű, mekkora kő esett le a mellemről – sóhajt fel Kovács. – Már megijedtem, hogy ki akar lépni...

Két barátnő beszélget:

- Számomra minden férfi levegő.
- És mondd drágám, nem árt meg neked ez a gyakori levegőváltás?

Minden férfi egyforma, csak a fizimiskájuk más, hogy meg tudd őket különböztetni.

Minden férfi egyforma. Mind azt akarják...

A hűtlen után futnak, a hűségese sorsa pedig, hogy elhagyják.

A legtöbb férfiről – akiről gondolod, hogy jó férj lenne – kiderül, hogy már az.

Két barát beszélget:

- Mi a különbség a gombfocizás és a szeretkezés között?
- Nem tudom.
- Na jó, akkor te csak gombfocizzál!

Évike kérdezi otthon:

- Anyuci! Miért nevezik azt a férfit, akinek elutazott a felesége, szalmaözvegynek?
- Azért, kislányom, mert könnyen tüzet fog.

Kovácsné így szól a szomszédék nagylányához:

- Megkérhetem a kisasszonyt, hogy szíveskedjék ismét meztelenül napozni, mint a múltkor.

- Miért? – kérdi zavartan a lány.
- Mert megint megnőtt a fű a kertünkben, és akkor a férjem biztosan lenyírná.

Családi perpatvar. Az asszonynak be nem áll a szája, szinte lélegzetvétel nélkül kárál:

- Ebbe a házasságba én hoztam mindent: a lakást, a bútorokat, a kocsit, a készpénzt, a vállalkozást. Hát mid volt neked, mielőtt összeházasodtunk?
- Nyugalmam.

- Mit csinált ön a házassága előtt?
- Bármit!

Kovácsné mondja az ittas urának:

- Látod, példát vehetnél az állatokról! Azok csak akkor isznak, ha szomjasak.
- Igen... És soha nem beszélnek.

- Vedd tudomásul – mondja a sértődött asszonyka –, hogy ezentúl egy szót sem szólok hozzád!
- Rendben van! – sóhajt a férj megkönnyebbülten.
- De röviden!

- Mondd, Lujza! Tudsz te titkot tartani?
- Igen, csak az a baj, hogy mindig azoknak mondom el, akik nem tudják tartani a szájukat...

Kovács panaszkodik a barátjának:

- Meg kell bolondulni, öregem! A feleségem nem normális... A memóriája rémisztő...
- Azt akarod mondani, hogy mindent elfelejt?
- Ellenkezőleg! Az a baj, hogy semmit sem felejt...

- A feleségemnek van a legrosszabb memóriája a világon!
- Miért? Mindent elfelejt?
- Dehogy! Mindenre emlékszik!

- A nős férfi nyugodtan megfeledkezhet a hibáiról; fölösleges két embernek észben tartania ugyanazt.

Apróhirdetés:

Tizenkét kötetes enciklopédia jutányos áron eladó. Alig használt.

Jelige: Az asszony mindent jobban tud.

Kovács meglátogatja Szabót:

- Hallom, hogy részt vettél egy memóriajavító tanfolyamon. Mi annak az iskolának a neve?
- Várj csak... Hogy hívják azt a virágot, ami kicsi, lila és nagyon illatos?
- Ibolyának.
- Úgy van – helyesel Kovács, majd kikiabál a konyhába: Ibolya! Mi a neve a memóriafrissítő iskolának, ahová jártam?

Idős házaspároknál gyakori, hogy nem csak a férj, hanem a feleség is memóriazavarban szenved. Ezt a kívülállók számára mulatságos helyzetet mutatja be ez a kabaréjelenet:⁷⁵

<https://www.youtube.com/watch?v=jMxsmG-Ribw>

Az ifjú férj így szól a feleségéhez:

- A havi fizetésem bruttó százezer forint. Remélem, be tudod majd osztani.
- Én igen, drágám, de te miből fogsz megélni?

Két férfi beszélget:

- A fizetésem egy csoda, amióta a feleségem kezeli.
- Hogyhogy?
- Csak három napig tart.

Mire hazaviszed a fizetésed, a feleséged már tudja, hogy mire fogja költeni.

Kovácsné az éjszaka kellős közepén a legszébb álmából rázza fel hortyogó férjét:

- Na mi az, mi történt? – riad fel Kovács.
- Semmi... Csak nem értem, hogy tudsz te ennyire nyugodtan aludni ilyen kis fizetés mellett?

Férj a feleségéhez:

- Drágám, a drágább lakásról való álmod végre valóra válik!
- Valóban? Ez csodálatos!
- Igen, hétfőtől emelik a lakbért.

- Ez így nem mehet tovább! Soha nem tudsz kijönni a pénzből! – dühöng a férj.
- Mindenről a szomszédaink tehetnek! – siránkozik a feleség. – Minek vesznek mindig olyan dolgokat, amiket mi nem engedhetünk meg magunknak?

Apuka, tudja, hogy félmillió forint adósságunk van? – panaszodik a vő az apósának. – Egész éjjel le sem hunytam a szemem, egyetlen fillérünk sincs már.

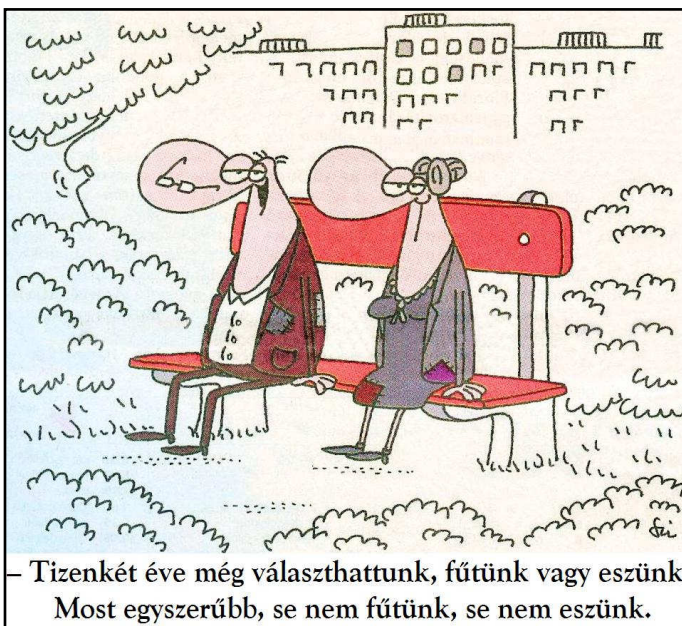
Hát miért nem szóltatok nekem, édes fiam?

Miért, adna nekünk ötszázezer forintot?

Azt nem. De nagyon jó altatóm van.

- Mit gondolsz a Pista titoktartó ember? – kérdi egyik barát a másiktól.
- De még mennyire az. Már három éve, hogy fizetésemelést kapott, de a felesége még most sem tud róla.

⁷⁵ Lejátszásukhoz többnyire a Flash player program szükséges, ami automatikusan elindul. Ha a hang nem hallható, akkor az integrált hangkártyát telepíteni kell. Ennek módja a „Szövegszerkesztési ismeretek” című könyvem II. kötetének: **A zenehallgatás feltételeinek megteremtése** című rovatában található.).

- Hová dugod a pénzed, hogy ne találja meg a feleséged?
- Beleteszem abba a varrókosárba, ahol a lyukas zoknik vannak.

A feleség ábrándozik:

- Mondd, ha így takarékoskodok, mint eddig, mennyi jöhet össze, mire nyugdíjasok leszünk?

A férj rövid fejszámolás után így válaszol?

- Egymillió forint adósság.

Két haver beszélget:

- Miért titkoltad el a feleséged elől, hogy százezer forintot nyertél a lóversenyen? Biztosan nagyon örülne, ha megtudná!
- Ez igaz, de hogyan magyarázzam meg neki, hogy honnan volt ötszáz forintom a lóversenyre?

Apróhirdetés jelenik meg az újságban:

„Magas, karcsú, szőke, kifejezetten csinos hajadon kis hibával férjhez menne.”

Egy férfi felkeresi a lakásán a fiatal hölgyet. Mit tesz Isten, ráadásul saját lakása van a zöldövezetben. Az ajtót nyitó nő tényleg bomba jól néz ki. Olyan, amilyennek mondta magát A férfinak ezek után csak egy kérdése van:

- És hol a kis hiba?

A hölgy az órájára pillant:

- Ilyenkor még az óvodában.

A színházból kifelé a házsártos feleség leint egy taxit.

- Mondja mennyiért vinne át Budára?
- 2000 Ft lesz a fuvar.
- És ha a férjem is velünk jön?
- Akkor is annyi!

Az asszony odafordul a férjéhez:

- Látod, mindig mondtam, hogy semmit sem érsz!

Tikkasztó kánikula, elviselhetetlen hőség, telt ház a strandon. Egy terebélyes asszony verejtkézik a gyepen, mögötte áll a férje, egy vézna kis emberke. Az asszony megvetően néz rá:

- Még rendes árnyékod sincs!...

Baráti társaságban:

- Aztán milyen a feleséged?
- Nem akarok túlozni, de sok asszony elbújhatna mögötte...
- Olyan derék, olyan szorgalmas?
- Nem, olyan kövér!

- Megőrizte a feleséged a lányos karcsúságát,
- Mi az, hogy megőrizte? Megduplázta!

- Tudod hogyan edzenek a pasik a strandon ?
- Nem. Hogyan?
- Ahányszor bikinit látnak, behúzzák a pocakjukat!

Az asszony az áruházi mérlegen áll, és fejcsóválva nézi a mutatót.

- Hja – mondja a férje. Ez az a ritka eset, amikor 20 forintért többet kapsz, mint tíz évvel ezelőtt.

Szörnyű vihar van, zuhog az eső, tombol a szél. Kovácsné ezt mondja a férjének:

- Ugorj le a sarki boltba egy kiló kenyérért.
- Ebben az ítéletidőben? Ilyenkor az ember a kutyáját se veri ki a házból!
- Én sem a Flokit küldtem.

Férj:

- Kutya életem van!

Feleség:

- Az biztos! Sáros lábbal jössz be, összepiszkítod a nappalit, és várod, hogy eléd tegyem a kaját.

- Kedves feleségem, kérlek bánj úgy velem, mint egy kutyával!
- Hogyan?
- Mint a kutyával. Adj enni, és utána engedj ki a szabadba!

Engedelmségre tanítja az asszony a kutyát. A férje fejcsóválva nézi, majd megszólal:

- Ha így csinálod drágám, nem mész vele semmire...
- Hagyd fiam – feleli a feleség –, eleinte veled se boldogultam.

Két asszony beszélget:

- Az én férjemnek teljesen azonos az ízlése az enyémmel.
- Hát létezik ilyen?
- Persze hogy létezik. Igaz, hat évbe tellett, mire ezt megszokta.

Két barátnő beszélget:

- Az én férjem borzalmas – panaszkodik az egyik. – Szenvedélyes dohányos. Két csomaggal szív el naponta, telefüstöli a szobát, szétszórja a csikkeket.
- Tedd azt, amit én. Már az első nap megmondtam a férjemnek, hogy: Jenő, válassz, vagy én vagy, a cigaretta!
- S leszokott?
- Nem tudom. Azóta nem láttam.

- Doktor úr, pompásan bevált a fogyókúra szere, amit a feleségemnek adott.
- Sokat fogyott a nagyságos asszony?
- Hogy sokat? Az első héten naponta leadott egy kilót, a második héten pedig teljesen eltűnt.

Az a nő, akinek van egy kis súlyfeleslege sokkal tovább él, mint az a férfi, aki ezt szóvá teszi!

Két férfi véletlenül egymásnak tolja a bevásárlókocsiját a szupermarketben.

- Jaj, bocsánat, nem figyeltem, a feleségemet keresem!
- Ah, ön is a feleségét keresi? A magáé hogy néz ki?
- Az enyém gyönyörű, hosszú combú, vékony derekú, nagy mellű, hullámos szőke hajú. És a magáé?

– Hagyjuk az én feleségemet, inkább keressük meg a magáét!

A múltkor egy csinos nőn felejtettem a szemem, mire a feleségem rámszólt:

– Úgy báméskodsz, mint egy kisgyerek az édességboltban.

Azt válaszoltam:

– Mivel nős vagyok, inkább úgy báméskodom, mint egy cukorbeteg kisgyerek az édességboltban...

Együttérző barát:

– Hallottad mi történt szegény Kováccsal?

– Nem! Mi történt vele?

– Megszökött a feleségemmel.

– A feleségem megszökött a legjobb barátommal, Bélával!

– Ha jól tudom, akkor Béla sohasem volt a legjobb barátod.

– De most már az!

– Maga tényleg hisz abban, hogy a kéményseprő szerencsét hoz?

– Amióta a feleségem megszökött eggyel, azóta igen!

– Halló elmeogyintézet?

– Igen.

– Mondja, nem szökött meg maguktól egy örült?

– Nem. Miért kérdi?

– Mert valaki megszöktette a feleségem.

– Kimondhatatlanul hálás vagyok a pszichiáteremnek. Meggyógyított?

– Nem... Megszöktette a feleségem.

– Te, hogy ez a Kovács milyen peches...! Tegnap minden pénzét elvesztette kártyán. A végén aztán a saját feleségét tette fel...

És?

És képzeld a szerencsétlent! Nyert!

A hervadó Kovácsné azt mondja az urának:

– Jenő! Adj egy ötezeret, mert délután kozmetikushoz megyek.

– Kovács alaposan megnézi az asszonyt, majd előveszi a pénztárcáját.

– Nesze, itt van tízezer.

A fodrásztól hazaérkezve az erősen élemedett korú hölgy megkérdezi a férjét:

– Ugye, most hogy rövidre vágattam a hajam, nem úgy nézek ki, mint egy öregasszony?

– Nem fiam – válaszol a férje. – Most úgy nézel ki, mint egy öregember.

A feleség a tükör előtt szépítkezik. Az arcán élesztőpakolás van.

– Nem vetted észre, hogy ez a pakolás szépít? – kérdi a férjétől.

– De igen, csak azt nem tudom mi lesz, ha lemosod?

- Elnézést drágám a késésért, a szépségszalokban voltam.
- És nem kerültél sorra?

Kovácsné este otthon újságolja a férjének:

- Képzeld Jenő, ma végre tudtam egy kis időt szakítani arra, hogy elmenjek a fodrászhoz.

Kovács ránéz az asszonyra:

- Na és zárva volt?

A férj várja a feleségét a kozmetikus előtt. Az asszony kilép az ajtón. A férj ránéz:

- Hát... legalább megpróbáltad.

A férfi újságot olvas, felesége pedig a tükör előtt illegeti magát.

Feleség: Olyan kövér vagyok!

Férj: Dehogyan vagy kövér!

Feleség: Szörnyű a hajam!

Férj: Dehogyan, nagyon szép a frizurád!

Feleség: Még sosem néztem ki ilyen szörnyen!

Férj: Dehogyanem!

Egy asszony elkeseredve forgolódik a tükör előtt. Azt mondja a férjének:

- Olyan csúnya, öreg és kövér vagyok. Igazán rám férne, hogy mondj nekem valami dicséretet!
- Nos, drágám, a látásod még mindig nagyon jó.

- Mondd, még mindig olyan gyönyörű a feleséged?
- Igen, csak most már fél órával többet kerül neki.

- A barátnőm az édesanyjának köszönheti a szépségét.
- Miért olyan csinos a mamája?
- Á, dehogyan. Kozmetikus.

A nagybácsi látogatóba megy vegyész unokaöccséhez. Amikor véletlenül benyit a hálószobába, felkiált:

- Nem is tudtam, hogy ilyen komoly laboratóriumot rendeztél be magadnak itthon!
- Tévedsz, bátyám, ez a feleségem sminkasztala.

Kovács érettségiző fia tanácstalan. Nem tudja mit vegyen barátnője születésnapjára. Anyjához fordul segítségért.

- Mama, ha holnap lennél tizenhat éves, mit szeretnél magadnak?
- Semmit. Nekem ez bőven elég lenne!

Új kalappal megy haza Kovácsné. Újságolja a férjének:

- Képzeld, azt mondta az eladó, hogy ez a kalap tíz évet fiatalít.
- Igen? – fanyalog Kovács. – Akkor vehettél volna mindjárt hármat.

Mit sem sejtő férj:

- Ez az új kalapod? Hahaha! Ne haragudj drágám, de nem tudom abbahagyni a nevetést...

– Na mindjárt abba hagyod szívecském, ha megtudod az árát...

Két barátnő beszélget:

– Miért mondd az új ruhádra, hogy citrommodell? Hiszen nem is sárga!

– Mert úgy kellett kipróbálni a férjemből az árát.

– Már megint egy új ruha? – zsörtölődik a férfi. – És mit gondolsz, miből fogom kifizetni?

– Ó, drágám – feleli az asszony –, én nem vagyok olyan kíváncsi természetű.

– Lajos, nyaraljunk mi is Olaszországban, mint Kovácsék!

– De drágám, gondolj az adósságainkra!

– Persze, de azt ott is megtehetem!

– És már van terved a nyári üdülésre? –
kérdi egy jó barát a másikat.

– Minek? A feleségem megmondja hogy
hova, a főnököm hogy mikor, és a bank
hogy meddig.

– Az idei nyárra egy igazi nyaralást ter-
veztem, de a feleségem is elkísért.

– A nők két problémával küzdenek: nincs
mit felvenniük és nincs elegendő helyük,
ahol ezt a semmit tárolhatják.

Kovácsné korholja az urát:

– Nem tudok elmenni sehová, mert nincs
egy rongyom, amit felvehetnék. Egy-
szerűen szégyellem magam a barátaid
előtt. Ha meglátnak, szakácsnőnek néznek.

– Az nem probléma – mondja Kovács. – Ezen könnyen segíthetsz! Hívd meg őket vacsorára, és
azonnal belátják, hogy nem vagy szakácsnő.

Éva volt az első nő, akinek nem volt mit felvennie.

– Jenő, melletted úgy érzem magam, mint Éva a paradicsomban.

– Na, ennek örülök, drágám!

– Tudniillik nekem sincs mit fölvennem...

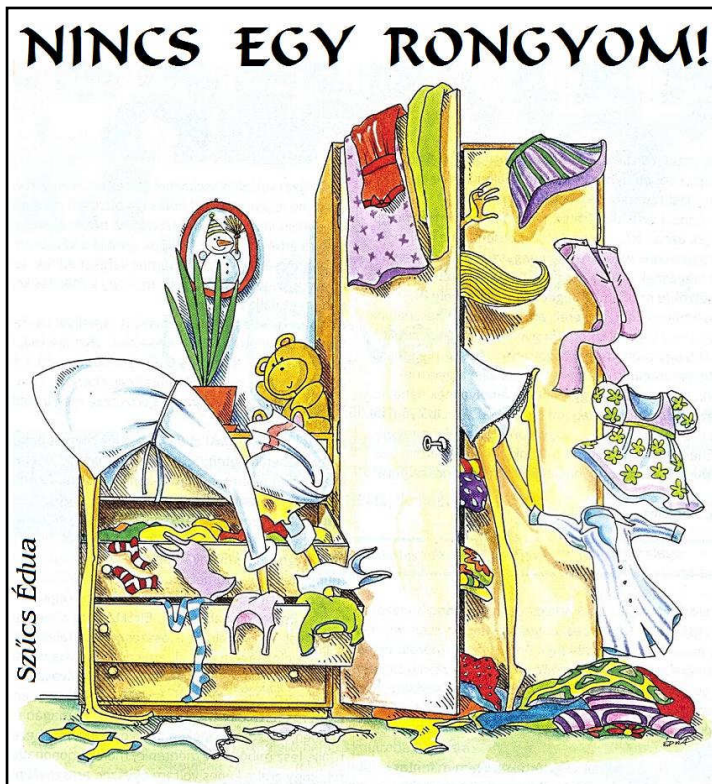

Szilveszterkor két barátnő találkozik egy vacsorán.

– Milyen gyönyörű ruha van rajtad, drágám!

– Tetszik?

– De még mennyire! Ezt egyébként már tavaly is mondtam.

A gardrób előtt.

Kovács leállítja a feleségét:

- Jaj, mindig csak a ruha, a ruha!... Hát másról nem tudsz beszélni?
- Dehogyanem! Jó hogy említet! Cipőt is kell vennem.

A feleség panaszkodik:

- Most már tényleg vennem kellene néhány új ruhát. Mindig ugyanabban a göncben járok, a szomszédok már nevetnek a rajtam.
- Mondd, nem lenne olcsóbb, ha elköltöznénk?

Az asszonynép 7 csodája:

1. A nők számára fontos a biztos megélhetés.
2. Bár fontos a biztos megélhetés, gyakran vesznek drága ruhákat.
3. Bár gyakran vesznek drága ruhákat, soha nincs egy rongyuk sem.
4. Bár sosem van egy rongyuk sem, mindig szépen fel tudnak öltözni.
5. Bár mindig szépen fel tudnak öltözni, az mégis mindig „egy tavalyi ócskaság”.
6. Bár az csak „egy tavalyi ócskaság”, elvárják, hogy megdicsérjék.
7. Bár elvárják, hogy megdicsérjék, egy szót sem hisznek el belőle.

Pistike hazajön az iskolából, és újságolja az apjának:

- Papa, ma azt hallottuk a suliban, hogy némelyik állat minden télen új bundát kap.
- Hallgass! Nehogy az anyád meghallja!

Férj és feleség állnak a szörmeüzlet előtt.

- Édesem! – súgja a feleség – Tudod, hogy ma van a születésnapom?
- Nem baj drágám, holnapra elmúlik...

Feleség mondja a férjnek:

- Nézd drágám, milyen szép ez a bunda! De szeretném, ha az enyém lenne!
- Akkor ezüstrókanak kellett volna születned, drágám.

A feleség mondja a férjének:

- Szívecském, tudod mit szeretnék kapni a negyvenedik születésnapomra?
- Na, mit?
- Egy nercet vagy egy rókát.
- Rendben van, de a ketrecet neked kell tisztogatnod!

Kutyát tartani jobban megéri, mint feleséget. Kevesebbet eszik és már bundája is van.

Kovácsné enyelegve bújik az urához:

- Drágám, tudod mire fáj a fogam? Egy szép nercbundára.
- Akkor nincs más megoldás – feleli Kovács –, ki kell húzatnod.

Két férj beszélget:

- Te mit veszel a feleségednek születésnapjára?
- Egy vázát.
- De hát az nem meglepetés!
- Dehogynem. A feleségem szőrmebundára számít.

Pistike nézi a mamája új bundáját:

- Mennyit szenvedhetett az a szegény állat, hogy ez a bunda a tiéd lehessen!
- Szégyelld magad! Hogy beszélsz apádról!

Középkorú házaspár beszélget:

- Mire gondolsz, drágám? – kérdi a férj.
- Semmire... – mondja a feleség.
- De hisz a semmire nem lehet gondolni!
- Dehogynem! Arra gondolok, hogy mit kaptam tőled tavaly születésnapomra...

A férj belép az ajtón:

- Szia, drágám! Mi ez a nagy tömeg itt? Mit keresnek itt a rokonok?
- Születésnap van – válaszol a feleség.
- Ahá! Na és kié?
- Az enyém.

- Te szívtelen. Meg sem kérdezed, hogy miért sírok már egy órája? – fordul a feleség az újságot olvasó férjhez.
- Nem, mert úgy sincs rá pénzem.

Egy üzletember helyet foglal a repülőgépen, és észreveszi, hogy a mellette ülő elegáns hölgy egy gyönyörű gyémántgyűrűt visel. A férfi megjegyzi, milyen szép az ékszer.

- Igen, ez a Klopman-gyémánt. – feleli a nő – Nagyon szép, de együtt jár egy átokkal.
- Miféle átokkal? – kérdezi a férfi.
- Mr. Klopmannal.

Egy ruhát szeretnék venni a feleségemnek a születésnapjára. – nyit be a belvárosi butikba Kovács.

- Milyen fazont szeretne?
- Teljesen mindegy.
- Értem... És milyen színre gondol?
- Bármilyen megfelel.
- És a méret?
- Az is mindegy. Holnap úgyis kicseréli.

Hazajön a férj, és vacsoránál így szól nejéhez:

- Nem is tudod, milyen gyönyörű kendőt akartam hozni neked...

- És miért nem hoztál?
- Nem lehetett. Folyton engem figyeltek az eladók.

- Tudod, mi mindenünk lehetne, ha nem dohányoznál?
- Tudom. Neked új bunda meg kalap... Nekem semmi.

Gáláns férfi:

- Szívem mutasd a csuklód... nehogy szűk legyen az ajándék, amit karácsonyra veszek neked...
- Csak nem egy arany karkötőt kapok?
- Dehogyan drágám... A kopott helyett két új fület veszek a bevásárlószatyrodra.

Feleség a férjnek:

- Képzeld, ma éjszaka azt álmodtam, hogy egy igazgyöngy nyakláncot vettél nekem! Szerinted, ez mit jelenthet?
- Majd a születésnapodon megtudod – mosolyog sejtelmesen a férj.

Az asszony alig várja a születésnapját. Elérkezik a nagy nap, a férj beállít egy csokor virággal és egy szépen becsomagolt dobozkaival. A feleség kinyitja, és egy könyvet talál benne „Álmoskönyv” címmel.

- Drágám! Olyan ajándékot szeretnék kapni, ami öt másodperc alatt gyorsul százra.

Mire a férj:

- Rendben drágám majd kapsz egy mérleget.

- Csak tudnám, mit ajándékozzak a feleségemnek karácsonyra – töpreng Kovács.
- Miért nem kérdezed meg?
- Az nem lenne szerencsés. Olyan sokat nem akarok költeni rá.

Feleség a férjének:

- Drágám, ha tudnád mit álmodtam...
- Mennyibe kerül?

Hosszan tartó szerelem:

- Mindig fogjuk egymás kezét. Ha elengedem, rögtön vásárol valamit.

- A feleségem és én, tíz év házasság után, még most is kézen fogva sétálunk az utcán.
- Annyira szeretitek egymást?
- Nem, csak ha elengedem a kezét, mindjárt bemegy valamelyik butikba vásárolni.

Feleség a plázában felveszi a mobiltelefonját:

- Halló! Mondtam, hogy öt perc múlva ott vagyok! Nem kell emiatt félóránként hívogatnod.

A mesterdetektívtől megkérdezik:

- És hogy jött rá, hogy ő a körözött bűnöző, amikor nőnek álcázta magát?
- Elárulta önmagát.
- Hogyan?
- Egyetlen kirakat előtt sem állt meg.

A divat száz évvel ezelőtt is gyorsan változott:

- Irma, vigye el gyorsan ezt a kalapot a grófnéhoz. De siessen, nehogy kimenjen a divatból, míg odaér!

Sok gondot okoztak a kalapköltemények rögzítésére szolgáló tűk is:

- Az átkozott hosszú kalaptűjével a feleségem megszúrta valakinek a szemét, és az orvosi költség húsz koronába került.
- Az semmi. Az én feleségemnek tegnap a kirakatban szemet szúrt egy kalap, ami ötven koronába került.

Ezt a viccet ma már senki sem érti:

- Nézze meg kend, komámasszony, a lúddoktorné a lábán hordja a mídert.

(A lúddoktorné a vidéki állatorvos felesége, a míder pedig az akkoriban szinte kötelező viseletnek számító derékfűző német eredetű neve. A poént a „bukjel szoknya” divatja ihlette, amely a bokánál zsákszerűen összeszűkül. Emiatt csak aprókat lehetett lépkedni benne. Aki megpróbálta szaporázni lépteit, könnyen hasra esett.)

A házaspár ül a lócán... Így szól az asszony:

- Szeretsz-e még engem? Sosem mondd...

Erre a férj:

- Egyszer már mondtam. Ha változás lesz, szólok!

Anyagiasszony:

- Drágám, szeretsz engem?
- Igen.
- Mennyire szeretsz?
- Mennyire van szükséged?

- Elválok a férjemtől.
- Miért?
- Akárhányszor az ölébe ülök, elkezd leveleket diktálni.

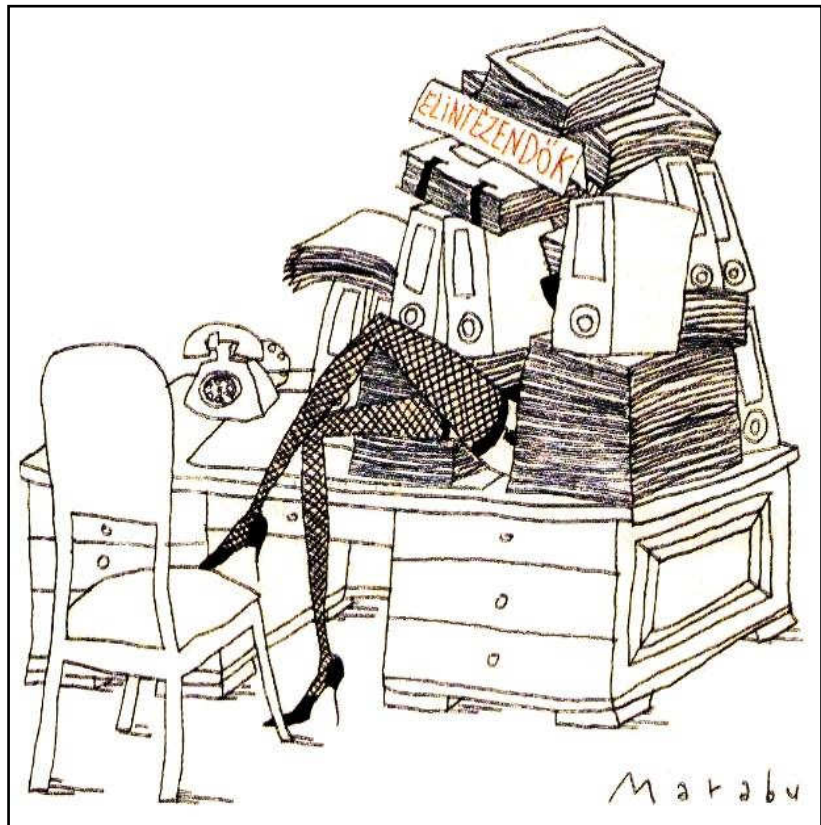

- Ez túrhetetlen! – háborog az irodavezető felesége. – Megtudtam, hogy egy zafírgyűrűt vettél a titkárnődnek!
- Na és? A titkárnőm a jobb kezem. Miért ne lehetne az én jobb kezemen egy zafírgyűrű?

Két barátnő találkozik a cukrászdában:

- Kinek viszed ezt a nagy szelet tejszínhabos tortát?
- A férjem titkárnőjének.
- Születésnapja van?

– Nem. Túlságosan karcsú.

– Mi a legnagyobb tévedés egy főnök életében?

– Ha feleségül veszi a titkárnőjét, és azt hiszi, hogy utána is diktálhat neki.

Felmondás alapos indokkal:

A bankigazgatóhoz bemegy a titkárnője:

– Igazgató úr, kérem vegye tudomásul, hogy felmondok.

– De hát miért, Gizike?

– Mert ön nem bízik meg bennem.

– Ugyan már! Hiszen még a pánccélszekrény kulcsát is az asztalon hagytam!

– Igen, de az nem nyitja...

Kovács kérdi a klubban Szabótól:

– Találd ki, mi az: egész nap kopog, és este azt mondja, hogy szabad.

– Nem tudom.

– A gépírónőm.

– Képzeld, van egy sikító gépírónőm! Felsikít örömeiben, amikor megtalál egy betűt.

– Gizike, maga úgy gépel, mint a villám... Néha-néha lecsap.

– Mondja, nem zavarja, ha a főnöke nő?

– Nem! Legalább otthon érzem magam.

Tapasztalt gyerek:

– Mondd, kislányom, itthon van apukád?

– Nincs, elutazott.

– Pihenni ment?

– Dehogyan! Vele ment anyuka is.

– Örömmel utazol?

– Nem, a feleségemmel...

Kovácsné hazatér a nyaralásból. Megkérdezi a kisfiától:

– Sokat bánkódott a papa, amikor elutaztam?

– Eleinte nem, de most az utolsó napokban igen odavolt szegény.

– Mama az esküvőn miért van fehér ruhában a menyasszony?

– Mert az jelképezi, hogy életének ez a legboldogabb napja.

– És mama, akkor a vőlegény miért van fekete ruhában?

Pistike nézegeti a családi fényképalbumot. Megtalálja a nagymamája temetésén készült fotókat.

– Anyu! Miért van itt mindenki feketébe ruhában?

– Mert a fekete a gyász, a szomorúság színe.

A gyerek tovább lapoz. Meglátja szülei esküvői fotóját.

- Anyu! Miért vagy te az esküvői képen fehér ruhában?
- Mert a fehér az öröm és a boldogság színe.
- Aha! Akkor azért van apu feketében.

- És meddig élt a nagybátyád?
- Harminckét éves koráig.
- Olyan fiatalon halt meg?
- Nem. Akkor megnősült.

Két őszinte barát beszélget:

- Ideje lenne elválnod és újránősülnöd...
- De hát miért?
- Mert már ráuntam a feleségedre.

A fekete törzsnél járó Afrika-kutató búcsúzóul egy tükröt ajándékoz a törzsfőnöknek. Az boldogan átveszi azzal, hogy isteni ajándék lesz a feleségének. Igen, de a lánya felfedezi, hová dugta, és ellopja a tükröt. Félrevonul vele, hogy szemügyre vegye, aztán rémülten rohan az anyjához:

- Anyu baj van! Apu új asszonyt kapott a nagy fehér vadásztól!

Az öregasszony ijedten veszi át a tükröt, belenéz, majd megkönnyebbülten mondja:

- Na, ha ilyen asszonyt kapott az apád, akkor nincs ok az aggodalomra!

- Én a feleségemet az első perctől hozzászoktattam a rendhez és a pontossághoz – dicsekszik Kovács a barátainak.
- A vacsora pontban hét órakor van nálunk, se előbb, se később.
- És ha valami miatt csak fél nyolckor érsz haza?
- Akkor nem kapok vacsorát.

A kicsapongó férj későn ér haza. A hűtőszekrényben egy cédula várja:

- Elmentem moziba, a vacsorád a kutyában van!

- Az új szomszédaink rendkívül rokonszenves emberek – mondja férjének az asszony. Képzeld a férfi minden reggel, kint az ajtóban hosszú csókot ad a feleségének. Te miért nem teszed?
- Mert még nem ismerem.

- Mondd drágám! Mindig így fogsz szeretni?
- Hát persze. Csak nem mindig téged.

Ez a vicc is kétféle változatban terjed:

- Szeretsz, drágám? – kérdi a férfi.
- Hát persze! – így a nő.
- És akkor is szeretni fogsz, ha elfogy a rengeteg pénzem?
- Igen, csak hiányozni fogsz egy kicsit.

- Szeretsz, drágám?
- Szeretlek, édesem!

- Akkor is szeretnél, ha egy fillérem se lenne?
- Akkor is szeretnék, csak nagyon hiányoznál...

- Komám, szerinted melyik a leghúsegebb asszonytípus? A szőke? A fekete? A barna?
- Az ősz.

Örök bizonytalanság:

- Mondja Kovács úr, ugye a maga felesége szőke?
- Nem tudom, mert még nem ért haza a fodrásztól.

Kovács és Szabó az Operabálon összeismerkednek, és hosszasan beszélgetnek egy koktél mellett. Egyszer csak Szabó megkérdezi.

- Mondja, nem tudja ki az a rettenetesen csúnya és ellenszenves nő ott a sarokban?
- A feleségem.
- Ó! Pardon – hebegi Szabó. – Tévedtem.
- Maga tévedett? Én tévedtem!

- Megbolondítasz Aladár. Akármit mondok, mindig kijavítasz, és ez így megy már tizenöt éve.
- Tizenhat, drágám, tizenhat.

- Te el tudod képzelni, hogy milyen lehet az élet egy lakatlan szigeten? – kérdi Kovácsné a férjétől.
- Nem.
- És ráadásul nélkülem.
- Azt igen.

Kovácsné bosszúsan mondj az urának:

- Te azt szeretnéd, ha mindig körülötted ugrálnék, és folyton kiszolgáljalak. Mi vagyok én, a rabszolgád?
- Sajnos nem – feleli Kovács –, mert akkor már rég eladtalak volna.

Feleség kérdi a férjétől:

- Ha az emberrablók elrabolnának engem és az anyámat, kit sajnálnál jobban?
- Az emberrablókat.

A családi veszekedés kellős közepén a dühös feleség felkiált:

- Mit gondolsz, hol lennétek ti, férfiak nélkülünk, nők nélkül?
- Még mindig a Paradicsomban! – feleli rezignáltan a férj.

- Tudja, mi a férjemmel megállapodtunk, hogy ha veszekedni kezdünk, a gyerekeket kiküldjük a kertbe...
- Ahá, most már értem, hogy a gyerekeinek mitől van olyan jó színük.

Kovács úr és neje egy kertés házban lakó ismerős családdhoz hivatalos ebédre. A finom ebéd után a házigazda büszkén mutogatja gyönyörű kertjét, és az egyik fánál megjegyzi:

- Ezt a fát annak emlékére ültettem, hogy egyszer összeveszttem a feleségemmel!

– Látod, látod – szólal meg Kovácsné. Nem is olyan rossz tipp. Milyen szép erdőnk lehetne már.

A férj és a feleség veszekszik. Végül a feleség azt mondja:

– Te győztél. Ma a tiéd az utolsó szó. Kérj bocsánatot!

Házaspár veszekszik, majd a feleség békülni kezd:

– Ha elismered, hogy igazam volt, én elismerem, hogy tévedtem.

A férj beleegyezik, és átengedi a kezdés jogát.

– Tévedtem – mondja az asszony.

– Teljesen igazad van! – mondja a férj.

– Tűnj el a házból! – ordítja magából kikelve a feleség. – Látni se akarlak többé!

A férj elindul az ajtó felé.

– Remélem nyomorúságos, fájdalmas és lassú halálot les! – kiáltja utána a feleség.

Erre a férj megáll, és tétován megkérdi:

– Most akkor mégis azt akarod, hogy maradjak?

– Sose mondj igazat, ha hihetőbbet hazudhatsz.

Kovács úr feleségével sétál. Csendben ballagnak, mondanivalójuk már régen nincs egymásnak, Kovács úr a nőket nézegeti, felesége a kirakatokat. Egyszer azonban a férfi megragadja felesége karját, és a fülébe súgja:

– Azonnal vágj boldog és megelégedett képet!

– Miért? Mi történt? – kérdi ijedten az asszony.

– Ott jön az első feleségem.

Kovács és Szabó találkozik az utcán.

– Szervusz barátom! Mi az a csomag, amit cipelsz?

– Ez egy százszázalékos pontosságú hazugságvizsgáló készülék. Megállsz vele szemben, elkezdsz beszélni, és a készülék a legapróbb hazugságot is észreveszi.

– És mi ebben az új? – fanyalog Kovács. – Én egy ilyen gépet már több mint húsz éve elvettem feleségül.

Éjjel kettőkor csöngetnek egy bostoni ház ajtaján. Mr. Robin felkel, és kinyitja a szellőző ablakot.

– Ki az? – kérdi.

– Én vagyok a bostoni fojtogató – felel egy rekedt hang a sötétből –, aki halomra gyilkolja a nőket.

Mr. Robin visszasiet a hálósobába.

– Szívecském, kelj fel! Téged keresnek.

A férj és a feleség nagyon szeretik egymást A férj életének szólítja a feleségét. Egy napon kopogtat az ajtón a halál. A férj nyit ajtót.

- Az életéért jöttem – mondja a halál.
- A férfi kiszól a válla felett:
- Életem, téged keresnek!

- Képzeld, az a gazember férjem azt mondta, hogy munka közben is folyton én járok az eszébe.
- Hiszen ez egy derék férj. Nem értem, miért vagy emiatt úgy oda. Egyébként hol dolgozik a férjed?
- A marhavágóhídon.

- Te mikor ismerted meg a feleségedet? – kérdi Szabó a barátjától.
- Miután elvettem.

Kovács kérdi a barátjától:

- Ugye, bigámista az, akinek eggyel több felesége van, mint amennyi kell?
- Igen.
- Akkor én is bigámista vagyok.
- Miért? Hány feleséged van?
- Egy.

A bigámia azt jelenti, hogy a kelleténél eggyel több feleséged van. A monogámia ugyanez.

Az üzletember idegesen siet az utcán. Megszólítja a barátja:

- Mi a bajod?
- Hadd el, rengeteg a dolgom, kevés a pénzem, unom a feleségem!
- Mennyit adsz érte?
- Megörültél? Semmit.
- Áll az alku.

- Az orvos tengeri levegőt rendelt. Mit gondolsz Lajos, hová menjünk?
- Talán egy másik orvoshoz...

Kovács bekopog a főnökéhez:

- Főnök úr bajban vagyok... A feleségem kijelentette, hogy ha nem tudok önnél fizetésemelést kiharcolni, elhagy.
- Márpedig szó sem lehet fizetésemelésről!
- Igazán hálás vagyok, főnök úr!

Az ifjú tisztviselő megérkezik egyhónapos szabadságáról, és azonnal újabb szabadságot kér.

- Mire fel? – kérdi a főnöke.
- Megnősülök – feleli az ifjú.
- Megbolondult? Egy hónapig távol volt, miért nem akkor nősült?
- De uram! Csak nem fogom elrontani a szabadságomat?

Félénk kopogtatás után megjelenik az igazgató irodájában egy cingár, szemüveges fiatalember.

– Tessék! – néz fel a főnök.

– Szeretném bejelenteni igazgató úr, hogy tegnap megnősültem, hajlong a beosztott.

Az igazgató felpattan, és gratulál neki:

– Nagyszerű! Sokra becsülöm a nős munkatársaimat. Ők mindig szívesebben maradnak bent az irodában túlórázni!

Áruházban:

– Hol találok valami ajándékféle-
séget?

– Női finom kötöttáru, óra, ékszer
jobbra...

– Ugyanis a feleségemnek sze-
retnék valamit...

– Leértékelt áruk balra!

Bemegy egy férfi a női fehérnemű
üzletbe:

– Pár apróságot szeretnék vásá-
rolni!

– Kérem, – udvariaskodik az el-
adó. – A feleségének lesz, vagy
mutassak valami finomat is?

Egy férfi ajándékot szeretne ven-
ni. Az eladó megkérdezi:

– Szabad valami közelebbit tudni
arról, akinek az ajándékot szán-
ja?

– Az illet 48 éves, 152 cm magas, kövér, kevés haja van, és nem igazán ad magára. Mit ajánl?

– Vegyen inkább másvalakinek ajándékot!

Az áruházi detektív megszólít egy céltalanul tébláboló, keresgélő férfit:

– Segíthetek uram?

– Kérem én elvesztettem a feleségemet...

– Gyászruhákat az első emeleten balra...

Két barátnő hosszú idő után találkozik az utcán.

– Hallom, meghalt a férjed!

– Képzeld! Alig tíz nappal az esküvőnk után...

– Szegény? De legalább nem szenvedett sokat.

Ketten beszélgetnek:

– Hallottad? Tóni felesége beleesett a folyóba...

– Szegény asszony!

– De aztán kihúzták.

– Szegény Tóni...

– Az semmi, az én családomban van egy buddhista,
két anarchoszindikalista és egy nihilista. Na ezeknek
próbálj meg karácsonyi ajándékot venni!

Rutinós gyerekevelés:

A fiatalasszony bekiabál a mosógép mellől a szobában olvasgató férjnek:

– Szívecském, menj ki az udvarra, nézd meg mit csinálnak a gyerekek, és szólj rájuk, hogy nem szabad!

Nagyon rosszul választottál feleséget! – mondja Kovácsné az urának. Én átlátok a praktikáidon! Nálam butább nőt kellett volna elvennem!

– De Malvin – azt hiszed találtam?

Kovács panaszkodik Szabónak:

– Képzeld milyen nagy csapás ért... Megszökött a feleségem. Hát mondd, érhet engem ennél nagyobb megrázkódtatás is?

– Igen. Ha visszajön.

– És valóban azt jövendölte neked a jósnő, hogy el fog hagyni a feleséged?

– Hát nem egészen így fejezte ki magát. Azt mondta, hogy az életem jobbra fordul.

Szabónak jövendőt mond a jósnő:

– Házasság vár magára egy szép, magas, fekete hajú, karcsú és gazdag nővel.

– Hát ez nagyon jó! – sóhajt fel Szabó.

– Csak azt nem tudom, hogy mit tegyek az én alacsony, szőke, csúnya és kövér feleségemmel, akinek soha sincs egy megveszekedett garasa sem?

– Fiatalember – mondja a jósnő a gömbbe nézve –, azt látom, hogy ön hamarosan megnősül. De látok a közelében egy nőt is, aki ezt mindenáron meg akarja akadályozni...

Igen – bólogat a vendég –, az nyilván a jelenlegi feleségem.

Egy lány elmegy a jósnőhöz:

– Két férfi is szerelmes belém. Melyik lesz közülük a szerencsés?

– A Józsi fogja feleségül venni. Béla lesz a szerencsés.

Jósnő:

– Ötezerért megjósolom a férje jövőjét!

Feleség:

– A jövőét majd én eldöntöm, mit tud mondani a múltjáról?

Kovácsné elmegy a jósnőhöz, mert kíváncsi a jövőjére.

– Szörnyűségeket látok! – néz a kristálygömbbe a jósnő. – Az ön férje holnap eltávozik az élők sorából.

– Ezt én is tudom... De azt mondja meg, hogy felmentenek-e.

A divatos pesti jósnő délutánonként fogadóórát tart. Arcára sötét fátylat borítva ül, s hallgatja az elébe járuló klienseket. Ki-ki a családi problémáira vár tőle megoldást. Az előszoba teli van várakozókkal.

– Na, sikerrel járt, – kérdi a kint várakozók a jósnőtől éppen kilépő férfit.

– A legnagyobb mértékben.

- Mi volt a problémája?
- A feleségem minden délben eltűnik hazulról, este pedig egy rakás pénzzel tér haza.
- És hogy nyugtatta meg a jósnő?
- Felemelte a fátylát.

- Egyszerűen nem tudom leszoktatni a feleségemet a kesztyűmániáról. Minden héten vásárol egy új párat magának.
- Látja, én leszoktattam a nejemet.
- Hogyan?
- Vettem neki egy szép köves gyűrűt.

- A férfiak mind ostobák – mondja egy előkelő hölgy a társaságban.
- Téved asszonyom – feleli udvariasan egy diplomata –, mert vannak köztük agglegények is.

Nem kell bolondot csinálni a férfiaktól; Majd ők csinálnak magukból.

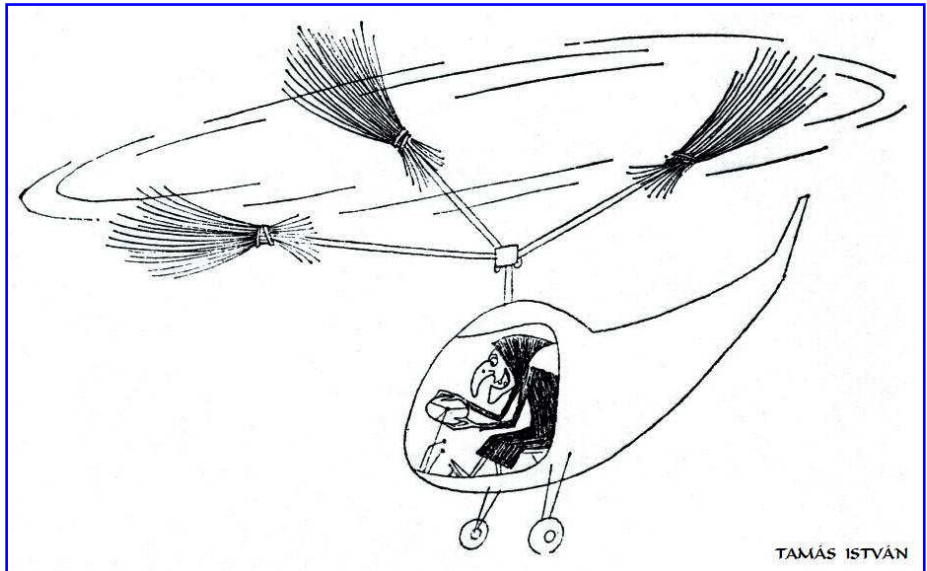
- Mondd drágám, tudod még, hogy hívták azt a szállodát, ahol tavaly nyaraltunk?
- Várjál szívem, mindjárt megnézem.
- Hol? A fürdőszobában?
- Igen, mert elhoztam emlékebe egy törölközőt.

Az idegenvezető magyarázza a turistáknak a vár történetét.

- És itt, ezen a bástyán, e történelmi falak alatt égették el az utolsó boszorkányt. Kovács lopva a feleségére néz, s azt mondja:

- Azt maga csak hiszi...

- Mondd Lajos, hogy van az, hogy te minden este imádkozol, és engem soha nem foglalsz bele?
- Még hogy nem?
- Hiszen minden nap könyörgök az Úrhoz, hogy: „szabadíts meg a gonosztól”.

A papot megszólítja az egyik hívő:

- Atyám, Ön szerint helyes dolog valaki más nyomorúságából hasznot húzni?
- Dehogy, fiam.
- Akkor legyen szíves visszaadni azt a húszezer forintot, amit tavaly, az esküvőnk előtt adtam önnek...

Két barátnő találkozik:

- Képzeld, hirdetést adtam fel az újságban, hogy férjet keresek.
- És sok válaszlevelet kaptál?

– Több százat, de jóformán mindegyiknek ugyanaz volt a szövege: Az én férjemet viheti.

Béla felad egy házassági hirdetést.

Feleséget keresek!

Másnap kap egy csomó levelet, Mindegyikben ez állt:

Mit szólna az enyémhez?

– Elhatároztam, hogy elveszem Jolánkát. Az anyjának szimpatikus vagyok, az apja sem ellenezi, a férje meg egyenesen boldog tőle.

Azt mondja Kovács a barátjának:

– Na ma először sikerült felébrednem vekker segítségével...

– Hogyhogy?

– Az asszony a fejemhez vágta.

– A feleségem két évvel ezelőtt a nyaraláskor esett teherbe, és tavaly szintén a nyári szabadsága alatt lett terhes. Na, de ez így nem megy tovább!

– Mit akarsz tenni?

– Idén én is elutazom vele.

Fiatal pár ül egymás mellett a moziban. Vetítés közben a férfi átöleli a nőt, majd elkezdnek csókolózni. A hátuk mögött ülő korosabb hölgy megszólal:

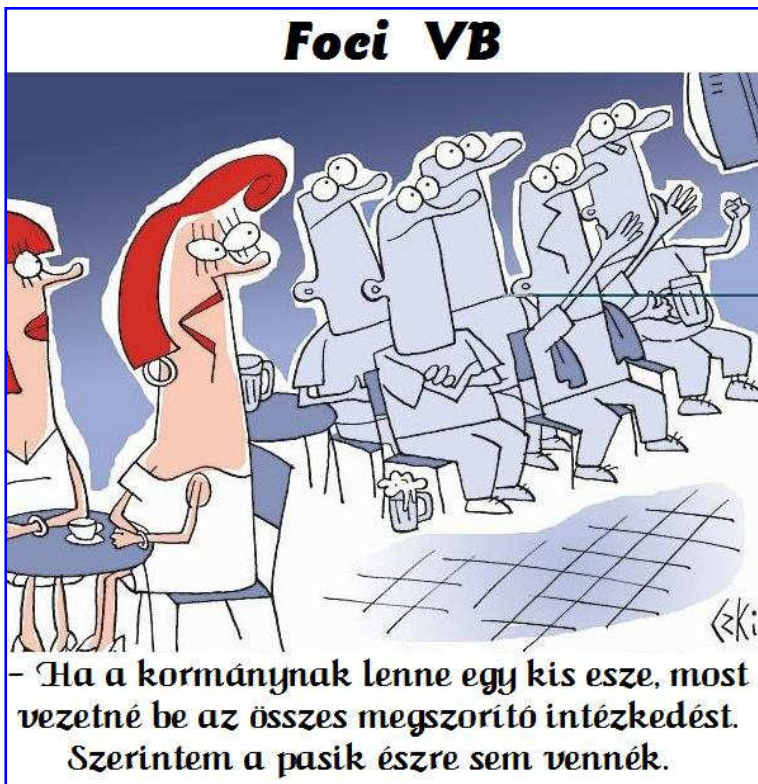
– Hallja uram! Nem csinálhatnák ezt otthon?

– Örömmel tenném, de a feleségem agyonverne.

– Miért élnek hosszabb ideig a nők, mint a férfiak?

– Mert nincs feleségük.

– Tavasszal még azt mondtad, hogy én jelentem számodra az egész világot.

– Igen, de azóta jelentősen bővültek a földrajzi ismereteim.

– Mit csináljak, hogy a férjem esténként otthon maradjon?

– Menj el te hazulról.

Kovácsné panaszkodik a barátjának:

– Rettenetes alak a férjem. Siralmas életem van mellette.

– Hát hagyd ott!

– Már háromszor otthagytam, de egyszer sem vette észre, mert folyton a televíziót nézi.

Családi idill:

– A lányaim egyetlen filmet sem

hagynak ki, és elhanyagolják a tanulást. A feleségem minden szappanoperát megnéz, és nem törődik a háztartással. Esküszöm mihelyt vége a futbalszezonnak, kihúzom a dugót a konnektorból.

A tévériporter interjút készít egy házaspárral:

- Mivel töltik a szabadidejüket?
- Általában otthon ülünk, és tévézünk...
- Sose szoktak kimozdulni hazulról?
- Legutoljára öt évvel ezelőtt mentünk el valahová...
- Színház? Mozi? Hangverseny?
- Egyik sem. Tűz ütött ki a lakásban.

Feleség a férjnek:

- Béla, te egész nap mást sem csinálsz, csak rejtvényt fejtesz. Hát már egy kedves szót sem tudsz nekem mondani!
- Hány betűvel?

Kovács a hipermarket forgatagában elveszíti a feleségét. Akármerre jár, sehol sem találja. Ekkor eszébe jut egy mentő ötlet. Odasiet egy csinos, fiatal eladó nőhöz:

- Jaj, kisasszony, megkérem, hogy egy kicsit enyelegjen velem. Akkor biztosan felbukkan a feleségem.

- Hallom, összevesztél a feleségeddel. Mi történt?
- Nem tudtunk megegyezni a nyaralással kapcsolatban.
- Hogyhogy?
- Én mindenképpen a Kanári-szigetekre akartam menni, ő meg mindenáron velem akart jönni.

Kovácsék a tenger mellett töltik a szabadságukat. Kovács úr éppen napozik, amikor testes felesége visítva rohan ki a vízből.

- Jaj Jenő! Képzeld, egy hatalmas cápa úszott felém!
- Szegény állat! Biztosan nagyon megijedt!

Doktor úr, kellene valamit csinálni a feleségemmel. Rettenetesen ingerlékeny, folyton ordít, hisztériás rohamai vannak.

- Vigye el egy tengeri útra!
- Nem érdemes. Tud úszni.

- Anyu, fürödhetek a tengerben?
- Nem kisfiam, teli van cápákkal!
- De anyu, apu is fürdik!
- Igen kisfiam, de neki van életbiztosítása!

A házaspár hajókirándulásra megy. A feleség túlságosan kihajol a korláton, ezért egy matróz rászól:

- Óvatosabban asszonyom, leeshet a fedélzetről!
- Mit avatkozik bele! – kiált rá felháborodottan a férj. – Az én feleségem, vagy a magáé?

Szabó bemegy az utazási irodába.

- Kérem, a feleségem szeretne elutazni a hegyekbe síelni. Mit tudnak ajánlani?
- Leginkább a svájci hegyeket, uram.
- Lavina van?

A tengerész felesége meséli:

- Az én férjem tizenegy hónapot tölt a tengeren, és csak egyet itthon.
- De hiszen ez rettenetes lehet önnek!...
- Ah, dehogy! Olyan gyorsan elmúlik az az egy hónap!

Egy hongkongi kocsmában odaszól az egyik tengerész a másiknak:

- Te nem vágysz boldog családi életre?
- Dehogynem. De csak akkor, amikor a családommal vagyok.

Kovácsné azt mondja sejtelmesen az urának:

- Drágám, ma a világ legboldogabb emberévé teszlek!

Mire Kovács fanyarul:

- Mikor indulsz?

A kapitány beállít az ékszerészhez, egy karperecet akar venni.

- Szabad tudnom, hogy milyen árban méltóztatik parancsolni? – kérdezi az udvarias boltos.
- Milyen árban?
- Hát, úgy körülbelül „kéthetes viszony” árban.

- Milyen karórát vegyek neked a huszadik házassági évfordulónkra? – kérdezi a férj a feleségét.

Az asszony hallgat.

- Miért nem felelsz?
- Nem tudod, hogy hallgatni arany?

Szeretnék egy szép gyűrűt a menyasszonyomnak – állít be az ékszerészhez egy fiatalember.

- Parancsoljon.
- És mennyibe kerül?

Az ékszerész megmondja, mire a fiatalember füttyent egyet, és rámutat egy másikra.

- És ennek mi az ára?
- Három fütty, uram!

A fiatalember karkötőket válogat az ékszerboltban, s végül kiválaszt egyet.

- Legyen szíves belevésni, hogy Rózsának Janitól!
- Uram – szól a sokat tapasztalt ékszerész –, elfogad tőlem egy atyai jó tanácsot?
- Tessék.
- Csak annyit véssessen bele, hogy: Janitól.

Egy fiatalember bement egy virágboltba és elmondta, hogy a barátnője 19 éves, ezért 19 szál piros rózsát akar venni neki születésnapjára. Az árus félretéve minden üzleti érdekét, így felelt:

- Gondoljon csak bele, most még csak a 19 éves barátnője, de egyszer majd az 50 éves felesége lesz. Hogy fogja ezt győzni minden évben virággal?
- A fiú töprengett egy darabig, majd három szál rózsával távozott.

- Mondd csak drágám – kérdi a feleség a férjétől – a rágcsálók tényleg olyan buta állatok?
- Igen, egérkém.

- Ugye Lajos a macska a leghamisabb, leghízalgőbb és ugyanakkor a legalattomosabb állat?
- Igen, cicuskám.

- Mondd Béla, szerinted vannak gonosz angyalok?
- De még mennyire, angyalom.

- Mondd bolondnak nézel, Béla?
- Nem, de én is tévedhetek.

- Egyszerűen nem tudom – dohog a férj –, hogy mire költöd azt a rengeteg kosztpénzt!...
- Nem tudod? Na akkor nézd csak meg magad oldalról a tükörben.

Bölcs vasutas.

Kovács felsegíti a bőröndöket, majd megkérdi a kalauztól:

- Mondja, van még annyi idő az indulásig, hogy fönt a hálókocsiban elbúcsúzzak a feleségmentől?
- Az attól függ, hogy mióta házasok.

Kovácsné újságot olvas, és hirtelen az urához fordul:

- Te Jenő! Mi az, hogy lánykereskedő?
- Az olyan ember, aki nőket ad el szerelmi célokra.
- Aha... Például engem is eladna, ha a markába kerülnek?
- Ugyan Malvinkám, ő nem régiségkereskedő.

Vasárnap délután a Kovács házaspár otthon sziesztázik. Az asszony éppen újságot olvas, s egyszer csak felneéz:

- Azt olvasom itt, hogy az afrikai törzsek férfitagjai egy kecskéért bármikor elcserélik a feleségüket. Ugye te nem lennél képes erre?
- Dehogyan szívem – nyugtatja meg a férje. Mit kezdenék én itt a lakótelepen egy kecskével?

- Hallotta, hogy Amerikában egy férfi eladta a feleségét. Aztán két múlva visszavitték neki.
- Na ja, biztosan hamis volt!

- Olvasta, hogy Franciaországban három év börtönre ítélték egy embert, mert eladta a feleségét?
- Na ja, biztosan selejtes árut szállított!

A társaságban kölcsönös bemutatkozások folynak:

- Tehát ön a híres professzor? – kérdezi az egyik hölgy. Kissé másnak képzeltem!
- Milyennek? Kicsinek, kövérnek, csúnyának?
- Éppen ellenkezőleg: karcsúnak, magasnak és szépnek...

- Mégis, hány évesnek saccol a profeszszor úr?

– Megbocsásson asszonyom, de én zenetanár vagyok, nem régész.

– Végre kibékült velem az uram. Két hónapja, amióta rajtakapott a postással, tegnap szólt hozzám először.

– Örülök neki. És mit mondott? Hogy megbocsátja?

– Nem. Azt kérdezte, hogy miért nincs sör a hűtőben.

– Ki törte be nálatok az ablakot?

– Én, de a férjem volt a hibás.

– Hogyhogy?

– Félreugrott.

Kovács megtépázva, kék foltokkal az arcán jelenik meg a munkahelyén.

– Mi történt veled? – kérdezik a kollégái.

– Képzeljétek, tegnap egy kicsit később mentem haza, a kutyám nem ismert meg, és most így nézek ki.

– Felháborító – mondja az egyik kolléga – én az ilyen kutyától elválnék.

– Mondd papa, mik azok a családi vonások?

– A karmolások, fiacskám.

– Apu, téged megvert valaha az anyukád?

– Nem, csak a tied.

– Ön még ezt az ártalmatlan könyvet is veszélyesnek tartja?

– De még mennyire! Eddig már legalább hatszor vágott vele fejbe a feleségem.

Összevissza vert, bedagadt arcú ember támo­lyog az úton. Egy segítőkész járókelő megszólítja:

– Uram, ha nem érzi jól magát, szívesen hazakísérem.

– Isten ments! Onnan jövök.

– Az én feleségem egy főnyeremény! Meg is ütöttem!

– Miért veri a feleségét?

– Mert állandóan azt híreszteli rólam, hogy rosszul bánok vele.

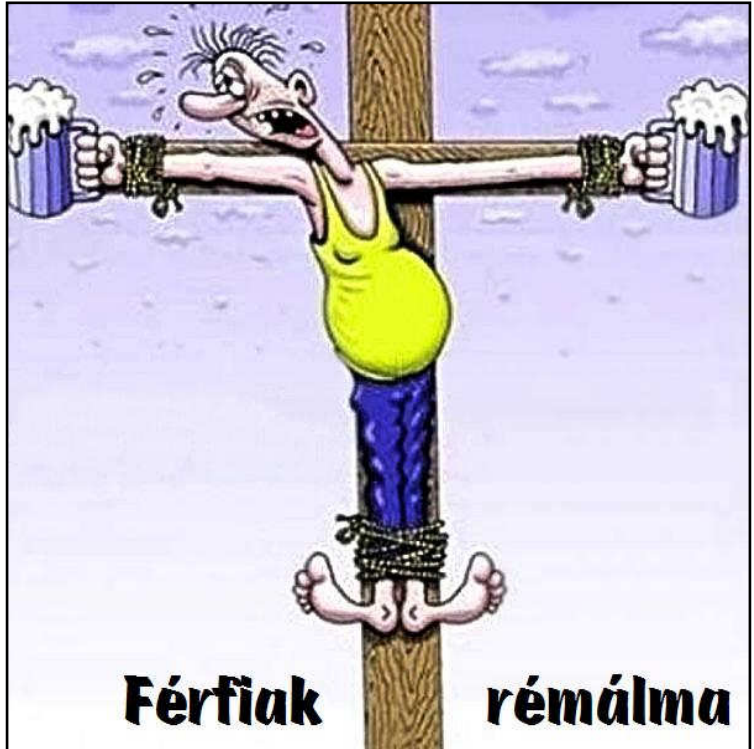
– Professzor úr, igaz, hogy maga veri a feleségét?

– Nem igaz. Docens vagyok, nem professzor!

Terka néni sírva jön ki a kapun.

– Mi baj, Terka? Tán meghalt az urad?

– Igen... Megszűnt verni a szíve. Meg a keze is.

Egy nő fut a sötét utcán. Mögötte egy férfi. Egy járókelő megszólítja az asszonyt:

– Segíthetek valamiben?

– Köszönöm nem. Minden este versenyt futunk a férjemmel, és aki veszít, az mosogat.

A férj így szól a feleségéhez:

– Drágám, csak nem fogsz mosogatni a születésnapodon?

– Csak nem te fogsz...?

– Dehogy! Tedd félre az edényeket, és majd holnap elmosod!

Kovácsné panaszkodik a barátnőjének:

– A férjem napokig hallgat, és ez nyugtalanító...

– Miért volna az?

– Mert nem tudom, hogy a mondanivalója kevés, vagy az elhallgatnivalója sok.

Kovácsné mondja az urának:

– Te Jenő, néha abba hagyhatnád az olvasást! Éjjel-nappal a könyveket bújod ahelyett, hogy velem foglalkoznál. Hát mondd meg, miért szereted jobban a könyveket, mint engem?

– Tudod drágám, ha a könyveket megunom vagy kiolvasom, rögtön elővehetek egy másikat.

– Állandóan csak keresztretjvényt fejtesz. Már egy kedves szavad sincs hozzám!

– Dehogy nincs. Hány betűs legyen?

Ez is egy jó megoldás:

Kovács ül a munkahelyén az íróasztalnál, és ollóval kivág valamit az újságból.

– Mit sarabolsz? – kérdezi egyik munkatársa.

– Azt írja az újság, hogy a bíróság a feleség hibájából mondta ki a válást, mert az asszony a férj zsebében kutatott. És mit csinálsz azzal a cikkel?

– Beleteszem a kabátom zsebébe.

A férj hosszasan keresgél a pénztárcájában, majd gyanakodva ránéz a feleségére:

– Tegnap két darab ezres volt benne, most meg csak egyet találtam. Ez hogy lehet?

– Úgy – feleli az asszony –, hogy a másik ezrest nem vettem észre.

Feleség a férjének:

– Képzeld, tegnap, miután elaludtál, megvarrtam a lyukas nadrágzsebedet! Hát nem egy gondoskodó kis feleség vagyok?

– De igen – feleli a férj. Csak azt áruld el

nekem, hogyan vetted észre, hogy lyukas a zsebem?

A barát csodálkozva kérdi:

- A feleséged szó nélkül felvarrja minden hiányzó gombodat?
- Igen. De ez csak mostanában van így. A múltkor elmeséltem neki, hogy a hivatalban két kolléganő is kerülget engem, mivel a kabátomról hiányzott egy gomb, és azt hitték, hogy nőtlen vagyok!

A fiatal anya tanácstalanul áll síró csecsemője fölött.

- Nem rég tettem tisztába. Már teát is kapott. A mesét még nem érti. Próbáljak énekelni neki valamit?

A férj gondterhelten csóválja a fejét.

- Kérlek, ne. Ahhoz még nem elég erős.

Egy dühös férfi állít be a madárkereskedésbe, és így szól a tulajdonoshoz:

- Maga tegnap eladott egy papagájt a feleségemnek, ami állítólag beszél. De a madár nem beszél.
- Egy szót sem?
- Annyit sem!
- A kereskedő hosszasan gondolkodik, majd ezt kérdezi:
- Hány éves az ön felesége?
- Ötven.
- Látja uram, ez a baj. Ez a papagáj tizenöt éves, az ön felesége pedig ötven. Szerintem nincs közös témájuk.

- Mondd, téged nem idegesítenek a nők?
- Nincs kifogásom az ellen, ha idegesítenek a nők, csak ne mindig ugyanaz!

A bérház egyik szép lakásában egyedül él az idős Zita kisasszony. Nincs senkije. A szomszédasszony állandóan nyaggatja, hogy miért nem keres már magának egy jóra való férjet.

- Minek? – válaszolja vénkisasszony. – Hiszem van egy kutyám, egy papagájom és egy macskám. Ez nekem tökéletesen elég.
- De hát ezek mégsem pótolhatnak egy férjet...
- Dehogynem. A kutyám állandóan morog, a papagájom reggeltől estig káromkodik, a macskám pedig az egész éjszakát házon kívül tölti.

Egy idős hölgy szeméremszétségen címén feljelenti a szemközti ház egyik lakóját, hogy az mindig meztelenül járkal a szobájában, nyitott ablak mellett. Kiszállnak a rendőrök kivizsgálni a bejelentést. Alaposan szemügyre vesznek mindent, aztán megállapítják:

- Hiszen innen nem is lehet odalátni annak az úrnak a szobájában.
- Így nem – mondja a néni. – De ha az ablakhoz húzom az asztalt, felteszem rá a hokedlit, arra a kis sámlit, s felmászok a tetejére, akkor igen!

„Magasan pozicionált, komoly anyagiakkal rendelkező középkorú férfi lakással, kocsival olyan feleséget keres, aki szolgálatkész, tud hallgatni és hűséges.” A megadott jeliségre csak egy válasz érkezik:

- Tisztelt uram! Hirdetése – nyilván tévedésből – más rovatban jelent meg. Ön nem feleséget keres, hanem kutyát. Nézzen be üzletünkbe!

Könyvesboltban kérdi a vevő:

- Kapható önöknél „A férfi a nő ura és parancsolója” című könyv?
- A fantasztikus művek a másik teremben találhatóak.

A férj telefonál a feleségének és kéri, hogy a pizzamáját csomagolja be, mert a hétvégén horgászni megy. Amint hazatér szemrehányást tesz neki:

- Miért nem tetted be a pizzamámát?
- Én betettem! A horgászdobozodba, hogy ne gyűrődjön össze.

Férj:

- Szívem, ha esetleg holnapig nem jöhetek vissza, majd táviratozok neked.

Feleség:

- Tudom édesem. A távirat szövegét már megtaláltam a kabátod zsebében.

- Már elmúlt éjfél, és Géza még nem jött haza! – panaszkodik anyjának az ifjú feleség.
- Ugyan kislányom, nem kell mindjárt a legrosszabbra gondolni. Lehet, hogy csak autóbaleset érte!

Öregember elmegy a varázslóhoz, hogy törje meg a 40 éve rajta levő átkot.

- Rendben van – mondja a varázsló – de el kell ismételned pontosan az átok szavait. Erre a férfi: „És most házastársaknak nyilvánítalak benneteket...”

A feleség otthagyja a férjét, és visszaköltözik a mamájához.

- És képzeld – meséli –, alig hogy kiléptem a lakásból, egy nagy durranást hallottam. Mit gondolsz, agyonlőtte magát, vagy pezsgőt bontott?

A feleség egy ismerős arcot vesz észre az étteremben. Odaszól a férjének:

- Nézd csak, ott az a részeges alak az előző férjem! Mióta hét éve elváltam tőle, egyfolytában csak iszik, állandóan részeg!
- Ez furcsa. Ennyi ideig senki nem szokott ünnepelni!

A férj ujjongva telefonál haza a feleségének:

- Képzeld, nyertem a lottón! Eltaláltam mind az öt számot, és még a jackpotot is, úgyhogy kezdj máris csomagolni!
- Hát ez fantasztikus, és meleg vagy inkább nyáriás holmikot pakoljak?
- Nekem mindegy, a lényeg, hogy mire hazaérek, már ne legyél otthon!

A férj egy telitalálatos lottószelvényvel a zsebében tér haza.

- Drágám csomagolj! Ötösöm van.
- Ez fantasztikus! És hová megyünk?
- Mi sehová, csak te költözzöl.

- Drágám, mit tennél, ha nyernék a lottón?
- Elválnék tőled, és vinném a pénz felét.
- Volt egy kettesem, itt van 200 forint, és húzz a francba!

A mindig játékos férj egy este azt mondja a feleségének:

- Drágám, játszottunk gólyát!
- Álljak fél lábra?
- Dehogysis.
- Kelepeljek?
- Ne, költözz el!

A férj éppen tévézik, amikor a felesége megszólítja:

- Drágám, én a világ legboldogabb férjijává teszek!

A férj boldogan mondja:

- És mikor indulsz?

Egy májusi reggelen a férj kinéz az ablakon.

- Nézd drágám, milyen szépen süt a nap!
- És?
- Milyen szépen csiripelnek a madarak!
- És?
- Láthatod, milyen szép nap van ma!
- Na és?
- Nem emlékszel? Azt mondtad, hogy egy szép napon elmész!

- Tegnap ütöttem meg a lottó főnyereményt, ma meg már gyászolsz. Mi történt?
- Képzeld! Meglátta az asszony a rengeteg pénzt amit hazavittem, és holtan esett össze.
- Ja kérlek, aki mellé a szerencse egyszer odaszegődik...

- Nem értelek, szívecském – mondja a feleség a férjének.
- Régebben boldog voltál, ha csak két percre láthattál.
- Nem változott semmi drágám – feleli a férj. Most is boldog vagyok, ha csak két percig látlak.

Dühös férfi ront be a fegyverkereskedésbe:

- Gyorsan egy pisztolyt! – kiáltja.
- Van fegyverviselési engedélye, uram? – kérdi udvariasan a kereskedő. A férfi egy fényképet nyújt át.
- Ez itt a feleségem. A kereskedő elborzadva nézi, majd megszólal:
- Látom érvényes az engedélye, – mondja megértően, és átnyújtja a pisztolyt.

Egy feldúlt nő beront a fegyverkereskedésbe:

- Töltényt kérek a revolverembe!
- Milyen kaliberű? – kérdezi az eladó.

Az asszony végigméri az eladót, majd kijelenti:

- Körülbelül olyan magas, mint ön, csak talán valamivel erősebb testalkatú.

Bemegy egy nő a fegyverüzletbe.

- Kérek egy pisztolyt. A férjemnek lesz.
- És megkérdezte a férjét, hogy milyen pisztolyt szeretne?
- Dehogysis kérdeztem! Azt se tudja, hogy le akarom löni!

Kovács elmegy a rendőrségre, és azt mondja az ügyeletesnek:

– Kérem eltűnt a feleségem. Itt a fényképe, keressék meg!

A rendőr ránéz a képre, és megkérdi:

– Minek?

Azt mondja a strandon a feleség a férjének:

– Képzeld drágám, majdnem belefulladtam a medencébe! Az úszómester mentett ki.

– Tudom, az előbb volt itt bocsánatot kérni...

Rendőrsön.

Feleség:

– Eltűnt a férjem, kérem keressék meg.

Őrmester:

– Van valami különleges ismertetőjele?

– Nincs, de kerüljön csak elő...

– A férjem egy szörnyeteg – panaszkodik Kovácsné a barátnőjének.

– Igen? Akkor miért nem válsz el tőle?

– Húsz évig tűrtem, most már nem akarom, hogy boldog legyen.

– Hallom a férjed válnia akar – mondja részvétellel egyik asszony a másiknak.

– Ő igen, de én csak akkor válok el tőle, ha úgy hagy el, ahogy elvett – válaszol harciasan a feleség.

– És hogy vett el?

– Özvegyen!

Kovácsné szemrehányóan mondja az urának:

– Biztosíthatlak, ha elválsz tőlem, nem kapsz olyan asszonyt, amilyen én vagyok.

– Ugyan – legyint Kovács – ki mondta, hogy én ilyen asszonyt akarok.

Alapos indok:

– És miért akar elválni a férjétől?

– Hát, mert hozzámentem.

– A férjem és én elválunk.

– Miért?

– Vallási okokból.

– Hogyhogy?

– Ő azt hiszi, hogy ő az Isten, én pedig nem.

Variációk egy témára:

– Húsz évig a legboldogabb emberek voltunk a Földön a feleségemmel – mondja Kovács egy baráti társaságban. Aztán megismerkedtünk egymással...

– Igen! A feleségemnek és nekem volt 22 felhőtlenül boldog évünk. Aztán találkoztunk...

- Emlékszel Elvira, milyen boldogok voltunk három évvel ezelőtt?
- De Oszkár, hiszen akkor még nem is ismertük egymást!
- Hát éppen azért!...

- Képzeld, tíz év után ma történt meg először, hogy egyezett a véleményünk a feleségemmel.
- És miről volt szó?
- Hogy nagy marhaságot követtünk el, amikor összeházasodtunk.

- Mondd Béla, miért vagy ma ilyen elegáns?
- Ma ünneplem az aranylakodalmamat!
- Viccelsz? Hiszen csak öt éve vagyunk házasok.
- Lehet, de ez az öt év nálam ötvennel ér fel.

Az aranylakodalom után így szól a férj a feleségéhez:

- El kell mondanom, hogy a házasságunk egy tévedés következménye.
- Hogyhogy?
- Annak idején, amikor füttyentettem csak taxit akartam hívni.

Riporter faggatja az aranylakodalmát ünneplő házaspárt:

- És mondják, ilyen hosszú idő alatt egyszer sem fordult meg a fejükben a válás gondolata?
- A válásé? Nem, az nem. Csak a gyilkosságé...

- Hagyott el már téged valaha is a feleséged?
- A fenét! Folyton csak ígéretti.

- Mondja Kovács úr! Igaz, hogy válik a feleségétől?
- Aljas rágalom... Bár csak igaz lenne!

- Több férfi hagyná ott a családját, ha tudná, hogyan kell összecsomagolni.

- El akarsz hagyni, Lajos?
- Igen! – válaszol félvállról a férj.
- De hiszen fél évvel ezelőtt még azt mondtad, hogy én vagyok álmaid asszonya!
- Igen, csak közben felébredtem!

Két barátnő beszélget:

- Végre-valahára a férjemnek megjött a józan esze.
- Beadta a válópert?

A bíró kérdi a tárgyaláson:

- Aztán mondja, miért akar elválni?
- A feleségem állandóan azt hajtogatja, hogy rosszul ment férjhez. Elegem van már abból, hogy mindig ezt hallgassam! Ha ő rosszul választott, miért kell nekem emiatt szenvednem?

Válóperes tárgyaláson a bíró kérdezi a feleségtől:

- Nos, mi a kiindulási pont az önök válásánál?
- Egy szép hatszobás kertvárosi ház, nagy kerttel.
- Úgy értem, hogy mi az alap?
- Az alap, az betonból van.
- Milyen a családi életük?
- A férjemnek van egy nagynénje, nekem meg még élnek a szüleim.
- Úgy értem, hogy van-e önök között otthon hangos szóváltás?
- Hát, a gyerekeknek van egy sztereó lejátszójuk, amit gyakran túl hangosan hallgatnak.
- Megverte már önt a férje valamikor?
- Igen, többször előfordult, hogy reggel ő kelt fel hamarabb.

A bíró most már nagyon ideges. Rákérdez:

- Asszonyom, tulajdonképpen miért akar elválni?
- Nem én akarok válni, hanem a férjem. Azt mondja, hogy nem tud velem kommunikálni.

Válóperes tárgyaláson.

A bíró megkérdezi a cégvezetőtől:

- Igaz, hogy ön a féléves kiküldetése alatt úgy élt a titkárnőjével, mint férj és feleség?
- Nem tisztelt bíró úr – feleli az. Sokkal de sokkal jobban!

- Miért akar elválni, asszonyom?
- Tisztelt bíró úr, ahányszor elmegyek hazulról, egy távcsővel figyel...
- De hát ez még nem ok a válásra.
- Dehogynem... Mert a távcső egy puskára van fölszerelve.

Egy asszony a bíróság előtt hosszadalmasan ecseteli megromlott házasságának részleteit. Amikor a végére ér, hozzáteszi:

- Ezek a szomorú tények. És most nagyon kérem tisztelt bíró úr, mondja meg, de igaz lelkére: jogosan kérem-e házasságunk felbontását?
- Maga nem. De a férje annál inkább!

- Látom, végre kibékültél a feleségeddel! – mondja a mama a szomszéd házban lakó fiának.
- Miből gondolod?
- Tegnap láttam, hogy nagy egytetértésben fűrészeltétek a fát az udvaron.
- Mama, az nem fa volt, hanem a konyhaszekrény!

- Képzeld, tegnap elhagyott a feleségem. Azóta nem tudok sem aludni, sem enni – panaszkodik egy fickó a barátjának.
- Ennyire megviselt a dolog? – kérdezi a barát együtt érzően.
- Dehogyis! Csak elvitte magával az ágyat és a hűtőszekrényt.

- Asszonyom – mondja a bíró –, ön itt annyi rosszat összehordott már a férjéről... Valami jó csak volt benne, ha annak idején hozzáment!
- Volt, de azt már régen elköltöttem.

Válóperes ügyvéd:

- Sikerült olyan megegyezésre jutnom a férjével, amely mindkettőjüknek előnyös.

Ügyfél:

- Mindkettőnknek? Azt én is el tudtam volna érni! Mit gondol, miért fogadtam ügyvédet?

Egy dúsgazdag üzletembernek azt mondja az ügyvédje:

- Két hírem is van az ön számára, egy rossz és egy még rosszabb. Melyikkel kezdjem?
- A rosszal – feleli a férfi.
- A felesége talált egy tízmillió dollárt érő képet.
- Ez lenne a rossz hír? És mi az, ami ennél is rosszabb?
- Az, hogy a kép önről készült és a szeretőjéről.

Válás után gazdagon:

- És mondd, aranyom, hogyan csináltad?... Elvégre te, hogy is mondjam csak: alacsony sorból küzdötted fel magad...
- Igazán egyszerű volt. Megismerkedtem egy gazdag férfival. Neki pénze volt, nekem tapasztalataim.
- És azután?
- Nekem pénzem lett, neki tapasztalatai.

- Manci! Te csak azért mentél férjhez Bélához, hogy hozzájuss a pénzéhez!
- Tévedsz! Ahhoz, hogy hozzájussak a pénzéhez, el kellett válnom.

Sok év után két barátnő összefut a Váci utcában.

- De örülök, hogy látlak. Sokat hallottam rólad társaságban. Tudom, hogy egy milliomoshoz mentél férjhez.
- Rosszul mondták. Én csináltam belőle milliomost.
- Miért? Mielőtt hozzámentél mi volt?
- Multimilliomos.

- A feleségem az éjszaka azt álmodta, hogy egy milliomoshoz ment férjhez.
- Álmodta? Akkor te boldog ember vagy! Az én feleségem ébren is azt hiszi.

Kovács és Szabó beszélgetnek:

- Most olvastam az újságban, hogy Budapesten 50 ezerrel több nő van, mint férfi.
- És? Ez engem nemigen érdekel. Én csak azt tudom, hogy eggyel több van, mint kéne.

Férj mondja a feleségnek:

- Drágám, több dolgot kellene közösen csinálnunk!

Feleség:

- Rendben kedvesem, kezdjük a válással...

- Miért olyan szomorú Kovács Úr?
- Fiúnk született.
- És maga kislányt szeretett volna?
- Nem. Válni szerettem volna...

- Tavaly megszabadultam 80 kiló felesleges hájtömegetől.
- Ejha, hogy csináltad?
- Elváltam tőle.

- Megvolt a válásotok?
- Igen, túl vagyok rajta. A gyereket az asszony kapta, a lakást meg én.
- És a vagyon?
- Az az ügyvédé lett.

Na milyen az új házassága?

- Jaj, ne is kérdezze!... A kutyám már véleményt nyilvánított.
- Hogyhogy? – Megszökött.

Szabóné betegen fekszik otthon, jajgat, nyög. A papucsférj orvost hív. A doktor alaposan megvizsgálja az asszonyt, majd félrehívja Szabót és közli vele:

- Uram! A kedves felségének semmi baja. Az ön neje egyszerűen szimulál. Mire Szabó rémülten:
- Jó... De ki mondja ezt meg neki?

- Hogy van a feleséged?
- Hát bizony elég beteg.
- Veszélyes?
- Ilyenkor nem. Csak ha egészséges.

Szabó egész életében egy papucshős volt. Amikor érzete, hogy közeleg a halála, leült, hogy megírja a végrendeletét. Így kezdte: Utolsó akaratom... De aztán áthúzta az első szót, és így javította ki: Első akaratom...

- Minden vagyonomat a feleségemre hagyom – rendelkezett a gazdag bankár. Azzal a kikötéssel, hogy halálom után újból férjhez kell mennie!
- Miért ragaszkodik ehhez? – kérdezték tőle.
- Hogy legalább egy ember legyen, aki őszintén sajnálni fogja, hogy meghaltam.

A temetőben áll egy férfi az egyik sírkő előtt, és zokog keservesen.

- Miért kellett ilyen korán távoznod az élők sorából? Miért mentél el ilyen fiatalon?
- Távolabbról két sírkertgondozó figyel.
- Nem tudod kit sirat ez a szegény ember?
  - Dehogynem. A felesége előző férjét.

Szabóné mondja az urának:

- Ha szegény néhai első férjem nem esik el a háborúban, sosem lettem volna a feleséged...
- Bizony – sóhajt fel Szabó –, ilyen szörnyű dolog a háború.

Szabó nagyon beteg. Felesége ott ül az ágyánál, és vigasztalni próbálja. A férj azonban keservesen panaszkodik:

- Meghalok, reggelre biztosan meghalok...

- Csak ne bocsátkozz jóslatokba, fiam – mondja neki szemrehányóan hangon a felesége. – Talaly egy arany karórát ígértél, és abból se lett semmi.

A nős férfiak tovább élnek, mint a nőtlenek, de szívesebben halnak meg.

- Doktor úr, igaz, hogy a nős emberek tovább élnek, mint a nőtlenek?
- Nem. Csak hosszabbnak érzik.

A férfiak azért halnak meg korábban, mert feleségük van.

A férfi élete...

Isten megteremtette a szamarat, és azt mondta neki:

- Te leszel a szamár. Reggeltől estig dolgozol, nehéz terheket cipelsz a hátadon. Zöldségeket eszel, túl okos sem leszel. 50 évig élsz.

Erre a szamár:

- 50 év ilyen életből, az túl sok. Elég lesz nekem 20 is.

Így lett. Aztán Isten megteremtette a kutyát, és azt mondta neki:

- Te leszel a kutya. Vigyázol az emberek dolgaira, hűséges leszel hozzájuk. Azt eszed, amit meghagynak. 25 évig élsz.

Erre a kutya:

- 25 év ilyen élet, az túl sok. Elég lesz nekem 10 is.

Így lett. Ezután Isten megteremtette a majmot, és azt mondta neki:

- Te leszel a majom. Ugrálsz fáról fára, és úgy viselkedsz, mint egy idióta. Jópofa leszel, és 20 évig élhetsz.

Erre a majom:

- 20 év élet bohócként, az túl sok. Elég lesz nekem 10 is!

Így lett. Végül Isten megteremtette a férfit, és azt mondta neki:

- Te leszel a férfi, az egyetlen értelmes lény a Földön. Az eszedet arra használod, hogy a Föld többi lakóját leigázd, és uralkodj felettük. 20 évig élhetsz.

Erre a férfi:

- 20 évig férfinak lenni az, kevés. Add nekem azt a 30 évet, amit a szamár meghagyott, a 15 évet a kutyától, és a majom 10 évét.

Így lett. Isten gondoskodott róla, hogy a férfi férfiként 20 évig éljen, aztán megnősül és 30 évig reggeltől estig dolgozik, cipekedik, mint a szamár. Közben gyerekei lesznek és 15 évig úgy él, mint a kutya. Vigyáz a házra, és eszi, amit a család hagy neki. Aztán mikor megöregszik 10 évig úgy él, mint a majom, úgy viselkedik, mint egy idióta, miközben szórakoztatja az unokáit.

Kovács haldoklik. Halálos ágyán így szól nejéhez:

- Matild, kérlek hívd ide azt az anyakönyvvezetőt, aki annak idején összedott minket.
- De hát miért?
- Meg akarok bocsátani neki.

A férj a halálos ágyán így szól a feleségéhez:

- Lehet egy utolsó kívánságom?
- Persze, drágám.
- A halálom után menj feleségül a bátyámhoz!
- De, hát te utálod a bátyádat.
- Hát éppen azért.

- Drágám, ha meghalnék, megnősülnél újra?
- Erre nem felelhetek.
- Miért?
- Mert, ha igennel válaszolnék, nem tetszene. Ha azt felelném, hogy nem, az nem lenne igaz.

A feleség haldoklik.

- Mondd drágám, ha meghalok, új feleséget fogsz magadnak keresni?
- Lehet, szívem.
- És ide fog költözni a házba?
- Elképzelhető.
- És használni fogja az edényeimet?
- Azt hiszem, igen.
- És használja majd a golfütőt is.
- Na azt nem. Balkezes.

- Lefogadom – mondja Kovácsné az urának –, ha meghalok, neked első dolgod lesz újra megnősülni.
- Dehogysis, drágám – feleli a férj.
- Előbb kipihenem magam.

Szabó orvost hívat a haldokló feleségéhez. Az orvos vizsgálgatja, majd részvétellel közli:

- Meghalt szegény.

E pillanatban az asszony hörögni kezd. Szabó dühösen ráfordul:

- Hallgass Lenke! A főorvos úr ezt jobban tudja.

- Mi volt apád utolsó szava a halálos ágyán?
- Nem volt utolsó szava, anyám végig vele volt.

A férj kómába esik, a felesége pedig minden áldott nap a beteg ágyánál ül. Amikor a férfi végre felébredt a kómából, megérezte a felesége közelségét, és könnyekkel telt szemekkel suttogni kezdett neki:

- Édesem, egyszerűen hihetetlen, hogy mindig velem voltál, jóban, rosszban is. Ott voltál, amikor teljesen leégtem anyagilag, és támogattál. Ott voltál, amikor az üzletem csődbe ment. Az én pártomon álltál, amikor tartozásom volt. Velem maradtál, amikor elvesztettük a házunkat. Itt voltál velem, csendben az oldalamon, amikor az egészségem romlani kezdett. Tudod mire jöttem rá?
- Mire, drágám? – kérdezi a nő kedvesen.
- Hogy te magad vagy a balszerencse!

- Elveszíteni egy férjet mindig nehéz. Az én esetemben egyenesen lehetetlen.

- Fogadd részvéteimet! – mondja Kovács a barátjának. – Hallom meghalt a feleséged.
- Harminc évet vártam szegény megboldogultra – mondja sóhajtva Szabó. – Öt évig vártam, hogy hozzám jöjjön, aztán huszonöt évig, hogy megszabaduljak tőle...

A férj halála után az asszony sírva, zokogva veszi át az életbiztosítás összegét.

- Ugye nagyon szerette a megboldogultat? – érdeklődik résztvevően a pénztáros.
- Kimondhatatlanul! Ha visszakaphatnám az én drága páromat, ennek a pénznek akár a fe... a negyedét is odaadnám!

- Jó napot kívánok, szeretnék életbiztosítást kötni az új feleségemre.
- De uram, hiszen csak most vett fel egy jókora összeget az előző hitvese halála miatt!
- Igen, de ez nem zárja ki, hogy ismét szerencsém legyen.

Egy nemrég megözvegyült asszonytól kérdezi a szomszédja:

- Találtál-e már egy jó ügyvédet, aki az örökséged ügyében intézkedik?
- Jaj, ne is említsd az ügyvédeket! Annyi bajom van az örökséggel. Néha már azt kívánom, bár csak ne halt volna meg a férjem...

- Honnan tudod, hogy a férjed halott?
- A távirányító nálad van.

- Őszinte részvétem Kovács úr! Hallom, hogy eltemette a feleségét.
- Hát mit csinálhattam volna, ha egyszer meghalt?

- A feleségem egy angyal!
- Jó neked! Az enyém még él...

Meghal az öreg Kovács. Felesége két szót véset a sírkövére:

„Nyugodj békében!”

A végrendelet felbontása után azonban még utána véset három szót:

„míg utánad jövök.”

A bánatos özvegy részt vesz egy spiritiszta szeánszon, és megidézheti halott férjének szellemét. Amikor a lélek megjelenik, az özvegy fájdalmasan így szól hozzá:

- És mondd, boldog vagy most?
- Nagyon, nagyon boldog! – hangzik a felelet.
- Boldogabb vagy, mint amikor velem éltél a Földön?
- Sokkal, de sokkal boldogabb.
- Már csak egyet árulj el: Milyen az élet odafent a mennyországban?

Mire a szellem:

- Mi az, hogy a mennyországban? Én a pokolban vagyok.

Nős férfi meséli agglegény haverjának:

- Tudod, a házasság engem vallásossá tett...
- Hogyan?
- Amíg meg nem nősültem, nem hittem a pokolban...

- Anyu, voltam egy spiritiszta szeánszon és képzeld a papa jelentkezett a túlvilágról.
- És mit akart?
- Azt kérte, hogy hozzál neki cigarettát. Hová? A pokolba vagy a mennyországba?

– Azt nem mondta, de biztos, hogy a pokolba, mert tüzet nem kért.

A nyolcvanéves amerikai milliomos három anyókára hagyta a vagyonát, akik hajdan kikoszarozták. Elhatározást ezzel indokolta:

„Ennek a három nőnek köszönhetem, hogy életem nyugodt és boldog volt.”

A feleség felolvast az újságból a férjének:

– Azt írják, egy férfi kétezer fontot hagyott arra a nőre, aki húsz évvel ezelőtt kikoszarozta.

Mire a férj:

– Ezt nevezem hálának!

Kovács a felesége sírjánál zokog:

– Jaj kedvesem, miért hagytál el? Ha csak egyszer, még egyszer láthatnálak! Ebben a pillanatban megmozdul a sírhalmon a márványlap, mire Kovács gyorsan ráteszi a lábát:

– Hát még mindig nem érted a tréfát, Bözsi!

– A rossz feleség halála olyan, mint a csípős halászszelet – bölcsekedik baráti körben Kovács. – A szemet megkönnyeztetni, de a belsőt kellemesen megbizsergeti...

– Mi a különbség az özvegyember és a nő ember között?

– Az özvegyember tudja, hol fekszik a felesége.

Humoreszkek

A rövid, csattanós vicceket mindenki kedveli. A humoros írásoknak azonban hosszabb lélegzetű műfajai is vannak. A humoreszk olyan vicc, amelyből a poén egy hosszabb cselekmény során bontakozik ki:

A szegény költő egy forgalmas utcán járva meglátott egy világtalant, aki előtt kalap volt a földön, valamint egy tábla: „Vak vagyok”. A kalapban mindössze pár forint hevert. Mivel a költőnek nem volt egy fillérje sem, megkérdezte a világtalan embert, hogy nem pénzbeli segítséget elfogadna-e tőle. Mikor az igent mondott, a költő ráírt valamit a tábla másik oldalára, majd elment intézni a dolgát.

Ezután a pénz szinte záporozni kezdett a kalapba. A világtalan el sem hitte, hogy ilyen szerencséje lehet, majd egy idő után megkérte az egyik adakozót, hogy mondja meg neki, mit írt a táblájára a költő. Az illető felolvasta neki:

„Tavasza van, és én nem láthatom.”

Egy nagylelkű férfi ezer forintot ad egy koldusnak, és aztán megkérdi:

– Most ezen piát vesz?

– Kérem, én nem iszom – mondja a koldus.

– Akkor valami márkás cigarettát?

– Kérem, én nem is dohányzom.

– Akkor talán elkártyázza?

– Soha nem kártyázom

– Kiviszi az ügetőre, mi?

– Soha életemben nem voltam lóversenyen.

- Barátom, megteszi, hogy eljön velem a lakásunkra? – kérdezi erre a pasas. – Hadd lássa a feleségem hová jut, aki nem iszik, nem dohányzik, nem kártyázik és nem jár lóversenyre...

Kívánatos gömbölyded asszonyt vett feleségül a kalmár, de hamarosan megbánta. A menyecske ugyanis rest volt. Nem olyan mindennapi rest, amilyen akad itt is, ott is, hanem mutogatnivaló, ki még az ásításra is bajosan szánta rá magát, holott tudnivaló, hogy a lusták legfőbb foglalatossága éppen az ásítás. A kalmár egy ideig tűrte a felesége iszonytató restségét, utoljára azonban elhagyta a béketűrése. Mikor egyszer látta, hogy a felesége orra előtt mákosra köpik a legyek az ünnepi kalácsot, rájuk sem szusszan, hogy elhessentse őket, előkapott egy botot, s eldöngette az asszonyt istentelenül. Amaz nyögött, s a könnyét ontotta, mert jajgatni és sírni nehezebbre esett volna lustaságtól. De végére valahogy csak kifakadt belőle a méltatlankodás:

- Hogy mersz engem verni te gyalázatos, hiszen semmit sem csináltam.
- Hisz éppen azért verlek, te ágylankasztó, naplopó bestia.

Egy legenda vége:

- Ma szétoszlattam a férfiak felsőbbrendűségéről szóló mítoszt – mondta Kovácsné a barátnőinek. – Egyedül javítottam meg a mosogató fölött a csaptelepet, s közben nem ittam meg három üveg sört, egyszer sem káromkodtam, és nem szaladtam le kétszer alkatrészért a szerelvényboltba.

Bemegy a zár-lakat szaküzletben egy vevő:

- Kérek egy normál lakatot!
- Sajnálom, nincs.
- Akkor egy biztonsági lakatot!
- Az sincs.
- Akkor egy számszárast!
- Nincs.
- És a modern, digitális záras?
- Olyan sincs.
- Ha semmilyen nincs, miért vannak egyáltalán nyitva?
- Nem tudunk bezárni.

A fényképész laboratóriumba betér egy matematika tanár:

- Szeretnék erről a filmről képeket csináltatni.
- 9×13^{76}
- 117! Miért?

Két régi barát összefut az utcán. Egyikőjük nagyon lógatja az orrát.

- Mi van veled? Úgy nézel ki, mint aki az egész világ terhét hordja a hátán – mondja a haverja.
- Jaj, ne is kérdezd! Úgy kezdődött, hogy három hete meghalt a bácsikám, és rám hagyott egy-millió dollárt.
- Szomorúan hallom a hírt. De akkor most gazdag vagy, haver!
- Várj, még nem fejeztem be. Két hete elhunyt egy unokabátyám, akit nem is ismertem, és kiderült, hogy örököltem tőle százezret.
- Akkor nincs okod panaszra!

---

⁷⁶ 9×13 cm. Ez a leggyakoribb papírkép méret. Levelezőlap méretnek is mondják.

- Ez még mind semmi. A múlt héten meg a nagyapám halt meg, és örököltém még majdnem félmilliót.
- Hihetetlen! Most már igazán nem értem, akkor mi a problémád.
- Hát, ezen a héten meg semmi, pedig már csütörtök van...

Az öreg paraszt megkéri fiatal, ezermester hírében álló szomszédját, hogy javítaná meg nála a lyukas tetőt, mert elkorhadt, és minduntalan beázik. A fiatalember át is megy, egész délután dolgozik odafent, majd jelenti, hogy kész a munka. Az öreg érzi, hogy a szívességet valamivel viszonzni illenék, de zsigori természete miatt utál adni.

- Nem is tudom, hogy háláljam meg a szívességedet öcsém! – mondja. – Adnék egy kosár szilvát, de még zöld. A körték sem igazán érettek. Talán egy csirkét? De azt meg röstellem, olyan kicsinyek.
- Sebaj bátyám! – vigasztalja a fiatal szomszéd. – Akkor adjon belőlük kettőt.

Falusi esküvő, lakodalom, ül a násznép az asztalnál, köztük a falu plébánosa. Hozzák a levest (aranyárga húsleves tésztával, méretes húsokkal). A plébános feni a fogát erősen, amikor odasomfordál a háziak 5 éves Miska fia, s a plébános fülébe súgja:

- Hej, plébános úr, ha tudná mi van a sütőben...

A plébános nem mer levest enni, mert kell a hely annak a finomságnak, így aztán kopogó szemekkel végignézi, ahogy a többiek bekanalazzák a levest. Hozzák a második fogást, jóféle töltött káposzta, hatalmas húsgombócokkal. A plébános már tartja a tányérját, amikor Miska ismét odasomfordál, és nagyra nyílt szemekkel a fülébe súgja:

- Hej, plébános úr, ha tudná mi van a sütőben...

A plébános most sem mer enni a káposztából, hiszen akkor nem tudná megízlelni a sütőben lévő finomságot, így aztán csorgó nyállal nézi végig, amíg a többiek befalják a káposztát. A harmadik fogás mindenféle sült húsok, többféle körettel, savanyúsággal. A plébános ismét tartja a tányérját, amikor Miska megint csak megjelenik, és ragyogó szemekkel a fülébe suttozja:

- Hej, plébános úr, ha tudná mi van a sütőben...

A plébános ebből sem eszik, várja a finomságot. Egyszer csak a násznép kezd szétszéledni, a plébános korgó gyomorral, beesett szemekkel elkapja Miskát:

- Na te gyerek, hát mi van a sütőben?
- Nem fogja elhinni plébános úr. A macskánk kilencet kölykezett.

Paraszt bácsi feljön Pestre, és be akar menni a kaszinóba játszani, de nem engedik, mert nincsen nyakkendője. Ekkor odalép hozzá egy jól öltözött pasas, és így szól:

- Játítani akar? Jöjjön inkább velem, nálunk sokkal többet nyerhet!

A paraszt bácsi rááll a dologra. Bemennek egy pincébe, ahol már bent ül öt hamiskártyás. No, öreg! Mit játszunk? Pókert?

- Hát, azt én nem ismerem!
- Talán kanasztát?
- Hát, én olyat se tudok!
- Akkor valami vidékit? Talán snapszert?
- Én sajnos azt se ismerem!
- Akkor ferblit, azt csak ismeri?
- Hát, sajnos az se megy.
- Akkor mit tud játszani?
- Pintyőkét!

A hamiskártyások ugyan nem ismerik a játékot, de a kártya az kártya, hát ráállnak. A paraszt bácsi kioszt mindenkinek egy-egy lapot, megteszik a tétet, majd felfordítja a lapját és bemondja: „pin-

tyőke!” Majd bezsebeli a nyereményt. Így megy ez még jó néhány körön át, mikor az egyik hamiskártyás kitalálta, hogy most majd ő mondja be, hogy pintyőke és visszanyerik a pénzüket. Össze is kacsintott a többiekkel, hogy triplázzák meg a téteket. Még a paraszt bácsi előtt gyorsan felcsapja a lapját, bemondja a pintyőkét, ám mikor a tétekhez nyúlna, az öreg paraszt megfogja a kezét:

– Nono, fiam!

Felfordítja a lapját és közli:

– Royal pintyőke!

Az öreg paraszt talál egy vaskos pénztárcát. Nagyon megörül neki, és betelefonál a rádióba.

– Műsorvezető úr! Találtam egy pénztárcát. 20 ezer dollár és 30 ezer márka volt benne, meg egy névjegy Kovács névre.

– Na, és mit akar bácsika?

– Hát ennek a Kovácsnak küldenék egy nótát.

A falusi kocsmában cigányzene mellett mulatnak a gazdák. Az egyik odainti magához a prímást:

– Te Zsiga! Tudod-e hogy nyitva van a slicced?

– Nem, de tessék eldúdolni, majd utánjátszom!

Még mielőtt ombudsmanért kiáltoznánk, nem ártana elgondolkodni azon, hogy vajon miért keletkeznek és terjednek ilyen viccek az Interneten:

Jelentkezési lap cigányoknak:

(A megfelelő rovatot ikszelje be!)

Neve:

- Lakatos
- Kolompár
- Rostás
- Orsós

Anyja neve:

- Lakatos
- Kolompár
- Rostás
- Orsós

Apja neve, ha ismert:

- Lakatos
- Kolompár
- Rostás
- Orsós

Jelenlegi tartózkodási hely:

- előzetes letartóztatás
- jogerős szabadságvesztés
- szökésben
- jogcím nélküli lakáshasználó

Születési hely:

- putri
- nyócker⁷⁷
- Szabolcs-megye

Az életkorából a börtönben töltött évek aránya:

- 25%
- 50%
- 75%
- ott született

Jelenlegi lakhelyén hányan laknak:

- 15 alatt
- 15-nél több
- 25-nél több
- nem tudok addig számolni

Jelenlegi megélhetési forrás:

- segély
- bűnözés
- mindkettő
- nem tudok olvasni

Iskolai végzettség (a kisegítőt nem számítva):

- alapfokú (1 általános)
- középfokú (2 általános)
- felsőfokú (3 általános)

Hányszor volt büntetve:

- 14 éven aluli, nem büntethető
- 10 alatt
- 10 és 20 között
- sokszor, nem tudja pontosan

Gyermekeinek száma, amelyekről tud, illetve testvérektől születtek is:

- háromnál több
- ötnél több
- kb. 6-10
- 10 felett

Autóm:

- nincs
- piros 1500-as Lada
- sárga 123-as Mercedes
- arany színű 525-ös BMW

---

⁷⁷ Budapest VIII. kerülete, ahol a legtöbb fővárosi cigány él.

Mobiltelefonom – természetesen – van, mégpedig:

- egy lopott Motorola
- arany előlapos Ericsson
- mahagóni előlapos Nokia

Házi állataim:

- tetű
- bolha
- rüh
- poloska

A következő államokba szeretnék kivándorolni:

- Franciaország
- Hollandia
- Kanada
- Egyesült Államok

A következő műszaki cikkek tudom kezelni:

- rugós bicska
- feszítővas
- öngyújtó
- pókerautomata
- mobiltelefon
- baseballütő
- hengerzártörő
- pisztoly
- sörnyitó
- flipper

Kedvenc kulturális időtöltésem:

- szotyolázás
- szipózás⁷⁸
- pókerautomata
- karate filmek

Kb. 20 szóban írja le élete legnagyobb vágyát, amennyiben ez más, mint egy minimum fél kilós aranylánc.

Két román cigány koldus találkozik valahol Olaszországban, és az egyik megkérdezi:

- Mennyi pénzt kerestél ma?
- 6 eurót.
- 6 eurót? Mit csináltál, hogy csak 6 eurót kerestél?

⁷⁸ Aceton- vagy toluol-tartalmú ragasztót, festéket nejlonzacskóba tesznek, és az orruk elé tartva szívják a kábító hatású gőzét. Főleg gyerekek alkalmazzák, akiknek nincs pénzük komolyabb drogokra.

- Mindent megpróbáltam – rongyosan öltözködtem, megtört szerencsétlen arcot vágtam, és egy kartonpapírra még azt is kiírtam, hogy feleségem és 4 gyerekem van, akiket el kell tartanom. És te mennyit kerestél?
- 6000 eurót!
- Miiii? Azt meg hogyan csináltad? Miért adtak neked ilyen sokat?
- Letettem magam mellé egy papírt, amire ezt írtam:

„Már csak 6 euróra van szükségem ahhoz, hogy visszamenjek Romániába”

Kolompár Zsiga kivándorol Angliába, s hamarosan besorozzák a brit hadseregbe. Egyszer egy magas rangú tiszt megszólítja:

- Hogy hívnak?
- Kolompár Zsiga.

A tiszt elkomorodik a kurta válasz hallatán.

- Ha a brit hadsereg tisztjének válaszolsz, mindig tedd hozzá, hogy: „Sir”. Tehát hogy hívnak?
- Sir Kolompár Zsiga...

Az afrikai dzsungelben az expedícióval tartó szociológusnő egy bennszülött törzs játszózó gyermekeit szerette volna lefényképezni, de a gyerekek harsányan kiáltozni kezdtek. A szociológusnő elvörösödött, és bocsánatot kért a törzsfőnöktől a tapintatlanságért. Ő ugyanis tudja, hogy bizonyos törzsekben az a hit él, hogy ha lefényképezik őket, azzal ellopják a lelküket. A tudós hölgy hosszú magyarázatba fogott a fényképezőgép mivoltáról, működéséről, a törzsfőnök pedig állandóan közbe akart szólni, mindhiába. Mikor a hölgy befejezte felvilágosító előadását, a törzsfőnök végre szóhoz jutott. Barátságosan, arcán az egyszerű emberek ártatlan kifejezésével mosolyogva mondta:

- Asszonyom! A gyerekek csak arra akarták magát figyelmeztetni, hogy rajta felejtette az objektíven a sapkát!

Sherlock Holmes és dr. Watson túrázni mennek. Felállítják sátrukat, és elalszanak. Néhány óra múlva Holmes felébreszti hűséges társát:

- Watson, nézzen fel az égre, és mondja meg, mit lát?
- Milliós csillagot látok.
- És mit mond ez önnek?

– Asztronómiai szempontból azt, hogy milliányi galaxis létezik, és potenciónalis sokmilliárdnyi csillag. Teológiai szempontból ez a bizonyíték arra, hogy mi kicsinyek és jelentéktelenek vagyunk. Jobban szemügyre véve az égboltot a Hold állása arra utal, hogy hajnali fél négy van. A felhőtlen eget látva meteorológiai szempontból arra következtetek, hogy holnap szép időnk lesz. És önnek mit mond a csillagos ég látványa?

Holmes hallgat egy darabig, majd megszólal:

- Watson, maga idióta! Valaki ellopta a sátrunkat!

Az angol lord Ausztráliába utazik. Megérkezve, a repülőtéren a vámtiszt – a szokásos ellenőrzés után – felteszi neki a következő kérdést:

- Elnézést uram, van önnek priusza?
- Mire a lord meglepődve visszakérdez:
- Miért, ide még mindig kell?⁷⁹

⁷⁹ Az ötödik földrész gyarmatosítása után az angolok fegyenceket telepítettek Ausztráliába. A kivándorlás csak száz évvel később indult meg, amikor a kitoloncoltak elűzték a bennszülötteket, és felépítették a tengerparti városokat.

- Mi a legbritebb dolog?
- Gyanakodni mindenre és mindenkire, ami, illetve aki külföldi.

Egy festő mesélte, hogy ifjú éveiben megfestette egy kétes üzleteiről híres gazdag bankár portréját. A festmény elkészült, de a bankár nem akart fizetni, mert mint mondotta, az arckép nem hasonlít rá.

- A fiatal, pénztelen festőt nagyon bosszantotta a dolog, ezért néhány hét múlva elvitte a képet egy kiállításra, és ezt a címet adta a művének:

EGY ISMERT SZÉLHÁMOS ARCKÉPE

A bankár másnap korán reggel felrohant a festő műtermébe, és azonnal megvette a képet, majd haladéktalanul elszállította a kiállításról.

A házaspár vendégeket hív vacsorára: a férj kollégáját és feleségét. A megbeszélte nap reggelén az asszony kétségbeesve közli, hogy üres a spájz. Legfeljebb egy kis krumpli van otthon, azt tudná megsütni.

- Semmi vész! – mondja a férj. – Van egy ötletem. Süsd meg a krumplit, és majd úgy csinálunk, mintha a hús véletlenül szénné égett volna.

Este megérkeznek a vendégek. Italt hoznak ajándékban, amit a háziak rögtön ki is nyitnak, mivel hogy az sem volt otthon. Iszogatás közben egész kellemesen elbeszélgetnek. Aztán a háziasszony – pontosan úgy, ahogy előre megbeszélték –, az órájára pillant, szimatolni kezd, és kirohan a konyhába. Egy perc múlva utána megy a férje, és ragyogó arccal közli:

- Bejött a trükk! Mindent elhittek, visszajöhetsz. Semmi vész!
- Semmi vész? Odaégett a krumpli.

A híres fotóst vendégségbe hívják. A vacsora után a háziasszony beszélgetésbe elegyedik vele:

- Gratulálok a képeihez, nagyon szépek! Biztosan jó fényképezőgépe van.

Erre a fotós:

- Gratulálok a vacsorához, nagyon finom volt. Biztosan jó fazekai vannak.

A kávéház teraszán egy férfi unottan forgatja az újságot. Mellette ülő barátja megkérdezi:

- Van valami új a mai lapban?
- Igen.
- Éspedig?
- A dátum.

Két író ül a kávéházban. Unottan kavargatják a feketéjüket. Megszólal az egyik:

- Apropos, hallom hogy lefektette a feleségemet.
- Igen – mondja a másik.
- Na, és?
- Semmi, csak úgy eszembe jutott.

– Láttad már az új magyar filmet a moziban?

- Igen.
- És milyen?
- Abszolút happy enddel végződik. A nézők mindannyian nagyon örültek, mikor vége lett.

Az ismert színészt megszólítja egy úr:

- Ne haragudjon olyan ismerősnek tűnik. Hol láthattam önt?

A színész kihúzza magát.

- Biztosan a színházban.
- Az bizony lehet. Mondja hol szokott ülni?

Két énekes beszélget.

- Szörnyű lehet az énekesnek, amikor rájön, hogy elvesztette a hangját.
- Az biztos, de még szörnyűbb, ha nem jön rá.

- Művész úr kérem! Honnan van ez a gyönyörű szobor?
- Én faragtam ki egy hatalmas márványtömbből.
- Ne mondja! És honnan tudta, hogy benne van?

Egy sajtófogadáson kérdezzetnek a jeles szerkesztőt:

- Mondja csak szerkesztő úr? Önnek tényleg minden sort el kell olvasnia, ami a lapban megjelenik?
- Az még nem lenne baj – válaszol nagyot sóhajtva a szerkesztő –, a baj az, hogy azt is el kell olvasni, ami nem jelenik meg...

Az okos szerkesztő kétféle kéziratot utasít el: A túl rosszat és a túl jót.

- Olvasta a legújabb novellámat? – kérdezte az ifjú titán a lap szerkesztőjét.
- Olvastam. És tudja mi jutott eszembe róla?
- Nem. Micsoda?
- Napóleon kardja. Miért? – kérdezi felcsillanó szemmel a fiatalember. Milyen volt Napóleon kardja?
- Hosszú és lapos...

Az író gondterhelt arccal mondja a kiadójának:

- Úgy érzem, hogy a legújabb könyvem nem olyan jó, mint a korábbiak!
- Ugyan már! – feleli a kiadó. – Ez is van olyan jó, mint a többi. Csak az ízlésed finomodott azóta.

A plagizálás egyidős az írással, a nyomtatott könyvek, újságok megjelenésével. Két hírlapíró beszélget a kávéházban:

- Láttad az új lap szerkesztőségét?
- Láttam.
- Ugye nagyszerűen van felszerelve?
- Már hogy volna? – tiltakozik a másik. Én az egész szerkesztőségben csak egy nagy ollót láttam.

– Na és az nem elég?

Egy vidéki lap szerkesztője este otthon a íróasztalhoz ült, hogy lapja legközelebbi számát összeállítsa. Keresgélt egy kicsit, majd odaszólt a gimnazista fiának:

– Te Gyuri, kérd el anyádtól a segédszerkesztőt!

A fiú átment a másik szobába. Látta, hogy az anyja éppen varr, és töprengés nélkül elkérte tőle az olót.

Mutasd meg mit írtál, s megmondom, hogy még mit nem olvastál!

Lapunk olvasószerkesztője készséggel válaszol előfizetőink leveleire. Kérjük, hogy az alábbi válaszból keresse ki mindenki a kérdéséhez illőt:

1. Ezt a kérdést nem értjük.
2. Ez az ügy nem ránk tartozik.
3. Ilyen természetű kérdésre nem felelünk.
4. Sejtelmünk sincs róla.
5. Nem tudjuk.
6. Informátoraink személyét nem fedhetjük fel.
7. Sajnáljuk, de köt minket a titoktartás.

Ez az értesítés jelent meg egy nagy példányszámú hetilapban:

„Olvasóink elnézését kérjük, de egy időre fel kell függesztenünk a „Hogyan lehetünk egészségesek?” című rovatunkat, mert a rovat vezetője súlyosan megbetegedett.

A fiatal újságíró lélekszakadva ront be a főszerkesztőhöz:

- Főszerkesztő úr!
- Mi van barátom?
- Most kaptam a hírt, hogy a szomszéd kerületben találtak egy hatalmas bolhát!
- Nagyszerű! – mondja a főszerkesztő. – Csináljon belőle elefántot!

A kezdő és nem túl tehetséges újságíró elküldi a szerkesztő egy házasságkötő terembe, hogy a nevezetes esküvőről írjon egy félhasábnyi cikket. A gyakornok két óra múlva jelentkezik a szerkesztőnél, s közli, hogy egy betűt sem írt az eseményről.

- Nem írt?
- Hogyhogy?
- Mert elmaradt az esküvő?
- Miért?

- Sajnos a fénymásolópapír nagyon drága, ezért nem nyomtattunk mindenkinek, de ha idegyűlnek a hátam mögé, együtt áttekinthetjük a budapesti olimpia költségvetési megvalósíthatóságának tervezetét!

- Mert a fiatal párt és a násznagyot szállító taxi karambolozott. A vőlegény pedig éppen csak belépett a házasságkötő terembe, amikor rendőrök fogták közre, és megbilincseltek. Kiderült róla, hogy hatszoros gyilkos. Erre a menyasszony bánatában kirohant, és a villamos alá vetette magát.
- Szerencsétlen! Maga egy ilyen szenzációt nem ír meg?
- Nem fért volna bele félhasábnyi terjedelembé.

A sportrovatban nagy a nyüzsgés, itt az oldal leadásának ideje. Mindenki bent tartózkodik. Egyszer csak nyílik az ajtó, és belép egy kétajtós szekrény méretű fiatalember.

- Ez a sportrovat? – kérdezi.

Mindenki döbbenet, némán nézi az izomkolosszust, majd egyikük végre megszólal:

- Igen, ez. Kit keres?

A fiatalember jól körülnéz:

- Melyikük állította rólam, hogy a balhorgaim már nem a régiek?

Tréfás kedvű kollégái egyszer ezt mondták az országos hírű sportriporternek:

- A sportújságíró csak száz szót ismer.

Erre ő így válaszolt:

- De azt legalább használni tudja.

A sors gyakran tréfát űz a nagy emberekkel. A jelenlegi svéd uralkodó család alapítója egy francia forradalmár volt. Bernadotte⁸⁰ később Napóleon marsallja lett, majd a svéd trónra ült. Ez Napóleon fénykorában történt, amikor francia császárként szétosztogatta a meghódított országok trónját családtagjai és tábornokai között. Történt egyszer, hogy Bernadotte, illetve most már János Károly király megbetegedett. Az udvari orvos eret akart vágni rajta, őfelsége azonban mereven ellenezte a dolgot. Ám amilyen makacs volt ő, olyan makacs volt a doktor is, aki ragaszkodott a gyógy módhoz. A továbbiakat az orvos később napvilágra került naplójából tudjuk.

A király végül engedélyezte az érvágást – írja –, de előbb mindenkit kiharancsolt a szobából, és gyermekeim életére megesketett, hogy amit látni fogok, nem mondom el senkinek. Amikor felhúzta hálóköntöse ujját, mindent megértettem. A király karjára ugyanis egy frígiai sapka volt tetoválva, és három szó:

„Halál a királyokra!

Napóleont ebédre hívta III. Frigyes szász király. Az asztalnál a királyné hízelegve mondta a francia császárnak:

- Felsőgednek már sok arcképét láttam, de egyik sem hasonlított teljesen Önre.
- Nem csoda – felelte Napóleon –, hiszen mindig feketébbnek festenek, mint amilyen vagyok.

Napóleon így szólt fenyegetően Sevilla kormányzójához:

- Ha ez a város három nap alatt nem adja meg magát, akkor leborotválom!
- Ezt nem fogja megtenni! – felelte a spanyol tábornok.
- Miért nem?
- Csak nem akarja címeihez: Franciaország császára, Olaszország királya, a Rajnai Szövetség védnöke, a Svájci Szövetség megteremtője mellé a sevillai borbély címet is hozzácsatolni?

---

⁸⁰ Kiejtése: bernadott

A Moniteur⁸¹ című francia lapból vett idézetek ma is tanulságos példával szolgálnak a független sajtóról. Az egykori napilap rövid hírekben számolt be arról az esetről, miszerint bizonyos Bonaparte Napóleon elhagyta Elba szigetét, hogy visszatérjen Franciaországba. A hírek a megjelenés sorrendjében így hangzottak:

1. „A száműzött gonosztevő megszökött Elba szigetéről.”
2. „A korzikai farkas Cap Juan⁸²-nál partra szállt.”
3. „A nyomorult kalandor immár Gap⁸³ mellett mutatkozik. Csapataink minden oldalról útban vannak ellene. Bekerítése bizonyos.
4. „A zsarnok Lyonba⁸⁴ érkezett, Láttára rémülettől dermed a nép.”
5. „A bitorló hatvanóránnyira közelítette meg a fővárost, hallatlan vakmerőséggel.”
6. „Bonaparte hatalmas léptekkel közelít Párizs felé.”
7. „Napóleon Párizs közelében van.”
8. „A császár Fontainebleau⁸⁵-ba érkezett.”
9. „Ő császári felsége tegnap este tartotta bevonulását a Tuileriák⁸⁶-ba. Párizs hangos volt az örömujjongástól.”

Napóleon meglátogatott egy katonai kórházat, és megállt egy súlyos sebesült ágyánál.

- Katona! Bal keze?
- Austerlitz, felség.
- Bal lába?
- Waterloo, felség.
- Bal szeme?
- Feleség, felség.

Napóleon hetek óta ostromolta a komáromi várat, de bevenni csak nem bírta. Gondolta, majd kiéhezteti az őrséget. Ez majdnem sikerült, mert kecskehúson élt az őrség, ami egy idő után elfogyott. Ekkor a várba menekült szabónak okos gondolata támadt. A kecskék ugyan elfogytak, a bőrük azonban megmaradt. A szabó bevarrt egy csomó embert kecskebőrbe, s felküldte őket a vár tetejére legelni. Mikor Napóleon meglátta, mennyi tömérdek kecske mászkál a vártetőn, nagyot sóhajtott:

- Ha ennyi kecskékjűk van, háromszáz évig sem éheztetjük ki őket! S azzal megfúvatta a kürtöket, s otthagya Komáromot.

- Mondd kapitány! Miért van a te bal lábad helyén egy tuskó?
- Hát tudod, 1845-ben részt vettem egy hatalmas csatában. Csak úgy röpködtek a gránátok, az ágyúgolyók... és az egyik eltalálta a lábam. Azóta falábam van.
- És miért van a jobb kezed helyén vaskampó?
- 1849-ben is volt egy hatalmas csata. Egymás után füttyültek a gránátok, és az egyik elvitte a karomat.
- És mondd kapitány, miért van a jobb szemed helyén üveggolyó?
- 1850-ben egy szigeten kötöttünk ki, és ott a szemembe repült egy szúnyog.
- És egy szúnyogtól?...
- Igen, mert tudod, akkor még nem szoktam meg az új kezemet.

⁸¹ monitör

⁸² káp zsuán

⁸³ gáp

⁸⁴ lion

⁸⁵ fontenblo

⁸⁶ (tüleri) → franciául: Tuileries

A tisztiszolga minden reggel fölviszi a százados úrnak a reggelit a harmadik emeletre: kávé, lágy tojást, sajtot, kenyeret. De akárhányszor fölé, a kávé egy része mindig a tálcára loccsan, s ez nagyon bosszantja a századost.

- Ide figyelj, Jóska! – mondja neki dühösen. – Ha még egyszer a tálcára loccsan a kávé, amikor felhozod, nem engedlek haza karácsonyi szabadságra!
- Másnap a tisztiszolga ismét fölviszi a reggelit – s egy csepp kávé sincs a tálcán. Na látod – dicséri meg a százados. – Ha odafigyelsz, föl tudod te hozni rendesen is. Hogy csináltad?
- Százados úrnak jelentem – csapja össze bokáját a csicskás –, mielőtt elindultam a lépcsőn, slukkoltam egy nagyot a kávéból, és amikor fölértem vele a harmadikra, az ajtó előtt visszaengedtem a csészébe...

Még a régi szép időkben történt, hogy egy gyenge, fiatal inasgyerek hatalmas, súlyos ládákkal megrakott kézikocsit vonszolt maga után az utcán. Alig bírta a nagy teherrel egy-egy lépést tenni, és csak úgy folyt róla a verejték. Egy jól öltözött úr megsajnálta, odament a kézikocsihoz, és teljes erejéből tolni kezdte hátulról. Így mentek egy jó fél órán át, míg végre az inas megállt egy ház előtt, és hálálkodva mondott köszönetet az úrnak. A jószívű úr letörölte a homlokáról a vízcseppeket, aztán méltatlankodni kezdett:

- Disznóság, ilyen nagy terhet egy gyenge gyerekre bízni! Hát nem mondtad a gazdának, hogy egyedül ezt nem bírod el eltolni?
- Dehogyan nem mondtam, de ő azt felelte, hogy induljak el, majd csak akad egy marha, aki segít...

Régen, vidéken még nem voltak fogorvosok, ezért a borbélyok húztak fogat. Gyula gazda beállított a falusi borbélyhoz, hogy szabadítsa meg a fájós fogától. A mester nekigyürkőzött, s fertályórás huzigálás után sikerült letörnie a fog koronáját. Kapta hát a letört koronát, és diadalmas göggel átnyújtotta Gyula bácsinak.

- Itt van, la! Most már bemehet gazduram a városi fogorvoshoz. Az alját már ki tudja szedni ő is.

A borbélyüzletbe belép egy kisfiú. A borbély odasúgja a vendégének:

- Uram ilyet még nem látott! Ez a legbutább gyerek, akit csak láttam. Ezt figyelje!

A borbély elővesz a zsebéből egy százast meg egy ezerforintost, és odaszól a gyereknek:

- Na öcsi: melyiket választod?

A srác gondolkodik, majd kiveszi a százast és elmegy.

- Látja? Minden nap eljátsszuk ugyanezt, és ez a kölyök sosem tanul! – mondja vigyorogva a borbély.

A vendég kicsit később látja a kissrácot a cukrászdából kilépni egy adag fagyival a kezében. Megszólítja:

- Fiam, az előbb láttalak a borbélynál... Te nem tudod, hogy 1000 az több, mint 100?
- De igen – mondja a srác.
- És miért nem azt választod?
- Mert akkor vége lenne a játéknak, nem lenne több százast!

Petike elveszett a strandon, a nagy tömegben. Kétségbeesett anyukája többször is bemondatja a hangosbemondón, hogy: „Kovács Pisti négyéves kisfiú elveszett. Aki látta, jelezze az úszómesternél!” De hiába, egész délután senki sem jelentkezik. Estére kiürül a strand, és meglátják végre a gyermeket, amint békésen játszik a homokozóban. Anyuka zokogva öleli magához.

- Mondd gyermekem, nem hallottad, hogy téged keresünk. Vagy nem tudtad, hogy rólad van szó?

– De tudtam – felelte Petike. Azonban azt is tudtam, hogy nem veszem el.

– Bácsi kérem! Ez a talált tárgyak osztálya? – érdeklődik Pisti a pályaudvaron.

– Igen fiam, mi veszett el?

– Én...

Évike elvesztette a papáját a körúti forgatagban. Sírva kérdezi a sarki rendőrtől:

– Tessék mondani, nem tetszett látni egy bácsit erre járni, nélkülem?

Kovács alaposan elnászpángolja kisfiát. Pistike ordítva kérdi:

– Miért versz engem?

– Mert bölcs Salamon megmondta, aki a gyereket szereti, megveri.

– Igen – bögg tovább Pistike –, de ezt biztosan nem gyerekkorában mondta.

– Anyu! Nem tudnál a konyhában vasalni?

– Miért, kislányom?

– Mert zavar, hogy te dolgozol, miközben én a tévét nézem.

Nehéz az előítéletekkel szembeszállni:

Nagyon bosszantja a rendőröket, hogy állandóan bunkóknak nevezik őket, s elhatározzák, hogy valami különleges cselekedettel a maguk oldalára állítják a közvéleményt. Ezért megtanulnak a vízen járni. Amikor már egészen jól begyakorolják, rászállnak a Dunára, és elkezdenek masírozni rajta. Hatalmas nézősereg figyeli a vízen járó szakaszt. Egyszer csak az egyik néző bekiabál:

– Nézd a bunkók, még úszni sem tudnak!

A rendőr beviszi a futballhuligánt kihallgatásra.

– Neve?

– Eee... ööö...

– Hol lakik?

– Ööö...

– Hol dolgozik?

– Ööö...

– Ennél értelmeset nem tud mondani?

– Hajrá Fradi! Hajrá Fradi!...

– Mi lesz az őserdőben felfedezett bennszülöttekből, ha eléri őket a „civilizáció”?

– Alkoholisták, drogosok, prostituáltak.

– És miben fognak meghalni?

– AIDS-ben.

Afrikában egy néger fiú telefonál az anyjának:

– Anyám, AIDS-es vagyok.

– Akkor haza ne gyere fiam!

- Miért édesanyám?
- Ha hazajössz, akkor megkapja a betegséget a feleséged, a feleségedtől az öcséd, az öcsédétől a szolgálólány, a szolgálólánytól apád, az apádtól a nővérem, a nővéremtől a férje, a férjétől én, tőlem a kertész, a kertésztől a húgod, és ha ismered a húgodat, attól meg az egész falu. Az Isten szerelmére fiam, védj meg a faludat, és ne gyere haza!

A lakásavatón a háziasszony elhűlve olvassa az egyik csokron a feliratot: „Nyugodjék békében”. Amikor másnap reklamálva felhívja a virágboltot, a kereskedő próbálja nyugtatni:

- Elnézést kérünk a hiba miatt, elcseréltük a csokrokat. De képzelje magát a másik fél helyébe, aki a temetésen azt olvassa: „Gratulálunk az új otthonodhoz”.

Egy család új hűtőszekrényt vett. A régit kitették a ház elé, és ráírták:

„Akinek kell, ingyen elviheti.”

A kiselejtezett hűtő még három nap múlva is ott állt, senki rá sem nézett.

A család feje ekkor gondolt egyet, és kicserélte rajta a feliratot:

„Eladó 20 000 forintért.”

Aztán betette kerítésen belülre.

Még aznap éjjel ellopták.

Ül a koldus az aluljáróban, szegénynek hiányzik mind a két lába. Odamegy hozzá egy ember, bedob egy ezrest a kalapjába és mondja:

- Papa, tessék itt egy ezres, vegyél rajta új cipőt.

A koldus egészen elkeseredik, elkezd sírni, hogy mondhat valaki neki ilyent. Olyan keservesen sír, hogy odamegy hozzá egy rendőr:

- Mi a bajod koldus, miért sírsz ennyire?
- Ne is mondja biztos úr. Látja nincs lábam, erre idejön egy ember, ad egy ezrest és azt mondja, vegyek rajta új cipőt. Hát milyen ember az ilyen?
- Miért nem rúgtad fenékbe? – kérdi a rendőr.

A koldus egészen kiborul, olyannyira, hogy beviszik az idegosztályra. Megkérdezi tőle az orvos, hogy miért van ennyire elkeseredve. Képzelje doktor úr, nincs lábam, koldulok az aluljáróban, odajön egy ember, ad egy ezrest, hogy vegyek rajta új cipőt. Elkezdek sírni, odajön egy rendőr, aztán megkérdezi, miért nem rúgtam seggbe. Hát én teljesen elkeseredtem, hogy lehetnek ilyenek.

- Nyugalom, nyugalom, mondja az orvos. Majd mi itt talpra állítjuk!

Bemegy a sánta a cukrászdába:

- Egy túrós rétest kérek!
- Nincs!

Megindul kifelé, közben hallja, ahogy a következőt kiszolgálják:

- Túrós rétes van?
- Igen, parancsoljon!

Erre a sánta felháborodottan visszamegy, hogy őt miért nem szolgálták ki?

Mire a cukrász:

– Aki nem lép egyszerre...⁸⁷

A természet igazságos:

Aki vak, az jobban hall,
Aki süket, az jobban lát,
Akinek rövidebb az egyik lába,
Annak hosszabb a másik.

Kovácsnak igencsak rossz véleménye van az orvosokról, de most annyira rosszul érzi magát, hogy elmegy a házi orvosához. Az megvizsgálja, és felír neki egy gyógyszert. A barátja elkíséri a patikába is, ahol Kovács kiváltja a receptet, majd az orvosságot eldobja. Szabó csodálkozva kérdi, miért tette.

– Nézd, én elmentem az orvoshoz – feleli Kovács –, mert az orvosnak is élni kell. Kiváltottam a gyógyszert, mert a patikusnak is élni kell. Aztán eldobtam..., elvégre nekem is élnem kell.

Hétfőn reggel bemegy egy fiatal ember a patikába, és reklamál:

– Kérem, péntek délután vettem itt tíz csomag óvszert. Aztán amikor otthon utána számoltam kiderült, hogy csak kilencet adtak.

A patikus sajnálkozva kérdi:

– Elnézést a tévedésért uram! Remélem nem rontottuk el a hétvégéjét?

Reklamáció:

– A „Gazdálkodj okosan!” társasjátékban nem volt annyi játékpénz, hogy az egész családnak, azaz négy fő játszhasson.

– Kedves Vásárló! Nagyon sajnáljuk, de a játék tervezői – mint az a dobozon is olvasható – bevallottan az életszerűsége törekedtek.

Reklamáció:

– A napokban vásároltam a fényképezőgéphez vakut, de nem működött.

– Kedves Vásárló! Megvizsgáltuk a készüléket, nekünk működött, igaz, mi tettünk bele elemet.

Reklamáció:

– Én egy kiló zselés szaloncukrot vásároltam, de a fele kókuszos volt.

– Kedves Vásárló! Nagyon sajnáljuk, hogy csalódást okoztunk önnek. Mivel a kókuszos szaloncukor drágább, kérjük utólag legyen szíves 145 forintot befizetni, az árkülönbözet miatt.

Reklamáció:

– Néhány napja vásároltam Önöknél egy alsónadrágot, amely elszíneződött.

– Kedves Vásárlónk! Mindenki előfordulhat ilyen baleset.

– Ne feledje, Kovács úr, az alkohol az Ön legnagyobb ellensége!

– Semmi baj, doktor úr – mondja Kovács – én nem vagyok gyáva ember.

Az antialkoholista liga önkéntesei a kocsmákkal melletti falra plakátot ragasztanak ezzel az üzenettel:

AZ ALKOHOL AZ EMBERISÉG ELLENSÉGE!

⁸⁷ Szójáték egy gyermekversre, melynek első sora így szól: Aki nem lép egyszerre, nem kap rétest estére.

Másnap az alábbi felirat virít a plakát alatt:

AKI AZ ELLENSÉGTŐL MEGFUTAMODIK, AZ GYÁVA!

A távoli faluban idő előtt szülni készül egy asszony. A fájások egyre sűrűbben jelentkeznek. Nincs mit tenni, a sógor elbiciklizik a nem messze lakó bábaasszonyért. Orvost hívni már nincs idő. A bába forró vizet kér, megmossa a kezét, majd felkapja orvosi táskáját és bemegy a vajúdo asszonyhoz. Néhány perc múlva kiszól:

– Kérek egy laposfogót!

A férj idegesen matat a szerszámok között, majd beadja. Pár perc múlva megint kiszól a bába:

– Csípőfogót!

A férj holtsápadtan benyújtja. Újra nyílik az ajtó:

– Reszelőt!

Az apa már se élő, se holt. Reszketve kérdi:

– De hát az ég szerelmére, mi történt?

– Még semmi, csak nem tudom kinyitni a táskámat...

Az autó megcsúszik a síkos úton, és nekiütközik egy fának. Járókelők rohannak a helyszínre. Először egy nő sietne a baleset szenvedetthez, de egy pasas félretolja:

– Bocsánat, de én elsősegély-tanfolyamot végeztem. A nő egy darabig nézi mit művel a férfi, majd megütögeti a vállát:

– Bocsánat – mondja –, csak azért szólok, ha majd orvost akar hívni, hát itt vagyok...

Revás:

Egyetemi szigorlat. A professzor asztalán egy gondosan letakart ketrec. A vizsgáztató annyira emeli meg a takarót, hogy éppen csak kilátszik a madár lába.

– Nos, kolléga úr – kérdi a diáktól –, mi a neve ennek a madárnak?

– Sajnálom, nem tudom...

– Én is sajnálom, ez elégtelen. Mi is a neve?

Az egyetemi hallgató nem válaszol, csak térdig felhúzza a nadrágja szarát:

– Találja ki, professzor úr!

Egy egyetemista az ebédlőben le szeretett volna ülni egy üres helyre az egyik tanára mellé, de az így válaszolt:

– Egy hattyú nem lehet barátja egy disznónak.

– Jó, akkor továbbrepülök! – válaszolt a diák.

– A tanár ezen vérig sértődött és elhatározta, hogy a vizsgán elbuktatja, így a legnehezebb kérdéseket adta fel neki. A diák azonban a dolgozatában parádés válaszokat adott, ezért a tanár – hátha mégis megbuktathatja az áldozatát – mindent eldöntő kérdést ad:

– Mész az úton és találsz két zsákot, az egyikben arany, a másikban pedig ész van. Melyiket választod?

– Az aranyat.

– Én sajnos a másikat választanám, az értelemmel teli zsákot, mert az fontosabb, mint a pénz.

– Mindenki azt választja, ami neki hiányzik – vágja ki magát a diák.

– A tanár majd megőrül, és azt írja a dolgozatra: „Szamár”. A diák belenéz, majd visszateszi a dolgozatát, és így szól:

– Elnézést, a tanár úr aláírta, de nem írt rá jegyet!

Folyik a szigorlat világirodalomból a bölcsészkaron. Amikor egy felkészületlen diák hetet-havat összehord, a professzor mérgesen rászól:

- Kövesse Dante példáját!
- Ezt hogy érti?
- Menjen a pokolba!

Az egyetemen vizsgázik a hallgató. Mivel nem sokat tud a kihúzott tételről, nyökög-makog. A professzor nem érti amit mond, ezért így szól:

- Jöjjön közelebb, kolléga úr!

A hallgató közelebb megy, de így sem tud egyetlen értelmes mondatot összehozni.

A vizsgáztató ismét rászól:

- Jöjjön még közelebb!

A hallgató még közelebb húzódik, de a helyzet változatlan. Mire a professzor:

- Tudja mit kolléga úr, jöjjön legközelebb!

Az egyetemi hallgató vizsgázik. Szakad róla a víz, iszonyú gondban van. A professzor megértően:

- Segíthetek egy kérdéssel?
- Óóóó, igen professzor úr, köszönöm – így a diák.
- Nos?

– Kérem professzor úr! Addig vizsgáztasson, amíg kettes⁸⁸ nem lesz! – könyörög a hallgató. Már több mint egy órája tart a számonkérés, amikor végre megszólal a tanár:

- Na, adja ide az indexét! Megvan a kettes.
- Hú, de nehezen ment!
- Azt elhiszem! Félórával ezelőtt még a jelesnél tartott.

A professzor büntetőjog-elméletből vizsgáztat. Felteszi az első kérdést:

- Tulajdonképpen mi a csalás?
- A csalás az lenne, ha ön engem megbuktatna!

A professzor elképed.

- Hogyan?
- Mert a büntetőjog szerint csalást követ el az, aki egy másik ember tudatlanságát kihasználja, kiaknázza, s neki kárt okoz!

Az egyetemen a diákok zárthelyit írtak. A professzor kiosztotta a kérdéseket, majd az óra végén beszédte a dolgozatokat. Amikor nekiállt javítani őket észrevette, hogy az egyik diák egy ötezerest csatolt a papírjához, és ezt írta a válaszok helyett:

- Egy ezres minden osztályzatért.

Másnap aztán a vesztegetős diák megkapta a papírját, egy nagy egyessel⁸⁹, meg négyezer forint visszajárót.

Az egyetemi hirdetőtáblán egy kézírásos hirdetés olvasható:

„Fizika tankönyv áron alul eladó!”

Másnapra egy kézírásos szöveg került mellé:

„Engem érdekelne, de biztos, hogy nem használt?”

⁸⁸ A magyar iskolákban a 2-es elégséges osztályzatot jelent.

⁸⁹ A magyar iskolákban az 1-es a legrosszabb jegy.

Harmadnap egy eltérő kézírással:

„Megerősíthetem, abszolút biztos! A fizikaprofesszor.”

Miután a fiatal egyetemista hölgy a természettudományi kar szóbeli vizsgáján még egyetlen kérdésre sem tudott válaszolni, a professzor így szólt:

- Kisasszony, felteszek önnek még egy kérdést, s ha erre megfelel, aláírom az indexét. Mennyi szőrszál van egy ló farkán?
- Harmincezer-ötszáznyolcvanegy – feleli a hallgatónő.
- Honnan tudja ilyen pontosan? – kérdezi a professzor.
- Bocsásson meg professzor úr, de ez már a második kérdés!

A jogi egyetemen vizsgáztat a professzor. Így szól az éppen bukásra álló hallgatóhoz:

- Mondja, ha én az esküvő előtt egy órával elcsábítom az ön menyasszonyát, akkor én házasságtörést követek el?
- Igen.
- Gondolkozzon! Hiszen akkor ön még nem házas.
- Én nem, de a professzor úr igen.

A professzor egy csinos, szőke medikát vizsgáztat:

- A férfi agya nagyobb, és súlyra is többet nyom a nőénél. Mire lehet ebből következtetni?
- Arra, hogy nem a mennyiség számít, professzor úr...

A professzor késve érkezik a meghirdetett előadására, és elnézést kér:

- Bocsánat, hölgyeim és uraim, de karamboloztam, szörnyen megsérült a kezem, már-már attól tartottam, hogy amputálni kell.
- Jaj, professzor – sikolt fel az egyik medika –, az rettenetes lett volna!
- Ugyan – legyint a prof –, rutinműtét...
- Igen, de a professzor úrnak a kisujjában van az orvostudomány!

Egy orvostanhallgató érdekes diplomamunka-témát talált. Több száz beteg kórlapját áttanulmányozta és felfedezte, hogy kivétel nélkül minden beteg percenkénti szívritmusszáma páros szám. Biztos volt benne, hogy ha megtalálja az okot, talán még orvosi Nobel-díjat is kaphat érte. Mikor ezt a rendkívüli felfedezést közölte a professzorával, az nevetve mondta:

- Tudja kolléga, a nővérek úgy mérik a pulzust, hogy fél percig számolják, majd az eredményt megszorozzák kettővel.

A Műegyetemen történt:

A vizsgázó már nagyon közel állt a bukásához, amikor a tréfás kedvű professzor adott neki egy utolsó lehetőséget.

- No fiam, átengedem ha egy percen belül meg tudja mondani, hogy páros vagy páratlan számú villanykörte van a teremben.

A diák felugrott, és villámgyorsan megszámolta az izzólámpákat, majd így válaszolt:

- Professzor úr, a teremben páros számú villanykörte van.
- Sajnos meg kell buktatnom, mert ez a válasz is rossz. A teremben ugyanis páratlan számú villanykörte van – mondta a professzor –, miközben előhúzott a zsebéből egy izzólámpát.

A diák a pótvizsgára sem tanult. Megint bukásra állt. A nagylelkű professzor ismét felkínálta a múltkori lehetőséget. A diák most azt válaszolta a kérdésre, hogy páratlan számú villanykörte van a teremben.

- Sajnos nem fiam, ugyanis most nem hoztam magammal villanykörtét.
- De én igen, professzor úr!

Zajlik a vizsgáztatás a villamosmérnöki karon. A tanár helytel kínálja a vizsgázót, majd megkérdezi tőle:

- Zavarja a neonlámpa fénye?
- Á, dehog – feleli a diák.
- Akkor viszlát, legközelebb...

Még kétszer megismétlődik ugyanez. Senki nem tudja mire vélni a dolgot, míg a negyedik vizsgázó rájön. A kérdés most is elhangzik:

- Zavarja a neonlámpa fénye?

A diák felnéz a mennyezetre.

- De tanár úr! Itt villanykörte világít.
- Rendben van, akkor kezdhetjük...

- Láttam én már magát a szemináriumon kisasszony?
- Persze professzor úr, mindig ott vagyok.
- De a hangját még sosem hallottam, ugye?
- Nem szoktam hangosan ásítózni, professzor úr.

Az egyetemen folynak a szigorlatok. A professzor így szól a vizsgákon bukducsoló diáknak:

- Nagy Sándor ennyi idős korában már meghódította a világot.
- Igen, csak hogy neki Arisztotelész volt a tanára.

A tanszékvezető egyetemi tanár vidéki útján megkéri a sofőrjét, álljon meg egy söntés előtt, mert annyira fázik, hogy összekocannak a fogai. Nagyvonalúan beinvitálja a sofőrt is, de az udvariasan tiltakozik:

- Köszönöm, professzor úr, de nem. Egyetemet részegen is lehet vezetni, de kocsit nem.

A professzor magyaráz az egyetemen a hallgatóknak:

- Nos, kedves kollégák, az orvosi hivatásban nagyon fontos, az undor leküzdése, és a jó megfigyelőképesség. Kérem, itt ez a pohár, teli vizelettel... Én most beledugom az ujjam, aztán lenyalom. Ahogy mondja, úgy tesz.
- Most pedig kérem, fáradjanak ide szép sorjában, és csinálják maguk is utánam!
- A hallgatók kényszeredetten és undorodva teljesítik a prof utasítását. A professzor pedig folytatja:
- No, barátaim az első próbát sikeresen teljesítették, s ezért elismerést érdemelnek. De a megfigyelőképességük még nem az igazi. Én ugyanis a mutatóujjamat dugtam a pohárba, és a középső ujjamat nyaltam le.

Megy az utcán egy pasas, és rettenetesen kell vizelnie. Vécé, nyilvános vizelde sehol a környéken, éttermet sem lát, ahová bezaladhatna. Úgy érzi, már nem bírja tovább, amikor egy ház kapuja fölött meglát egy táblát: Itt X. Y. urológus rendel. Fölsiet, benyit az orvoshoz.

- Jaj, doktor úr, segítsen, nem tudok pisilni.

Az orvos odaad egy mintavételre szolgáló üveget, hogy legalább egy cseppet próbáljon kipréselni magából. A pasas pillanatok alatt teletölti az üveget, majd a következőt, a harmadikat, sőt a negyediket is. Az orvos álmétkodva nézi:

- De uram! Hiszen maga tud pisilni!
- Ja! Ha hagynak!...

A professzor előadást tart, amikor megjelenik egy dzsinn, s azt mondja:

- Te okos ember vagy. Adok fél percet, válasz: a végtelen bölcsességet, vagy a végtelen gazdagságot akarsz?

A prof rövid gondolkodás után a bölcsességet választja. Villanás, dzsinn eltűnik, a prof bánatos arccal ül az asztalnál. A hallgatóság áhítattal figyel. Úgy 10 perc múlva az egyikük elunja.

- Mester, megosztaná velünk, min gondolkodik olyan nagyon?
- A végtelen bölcsesség felnyitotta a szemem.
- És mire jött rá?
- A gazdagságot kellett volna választanom...

Az értékesítő, a pénzügyes és az ügyvezető ebédelni mennek, amikor út közben találják egy régi lámpást. Megdörzsölik, erre kijön belőle egy szellem, és azt mondja:

- Mindegyikötöknek teljesítem egy kívánságát!
- Először én! Először én! – Mondja a pénzügyes. – A Bahamákon szeretnék lenni, a jachtomat vezetni, és gondtalanul élni.

A szellem csettint egyet, és a pénzügyes eltűnik.

- Most én! Most én! – mondja az értékesítő. – Hawaii-on szeretnék lenni, henyélni a parton a személyi masszörömmel, soha ne fogyjon el a koktél, és legyek mindig boldog.

Csettintés, ő is eltűnik.

- Oké, most te jössz – mondja a szellem az ügyvezető igazgatónak.
- Ezek ketten legyenek ebéd után az irodában.

A történet tanulsága:

- Sose előzd meg a főnököt! Hagyd, hogy először ő beszéljen!

Minden bizonnyal sokan ismerik a közmondást a fehér hollóról. A fehér holló valóban nagyon ritka, mert hogy nem létezik. Egy másik közmondás cáfolata is megszületett. Egy tanulmány során 200 ezer struccot figyeltek 80 éven át, és megállapították, hogy azok egyszer sem dugták a fejüket a homokba.

Szomorú, de az emberek többsége nem sokat törődik a tudományos megállapításokkal. Egy unatkozó tudós azonban úgy döntött, hogy megcáfolja ezt a tényt. Széles nyilvánosságra elé tárta azt a zseniális megállapítását, hogy az ember nem képes megnyalni a saját könyökét. Aztán megállapította, hogy miután az emberek tudomást szereztek erről a korszakalkotó felfedezésről, 95%-uk megpróbálta megnyalni a könyökét! Hát mi ez, ha nem háttartalan érdeklődés a szellemi vívmányaink iránt?

Akadémikusok réme:

– Nem tudtam, hogy lehetetlen, ezért megcsináltam.

Naplóbejegyzés egy Karib-tengeri hajókirándulásról:

Hétfő: beszálláskor feltűnt nekem, hogy a hajó kapitánya egy igen jó vágású férfi.

Kedd: Nem csak fess, de nagyon szórakoztató is. Az esti fogadáson meghívott az asztalához.

Szerda: Ma vele ebédeltem. Udvarolt, kért, könyörgött, de nem hagytam magam.

Csütörtök: Ma reggel azt üzenté, hogy elsüllyeszti a hajót, ha nem leszek az övé. Egész nap gondolkodtam.

Péntek: Végül megmentettem 500 utas életét...

A viharos óceánon léket kap egy utasszállító hajó, és elkezd süllyedni. Az utasokat valahogyan be kellene terelni a hánykolódó mentőcsónakokba, de ellenállnak a kérésnek. Erre a kapitány kitalálja, hogy nemzetiség szerint különböző módszerrel veszi rá őket.

Az angoloknak azt mondja, hogy ez a legsportszerűbb dolog, amit tehetnek.

A franciáknak azt, hogy ez a legokosabb.

A németeknek azt, hogy ez az utasítás.

A magyaroknak meg azt, hogy ez tilos.

Még mondja valaki, hogy nem változik egy nép lelkülete:

Az 1970-es években, Budapest belvárosban, a Kossuth Lajos utcában egy kukát állítottak az úttest középső sávjába, aztán rejtett kamerákkal figyelték, hogyan viselkednek az autósok. Úgy viselkedtek, ahogy az a magyaroktól elvárható: Pillanatokon belül hosszú kocsisor torlódott föl, az autók egyenként kerülgették a kukát, villogtatva-préselődve jobbra és balra, de senki se szánta rá magát arra, hogy amikor a kukához ér, kiugorjon az autóból, s félrehúzza az akadályt az útból. Miután nagy nehezen kikerültek, és végre megnyílt előttük az út, tovább száguldottak. Egyáltalán nem törődtek az utánuk jövőkkel. Eszük ágában sem volt kikászálódni a vezetőüléséből, hogy megszüntessék az akadályt. Ezzel ugyanis elszalasztottak volna egy zöld lámpát. Nem voltak hajlandóak olyasmit csinálni, amiből csak az utána jövőknek lett volna hasznuk. Az 1990-es években, a rendszerváltás után megismételték a kísérletet, aminek az lett az eredménye, hogy 5 percen belül ellop-ták a kukát. Megállt egy arra menő platós kisteherautó, kiszállt belőle két ember, feldobták a kukát a platóra, és elhajtottak.

Kinyílik a rendelő ajtaja, kilép az orvos, és látja, hogy a váróban egy fiatal pár üldögél. A nő feláll, és elindul befelé.

– Jöjjön maga is! – mosolyog az orvos barátságosan a férfira.

A rendelőben az orvos felszólítja a hölgyet, hogy vetközzön le, majd tetőtől talpig megvizsgálja. Végül a férfihoz fordul, és megkérdezi:

– Mindig ilyen zavartan viselkedik a hölgy?

– Gözöm sincs róla – feleli a férfi. – Most látom először életemben.

A díjbirkózó bemegy a kávéházba, és rendel. Máris hozzák neki a teát, s hozzá egy fél citromot. A birkózó az utolsó cseppig kicsavarja a citromot, majd az asztal közepére helyezi a tapló száraz gyümölcsöt, és hangosan megjegyzi:

– Aki ebből még egy cseppet kifacsar, annak fizetek egy ezrest!

– Feláll egy cingár kis emberke, odamegy, megcsavarja a citromot, és még egy gyűszűnyi levet kifacsar belőle.

– Kicsoda maga? – kérdezi hüledezve a birkózó.

– A pénzügyminiszter.

Két zsidó utazik a vonaton. A fiatalabbik udvariasan megkérdezi: Bocsánat, megmondaná hány óra van?

Az idősebbik megrázza a fejét:

– Nem.

Mély csöndbe merül, s csak a leszállás előtt szólal meg újra:

– Maga, fiatalember azt kérdezte, hány óra van. Én nem mondtam meg, pedig van egy gyönyörű arany zsebóráim. Elővehettem volna, és megmondhattam volna... De akkor elkezdtünk beszélgetni. Maga megkérdezi hová utazom, én megmondom, hogy Munkácsra. Ott van egy déli-gyümölcs-nagykereskedésem, szép házam..., és akkor meghívom, hogy látogasson meg. Maga meglátogat, megismerkedik a gyönyörű lányommal, beleszeret, s megkéri a kezét... És én adjam oda a lányomat egy olyan zsidónak, akinek még egy órára sem telik?

Egy zsidó és egy arab beszélget:

- Te Grün, megvenném a lányod, mennyit kérsz érte.
- ÓÓÓ, nincs az a pénz, amennyiért odaadnám.
- Te Grün, adok érte 5000 dollárt.
- Nem-nem, mondom, nincs az a pénz, amiért odaadnám.
- Na figyelj ide Grün, adok érte 2 millió dollárt.
- Na így már mindjárt más, tiéd a lány.
- Te Grün, nem azt mondtad az előbb, hogy nincs az a pénz, amiért odaadnád.
- No de ha van az a pénz!

Kohnt római útja során négyszemközti beszélgetésen fogadja a pápa. Körülnéz a szentatya dolgozószobájában, és észrevesz egy áttetsző, csodás fényekben játszó telefonkészüléket.

– Hát ez milyen telefon? – kérdi csodálkozva.

Ez egy közvetlen, úgynevezett forró drót az Úristenhez.

- Értem – bólogat Kohn. – Mindennap ezen beszél meg az örökkévalóval a dolgokat...
- Hát mindennap éppen nem – feleli Öszentsége mosolyogva –, mert nagyon drága... Egy rövid beszélgetés ezer dollárba kerül.

Kohn otthon meglátogatja a jeruzsálemi főrabbit is, s nála szintén lát egy átlátszó, vibráló fényekben játszó telefont.

- Hát ez a telefon? – kérdi meglepődve.
- Forró drót az Úristenhez – mondja a főrabbi.
- Gondoltam – feleli Kohn. – Ezen beszél meg a dolgokat az örökkévalóval. De csak ritkán használhatja, mert a beszélgetés nagyon drága...
- Nem olyan drága – feleli a rabbi – egy hívás legfeljebb fél dollár.
- Nem értem – csóválja a fejét Kohn. – Voltam a pápánál, s ő azt mondta, hogy ezer dollárba kerül...
- Na igen – bólogat a főrabbi –, mert onnan interurbán hívás...

- A fiam kikeresztelkedett.
- És te hagytad?
- Azonnal bepanaszoltam az Istennél!
- És az Úr mit mondott?
- Azt, hogy ő ugyanígy járt a fiával! Tegyem én is azt, amit ő!
- Miért, ő mit csinált.
- Egy új testamentumot!

Két zsidó beszélget a zsinagóga udvarán:

- Te! – kérdi az egyik. – Szerinted a gyermeknemzés munka vagy szórakozás?
- Hát persze hogy szórakozás... Mert ha munka lenne, azt is a gojokra bízánk!

Egy jól sikerült vásárról hazafelé Kohn így morfondírozik magában:

- Csak ezt tudnám, hogy honnan veszik a gojok azt a rengeteg pénzt, amit keresünk rajtuk?

A meggazdagodás titka⁹⁰:

János gazda elmegy Kohnhoz, aki kölcsönügyletekkel foglalkozik. Kölcsönkér ezer forintot azzal, hogy aratás után duplán adja vissza. Addig otthagyja a fejszójét zálogba. Már búcsúzkodnak, amikor azt mondja Kohn:

- Várj csak János! Az jutott az eszembe, hogy aratás után igen nehezen tudod majd előteremteni azt a kétezer forintot. Nem lenne jobb, ha a felét most rögtön megadnád? Úgy könnyebb neked is...

János megérti, igazat ad, és visszaadja az ezrest. Hazafelé menet erősen töpreng:

- Milyen furcsa ez! Az ezres elment, a fejsze elment, ráadásul tartozom is ezer forinttal, mégis minden stimmel.

Az uzsorás felkeresi adósát:

- Mikor fizeti már ki a tartozását?
- (A szegény ember csak hallgat.)
- Úgy, szóval még a válasszal is adósom akar maradni?

A vallásos zsidó ügyvéd fia kikeresztelkedik. Az apját faggatják a kollégái, hogy mit szól ehhez?

- Talán jobb is így – mondja elgondolkodva az ügyvéd. – A fiam túlságosan buta ahhoz, hogy zsidóként boldoguljon.

Árminka rosszul tanul az iskolában. Az apja megfenyegeti, hogy ha továbbra is így tanul, átíratja a piaristákhoz. Árminka nem veszi komolyan a fenyegetést, ezek után sem töri magát. Erre az apja beváltja az ígéretét. S lám, csoda történt. Árminka az év végén jeles bizonyítvánnyal jön haza a piaristáktól. A papa csodálkozva kérdezi tőle:

- Ezt hogy csináltad kisfiam?
- Tudod apu, ketten voltunk zsidók az osztályban. A másik a tábla felett keresztre van feszítve. Akárhányszor ránéztem, az jutott eszembe, hogy ebben az iskolában nem babra megy a játék.

A Kohn, a Grün és a Weisz egy szekéren utazik a városba. Egyszer csak a lovak megállnak, s nem mennek tovább, se jó szóra, se ostorra. A három zsidó látja, hogy az utat egy kidőlt fa keresztel. Mindhárman kiszállnak, körülállják a fát, és vitatkozni kezdenek arról, hogy mitévők legyenek most. Már vagy fél órája tanakodnak, amikor újabb szekér érkezik. Két parasztleány leszáll róla, megragadják a fát, és odébb taszítják. A három zsidó megütközve néz egymásra:

- Ja, erővel!...

Még a XIX. század elején, a párbajozó időkben Kohn se szó, se beszéd kidobta az őt meglátogató Grünt. Kohn az utcán öklét rázva kiabálta:

- Provokálni fogom ezt a bitangot. Vagy ő lő le engem, vagy én őt, de egy gazemberrel mindenképpen kevesebb lesz a világon.

⁹⁰ Ezt a módszert manapság is alkalmazzák. A közgazdászok úgy hívják, hogy kreatív könyvelés.

A zsidó bankár családja éppen vacsorázik, amikor beállít az inas, és ezüsttálcán átnyújt egy táviratot:

- Mi áll abban a telegramban, apus?
- Ah, semmi különös. Csak a főpénztáros értesített, hogy megint gazdagabbak lettünk 1 millióval. Az embert már enni sem hagyják nyugodtan!

Egy ifjú elmegy a zsidó bankárhoz, hogy alamizsnát kér tőle. Kérését a következőképpen indokolja:

- Uram, én író vagyok. Írtam egy könyvet ezzel a címmel: „A pénzszerzés legbiztosabb módjai.”
- Nem értem – mondja a bankár. – Ha maga annyi módot tud a pénzszerzésre, miért koldul?
- Hát kérem – mondja az ifjú –, ez is egy mód.

Nagy szegénységben és igen rossz házasságban él Kohn. Buzgón kéri az Urat, hogy szabadítsa meg a szegénységtől, és a házsártos feleségétől. Meghatja az Urat a kitartó könyörgés, s küld egy angyalt Kohnhoz azzal a szigorú meghagyással, hogy csak egyetlen kívánságát teljesítheti. Kohn nagy gondban van. Ha gazdagságot kér, azt nem tudja élvezni a kibíratatlan asszony mellett. Ha új, jóra való feleséget kér, azzal meg nem tud normálisan élni a szegénység miatt. Végre rájön a megoldásra:

- Egyetlen kívánságom van: én legyek a város leggazdagabb özvegyembere.

Kohn szemet vet üzlettársa, Grün csinos, fiatal feleségére, de bárhogy ostromolja, az asszonyka ellenáll. Ám amikor tízezer forintot kínál egyetlen pástoróráért, az asszony meginog. Megbeszéli, hogy Grün holnap üzleti útra megy, s ekkor beereszti a hálószobájába Kohnt... Másnap reggel, mielőtt Grün útnak indult volna, felkereste Kohnt. A dolgozószobájában így szól hozzá:

- Átmeneti pénzzavarba kerültem. Adj nekem kölcsön tízezer forintot fél napra. Még ma visszadom. Ott hagyom a feleségednél...

Amikor Kohn este hazaérkezik az az első kérdése a feleségéhez:

- Járt itt Kohn?
- Járt... – hebegi halálsápadtan az asszony.
- Adott neked tízezer forintot?
- I-i-igen... .dadogja Grünné.
- Derék üzlettársam van nekem – mondja elégedetten Grün. Nincs nála tisztességesebb ember az egész városban!

A nagy gazdasági világválság az egyházakat is sújtotta. Erről beszélgetett egymással a katolikus, a református és a zsidó pap.

- Bizony mind kevesebb marad, midőn a hívek adományait elosztom – szomorkodik a katolikus pap.
- Sajnos én is ezt tapasztalom, valahányszor a perselyt kiürítem – mondja a református pap.
- És hogyan osztjátok el a hívek adományait? – kérdezi a zsidó pap.
- Egyszerűen – feleli a katolikus pap. – Szétterítem a pénzt, összeválogatom az egyforma címleteket, aztán kétfelé osztom: Egy az Úrnak, egy nekem, egy az Úrnak, egy nekem...
- Na én nem egészen így csinálom – mondja a református pap. – Elvégre az Úrnak nincsenek testi szükségletei. Ennél fogva én úgy osztok, hogy egy az Úrnak, kettő nekem!
- És te hogy csinálod? – kérdezik ezek után a zsidó papot.

– Ó, én nem avatkozom az Úr dolgába – szerénykedik a rabbi. – Rábízom az osztozkodást. Feldobom a pénzcsumót, aztán vegye el belőle, ami kell neki. Ami visszahull, az az enyém.

Egy katolikus pap, egy református pap és egy rabbi minden héten egyszer kártyáznak filléres alapon. A rendőrfőnök tudomást szerez róla, egy alkalommal tetten éri őket, és bíróság elé viszi az ügyet. A bíró meghallgatja a rendőrfőnök jelentését, és szigorú arccal megkérdezi a katolikus papot:

– Nos Atyám, igaz hogy kártyázott?

A pap felnéz az égre, magában mormogja, hogy „Istenem, bocsáss meg” majd hangosan ezt mondja:

– Nem méltóságos uram.

A bíró a református paphoz fordul, és megkérdezi:

– Nos, tiszteletes úr, igaz hogy kártyázott?

Megismételve a tisztelendő úr válaszát ő is azt mondja:

– Nem méltóságos uram.

Ezek után a bíró a rabbihoz fordul, és megkérdezi:

– Rabbi, igaz hogy kártyázott?

A zsidó pap nyugodtan a bíró szemébe nézve adja a választ:

– Ugyan már, kivel?

Megdöglött a gazdag Kohn kutyája, és elmegy a rabbihoz, hogy eltemesse.

– Rabbi! Kimúlt a kedvenc kutyám, egy fajtisza rotweiler.

– Ó, nagyon sajnálom, Kohn!

– És a temetőben szeretném eltemetni.

Mire a rabbi:

– Nagyon sajnálom Kohn, de ide a szent földbe, az emberek közé nem temetheted.

– De rabbi, legalább a kerítés mellé!

– Sajnálom Kohn, de nem megy.

Kohn búslakodva távozik, és halkán morogja:

– Pedig 50 ezer dollárt szántam erre az ügyre...

Mire a rabbi:

– Várja csak, Kohn! Mit is mondtál, hogy hívják? Roth Weiler???

Egy tolvaj elmegy a rabbihoz:

– Nincsen szerencsém mostanában rabbi, adj rám egy áldást, hogy jobban menjenek a dolgaim!

– Még mit nem – háborodik fel a rabbi –, egy ilyen hírhedt tolvajra!

– De rabbi fizetek ötven aranyat!

– Csak ne lennék ilyen szegény magam is, meg a hitközség is – sóhajt a rabbi, majd megadóan felemeli a kezét:

– Ha Isten azzal akar büntetni valakit, hogy meglopják, téged használjon fel eszközéül!

– Rabbi, én meg akarok halni!

– Meghalni? Ez nem megoldás.

– Hát, élni kell?

– Élni? Ez sem megoldás.

– Hát akkor mi a megoldás, rabbi?

– Ki mondta, hogy van megoldás?

Sorsunk már a születésünkkor eldöntött:

Egy zsidó anya sétál a két gyermekével. Valaki megkérdezi, hány évesek. Az anya kihúzza magát:

– Az orvos négyéves, az ügyvéd három...

Haldoklik az öreg Kohn, s halálos ágyához kéreti mindhárom fiát.

– Te, gyermekem – fogja meg a legidősebb fiú kezét –, hogyan boldogulsz?

– Bankvezér vagyok Chicagóban.

– Mennyi a fizetésed?

– Havi egymillió dollár.

Az öreg magához kéreti a középső fiút:

– Hát te mivel foglalkozol?

– Bróker vagyok Frankfurtban.

– Mennyi a kereseted?

– Havi hatszázezer dollár.

– És te, gyermekem? – kérdi a legkisebb fiútól.

– Könyvelő vagyok Lembergben.

– Mennyi a kereseted?

– Havi száz gulden.

– Mondd, miért nem választasz egy zsidóhoz illő foglalkozást?

A tanító néni azt a feladatot adja a gyerekeknek, hogy soroljanak fel híres embereket. A nebulók egymás után jelentkeznek:

– Heltai Jenő⁹¹, Radnóti Miklós⁹², Molnár Ferenc⁹³, Rejtő Jenő (P. Howard)⁹⁴, Nagy Endre⁹⁵, Nóti Károly⁹⁶, Tabi László⁹⁷, Vadnai László⁹⁸, Herczeg Jenő és Komlós Vilmos⁹⁹, Salamon Béla¹⁰⁰, Rózsahegyi Kálmán¹⁰¹, Kabos Gyula¹⁰², Kabos László¹⁰³, Királyhegyi Pál¹⁰⁴, Kellér Dezső¹⁰⁵, Kálmán Imre¹⁰⁶, Korda Sándor (Sir Alexander Korda)¹⁰⁷, Kertész Mihály¹⁰⁸, Székely Mihály¹⁰⁹, Karinthy Frigyes¹¹⁰, Szép Ernő¹¹¹, Bródy Sándor¹¹², Hunyadi Sándor¹¹³, Arthur

⁹¹ Kiváló író, költő, színpadi szerző a XX. század első felében.

⁹² Külföldön is ismert magyar költő a XX. század közepén. Fiatalon, a koncentrációs táborba menetelés során halt meg.

⁹³ Világhírű színpadi szerző. Legnagyobb sikereit Bécsben majd Amerikában érte el.

⁹⁴ Világszerte ismert regényíró. A francia idegenlégióról szóló regényei klasszikusnak számítanak ezen a téren.

⁹⁵ Író, konferanszié a XX. század első felében. Kabarétréfák félszeg stílusú közkedvelt előadója.

⁹⁶ A magyar kabaré meghatározó személyisége a XX. század elején. Filmforgatókönyveket is írt.

⁹⁷ Humoros cikkei, novellái, színdarabjai évtizedeken át szórakoztatták az embereket a XX. század közepén. A Ludas Matyi című vicclap főszerkesztője volt.

⁹⁸ Ő írta a Hacsek és Sajó című humoreszksorozatát.

⁹⁹ Ők játszották először Hacseket és Sajót.

¹⁰⁰ Közkedvelt komikus színész a XX. század közepén.

¹⁰¹ Országos hírű színész és színészpédagógus a XX. század első felében.

¹⁰² A II. világháború előtt készült magyar filmek közkedvelt főszereplője, komikus figurák alakítója.

¹⁰³ Közkedvelt magyar komikus színész a XX. század második felében.

¹⁰⁴ Humoreszkjei által közkedvelt író, publicista a XX. század közepén. Pályája elején Hollywoodban is dolgozott gagmanként és forgatókönyvíróként.

¹⁰⁵ Közkedvelt konferanszié a XX. század második felében.

¹⁰⁶ Világhírű operettszerző a XX. század közepén. Az ő nevéhez fűződik a Csárdáskirálynő című operett is.

¹⁰⁷ Világhírű magyar filmrendező. Először Berlinben, majd Londonban, végül Hollywoodban tevékenykedett. Sok klasszikus filmsiker fűződik a nevéhez. Két testvérével, Vincével és Zoltánnal olyan filmeket készített, mint pl. a bagdadi tolvaj, vagy a Dzsungel könyve.

¹⁰⁸ Magyar származású amerikai filmrendező. Többek között ő rendezte a Robin Hood és a Casablanca című filmeket..

¹⁰⁹ Világhírű magyar operaénekes a XX. század közepén.

¹¹⁰ Világhírű költő, író a XX. század közepén. Humoros írásai klasszikus alkotásoknak számítanak.

¹¹¹ Közkedvelt regényíró, költő és színműíró a XX. század első felében. Leghíresebb darabja a „Lila ákác”.

¹¹² Sikeres regény- és színműíró a XIX. század végén és a XX. század elején.

Koestler (Köszler Artúr)¹¹⁴, Alfonzó (Markos József)¹¹⁵, Egri István¹¹⁶, Márai Sándor¹¹⁷, Kertész Imre¹¹⁸, Seregi László¹¹⁹, Hajós Aldfréd¹²⁰, Neumann János (John von Neumann)¹²¹, Szilárd Leó¹²², Wigner Jenő¹²³, Teller Ede¹²⁴, Erdős Pál¹²⁵, Modigliani¹²⁶, Robert Capa (Friedmann Endre Ernő)¹²⁷, Bródy Imre¹²⁸, André Kertész¹²⁹, Sigmund Freud¹³⁰, Jasa Heifec¹³¹, Mendelssohn¹³², Julies Verne¹³³, Albert Einstein¹³⁴, Soros György¹³⁵, Tom Lantos¹³⁶, Andrew Grove (Gróf András)¹³⁷ ...

Egyszer csak Móricka jelentkezik:

– Tessék mondani, lehet nem zsidót is említeni?

Ezek után nem véletlenül született ez a vicc:

– Mi a két legnagyobb zsidó ünnep?

– A Hanuka és a Nobel-díj átadás.

Tudomány az, amit egy zsidó a másik zsidó könyvéből kimásol.

¹¹³ Országos híró regény- és drámaíró a XX. század első felében. Több alkotását megfilmesítették. Újságíróként is tevékenykedett.

¹¹⁴ Londonba emigrált világhíró magyar író.

¹¹⁵ Külföldön is ismert komikus színész.

¹¹⁶ Kiváló karakterszínész a XX. században.

¹¹⁷ Világhíró regényíró. A kommunista diktatúra elől Olaszországba, majd az Egyesült Államokba emigrált. Halála után sok országban kiadták műveit.

¹¹⁸ Nobel-díjas magyar író. A Sorstalanság című regény szerzője.

¹¹⁹ A Magyar Állami Operaház nemzetközileg elismert koreográfusa. Több tucat díj, kitüntetés birtokosa.

¹²⁰ Ő volt az első magyar olimpiai bajnok.

¹²¹ Világhíró matematikus. A modern számítógép atyja.

¹²² Világhíró magyar atomfizikus. Felismerte a nukleáris láncreakció lehetőségét, és bevezette a kritikus tömeg fogalmát. Fermivel együtt kidolgozta az atomreaktor működési elvét. Nagy szerepe volt az első atombomba létrehozásában, a Manhattan terv elindításában. Az atomfegyver bevetését azonban ellenezte, ezért Einsteinnel együtt megpróbálták rávenni Rooseveltnél, hogy csak elrettentés céljára alkalmazza.

¹²³ Magyar származású Nobel-díjas atomfizikus. A Manhattan terv keretében megtervezte a világ első atomreaktorát.

¹²⁴ Világhíró magyar atomfizikus. A zsidóüldözés elől ő is az Egyesült Államokba vándorolt. A hidrogénbomba megalkotója.

¹²⁵ Akadémikus. Világhíró matematikus. A valószínűségi számelmélet egyik megalapozója. Nagy eredményeket ért el a prímszámelmélet, a Brown-mozgás és a végtelen halmazok vizsgálatában. A véletlen gráfok elméletének megalapozója: Munkásságát 1983-ban Wolf-díjjal jutalmazták.

¹²⁶ Világhíró olasz festő a XIX. század végén és a XX. század elején. Párizsban élt és alkotott.

¹²⁷ Világhíró magyar fotográfus. haditudósítóként a legnagyobb amerikai újságoknak dolgozott. A halála is egy háborús hadszíntéren következett be.

¹²⁸ A kriptonlámpa feltalálója. 1944-ben a mühlendorfi lágerben SS-katonák halálra verték. Egy olyan helyiségben, amelyet kriptonlámpa fénye világosított be.

¹²⁹ Világhíró magyar fotóművész. Nagy nyugat-európai és amerikai magazinoknak dolgozott. Számos fotóalbum alkotója.

¹³⁰ Világhíró osztrák pszichiáter. A pszichoanalízis megreemtője.

¹³¹ Világhíró amerikai karmester

¹³² Világhíró amerikai zeneszerző. A XIX. század első felében élt. A Szentivánéji álom című táncjáték zenéjének szerzője.

¹³³ Világhíró francia író a XIX. század második felében. Kalandos utazásairól szóló regényei a sci-fi előfutárai voltak.

¹³⁴ Svájci származású Nobel-díjas fizikus a XX. században. Az Egyesült Államokban élt. A relativitáselmélet megalkotója. Számításai alapján fejlesztették ki az atombombát.

¹³⁵ Világhíró magyar származású tőzsdeszakember. Pénzügyi spekulációival hatalmas vagyonra tett szert. Pénzét jótékonyági célokra, a kultúra és az oktatás támogatására fordítja.

¹³⁶ Magyar származású politikus. Évtizedeken át az amerikai kongresszus szenátora, és New York polgármestere volt. Élete végéig nagy szerepet játszott az amerikai világpolitika alakításában.

¹³⁷ Magyar származású vegyészmérnök. Az amerikai Fairchild Semiconductor cégnél kezdte pályafutását, majd megalapította a világ legnagyobb félvezetőgyárát, az Intel Corporation-t.

A sikeres vállalkozás három ismerve: légy éber; légy stréber; légy héber.

- Hány zsidó kell egy villanykörte kicseréléséhez?
- Egy se, a zsidók nem foglalkoznak ilyesmivel, de ha tíz zsidó összejön, megszerzezi a villanykörte-konferenciát, és feltalálnak egy forradalmian új, önkicserélő fajtát!

Az öt leghíresebb zsidó férfi, akiknek meghatározó szerepük volt a nyugati civilizáció kialakulásában:

1. Mózes, aki azt mondta: a jog minden.
2. Jézus, aki azt mondta: a szeretet minden.
3. Marx, aki azt mondta: a tőke minden.
4. Freud, aki azt mondta: a szex minden.
5. Einstein, aki azt mondta: minden relatív.

Kohn elmegy a rabbihoz, és tanácsot kér tőle:

- Rabbi, nagyon aggódom a fiam miatt! Nem tudom, milyen pályára adjam. Nekem úgy tűnik, semmi sem érdeklí igazán, nagyon aggaszt, hogy mi lesz így vele!
- Semmi gond! – mondja a rabbi. – Hozd el hozzám a fiadat, és elvégzek rajta egy tesztet. Kirakok az asztalra egy bibliát, egy köteg pénzt és egy üveg bort. Ha a Bibliát választja, akkor rabbi lesz. Ha a pénzt, akkor biztosan üzletember. Ha azonban a bort választja, akkor aggódhatsz, mert valószínűleg elzüllik, és alkoholista lesz belőle.

Kohnnak tetszik az ötlet, másnap el is viszi a fiát. A rabbi bevezeti a szobába, és becsukja az ajtót. Pár perc múlva feldúltan lép ki. Kohn sápadtan kérdi:

- Mi történt?
- Nagy baj van! Bevittem a fiad, leültem és mondtam neki: válaszson az asztról. Erre ő zsebre vágta a pénzt, egyik kezébe vette a Bibliát, a másikkal pedig elvette a bort, és egy hajtásra megitta!
- És ez mit jelent?
- A legrosszabbat! A fiad politikus lesz.

Ha egy parasztnak viccet mondanak, háromszor nevet rajta. Először, amikor hallja, másodszor, amikor elmagyarázzák neki a poént, s harmadszor, amikor megérti.

Ha egy politikusnak viccet mesélnek, kétszer nevet rajta: amikor hallja, majd amikor elmagyarázzák neki a poént.

A katonatiszt csak egyszer nevet. Amikor elmeséled neki a viccet. Magyarázni elvből nem engedi, ezért nem is érti meg soha.

Ha viszont egy zsidónak meséled a viccet, rögtön azt mondja: ezt már ismerem. És mesél egy jobbat...

A német iskolában a történelemtanár megkérdezi a gyerekektől:

- Ki tudja megmondani, miért vesztettük el az első világháborút?
- A zsidó tábormokok miatt – válaszol egy gyerek.

– De a német hadseregben nem voltak zsidó tábornokok!

A gyerek bólogat:

– Éppen azért...

Riporter jár Izraelben, hogy fölfedezze a zsidó állam titkait.

- Hogy van az maguknál, Izraelben, hogy itt mindenki olyan tehetséges.
- Tudja, nálunk egy orvoscsoport már születéskor eldönti, kinek mihez van tehetsége.
- És ha valakinek semmihez nincs tehetsége?
- Azt rögtön kikereszteljük.

Ifjabb Kohn el szeretne helyezkedni egy régiségkereskedésben. A tulajdonos felvesz egy szálkát a padlóról, ráteszi egy vörös bársony alátétre, és megkérdezi:

- Mi ez?
- Ez Napóleon fogpiszkálója.
- Príma! Azonnal kezdhet nálunk.

Kohn kivándorol, hajón teszi meg az utat Izrael partjaihoz. A bevándorlót szállító hajó már közeledik Haifa partjaihoz, amikor mellettük egy másik közeledik, a part felől. Kohn a fedélzeten meglátja Grünt, régi barátját, aki most hagyja el Izraelt. Egyszerre kiáltanak egymásnak:

– Hát te megbolondultál?

Két zsidó kivándorol Amerikába. A hosszú tengeri úton az egyik meghökkenve látja, hogy kabin-társa női hálóinget vesz fel éjszakára.

- Hát téged mi lelt? Vénségedre transzvesztita lettél?
- Dehogyan! Csak tudod, ha süllyed a hajó, előbb mindig a nőket és a gyerekeket mentik ki...

Az Izrael felé tartó hajó nagy viharba kerül. Mindenki imádkozni kezd. Grün is elkezdni gajdolni az imát.

– Te maradj csendben! – szól rá Kohn – Ha az Úr megtudja, hogy itt vagy, azonnal elsüllyeszti a hajót.

Áron, a fiatal izraeli kikíséri amerikai unokatestvérét a repülőtérré.

- Nos – mondja Áron – végül is mi a benyomásod Izraelről?
- Pompás ország – feleli a kuzin. – Csak egy dolog zavart. Hogy az emberek itt másról sem beszélnek, mint a pénzről, lakásról, evésről. Az Egyesült Államokban a társalgás az építészetről, az irodalomról, a művészetekről folyik...
- Na igen – feleli Áron –, mert mindenki arról beszél, amiye nincs.

– Hogyan lehetsz milliomos Izraelben?

– Költözz oda milliárdokkal.

Két zsidó beszélget Tel-Avivban:

- Ki a legjobb kereskedő a világon?
- Ben Gurion, a mi miniszterelnökünk. A baloldaliak azt bizonygatják, hogy eladta Izraelt Amerikának. A jobboldaliak pedig azt állítják, hogy eladta a Szovjetunióknak. Nos, aki egy selejtes árut kétszer el tud adni, az a legjobb kereskedő.

Izraelben, a Genezáreti tó partján:

- Mennyiért visz át a tavon?
- 40 dollár.
- Ilyen sok? Hát ez már kizsákmányolás!
- De uram, gondolja meg, itt járt a vízen Jézus!
- Hát, ilyen árak mellett nem csodálom!

Egy izraeli narancsültetvény gazdája észreveszi, hogy az egyik fán egy szakállas zsidó ül, és a gyümölcsöt dézsmálja. Odakiált neki:

- Benne van a tízparancsolatban, hogy: Ne lopj!
- Mily szép vagy te Izrael! – áradozik a zsidó a fa tején. – Az ember ül a fán, eszi a zamatos narancsot, és közben bibliai idézeteket hallgat!

Kohn kivándorol Amerikába. A vízum kitöltése közben a követségi konzul megkérdezi tőle:

- Mivel kíván foglalkozni odaát?
- Még nem tudom, de úgy képelem, hogy valamilyen tisztességes munkával megkeresem majd a kenyerem.
- Nem rossz elképzelés. Ez az egyetlen pálya ott, ami még nincs túlszűfelve.

Kohn és Grün kivándoroltak Amerikába, hogy meggazdagodjanak. A dolog nem jött be, ezért New York-ban állnak az utcán, üres zsebbel. A közeli templom falán hirtelen meglátnak egy hirdetést, mely szerint, aki megkeresztelkedik, kap ötven dollárt. Grün elhatározza, hogy bemegy, és feladja a vallását. Kohn odakint vár. Eltelik egy óra, kettő. Végre kijön Grün a katolikus templomból.

- Na, mi volt? – kérdi Kohn.
- Ez egy nagyon szép templom, tele freskókkal. Bementem, odajött egy kedves, intelligens pap, elbeszélgettünk, aztán megkeresztelkedtem.
- Na, és az 50 dollár?
- Látod, Kohn, ezt nem bírjuk mi keresztények, bennetek zsidókban.

Kohn a városban sétálva elvetődik a katolikus templom elé. Eszébe jut, hogy már a fél életét leélte, de még nem látott keresztény templomot belülről. Bemegy, kíváncsian nézelődik, és eközben vigyázatlanul felborítja a szenteltvíztartót. A víz végigömlik a ruháján. A sekrestyés, aki szemtanúja az estnek, ugratni kezdi:

- Na, Kohn, rajtad a keresztvíz, mostantól keresztény vagy!

Kohn ijedten hazaiszkol, egyenesen a konyhába megy, és izgatottan kezdi mesélni a felségének:

- Képzeld Sára, sétálok az utcán, meglátom a katolikus templomot, nézelődök, és...

Kohonné idegesen félbeszakítja:

- Én főzök terád, mosok terád, nevelem a kölykeidet, tudom is én hol áll a felem. Hagyj engem békén!

Kohn kisompolyog a konyhából, bemegy a szobába a lányához, aki éppen magnózik.

- Képzeld kislányom, mi történt velem – kezdi mesélni Kohn. A lány azonban teljes hangerőre állítja a magnót, és rá sem hederít az apjára. Kohn legyint egyet, és csüggedten kihátrál a szobából. Az előszobában találkozik a fiával. Annak próbálja elmondani a nagy eseményt.
- Képzeld fiam, mi történt. Sétálok az utcán...
- Papa, én most rohanok, randevúra megyek. Adj gyorsan egy százast, aztán este majd elmeséled...

Kohn kimegy az előszobába, bánatosan nekidől a falnak, és így morfondírozik:

- Istenem, még csak egy órája vagyok keresztény, és máris három zsidót utálok...

Zsinatot tartanak a Vatikánban. A világ minden részéről érkeznek a püspökök, bíborosok. Kohn áll a járdán, és elbűvölve nézi a szebbnél szebb autócsodákat, amelyekből a főpapok kiszállnak. Elismerően mondja a mellette álldogáló Grünnek:

– Ez aztán a virágzó vállalkozás! Ha belegondolok, hogy az alapító egy számmal kezdte...

Kohn kiutazik Amerikába meglátogatni a rokonait. Kint egy ultramodern pályaudvaron találja magát. Átszállásra várva csodálkozva figyeli a teljesen számítógépesített utastájékoztatót. Megáll egy férfi az információs komputer előtt, s a képernyőn máris megjelenik a kiírás:

„Mr. Taylor, az ön vonata 10 perc múlva indul a 35. vágányról.”

Aztán egy félvér nő lép a komputer elé. Pillanatok alatt megjelenik a szöveg:

„Siessen Mrs. Smith, az ön vonata San Francisco felé máris indul a 18. vágányról.

Jön egy indián, törzsi öltözékben, pompás tolldísszel. A komputer őt is gyorsan eligazítja:

„Tüzes nyíl, a te vonatod csak másfél óra múlva indul Dakotába, addig ülj be a restibe.”

Kohnnak furfangos ötlete támad. Az indián után ered, és némi alkudozás után 100 dollárért megveszi tőle a ruházatát. Bemegy a mosdóba, átöltözik, és teljes harci díszben, indián tollazattal áll a komputer elé. A képernyőn máris megjelenik a szöveg:

„Na te hülye Kohn, addig tollászokdtál, míg közben elment a vonatod!”

Egy amerikai nagyváros buszmegállójában az egyik várakozó megszólítja a mellette állót:

– Ugye, maga Krotocsinból való?

– Honnan ismer engem?

– Magát nem ismerem, de az ottani zsidó szabót igen...

Kohn Berlinből az Egyesült Államokba emigrál, és New-York-i dolgozószobájának falára egy hatalmas Hitler-képet függeszt.

– Megörültél? – képednek el a barátai. – Minek ide ez a kép?

– Tudjátok arra az esetre, ha netán feltámadna bennem a honvágy...

Egy vallásos lengyel zsidó fiatalember néhány év amerikai tartózkodás után hazalátogat.

– Úristen! – néz rá az anyja. – Hol a szakállad, a pajeszod?

– Mama, Amerikában senki nem visel szakállt és pajeszt.

– Hm... de remélem, a szombatot betartod?

– Mama, Amerikában szombaton mindenki dolgozik, pénzt csinál...

– Igen? Azért remélem, kóser kosztan élsz...

– Mama, Amerikában szinte lehetetlenség kósert enni.

Az anya gondolkodik egy kicsit, majd gyanakodva kérdi:

– Mondd, fiam, azért még körül vagy metélve?

Nagy nyomorúságban élt Dallas szegénynegyedében a fiatal Grün. Csak a legszükségesebbre futotta sovány fizetéséből. Hosszú önmegtartóztatás után nagyon vágyott már egy nőre, de a zsebében mindössze nyolcvan cent árválkodott. Végül csúnyácska szállásadó nője szánta meg, s teljesítette nyolcvan centért a kívánságát. Teltek az évek, közben Grünnek feljött a szerencsecsillaga, meggazdagodott. Üldögélt éppen hatalmas bankházának igazgatói székében, mikor jelentették neki, hogy egy idősebb hölgy és egy fiatalember keresi őt magánügyben. A hölgy az irodába lépve szerényen köszönt:

– Jó napot, Grün úr. Nem tudom, emlékszik-e még rám, én vagyok az ön egykori szállásadó nője.

Elhoztam bemutatni a fiunkat. Joe, fiacskám, köszönj szépen a papádnak!

A fiú megvetően mérte végig Grünt, s utálattal mondta az anyjának:

– De mama, hisz ez zsidó!

Grün dühösen ugrott fel a székéből:

– Na szép! Tudd meg átkozott kölyök, hogy ha nekem akkor húsz centtel több lett volna a zsebemben, akkor te még néger is lennél!

– Rabbi – állják körül a tanítványok bölcs mesterüket –, magyarázd el nekünk, mi a Talmud!

– Nos, hogy megértsétek, egy példával világítom meg... Először is azt kérdem tőletek: Ha ketten beleesnek egy kéménybe, és az egyik kormos lesz, a másik meg tiszta marad, melyikük fog megmosakodni?

– Természetesen az, amelyik kormos lett.

– Nagy tévedés! A kormos ránéz társára, és látja, hogy tiszta maradt, így azt hiszi, hogy ő is tiszta, tehát nem gondol mosakodásra. A tiszta viszont azt látja, hogy a társa kormos, ezért azt hiszi, hogy ő is kormos, tehát ő meg akar mosakodni. Na, akkor most felteszem a másik kérdést: Néhány hét múlva ugyanaz a két ember ismét beleesik a kéménybe, és az egyik tiszta marad, másik kormos lesz... Melyikük fog megmosakodni?

– Most már tudjuk bölcs rabbi! A tiszta...

– Óriási tévedés! Hiszen mindketten emlékeznek arra, hogy korábban tévedtek. A kormos ránéz a társára, és látja, hogy az tiszta, ebből most már tudja, hogy ő viszont piszkos, tehát meg kell mosakodnia. Na, akkor most jön a harmadik kérdésem: Ugyanaz a két ember harmadszor is beleesik a kéménybe. Az egyik kormos lesz, a másik meg tiszta. Melyikük fog megmosakodni?

– Már tudjuk rabbi. Amelyik tiszta maradt.

– Ostoba beszéd fiaim! Hát el tudjátok képzelni, hogy ha két ember beleesik egy kéménybe, akkor az egyik kormos lesz, a másik meg tiszta marad? Na, látjátok ez a Talmud! A bölcsességek könyve.

– Rabbi! Szabad-e levágnunk az olyan tyúkot, amelynek csirkéi vannak? – kérdezi Kohn.

– Szabad.

– Akkor is, ha tudjuk, hogy emiatt a csirkék elpusztulnak?

A rabbi eltűnődik ezen, és azt mondja: Hagyjunk időt Istennek, hogy megtalálja a megoldást. Gyere vissza holnap a válaszáért. Másnap Kohn szomorúan állít be:

– Rabbi, az éjjel a róka elvitte a tyúkokat a csibékkel együtt!

– A rabbi égre emeli a tekintetét, és elismerően mondja:

– Micsoda frappáns megoldás!

Az ifjú Weisz felkeresi a zsidó papot:

– Rabbi, adj tanácsot, elvegyem-e a Blau Sárit feleségül? Egy nagyon jóra való zsidó családból való.

– Akkor vedd el.

– De bandzsít.

– Akkor ne vedd el.

– De az apja nagy hozományt ad vele.

– Akkor vedd el.

– De a lány sántít is.

– Akkor ne vedd el.

– De házat, boltot is örököl majd az apjától.

– Akkor vedd el.

– De van egy fattyú gyereke is.

– Akkor ne vedd el.

- Mondd meg rabbi, mégis mi lenne a legjobb?
- A legjobb az lenne, ha kikeresztelkednél – fakadt ki a rabbi – , mert akkor a tisztelendő plébános urat őrjítenéd meg a kérdéseiddel, és nem engem!

Egy katolikus férfi benősül egy zsidó családba, ezért elhatározza, hogy felveszi a zsidó vallást is. Egy éven keresztül tanulmányozza a könyveket, szokásokat, majd elmegy a rabbihoz, aki így szól hozzá:

- Fiam, mielőtt elvégeznénk a szertartást, egy vizsgát kell letenned. Szeretném, ha most megbeszelnénk ennek a költségeit. Az én tiszteletdíjam 5000 dollár.
- 5000 dollár! – kiált fel a jelölt. – Az nagyon sok. 500 dollárnál többet nem adok érte!
- Gratulálok, átmentél a vizsgán – szólt a rabbi.

A szegény zsidó asszony elmegy a rabbihoz:

- Rabbi adj tanácsot! Férjhez kellene adnom a lányomat, de nincs pénzem. Mit tegyek? Kérjetelek kölcsön elegáns ruhákat, ékszereket, s így felöltözve utazatok fel a fővárosba. Ott menjete be egy elegáns ékszerboltba. Nézelődés és válogatás közben tegyetek úgy, mintha valamit zsebre vágátok, és siessetek ki az üzletből. A főnök utánatok rohan majd, és rendőrt hív. Megmotoztat benneteket, de persze nem talál semmit. Most következel te! Felháborodottan tiltakozol, bírósággal fenyegetőzöl. Az ékszerész, hogy elkerülje a botrányt fizetni fog, amennyit kérsz! Minden úgy történt, ahogy a rabbi jósolta. Híre ment a furfangos tanácsnak a faluban. Nem sokára felkereste a rabbit egy másik szegény asszony:
- Nekem is van egy lányom, nekem sincs pénzem a kiházásítására. Mit tanácsolsz?
- Te is utazz fel a fővárosba a lányoddal, szépen kiöltözve. Menjete be ugyanahhoz az ékszerészhez. De ti ne imitáljátok a lopást, hanem valóban hozzatok el egy értékes ékszert... Az asszony és a lánya úgy tettek, ahogy a rabbi kitanította őket. Zsebre vágatok egy drága gyöngysort, és kisiettek a boltból. A segéd utánuk akart rohanni, de a főnök visszafogta:
- Kétszer nem dőlök be ugyanannak a trükknek. Hagyd őket futni!

Kohnné bejelenti a rabinak, hogy válni akar, mert nincs megelégedve a férjével.

- Rendben van – bólint rá a rabbi, de előbb süss egy kalácsot a férjednek, ám a hozzávalókat a szomszédasszonyaidtól kérd kölcsön. Kohnné így is tesz. Először Grünéhoz megy lisztet kérni, és elmondja mire készül.
- Még te nem vagy megelégedve az uraddal? Hát mit szólnál, ha olyan kártyás, lump alak lenne, mint az én férjem?

A válási kalácshoz Weisznétől kér cukrot kölcsön.

- Lenne csak a te urad a Weisz, ez a durva, goromba fráter – méltatlankodik a szomszédasszony –, megtanulnád a magadét becsülni!

Vajat a szemközti szomszédjától, Grünétől akarna kölcsön kéri, aki sírva mondja neki:

- Még kenyérre sem telik, nemhogy vajra! Az én uram minden pénzét a nőkre költi.

Az asszony hazaszalad, és az ura nyakába ugrik:

- Kohn, te vagy a legjobb férj a világon!

Idegen érkezik a zsidó faluba. A vasútállomáson megkérdezi:

- Hol találom a hitközségi elnököt?
- Az öreg Kleint, azt a csaló uzorást? Menjen itt végig a főutcán, és a kocsmánál forduljon jobbra!

A kocsmánál az idegen ismét megkérdezi egy járókelőt:

- Hol lakik a hitközségi elnök?
- Az a vén, kéjszóvár bakkecske? Innen a harmadik ház.

Az idegen végül megtalálja Kleint. Az első, amit megkérdezi tőle:

- Mondja Klein úr, mióta hitközségi elnök a faluban?
- Már 25 éve.
- Jár ezért valami fizetség?
- Egy krajcár sem.
- Hát akkor miért csinálja?
- Csak a közmegebecsülésért.

- A mi hitközségünkben nincsenek viszálykodások – dicsekszik a rabbi.
- Az meg hogy lehet?
- Közismert, hogy az azonos nézeteket vallók pártokba, csoportokba tömörülnek, ezek aztán viszálykodásba kezdenek egymással. A mi hitközségünkben nincsenek pártok, csoportosulások, a mi hitközségünkben ugyanis nem akad két zsidó, aki azonos nézeteket vallana...

Mielőtt beállna az ünnep, az utazó kereskedő letétbe helyezi a pénzét a rabbinál. A rabbi az átvételkor tanúnak hívja a hitközségi elöljárókat, majd elteszi a pénzt. Vasárnap, elutazás előtt az utazó kéri a pénzt.

- Milyen pénzt? – kérdi a rabbi. – Te nem adtál nekem semmilyen pénzt.
- No, de rabbi, a hitközségi vezetők is tanúsítják, hogy eltetted a milliómat!

A rabbi összehívja az elöljárókat.

- Láttátok ti, hogy ez az ember átadott nekem egymilliót?
- Nem láttuk...
- Esküdjetek!
- Esküszünk.

Bánatosan, csalódottan száll vonatra az utazó. Már-már meglódul a szerelvény, amikor a peronon megjelenik a rabbi.

- Várjál jó ember, itt a pénzed!
- De rabbi – veszi át a csomagot az utazó – akkor mire volt jó ez az egész komédia?
- Csak azt akartam, hogy lásd: ilyenek között vagyok én rabbi.

A régi Szentpéterváron beleesett egy zsidó a Névába.

- Hatalmas Isten – kiáltja – ments meg! Már majdnem elmerül, amikor meglátja, hogy két cári rendőr járőröz a parton.
- Segítség! Megfulladok! – kiáltja a zsidó. De hiába, amikor rendőrök észreveszik, hogy egy pajszos zsidó kapálózik a vízben, csak nevetnek rajta.

Ekkor utolsó erejével még egyszer kiemeli fejét a vízből, és ezt kiáltja:

- Le a cárral!

A két rendőr azonnal, ruhástól a folyóba ugrik, kihúzzák, és felségsértésért előállítják.

A szultán maga elé rendelt egy gazdag zsidót, aki az országában lakott, és feltette neki a kérdést:

- Na te zsidó! Mondd meg nekem, melyik vallás az igazi vallás?

A zsidó kereskedő rögtön látta, hogy mekkora csapdába került. Ha azt mondja, hogy a zsidó vagy a keresztény, ezt szultán sértésnek veszi, és rögtön felakasztatja. Ha pedig azt mondja, hogy a muzulmán, arra fogják kényszeríteni, hogy térjen át Mohamed hitére.

- Engedd meg szultán – tért ki az egyenes válasz elől a zsidó, hogy egy példázattal feleljek a kérdésedre... Volt egy apának három fia, s egy drágaköves gyűrűje, amely az évszázadokkal ezelőtti királyságalapító ősüktől származott. Mindhárom fiú azt szerette volna, ha ő kapja meg örökségül a szent ereklyét. Ezt látva az apa csináltatott még két ugyanolyan gyűrűt. Az ország legjobb ötvöse által készített másolatok annyira hasonlítottak eredetire, hogy senki sem tudta

megkülönböztetni őket egymástól. Az atya egyenként magához hívatta a fiait, és mindegyiknek adott egy gyűrűt. Mindhárman azt hitték, hogy övék lett a hőn áhított, mindennél becse-
sebb. Így van ez a vallással is hatalmas szultán. Csak a mindenható Atya tudja, melyik vallás az igazi. Mi pedig mindannyian azt hisszük, hogy a miénk az...

Egyszer régen, egy japán császár kihirdette: keressék meg neki a világ legügyesebb szamuráját, hogy őt állítsa a serege élére. Egy év után hárman jelentkeztek: egy japán, egy kínai és egy zsidó harcos. Eljött a nap, hogy bemutassák tudásukat. A japán szamuráj kinyitott egy kis dobozt, ebből felröppent egy légy. A szamuráj kirántotta a kardját, és sutty! – a légy pontosan kettévágva hullott le.

– Hihetetlen képesség! Lássuk, mit tud a következő!

A kínai magabiztosan előlépett, szintén kieresztett egy kis legyet, és a kardjával sitty-sutty – röptében négyfelé vágta!

– Elképesztő! Kíváncsi vagyok, ezt még tudja-e fokozni az utolsó jelölt.

A zsidó is felreptetett egy legyet, elő a kardját, sitty-sutty, sitty-sutty... a légy még mindig ott röp-
ködött a levegőben.

– Na mi az? Nem tudod megölni? – kérdezte gúnyolódva a császár.

– Ugyan már! Megölni? Az túl könnyű lett volna! Viszont sikerült reptében körülmetélni...

Az I. világháború alatt Augusztia főhercegasszony sebesült katonákat látogat egy hadikórházban. Odalép az első ágyhoz, és azt kérdi:

– Neve? Vallása?

– Kovács János, alázatosan jelentem. Római katolikus.

A főhercegasszony bólint:

– Jól van fiam – és átad harminc cigarettát.

Odalép a következő ágyhoz, ott is megkérdi:

– Neve? Vallása?

– Alázatosan jelentem: Molnár Gábor, református. A főhercegasszony átad húsz cigarettát.

A harmadik ágyról odaszól Kohn:

– Tudja mit, fenség? Adjon tíz cigarettát, és ne kérdezzen semmit!

Az I. világháború a lakosságot is megviselte. A II. világháborúhoz hasonlóan eltűnt a boltokból a kávé, a cukor, a hús, sőt később a férfiak is, mert mindenkit hadra fogtak. Ebben az időszakban született ez a kis versike:

Nagyságának most csak pótkávéra telik,

Satnya gyermekei keserűen szürcsölik.

S Kati cselédnek azt kell megérnie,

Póttartalékossal kell most beérnie.

Pótimaházban a zsidó könyörög,

Sok póttadó miatt a polgár nyöszörög.

S ha alkotmányunk helyett lesz pótalkotmányunk,

Vajon a külföldnél póthitelt találunk?

Ugyancsak az első világháború idején történt, hogy egy szegény zsidó fiú a sorozás után sírva ment haza.

– Alkalmasnak találtak!

Édesapja sajátos módon vigasztalja:

– Ne sírj Áron! Besoroztak katonának? Akkor két eset lehetséges: Vagy elvisznek tényleg, vagy nem. Ha nem, akkor nincs semmi baj, de ha elvisznek, akkor két eset lehetséges: Vagy kivisznek a frontra, vagy nem. Ha nem, akkor nincs semmi baj, de ha kivisznek, akkor két eset lehetséges:

Vagy meghagynak a hátsó vonalban, vagy nem. Ha a hátsó vonalban maradhatsz, nincs semmi baj, de ha az első vonalba küldenek ki, akkor két eset lehetséges: Vagy megúszod épen, vagy nem. Ha megúszod épen, akkor nincs semmi baj, de ha nem, akkor még mindig két eset lehetséges: Vagy megsebesülsz, vagy elesel. Ha megsebesülsz, akkor nincs semmi baj, és még mindig két eset lehetséges: Vagy könnyebben sebesülsz meg, vagy súlyosabban. Ha könnyebben sebesülsz meg, nincs semmi baj, ha súlyosabban, akkor két eset lehetséges: Vagy felgyógyulsz, vagy nem. Ha felgyógyulsz, nincs semmi baj. Hogyha nem, akkor két eset lehetséges: Vagy zsidó temetőben fognak elföldelni, vagy nem. Ha zsidó temetőbe kerülsz, nincs semmi baj. Azt meg hogy ne zsidó temetőbe kerülj, csak nem fogja veled megtenni az Úristen.

Sokan visszasírják a boldog békeidőket, pedig a száz évvel ezelőtti világ sem volt mindenkinek jó. Ez a vicc jól érzékelteti az akkori állapotokat:

A vonat indulása előtt a kalauz így szól az első osztályú vagon mellett tébláboló utasnak:

- Méltóztassék uraságod felszállni, mindjárt indulunk!
- Nem az első osztályra váltottam jegyet...
- Akkor tessék az úrnak a második osztályra szállni, ott van hátrébb!
- Harmadosztályú jegyem van...
- Na, akkor lóduljon a vonat legvégére!

Az 1848-as szabadságharc bukását követő Bach korszak idején kint a határban szorgoskodik egy parasztember. Mellette az országúton osztrák dragonyosok lovagolnak. Egyikük gúnyosan odaszól neki:

- Mit vesződik hiába a földjén? Úgyis miénk lesz, amit teremni fog! Egyébként mit vet?
- Kötélnék való kendert...

A régi erkölcsös világban az anyósviccek is szelídek voltak. Az úrilány és kérője beszélgetnek:

- Mondja csak kisasszony, maga szokta szabni a ruháit?
- Igen.
- Pompás! És beéri-e egy kalappal egy évben?
- Soha nem veszek többet.
- Nagyszerű! Hát a főzéshez ért-e valamicskét?
- Sokszor magam főzök.
- Ah! S talán pár ezer korona hozománya is van?
- Tízezer.
- Megyek, s beszéllek a mamával...
- Engedjen előbb nekem is pár kérdést!
- Parancsoljon!
- Otthon szokta tölteni az estéket?
- Nemigen.
- Meg tudná-e állni, hogy soha ne vegyen kártyát a kezébe?
- Bajosan.
- Hát le tudna-e szokni a dohányzásról?
- Nem hiszem.
- Szeretne-e együtt lakni jövődöbéli anyósával?
- Nem nagyon.
- Nos, akkor teljesen felesleges a mamával beszélni, mert leendő vejétől ő mindezt megköveteli.

Kovács a feleségével és az anyósával a kávéházban ül, és vicclapot olvas. Egyszer csak lecsapja az újságot, és dühösen kifakad:

- Mégis csak felháborító, az egész lap tele van anyósviccekkel!
- Na végre! – mosolyog az anyós elégedetten. – Csakhogy végre te is felháborodsz, ha ilyesmit olvasol...
- Hát hogyné háborodnék fel – mondja pulykavörösen Kovács. – Az ember örül, hogy egy percig nem gondol az anyósára, és ezek a vicclapok újra meg újra eszébe juttatják.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom kitörésekor Szentpéterváron így szólt az öreg Osztankino gróf inasához:

- Jean! Mi az a zaj odakint?
- Kitört a forradalom, uram.
- És mondja Jean! Mi a forradalmárok célja?
- Hogy senki se legyen többé gazdag!
- Nem értem – gondolkodik el az öreg gróf. – Miért nem az, hogy senki se legyen többé szegény?

Csapajev harcosai elfognak egy fehér tisztet¹³⁸.

- Nem akar vallani Csapajev elvtárs! Mit tegyünk?
- Rúgják hasba huszonötször.

Megteszik.

- Még mindig hallgat. Mit csináljunk?
- Kössék ki a hóba három napra.
- Megtörténik.
- Csapajev elvtárs, a fehér továbbra sem akar vallani.

Erre Csapajev mérgesen lehúzza a csizmáját.

- Szagoltassátok meg vele a kapcát¹³⁹!
- Na de Csapajev elvtárs! Mi katonák vagyunk, nem szadisták!

Csapajev és Jekatyerina egy géppuskás szekéren menekülnek a kozákok elől. Jekatyerina hajt, Csapajev pedig hátrafelé lődözget.

- Hajts Jekatyerina, hajts, mert utolérnek bennünket a kozákok!

Jekatyerina a lovak közé csap, és még gyorsabban vágatnak tovább. Egy idő után elfogy a lőszer, Csapajev újra:

- Hajts Jekatyerina, mert mindjárt utolérnek bennünket a kozákok! Már csak néhány lóhossznyi a távolság közöttünk. Csapajev kilötte a pisztolya tárát is.
- Hajts Jekatyerina, hajts, mert ha utolérnek bennünket a kozákok, engem megölnek, téged pedig megerőszakolnak!
- Hoooooooooooo!

Furmanov politikai biztos lelkesítő beszédet tart a Komintern kongresszuson:

- Elvtársak, előttünk áll a kommunizmus ragyogó horizontja.

A beszéd végén Anka megkérdezi Csapaevet:

- Csapajev elvtárs, mi az, hogy horizont?

¹³⁸ Az 1917-es forradalom után Oroszország két pártra szakadt, mensevikekre és bolsevikokra. Csapajev a fehérgárdisták ellen harcoló vörösgárdisták parancsnoka volt.

¹³⁹ Régen nem volt zokni. Az emberek egy darab rongyba tekerték a lábfejükét, és úgy bujtatták a csizmába. Mivel a kapcát nem váltották naponta, és csizmájuk is csak egy volt, ez a rongy egy idő után meglehetősen lábszagú lett.

- Anka, voltál már a sztyeppén?
- Igen.
- A horizont a vonal az ég alján a távolban. Teljesen mindegy, mennyit mész felé, sosem érheted el.

Csapajev elvtárs meghal. Vlagyimir Petrovics látta élve utoljára, őt faggatják a társai, hogyan történt a dolog.

- Sötétedett. Mi őrségben voltunk. Egyszer csak a távolban, a dombtetőn megjelent Csapajev elvtárs sziluettje. Még a puskám távcsövébe is benéztem, hogy megbizonyosodjak, ő az. És ő volt...
- És azután?
- Azután? Valamilyik marha megszólalt a hátam mögött: Tűz!

A baj nem jár egyedül:

A székelő bácsika Pestre utazik a rokonokhoz látogatóba, és a fiára bízta a gazdaságot arra az időre, amíg távol lesz. Ahogy visszatér, a fia már várja a lovas kocsival a vasútállomáson. Elindulnak haza, és beszélgetni kezdenek. Azt mondja az öreg:

- Minden rendben volt, fiam?
- Igen apám.
- Semmi baj nem történt?
- Semmi apám.

Az öreget nem hagyja nyugodni a dolog, és tovább faggatózik:

- De tényleg semmi baj sem történt?
- Hát... Eltört a villa nyele.
- Eltört a villa nyele? Hogyan tört el a villa nyele?
- Hát, mikor vittem a kutyát elásni...
- Miért, megdöglött a kutya?
- Igen.
- Hogy történt?
- Letaposták a lovak és a tehenek...
- Letaposták? Hogyan letaposták?
- Megriadtak, amikor kigyulladt az istálló.
- Kigyulladt az istálló! Mitől gyulladt ki az istálló?
- Hát apám, átfújta a szél a zsarátnokot a nagy házról...
- Hát az is leégett?
- Igen, de a macska a hibás.
- Már hogy lenne a macska a hibás?
- Felborította a gyertyákat, amikor ravataloztuk a nagymamát...

A gróf hosszú útról tért vissza. A vasútállomáson már várta a kocsisa. Felült a hintóra, és az úton hazafelé tartva megkérdezte:

- Aztán minden rendben van otthon, János?
- Minden rendben, gróf úr. Csak megdöglött a Káró...
- A teremtésit, épp a legkedvesebb kutyám! Mi történt szegény párával?
- Hát... túl sokat talált bezabálni a sült lóhúsból...
- Micsoda? Hogy jutott éppen sült lóhúshoz?
- Hát... merthogy leégett az istálló...

- Leégett az istálló?
- Le, mivelhogy oda is átterjedt a tűz a kastélyról...
- Uram-teremtőm, hogy történt ez a katasztrófa?
- Csak úgy, hogy leborult a gyertya a gróf úr édesanyjának a ravataláról...
- Az anyám is meghalt? Hogyan, mikor?
- Hát... akkor ütötte meg a guta szegényt – Isten nyugosztalja –, amikor megtudta, hogy a méltóságos asszony megszökött a gróf úr titkárával...

A háború nem mindenkinek okoz kárt. Sokan meggazdagodnak rajta. Az I. világháborúban egy hadiszállító kartonpapírból készült bakancsokat rendelt, és télvíz idején kiküldte a fronton harcoló katonáknak. Erről a nagy botrány kiváltott korrupciós ügyletről szól ez a hajdani vicc:

- Mit szólsz Kropacsekhez, mennyit nyert a papíron.
- Tőzsdézett?
- Dehogy, talpbőrt szállított.

A trianoni tárgyalásokra a székely góbét küldik ki, hátha jobban tudja képviselni népe sorsát, mint a pesti nagyurak. De a góbé nem csinál semmit, ül, pödörgeti a bajszát, s ha kérdik tőle, mit akar jegyzőkönyvbe vetetni, csak legyint:

- Semmit. Én csak azt akarom mondani, hogy amikor mi Árpád atyánkkal a Kárpát-medencébe bejöttünk, a románok ellopták a lovainkat. Amikor már vagy harmadszorra hallják a románok az ellopott lovakat, a román küldött magából kikelve ugrik fel a helyéről:
- De hiszen ott sem voltunk. Mire a góbé:
- Na, ezt vegyék jegyzőkönyvbe, kérem alássan!

A románok bejelentik, hogy felépítik a világ legnagyobb stadionját. A vállalkozáshoz minden ország segítségét kérik. A felajánlások sorban meg is érkeznek minden országtól, kivéve a magyarokat. Diplomáciai úton felteszik a kérdést:

- Hát ti magyarok, mit adtok?
- Hogyhogy mit? A telek nem volt elég?

Trianon után:

- Tudja-e Freud úr, hogy melyik a legskizofrénebb ország?
- Magyarország, mert önmagával van körülvéve.

Nincs még egy olyan ország a világon, amelyik önmagával lenne határos...

- Melyik az az ország, amelynek hét szomszédja is van, ennek ellenére körös-körül önmagával határos?
- Magyarország.

Az I. világháború elvesztése, a trianoni békeszerződés kényszerű aláírása után Magyarország elvesztette területének és lakosságának kétharmadát. Erdélyt pl. Romániához csatolták. Ez az igazságtalan békediktátum a magyar lélekben máig sajnó sebet ejtett. Sokan a humor eszközével próbálták enyhíteni a fájdalmat:

- Hallotta, hogy Ceausescu lemondott Magyarországról?
- Igen? Melyik feléről?

– A Dunántúlról¹⁴⁰.

A románok nem csak az őshonos magyaroktól szerettek volna megszabadulni, hanem a szászoktól is. Kapóra jött nekik Nyugat-Németország ajánlata, akik minden kiengedett család után tetemes mennyiségű valutát fizetett a diktatúrának. A kitelepítésnek erről a sajátos módjáról született ez a vicc:

Egy erdélyi német beadta kivándorlási kérvényét. Éjjel egykor kopogtatnak az ajtaján.

– Ki az?

– A postás.

Ajtót nyit a bejedd szász. Félelme nem volt alaptalan. Két pufajkás, marcona alak közli vele, hogy ők a Securitate-től jöttek. Válaszoljon pár kérdésre:

– Miért akar kimenni nyugatra, Müller elvtárs? Nincs lakása?

– De, van.

– Nincs munkahelye?

– De, van.

– Nincs mit ennie?

– De, van.

– Hát akkor?

– Úgy hallottam, hogy ott éjjel 1 órakor nem jön a postás...

A Szlovákiában rekedt magyarok helyzete sem volt jobb. Közülük több tízezret át is telepítettek Magyarországra az úgynevezett „lakosságcsere” során. De a többség maradt a szülőföldjén, és túrta az elszlovákosítást, melynek legenyhébb megnyilvánulási formája az volt, hogy országszerte betiltották a magyar nyelvű táblák, feliratok használatát.

– Bátya, ez itt egy szintiszta magyar falu. Miért van mégis minden csak szlovákul kiírva?

– Hát, az ű kedvükír, mer mink úgy is tudjuk, hogy mi hun van...

Az egyik pozsonyi magyar iskolában egy gyerek a szünetben ezt írta a táblára: „Talpra magyar!” A tanár belép az osztályterembe, meglátja a feliratot a táblán, és rettenetesen ideges és mérges lesz.

– Ki merte ezt ideírni?

Senki se jelentkezik.

– Száz koronát adok annak, aki megmondja, hogy ki írta.

A gyerekek összesúgnak ezen a nem várt előnyös ajánlaton, aztán a kis Márton jelentkezik.

– Na, áruld el, ki írta?

– Tessék előbb a pénzt ideadni!

– A tanár már szeretne a végére járni ennek az irredenta akciónak, és odaadja a száz koronát.

– Na itt van, te csirkefogó! Most már megmondod végre, hogy ki írta ezt a pimaszságot?

– Petőfi Sándor.

Trianon utáni helyzetkép Erdélyben:

– A marosvásárhelyi laktanyában a napi feladatokat osztják ki:

– Dimitrij!

– Parancs.

– Veszél egy söprút, és felsöpröd az udvart.

¹⁴⁰ Dunántúl a megcsonkított Magyarország nyugati fele, amely távol esik Romániától. Keleti felére, az Alföldre korábban már bejelentették igényüket a románok egészen a Tisza vonaláig.

- Igenis, értettem.
- Teodorul!
- Parancs.
- Veszel egy gereblyét, és fölgereblyézed a gyepet.
- Igenis, értettem.
- Ábel!
- Parancs.
- Veszel egy rongyot, és fölmosod a latrinát.
- Igenis. Sejtettem.

Az erdélyi magyarok helyzete a kommunista hatalomátvétel után sem javult:

Miután elvették a földjét, János bácsi felkerült gyári munkásnak a városba. Nyugdíjazása előtt néhány évvel hívatják a személyzeti osztályra:

- Megszűnik a munkaköre János bácsi.
- De hát most tesznek ki, amikor csak pár évem van vissza a nyugdíjig?

Maga nem párttag, János bácsi. Az elvtársainkat meg nem bocsáthatjuk el!

– Akkor inkább én is beállok abba a pártba, csak ki ne tegyenek – mondta, és úgy cselekedett. Telt, múlt az idő, és a gazdasági helyzet egyre rosszabb lett. Most már a párttagokra is sor került. János bácsinak már csak egy éve volt vissza a nyugdíjazásig, amikor ismét hívatják:

- Magát is ki kell tennünk a munkahelyéről János bácsi. A románokat csak nem tehetjük ki. Először a magyar elvtársakat kell elbocsátanunk, értse már meg!
- Román is leszek, csak hagyjanak engem békén! – így János bácsi.

Ez sem sokáig segített. A szocializmus Romániában is teljes gazdasági csődöt eredményezett. Ezért János bácsinak megint jelentkeznie kellett a személyzetisnél:

- Most már csakugyan megszűnik a munkahelye János bácsi! Sok magyart kiettünk, most már egy románt is ki kell raknunk.

Találékony ifjak sok mindennel próbálkoztak már, hogy mentesítsék magukat a katonai szolgálat alól, vagy ha már besorozták őket, leszereltesék magukat. Ennek egyik módja, hogy elmebetegként viselkednek. Ezt tette egy magyar legény is az I. világháború alatt, a frontra készülő században. Parancsnoka ezt a jelentést küldte róla felettesének:

- Ha a gyakorlótéren vagyunk, folyton a földet kémleli, nem hever-e valahol egy darab papír! S amint a legkisebb cédulafoszlányt meglátja, minden óvatosságnak fittyet hányva kilép a sorból, otthagyja a lőállást, és felveszi, nézegeti. Miután szemügyre vette, síri hangon megszólal, hogy: „ez nem az”, s visszateszi. Így megy ez napestig. Más szavát, mint „ez nem az” még nem is hallották.

A jelentés megteszi a hatását. A legény orvosi bizottság elé kerül, ahol igazán elemében érzi magát. Tigrisugrással nekilendül a bizottság asztalának, megmarkolja az ott heverő iratcsomót, és egyenként szemügyre véve elkezd a lapokat a földre szórni. Közben csóválja a fejét: „ez nem az, ez sem az!” Aztán talál egy másik papírt az asztalon, elolvassa, és most is csak annyit mond, hogy: „ez sem az”. Erre kiküldik a teremből, és fejüket összedugva tanakodnak a bizottság tagjai. Végül az ezredorvos javaslatára adnak neki egy írást, hogy frontszolgálatra alkalmatlan, menjen az ördögbe. A legény ezt a papírt is gondosan megnézi, aztán zsebre vágja, és bólint:

- Ez az!

Az 1940-es évek elején, a zsidótörvények életbelépése után két hungarista sétál az utcán. Az egyik így szól:

- Nézd, ott megy két zsidó, verjük meg őket!
- Jó, de mi van, ha ők vernek meg minket?

– Ők, minket, miért?

Már a kutyák is:

A falusi kisbirtokoshoz bemegy egy zsidó házaló. A birtokos kutyája azonnal rárohan, és el akarja kapni a nadrágját.

- Vigyázz, Salamon – mondja a birtokos – a kutyám nem szereti a zsidókat.
- Tudom, tekintetes úr – válaszol a házaló. Manapság minden kutya antiszemita.

Antiszemiták egymás között:

- Hogy mentenél ki egy fuldokló zsidót a vízből?
- Nem tudom.
- Nagyon helyes!

Johannes Müller elmegy a jósnőhöz.

- Látom a jövőt – mondja a jóvendőmondó. – Maga milliók életéért lesz felelős...

Hans Müller letörve megy hazafelé. Egyszer csak megpillant egy fiatal legényt, aki fel akarja kötni magát egy fára. Müller odasiet:

- Ne tedd ezt, édes fiam, nem szabad ilyesmivel még tréfálkozni sem! – és elveszi a kötelet a fiatalembertől. – Hogy hívnak?
- Adolf Hitler.

Egy férfi elmegy a jósnőhöz, hogy megtudja a jövőjét. A jósnő azt mondja neki:

- Maga emberek millióinak életét fogja tönkretenni.

Nagyon megretten, és megfogadja, hogy ne tesz semmi világrengetőt. Megy hazafelé, amikor látja, hogy egy kisfiú játszik a síneken. Odarohan, és az utolsó pillanatban elrángatja őt a robogó vonat elől. Utána megkérdezi tőle:

- Hogy hívnak?

Adolf. Adolf Hitler.

Nem sokkal a II. Világháború kitörése előtt egy külföldi turistacsoport látogatott a hitleri Németországba. Drezdában fölkeresték Schiller dolgozószobáját is.

- Ebben a helyiségben alkotott a német szellem nagy költője – magyarázta az idegenvezető.
- Bocsánat, hadd korigáljam egy picit – szól bele egy zsidó látogató. – Schiller nemzetközi poéta volt, és nem nemzeti... Például az angolokról írta a Stuart Máriát, a franciákról az Orleans-i szüzet, a svájciakról a Tell Vilmost.
- Igen? – bosszankodott az idegenvezető. És a németekről talán nem írt semmit?
- Dehogynem... A Haramiákat.

A német megszállás alatt történt, hogy Gábor Áron újságírót, az ágyúöntő leszármazottját elvitte a Gestapo. Kihallgatásánál – amikor felvették az adatait – azt kérdezte tőle a náci tiszt:

- Áron? Nem zsidó maga?
- Nem.
- Akkor miért hívják Áronnak?
- Kérem – magyarázta az újságíró – én székely vagyok, s nálunk szokás bibliai neveket adni. Sok a Mózes, az Ábel...
- Igen? – csodálkozott a német. – És hogy hívják arrafelé a zsidókat? Gábor Áron mély lélegzetet vett, és sorolni kezdte: – Hermann, Adolf...

Nagy színésznőnk, Bajor Gizi – akinek a Nemzeti Színházban sokáig Németh Antal volt az igazgatója – igen leleményesen rejtette el férjét, Germán Tibor orvosprofesszort a náci elöl. A legnehezebb napokban is sok humorral, vérbő komédiázó kedvvel próbálta tartani benne a lelket, hogy el ne csüggedjen. Az egyik nap, amikor ebédet vitt a rejtekhelyre, Germán Tibor azzal fogadta, hogy mégiscsak el kellene mennie a házból.

- A végén magát is bajba sodrom! – mondta a feleségének. – Fel tudja egyáltalán mérni, mi történik, ha a náci felfedeznek, és betörnek ide?
- Ugyan mi történne? – nevetett a nagy színésznő. – Legfeljebb majd a jó német összeköttetéseinkre hivatkozunk.
- A német összeköttetéseinkre? – hökkent meg Germán. – Hát miféle összeköttetéseink vannak nekünk a németekkel?
- No hallja, ez igazán egyszerű! – trillázott a színésznőfeleség. – Én Bajor vagyok, maga Germán, a színház igazgatója pedig Németh.

Hitler hatalomra jutása után egy német kisvárosban az izraelita hitközség új kapuval látta el a temetőjét, amelyre nagy betűkkel ráfestették: „Feltámadunk!”. Másnap egy megfellebbezhetetlen határozatot kézbesítettek a hitközség elöljáróinak, amelyben a kisváros bírása elrendelte, hogy a zsidó temető kapuja felett a „Feltámadunk” felírat három napon belül eltávolítandó. Indoklás: „Még csak az hiányzik!”

Göbbels meglátogat egy elemi iskolát, és megkérdezi a gyerekektől, hogy milyen hazafias jelmondatokat ismernek.

- Heil, Hitler! – mondja egy fiúcska.
  - Deutschland, Deutschland über Alles! – így a másik gyerek.
- Egy harmadik is jelentkezik:

- A mi népünk örökké élni fog!
- Nagyszerű! Ez a legjobb jelszó, amit hallottam – lelkesedik a náci propagandaminisztere.
- Hogy hívnak téged fiacskám?
- Kohn Áron.

A II. világháború kezdetén a honvédelmi miniszter meglátogatta a keleti arcvonalon harcoló magyar hadsereget. Körútja végén megszemlélte néhány zsidó munkaszolgálatos századot is. Az egyik aknaszedő alakulatnak különösen nagy volt a vérvesztése. A kórházbarakkba lépve megkérdezett egy súlyos sebesültet, aki elvesztette szeme világát:

- Magának mi a foglalkozása?
- Jelentem alássan, egyetemi magántanár.
- Hát magának? – kérdezte egy féllábútól.
- Jelentem alássan, zongoraművész.
- És magának? – kérdi egy félkarú roncsból.
- Jelentem alássan, szobrász.

A miniszter megcsóválja a fejét, majd előveszi a noteszét, hogy feljegyezze a látottakat.

- Hányadik század ez? – kérdezi.

A kórterem betegek kórusban felelik:

- A huszadik század.

Hitler sorra szállja meg a szomszédos országokat. 1943-ban már sejthető volt, hogy mi is hasonló sorsra jutunk. Ezidőtájt két úr beszélget a kávéházban:

- Mit gondolsz mennyi ideig tart, ha Hitler erőszakkal akarja elfoglalni Magyarországot?
- Kb. egy óráig. De ha békésen vonul be, akkor legfeljebb három óráig.
- Hogyhogy?
- Mert az üdvözlő beszédek vagy két órát igénybe vesznek.

1944-ben egy nyilaskeresztes tiszt belép a körúti kávéházba, és így szól a pincérhez:

- Hozzon nekem egy kávét sok habbal, de olyan csészében, amelyikből zsidó még nem ivott.

Erre a pincér odaszól a pultosnak:

- Töltsön az úrnak a köpöcsészébe egy langyos kávét nagyon sok habbal!

Kohn elhatározza, hogy öngyilkos lesz, nem várja meg, amíg a németek elhurcolják. S mert fegyvere nincs, az öngyilkosság sajátos módját tervezi ki. Egy marcona SS-tiszt mögé lopakodik, és erőteljesen fenéken rúgja. Az SS-tiszt hátrafordul, s döbbenet mered a sárga csillagos, csenevész kis öregre.

- Úristen... Partra szálltak?

A II. világháború idején az ötéves Pistike apjával a földgömböt forgatja. Ide-oda pörgeti, majd megkérdezi:

- Apu, mi ez a sok rózsaszín?
- Anglia és gyarmatai.
- És mi ez a nagy kék?
- A Szovjetunió.
- És mi ez a kicsi barna?
- Németország.

Pistike eltűnődik, majd azt kérdi:

- Mondd apu, a Hitler bácsinak nincs térképe?

- Mondja uram, miért akar emigrálni?
- Azt hallottam összegyűjtik a göndör hajúakat.
- De ön nem göndör hajú!

– Nem hát, de rám foghatják!

Hadiárva az iskolai ünnepélyen:

- Pistike, hol halt meg a papád?
- Auschwitzban.
- Egy perces néma felállás Pistike papája emlékére!
- És mondd Pistike, hogy halt meg?
- Kiesett az őrtoronyból.

Bormann és Müller kávézgatnak Müller dolgozósobájában. Egyszer csak besettenkedik Stirlitz¹⁴¹ és egy csomó titkos dokumentumot kiemel a pánccélszekrényből.

- Ki volt ez? - kérdezi döbbenet Bormann.
- Ez? A Vörös Hadsereg legjobb kémje Berlinben.
- És miért nem kapod el?

Müller legyint.

- Eh, már évek óta próbálok, de mindig kicsúszik a kezeim közül...

Pár perc múlva Stirlitz kilépett a Gestapo épületéből.

- Daszvidanyja! – vetette oda az őrnek. Stirlitz rögtön tudta, hogy hibázott.

Stirlitz lakása előtt öt fekete autó állt meg. Gestapósok szálltak ki belőle, és becsengettek.

- Kit keresnek? – kérdezi egy hang az ajtó mögül.
- Stirlitzet.
- Nem vagyok itthon.

A gestapósok elkáromkodták magukat, és elmentek. Immár két hete, hogy Stirlitz ily módon az orránál fogva vezette a Gestapót.

A II. világháború vége felé az amerikaiak egy új, modern harci gépet próbálnak ki, s a kísérleti repülés során a gép orosz földön lezuhan. A pilóta katapultált, az oroszok elfogják, és vallatni kezdik. Szeretnék megtudni tőle a gép titkos adatait. A katona azonban semmire sem válaszol. Hiába verik, kínozzák heteken, hónapokon át. Két év múlva, miután semmit sem tudtak kihúzni belőle, az oroszok fogolycseré keretében elengedik a pilótát, akit otthon hősként ünnepelnek. A repülőtéren hatalmas tömeg várja, az Egyesült Államok elnöke pedig magas kitüntetést nyújt át neki. Az ünnep-

¹⁴¹ Stirlitz ezredes Julian Szemjonov: A tavasz tizenhét pillanata című regényének főhőse. A könyvből 1973-ban 12 részes tv-filmsorozat készült a Szovjetunióban, amit óriási sikert aratott. 1973 augusztusában, a film első televíziós vetítésekor elnéptelenedtek Moszkva utcái. A bűnözőktől Leonyid Brezsnyevig mindenki a képernyők előtt ült. Az orosz népnek új hőse született, aki azóta sem veszített népszerűségéből. A filmet még ma is évente háromszor-négyszer levetítik Oroszországban. A hatalmas siker oka a kiváló színészi játék, az izgalommal teli forgatókönyv, és az új felfogású rendezés volt, amit egy fülbemászó zene koronázott meg. Nem kis mértékben növelte a film vonzerejét, hogy Stirlitz gondolatait folyamatosan narrátor közvetítette, a kommunista párt jellegzetesen hideg, érzelmektől mentes, tárgyilagos hangján. A történet 1945 tavaszán, a második világháború utolsó heteiben játszódik Berlinben. Főszereplője Max Otto von Stirlitz SS-Standartenführer, a német elhárítás magas rangú tisztje, akiről azonban hamarosan kiderül, hogy valódi neve Makszim Makszimovics Iszajev, és a szovjet hírszerzés ezredese. A James Bond-novellákhoz hasonlóan, a regény alapja jelen esetben is egy valószínűsített kém-történet. Szemjonov azonban hőseit szinte már emberfeletti képességekkel ruházta fel (pl. az alban kivételével az összes európai nyelvet beszélt). Ezekre a túlzásokra a viccgártók is felfigyeltek, és a filmsorozat hazai levetítése után tömegével születtek a Stirlitz viccek. A végeláthatatlan humorizálás a végén már egészen bugyuta viccekbe torkollott. Ma már ezeket a vicceket csak kevesen értik, az új nemzedéknek fogalma sincs róla, hogy ki volt Stirlitz. Nem értik, hogy mi a poén ezekben a viccekben. Korunk hőse Chuck Norris karatebajnok és amerikai filmszínész. Népszerűsége nálunk olyan nagy volt, hogy rajongói az M0-s Duna-hídat róla akarták elnevezni. Az ő túlzásoktól hemzsegő filmjeiről is rengeteg időtlen vicc született.

ség után megkérlik, hogy mondjon néhány szót a lelkesen tapsoló újonc katonáknak. Az összetört pilótát odatámasztják az erkélyhez, és a hős így szól:

– Fiúk! Nagyon pontosan tanuljátok meg a gépetek adatait, különben hülyére vernek titeket is!

A diktatúrák bukása után sokan kényszerültek „mosakodásra”. Nagypapa és unokája lapozgatják a családi fotóalbumot:

– Nagypapa, ki az ott a képen? –
kérdi a gyerek.

– Én vagyok fiatal koromban.

– És ki az a bajszos ember ott
melletted?

– Ó, hát az egy nagyon gonosz
ember. Adolf Hitlernek hívták.

– És nagypapa, miért emeled olyan
furcsán magasra a jobb karodat
a képen?

– Hát, mert éppen azt mondom
neki, hogy: azonnal fejezd be a
háborút!

Kisgyerek rohan ujjongva az anyjához:

– Anyúúú! Rájöttem, hogy mi volt a foglalkozása nagypapának a világháborúban!

– Na és, mi volt?

– Villanszerelő! Megtaláltam a sisakját és két villám volt rajta!¹⁴²

A halálos ágyán kérdezi Samu Ráhel:

– Ráhel, itt voltál velem, mikor a nácik elvették tőlünk az első boltunkat?

– Itt voltam, Samu.

– Velem voltál akkor is, mikor a nácik elvették tőlünk a második boltunkat?

– Akkor is veled voltam.

– Velem voltál, mikor elvittek minket a koncentrációs táborba?

– Veled voltam.

– És most is itt vagy velem a halálos ágyamnál?

– Most is itt vagyok.

– Ráhel, Ráhel, nem hozol nekem szerencsét!

A történelem viharai:

Kohn bácsi meghal és jelentkezik Szent Péternél, aki elmondhatja vele az életrajzát.

– Az Osztrák-Magyar Monarchiában születtem. Amikor felnőttem, a Csehszlovák Köztársaságban dolgoztam. Később saját üzletem lett Magyarországon. Aztán alkalmazottként mentem nyugdíjba a Szovjetunióban. Végül az Ukrán Köztársaságban haltam meg.

– Ó! Akkor maga sok helyet bejárt.

– Én? Ki sem mozdultam a szülővárosomból, Munkácsról.

¹⁴² Az SS rohamsisakra festettek két villámot.

1946 nyarán, az infláció csúcspontján, mikor szinte óráról órára nőttek az árak, sok humoros cikk jelent meg erről az újságokban. Közülük legemlékezetesebb Tabi László írása:

Kedden, a déli órákban elterjedt a híre annak, hogy a zsír kilója már 90 000 pengőbe kerül. Az a körülmény, hogy egy kiló zsír 100 000 pengő, élénken mutatja, hogy a fogyasztóközönség mennyire ki van szolgáltatva a feketepiacnak. Ki tud manapság 120 000 pengőt adni egy kiló zsírért? Mert nemcsak a zsír kerül 135 ezer pengőbe, de a drágaság minden vonalon ijesztő. S ha meg is veszi valaki azt a 165 000 ezer pengős zsírt, pusztán zsírral táplálkozni nem tud. Lehetetlen állapot, hogy egy kiló zsír 180 000 pengő, a fizetések pedig nem emelkednek megfelelő arányban. 215 00 pengőt csak az tud ma zsírért adni, aki feketézik. Mert a kisember számára ez a 238 000 pengő bizony nagy pénz. 296 000 pengőért sokat kell dolgozni, s míg valaki megkeresi azt a 367 000 pengőt, amibe egy kiló zsír került, ugyancsak elfárad. Valamikor 470 000 pengőért, vagyis egy kiló zsír árért sarokházat lehetett vásárolni Budán. Ma egy kiló zsír árért, 540 000 pengőért már csak háromnegyed kiló zsírt lehet kapni. Itt tenni kell valamit! A 768 000 pengős zsírt csak az tudja megfizetni, akinek van annyi pénze, hogy egy kiló zsírért 920 000 pengőt adjon. Mert bizony ma ennyibe kerül fél kiló zsír.

Ez a világrekordnak számító hiperinfláció gyakori témája volt a kabarétréfáknak is. A színpadra vitelt Tabi László humoreszkje sem került el. Kazal László burleszkje a zsír áráról a következő webcímen tekinthető meg: <https://www.youtube.com/watch?v=Ymjknw-OwxU>

Az iménti humoreszk írott és hangos változata közötti különbség is érzékelteti, hogy a humoreszk valójában kabaréműsor. Igazán csak színpadi előadásban élvezhető. Ezt bizonyítják Nagy Bandó András: Szalontüdő, és Sorsmondóka című kabarétréfái is a szerző előadásában. Webcímek:

<https://www.youtube.com/watch?v=FlvokhLtMMI>

<https://www.youtube.com/watch?v=pBMaCD2lvmo>

Nagy Bandó András sajátos írói és előadói stílusa a Lakni akartunk című burleszkjében érvényesül leginkább: https://www.youtube.com/watch?v=HI_GaITyJtw

Kohn disszidál, és hosszas bolyongás után Belgiumban telepszik le, ahol viszont azonnal behívják katonának. Az újoncok a gyakorlótéren lődörögnek, amikor az őrmester szétterpesztett lábbal megáll előttük, és elkiáltja magát:

– Viii... gyázz!

Mindenki megmerevedik, az őrmester tovább üvöltözik:

– Sorakozó! Flamandok jobbra, vallonok balra! Kohn középen marad, és szerényen kérdi:

– És tessék mondani, hová álljanak a belgák?

János bácsi 1952-ben ismét feljön Budapestre. Gondolta megnézi, hogy tíz év után milyen lett a főváros, a nagy történelmi változások után mennyit fejlődött. Kicsit eltéved a nagyvárosban, hát megszólít egy rendőrt:

– Drága gyermekem, mutassa már meg nekem, merre van az Andrassy út?

– De bácsikám, az nem Andrassy út, hanem Sztálin út – feleli a rendőr, és útba igazítja az öregget. János bácsi megnézi az utat, majd megkérdez egy másik rendőrt:

– Meg tudná mondani, hogy merre van a Király utca?

– De bácsi, az nem Király utca, hanem Majakovszkij utca.

– És azt meg tudná mondani, merre van a Vámház körút?

– Nem bátyám, mert azt meg Tolbuchin körútnak hívják.

– Hát a Stefániát?

– Azt meg Vorosilov útnak.

János bácsi körbesétálja a várost, és nagy meglepetéssel tapasztalja, hogy itt szinte minden utca neve megváltozott. Erősen csóválja a fejét, és már maga sem tudja, hogy hol van. Estére nagyon elfárad, ezért lemegy a Duna partjára szemlélődni. Odalép hozzá egy rendőr:

- Ugyan bácsi, miért nézi annyira a vizet? Öngyilkos akar lenni?
- Akar a fene! Csak lejttem egy kicsit, hogy megnézzem a – Volgát.

A német megszállás után még cifrább lett a helyzet. Ezt tükrözték az utcák nevei is, amelyet a következő viccváltozat örökített meg:

1952-ben Józsi bácsi felutazik Budapestre, de mivel utoljára 1944-ben járt ott, nehezen tud eligazodni. Gondol egyet, és megszólít egy járókelőt:

- Tessék mondani, merre van a Horthy Miklós utca?
- Jaj, bácsika, ne mondjon ilyet, mert rögtön elviszik! – válaszolja a járókelő – Horthy Miklós utca már nincsen! Helyette Vlagyimir Iljics Lenin utca van.

Józsi bácsi elballag, majd megkérdezi a következő embert:

- Tessék mondani, merre van a Mussolini tér?
- Hallgasson, mert csúnyán megütheti a bokáját! – hördül fel a kérdezett. – Már nincs Mussolini tér, Moszkva tér van helyette.

Józsi bácsi elcsodálkozik, majd megy tovább, és megint megszólít valakit:

- Tessék mondani, merre van az Adolf Hitler utca?
- Megőrült, öreg? – sápad el a járókelő – Már nincsen Adolf Hitler utca, helyette Vörös Hadsereg utca van.

Józsi bácsi teljesen összezavarodik. Továbbmenve elérkezik a Dunához, és szomorúan leül az egyik lépcsőre. Arra megy egy rendőr, és megkérdezi:

- Mit csinál itt, bácsika?
- Nézem a Volgát! – válaszolja szomorúan az öreg.

A kommunista hatalomátvétel után, a női egyenjogúság jegyében kezdtek feltűnni a fővárosban a női rendőrök. János bácsi erről mit sem tudott, így amikor felutazott Budapestre és tilos jelzésnél átment a zebrán, egy rendőrnő elé állt:

- Na maga most fizet nekem 20 forintot.

János bácsi végigméri a csinos rendőrnőt:

- Akár 50-et is... De mióta hordotok egyenruhát?

Budapest újjáépítése után nem sokat változott a városkép. Mint a többi nagyvárosban, hol ez ment tönkre, hol az. Sokévi készülődés után végre felutazik az idős falusi házaspár a fővárosba. Mennek erre, mennek arra, de itt az úttest van feltúrva, amott a járdát bontják. Egyik helyen tábla állja az útjukat, hogy: „Vigyázat a tetőn dolgoznak”, másutt azért nem lehet továbbmenni, mert csöveket fektetnek...

Egy ideig botladoznak, majd János bácsi megszólal:

- Én amondó vagyok Boris, hogy utazzunk haza. Majd visszajövünk akkor, ha már felépült Budapest.

– Na, gyerekek – mondja a tanító néni, ki tud nekem egy szép nagy folyót mondani? – Pistike?

– A Nílus.

– Jól van, kisfiam. Hát te Jancsika?

– A Volga.

– Még jobb. És te Móricka?

Móricka fogja magát, kimegy a katedrához, és a tanító néni fülébe súgja:

– A Duna.

– Rendben van, Móricka – mondja a tanító néni – de miért kellett ezt súgni?

– Azért tanító néni, mert tegnap azt mondta a papám, hogy arról, ami nálunk folyik, csak súgva lehet beszélni.

Egy régi közmondás szerint:

„Van idő, mikor semmit sem szabad mondani; van idő, mikor szabad valamit mondani; de so-sincs olyan idő, mikor mindent szabad mondani.”

János gazda szidta a rendszert. Még aznap éjjel elvitték, és börtönbe zárták. A felesége azonban nem hagyta annyiban. Eladta egyetlen igavonó ökrüket, az árából ügyvédet fogadott, aki elérte, hogy néhány hét után kiengedték. Kiszabadulás után boldogan néz szét a házban, az udvaron, majd belép az istállóba.

– Hová lett az igásökör? – kérdi meglepve.

– Hát annak az árából szabadították ki – válaszol az asszony.

– És mit fogok be ezután, – méltatlankodik a férj.

– A szádat – feleli az asszony.

A földosztás, majd az újraállamosítás után János bácsit rá akarják beszélni, lépjen be a termelő-szövetkezetbe. Az öreg már hajlik rá, mire az agitátor hozzáteszi:

– Néhány dolgot be kell ám adni a közösbe.

– No és mit?

– Be kell adni a lovakat.

– Ha be kell, hát beadjuk.

– A tehenet is be kell adni.

– Azt is beadjuk.

– A kecskét is be kell adni.

– A kecskét? Azt nem adom!

– Aztán miért?

– Mer' az van!

1945 májusában a „Ludas Matyi” című viccmagazin első számában jelent meg ez a hír:

A kakasok szakszervezetében mozgalom indult, hogy jobb érzésű kakas ne hordjon a farkán csendőrtollat.¹⁴³

¹⁴³ A csendőrök kakastollat hordtak a kalapjuk mellé tűzve. A puskájuk végére tűzött szuronyról és a kakastollról már messziről felismerhetők voltak.

Az érettségi után két fiútestvér eltérő utakon indult el az életbe. Egyikük csendőr százados lett, a másik partizán. Csak 1949-ben találkoztak újra. Addig csupán az egykori iskolatársak beszámolóiból hallottak egymásról. Beszélgettek.

A volt csendőrtiszt:

– Rég láttalak, mi van veled?

A volt partizán:

– Megvagyok, segédmunkásként dolgozom egy gyárban. És te?

A volt csendőrtiszt:

– Századosi rangban átvettek a Néphadseregbe.

A volt partizán:

– Hát az meg hogy lehet?

A volt csendőrtiszt:

– Azt írtam az önéletrajzomba, hogy a testvérem partizán. Te meg gondolom azt, hogy a testvéred csendőr százados.

A proletárdiktatúra első éveiben a funkcionáriusok legfőbb feladata az éberség volt. Ezért a vállalatigazgatók éjszaka is bementek a gyárba. Egy ilyen tervszerű ellenőrzés során az egyik igazgatót már a kapuban meglepetés éri. Az éjszakai portás elaludt. Mérgesen felrázza:

– Hogy mert maga elaludni? Talán nem tudja, hogy a munka frontja harci terep?

– Itt éppen úgy helyt kell állni, mint a fronton. Volt maga katona?

– Voltam, kérem szépen...

– Na... Hát ott mit mondtak magának, ha szolgálat közben elaludt?

– Szunyókálunk, tábornok úr, szunyókálunk?

Két gyári munkás beszélget a kocsmában:

– Nálunk a portás rajtakapta az igazgatót, amikor lopott anyagot vitt ki az üzemből. Azonnal elbocsátották.

– Nagyon helyes! Ennek így kell lennie. A vétkeket szigorúan meg kell büntetni.

– Igen, de most nincs portásunk.

Eltársak! – mondja a szónok az 1950-es években, egy szovjet faluban. A szovjet technika csodákra is képes... A következő öt éves terv végére minden szovjet családnak saját repülőgépe lesz!

– Minek az nekem? – szól bele ez egyik hallgató.

– Hogy minek? Gondold meg, Kuzmics elvtárs! Például meghallod a rádióban, hogy Kazányban lekvárt osztanak. A következő percben már repülőre ülsz, és sorba állhatsz lekvárért!...

Tyereskova, a szovjet úrhajósnő elutazása előtt cédulát hagyott hátra édesanyjának, aki éppen nem volt otthon: „Elmentem az ürbe. Szerdán déli 12-kor érkezem.”

Meg is érkezett szerencsésen és idejében. Az édesanyja ezúttal sem volt otthon. Viszont üzenetet hagyott hátra: „Elmentem húsért. Nem tudom mikor érkezem.”

Natasa felébred a moszkvai hiper-szuper-modern bérház 125. emeletén, és felkelti Szergejt.

– Menj ki a konyhába, és kapsold össze a protont a neutronnal!

– Szergej álmosan kimegy, majd hamarosan csörömpölés és káromkodás hallatszik a konyha felől.

– A fene eye meg, már megint elestem a kecske láncában!

Az 1950-es években az egyik szovjet iskolában a tanító néni kérdezi a gyerekeket:

– Hol kapják a gyerekek a legfinomabb ételeket?

A kisdíákok kórusban válaszolják:

– A Szovjetunióban!

– Hol kapják a gyerekek a legszebb ruhákat?

– A Szovjetunióban! – hangzik ismét a kórus.

– És hol kapják a gyerekek a legjobb játékokat?

– A Szovjetunióban! – zengi újból kórus.

– Nagyon jó! – dicséri meg a gyerekeket a tanító néni.

Egyszer csak sírás hallatszik a hátsó padból. A tanító néni észreveszi, hogy a kis Szergej pityereg.

– Mi a baj kisfiam?

– Jaj, tanító néni, én úgy szeretnék a Szovjetunióban élni!

Roosevelt elnököt megkérdezték egyszer, hogy milyen könyvet adna a szovjet polgárok kezébe, amely a napnál is világosabbá tenné számukra a kapitalizmus felsőbbrendűségét. A meghökkentő válasz így szólt: „A Sears áruház katalógusát.”

Az 1950-es években a vidéki városokban gyakran akadozott a gázszolgáltatás. A szomszéd átkiált a kerítésen:

– Van már gázuk, Kovács úr?

– Félig-meddig.

– Hogyhogy félig-meddig?

– Az újságok szerint már van, de nálunk még nincs.

Kodály Zoltán azon kevesek közé tartozott, aki nem félt Rákositól. Egyszer, egy ünnepi fogadáson a „bölc s vezér” rosszállóan mondta Kodálynak:

– Sok rosszat hallok mostanában magáról, mester...

– Én is magáról, Rákosi!...

Sztálin halála után a magyar intézményekben, üzemekben úgy gyászoltak, hogy a díszteremben dobogóra állítottak egy fekete drapériával bevont asztalt, rá a gyászszalaggal körbevett Sztálin-képet, és a dolgozók a kép előtt rótták le kegyeletüket. A tiszteletadásra kirendeltek között Kohn bácsi is sorba áll. Mögötte a párttitkár. Látja ám a párttitkár, hogy Kohn bácsi nagyon reszket. Azt hiszi a „nagy vezető” halála viselte így meg, ezért biztatóan súgja neki:

– Ne féljen Kohn elvtárs!

– Sztálin elvtárs meghalt, de a szelleme örökké élni fog!

Kohn bácsi csendesen mormolja maga elé:

– Hiszen éppen ettől félek.

Fogadkozás Sztálin halála után:

– Mától kezdve minden másképp – volt.

Meghal Sztálin. A Sátán arra ítéli, hogy a pokol padlóját kell sikálnia az utolsó ítélet napjáig. Sikál hát Sztálin, mígnem egyszer elér egy irodába. Rusztikus tölgyfa bútorok, hatalmas bőr fotel, benne ül Hitler, és egy böhmö vastag könyvet olvas. Sztálin dühösen talpra ugrik.

– Hitler, te még nálam is nagyobb gazember voltál, hogy lehet az, hogy én padlót súrolok, te meg irodai munkát végzel?

Hitler nagyot sóhajt:

– Mit gondolsz, ki fordítja a műveidet oroszról héberre?

A kényszerből beállt párttagot, Kovácsot behívhatja a párttitkár:

- Kovács elvtárs, panasz van maga ellen. Párttag létére klerikális befolyás alá került... Minden nap keresztet vet...
- Én, párttitkár elvtárs? Hiszen nem is tudom, hogy kell keresztet vetni!...
- Ne tagadja, Kovács elvtárs... A szomszédai látták otthon, hogy minden reggel, amikor kijön a kapun, keresztet vet...
- Ja, most már értem! De nem keresztet vetek... Reggel, mielőtt kilépek az utcára, a fejemhez kapok: „Észnél légy Kovács!” Aztán a sliccemhez nyúlok, hogy begomboltam-e. Utána megérintem a zakóm bal zsebét, hogy ott van-e a szemüveg, majd a jobb zsebét, hogy nálam van-e a párttagkönyv. Csak akkor indulok el, ha minden rendben van...

Ivan Ivanovicsot, az idős hivatalnokot behívják a pártbizottságra, hogy felelősségre vonják, amiért nem volt ott a múltkori párttaggyűlésen. Miközben a folyosón várakozik, áttelefonálnak az üzemi párttitkárnak, akitől megtudják, hogy az öregnek már korábban is volt két pártfegyelmije. Ezért ügyének tárgyalása előtt megkérdezik tőle, hogy miért kapta.

- Először azért kaptam pártfegyelmet, mert amikor meghallottam, hogy Sztálin elvtárs temetése egymillió rubelbe került, azt találtam mondani, hogy ennyi pénzből az egész központi bizottságot el lehetett volna temetni. Másodszor meg az történt, hogy hivatali szobám falán ki volt függesztve Lenin, Sztálin és Hruscsov képe, és amikor a párttitkár ezeket meglátta, kiadta az ukázt¹⁴⁴: „Azonnal vegye le innen azt a gazembert!” Én meg azt találtam kérdezni, hogy melyiket a három közül?

Ivan Ivanovicsot politikai könyvek eladásával bízzák meg, ám az unalmas, semmitmondó frázisokat tartalmazó művek senkinek sem kellene. Néhány hónap múlva főnöke hívja a könyvárúst:

- Nézze Ivan Ivanovics, ez így tarthatatlan. Hónapok teltek el, s maga még egy huncut példányt sem értékesített.
- Hát, mit csináljak főnök elvtárs, ha egyszer nem veszik ezeket a politikai könyveket?
- Mit csináljon, mit csináljon? Alkalmazzon valamilyen trükköt. Tegye mondjuk ezeket a műveket olyan regények borítójába, amelyek kelendőek.

Ivan Ivanovics megfogadja a tanácsot, s valóban, néhány hét alatt a trükk segítségével sikerül is több tízezer politikai könyvet értékesítenie. Dicséretre számít, ezért meglepődik, amikor beállít hozzá két politikai nyomozó.

- Ivan Ivanovics! Maga nagyot vétett ezzel a trükkös könyveladással, ezért letartóztatjuk.
- De hát miért elvtársak, hiszen több tízezer példányt eladtam belőlük!
- Az igaz, de azt azért megnézhetette volna, hogy milyen borítóba teszi a politikai műveket. Először is a Brezsnyev elvtárs életéről szóló könyvre rátette „A félkegyelmű” borítóját, de ezt még betudtuk volna véletlen tévedésnek. A Brezsnyev elvtárs családjáról szóló könyvre rárakta a „Nyomorultak”-at, de még valahogy ezt is meg lehetett volna magyarázni. Azt azonban már semmiképpen, hogy a Politikai Bizottság tagjait bemutató könyv elején mindenki ezt olvashatta: „Ali baba és a negyven rabló”.

A kiváltságokhoz, nyugati árucikkekhez szokott pártfunkcionárius meghal. A pokol bejáratánál nagy táblát pillant meg, rajta a következő szöveg:

„Kapitalista pokol jobbra – szocialista pokol balra.”

¹⁴⁴ utasítást

Gondolja a kapitalizmus itt is jobban működik, ezért habozás nélkül jobbra indul. Belép az ajtón, sehol egy ördög. Na ez jól kezdődik – mondja. – Így csak kibírom valahogy. Egy idő után azonban előkerült az ördögök főnöke. A funkcionárius izgatottan kérdi:

- Mi fog velem történni?
- Hát belenyomunk egy nagy üstbe, ami színültig van olajjal. Alágyújtunk, te fősz benne, és közben nagy szegeket verünk a fejedbe.

Az elkárhozott megretten, átrohan a bal oldali bejárthoz, és benyit a szocialista pokolba. Megrökönyödve látja, hogy odabent óriási tömeg tolong, egy lépést sem lehet tenni. Megkérdezi valakitől:

- Mi lesz itt velünk. Mi vár ránk?
- Ugyanaz, mint a másik pokolban.
- Akkor miért nincs ott senki, itt meg egymás hegyén-hátán tolonganak.
- Mert a szocialista pokolban nem jut mindenkinek üst, és akadozik az olajellátás is. Nem mindig tudják meggyújtani a tüzet sem, a szög pedig tartós hiánycikk.

Két ikertestvér természete felettébb elüt egymástól. Az egyik habzsolja a nőket, mindene a szó-rakozás. Ezzel szemben a másik ájtatos képpel jár-kel a világban. Látástól vakulásig dolgozik, a nőkre pedig csak lesütött szemmel mer pislogni. Haláluk után a túlvilág más-más tartományába kerültek. Mivel az alvilágból nem lehet felmenni, a mennyországba levő szolid testvér elhatározza, hogy meglátogatja fivérét a pokolban.

- Hogy megy sorod itt lent?
- Öregem, mesés dolgunk van! Tudod olyan sokan kerülnek hozzánk, hogy az ördögök nem győzik a munkát. Az elkárhozottakat legfeljebb előjegyzésbe veszik, de még a határidőt sem képesek betartani. Úgyhogy kínzás semmi. Ellenben egész nap zsupázunk, sétálgatunk, bá-méskodunk.
- Hát te hogy vagy a mennyekben?
- Ne is kérdezd! – sóhajt a fiatalabb testvér. Nálunk meg kell szakadni a melóban. Nincs a Földről utánpótlás!

Két szovjet külkereskedő eljut Párizsba. Sétálgatnak a Champs-Élysées-n¹⁴⁵, és aapidíjuktól könnyelműen rááldoznak öt frankot egy utcai sorsjegyre. Mit tesz isten, megnyerik a főnyereményt, egy gyönyörű Citroen gépkocsit. Mivel nem ismerik a várost, a sorsjegyáros elkíséri őket az autószalonba. A kereskedő gratulál a szerencséjükhöz, majd megkérdezi:

- Tudnak autót vezetni?
- Igen persze, mind a ketten – felelik a szovjet küldöttek.
- Akkor talán otthon felejtették a jogosítványukat?
- Nem, véletlenül nálunk van. Akkor elmulasztották nemzetközileg érvényesíttetni?
- Ó nem. Érvényes mindkettőnké.
- Akkor mire várnak uraim? – kérdi a szalon tulajdonosa. – Voltak már a Riviérán? Üljenek be a kocsiba, és ugorjanak le a tengerpartra!

A két szovjet küldött még mindig nem mozdul.

- Előbb talán be kellene mennünk a Városházára... – mondja egyikük. – Ha valaki volna szíves elkísérni bennünket a megfelelő osztályra. Útvonalengedélyt kell kérnünk, nemdebár?

A franciák nem értik.

- Ugyan minek kellene útvonalengedély?
- Hogy igazolhassuk magunkat, ha útközben megállít az őrszem – magyarázzák az oroszok.

¹⁴⁵ sámpsz elizé

- Miféle őrsem, itt nincs útellenőrzés – kezdik elveszíteni türelmüket a franciák. – Szálljanak be a kocsiba, és a kutya sem fogja feltartóztatni önöket.

A két szovjet küldött nincs igazán meggyőződve arról, hogy ez így van, de kigurulnak az autószalomból, és elindulnak a Riviéra felé. Amikor valóban azt tapasztalják, hogy sehol sem posztolnak őrsemek az út mentén, az otthoni viszonyokkal ellentétben itt senki sem kér tőlük húszkilométerenként papírt, összenéznek:

- Micsoda anarchia!

Szása és Iván több évi utánjárás után egy békedelegációval kijut Párizsba. Városnézés közben betévednek egy lottózóban. H a már ott vannak vesznek egy szelvényt, kitöltik, s másnap – csodák csodája – hatalmas összeget nyernek. Teli táska pénzzel mennek a belvárosba, s tanakodnak, mire költhetik az óriási összeget. Meglátnak egy utazási irodát. Bent a kezükbe nyomnak egy sorrentói üdülésről szóló prospektust.

- Istenem, hajdanán Gorkij elvtárs is ott nyaralt! – szól Iván. – Ha most leelőlegeznénk az utat és kitöltenénk a kérdőíveket, megírnánk a kérvényt, körülbelül mikor utazhatnánk oda?
- Kérdőív? Kérvény? Ugyan, uraim! Ha kifizetik az utat, máris kivisszük önöket a repülőterre, és néhány óra múlva már ott is lesznek.

Kint az utcán Iván értetlenül kérdezi Szásától:

- Te Szása, mikor is volt itt forradalom?
- Kétszáz éve.

Iván a fejét csóválja:

- Rájuk férne már egy újabb rendcsinálás.

Edward Gierek ellátogat Moszkvába, Brezsnyev meghívására. A lengyel kommunista párt első titkárát Brezsnyev elviszi a Moszkva-csatorna partján lévő villájába. Gierek csak ámul-bámul, minden csillog-villog, automatizált liftek, minden márvány. Mindezt látván azt kérdezi Brezsnyevtől:

- Brezsnyev elvtárs! Honnan van neked ilyen szép villád?
- Egyszerű dolog, Gierek elvtárs! Menj oda az ablakhoz! Látod a Moszkva-csatornán átívelő hidat?
- Látom.
- Nos, amikor ezt a hidat felépítették, minden második téglát idehordtak.
- Ah, azért olyan keskeny a híd.

A következő évben Brezsnyev Gierek meghívására Varsóba érkezik. Gierek rögtön a villájához viszi, amely a Visztula partján található. Brezsnyevnek leesik az álla: gyönyörű márványpalotát lát maga előtt, komputerizált, csillog-villog, szebb, mint az övé. Megkérdezi Gierektől:

- Gierek elvtárs! Honnan van neked ilyen szép villád? Úgy tudom, a lengyel nép nagy nyomorúságban él.
- Brezsnyev elvtárs! Fáradj oda a Visztulára néző ablakhoz. Látod ott szemben a folyón átívelő hidat?
- Nem látom.
- Na látod...

Az erdőben kitört a kommunizmus. A csiga szokott tempóját meghaladó sebességgel menekül. Egyszer csak megállítja a medve:

- Hát te csiga, hová sietsz?
- Nem hallottad? Az erdőben kitört a kommunizmus. Nekem házam van, rohanok mielőtt államosítják. A medve is rohanni kezd, de elébe ugrik a róka:
- Hová, hová oly sietősen medve koma?

- Te még nem hallottad? Az erdőben kitört a kommunizmus. Nekem bundám van, a családomnak is. Menekülök, nehogy lehúzzák rólam. Erre a róka is elkezd futni, hiszen neki is értékes bundája van, de hirtelen megáll:
- Várjunk csak! Vörös is vagyok, sunyi is vagyok, majd belépek a pártba.

Párttaggyűlést tartanak az állatok. A fegyelmi bizottság elnöke előterjeszt három kizárási javaslatot. Szerintem a zsiráfot ki kell zárni a pártból, mert túlságosan nagyra törő; az elefántot, mivel meglehetősen lomha és lusta; valamint a szamarat, mert nagyon buta. Hosszú órákon át tárgyalják az ügyet, és végül megváltoztatják a fegyelmi bizottság döntését. A taggyűlés álláspontja szerint a zsiráf azért maradjon tagja a pártnak, mert széles látókörű, az elefánt pedig azért, mert erős.

- És a szamár? – kérdezi a nyúl.
- Olyannak is kell lenni, akit iskolára küldhetünk...

Nyuszika fut eszeveszetten az orosz pusztán, amikor megállítja a róka:

- Hová futsz, nyuszika?
- A kommunista párt úgy döntött, hogy kilövik az ötlábú nyulakat...
- De hiszen neked 4 lábad van!
- Igen, de ezek előbb lőnek, aztán számolnak...

Menekül a csiga az erdőből. Találkozik a rókával.

- Mi van, csiga? Megörültél, hogy így rohansz?
- Á, dehogy! Itt az Adóhivatal, vagyonzvizsgálat lesz.
- Na és?
- Hát tudod, nekem is van egy saját házam, az asszonynak is, meg a gyerekeknek is. Gondolhatod!

Elgondolkodik a róka, majd ő is futni kezd. Találkoznak a gólyával.

- Mi van, róka! Hova futsz ilyen gyorsan? – Nem hallottad? Kiszállt az Adóhivatal az erdőbe, vagyonzvizsgálatra.
- És akkor mi van?
- Hát nekem is drága bundám van, az asszonynak is, a gyerekeknek is. Gondolhatod!

A gólya nagyon csodálkozik, majd kis gondolkodás után hangosan így morfondírozik:

- Hát fiúk! Nekünk ezen a ronda fészken kívül igazán semmink sincs. Az is mindig össze van szarva. Csúnya is, olcsó is, szóval szóra sem érdemes.

Mire a csiga loholás közben visszaszól:

- Nana, gólya! Fél év itthon, fél év külföldön. De mibőől?

A paraszt értekezletre hívja össze a baromfiállományt az udvarban. Az értekezletnek az volt az egyetlen napirendi pontja, hogy milyen mártással készítse el őket sorban egymás után, ebédre és vacsorára. Az első felszólaló a kakas volt:

- Kedves gazda elvtárs! Mi egyáltalán nem akarjuk, hogy elkészítsen bennünket...
- Kakas elvtárs – szólt közbe a gazda – ön eltért a napirendtől...

A kutya, a ló meg a szamár beszélgetnek hátul az udvarban:

- Nekem nagyon keserves és reménytelen életem van. Ha innen elmegyek, elfog a sintér, és felakaszt.
- Na, nekem sem sokkal jobb – panaszkodik a ló. – Húsz éven keresztül kínlódom, húzom az igát, aztán virslit csinálnak belőlem.

A szamár kihúzza magát:

- Hát igen. Nekem sokkal jobb a helyzetem. Ha megöregszem, elmegyek egy politikai gyűlésre, és csak ordítok, ordítok...

A nyuszika az erdőben találkozik a rókával:

- Na, nyuszika én most téged megeszlek!
- Jaj, ne egyél meg róka koma. Megígérem, hogy a te pártodra fogok szavazni!

Megy tovább a nyuszika, találkozik a farkassal:

- Na, nyuszika én most téged megeszlek!
- Jaj, ne egyél meg farkas koma. Megígérem, hogy a te pártodra fogok szavazni!

Megy tovább a nyuszika és találkozik a medvével.

- Na, nyuszika én most téged megeszlek!
- Jaj, ne egyél meg medve koma. Megígérem, hogy a te pártodra fogok szavazni.

Néhány nappal később a nyuszika találkozik mind a három állattal, akik azóta már egymástól tudják, hogy a nyuszika becsapta őket.

- Na, nyuszika mi most téged megeszünk!

Mire a nyuszika:

- ÉLJEN A HÁROMPÁRTI KOALÍCIÓ!

Hárman várnak az egyetemi felvételi vizsgára. Az első egy pártfunkcionárius unokaöccse. Azt kérdezi tőle a vizsgáztató:

- Mikor fejeződött be a II. világháború?
- Hát, valamikor 1945 körül – mondja bizonytalanul a diák.
- Remek! Fel van véve.

Bemegy a következő diák, aki paraszt szülők gyermeke.

- Mikor fejeződött be a II. világháború?
- 1945-ben
- Pontosabban?
- 1945. május 1-én.
- Bár ez nem pontos, de mivel a helyes választ megközelítette, felvesszük.

A harmadik diák következik, aki a származása szerint osztályellenségnek számít.

- Mikor fejeződött be a II. világháború?
- A fegyverszüneti szerződést 1945. május 8-án írták alá Berlinben. Másnap Moszkvában Sztálin rendeletet bocsátott ki, amelyben május 9-ét nyilvánította a győzelem napjává. A japánok pedig 1945. szeptember 2-án, a Missouri nevű amerikai csatahajón írták alá a kapitulációt.
- Hm... Hány embert vesztett a Szovjetunió?
- 22 712 218-at.
- Hm... Név szerint?

Kádár János meghívta Magyarországra Reagan elnököt. A program egy kötetlen szabad órát is biztosított. Kádár elment az amerikai elnökkel a Váci utcába. Reagan csodálkozott, hogy nem kísérik őt gorillák. Meg is kérdezte:

- Mondja Mr. Kádár, maga csak így, felügyelet nélkül sétálgat az utcán?
- Hát persze, elnök úr?
- Nem fél egy merénylettől?
- De elnök úr, nálunk az emberek 95 százaléka tisztességes, becsületes ember, akinek ilyesmi eszébe sem jutna.
- Oké – bólintgat Reagan –, de mi van a fennmaradó 5 százalékkal?
- Azok meg hozzánk tartoznak, és köti őket a pártfegyelem.

A Szovjet-magyar kebelbarátság idején gyakran szerepeltek nálunk orosz színtársulatok. Ekkor a magyar állami vezetőknek kötelező volt megjelenni a színházban. Egy ízben ellátogatott hozzánk a leningrádi Kirov Balett. Kádár János a díszpáholyban feszített. Mellette az államelnök, Dobi István. Róla köztudott volt, hogy nagy barátja az alkoholnak. Szinte soha nem látták józanul. Beszédeit is enyhén illuminált állapotban tartotta. Előadás előtt most is bedobott egy-két pohár pálinkát. Ettől aztán a nyitány után elaludt. Ezt látva Kádár megbökte a könyökével: „Ébredjen már Dobi elvtárs! Észrevették, hogy alszik. Még a színpadon is lábujjhegyen táncolnak.”

Nagy Sándor, Julius Caesar és Napóleon az égből figyelik a november 7-i katonai parádét a Vörös téren.

- Ha nekem ilyen harci szekereim lettek volna – mondja Nagy Sándor –, egész Ázsiát meghódíthattam volna.
- Ha nekem ilyen rakétáim lettek volna, az egész világon uralkodhattam volna. – mondja Julius Caesar.

Napóleon becsukja a Pravdát, amit eddig olvasott, s ezt mondja:

- Ha nekem ilyen sajtóm lett volna, még ma sem tudnának az emberek Waterloóról.

Az 1960-as években, a „puha” diktatúra alatt egy kis faluban mindig szerdán tartották a párttaggyűléseket. A befejezéssel siettek, hogy a férfiak még elérjék a tévében a kupameccset. Az egyik ilyen taggyűlés végén felállt a párttitkár, és így szólt:

- Nos elvtársak, a taggyűlés befejezéseként énekeljük el a Real Madridot!

Kínos csend következett, amit a párttitkárhelyettes tört meg:

- Párttitkár elvtárs, ugye az Internacionálét¹⁴⁶ akarta mondani?
- Persze, persze, csak összetévesztettem a két csapatot.

A Balaton partján nyaral egy tiszt a Belügyminisztériumból. Már jó ideje sütteti a hasát a napon, amikor megéhezik. Felkeresi a legközelebbi lángossütőt. Alig hogy odaér, a sütődés hangosan ráköszön:

- Erőt, egészséget ezredes elvtárs!
- Hát maga honnan ismer engem?
- Jelentem tisztelettel nyugdíjas BM-es¹⁴⁷ vagyok, és a nyugdíj mellé jól jön egy kis lángos sütés, ugyebár.
- Sok sikert.
- Köszönöm szépen.

Megy tovább a tiszt, amikor a pavilonsor végén álló vak koldus szintén ráköszön.

- Erőt, egészséget ezredes elvtárs!
- Ne vicceljen már, honnan ismer engem? Csak nem nyugdíjas BM-es maga is?
- Nem, én még aktív vagyok.

Miután egy túl éber szovjet vadászpilóta lelőtt egy dél-koreai utasszállító repülőgépet, ez a vicc járta:

¹⁴⁶ A „Föl, föl ti rabjai a Földnek! Föl, föl te éhes proletár!” kezdetű Internacionálé volt a kommunisták himnusza. Minden összejövetelükön elénekelték. A párttaggyűlések is úgy végződtek, hogy felálltak és elénekelték az Internacionálét. A fiataloknak érdemes meghallgatni ezt a mozgalmi dalt, hogy egy kicsit beleszagoljanak ebbe a világba. Webcím: <https://www.youtube.com/watch?v=aEuafklOtZU> Az elvtársak Szovjetunióból átvett slágerei voltak még a Zengjük a dalt, valamint a Bunkócska című indulók is. Webcím: <http://www.whatsontv.co.uk/video/youtube/id/NT3ueiNtFOE>

¹⁴⁷ belügyminisztériumi tisztviselő

A kis Szergej édesapját kérleli:

- Vegyél nekem egy repülőgépet!
- Nem veszek! Majd lősz magadnak, ha nagy leszel.

BUMM!

- Te Iván, ez nem egy polgári utasszállító repülőgép?
- De igen. Eltaláltad.

Halászik a Níluson az amerikai, az orosz és a román államfő. Nagy szél kerekedik, és lefújja Bush kalapját. Az elnök szól az inasnak, hogy hozza vissza a kalapját a folyóból. Joe elindul, de kalap nélkül jön vissza.

- Uram, a Nílus tele van krokodilokkal. Nem ugorhattam vízbe, nekem otthon családom van. Mary egyedül nem tudja iskoláztatni a gyerekeket.

Gorbacsov fejedőjét is lefújta a szél a Nílusba. Utána menesztik Ivánt. Az orosz inas is kalap nélkül jön vissza.

- Gorbacsov elvtárs, nem ugorhattam a folyóba, mert tele van krokodilokkal. Otthon vár engem Katyusa és a gyerekek.

Az egyre erősödő szél Ceausescu sapkáját is lefújta. Ioan, a román inas már ugrott is utána. Két krokodilt orrba vágott, hármat szájba rúgott, és visszahozta a sapkát. A többi inas álmélkodva kérdi, hogy volt bátorsága beugrani a krokodilok közé. Ioan röviden válaszolt:

- Nekem otthon családom van!

- Milyen nemzetiségű lehetett Ádám és Éva? – tették fel a kérdést a Ceausescu érában.
- Természetesen román. Meztelenül jártak, éheztek, és ha enni akartak, almát kellett lopniuk... Ennek ellenére úgy tudták, hogy a Paradicsomban élnek.

A kommunista diktatúra kincstári optimizmusát, a negatívumok pozitívumként való beállítását jellemzi ez a vicc:

Hruscsov és Kennedy 100 méteres síkfutásban mérik össze képességüket. A versenyt Kennedy nyeri meg, amiről a kommunista sajtó így tájékoztatta a népet:

„Hruscsov elvtárs az előkelő második helyen végzett, míg Kennedynak be kellett érnie az utolsó előtti hellyel.”

Mint minden diktatúrában, a kommunizmusban is a pártfunkcionáriusok fényképeivel voltak tele az újságok, folyóiratok címlapjai. Ezzel kapcsolatos a hírhedt román diktátorcsaládról szóló vicc: Nicu Ceausescu, a család elsőszülöttje, az aranyifjú így szól szüleihez:

- Hadd indítsak valamilyen szexlapot, vagy egy Playboy-félét. Legyen egy ilyen Romániában is. Haladjunk mi is a korrall!
- De fiam, hát hogy néznénk ki anyáddal hetvenévesen, anyaszült meztelenül a címlapon?

Brezsnyev, Kádár és Ceausescu meghal. Magához szólítja őket az Isten, majd így szól Brezsnyevhez:

- Ismersz engem?
- Ismerlek, te vagy az Isten!
- Jól van! – hangzik a válasz.
- Ül ide a jobb oldaladra.

A következő Kádár:

- Ismersz engem?

- Ismerlek, te vagy az Isten!
  - Rendben! Üljetek ide a bal oldalamra.
- Végül Ceausescunak is felteszi a kérdést:
- Ismersz engem?
  - Ismerlek, csak nem tudom, hogy miért ülsz a helyemen.

Angyalai jelentik az úrnak, hogy van egy ember a Földön, aki azt állítja magáról, hogy ő az Isten. A Mindenható hívatja Ceausescut.

- Ki vagy te?
  - Én vagyok az Isten.
- Szemrehányóan mondja az Úr:
- Én teremtettem az eget, a földet, csak nem tagadod?
- S előtte mi volt? – kérdez vissza Ceausescu.
- Káosz.
  - Na látod, azt teremtettem én...

A Ceausescu házaspár végórát ez a vicc örökölte meg:
„Országomat egy egérlyukért! Cím a kiadóban.”

- Miért nincs több Ceausescu vicc?
- Mert lelőtték a poént.

Ceausescu meghal, és nem fogadják be a mennyországba, hanem lezavarják a pokolba. Egy hét múlva rémült dörömbölés a mennyország kapuján, Szent Péter kinyitja a kaput, és meghökkenve látja, hogy a küszöbön három ördög áll.

- Hát ti mit kerestek itt? Nektek a pokolban lenne a helyetek.
- Mi vagyunk az első politikai menekültek...

Az Úr nem elégszik meg az angyalaitól kapott értesülésekkel, és elhatározza, hogy maga jár utána a dolgoknak. Úgyis régen látta a Földet, ideje ismét ellátogatni az emberek közé. Először a washingtoni Fehér Ház felé tart, ahol egy lépcsőn üldögélő, gondokba merült emberrel találkozik. Megszólítja, és hamarosan kiderül, hogy a férfi az USA elnöke.

- Hát miért búsulsz itt, fiam?
- Hogyne búsulnék Atyám, hiszen Kínának több a lakosa, a Szovjetunióknak nagyobb a területe, tőlük féltém a népemet.
- Ne félj semmit! Gondolj arra, hogy ti sokkal, de sokkal gazdagabbak vagytok, és azok is maradtok. Az elnök láthatólag megvigasztalódik, az Úr pedig tovább vándorol. Felkeresi Pekinget. Az elnöki palota lépcsőjén szintén egy gondokba merült embert talál. Hamarosan kiderül, hogy ő a kínai államelnök. Az Úr tőle is megkérdezi:

**– Óvatosabban a folyosókon jóember!
Itt a Parlamentben elég sok probléma
van a szőnyeg alá söpörve.**

- Miért bánkódsz fiam? Hátha segíthetek!
- Ezen úgy sem tudsz. Az a gondom, hogy az USA gazdagabb, és a Szovjetuniónak nagyobb a területe, mint Kínáé. Tartok is tőlük.
- Ezért ugyan nem kell búsulnod, hiszen ti többen vagytok, mint a másik kettő együttvéve.

A kínai elnök is láthatólag megnyugszik, és az Úr folytatja vándorútját. A moszkvai Kreml lépcsőjén az előzőekhez hasonló jelenet fogadja, ott is az államelnökkel van dolga. Újra csak megkérdi:

- Miért vagy olyan nagy gondban? Ti ugyan nem hisztek a létezésben, de azért segíthetek.
- Hogyne lennék gondban, amikor az USA gazdagabb, Kína pedig népesebb a Szovjetuniónál.
- Hát ezért igazán nem kell búsulnod. A te hazád a legnagyobb a világon!

Az elnök láthatóan megnyugszik. Az Úr végül felkeresi hazánkat. A Parlament lépcsőjén itt is egy búslakodó férfi fogadja. Hamarosan kiderül, hogy ő az államelnök. Az Úr megszólítja:

- Hát téged mi bánt, édes fiam?
- Jaj, édes jó Istenem, nézz szét ebben az országban.

Az Úristen szétnézett, és nem szólt egy szót sem. Letelepedett a magyar államelnök mellé, és azóta is együtt sírnak.

Itt a világvége:

A Jóisten megelégteli, amit mi emberek művelünk a Földön. Ezért színe elé rendeli Reagen amerikai elnököt, Gorbacsov szovjet pártfőtitkárt, valamint Kádár Jánost, a magyar kommunista párt első titkárát. Közli velük, hogy kapnak két évet. Ha ez alatt a két év alatt nem sikerül rendet teremteniük, vége a világnak.

Reagen elnök otthon összehívja a kongresszust, a szenátust és mindazokat az államférfiakat, akiket kell, s bejelenti, hogy reménytelennek látja a helyzetet. Két év túl rövid idő ahhoz, hogy akár a Nyugat-Európában állomásozó amerikai csapatok kérdésében, akár más ügyekben pozitív előrelépést hozzanak a tárgyalások. Neki az a véleménye, hogy az állam töröljön el minden korlátozó intézkedést az állampolgárokkal szemben. Ki kell nyitni a börtönök kapuit, s fel kell szólítani a lakosságot, hogy imádkozzék.

Gorbacsov hazaérve összehívja a párt központi bizottságát, a Legfelső Tanács két házát, és bejelenti az elvtársaknak, hogy egyszerre két rossz híre is van: Az egyik, hogy van Isten..., a másik pedig az, hogy ő, mint a Szovjetunió első számú vezetője megoldhatatlannak látja a helyzetet. Két év túl rövid idő ahhoz, hogy a Kelet-Európában „ideiglenesen” állomásozó szovjet hadseregcsoportokat visszarendeljék, és a KGST-t feloszlassák. Ő csak annyit tehet, hogy azonnal visszavonja az alkohol-

ellenes intézkedéseit. Ki kell hirdetni az általános amnesztiát, meg kell nyitni az állami raktárakat, s hagyni kell, hogy a lakosság kitombolhassa magát. Ha már úgy is mindenek vége.

Kádár hazamegy, összehívja a központi bizottságot és a parlamentet. Aztán ragyogó arccal a szónoki emelvényre lép, és ünnepélyesen bejelenti:

– Elvtársak! Van még két évünk!

Ugyanez más változatban:

Az Isten felhívhatja magához Brezsnyevet, Reagant és Herzógot. Közli velük, hogy a világ bűnein megutálkozva két hét múlva óriási felhőszakadást küld a Földre, ismét özönvízzel pusztítja el a vétkekes emberiséget. Ezután elbocsátja a három vezetőt.

Hazaérkezésekor Brezsnyev felszólal az SZKP kongresszusán:

– Elvtársak, a hatodik ötéves tervet két hét alatt teljesíteni kell!

Hazatér Reagan is:

– Uraim, két hétig mindenki azt csinál, amit akar!

Az izraeli államfő televíziós beszédet intéz a néphez:

– Izrael polgárai! Két hét alatt mindenki tanuljon meg úszni...

Carter Brezsnyev szemére hányja a szovjet zsidókkal szembeni diszkriminációt. Brezsnyev azt mondja:

– Kérem, nálunk egyáltalán nincs semmiféle zsidóellenes diszkrimináció, a kétszáznyolcvan tagú moszkvai Filharmonikus Zenekarban például nyolcvanhárom zsidó van! Hány zsidó van a New York-i Filharmonikusoknál?

Erre Carter izgatott telefonálgatás után:

– Sajnos fogalmunk sincs róla.

A demokratikus államokban élők elképzelni sem tudják, hogy a „vasfüggöny” mögött milyen üldöztetésnek voltak kitéve az emberek. Jól jellemzi ezt a helyzetet az alábbi megtörtént eset:

Az 1950-es években meghurcolt hazánkfia a forradalom után megnyílt nyugati határon át Ausztráliába disszidált. Ott meghívták egy magyar klubba, hogy a nagy gazdasági világválság idején kivándorolt magyar családok gyerekeinek beszéljen a kommunista hatalomátvétel utáni szörnyű időről. Élménybeszámolója során kitért a deportálásokról, ártatlan emberek tízezreinek az elítélésére.

– A hatalom éjjel hurcoltatta el a lakásukból a feltételezett ellenségeit, és senki nem hallott róluk többé.

Döbönt hallgatás. Az egyik, már kint született fiatal megkérdi:

– Volt már akkor telefon Magyarországon?

– Hát persze hogy volt.

– Akkor miért nem hívták a rendőrséget?

Bemegy egy magyar turista egy New York-i kalapüzletbe. Kalapot szeretne venni, de nincs elegendő dollárja, ezért megkérdezi, fizethet-e forintban.

– Még sosem láttam magyar forintot – mondja a boltos. – Mutassa!

A magyar előkotor egy papír tízforintost.

– Ki ez a fickó? – kérdi a boltos.

- Petőfi Sándor, a legnagyobb magyar költő. Egyike volt a márciusi ifjaknak, akik kirobbantották az 1848-49-es szabadságharcot. A segesvári csatamezőn esett el, amikor az osztrákok és az oroszok leverték a függetlenségi harcot.
- Istenem, micsoda szörnyűség... Na, és ki ez itt a húszforinton?
- Ő Dózsa György, aki egy parasztlázadás élére állt a 16. században. A lázadást leverték, Dózsát kivégezték, és izzó trónon megégették...
- Na jó, jó. És ki van az ötvenesen?
- Rákóczi Ferenc, egy másik sikertelen függetlenségi harc vezére. Törökországi száműzetésben kellett leélnie az életét.
- Gondolhattam volna... És a százason?
- Ő Kossuth Lajos, az 1848-49-es szabadságharc vezéralakja. A háború elvesztése után neki is menekülnie kellett...
- Micsoda szerencsétlen nemzet lehet az, amelynek ilyen hősei vannak. Tudja mit drága barátom: fogja, itt a kalap ingyen, vigye csak.

A szociológusok világszerte felmérést végeztek. Csupán egy kérdést tettek fel, ami így hangzott:

„Kérem mondja el, mi a véleménye a Föld más országaiban tapasztalható élelmiszerhiányról.”

Az eredmény katasztrofális volt:

- Afrikában nem tudták, mi az „élelmiszer”.
- Kelet-Európában nem tudták, mi a „vélemény”.
- Nyugat-Európában nem tudták, mi a „hiány”.
- A Közel-Keleten nem tudták, mi a „kérem”.
- Az USA-ban nem tudták, mi az, hogy a „Föld más országaiban”.

Az öreg halász kifog egy aranyhalat. A hal könnyörögni kezd:

- Nézd öreg halász, nem mész velem semmire. Kicsi vagyok és szálkás... Dobj vissza! Cserébe teljesítem egy kívánságodat.
- Rendben van... Nos, világéletemben gazdag, szép herceg szerettem volna lenni, akit szeret a nép...

A halász visszadobja a halacskát, mély álomba zuhan, s arra ébred, hogy valaki rázza a vállát:

- Felség, ébredjen fel!

Ferenc Ferdinánd felriad:

- Mi az? Mi történt? Hol vagyok?
- Felséged elszunyókált az úton, Szarajevóban vagyunk.

A szegény ember kifog egy aranyhalat, amely így szól:

- Kérlek erressz el, teljesítem három kívánságodat.
- A fenét! Megyünk az aranyműveshez!

– Na, most már kezd nagyon elegendem lenni!
Nem érdekel, hogy "nehéz időket élünk".
A három kívánság, az három kívánság,
és eszem ágában sincs engedni belőle.

A paraszt kifog egy aranyhalat a tóból, mire az megszólal:

- Teljesítem egy kívánságodat, kérj bármit!
- Jó! – mondja a paraszt – Ne legyen benned szálla!

A szegény ember horgászik, miközben kifog egy aranyhalat.

- Na paraszt, ha visszadobsz a vízbe, akkor kívánhatsz hármat.
- Anyád a paraszt!

– Hogy lehetsz ennyire ostoba, Béla, hogy visszadobsz egy háromkilós aranyhalat, csupán azért, mert homályos ígéretet tesz néhány piti kívánságod teljesítésére! Tisztára úgy viselkedsz, mintha nem lennél már túl négy választási kampányon!

A nyiszlett, szemüveges férfi kifog egy aranyhalat a tóból. A halacska váratlanul megszólal:

- Szia! Te ki vagy?
- A férfi elcsodálkozik, majd kihúzza magát válaszul:
- Én vagyok Rambó! Hát te ki vagy? A kis hal végigméri, és így szól:
- Én meg a Cápa II.

Környezetünkkel mit sem törődő társadalmunk már ezt a közkedvelt viccet is módosította:

A horgász a szennyes folyóban kifog egy aranyhalat. A láthatóan megkönnyebbült hal így szól:

- Teljesítem három kívánságodat... csak ne dobj vissza!

Új idők, új gazdagok.

Az újjgazdag horgászik a Balaton partján suhogó joggingban, karján, nyakán vastag aranylánc, szénszálas szuper horgászbót. Mögötte a legújabb Mercedes, mindenféle extrákkal felszerelve. Egyszer csak kifog egy aranyhalat, megnézi, majd fitymálva visszadobja a tóba. Az aranyhal bosszankodva dugja ki a fejét a vízből:

- És mi van a mesebeli három kívánsággal?

A milliomos vállalkozó fölényesen:

- Na jó, mondjad...

Sokan az ipari katasztrófából is viccet csinálnak:

A horgász kifogja az aranyhalat a ciános Tiszából.

- Horgász, az összes kívánságod teljesítem, ha nem dobsz vissza.

Az agresszív kismalac aranyhalat sütöget a parton. Arra megy a nyuszi:

- Kismalac, miért nem engedted vissza? Teljesítette volna három kívánságod!
- Teljesítette is!

koltozta.

– Ne legyél már annyira éhes, kismadár! – mondtam neki, és ennyiben maradtunk.

Jó éjszakát, gyerekek, álmодjatok szépeket!

Egy Hófehérke nevű hajadon súlyos mérgezési tünetekkel dőlt ágynak. A hét belgyógyászból álló konzílium tanácstalanul toporgott körülötte. Már-már lemondtak a szerencsétlen teremtésről, amikor megérkezett Királyffy professzor.

– Törpék vagytok! – mondta tehetetlen kollégáinak. – Ilyen esetekben csupán egyetlen dolog segít. Ajkunkkal megérintjük a beteg emésztőcsatornájának felső nyílását.

És megtette. Hófehérke viharos gyorsasággal felgyógyult. Mindazonáltal úgy véljük a módszer a betegség megelőzésében lehet igazán hatásos.

Piroska:

– Nagymama, mért olyan nagy a szemed?
Nagymama, mért olyan nagy a szád?
Nagymama, mért olyan nagy az orrod?

Farkas:

– Piroska, menj már innen azzal a nagytóval!

Piroska ballag az erdőben. Karján kosárka, benne uzsonna a nagymamának. Az erdő virágos rétjén megáll, és elkezd virágot szedni a nagyinak. Ám hirtelen megjelenik a farkas.

– Szia Piroska! Mit csinálsz itt?

Riporter kérdezi az agg milliomost, hogyan gazdagodott meg.

– Amikor 20 éves voltam, a legnagyobb gazdasági válság közepén, az utolsó dolláromon almákat vettem. Kifényesítettem mindet, és két dollárért eladtam őket. Másnap a két dolláron megint almákat vettem.

– És ezt addig csinálta, amíg milliomos lett?

– Nem, csak három napig. Aztán a feleségem nagybátyja meghalt, és ránk hagyott kétmillió dollárt.

Modern gyermekmese:

Szervusztok gyerekek! Remélem, ágyban vagytok már! Ma este az éhes kismadáról mesélek nektek. Történt egyszer, hogy nagyon éhes lett a kismadár.

– Éhes vagyok! Éhes vagyok! – ri-

Piroska megfordul, és így szól:

- Elmész te a jó bűdös francba, farkas. Ne szórakozz velem, mert csupasz kézzel megnyúzlak, és kiterítem a bundádat a nagymama ágya elé lábtörlőnek!

A farkas megszeppenve dünnyögi:

- Jé, hogy megváltozott ez a mese!

A Piroska és a farkas mese modern köntösben:

Ha a Grimm fivérek ma írnák meséiket, akkor Piroska nem indulna el engedelmesen a nagymamához, hanem így felelne:

- Te anyu, semmi kedvem sincs a nagymamához menni. Az út az erdőn át halálosan unalmas. Azon kívül nagy az ezeréves sztorijaival az agyamra megy. Ha valamire szüksége van, hívja a szociális szolgálatot. Ezt a piros sapkát pedig kidobhatod, mert már kiment a divatból. Egyébként is most zöldre festem a hajam. Örült jól fog állni.

Türelmetlen farkas:

- Nagymama, miért olyan nagy a szemed?
- Hogy jobban lássalak!
- Nagymama, miért olyan nagy az orrod?
- Hogy jobban érezzem a kalács illatát!
- Nagymama, miért olyan nagy a füled?
- A számat kérdezd már, a számat!

Beszól a farkas a gidáék házába:

- Nyissatok ajtót, én vagyok a ti mamátok, tele van friss tejjel a tőgyem.
- Hazudsz farkas, mi a mamát söréért küldtük!

Az éhes farkas elkapja a nyuszt, és be akarja kebelezni.

- Jaj farkas – mondja a nyuszi –, ha már vége az életemnek legalább annyit engedj meg, hogy mielőtt megölnél, eljárjam a haláltáncot.
- Na jó – egyezik bele a farkas –, annyit még várhatok.

A nyuszi lépegetni kezd:

- Sej egyet balra, kettőt balra, hármát balra, négyet balra, ötöt balra... futás!

A farkas fejcsóválva néz utána:

- Milyen hülye koreográfia!

Nyuszika ül az erdő szélén és gépel a számítógépén. Arra megy a róka és megkérdi:

- Mit csinálsz nyuszika?
- Írom a diplomamunkámat.
- Na és miből írod?
- Hát, arról, hogyan védekezzenek a kis állatok a ragadozókkal szemben.
- Ne hülyéskedj nyuszika! Te ehhez nem értesz!
- Ha nem hiszed róka, gyere be velem a bokorba, mindjárt megmutatom!

Be is mennek a bokorba. Nagy csatazaj, a róka kirepül a bozótból, és fejvesztve elrohan. Nyuszika előjön, és folytatja az írást. Arra megy a farkas:

- Mit csinálsz Nyuszika?
- Írom a diplomamunkámat.
- És miből?

- Hogyan védekezzenek a kis állatok a ragadozókkal szemben.
- Na ne nevetess, te ehhez nem értesz!
- Ha nem hiszed, gyere velem a bokorba, majd megmutatom!

Be is mennek a bokorba. Nagy zajjal kirepül a farkas és elrohan. Nyuszika folytatja a gépelést. Kisvártatva jön a medve:

- Mit gépelsz nyuszika?
- Írom a diplomamunkámat.
- És milyen témából?
- Hát, hogyan védekezzenek a kis állatok a ragadozókkal szemben.
- Jaj, ne röhögtess! Te ehhez nem érthetsz!
- Ha nem hiszed, gyere be velem a bokorba, megmutatom, milyen profi vagyok.

Be is mennek. Nagy csihi-puhi, kirepül a medve a bozótból és elszalad. Kilép a Nyuszika a bokorból, utána előjön az oroslán:

- Látod Nyuszika, nem megmondtam! Nem az a lényeg, hogy miből írod a diplomamunkádat, hanem, hogy ki a konzulensed!

A klasszikus mesék modern átírata:

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren is túl, az üveghegyen is túl, ott ahol a madár se jár, ott ahol a kurta farkú malac túr, ott lakott egy királyfi. Egy reggel felébredt, kinézett a palota ablakán és elgondolkozott:

- Hű, de piszok messze lakom!

A királyfi vágtat lován, egyszer csak meglát egy szépséges királykisasszonyt, ahogy egy vár erkélyén áll. Rögtön feltámad benne az érzélem, s felmegy hozzá.

- Szépséges királylány, egyetlen vágyam van csak: légy az enyém!
- Jaj, jaj, királyfi, tudod az én uram a hétfejű sárkány, ha itt talál, miszlikbe aprít téged!
- Semmi baj, királylány. Odaállítottam a lovamat az ablak alá, ha jön a sárkány csak kiugrom az ablakon, és elvágtatok.

Hát, mennek a dolgok, ahogy kell, egyszer csak csöngetnek. A királyfi azonnal kiveti magát az ablakon. A királylány:

- Ki az?
- Jó napot kívánok, a ló vagyok, csak szólni jöttem, hogy eleredt az eső, és beálltam az eresz alá.

A sárkány elrabolja a királylányt. A királyfi persze elindul, hogy kiszabadítsa, de útközben rádöbben, hogy a sárkány egy nagy és erős tűzokádó vadállat. Elmegy Jackie Chan-hez, és két év alatt, kemény munkával megtanul kung-fuzni. Aztán elmegy Schwarzeneggerhez, és újabb két év alatt alaposan kigyúrja magát. Végül pedig beiratkozik Rambo-hoz, egy három éves hőstovábbképzésre. Miután elég önbizalomra tett szert, elmegy a sárkányhoz, és bekiabál:

- Hé, sárkány! Gyere ki!

A sárkány kijön:

- Mi kéne?
- Add ki a királylányt, vagy nagyon megjáród!
- Bánom is én, vidd innen ezt a hisztis libát, ha annyira kell!

A páncélos lovag bőszen közelít a sárkány barlangjához, hogy megküzdjön vele, mire a sárkány:

- Na ne, már megint konzervkaja...

Az agresszív kismalac mohón majszol egy mogyorós csokit. A nyuszikának már csorog a nyála, nem bírja tovább:

- Te malacka! Én még sohasem ettem ilyen csokoládét!
- NEM IS FOGSZ!

Az agresszív kismalac sétál az erdőben. Egyszer csak előtte áll a jóságos tündér.

- Szervusz kismalac. Ma veled találkoztam először, ezért kérhetsz valamit, és én teljesítem a kívánságodat.
- Dögölj meg!

Egy srác találkozik az erdőben egy tündérral.

- Mivel épp jó kedvem van, teljesítem két kívánságodat.
- Csak kettőt? Legyen már három, mindig annyi szokott lenni.
- Oké, legyen három. Mi a másik kettő?

Egy középkori tanmese szerint így járnak a válogatós lányok:

Egy nagy tiszteletnek örvendő család igen szép lányának sok kérője volt. De ő mindegyikben talált valami kivetnivalót, ezért egyikhez sem ment férjhez. A kézfogást oly sokáig halogatta, hogy időközben 30 éves lett. Midőn már a szülei is sürgették az esküvőt, sebtében kiválasztott egyet a kérői közül. A férfiú híres és gazdag családból származott, de bizony kissé púpos volt. Az esküvő után a fiatalasszony elment az urával egyik birtokára mulatozni, ahol több korábbi kérőjével is találkozott. Az asztaltól felállva az egyikkel sétára indult, és a közeli mogyorós mellett beszélgettek. Férjét látva a deli legény igen csak érdeklődött mi lehet az oka, hogy oly sok fess ifjú kérését megvetve egy ilyen visszataszító emberhez kötötte az életét.

- Uram! Erre a kérdésre nehéz felelni – mondta a fiatalasszony. Addig is metsszen nekem az úr ezekről a bokrokról egy szép pálcácskát. Közben tovább beszélgettek. Az ifjú ezalatt buzgón fürkészte a mogyoróbokrokat, hol találhatna kifogástalan vesszőt rajtuk. Látott ugyan szépeket, de közelebről szemügyre véve vagy rövidek, vagy túl vastagok, illetve túl vékonyak voltak. Gondolta odébb majd talál szebbeket is. Végül kiértek a mogyorósból, és közben bealkonyult. A sötétben már nem mehetett vissza, mert alig látott, így nem tehetett mást, mint a szélő bokorról levágott egy keze ügyébe eső vesszőt.
- Ez micsoda uram? – kérdezte a fiatalasszony, látva az átnyújtott göcsörtös pálcát. Előbbre ennél sokkal szebbeket is hátrahagyott az úr!
- Az igaz – felelte az ifjú – de most már nem tudok visszamenni érte. Aztán így vigasztalta beszélgető partnerét: Nem sokat számít, ha a pálcá kissé görbe, attól még használható. A semminél ez is többet ér. Erre a fiatalasszony elnevette magát, és így szólt:
- Na látja, itt a felelet az úrnak az iménti kérdésére.

Egy férfi élete végéig agglegény maradt, mivel folyton a tökéletes nőt kereste. Hetvenéves korában valaki megkérdezte tőle:

- Ön egész életében csak utazott. Amerikától Ázsiáig tűvé tett minden földrészt. Egyetlen tökéletes nőt sem talált?

Az öregember nagyon elszomorodott, és ezt mondta:

- De, egyet találtam. Egy szép napon rátaláltam a tökéletes nőre.
- És aztán mi történt? Miért nem vette feleségül?
- Mert ő meg a tökéletes férfit kereste.

Azoknak, akik állandóan amiatt aggódnak, hogy ételük, italuk árt-e a szervezetüknek, itt az összefüggés a táplálkozás és az egészség között. Megkönnyebbülés végre megtudni az igazságot a sok téveszme után:

- A japánok nagyon kevés zsírt fogyasztanak, és kevesebb náluk a szívinfarktus, mint a magyaroknál.
  - A mexikóiak nagyon zsírosan étkeznek, és kevesebb náluk a szívinfarktus, mint a magyaroknál.
  - A kínaiak nagyon kevés vörösbort fogyasztanak, és kevesebb náluk a szívinfarktus, mint a magyaroknál.
  - Az olaszok sok vörösbort isznak, és kevesebb náluk a szívinfarktus, mint a magyaroknál.
  - A finnek leszoktak az alkohol mértéktelen fogyasztásáról, és kerülik a koleszterinben dús ételeket, ezért kevesebb náluk a szívinfarktus, mint a magyaroknál.
  - A németek sok sört isznak, sok kolbászt esznek, és kevesebb náluk a szívinfarktus, mint a magyaroknál.
- Mi ebből a tanulság?
– Egyél, igyál azt és annyit, amennyi jól esik. Úgyis azért fogsz megdöglenni, mert magyar vagy!

Egy amerikai, egy orosz és egy a magyar beszélgetnek a vendéglőben:

- Fogadjunk ezer dollárba – szól a magyar –, hogy nem tudjátok megetetni a macskával a mustárt!

Hozatnak a pincérrel egy macskát. Az amerikai rendel két szelet borjómájat, az egyiket megkeni mustárral, a másikat ráborítja, és odaadja a macskának. Az elkezd rágni, de ahogy a mustárhoz ér, prüszköl, és otthagyja az egészet. Az orosz behozat egy tányér mustárt, majd korbácsot vesz elő. Megfogja a macskát, az orrát beleveri a mustárba, közben a korbáccsal veri az állatot. A macska prüszköl, keservesen nyávog, de nem eszi a mustárt. A magyar mosolyog. Az ölébe fekteti a macskát, simogatja, majd hirtelen mozdulattal felemeli a macska farkát, és jókora adag mustárt csap a fenekére. A szerencsétlen állatot csípi a mustár. Leugrik, és kétségbeesetten forogva nyalja a fenekét. Közben sivít, vernyog, és kénytelen-kelletlen tisztára nyalja a hátsó fertályát.

- Látjátok, így kell ezt csinálni – mondja a magyar.

Egy New York-ban lakó magyar ismerős dicsekedett vele, hogy milyen fineszesen oldotta meg hulladékproblémáit a nagy városi szemétszállító-sztrájk idején. A metropolisz szemetesei kilenc napon át nem dolgoztak, ezalatt szinte elöntötte az utcákat a háztartási hulladék. A leleményes magyar nem elpasszolni igyekezett valahogy a szemetét, hanem felkereste a szomszéd boltot, hogy elvinne tőlük néhány nagyobb üres dobozt, amelyet természetesen örömmel oda is adtak neki. Otthon az összes szemetét beleöntötte a kartondobozba, amelyet becsomagolt a karácsonyról maradt díszpapírba, és átkötötte szalaggal. A vonzó ajándékdobozzá varázsolt csomagot betette kocsija anyósülésére, majd elhajtott egy forgalmas műszaki bolt elé. Mielőtt bement volna, az utcán hagyott kocsiját jobb oldali ajtaját „véletlenül” résnyire nyitva hagyta. Mire a bevásárlásból visszatért, a csomagnak lába kelt. A férfi három alkalommal ürítette ki kukáit ezen a módon, mindháromszor sikeresen.

Két magyar turistalány utazik a párizsi metróban. Velük szemben egy hatalmas orrú férfi áll.

- Nézd – mondja az egyik magyar lány – olyan, mint Cyrano... Hú, de mekkora orra van!
– Tényleg – nevet föl hangosan a másik. – Akárcsak egy uborka...

A nagy orrú férfi erre megszólal magyarul:

- Igen, de hazai termés!

Két idegenbe szakadt hazánkfia üldögél egy párizsi kávéház teraszán. Beszélgetnek, kinek hogyan alakult a sorsa azóta, hogy elhagyták hazájukat. Kihozza a pincér a kávéjukat. Az egyik réve-

dező tekintettel belekortyol a kávéjába, majd elfutja szemét a könny. A másik észreveszi ezt, s megkérdezi.

- Mi a baj, János?
- Hát, tudod Sándor, csak eszembe jutott az én drága jó édesanyám, akit már oly régóta nem látam, és aki egyedül van a távoli hazában... Vajon mi lehet vele?...
- Csendben üldögélnek tovább, majd a másik is belekortyol a kávéjába, az ő szemét is elfutja a könny.
- Mi van veled Sándor – kérdezi részvétellel a barátja.
- Hát tudod, nekem is eszembe jutott a te drága jó édesanyád, amiért nem szóltál, hogy ilyen kurva forró ez a kávé!

Az oroszok repülőgépet terveznek. Elkészül a gép, minden jónak tűnik, de a berepülésnél mindkét szárny letörik, és a gép lezuhan. Az oroszok átvizsgálják a roncsot, de nem jönnek rá, hogy mi lehetett a baj. Segítséget kérnek a német mérnököktől. A németek megvizsgálják a roncsot, áttervezik a szárnyat, megépítik az új gépet, de annak is letörik a szárnya, lezuhan. Erre az oroszok az amerikaiaktól kérnek segítséget. Az amerikai szakértők megnézik mindkét roncsot, áttervezik a szárnybekötést, és megépítik az új gépet. Azonban ennek sem bírja ki a szárnya, a berepülésnél letörik, és a gép lezuhan. Az oroszok végső elkeseredésükben a magyaroktól kérnek segítséget. A magyarok mindhárom roncsot tüzetesen átvizsgálják, és egy egyszerű perforációt terveznek szárnybekötésnek. Az oroszok csodálkoznak, de végrehajtják a berepülést, és csodák csodájára a gép minden vizsgálaton megfelel, a szárnya sem törik le repülés közben. Az oroszok megkérdezik a magyar mérnököket: Honnan tudták, hogy perforáció kell szárnybekötésnek? A magyarok így felelnek:

- Tudják, nálunk a WC-papír is perforálva van, és mindenütt szakad, csak ott nem...

A gencsapáti paraszt nyer a lottón. Úgy dönt, elutazik Tokióba. Kimegy a gencsapáti vasútállomásra, mondja a jegypénztárnál:

- Kérek egy jegyet Tokióba!
- Hát sajnos nem tudunk adni, menjen el a megyeszékhelyre, Szombathelyre.

Elmegy a bácsi Szombathelyre, mondja a jegypénztárnál:

- Kérek egy jegyet Tokióba!
- Hát sajnos nem tudunk adni, menjen el a fővárosba, Budapestre.

Megérkezik, mondja a jegypénztárnál:

- Kérek egy jegyet Tokióba!
- Hát sajnos nem tudunk adni, menjen ki a Liszt Ferenc repülőtérre.

Kimegy a repülőtérre, zárva van az 1-es terminál. Átballag a 2-es terminálra, és mondja a pénztárnál:

- Kérek egy jegyet Tokióba!
- Hát sajnos nem tudunk adni, menjen el Bécsbe!

Kimegy Bécsbe, végre kap jegyet Tokióba, elutazik. Három hétig dőzsöl, aztán elfogy a pénze, gondolja, haza kellene menni. Kimegy a tokiói vasútállomásra, mondja a jegypénztárnál:

– Kérek egy jegyet Gencsapátiig!

Jegyeladó:

– Gencsapáti alsó, vagy felső?

Az EU-revizorok kiszállnak falura, és sorra kérdezik a gazdákat:

– János bácsi, tart disznót?

– Hát már hogyan tartanék fiam.

– És mivel eteti?

– Hát, moslékkal.

– Sajnos János bácsi az fertőzésveszélyes, kényszervágást kell előírnunk!

János bácsi elmegy este a kocsmába, és panaszkodik:

– Fiúk! Ha kiszáll hozzátok az EU-revizor, ne azt mondjátok, hogy moslékkal etetitek a disznót, mert akkor elkobozzák, és kutyaeledel lesz belőle!

Másnap a szomszéd Józsi bácsihoz mennek ki az EU-revizorok.

– Józsi bácsi! Tart disznót?

– Hát már hogyan tartanék fiam.

– És mivel eteti?

– Moslékkal nem, hanem halliszttel!

– Sajnos Józsi bácsi az fertőzésveszélyes, kényszervágást kell elrendelnünk!

Józsi bácsi elmegy este a kocsmába, és azt mondja:

– Fiúk! Ha kiszáll hozzátok az EU-revizor, azt ne mondjátok, hogy halliszttel etetitek a disznót, mert akkor kényszervágás!

Másnap a másik szomszédhoz, Pista bácsihoz is kiszállnak ki az EU-revizorok.

– Pista bácsi! Tart disznót?

– Hát már hogyan tartanék fiam.

– És mivel eteti?

– Hát moslékkal nem. Halliszttel sem... Adok nekik 5 eurót, oszt arra költik, amire akarják!¹⁴⁸

A munkaügyi ellenőr meglátogatja a falusi gazdálkodót.

– Szeretném, ha mondana pár szót az alkalmazottairól, és hogy mennyit keresnek magánál! – mondja neki.

– Hát, lássuk csak! – kezdi a gazda. – Van egy napszámosom, aki segít a földeken, havi 100 000 forintot adok neki, plusz szállást és ellátást. Aztán van egy szakácsnő, aki főz, és még az állatoknál is segít. Ő 80 000-et kap, plusz szállást és ellátást. Ja, és van ez a félnótás, aki napi 16 órát dolgozik, hétvégeken is, és havonta csak egy húszast keres. Emellett fizeti a rezsit meg az ellátást is.

Az ellenőr szeme felcsillan:

– Hoppá! Ez ám a kizsákmányolás! Ezzel a félnótással akarok beszélni!

Mire a gazda:

– Na, hát ez lennék én...

Idősebb házaló ügynök magyarázza a fiatalabb kollégájának:

¹⁴⁸ Ezt a viccet az Európai Unió meglehetősen túlzó állatjóléti direktívái születték. A rendelkezés nagy hangsúlyt fektet a disznók táplálására is. Eddig azt ették, ami a gazda asztaláról lekerült. 2010-től azonban nem lehet ételmaradékkal etetni a sertéseket. Nekik külön koszt jár, mert vigyázni kell az egészségükre. (Ezeknek a kabarészámba menő intézkedéseknek részletes ismertetése az „Ezoterikus Világ” című folyóirat végén található. Érdemes elolvasni, mert ennél a viccnél is humorosabb. Pedig nincs benne semmi túlzás. Csak azt tartalmazza, amit az EU-bürokraták előírtak.)

- Tudod, minden üzletkötés sikere azon múlik, hogy amikor becsengetsz, és ajtót nyit a háziasszony, mi az az első öt szó, amit mondasz neki!
- Igen? És te mit szoktál nekik mondani?
- Én azt, hogy: Kisasszony, itthon van az édesanyja?"

Művészekről, írókról, költőkről, újtatókról, feltalálókról szól ez a minden korban aktuális vicc:

- Mondja, mit csinál egész nap?
- Naiv kérdés. Reggel 6-tól este 10-ig dolgozom.
- Szegény ember. És van valakije, aki eltartja?

Ez a bölcs mondás csak nálunk születhetett:

- Híresnek lenni annyi, mint szegényen élni, és szoborként végezni.

A nyomor, a nélkülözés sokszor szárnyakat ad a feltalálóknak. Frappáns módon jellemzi ezt a helyzetet az egyik napilapunkban megjelent karikatúra. Ezen egy külföldre távozott magyar kutató nyilatkozik: „A Nobel-díjam története messzire nyúlik vissza. Az antigravitációs készülék terve még akkor fogalmazódott meg bennem, amikor otthon, Magyarországon nem tudtam megfizetni a buszbérlet árát.

Egyszer egy újságíró az Amerikában élő atomtudósokat faggatta a magyar „titokról”:

- Mi a titka annak, hogy a magyarok között oly sok világhírű tudós található.

Egyikük ezt válaszolta:

- Időben kell elmenni? (Magyarországról)

Honnan lehet tudni, hogy magyar vagy?

- Ha nehezen tudod elmagyarázni, hogy nálunk a családnév az első helyen van, vagyis ez nem a keresztnév.
- Ha az eljegyzési gyűrűdet az ellenkező oldalon viseled.
- Ha 5 percen keresztül tudsz egy lélegzetvétellel káromkodni úgy, hogy nem használod ugyanazt a szót kétszer.
- Ha el tudsz beszélgetni idegenekkel a buszon vagy az orvosra várva intim dolgokról, vagy természetes számodra, hogy az anyagi helyzetükről érdeklődsz.
- Ha tudod, hogy a Micimackó és a Flinstone család sokkal viccesebb szinkronizálva.
- Ha mindenkinek elmondod, hogy a Rubik kocka magyar találmány.
- Ha tudod, hogy számarányunkat tekintve mi büszkélkedhetünk a legtöbb Nobel-díjjal.
- Ha tudod, hogy a világ legszebb női Magyarországon található.
- Ha közlöd, hogy van névnapod, és senki nem érti, mire jó az. Azt meg aztán végképp nem értik, hogy nálunk miért nagyobb ünnep a névnap, mint a születésnap.
- Ha a vonat még el sem hagyta az állomást, de te már eszed a szendvicset.
- Ha gyerekként folyton sárgarépát kellett enned, és arra a kérdésedre, hogy „miért?”, a szüleid azt válaszolták, hogy „azért, hogy jobban tudj fütyülni”.
- Ha esküszöl arra, hogy a fokhagyma és a mézes tea egy nap alatt kiűzi belőled a nyavalyát.
- Ha számodra a paprika legalább olyan fontos fűszer, mint a só és bors.

– Az, hogy egyre csúszunk lefelé, nekünk magyaroknak ismerős helyzet. Amit itt meg kell tanulnunk az, hogy ezt közben élvezzük is.

- Ha gyümölcsből is csinálsz levest, és ezt nem az étkezés végén, desszertként fogyasztod.
- Ha madártejet eszel desszertnek.
- Ha több tejfölt használsz, mint ketchupot, és el tudod magyarázni, hogy mi a tejföl.
- Ha szereted a Túró Rudit, de nem tudod elmagyarázni a külföldieknek mi az.
- Ha tudod, mi az a pogácsa, dobos torta, kürtös kalács, főzelék, túrógombóc.
- Ha arról próbálsz meggyőzni a külföldieket, hogy ne egyenek görögdinnyét Szeptember 5-e után, mert a Lőrinc belepisilt.

Egy magyar család kiköltözik az USA-ba, a kisgyereket beadják az oviba. Az első szülői értekezleten az óvónő mondja az anyukának:

- Vigyék el pszichológushoz a gyereket, megmagyarázhatatlan kegyetlenség, agresszivitás ütözik ki rajta.
- Miért, mit csinált?
- Égő csigát rajzolt – mondja az óvónő.
- Égő csigát? De hát ez igen egyszerű. A magyar gyerekek a csigát így hívogatják ki a házukból: Csigá-bigá gyere ki, ég a házad ideki... Talán volt más is?
- Hát, mindenféle sérült madarakat rajzol, például a múltkor egy vak madarat – így az óvónő.
- Hm, hogyan? Ja, igen. Ön nem hallotta azt a kedves magyar mondókát, hogy Csip, csip, csóka, vak varjúcska?
- Na, jó. De a csonka tehén mégiscsak durva.
- Csonka tehén? Hm... Ja, igen. Egy nagyon helyes kis dalocskánk van: Boci, boci tarka, se füle, se farka...
- Mondja, kedves anyuka, semmi vidám, kedves dalocskát nem énekelnek a magyar gyerekek?
- Dehogynem. Ott van például a Süss fel nap, fényes nap, kertek alatt a ludaink megfagynak...

A külföldiek szerint a magyar nyelvet nehezen lehet megtanulni. Főleg akkor, ha logikátlan kifejezések is akadnak benne. Egy nálunk élő Fülöp-szigeteki fiúnak mégis sikerült tökéletesen elsajátítani a nyelvünket. Éppen ez okozta a félreértést. A helyi általános iskolában gyakran tartották a tornaórát az uszodában. Első alkalommal így szólt a tanár:

- Lépjen ki, aki nem tud leúszni 50 métert!

A fiú rettentő zavarban kilépett a sorból. A tanár csodálkozva kérdi:

- Hogyan lehet, hogy valaki az óceán közepén született, és ennyire ne tudjon úszni?

A fiú restelkedve magyarázza:

- A nagyapám még képes volt leúszni 35 méterre, az apám 30-ra, de nekem már csak 25-re futotta.

Egy idegenbe szakadt hazánkfia visszatelepül Magyarországra. Bemegy a találmányi hivatalba, hogy szeretné szabadalmaztatni legújabb találmányát, egy egérfogót.

- Hogyan működik? – kérdik a hivatalnokok.
- Ezt az új pengét odahelyezzük az egérlyuk elé. Bal oldalára ementáli sajtot, a jobb oldalára edami sajtot rakunk. Kijön az egér a lyukból. Balra néz, jobbra néz, hogy melyik sajtot választja, s közben a penge elvágja a torkát.
- Érdekes megoldás – mondja a szabadalmi hivatalnok –, de nem felel meg a magyar viszonyoknak. Túlságosan költséges, ugyebár kétféle sajt, egyik drágább, mint a másik, na meg az új penge ára... Szóval tovább kellene fejleszteni a találmányát. Két hét múlva a feltaláló ismét bemegy a szabadalmi hivatalba, s közli, hogy kifejlesztette a költségkímélő változatot.
- Hogyan működik?
- A hazai viszonyoknak megfelelően. Egy használt pengét elhelyezünk az egérlyuk előtt, és nem teszünk mellé semmit.

- És?
- Kijön az egér, elkezdi csóválni a fejét, hogy „itt sincs sajt, ott sincs sajt”, s közben a penge elvágja a torkát.

A feltaláló egy új légyfogót mutat be a szabadalmi hivatalban. Kis tál, félig vízzel. A belső oldalnak támasztva egy kicsi létrácska, a tálon keresztben pedig egy mézzel bekent lécs. A hivatalvezető meglehetősen szkeptikus:

- Hogyan működik ez az izé?

Erre a feltaláló:

- Hát kérem, a légy repdes az edény felett, és megérzi a méz illatát. Rászáll a lécre, és habzsolni kezd. Megszédül a méztől, és belesik a vízbe. Elkezd odaevickélni a létrához és...
- De hát akkor megmenekül, nem?
- Pont itt van a trükk! A létra harmadik foka el van fűrészelve!

Túl jól sikerült találmány:

- Professzor úr! – rohan lélekszakadva a tanári szobába egy vegyészhallgató. – Heuréka! Sikerült feltalálnom az abszolút oldószert. Ez húsz másodperc alatt a szó szoros értelmében mindent felold.
- Mindent?
- Az égvilágon mindent.
- Hm... Ez felvet egy érdekes problémát.
- Éspedig?
- Miben fogja tárolni?

A tudósok felfedezték a szerénység gént. Azonosítása azért tartott ilyen sokáig, mert elbújt a többi gén mögé.

Egy pszichiátertől kérdezi az asszisztense:

- Doktor úr, elárulná, hogyan ismeri fel, hogy egy páciensnek mentális problémája van, ha látólag teljesen egészséges?
- Ez nagyon egyszerű. – feleli a doki. – Felteszek neki egy olyan kérdést, amire bárki tudná a választ. Ha a páciens elbizonytalanodik, akkor biztos, hogy baj van.
- Például milyen kérdést?
- Például azt, hogy Cook kapitány háromszor utazta körül a Földet, és egyik útja során meghalt. Melyik volt az?

Az asszisztens gondolkodik egy kicsit, majd idegesen felnevet:

- Jaj, doktor úr! Nem mondana egy másik példát? Az az igazság, hogy sose voltam jó történelemből.

Édesanyja temetésén a lány találkozott egy férfival, akit eddig nem ismert. Azt gondolta, ez a férfi tökéletes. Annyira hitt abban, hogy ő álmai hercege, hogy beleszeretett, de sajnos nem kérte el a telefonszámát, a rokonok pedig nem tudtak segíteni, mert senki sem ismerte. Néhány nappal később a lány megölte a nővérét.

Kérdés:

- Mi motiválta testvére meggyilkolásában?

(Gondolkozz el rajta egy picit, mielőtt tovább olvasod a sorokat. Az első gondolatod számít!)

Válasz:

– Azt remélte, hogy a férfi megint eljön a temetésre! Ha helyesen választottál, úgy gondolkodsz, mint egy pszichopata.

Ez egy híres amerikai pszichológus tesztje, amivel azt derítik ki, kinek van gyilkos hajlama. Sok le-tartóztatott sorozatgyilkos vett részt a tesztben, és azt választották, ami feljebb olvasható.

Nemrég olvastam ezt az egyszerű jó tanácsot, és alkalmazva a benne javasoltakat, megtaláltam a belső békémet. A jó tanács a következő:

„Akkor találsz meg Belső Békédet, ha befejezed mindazt, amit megkezdted.”

A jó tanácsot megszívelve körülnéztem a lakásban, és megkerestem mindazt, amit félbehagytam. Aztán elkezdtem haladéktalanul befejezni a megkezdett tevékenységet:

- Megittam egy megkezdett palack fehérbort.
- Megittam egy megkezdett palack vörösbort.
- Megittam egy megkezdett palack konyakot.
- Megettem egy megkezdett doboz bonbont.
- Megettem egy megkezdett tábla csokoládét.
- Megettem egy megkezdett főtt, füstölt csülköt.
- Elszívtam egy megkezdett doboz cigarettát.
- Beszedtem egy megkezdett doboz nyugtatót.

Most már kiválóan érzem magam!
Megtaláltam a belső békémet!

Ez egy sajátos amerikai vicc:

A pszichológus házaspár kerékpározik az erdei úton. A feleség megcsúszik egy avarcsomón, elvágódik, és beleesik egy sáros árokba. A férje odarohan, és készségesen megkérdezi:

– Akarsz róla beszélni, drágám?

Két pszichológus megy az utcán. Egyszer csak az egyik elesik, eltöri a karját, betöri a fejét, ömlik belőle a vér. Elkezd veszetten ordítani. Erre a másik pszichológus odahajol hozzá:

– Akarsz róla beszélni?

Két pszichológus megy az utcán, amikor az egyik sikátorból nyöszörgést hallanak. Benéznek, látják, hogy egy férfi fekszik ott, a hasából kiáll egy kés, minden csupa vér, brutálisan összeszurkálták.

– Kérem, segítsenek! – nyöszörgi a férfi.

– A két pszichológus összenéz, majd sétálnak tovább. Az egyikük megszólal:

– Te, öregem, azt hiszem, aki ezt a brutális késelést elkövette, az igazán rászorulna a segítségünkre!

Két szociálpszichológus jön ki éjjel a kocsmából. A járdán találnak egy embert, aki vérbe fagyva üvölt a fájdalomtól.

– Te, feltétlen segítenünk kellene annak, aki ezt csinálta.

Baleset egy amerikai országúton. A helyszínre érkező mentőorvos kiségti az utast a taxi roncsai közül. A sértetlen taxisofőr kétségbeesetten kérdezi tőle:

– Doktor úr, súlyos a sérülése?

– Honnan tudjam? – Orvos vagyok, nem ügyvéd!

Ez szintén egy tipikus amerikai vicc, ami nálunk nem fordulhatna elő, legalábbis a történet vége biztosan nem következne be:

Egy kamionos az egész napi fárasztó vezetés után késő éjjel egy erdőszéli parkolóban próbál néhány órát aludni. A sötétben nem vette észre, hogy a parkolótól nem messze egy erdei tornapálya van. Éppen hogy csak hajnalodik, amikor egy kocogó bekopog a kocsija ablakán:

– Elnézést kérek uram, nem tudná megmondani, hány óra van?

A kamionos megnézi az óráját, és álmos hangon válaszol:

– Fél négy.

A kocogó hálásan megköszöni, majd integetve tovább fut. Kis idő múlva megint kopogtat valaki az ablakon, és ugyancsak afelől érdeklődik, hogy mennyi az idő. Így megy ez tovább, negyedóránként valaki mindig felébreszti. A végén a kamionsofőr nagyon mérges lesz, és kirak egy táblát az ablakára: „Nem tudom, hány óra van!” Ezután megpróbál újra elaludni. Már majdnem álomba merül, amikor kopogtatnak a szélvédőn. A kamionos kidugja a fejét az ablakon, és látja, hogy ott áll egy férfi melegítőben, és helyben futva így szól hozzá:

– Hat óra múlt tíz perccel, uram.

Amerikában, egy Isten háta mögötti településen:

– Halló, autós mozi?

– Igen, tessék!

– Kérem, hánykor kezdődik az előadás?

– Mikorra tetszik ideérni?

Fiatal tudós érkezik Afrikába kutatómunkára. Első kísérletét egy afrikai bolhával végzi. Leteszi maga elé az asztalra, és ráparancsol:

– Ugorj!

A bolha ugrik. Ez a jelenet megismétlődik párszor. Amikor kitépte valamennyi lábát, megint ráparancsol:

– Ugorj!

A bolha nem ugrik. Az ifjú tudós megismétli néhányszor a parancsot, egyre hangosabban, de a bolha csak nem ugrik. Ekkor leül az írógépe elé, és papírra veti első tudományos megfigyelését:

– Az afrikai bolha megsüketül, ha kitépi minden lábát.

A professzor úr vásárolni megy, s valamelyik üzletben otffelejti az esernyőjét. Sorra járja hát a boltokat, amelyekben megfordult, s keresi az elveszett ernyőt. Végül egy üzletben átadják neki.

– Látja – mondja a szórakozott professzor a boltosnak –, az egész belvárosban maga az egyetlen becsületes kereskedő... Mindenki más letagadta...

– Ön ilyen szép, napsütéses időben is esernyővel jár, professzor úr?

– Ejnye, ejnye... Látja, most meg elfelejtettem otthon hagyni!

A házvezetőnő benyit az idős professzor dolgozószobájába:

- Professzor úr, a végrehajtó áll az ajtóban. Mondtam neki, hogy ön házon kívül van, de nem hiszi el.

Az öreg szórakozottan felnéz a munkájából:

- Jó-jó, akkor mindjárt jövök és meggyőzőm én magam.

A professzort a felesége szép nyakkendővel lepi meg a házassági évfordulójukon.

- Nagyon kedves tőled – szól a professzor. – Légy szíves figyelmeztess, ha majd a te házassági évfordulód közeleg, hogy viszonzni tudjam.

Ez is egy megtörtént eset:

Az aggódó szülők kihívták beteg gyermekükhöz a híres orvosprofesszort. A nagy tisztelettől még köszönteni is csak rebegeve merték, amikor megérkezett. A szülők nem akartak rögtön a tárgyra térni, ezért leültették a hallban, és először konyakkal kínálták. Iszogatás közben a professzor felfigyelt a falon egy híres magyar festő képére, és teljesen elmerült benne. Aztán elkezdett kérdezősködni a háziaktól, hol vették a képet, s a festő melyik korszakából való. Mire a házigazda – boldogan, hogy azonos érdeklődési körük van –, más képeket is megmutatott. Kiderült, hogy közös szenvedélyük van, mindketten műgyűjtők. A beszélgetés egyre feszelenebb lett. Vagy egy órát csevegtek már a képekről, amikor a professzor az órájára tekintett, és közölte, hogy távoznia kell. Tudatta továbbá, hogy mivel privát alapon hívták, háromezer forint tiszteletdíj jár neki. A házigazda – kissé zavartan – odanyújtotta a borítékban már előkészített pénzt. Aztán a kissé szórakozott professzor vette a lapját, a táskáját, és elindult. A házigazda lekísérte a lépcsőn, és amikor kiértek a kapun tiszteletteljesen megszólalt:

- Professzor úr! El tetszett feledkezni a betegről...

A festőművész izgatottan kérdezi a galéria tulajdonosát, van-e érdeklődő a kiállított képeire.

- Van egy jó és egy rossz hírem – mondja a tulaj. – Valaki az összes képét megvette, miután mondtam, hogy az ön halála után minden festmény ára felmegy.
- És mi a rossz hír?
- Hát az, hogy az illető az ön háziorvosa.

Magas kitüntetésben részesül az idős tudós. Egy riporter interjút akar készíteni vele, de csak a jóval fiatalabb feleségét találja otthon. Az asszony kedvesen leülteti, itallal, kávéval kínálja az újságíró, aki zavarában dicsérni kezdi a tudóst.

- Asszonyom, az ön férje mindent tud!
- Pszt – szakítja félbe az asszony. – Még csak nem is gyanakszik.

A vevő odamegy a Közért pénztárosához.

- Kérem, maga tegnap száz forinttal tévedett! A pénztárosnő megvonja a vállát.
- Sajnálom, de tegnap kellett volna szólnia. A pénztártól való távozás után nem lehet reklamálni!

A vevő széttárja a karját.

- Na jó!... Akkor nyugodtan megtarthatom.

Hosszú hajú ifjú megy az utcán. Egy galamb állandóan a feje körül röpköd. A fiú dühös lesz. Amikor a galamb ismét a feje közelébe kerül, felemeli a karját, és rákiált:

- Hess a francba!

A galamb elröppen, de ismét visszaszáll. A fiú újra rákiált:

- Hess a francba!

Arra jön egy néni, és rászól a fiúra:

- Fiacskám, nem szabad így beszélni. Isten madara a galamb, ne gorombáskodj vele. Csak szépen finoman legyints a kezeddal, és mondd neki: Hess-hess madárka... Akkor is elmegy a francba.

Sok ember vallással kapcsolatos ismerete már viccnek tekinthető:

Az apáca fülét sérti a kolostor közelében dolgozó építőmunkások állandó káromkodása, istengyalázása. Gondolja jó útra téríti őket. Ebédszünetben lemegy hozzájuk, és visz nekik egy tepsi maga sültötte lepényt.

- Jó napot kívánok! Ismerik önök Jézus Krisztust?

A munkások egymásra néznek, és átszólnak a másik padon ülő társaiknak:

- Hé, ti ismeritek Jézus Krisztust?
- Nem, miért?
- Itt van a felesége az ebédjével.

- A legtöbb ember mikor szokott imádkozni?
- Amikor leeszi magát, hogy a folt kijöjjön a fehér ingéből.

Egy magyar focista néhány éve pert indított az Úristen ellen, mert a futballpályán belevágott a villám. Beadványában azt kérte, hogy jövedelem-kiesését az Úr lottónyeremény formájában pótolja, mert a biztosító villámcsapásra nem fizetett. Az ügyvéd briliáns előadása nyomán a bíró megszánta szerencsétlen védencét, és helyben hagyta keresetét. Ezt követően a felperes egy éven keresztül bőszen lottózott, de nem nyert semmit. Erre irtó mérges lett, és újabb pert akart indítani. Ám a keresetet már nem tudta benyújtani, mert egy edzésen újból belevágott a villám. Ezúttal nem élte túl.

Az Internet a vallásos érzelműekre sincs tekintettel. A sokak által firtatott tyúk-tojás problémáról pl. ez a vicc található a világhálón:

- Isten a tyúkot vagy a tojást teremtette először?
- Természetesen a tyúkot.
- Miért?
- Nehéz lenne elképzelni az Úristent, amint ül a tojásokon, hogy kikeltse őket.

Született golfzseni:

A 80 éves bácsikának születésnapjára vesz a felesége egy golfütő-készletet. Az öreg másnap elmegy a helyi golfklubba, hogy ugyan tanítsák már meg őt is a milliomosok játékára. Az edző jól megnézi magának az öregot, aztán csak úgy heccből elviszi a legnehezebb pályára. Mondja neki:

- Látja ott öregapám a messzeségben azt a zászlót? Na, oda kell elütni ezt a kis labdát.

Az öreg se szó, se beszéd, suhint egyet, mire a labda pár centire a zászló mellett ér földet. Az edző miután magához tér a sokkból, azt mondja az öregnek:

- Na, itt ez a lyuk, ebbe kell belelökni a labdát.

Mire az öreg:

- Hát miért nem ezzel kezdte. Ezt hamarabb is mondhatta volna!

Még a boldog békeidőkben egy székely atyafi felutazott Budapestre, ahol megmutatták neki a kontinens első földalatti vasútját. Álmélkodva nézte a hosszú sötét lyukat, amiből egyszer csak felbukkant, és befutott az állomásra egy szerelvény.

- Hová megy a vonat? – kérdi.
- A Városligetbe.

A szerelvény elrobogott, de nyomban jött az ellenkező irányból egy másik.

– Hát ez honnan jött?

– A Városligetből.

Az atyafi összecsapta a kezét:

– Az áldóját, de gyorsan megjárta.

Vetélkedő folyik az egyik kereskedelmi tévécsatornán. Pista bácsi is jelen van. Meghívót kapott, hogy az idősebb korosztály képviselőjében vegyen részt rajta. Ha három kérdésre helyesen válaszol, megnyerheti a fődíjat, egy világ körüli utazást. A riporter felteszi neki az első kérdést:

– Mi az: két kereke van, és lábbal kell hajtani?

Az öreg gondolkodás nélkül rávágja:

– Kerékpár.

– A válasz nem egészen pontos, mert mi a sebváltós, tömörgumis Mountain Bike-ra gondoltunk. Ekkor megszakad a műsor, és egy rövid reklámbetét tájékoztatja a nézőket, hogy melyik gyártó csodabiciklijét érdemes megvenni. Aztán a műsorvezető folytatja: Sebaj, most jön a második kérdés:

– Négy kereke van, és egy kormányja. Mi az?

– Hát ez csak autó lehet.

– A válasz nem egészen pontos, mert mi az Opel Vectrára gondoltunk...

Máris jön az autóreklám, ami az Opel cég termékeinek kiválóságát bizonygatja.

– Nos, akkor a harmadik kérdés: Két szárnya van, motor hajtja, és repül?

– Ó, ez csak a repülőgép lehet.

– A válasz nem egészen pontos, mert mi a Boeing 747-re gondoltunk. Sajnos nem nyert, a vizsgálatára!

Amíg Pista bácsi mérgelődik, a nézők egy újabb reklámból megtudhatják, hogy miért ez a világ legjobb utasszállító repülőgépe. A vetélkedő újabb versenyzővel folytatódik, de Pista bácsi még akar valamit:

– Várjál csak fiacskám! Válaszolnál te is egy kérdésre?

Mivel most ért véget az előző reklám, nem akarják egy újabb reklámbetéttel félbeszakítani a műsort. Ezért a vetélkedő vezetője bájologva nyájaskodik:

– Szívesen Pista bácsi!

– Mi az? Sarkon áll, és a testét áruba bocsátja?

– Ó, hát ez csak a kurva lehet!

– A válasz nem egészen pontos, mert én a jó kurva édesanyádra gondoltam.

Ha mindenben megfogadnánk a reklámok tanácsait, hogyan zajlana egy napunk:

A csodálatos reggel első fénysugarai simítják végig háromdimenziósan borotvált arcunkat, miközben feleségünk – természetesen meztelenül – tökéletes aromájú kávéfőzést készít a konyhában, és kedvesen mosolyogva zsírmentes margarinnal keni meg a friss pirítóst. Arca gyönyörű, hiszen semleges pH értékű szappant használ, és a napfény vidáman táncol korpamentes, kondicionált haján. És csak most vesszük észre, hogy tartós frizuráját ma reggel vörösre festette! Milyen csodálatos, ragyogó szín! Azt tervezi, hogy estére megint szőke lesz, mert megérdemli. Boldogan nevetünk, miközben a gyerekek lerohannak a lépcsőn, és énekelve kérnek magas tápértékű gabonapelyhet a friss tejes kakaójukba. Bár a szobájukban nagy a rendtelenség, ők ráfogják a legtökéletesebb zsírkrétával rajzolt nyuszira, és végül együtt tornáznak nagy fitness-kazettájára.

Együtt indulunk dolgozni, és iskolába a család autójával, s büszkén nyugtázzuk, hogy megvan mind a négy légzsák, és a beépített extrák kifogástalanul működnek. A kutya ugyan megint levizelte az első kereket, de mi tudjuk, hogy csak azért tette, mert szereti, elvégre ez a mi autónk. A szomszédok a kertből egy kanapén ülve integetnek, és narancsitalt kortyolnak elégedetten, arcukon a jövő generáció emelkedett életérzése: haverok, buli, és tengerpart, vagy valami ilyesmi. Mikor autónk

dugóba kerül a belvárosban, az előttünk várakozó gépjármű hátsó ablakában egy kisgyermek grimaszol, de mi nyugodt mosollyal az arcunkon kotorjuk elő az ülés alól a tegnapról maradt gyorséttermi sült krumplit, és élvezettel majszoljuk, miközben a kis rosszcsontról lehervad a mosoly.

A hivatalban mindenki friss és jókedvű – hála az olcsó és kiváló Omnia kávénak. A munka oltalmazottan halad, csupán a női alkalmazottak nyugtalansága okoz némi problémát, mikor 11-kor feltűnik az ablaktisztító modellfiú diétás kólát kortyolva, és még a mocskos üvegen át is jól kivehető dülledő, borotvált mellkasa, és kockásra kidolgozott hasizma, melyet biztosan az otthoni használatra gyártott kondieszközöknek, és a zsírégető teának köszönhet. Mi is elgondolkozunk ezen, hiszen ez a torna csupán napi tíz percet venne igénybe. Délben kiugrunk ebédelni a sarki gyorsétterembe, hiszen ott jó lenni, és az étel is friss s tápláló. Fogyasztás közben néhány fontos telefonszámot bonyolítunk, és ezt már nyugodt szívvel tehetjük, hiszen már csúcsidőben sem kell aggódnunk a percdíjak miatt, elvégre ez a mi hangunk. Ebéd után bekapunk néhány drázsérágót, hogy szájüregünkben normalizálódjon a pH érték, persze alkalmanként egy-két mentolos cukorka is megteszi, pláne, ha csak 2 kálória.

Hazafelé megállunk a benzinkútnál (mert most ott érdemes) csokit, habkönnyű pudingot (a gyerekeknek, ha megették rendesen a vacsorát), pelenkát és intimbetétet (persze a legnagyobb nedvszívó képességűt), tartós elemet, 2 in 1 sampont, arclemosót, sminket és fogkrémet vásárolni, ami háromszoros védelmet biztosít; szóval a legszükségesebb dolgokat. Az utcára lépve összefutunk K. István mosógépszerelővel, aki már 26 éve van a szakmában, és neki elhisszük, hogy valamit tenünk kell a vízkő ellen. Az este békés és nyugodt, környezetbarát légfrissítő illata árad, és mi intelligens mosóporral tisztított pizsamánkba bújva, hitvesi csókot lehelünk feleségünk arc regeneráló krémjére, majd mély álomba merülünk.

Ezt is a tévéreklámokból tudhatjuk meg:

- Mi a kalgonizálás?
- Olyan kémiai eljárás, amelynek során az alumínium fűtőbetétről lerobban három centi vastag vízkő, és rögtön csillogni kezd, a háziasszony szemével együtt. Annyira forradalmi eljárás, hogy még a mosógépszerelőnek öltözött statiszták is megdöbbennek, és az ő szemük is csillog a csodálkozástól.¹⁴⁹

Gazdagék sirámai (részlet egy internetes blogból):

Az operabábi előkészületek nálunk is hasonlóan zajlottak. Sőt! Még zűrösebben. Az én gyermekem is jönni szeretett volna velünk. A cseléd (Kati? Erzszi? Még új, nem tudom a nevét) egyszerűen nem bírta vele. Mikor teljes puccban léptünk volna ki az ajtón, Benedek beszaladt a konyhába, pár másodperc múlva megjelent egy érett papayával, s egyszerűen hozzám vágta. Tudod, milyen a papaya! Úgy „összeveszett” a hernyóselyem Náray-ruhámmal, hogy hiába törölgettem, nem jött ki a folt. Kénytelen voltam a tavalyi estélyimben elindulni. A bálon szinte végig egy sarokban kuporogtam, mert észrevettem, hogy többen is furcsán sandítanak rám. Biztosan kiszúrták, hogy a múlt évi rongy van rajtam. Ezért már éjfél után leléptünk, de a megpróbáltatásaim nem értek véget erre az estére. Fél lábbal már a taxiban voltam, mikor egy szutykos hajléktalan megfogta a vállamat, s rám akarta tuszkolni a zsírpecsételés újságját¹⁵⁰. Akkorát sikítottam, hogy többen kijöttek az Operaházból is. Hogy merészel egy ilyen hozzám érni? Nagyon feldúlt ez az eset. Ahogy hazaértünk, rohantam is zuhanyozni. Másfél órán keresztül sikáltam a karomat, egy foltban le is kopott a szoliszín¹⁵¹. Jövőre hosszú ujjú ruhát csináltatok.

¹⁴⁹ A segédrendező egy pillanata alatt lecsereeltette a régi, elhasznált fűtőbetétet egy újra, és máris folytatódott a filmforgatás.

¹⁵⁰ A hajléktalanok saját folyóiratukat árulják. A „Fedél nélkül” című folyóirat előállítási költsége 30 Ft, és 100 Ft-ot szoktak érte kapni.

¹⁵¹ barnulás szoláriumban

Mi régóta nem járunk étterembe. Nem a gyerek miatt, hanem mert nem megfelelő a mai vendéglők színvonala. Nagyon ritka az olyan hely, ahol még van minimális igényesség. Boldog-boldogtalan beülhet bárhová, akár farmerben és mackófelsőben is. Ráadásul ezek a prolik csak a kanalat, kést, villát ismerik. Akkor ment el a kedvünk végképp a magyar vendéglátástól, amikor a Gundelben egy sudribunkó halkéssel látott neki a süteménynek. Mi még csak a levesnél tartottunk, de a férjem úgy felháborodott, hogy azonnal elhagytuk a helyszínt. Azóta egy menő parti szerviztől rendeljük a kaját, hétköznap is. Kizárólag bioélelmiszereket kínálnak, semmi cukor, semmi tartósítószer. Még kisgyermek-menü is van, fokozottan ellenőrzött alapanyagokból. Nekem ez nagyon fontos.

A játszótér kiválasztása tényleg az egyik legnehezebb feladat egy kisgyermekes szülőnek. Néhány hónapig mi is vándoroltunk egyik helyről a másikra, de Benedek mindig elkapott valami fertőzést. Hiába mondtam, hogy ne fogja meg a többi gyerek kezét, meg játékeit, nem hallgatott rám. A férjem megelégedte a folytonos vakarózást, kiütéseket, s vett egy játszóteret. Abszolút EU-konform, cseresznye-és diófából készült játékokkal, semmi festék, semmi műanyag. Fedett, így a galambok sem piszkítják össze. A homokozóba vettünk egy raklap kókuszreszeléket, mert Benedek nagyon jól érezte magát a Seychelle-szigeteken, a hófehér homokban. Mivel a gyereknek társaság is kell, néhány hete válogatást tartottunk. Csak makulátlan pedigregjű családokat vizsgáltunk, a végére két kisfiú és két kislány maradt. De még így is mellényúltunk. Egy lurkótól már meg is kellett válnunk, mert három egymást követő nap ugyanaz a kabát volt rajta. Közben biztosan nem mosta ki az anyukája, hisz reggeltől estig velünk voltak. Hozzád hasonlóan én sem bírom az ilyesmit. Nálunk az alsónemű is egyszer használatos. Minden este kidobom, aztán másnap újat veszünk fel. A proletároktól nem kell tartani, a játszóteret körbevettük villanypáasztorral. Ha valamelyik kis szutykos túl közel merészkedne, megcsípi a kezét az áram, aztán mehet a dolgára.

Logikusak az általad felállított kategóriák, amelyekbe az anyákat soroltad. De szükségtelen ilyen sok csoportot felállítani. Cicciolina¹⁵², nagyon találóan, csupán két anyatípust különböztet meg: a művész anyát és a gépiró anyát. Gondolom, nem kell magyaráznom, kik a gépiró anyák: azok, akik napi 8-16 órát melóznak valahol, mégsem viszik semmire. Két pár cipőjük van, még nem jártak Európán kívül, s jó esetben évente egyszer eljutnak kozmetikushoz. Minden bajuk forrását bennünk, művész anyákban látják. Mert sikeresek vagyunk, mert minőségi életet élünk. S mert nem érintkezünk velük. Mintha mi tehetnénk az ő nyomorokról. Nevetséges. Hőbörögjenek csak! A plebsz mindig elégedetlen, mióta világ a világ. Semmi nem elég, és semmi nem elég jó nekik. Szerencsére fabatkát sem ér a harag hatalom nélkül!

Röpül a sas a magasban, dölyfösen, kevélyen. Mögötte egy kis szürke veréb félve kérdezi tőle:

– Hová repülsz, sas?

De a sas válaszra sem méltatja a jelentéktelen senkit. Gyorsan, öntudatosan röpül tovább. A kis veréb újra megkérdi:

– Hová repülsz, sas?

Válasz nincs, csak a magabiztos, gyors repülés. A kis veréb nem adja fel, újra rákérdez, félénken:

– Hová repülsz, sas?

Mire a sas fölényesen:

– Tudja a franc.

A sas üldögélt a fán, és csak henyélt, nem csinált semmit. Arra jött a nyúl, meglátta a sast, és azt kérdezte tőle:

– Lehetne, hogy én is csak üldögélek, és nem csinállok semmit?

– Persze, miért ne – mondta a sas.

A nyúl erre leült a földre a sas alá, és ő is henyélni kezdett. Hirtelen megjelent a róka, ráugrott a nyúlra és megette. A történet tanulsága:

¹⁵² Magyar származású olasz pornósztár. (Kiejtése: Csicsolina)

- Nagyon magasan kell lenned ahhoz, hogy megtehesd, hogy csak üldögélsz, és nem csinálsz semmit.

Adnak egy-egy piros gumilabdát egy matematikusnak, egy fizikusnak és egy mérnöknek. Megkérlik őket, határozzák meg a labda térfogatát.

A matematikus gondosan megméri a labda átmérőjét, és ebből kiszámolja a térfogatot.

A fizikus megtölt vízzel egy mérőpoharat, ebbe rakja bele a labdát, és a kiszorított víz mennyiségéből megkapja a térfogatot.

A mérnök megnézi a labda sorozatszámát, és a gumilabda-katalógusból kikeresi a térfogatot.

A világ vezető értelmiségeinek a következő kérdést tették fel:

- Mennyi kétszer kettő? A régi vágású mérnök előkapja logarlécét, ide-oda tologatja, majd kijelenti: 3,99.

A fizikus szakkönyveiben kezd el kutatni, számítógépre viszi a problémát, majd közli:

- Az eredmény valahol 3,98 és 4,02 között van.

A matematikus magába fordulva elmélázik, figyelembe se veszi a körülötte levőket, majd kijelenti:

- Nem tudom, hogy mi az egzakt válasz, de azt tudom, hogy létezik válasz, ami nagy valószínűséggel: 4.

A filozófus visszakérdez:

- De tulajdonképpen mit értenek az alatt, hogy kétszer kettő?

A főkönyvelő becsukatja az összes ajtót, ablakot, elhúztatja a függönyöket, aztán megkérdezi:

- Mit szeretnének, mennyi legyen kétszer kettő?

Egy mérnök, egy fizikus és egy matematikus együtt utaznak Erdélybe. Egy kis falun áthaladva az út szélén meglátnak egy öregembert, amint éppen egy fekete bárányt terel maga előtt.

- Nézzétek! – kiált fel a mérnök –, Erdélyben a bárányok feketék.
- Nem, nem! – szól közbe a fizikus. – Erdélyben fekete bárányok is vannak.
- Nem így van – mondja a matematikus. – Ez mindössze annyit jelent, hogy Erdélyben van legalább egy olyan bárány, melynek legalább egyik oldala fekete.

A bankárhoz beállít egy rokona, egy törekvő fiatalember, és állást kér.

- Nem adhatok neked állást – mondja a vezér –, mert egyrészt elvi ellensége vagyok minden protekciónak, másrészt azt tartom, hogy egy fiatalember a saját erejéből verekedje ki magának a pozíciót. Csak fel a fejjel fiatalember, és dolgozni, dolgozni. A munka, a szorgalom megtermi a maga gyümölcsét. A szegény fiú lehorgasztott fejjel hagyta el a befolyásos rokon pazar dolgozószobáját.
- Igen ám, de a vér mégsem válik vízzé. A vezérben egy idő után megmozdult a lelkiismerete, és azt sugallta, hogy mégiscsak tenni kellene valamit a rokon érdekében. Kapóra jött neki, hogy az egyik bankfiókjuknál megüresedett egy állás. Fogta magát, és a fiatalember nevében pályázatot írt a fiókvezetőnek. Egy idő után személyesen ment el érdeklődni, hogy mit történt a pályázattal. Nagy tisztelettel fogadták, és tudtára adták, hogy a fiatalember pályázatát félre kellett tenniük.
- De hát miért?
- Azért vezérigazgató úr, mert a beérkező pályázatokat rögtön kiadjuk grafológusnak, aki az illető jelleméről megbízható és hű jellemzést ad.
- Na és?
- A grafológus véleménye szerint az írás tulajdonosa gonosz, sötét lelkű, stréber, lusta és tehetőtelen.

Elhúzódtott a köztisztasági dolgozók sztrájkja:

- Képzeld, tegnap délután nem találtam haza...
- Hogy lehet az?
- Elhordták a szemetet az utcánkából.

Hangszerüzletben:

- Egy hegedűt szeretnék vásárolni.
- Milyen hegedűre tetszett gondolni
- Legszívesebben egy Stradivarit választanék.
- Ó, egy Stradivari bizony nagyon-nagyon sokba kerül!
- Nekem egy régi, használt is megteszi.

Zuhogott a havas eső. A rongyos hajléktalan belépett az antikvárium előterébe. Csak egy kicsit megmelegszen, motyogta maga elé. Az antikvárius nem dobta ki azonnal, és ez örömmel töltötte el. Percekig csend volt, csak a fapalcokon pergett a szű. A látogató megszólalt:

- Maga ezekkel az ócska könyvekkel kereskedik?
- Úgy valahogy – felelte az antikvárius.
- És ebből meg lehet élni?
- Szoszó.
- Mibe jön egy ilyen régi könyv?
- Van amelyik száz forint, van amelyik több ezer.
- Az mán valami – mondta a hajléktalan elismerően, majd felcsillant a szeme.
- Egyszer én is találtam egy régi könyvet a kukában. Egy ócska Biblia volt, de a tetején az állt, hogy Gutenberg.
- Atyaúrsten! – képedt el az antikvárius. A Gutenberg Biblia több milliót is megér.
- Az ugyan nem érhetett egy fillért sem – legyintett a hajléktalan –, mert valami Luther Márton mindenütt telefirkálta a lapok szélét!

– A hulladékgyűjtő szigetek miatt mostanában alig találok napilapokat. Erről az új hitelkonstrukciónál például még nem is hallottam.

Egy marcona katonatiszt és két nagydarab kommandós masírozik be egy elegáns bankba. Kérik a bankigazgatót, az pedig bemegy velük egy tárgyalóba.

- Uram, a tudomásunkra jutott, hogy néhány elvetemült alvilági figura és egy korrupt katonatiszt vesztegetési és zsarolási bűntényekből származó piszkos pénzt rejteget az önök bankjában. Most azonnal kérjük a nevüket, és az átutalt összegek nagyságát!
- Már megbocsásson, uram, de mi a bankunk ügyfeleiről semmilyen adatot nem adunk ki! – ellenkezik az igazgató.
- Nézze, nincs túl sok időm, most azonnal árulja el!
- Sajnos, nem lehetséges!

A katonatiszt előveszi a pisztolyát, csőre tölti, és a bankigazgató halántékához szorítja:

- Ne vicceljen velem! Kap 5 másodpercet, ha nem mondja meg, kiloccsantom az agyát! 5...

- Uram, ne tegye ezt velem! – rimánkodik a bankár.
- A nevüket kérem! 4...
- Uram, kérem! Nekem két kisgyerekem van!
- Nem érdekel. A nevüket mondja! 3...

A bankár szeme könnybe lábad:

- Ne! Értse meg, nem adhatok ki semmilyen adatot!
- Akkor meghal! 2...

A bankár félelmében már remeg, mint a nyárfalevél.

- Akkor meghalok, de értse meg, az adatok kiadása teljesen ellentétes bankunk politikájával.
- A nevüket mondja, ez az utolsó esélye! 1...

A bankár becsukja a szemét, és várja a halálos lövést. Ekkor a katona elteszi a pisztolyát, és odaszól a társainak:

- Na, fiúk, úgy látom, megtaláltuk az ideális bankot! Hozzátok a kocsiból a pénzeszsákokat!

A titkosszolgálat új ügynököt vesz fel. A vizsgákra tömegestől jönnek a jelentkezők. Végül az utolsó próbatételre marad két férfi és egy nő. Behívják az egyik férfit vizsgázni. A kezébe nyomnak egy pisztolyt, és arra utasítják, hogy menjen be a másik terembe, ott már várja a felesége, lölje le. A férj rögtön mondja, hogy ő erre nem képes, hisz mégiscsak a felesége, szereti. Erre a vizsgáztatók:

- Jó, ön nem a mi emberünk, mehet.

Behívják a másik férfit. Őt is ugyanazon feladat elé állítják:

- Itt a pisztoly, menjen be, lölje agyon a feleségét.

A férfi meghökken ugyan, de azért fogja a pisztolyt és belép. 5 perc teljes csönd után kijön és mondja, hogy megpróbálta, de nem tudta lelőni a feleségét. Ő is mehet. Behívják a nőt. Kezébe nyomják a pisztolyt, mutatják, hogy odabent van a férje, menjen és lölje agyon. A feleség szó nélkül fogja a fegyvert, belép. Ahogy bezárul mögötte az ajtó, lövöldözés, kiabálás, dörömbölés hallatszik a falon. Pár perc múlva beáll a csönd. Megnyílik az ajtó, kilép a nő, és letörli a verejtéket a homlokáról:

- Miért nem mondták, hogy vaktöltények vannak a pisztolyban? A székkal kellett agyonvernem.

Ez egy megtörtént eset:

Egyszer FBI ügynökök szálltak meg egy San Diego-i pszichiátriai klinikát (elmeógyógyintézetet), mivel egy biztosítási csalás ügyében nyomoztak. Néhány óra múlva, miután átnéztek több ezer kartotékot, az ügynökök megéheztek. A nyomozást vezető ügynök felhívott egy helybeli pizzafutár szolgálatot, hogy rendeljen egy gyors vacsorát az embereinek.

Ügynök:

- Üdvözlöm! Szeretnék rendelni 19 nagy pizzát, és 3 karton üdítőt.

Pizzás:

- Igen, és hová kéri a szállítást?

Ügynök:

- Itt vagyunk az elmeógyógyintézetben.

Pizzás:

- Az elmeógyógyintézetben?

Ügynök:

- Igen. Én egy FBI ügynök vagyok.

Pizzás:

- Ön egy FBI ügynök?

Ügynök:

- Pontosan. Ugyanúgy, mint a többiek is idebent.

Pizzás:

– És mindannyian az elmeógyógyintézetben vannak?

Ügynök:

– Pontosan. Még annyit szeretnék mondani, hogy a pizzákat nem tudják a főbejáraton behozni, mert az zárva van. Meg kell hogy kerüljék az épületet, és a hátsó kapun jöjjenek be.

Pizzás:

– És azt mondja, mindannyian FBI ügynökök?

Ügynök:

– Természetesen. Mikorra tudják szállítani?

Pizzás:

– Tehát az elmeógyógyintézetben mindenki FBI ügynök?

Ügynök:

– Igen. Itt vagyunk egész nap, aztán nagyon megéheztünk.

Pizzás:

– És hogy tudják kifizetni a számlát?

Ügynök:

– A többiekkel összedobtuk a pénzt.

Pizzás:

– És mindannyian FBI ügynökök?

Ügynök:

– Igen.

Pizzás:

– És van fegyverük is?

Ügynök:

– Persze.

Pizzás:

– Na cseszd meg, arra várhattok!

Az Amerikai vonatok nyomtávja (a sínek közötti távolság) pontosan 143,5 cm (4 láb és 5 inch). De vajon mi az oka annak, hogy ez a távolság pont ekkora lett? Mi olyan vonzó ebben a számban? A válasz meglehetősen egyszerű és könnyen érthető:

Az USA-beli nyomtáv pontosan megegyezik az Angliában használatos nyomtávval, mivel az első vonatokat angliai bevándorlók kezdték építeni az Újvilágban. Na jó, de ettől a kérdés még kérdés marad. Most azt kell megválaszolnunk, hogy Angliában miért lett 143,5 cm a nyomtáv. Azért, mert az első vonatokat Angliában azon tervek és sablonok szerint készítették, amelyeket a hintók és kocsik gyártására is használtak. Így hát felmerül a kérdés, hogy a hintók és kocsik nyomtávja miért lett pont 143,5 cm? A válasz megint nagyon logikus:

Ha más lett volna a nyomtáv, akkor ezek a járgányok nagyon hamar tönkrementek volna az angliai kőutakon, mivel azokban, pont ilyen távolságra, volt két vajat, melyeket a régebben ott járt kocsik alakítottak ki. Mint tudjuk az Angliában található kőutakat, szinte egytől egyig az ókori Róma építette. A kőutakban található vajatokat pedig az első római kocsik és harci szekerek vajták. Már az ókori rómaiak is szabványok szerint építették az utakat és a harci szekereket, ezért aztán mind ugyanakkora lett, ami a vajatok távolságának egyformaságát is maga után vonta. A vajatok aztán évszázadokon keresztül kényszerítették az utókor járműtervezőit az ősi szabvány betartására. Most már csak az a kérdés, hogy a rómaiak miért éppen 143,5 centiméter távolságra helyezték el egymástól a kocsik kerekeit?

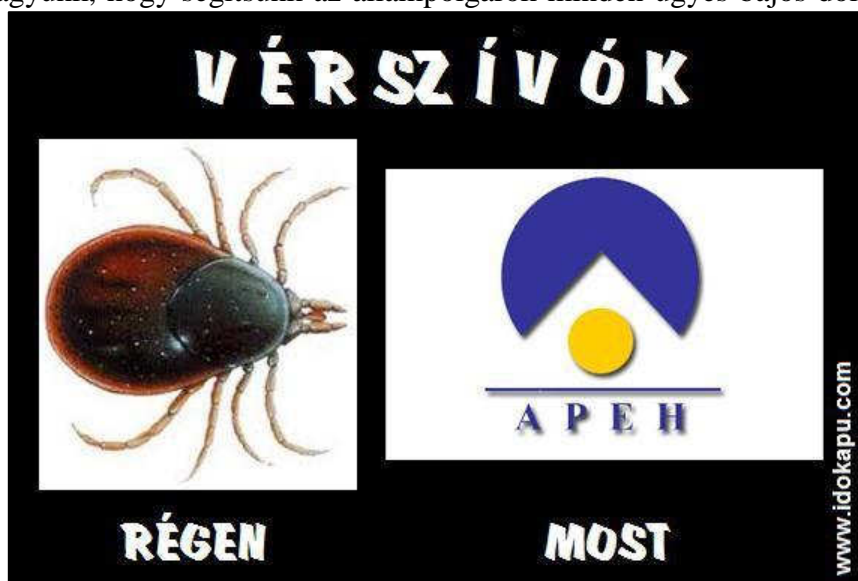
Erre a kérdésre végre egyértelmű magyarázatot kaphatunk. A római kocsik távolsága azért lett pont akkora amekkora, hogy két ló hátsója kényelmesen elférjen egymás mellett, a kocsi előtt. Tehát a római lovak fenéke szülte ezt a különleges számot. Miután birtokába jutottunk a modern világ egyik nagy titkának, kérdés, hogy ez a szám meddig fogja kísérni a fejlődésünket?

A válasz: mindörökké. Még a világűrben sem szabadulhatunk meg tőle. A kocsikat már rég nem lovak húzzák, a rakétákhoz pedig még kevésbé kellene lovak, de ez a szám tovább kísért bennünket. Bizonyára sokan látták azt a két vastag rakétát az amerikai űrrepülőgépek oldalán, felszállás közben. A nevük Solid Rocket Boosters – SRB. Ez a két rakéta hajtja fel az űrbe az űrhajót. A rakétákat a Utahi THIOKOL üzemben gyártják, és tervezői sokkal, de sokkal vastagabbra szerették volna készíteni, csak nem lehetett. A probléma az volt, hogy a rakétákat vonaton kellett a kilövőállomásra szállítani. A vonat pályája azonban néhány helyen olyan szűk alagúton keresztül vezet, hogy a sínek épphogy elférnek benne. Ezért aztán a rakéta sem lehetett szélesebb, mint a nyomtáv. Így történt, hogy a világ legfejlettebb járműjének szélességét is a római lovak segge határozta meg.

Elektronikus adóbevallás:

- Halló! Jó napot kívánok! Egy kis segítségre lenne szükségem. Az adóbevallásomat szeretném beküldeni az APEH elektronikus rendszerén keresztül, de egy kicsit elakadtam.
- Jó napot kívánok! Azért vagyunk, hogy segítsünk az állampolgárok minden ügyes-bajos dolgában. Hol akadt el?
- Hát itt, a számítógép előtt.
- Jó, jó, de meddig jutott el?
- Az idegrohamig.
- Pontosabban kérdelem: benne van a magyarorszag.hu-ban?
- Hú, de benne vagyok! Nyakig!
- Nyugalom uram, nincs oka a kétségbeesésre! Ez egy abszolút felhasználóbarát rendszer. Sikerült belépnie az ügyfélkapun?
- Hát ez az! Nem engednek be. Pedig kopogtam is, dörömböltem is, egyszer már a monitort is levertem az asztalról. Könyörgöm, engedjenek be!
- Oké. Haladjunk akkor sorjában! Milyen operációs rendszere van?
- Nézze, utoljára öt éve operáltak aranyérrel, de ebből nem csinálunk rendszert.
- Milyen böngészőt használ: Explorer, Firefox¹⁵³ vagy Mozilla¹⁵⁴?
- Amit az APEH parancsol! Én mindent őszintén be akarok vallani. Egy biztos, mozilla gorillám nincs. Van viszont egy kanárink, de már nagyon öreg. Leadózom, csak egy szavukba kerül!
- Nézze, az eddigi beszélgetésből úgy veszem ki, hogy maga nem egy kifejezetten számítógépes szakember. Most lépésről lépésre elmagyarázom, mit kell csinálnia. Először is, jelentkezzen be a link/vallalkozas/elethelyzetek/adobevallas/bejelentkezve/allampolgar/szolgaltatasok/szivatas.hu internetes oldalra. Megvan?
- Már a szívatásnál tartok.
- Egere van?
- Jesszusom! Már erről is tudnak?
- Akkor most nyissunk új ablakot!
- Képtelenség. Már most is akkora a huzat a lakásban, hogy kivitte a nagymamát.
- Kattintson a jobb felső sarokba! Mi jött fel?

¹⁵³ fájerfoksz

¹⁵⁴ mocilla

- Az alattunk lakó felesége. Elfogyott a sörük. Rákattanjak? Várjon! Most egy hibaiüzenetet kaptam. Valami baj van a protokollal. Biztos azért, mert csak kőbányai söröm van itthon.
- Türelem! Milyen titkosítása van a számítógépen?
- Semmilyen. Az egész ház tud róla. Sőt, ide járnak szexképeket nézegetni.
- Akkor telepítenie kell a JAVA titkosítót.
- Sejtettem, hogy a java még hátravan.
- Persze, végeredményben továbbmehetünk titkosítás nélkül is, de akkor törölnie kell a cookie-t. Tudja, hogyan kell?
- Őszintén szólva az anyukám nem tanított meg rá. Sőt, eddig nem is tudtam, hogy a kukit is meg kell törölni használat után.
- Akkor most dobja a cookie-t a szemétkosárba!
- Tulajdonképpen én sem vagyok túlságosan elégedett vele, de azért a szemétkosárba dobni, azt azért egy kicsit túlzásnak tartom!
- A következő lépésben feltétlenül le kell töltenünk az e-NYENYI programot az ONYF honlapjáról, mert különben nem tudunk behatolni az EMMA-ba.
- Behatolni? Most dobatta ki velem a kukit!
- Azt mondja meg nekem, hogy most mit lát a képernyőjén?

www.kreten.hu

BEVALLÁS
A személyi jövedelemadóról, a járulékról, és az egészségügyi hozzájárulásról a 2007. évre

EGYSZERŰSÍTETT ADÓÍV

MASZLAG (A)

02253

A postára adás dátuma: 2008 év hó nap

A beérkezés dátuma: 200 év hó nap

Átvevő kódja, aláírása

Kiutalást jóváhagyó kódja, aláírása

Kiutalást utalványozó kódja, aláírása

Az átvevő adóhatóság kódja:

EZ ITT A LÉNYEG (B)

1. Mennyi zset kerestél tavaly? ..... Ft.

2. Na, akkor tedd borítékba, és küldd el nekünk. Most!

..... aláírás

Dátum .....

A Magyar Köztársaság nevében, ámen.

- Olvasom: Tisztelt Felhasználó! Értesítjük, hogy a Link oldal pillanatnyilag nem elérhető. A hiba elhárítása folyamatban van.
- Ez a pech!
- Nem, ez az APEH¹⁵⁵. Egy pillanat! Most sikerült továbblépnem... Valami angol szöveg... Azt mondja, Pentagon... Interkontinentális rakétairányítás... Indítókódok...
- Uram, már csak egy apró segítségre volna szükségem. Megadná nekem az APEH pontos koordinátáit?

¹⁵⁵ Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (Magyar Adóhivatal).

Sokan nem értik, hogy miért küzd az államháztartás folyton hiánnyal, holott valósággal kirabolnak bennünket. Nálunk egy átlagmérnök havi 300 000 forintot keres. Lássuk, hogy ebből mennyit vesz el az állam:

Ahhoz, hogy ilyen magas legyen a fizetésünk, az állam először a munkáltatónkat pumpolja meg. Az alábbi adókat veti ki rá:

Nyugdíjjárulék (18%) 54 000 Ft
 Egészségbiztosítási járulék (11%) 33 000 Ft
 Egészségügyi hozzájárulás 1 950 Ft/fő
 Munkaadói járulék (3%) 9 000 Ft
 Szakképzési hozzájárulás (1,5%) 4 500 Ft

Így amikor átvesszük a fizetésünket, az állam máris 102 450 Ft-ot keresett rajtunk. Foglalkoztatásunk tehát 402 450 Ft-jába kerül a cégnek. Ezek után nem lélegezhetünk fel, hiszen mi sem kapjuk meg teljes egészében a fizetésünket. Az állam nekünk is benyújtja a számlát. Még mielőtt kézhez kapnánk a bérünket, az alábbi összegeket vonják le belőle:

Személyi jövedelemadó (28%) 84 000 Ft
 Nyugdíjjárulék (8,5%) 25 500 Ft
 Egészségbiztosítási járulék (4%) 12 000 Ft
 Munkavállalói járulék (1%) 3 000 Ft

Mire feleszmélünk az állam lenyúlt tőlünk 124 500 Ft-ot, csupán 175 500 forintunk marad. Ezzel azonban nincs vége az állam pénzéhségének, mert amikor el akarjuk költeni a kevéske nettó bérünket, az állam megint nyújtja a markát. Amint bemegyünk az első élelmiszerboltba, minden árucikk után, amit a kosarunkba rakunk 25% ÁFA-t¹⁵⁶ kell fizetnünk. Így fizetésünkért valójában csak 131 125 forintnyi árut, szolgáltatást vásárolhatunk. Az állam ismét zsebre tett 43 875 Ft-ot. Megtermelt

bérünk immáron egyharmadára csökkent. Még örülhetnénk is, hogy ennyi pénzből kell megélnünk és eltartanunk a családjunkat, hiszen a magyar munkavállalók egyharmada minimálbérből ér, melynek bruttó összege nem éri el a 80 000 Ft-ot, (árfolyamtól függően 250-300 eurót)¹⁵⁷. Az állam azonban a maradékra is igényt tart. Bármit teszünk, bármire költünk ezer csáppal nyúl utánunk, és tovább fosztogat minket. Ha pl. az éveken át gyűjtögetett maradék pénzünkből autót akarunk vásárolni, fizethetjük a regisztrációs adót vagy az átírási százalékot, a különféle vizsgáztatási díjakat, a súlyadót, a biztosítási díjakat. Mindennek magas, 25%-os ÁFA-tartalma van. Aztán miután beültünk az új vagy a használt kocsinkba, máris fizethetjük az autópálya-használati díjat, a szervizköltséget, és

¹⁵⁶ Általános Fogyasztási Adó (2012-ben az ÁFA-t felemelték 27%-ra.)

¹⁵⁷ A személyi jövedelemadót és egyéb terheket természetesen a minimálbér után is fizetni kell.

az üzemanyag jövedéki adóval és ÁFA-val emelt árát.¹⁵⁸, valamint a különböző helyi adókat. Ha ezek után maradt valami kis pénzünk, és betesszük a banka kamatozni, annak sem sok hasznát látjuk, mert azt a kevés kis pénzt, amit kapunk utána 16% kamatadó terheli. Még rosszabbul járnak azok, akik folyószámlán tartják a megtakarításaikat. Az ország legnagyobb (állami tulajdonú) bankja ugyanis a folyószámlán levő betétek után 0,14% éves kamatot fizet, miközben a pénzünket 30%-os kamatra kölcsönzi ki. A humoristák szerint, amit az állam művel, az már vicc, de sajnos nem az. Az adóprés valósággal megnyomorítja a lakosságot. Ugyanúgy élünk, mint a középkorban, ahol a királyok még füstadót és kéményadót is kivetettek az alattvalóikra.

A kancellár beszámolója:

- Nagyúr! Kezедben volt országom sorsa, míg távol voltam. Mit tettél? Miként sáfárcodtál a talentumokkal?
- Uram, királyom, igyekeztem a legjobb tudásom szerint.
- Helyes. Lássuk: mennyit szaporodott a nép?
- A nép, királyom fogyott.
- Nocsak! Háború volt talán? Betört az ellen?
- Nem, uram.
- És mint élik napjaikat vitézeink? A sereg jó karban van, ugye?
- Uram, már zárjuk be a laktanyákat, és törekszünk megszüntetni a hadköteleességet.
- Nem értem. Miért zártátok be a kaszárnyákat?
- Nincs rájuk pénz, uram.
- És mi van a harci eszközökkel? A páncélok, a lándzsák, az íjak, a nyílvevesszők? Ugye rendben vannak?
- Mind megette a rozsda, uram.
- Nem értem. És ki védi meg a hazát, ha nem lesznek jó vitézeink, sem fegyvereink?
- Zsoldosok, királyom.
- Most már végképp nem értem. Zsoldosokra van pénz, laktanyára meg fegyverre nincsen?
- Mi kiszámoltuk uram, hogy olcsóbb ez így.
- És ha jönnek a besenyők? A bizánciak? A német császár? Én még nem hallottam olyanról, hogy zsoldosok megvédik más hazáját.
- Nem kell megvédenünk hazánkat, mert védi azt egy hatalmas katonai szövetség.
- És azt ki vezeti?
- Egy távoli uralkodó, uram. Jó ember az, mindent megtesz a szegény elnyomottakért.
- Nagyúr, most már végképp nem értek semmit sem. Miért védené meg a távoli uralkodó a mi országunkat egy idegen támadástól?
- Mert az van a szerződésben, uram.
- És mindent betartanak, ami le van írva?
- Azt éppen nem mondanám, uram. Van, amit nem tartanak be.
- Nagyúr, én csak azt tudom, hogy igyekeztem mindig jóban lenni a szomszédaimmal, szerződtem velük, amikor csak lehetett, de azért minden szerződés legbiztosabb alapja az volt, hogy én parancsoltam a legerősebb seregeknek a környéken. És mi van a terméssel? Az állatokkal?
- Uram, jól állunk. Hatalmas termés lesz például most is.
- Az jó. Akkor jól él a pórnép a falvakban, és van bőven adó.
- Nem egészen, uram. A parasztok morognak, hogy ráfizetéses a termelés. Tönkre fognak menni.

¹⁵⁸ Megjegyzés: Ezek az értékek az elmúlt években változtak. A munkáltató levonások és a személyi jövedelemadó csökkentek, a fogyasztási adó viszont nőtt. 25%-ról 27%-ra emelkedett. Emellett megjelentek a különadók, pl. a biztosítási adó, a telefonadó és a különféle tranzakciós adók. Összességében tehát most sem fizetünk kevesebbet.

- A jó termés miatt?
- Igen, uram.
- Nem értem, De sebaj, mert ha nagy a termés, sok az adó is. Segítsd majd őket a központi raktárból meg a kincstárból!
- Nem lehet, uram. A raktárak, a kincstár, minden üres.
- Hogyhogy?
- Úgy, uram, hogy elfolyik minden bevétel.
- Mire, az ég szerelmére?
- Hát például útépitésre.
- No az már jó. Szép út épül, és jól élnek belőle az építők.
- Ez már igaz, uram.
- Na végre egy jó hír. Hát akkor adóztassuk őket!
- Jaj, azt nem lehet, uram! Ezek külföldiek, és már megígértük nekik, hogy nem kell adózniuk.
- Micsoda? Hogy itt külföldiek dolgoznak, de nem adóznak?
- Gyakorlatilag nem.
- Megáll az eszem. De legalább az utak jók? Hát akkor könnyen tudnak utazni a pórok!
- Nem egészen, uram. A pór nép általában elkerüli.
- Miért?
- Mert az úthasználatért fizetni kell.
- Szellemes! Akkor abból csak folyik be pénz?
- Folyik, de nem nekünk, uram. A külföldi építő kapja az egészet.
- Szóval a magyar útért a külföldi szedi be a pénzt, és viszi el magával? Hát aki ezt megengedi, az gyakorlatilag eladta az országot! Az ilyet azonnal le kellene fejezni. Ki volt az?
- Én, uram.

Így szólt az Úr Noéhez:

- Fél év múlva megnyitom az ég csatornáit, és addig fog esni, amíg a Földet teljesen el nem lepi a víz. De szeretnék megmenteni néhány jó embert és minden állatfajból egy párt, ezért építs bárkát!

Egy villámlás után a tervrajz ott feküdt a földön. Fél év múlva elkezdett esni az eső, de az Úr legnagyobb megdöbbenésére Noé csak ült szomorúan a kertjében, bárka sehol.

- De Noé, hol a bárka? – kérdezte felháborodva.
- Uram, bocsásd meg nekem, de felmerült néhány megoldhatatlan probléma:
  1. A hajóépítéshez engedélyt kellett kérnem, mert a terveidet nem fogadta el a Hajóépítési Hivatal Műszaki Osztálya, ezért több mérnököt is fogadnom kellett az áttervezéshez.
  2. A szomszédom feljelentett, hogy nem a rendezési tervben megengedett tevékenységet akarok folytatni a kertemben.
  3. Nem tudtam fát szerezni, mert a fülesbagoly életterének megőrzése érdekében fakivágási tilalmat rendeltek el.
  4. Ahogy elkezdtem begyűjteni az állatokat, beperelt egy állatvédő egyesület.
  5. A Katasztrófavédelem közölte, hogy nem építhetem meg a bárkát, amíg nem készítették egy hatástanulmányt az özönvízről.
  6. Ezután konfliktusba kerültem az Esélyegyenlőségi Hivatallal az ügyben, hogy mennyi hátrányos helyzetű kisebbségi etnikumot viszek magammal. Ennek az lett a vége, hogy lefoglalták a félkész bárkát.
  7. Amikor el akartam hagyni az országot, közölték velem, hogy adótartozásom van, így nem mehetek sehová. Most úgy ítélem meg, hogy körülbelül még 100 év kell a bárka elkészítéséhez.

Ekkor elállt az eső, és kisütött a nap.

- Úgy döntöttél, hogy mégsem pusztítod el a Földet? – kérdezte Noé bizakodva.
- Nincs rá szükség – mondta az Úr – megteszi helyettem az államigazgatás.

Mint köztudott a jelenlegi világgazdasági válságot a bankok felelőtlen hitelkihelyezése indította el. Ennek módja már a vicc határát súrolja. Nem véletlen, hogy egy humoreszk is született róla:

Mandy, akinek Berlin-Kreuzbergben van kocsmája, fejébe veszi, hogy megnöveli a forgalmát. Ettől kezdve hitelre is ad innivalót a törzsvendégeinek, a főleg szociális segélyből élő iszákosoknak. Egyszerűen felírja a söralátétekre, hogy ki mennyit ivott. Ennek gyorsan híre megy a környéken, és ugyanabból a társadalmi rétegből egyre többen tódulnak a kocsmájába. Amikor Mandy látja, hogy a vendégeket egy csöppet sem izgatja, hogy egyszer majd fizetniük is kell, apránként megemeli az árakat, így jelentősen megnöveli a forgalmát. A környékbeli bank dinamikus, fiatal alkalmazottja felfigyel Mandy sikerére, és korlátlan hitelt kínál fel neki. A fedezet miatt nem aggódik, mert úgy véli, hogy az iszákosok tartozása bőven fedezi majd a hitelt. A Heti Italgazdaság című lap „Az év üzleti vállalkozója” címmel tünteti ki Mandyt, a szövetségi kancellár pedig fogadja, és nyilvánosan átöleli.

A befektetésekre szakosodott, kiválóan képzett bankárok a söralátétek alapján PIA és CIDER¹⁵⁹ fantáziánévvel ellátott kötvényeket bocsátanak ki. Ezeket PAH befektetési alapként forgalmazzák, amelyért egy üzbeigazgató online biztosítótársaság e-mailben vállalt kezességet. Ezt követően (annak fejében, hogy életük végéig ingyen ihatnak sört Mandy kocsmájában), az értékpapíroknak több minősítő ügynökség is a kiváló AAA minősítést adja. Bár senki sem tudja, hogy mit jelent a PAH

**– Húúú Totyám, ez rosszat jelent!
Azonnal fogjuk az üvegbetéteket,
és visszaváltani, visszaváltani,
visszaváltani!**

befektetési alap rövidítése, és főként azt nem, hogy valójában mi áll a kötvények mögött, mivel azonban a tőzsdén folyamatosan növekszik az értékük, a hozamuk pedig rendkívül magas, a befektetők kedvence lesz.

A részvények árfolyamának megállíthatatlan növekedése láttán a bankok vezérigazgatói és belső tanácsadói milliós nagyságrendben kapnak prémiumot. Egy nap, jölehet az értékpapírok értéke még mindig emelkedik, egy idősebb könyvvizsgáló, akit melleleg a negatív beállítottsága miatt már elbocsátottak a munkahelyéről, úgy gondolja, hogy itt az ideje kifizettetni a legrégebb söralátéten lévő adósságot Mandy vendégeivel. Meglepő módon sem a legrégebbi, sem az időrendben öt követő, szintén szociális segélyből élő törzs-

vendégek nem tudják kifizetni az adósságukat, amely közben az éves bevételük sokszorosára duzzadt. Hiába kutatják fel az adósokat, hiába küldözgetnek nekik fizetési felszólítást, azok nem törlesztenek, így Mandy csődbe megy.

A PIA nevű kötvény 98,8%-ot veszít az értékéből. A CIDER kötvény, amely jobban tartja magát, megáll eredeti értékének a 3,62%-ánál. Mandy szállítói, akik szintén a PAH kötvényekbe fektettek be, rendkívül hosszú fizetési határidőt szabtak. A bor és a pálinkaszállítók tönkremennek. A sörkezeskedés csak azért nem megy csődbe, mert egy nagy állami támogatásnak köszönhetően felvásárolja egy külföldi befektető. A bankot az adófizetők pénzéből megmenti az állam. A bank vezetősége pedig idén szolidaritásból lemond prémiumának 15%-ról. Az iszákosok viszont azon keseregnek,

¹⁵⁹ A cider az almabor nemzetközi neve.

hogy Mandy kocsmáját tönkretették a bankok. A politikusok azonban nem keseregnek, pedig lenne min. Ez a humoreszk is jól érzékelteti, hogy milyen ingatag alapon áll a világgazdaság. Pénzügyi rendszerünk, a tőzsde világa nem más, mint szemfényvesztés. Elég egy pöccintés, és kártyavárként omlik össze az egész.

A 2008 októberében kitört gazdasági világválság, a befektetési- és jelzálogbankok bedőlése a magyar humoristákat is megihlette. Így ír erről Karcagi László:

Tisztelt Ügyfelünk!

Mindenekelőtt esengve kérjük, hogy előző levelünket tekintse tárgytalannak! Ezúton szeretnénk kifejezni mélyeséges sajnálatunkat a legutóbbi és az azt megelőző fizetési felszólításaink nyegle, követelőző, sőt fenyegetőző stílusa miatt. Ez a hangnem egyáltalán nem felel meg annak a határtalan tiszteletnek, megbecsülésnek, szeretetnek, amelyet bankunk táplál adósai iránt. Biztosíthatjuk Önt, hogy a levél megfogalmazóját azonnali hatállyal eltávolítottuk pénzügyi intézetünk kötelékéből, kétszer három méteres fényképét kifüggesztettük fiókjaink szégyentáblájára, és azt tervezzük, hogy az elkövetkező tíz évben az ő arcására faragott cölöpöket használunk majd banki csapatépítő tréningjeink cölöpverő versenyein.

Kedves Ügyfelünk!

Mi azt is megértjük, ha múltbéli megbocsáthatatlan viselkedésünk miatt meglehetősen távolságtartással fogadja őszinte bocsánatkérésünket, és azt is belátjuk, hogy némi időre van szüksége, amíg újra bizalmába fogadja arra méltatlanná vált pénzügyi intézetünket. Készséggel elismerjük, hogy a múltban számtalanszor kihasználtuk az Ön jóhiszeműségét nyereségvágyó, kapzsi céljaink érdekében. Minden eszközzel azt a látszatot igyekeztünk kelteni, hogy ajánlgatott kölcsöneinkkel önzetlen pénzügyi segítséget nyújtunk Önnek és családjának, holott valójában csak piszkos anyagi érdekeinket hajhásztuk az Ön mélyen tisztelt rovására. Mértéktelen és sokszor értelmetlen költségekhez buzdítottuk azt az illúziót keltve, hogy az általunk nyújtott hitel tulajdonképpen talált pénz, és minden eszközzel igyekeztünk elmismásolni azokat a súlyos terheket, amelyek Önre és családjára várnak majd a törlesztés során. Azt meg abszolút elsumákoltuk, hogy mi mekkorát kaszálunk, kihasználva adósaink naivitását. Gyakran több száz százalékos THM-eket¹⁶⁰ ígérve (ezt a rövidítést a szakmában csak Tök Hülyék Megkopasztásaként emlegettük megbocsáthatatlan módon), érthetetlen szak kifejezések, apró betűs záradékok, megtévesztő pénzügyi halandzsák mögé bújva uzsoráskodtunk.

Drága Ügyfelünk!

Ennek vége! Eddig Ön dőlt be nekünk, most mi dőlünk be. Hacsak nem találunk valamiféle megoldást az időközben kialakult mélyen tisztelt helyzetre. Egyáltalán nem áll szándékunkban visszaélni az Ön, megkülönböztetett megbecsülésünknek örvendő türelmével, de pár szóban szeretnénk vázolni a tényállást: Esetünkben is igazolódott a mondás, hogy aki másnak vermet ás, maga esik bele! Mérheteretlen pénzsóvárságunkban, a könnyen szerzett uzsorajövedelemtől megrészegülve elszaladt velünk a ló(vé), már fűnek-fának kölcsönöztünk, már biztosítékot sem kértünk senkitől, már egyáltalán nem vizsgáltuk, hogy az adósaink vissza tudják-e majd fizetni a kölcsönöket.

Hát nem tudják!

Még istenes lenne a helyzet, ha csak mi jártunk volna így, mert akkor pénzügyi problémáink áthidalására kölcsön tudtunk volna kérni más bankoktól. De ebbe a verembe, úgy látszik, az összes pénzügyi intézet beleesett, nem csak nálunk, hanem úgy tetszik, a világ nagyobbik részén. Kölcsön tehát nincs, más megoldást kell keresnünk. Talán nem teljesen újdonság az Ön számára, hogy ügyfeleinknek van egy másik csoportja, akik furcsa, már-már deviáns módon nem hitelből gazdálkodnak, hanem pénzt takarítanak meg, s azt többnyire bankban helyezik el. Őket betéteseknek hívjuk. Furcsa attitűdjük valószínűleg az ősember gyűjtögető életmódjából eredeztethető, és egyáltalán nem fe-

¹⁶⁰ Teljes Hiteldíj Mutató

lel meg a mai ember költögető életmódjának. De ne törjünk könnyen pálcát felettük, mert hosszú távon tulajdonképpen az ő betéteiket helyezjük ki hitelként ügyfeleink másik, korszerűen gondolkodó csoportjának.

Most az a veszély, hogy a helyzet láttán a betétesek megrohanják a bankokat, kivesszik a pénzüket, mert belátták, nagyobb biztonságban van az a párnacihában. Ebben az esetben még gyorsabban dőlünk be. Mivel tehát a betétesekre sem számíthatunk, már csak az állam segíthet ki bennünket a bajból. Ebben azért bízunk, mert erre volt már példa Magyarországon is. A kilencvenes években hatszázmilliárdot költött a kormány ún. bankkonszolidációra (ez ma kb. 2000 milliárdot ér), aztán kihúzta a bajból az Agrobankot, majd a Postabankot is, belátva, ha dől a bankrendszer, akkor dől a gazdaság, ha dől a gazdaság, dől a kormány is. Most is ki fognak húzni bennünket a bajból, efelől nincs kétségünk.

Szeretett Ügyfelünk!

Reméljük, hogy őszinte megbánást tanúsító levelünk új alapokra helyezi kapcsolatainkat, és Ön további erőfeszítéseket tesz részleteinek törlesztésére. Ha ez mégsem történne meg, akkor arra a sajnálatos tényre szeretnénk felhívni a figyelmét, hogy a kormány természetesen csak az adófizetők pénzéből tudja majd konszolidálni a bankokat. S ha most Ön nem fizet adóként, akkor majd úgyis fizetnie kell adóként. Ezt a gondolatsort ajánlja Önnek szíves megfontolás végett, és marad őszinte híve:

Az Ön bankja.

Népszabadság, 2008. október 11. (12. oldal) Cikk címe: Krach

A megélhetési nehézségek, a nyomor is gyakran produkál humoros helyzeteket az életben. Erről a tragikomikus állapotról számol be fanyar iróniával Bächer Iván, sziporkázó művészi köntösbe öltöztetett cikkében:

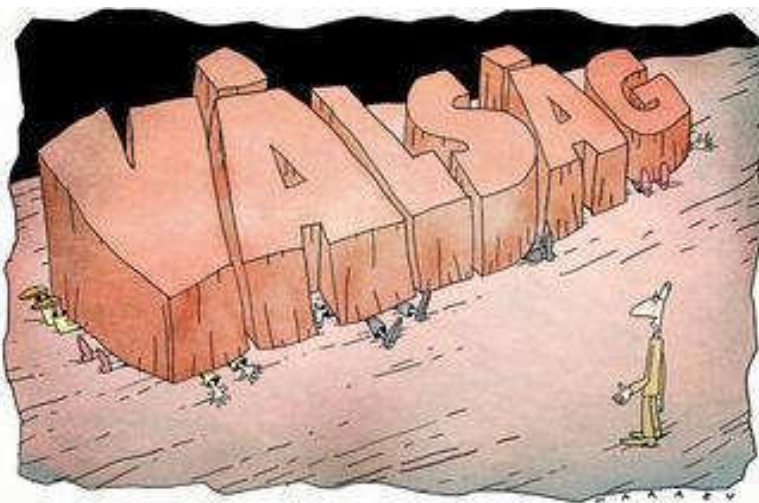
Szép őszi idő volt, kedd délután. A villamosról leszállva gondoltam, van még egy kis időm, s a Jászai Mari tér felé vettem utamat. Körbejártam, majd kinéztem egy padot, amelyen egy idősebb szemüveges hölgy ült csupán. Miután engedélyt nyertem tőle erre, mellé letelepedtem. A hölgy ölében tartotta retiküljét, azon pedig különféle műsorfüzeteket, lapokat böngészett, a kezében lévő golyóstollal időnként aláhúzott valamit papírjain. Néha kis noteszt halászott elő, és abba írkált. Nem akartam zavarni őt, szórakozottan szemléltem a téren mozgó népeket. Pár perc teltevel egy úr lépdelt el előttünk. Feltűnő jelenség volt, hegyes cipős, sportos fekete nadrágos, fekete inges, gondosan vékonyra nyírt bajszú, markáns arcú. Lassan, kimérten lépkedett, mintha csak egy westernfilmből bandukolt volna elő. Miután elhaladt előttünk, a mellettem ülő hölgy megszólalt:

- Zulu.
- Tessék?
- Ez a Zulu volt.
- Kicsoda?
- Zulu. A festő. A Méhes. Nem ismeri? Tavaly volt neki retrója. Retrospektívje. Az Ernst Múzeumban. Kicsit messze van, de elmentünk azért. Én nagyon szerettem. Tudja, miért?
- Miért, hölgyem?
- Mert hűvösen, hajszálpontosan, a hiperrealizmus legjobbait is megcsúfoló technikával megfestett munkáin az elmúlt kétszáz év gnosztikus képi patentjei elegyednek a keresztény művészetével, mindezt körbeömlő valami keleties, leginkább a dél-indiai és a Fülöp-szigeteki karosszériafestészet legszebbjeire emlékeztető édeskés, olykor fátyolos, máskor tüéles kontúrú hajnalpír, mármint aura és pszichotikus ragyogás.

Némi aggodalommal mértem végig padtársamat:

- Nincs semmi baj, asszonyom?
- Nincsen, nincsen, miért lenne. Na, egy kicsit száraz volt a pogi.
- Micsoda?

- A pogácsa. De nem baj, nem lehet mindenütt olyan jó a pogácsa, mint volt a Nádleren tavaszszal.
- Hol?
- Hát a Ludwigban. A Nagy Nádler-vernisszáson. Tudja, a Nádler István. Aki a hetvenes évek szigorú, geometrizáló hard edge¹⁶¹ stílusát a következő évtizedben egy zenei hatásokra épülő, felszabadult, heterogén formanyelvvel váltotta fel. És azt mondom, jól tette.
- Ne haragudjon, asszonyom. Ön művészettörténész?
- Én? Ugyan, hová gondol! Nyugdíjas vagyok.
- Nyugdíjas művészettörténész? Esztéta? Festő?
- Ne vicceljen, uram! Pénztáros voltam a Tescónál.
- És akkor honnan van ez a rajongás a művészetért?
- Nem rajongtam a művészetért soha, csak nagyon kicsi a nyugdíjam, ötvennyolcezer. Hát ez épp a rezsire elég. De a szomszédasszonyom, akivel itt lakunk a Szent István körúton, mondta, hogy ő vernisszázsa¹⁶² jár, menjek el vele. Azt se tudtam, mi az, de elmentem. És azóta vernisszázsa járunk. Hat éve. Az Erzsinek van számítógépje, ilyen internetje, onnan kiszedi, hol, mikor, mi lesz, ráadásul itt lakunk a Falk Miksa utca mellett, de persze, ha kell, elmegyünk bárhova. Régebben főként kedden és csütörtökön voltak a megnyitók, na hát az nehéz időszak volt, előadódott, hogy egy nap ötször-hatszor is telitömtük magunkat pogácsával, aztán pénteken meg szombaton korgott volna a gyomrunk, ha nem tömtük volna a retikült is teli. De most már majd minden nap van esemény, nem kell spájzolni. Nem is költünk kosztra semmit. De én mindig meghallgatom a méltatásokat is. És meg is jegyzek belőle. Valahogy erre rém jó a memóriám. Megmaradnak ezek a szép szövegek a fülemben. És rémesen megjön az étvágyam tőlük. Ha ezt hallom például, hogy már korábbi művei is egy olyan koncepcionális alkotásmódról árulkodnak, ami során a művész, miközben maga is művészetet hoz létre, arra folyamatra reflektál, melynek során a mű nem csak tárgyként, hanem a „művészet” jelentésének absztrakt hordozójaként van jelen, nos énnekem úgy elkezd korgani a gyomrom, hogy egy fél kiló meleg, omlós pogácsát be tudok venni utána.

Egyébként, sajnos még ma is azt hiszi sok galériás, hogy mindegy, mit ad a képek alá, odavetnek egy kis pogácsát, és el van intézve. Pedig nem úgy van az. Minden művészhez más-más falatka illik; Fehérhez flódni, Wahornhoz saláta, Válihoz valami finom fűszeres vajkrém. A Kelemennél például jól eltalálták, isteni libatepertő volt tavalý. Megjegyzem, Kelemen csodálatosan tud appreciálni. Az első appreciókat¹⁶³ csukott szemmel, alig merészkedve tette meg. Képzelteri, micsoda szenvedés volt. Ez már magában jelzi a művészettörténeti kánonok kimozdításának problematikusságát... Viszont a lila hagymát besózták és meghintették egy csöpp ecettel, képzelteri... A fiatalokat is szeretem. Nemrégiben például elmentünk egy Váczi Dani nevezetű első tárlatára. Nem mondom, hogy nagy trakta volt, de elsőrangú rozébort adtak. Ügyes ez a Dani gyerek is, képeiben csak látszólagos az inkoherencia, azokon inkább az

¹⁶¹ szigorú vonalvezetésű. Kiejtése: hárd edzs

¹⁶² vernissage = képkiallítás ünnepélyes megnyitása

¹⁶³ appropriatio = A kisajátítás művészete.

ellenszegülő irónia vegyül a tükröződő dinamizmussal, amelyen átszivárog valami szolidáris brutalitás. Szerintem sokat fogunk még róla enni...

A hölgy közben szedelődzködött.

- Na megyek, uram, Erzsé már vár, délután megyünk a lengyel kultúrába, két fiatal iparművész állít ki, nem számítok nagy dőzsre, de három-négy pogácsa elég is lesz most...

Pár lépés után még megállt, megfordult, és ujját fölemelve kiáltott hozzám:

- De jövő héten Barcsay-retró a Haasnál, hatalmas, lenyűgöző oeuvre¹⁶⁴, teli meglepetéssel, változással, villogással, és mégis, mintha egy tömbből lenne az egész faragva, a teljes életmű egy darab gigantikus műegész. És a Haasnál valami isteni a káposztás hasé.

Népszabadság, 2008. október 21. (11. oldal) Cikk címe: Kortárs evészet

Ötletek angломániás munkaadóknak, és sznob munkavállalóknak:

- Titkárnő: Adminisztrációs manager
- Újságkihordó: Hírlapterjesztési asszisztens
- Bolti eladó: Distributor manager¹⁶⁵
- Ügynök: Befektetési tanácsadó
- Pénzbehajtó: Kihelyezett tőke visszaáramoltató szakreferens
- Szódás: Szikvíz termékmenedzser
- Használtruha kereskedő: Second hand shop director¹⁶⁶
- Sofőr: Logisztikai volán director
- Parkolóőr: Forgalmóbiztosítási manager
- Gondnok: Háztömb menedzser
- Portás: Entrance controlling manager¹⁶⁷
- Raktáros: Logisztikai manager
- Rakodómunkás: Anyagmozgatási szakreferens
- Árufeltöltő: Logisztikai asszisztens
- Kukás: Hulladékmenedzselő szakreferens
- Guberáló: Hulladékanyag-hasznosítási manager
- Utcaspró: Köztisztasági asszisztens
- Ablakmosó: Síküveg restaurátor
- Autómosó: Autó design karbantartó
- Takarítónő: Higiéniai asszisztens
- WC-s néni: Anyagcsere menedzser
- Disznópásztor: Élelmiszeripari alapanyag-előkészítő koordinátor
- Verőlegény: Nyeles testápoló specialista
- Tolvaj: Tulajdonáthelyező menedzser
- Bérgyilkos: Humán erőforrás létszámcsökkentő specialista

Így kell kezdeni egy profi önéletrajzot:

„1986. március 19-én születtem New York-tól mintegy 7000 kilométerre keletre, a Zala megyei Fenékpusztán...”

¹⁶⁴ életmű, a művész összes addigi alkotása. Kiejtése: övr

¹⁶⁵ disztributor menedzser

¹⁶⁶ szekönd hend sop direktor

¹⁶⁷ entránsz kontrolling menedzser

Korunk paradoxona, hogy magasabbak az épületeink, de kicsinyesebb a természetünk, szélesebbek az autópályáink, de szűkebb a látókörünk. Többet költünk, és mégis kevesebbünk van, többet vásárolunk, de azt kevésbé élvezzük. Nagyobbak a házaink és kisebb a családjaink, több a kényelmünk, de kevesebb az időnk. Több képzettséggel, de kevesebb értelemmel, több tudással, de kevesebb belátással rendelkezünk. Több a szakértőnk mégis több a problémánk, több gyógyszerünk van, de kevesebb az egészségünk. Túl sokat iszunk, túl sokat dohányozunk, túl megdöglően költenek. Túl keveset nevetünk, túl gyorsan vezetünk, túlzottan dühbe gurulunk. Túl sokáig fennmaradunk, túl fáradtan kelünk, túl keveset olvasunk, túl sokat tévélünk. Megsokszoroztuk a javainkat, de csökkentettük az értékünket.

Több számítógépet gyártunk, hogy több információt tároljunk, hogy több másolatot készítsünk mint valaha, mégis egyre kevesebbet kommunikálunk. Eljutottunk a holdig és vissza, de nehezen megyünk át az út túloldalára azért, hogy új szomszédokkal találkozzunk. Meghódítottuk a világot, de a belsőt nem. Nagyobb dolgokat csinálunk, de nem pedig jobb dolgokat. Megtisztítottuk a szűk környezetünket, de beszennyeztük a Földet. Meghódítottuk az atomot, de az előítéleteket nem. Többet írunk, de kevesebbet tanulunk. Több tervet szövünk, de kevesebbet teljesítünk. Megtanultunk rohanni, de várni nem.

Túl sokat beszélünk, túl ritkán szeretünk, és túl gyakran gyűlölünk. Tudjuk mi a jólét, de azt nem, hogy mi a jó lét. Éveket adunk az élethez, nem pedig életet az éveknek. Ez a gyors étkezés és a lassú emésztés kora, a nagy emberek és a kis jellemek, a kiemelkedő hasznok és a sekélyes kapcsolatok időszeke. A kétkeresős jövedelmek, ám gyakoribb válások, a tetszetősebb lakások, de szétesett otthonok korszaka. A villámhatározások, az eldobható pelenkák, az egyszer használatos eszközök, az egyéjszakás tartózkodások, a túlsúlyos testek kora ez, és a tablettáké, melyek mindenre jók: felizgatnak, lenyugtatnak, ölnek. Olyan idő ez, amikor sok van a kirakatban, de kevés a raktárban.

A feleséggel együtt nagyon szeretünk színházba járni, különösen ő. Nekem sincs bajom a színházzal, csak ruhatár ne lenne benne! Nem véletlen, hogy a teátrumot a régi görögök találták fel, hiszen azon az égövön nem volt szükség gardróbba. A derék athéniak beültek a nézőtérre, megnézték, hogy a dráma szereplői rendre legyilkolják egymást, majd előadás után a könnyű kis tógáikban hazasétáltak. Én legszívesebben nyáron járnék színházba, de a ruhatárosok kibulizták, hogy akkor ne legyenek előadások. Az európai színházkultúra ugyanis kiegészült még egy ruhatárral is. A kabát beadása általában izgalmasabb, mint az első felvonás. Ilyenkor a nejem hosszasan konzultál a ruhatárosnővel, hogy miként kell a kabátját felakasztani. A drámai cselekményt csak színezi, ha már az elején kibontakozik a konfliktus, miszerint a kabátakasztó le van szakadva. Ilyen esetben a ruhatárosnő undorral kezeli a kabátot, a nejem meg próbálja hitelesen eljárni a naiva szerepét, miszerint az akasztó a taxiban szakadt le. A gördülékeny cselekményt jelentősen bonyolítja egy-egy csepegő esernyő, a körömcipőre cserélt csizma vagy a színházba jövet vásárolt kilós kenyér és zacskós tej ruhatári elhelyezése. Ha mindezzel végeztünk, a cselekmény egy kicsit megtorpan, és az előadás végéig nem történik semmi érdemleges, azt leszámítva, hogy a nejem visszamegy, mert a kabátjában felejtette a műsorfüzetet és a savanyú cukrot.

A vége még izgalmasabb. A színpadon a főhősnő még javában rémes kínok között haldoklik, amikor az élelmesebb férjek már a ruhatár irányába helyezkednek. A rohamot még megelőzi egy ér-

Mindig ilyen erkélyre vágytam!

dekes közjáték – ezt a szakzsargon intermezzónak hívja –, miszerint: kinél van a ruhatári biléta? Egy férfiöltönyön – a mellényt is beleszámítva – összesen 11 zseb van, ennek átkutatásával hamar végzek, a nejem retiküljével viszont nem ez a helyzet. A bilétát végül megtaláljuk a savanyúcukorkás zacskóban, én meg beállok a sorba. Ilyenkor kapom meg először a tutyimutyi jelzőt, hiszen magam elé engedtem azt a kövér kopaszt. A szikár szemüvegest viszont sikerül elgáncsolnom. A feleségem nyílt színi tapssal és heves újrázással honorálja művészi teljesítményemet. Végre megszerzem a kabátokat, az esernyőt, a csizmát, a kilós kenyeret meg a zacskós tejet, de a feleségem kabátujjából hiányzik a sál. Úgy tűnik, ezt fel kellett áldoznunk Thália istenasszony oltárán. Rásegítem a kabátot, de úgy, hogy a többi rohamozó janicsár ne lássa a leszakadt kabátakasztót.

Előttem a kövér kopasz korholja a feleségét:

– Meg vagy örülve, Malvin? Ötszáz forint borraivalót adsz a ruhatárosnak?

– Na hallod, apukám! Egy ilyen szép, vadonatúj perzsabundáért...!

Trunkó Barnabás – Kiskegyed, 2001/8 szám (46. oldal)

Minden hangulatkeltés ellenére én kedvelem a multiplex mozikat. A nejem néha még nosztalgiát érez a régi körüti kismozik iránt, de rájött, hogy nem érdemes az egykori, artistaműsorral indított filmélményeket emlegetni, mert az kifejezetten öregíti az embert.

Régen, ha beültünk egy moziba, én peracet vettem a feleségemnek, ami igen kényelemes volt, mert nem kellett sorba állni. A perecáros bejött a sorok közé és ott realizálódott az üzlet. A multiplexben a feleségem vásárol, és olyan készletekkel ülünk be a nézőtérre, mintha egy vöröskeresztes segélyszállítmányt igyekeznénk eljuttatni a rászorulókhhoz. A nyikorgó faszékek helyett itt pilótaülések vannak, ami amúgy veszélyes dolog, mert több filmkritikust láttam már elbóbiskolni a kényelmes fotelekben. Általában a pattogatott kukoricával indítunk, amit itt pop cornnak, hívnak. Van vajjas ízesítésű, sőt chilis is. A múltkor még pattogatott kukorica ízűt is kaptunk. Nem zacskóban adják, hanem vödörben. Az ember meg van győződve arról, hogy ennyit soha nem tud megenni, de szerencsére a fele a padlóra hullik, így a vödör hamar kiürül.

Közben kólát szürcsölünk szívószállal. Inni nem lehet a dézsányi pohárból, mert fedővel adják. Vannak nézők, akik könnyelműen kisebb pohárral ültek be a nézőtérre, de az ő foteljük felől hamarosan csak reménytelen szortyogás hallatszik: jelezve, hogy a készlet elfogyott. A poharat szerencsére nem kell végig a kézben tartani, mert az ülések mellett van egy ügyes kis tartó, amelybe az beletartozhat. De nem árt megjegyezni, hogy melyik oldalra, mert különben az ember állandóan a szomszéd italába iszik bele.

Ezután jönnek a chipsek¹⁶⁸. A zacskó kinyitása nem könnyű feladat, ezért mindig én végzem. A sötétben persze nem lehet látni a zacskón lévő jelet, amely a nyitás egyetlen lehetséges helyét jelzi, ezért én foggal szoktam próbálkozni, a Magyar Fogorvosok Szövetségének ajánlásával. A chipsnek az a tulajdonsága, hogy hangosan ropog. Kívülről ezt nem lehet hallani, de az ember feje belülről sajátos akusztikával rendelkezik. Én például mindig akkor harapok rá a burgonyaszíromra, amikor a nejem valami fontosat mond – amiből persze nem hallok semmit. Azért rutinosan válaszolok, de látom, hogy nem hallja, mert ő is pont akkor harapott rá egy ropogósra.

A chips után adja fel a párom a jégkrémet, bár már többször rá kellett jönnie, hogy tán ideálisabb sorrend is elképzelhető. Az olvadó jégkrém ugyanis rácsöpög a kólás pohárra, még jó, hogy van fedele. Szerencsére lassan elfogy minden: a pattogatott kukorica, a kóla, a chips, a jégkrém, sőt még a bónuszként feladott mogyorós csoki is. Addigra a filmvásznon is lemegy; az előzetes meg a reklám. Végre kezdődhet a mozi!

Trunkó Barnabás – Kiskegyed, 2004/45 szám (57. oldal)

Amit sose tudnál meg az amerikai filmek nélkül:

- Minden bolti papírszatyor tartalmaz legalább egy francia kenyeret.

¹⁶⁸ csipsz

- A rúzs sosem kopik le, meg búvárkodás közben sem.
- A középkori parasztnak mind tökéletes fogsoruk volt.
- Ha a várost természeti katasztrófa vagy valamilyen szörny fenyegeti, a polgármester elsősorban az idegenforgalom vagy a közlegő művészeti kiállítás miatt fog aggódni.
- Amikor kifizeted a taxit, ne kell belenézned a pénztárcádba, csak vedyél ki egy bankót talá-lomra és add át. Ez mindig a megfelelő összeg lesz.
- A rendőrfőnök mindig néger.
- A rendőrfőnök mindig felfüggeszti a sztárdetektívet, vagy 48 órát ad neki az ügy befejezésére.
- Egy nyomozó csak akkor tud megoldani egy ügyet, ha felfüggesztették.
- Mindig találsz parkolóhelyet közvetlenül amellet az épület mellett, amelyet meg akarsz látogatni.
- Minden üldözés, utcai konfliktus tönkretesz egy helyi etnikum által vezetett zöldséges standot.
- A nyomozás során feltétlenül szükséges legalább egyszer ellátogatni egy sztriptízbárba.
- Bármely zárat másodpercek alatt ki lehet nyitni egy hitelkártyával vagy egy hajtűvel...
- Bármely épület szellőzőrendszere tökéletes búvóhely. Senkinek nem fog eszébe jutni ott keresni, miközben te könnyeden eljuthatsz az épület bármelyik részébe, ahova csak akarsz.
- Egyetlen gyufa (vagy zseblámpa) képes bevilágítani egy stadion méretű termet.
- Leolthatod az összes lámpát egy helyiségben, akkor is lesz egy külső fényforrás, ami továbbra is megvilágít...
- Egy laptop képes behatolni bármely ellenség kommunikációs rendszerébe.
- Egy lappal pillanatok alatt fel lehet törni a svájci bankok titkos adatbázisát, és bárkinek a számláját ellenőrizni lehet.
- Ha üldöznek egy városban, bármikor találhatsz egy utcai felvonulást, amiben elvegyülhetsz.
- Harcművészeteknél soha nem számít, hogy mennyivel többen vannak az ellenfeleid. Türelmesen ki fogják várni a sorukat. és egyenként támadnak meg, megvárva, amíg elintézted az előző ellenséget.
- Ha valakit leütnek, soha nem szenved sérülést vagy agyrázkódást.
- Egy férfi nem mutat fájdalmat a legkegyetlenebb verés közben sem, de nyög, ha egy nő megpróbálja kitisztítani a sebeit.
- Bárki könnyedén le tud szállni egy repülőgéppel, feltéve, hogy az irányítótornyból valaki szóbeli utasításokkal látja el.
- Ha újra kell töltened a fegyvered, mindig lesz nálad lőszer, még akkor is, ha nem vittél magaddal.
- Az autók egy baleset után szinte mindig kigyulladnak és felrobbannak.
- A bombák csak az időzítés lejárta előtt 1 másodperccel hatástalaníthatók.
- A leégett házból, lezuhant repülőből megmenekült emberek azonnal ölelkezni és mosolyogni kezdenek, miközben a mentők a háttérben éppen családtagjaik üszkös hulláinak végtagjait próbálják a törzsükkel párosítani.

A kenyér feltalálása:

Az ősemler ült a barlangjában, és mamutot meg bölényt pingált a sziklákra. Már egy hete egyfolytában dolgozott, beleértve a vasár- és ünnepnapokat is, mert holdtöltére szeretett volna elkészülni vele. De akkor melléje lépett az őssasszony, az ősemler felesége, és így rikácsolt:

- Te Kázmér, mikor hagyod már abba ezt a meszelést? Hát van neked eszed, hogy telepíngárod az egész barlangot ezekkel a szörnyetegekkel, és csak mocskot csinálsz nekem? Legalább tulipánt meg kávédarálót rajzolnál a falra, ahogy úri helyeken szokás; de nem, ő folyton a mamutokkal van elfoglalva, ami még bajt hoz reánk.

- Semmi tulipán meg kávédaráló – dörmögte az ősember. – Gondolkozz csak asszony, ezek most még ismeretlen fogalmak. A kávédaráló, ha jól megnézzük, pillanatnyilag föl sincs találva.
- Akkor ferd képzelet után – követelődött az asszony –, de legjobb volna, ha az egészet abba hagynád. Ideje lenne, hogy te is keress valamit a családnak. Az ősember letette az ecsetet, és komoran nézte az ősasszonyt.
- Keressék – morogta. Mi az ördögöt keressék? Semmit se vesztettem el, hogy keresni kelljen. De ő azért kizavar engem a barlangból keresni, és még azt se mondja meg, hogy mit. Mondhatom, szép kis állapot!
- Igenis, keress! – sziszegte az ősasszony. – Mert ha nem, én veszem a súrolókefét, és leszedelem a falról ezt a gyalázatos állatseregletet, amit odamázoltál, hogy ne hozzon bajt reánk. Az ősember behúzta a nyakát, és dohogva ment ki a szabadba. Kint rögtön beleütközött a szomszédjába, aki szomorúan járt föl és alá, és közben a földet nézte.
- Mit csinál, szomszéd úr? – kérdezte az ősember együttérzéssel. A szomszéd szomorúan simogatta szakállát, s letörten válaszolt.
- Keresek – mondta –, arcom verejtékével.
- Én is keresek – felelte az ősember –, de nem tudom még, hogy mit. Ha nincs ellene kifogása, kedves szomszéd úr, kereshetnének együtt. Nemsokára egy harmadik ember is csatlakozott hozzájuk; délre pedig, mikor a kőharangot meghúzta az ősharangozó, már vagy harmincan sétáltak föl és alá.
- Én amondó vagyok – jegyezte meg az ősember –, hogy szedjünk össze valami füveket, és vigyük haza. Hadd lássa az asszony, hogy nem jártunk üres kézzel. Kis idő múlva összegyűjtöttek egy csomó füvet, s ki-ki megindult hazafelé.
- Ez van – szólta az ősember, s egy csomó sárga kalászt mutatott. Mire az asszony zokogni kezdett, és csapkodta a csiszolatlan kőedényeket, agyagcuprokat.
- Te Kázmér – sikoltotta –, hát van neked eszed? Idehozod ezt a bajuszos füvet a bölényeid mellé, hogy bajt hozzon reánk, megkeresed pont azt a burjánt, amelyik a torzonborz külsejével leginkább hasonlít hozzád? Miért nem hoztál egy kiló paradicsomot vagy újbургonyát, kérdelem én? Neki ez az undok bogánccsféle kell, ami bizonyos, hogy bajt hoz reánk.
- Semmi paradicsom meg újburgonya – mormogta az ősember. Gondolkozz, asszony, a paradicsom meg az újburgonya ma még merő elképzelés, mert ezek sokkal későbbi kultúrnövények!
- Beszélni, azt tudsz – zokogta az ősasszony –, egy kiló paradicsom meg egy kis újkrumpli, az neki inkább kultúrnövény, csak hogy ne kelljen a szatyorban cipelnie.

Az ősember behúzta a nyakát, majd halkán megkérdezte:

- Most már mit csináljak ezekkel a füvekkel meg a magokkal, ha egyszer megkerestem?
- Itt nem tartod, annyi szent! – kiáltott az ősasszony. – Legjobb, ha elszórod valahol, mert még bajt hoz reánk.

Az ősember kiballagott, és kint összetalálkozott szomorú társaival.

- Szomszéd urak – szólalt meg az ősember –, önök is ebben a kínos gabonaügyben törnek a fejüket?
- Valóban – felelték az ősszomszédok.
- Szerintem ezeket a magvakat el kellene valahová rejteni. Esetleg zsákokat varrathatnánk erre a célra.
- Kedves barátom – felelte az egyik ősszomszéd –, ezek a magvak csak bajt hoznának reánk. Nincs mit tenni, bármennyire sajnáljuk, el kell a magvakat ásnunk, és utána térjünk fölötte napirendre. Így a magvakat a legnagyobb sajnálkozás közepette eltemették, a föld alá kaparták, az ősember pedig hazament, és tovább pingálta a bölényeket. Mígnem egyszer sikoltozva szaladt be az ősasszony.
- Te Kázmér – kiáltotta –, mit tettél? A barlang környéke tele van avval a gyalázatos füvel, ami olyan torzonborz, mint te, és bajt hoz reánk! Hát ezért takarítok én, seprem a barlang környé-

két, hogy ilyen disznóságot művelj? Miért nem nyílik a mi barlangunk körül egypár tearózsa vagy leander, kérdem én?

- Semmi tearózsa meg leander – morogta az őseember. – Gondolkozz asszony! A tearózsa meg a leander egy csomó keresztezésnek az eredménye, ami ha jól belegondolunk most még egyáltalán nincs.
- Magyarázat, az mindig van – kiáltozott az ősasszony. Ahelyett hogy szerezne az úr egypár tő tearózsát meg leandert, inkább kitalál elméleteket meg keresztezéseket! No de én ismerlek már, tudom kivel beszélek. Hát azt mondom: most kimész, és azt az egész burjánkertet levágod, különben veszek egy súrolókefét, és leszedem a falról a bölényeidet, amelyek előbb-utóbb bajt hoznak ránk.
- Jól van, jól – morogta az őseember, s azzal szaladt kifelé a kőkésével. Dolgozott kint, s látta, hogy ugyanazt művelik a szomszédok is, de igen nagy csöndben és szégyenkezve. Mikor a kőharangot meghúzta az ősharangozó, az emberek majd mind egy szálíg levágták a furcsa füvet, és mentek befelé.
- Most pedig tessék kicsépelni az egészet – szólt reá az asszony az őseemberre –, a magokat pedig össze kell törni, hogy ki ne keljenek többé, különben bajt hoz reánk. Az őseember szaladt, izzadt, dolgozott, s estére beállított egy nagy puttony liszttel.
- Ez mi? – kérdezte az ősasszony gyanakodva.
- Ez lett belőle – mondta halkán az őseember. Mire az asszony mérgesen vizet töltött hozzá, s elkezdte az egészet gyúrni, hogy elpusztítsa a benne lakó varázserőt. Másnap aztán kétségbeesetten hívta az ősasszony az urát.
- Te Kázmér – kiáltotta –, ez a dolog nemhogy elpusztult volna, hanem éppenséggel fölédelt, növekszik, és meg akar enni bennünket.
- Biztosan élesztőt is tettél hozzája – magyarázta az őseember –, attól éledt föl!
- Nincs is élesztő a háznál – sikoltotta az asszony –, az élesztő még föl sincs találva. Gyere, és dobjuk be a kemencébe, hogy ne faljon fel bennünket. Ezzel bedobták az egészet a kemencébe, hogy égjen el. De nem égett el, hanem megsült, púposra és rózsaszínűré; s az ősasszony kétségbeesett, mikor a kemencéből kivette.
- Edd meg – parancsolt reá a férjére –, nehogy ő egyen meg bennünket. Különben meglátod, veszedelmet hoz reánk.

Az őseember szomorú ábrázattal vágott le belőle egy darabot, és enni kezdte.

- Nem is rossz – állapította meg –, sőt, egészen jó íze van.
- Akkor edd is meg, te kerested magadnak – torzsalkodott az ősasszony.

Majd mikor látta, hogy ízlik neki a furcsa étel; ő is vágott belőle.

- Tudod mi ez? – kérdezte a férjétől. – Ez nem más, mint a kenyér. Mától kezdve ez is föl van találva. Az őseember persze örült a dolognak, de korán, mert attól kezdve állandóan kenyeret kellett keresnie. Még bölényt meg mamutot is csak akkor pingálhatott, ha a kenyeret megkeverte, és maradt neki szabadideje.

Mulatságos tarkabarka. Összeállította: Szalay Károly (Móra Ferenc Könyvkiadó – 1985)

A kőkorszakban egy őseember meg egy ősasszony ül a barlang előtt. Ropog a tábortűz, s figyelik a naplementét. Az ősasszony:

- Kedvesem, mondj nekem valamit, amit még senkitől sem hallottam!
- INTERNET.

Rímekbe szedve is lehet viccelődni. Ennek a műfajnak legnagyobb mester Romhányi József volt, aki a Flinston család magyar szinkronizálásával nemzetközi elismerést ért el. A közkedvelt szereplők rímbe szedett párbeszédét az amerikai Hanna-Barbera rajzfilm stúdióban megpróbálták angolra visszafordítani, de nem ment. Romhányi zsenialitásának bizonyítéka ez a kis állatversike is:

Diótolvajlásan ért egy kismókust a gazda.
 Ketrecre ítélte, de nem bántalmazta.
 Majd meg is kedvelte szegény rabfiókat,
 S megetette vele az összes dióját.
 Mikor mind felfalta a mohó mihaszna,
 Gazdánk egy nagy zsákkal rohant a piacra.
 Hogy elfogyott, bőven hozott neki menten,
 De fogva tartotta, nehogy megint csenjen.
 Őszig hét zsák diót vett még a foglyának,
 Mert hét szemmel több maradt a fán, magának.

Ezt a szójátékot a klasszikus műveltséggel rendelkezők számára írta:

Elővette fiát Kentaurné asszony:

- Itt az ideje, hogy pályát válasszon a kamasz hibrid!
- Rég rágódom ezen.
 Ha kissé éhezem, arra gondolok, hogy nagy kutató leszek;
 Jeles ember, Észlény.
 Ha jól bebabálok, akkor meg tenyészmén.

Romhányi verseinek rímzuhatagát követni is nehéz, nemhogy elszavalni. Haumann Péter megpróbálkozott vele: <https://www.youtube.com/watch?v=19vLBNRf5hA>

Tisztelt Igazgatóság!

Az alábbiakban összegzem a Magyar Állami Operaház működésének költséghatékonyságáról készített tanulmányom konklúzióit. A vizsgálat legfontosabb megállapítása, hogy az Operaház mind egyes szervezeti egységeinek működését, mind az üzemvitel egészét tekintve rendkívül pazarló módon, a gazdaságosság és a költséghatékonyság követelményeit teljes mértékben figyelmen kívül hagyó módon működik. Az egyes részegységek működésével kapcsolatban a zenekar egészen csapnivaló teljesítményére hívnám fel a Tisztelt Igazgatóság figyelmét. Vizsgálódásaim eredményét teljes részletességgel „Az Operaház zenekara ütős hangszereinek kihasználtsága, különös tekintettel a személyi erőforrások hatékony működtetésének követelményeire, Puccini Pillangókisasszony című operájának bemutatása folyamán” c. tanulmányban részleteztem, amelynek főbb megállapítása az, hogy a produkcióban részt vevő négy dobos gyakorlatilag végiglógta az előadást. Az üstdobos pl. csak akkor ütött, amikor egy orra előtt pálcával hadonászó ember odanézett. Ahogy elfordult tőle, abbahagyta a munkát, és tovább lazált.

A pimaszságig fokozott lazaságra jellemző, hogy a harangjáték kezelője csupán a harmadik felvonásra volt hajlandó egyáltalán megjelenni, majd néhány kongatás után távozott. A cintányér kezelője az első felvonásban kétszer, a másodikban egyáltalán nem, a harmadikban pedig mindössze háromszor csapta össze feladatát. Igaz, hogy közben kétszer-háromszor rávert a nagydobra és egyszer csengetett a triangulummal is, de munkával töltött ideje a három és fél óras előadás során így sem haladta meg összességében a 12 másodpercet, ami azt jelenti, hogy munkaidő-kihasználási mutatója az egy ezreléket sem éri el. Hozzátenném, hogy a pergődobos és az üstdobos sem szaggatta a számbórt, de rajtuk talán még látszott némi igyekezet. Nyilvánvaló, jobb anyagi ösztönzéssel el lehetne érni, hogy a cintányéros a többiekhez felzárkózva a jelenleginél lényegesen többet csapkodjon.

A zenekar többi részének működése sem felel meg a hatékonyság követelményeinek. A hegedűsök – a vonóerő túltervezése miatt – mind a tízen többnyire ugyanazt a dallamot játsszák. Egy vonós némi hangosítási segédlettel majdnem ugyanilyen jól meg tudná oldani a feladatot. Ráadásul az előadás során gyakorta ismétlik ugyanazt a zenei motívumot. A felesleges ismétlések elhagyásával a produkció tartamát akár a felére is lehetne mérsékelni, ami időben, munkaerőben, energiában is jelentős megtakarításokat eredményezne. A réz- és fafúvósok rendkívül korszerűtlen módon, emberi

tüdő felhasználásával végzik a termelési folyamatot, holott egy központi légbefúvó beiktatásával az emberierőforrás-felhasználást a töredékére lehetne csökkenteni. A legfelháborítóbb mégis, hogy az egész komániából a legtöbbet az keresi, aki egyetlen hangszeren sem játszik, csak egy pálcával hadonászik a műsor alatt. Ráadásul egész idő alatt hátat fordított a közönségnek. A zenekar racionalizálása lényeges bér- plusz közteher-megtakarítást hozhatna a társulatnak.

A balettkar munkaintenzitásában nem láttam különösebb kivetnivalót, itt viszont az eszközhatékonyt találtam elégtelennek. A női kar minden tagja előadásonként elkoptat egy pár tízezer forintos balettcipőt, mert szinte az egész produkció alatt lábujjhegyen járnak, holott erre semmi szükség, hiszen a zenekar akkora ricsajt csinál, hogy úgysem lehet aludni. A társulat a munkafolyamat elemi fokú gépesítési lehetőségeivel sem él, pedig az egész férfikar munkáját el lehetne végeztetni egy-két emelőtargonca alkalmazásával. Az énekesek közül többen órákat töltenek úgy a színpadon, hogy közben meg se nyikkannak. Ez túrheteren pazarlás. A kórus valamivel többet dolgozik ugyan, de például a már említett Pillangókisasszony-előadáson az egyik számot, szövegét mellőzve, züm-mögve adták elő, holott nyilvánvaló, hogy a szöveges feladat volt kifizetve.

Nem felel meg a korszerű gazdálkodás követelményeinek az Operaház műsorpolitikája sem. Gyakorta vágnak bele olyan, gazdaságossági szempontból eleve reménytelen vállalkozásba, mint pl. a Carmen című opera előadása, holott köztudott, hogy ez a darab már a bemutatóján csúfosan megbukott. Mindennap más darabot tűznek műsorra, emiatt naponta kell átépíteni a díszleteket – felesleges kiadás. Ugyanígy felesleges minden produkciónak külön díszletet készíteni, hiszen például a Sevillában vagy az ókori Egyiptomban játszódó darabok – a legtöbb operának ezek a helyszínei – ugyanazzal a díszlettel is előadhatók. Meg lehetne spórolni a nyelvpótlékot, ha az operákat nem olasz, francia, német és orosz nyelven adnák elő, hanem magyarul. El kellene felejteni a túl csicsás, drágán fenntartható színházépületet: van az országban elég kihasználatlan sportcsarnok, ahol lehet énekelgetni.

Bajor Andor – Népszabadság, 2005. szeptember 17. (5. oldal)

Egy hölgy suttogva kérdi szomszédját a Zeneakadémián:

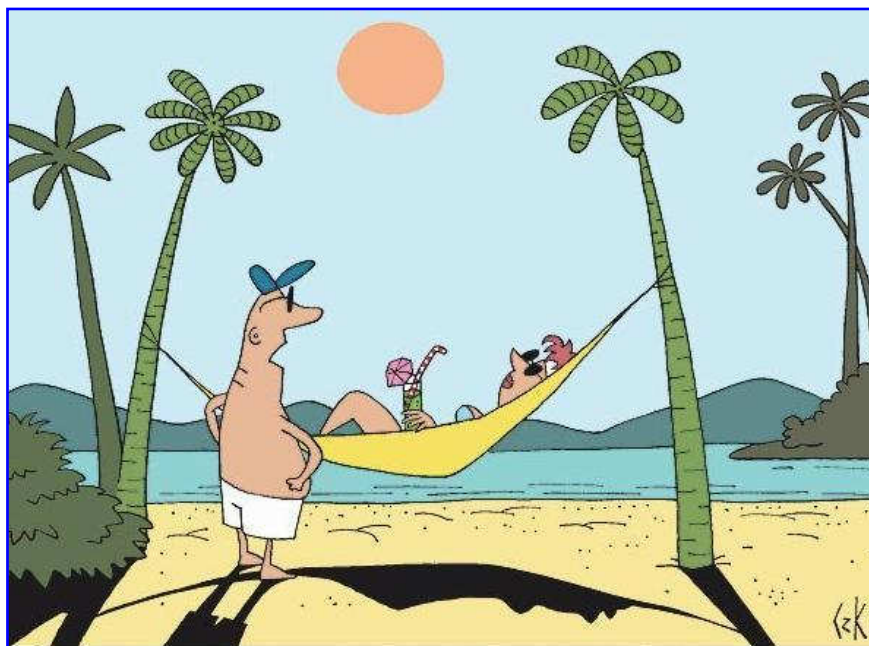
- Bocsánat, nem tudja véletlenül, ez Mahler?
- Nem tudom. Sajnos, én is most vagyok itt először.

Tisztelt Politikusok!

Tárgy: Kérelem viccügben

Alulírott azzal a tiszteletteljes kérelemmel fordulok Önökhöz, hogy a jövőben a magyar humoristák anyagi és szellemi ellehetetlenítésétől tartózkodni szíveskedjenek! Kérésem indoklásául felhozom, hogy amióta folyik a választási kampány, egyre inkább lemaradok a közönség kegyeiért folytatott versenyben. Ha egész délután rágom a tollam végét, akkor se tudok akkora és annyi baromságot kiötlelni, mint amennyit Önök – kihasználva széles médianyilvánosságukat – öt perc alatt összehordanak. Én csak egy mezei megélhetési poéngyáros vagyok. Egyszerű kézműves eszközök-

– Én ezt nem bírom már sokáig, Aranka! Két hét óta egyetlen fialk köcsögözést, vagy egy tétova kommunisztázást sem hallottam még.

kel próbálom kiszolgálni a nagyközönséget. Önök viszont most már ipari méretekben állítják elő abszurd marhaságaikat, és ezt a hülyeségdömpinget a magam kisipari módszereivel képtelen vagyok követni. Úgy látom, hogy fogyatkozó számú kollégáim is hasonló cipőben járnak. Azt tapasztalom, hogy az utóbbi időben egyébként is drámaian romlottak hazánkban a humorizálás feltételei. A műves, mérték utáni, kisipari viccgyártást egyre inkább felváltja a tömegtermelés. Korábban csak a dömpingben érkező olcsó keleti importáruval kellett megküzdenünk (vö. zsidó viccek). Mostanában azonban előzönlötték a piacot a szakmában gyártott, illetve a régi viccekről lemásolt, vagyis utángyártott olcsó hazai adomák. Mondok példát:

Fegyveres rabló megállít egy embert az éjszakában:

– Ide a pénzedet!

– Mit képzol, kivel beszél így? Én parlamenti képviselő vagyok!

– Akkor ide a pénzemet!

A tömegtermelés sajnos fokozatosan megváltoztatja, igénytelenné teszi a közízlést is. A dolgok mélyebb értelmét kereső, elgondolkodtató humort felváltják a sekélyes, alantas ösztönökre ható poénok. A finom viccek helyébe a durva, kárörvendő, röhögésre ingerlő csattanók lépnek. Erre is mondok példát:

Sétál a politikus az erdőben, és találkozik a jó tündérrel.

– De jó, hogy összefutottunk, teljesítem egy kívánságod! – mondja a tündér.

– Dögölj meg!

Nem lehet véletlen az sem, hogy kihalt a politikai viccek műfaja. Utoljára Kádáron meg Brezsnyeven tréfálkoztunk, talán még egy kicsit Horn Gyulán. A mostani politikusok cselekedetei inkább sírásra ösztönöznek, mint nevetésre. Nem csoda, hogy ebben a helyzetben fokról fokra kivész az emberekből a humorérzék, s nem tudják megkülönböztetni egymástól a komoly és a komolytalan dolgokat. Ezért aztán azt hiszik szegények, hogy a parlamenti választás is komoly dolog. Pedig hát az egész kampány egy elhúzódo tréfa csupán, ráadásul a slusszpoénján se fog tudni mindenki felszabadultan röhögni. Tisztelt Politikusok, Kedves Botcsinálta Kollégáim!

Arra kérem Önöket tehát, hogy ne vegyék el a kenyerünket. Meglátják, a választások után, a kemény időkben jól jöhetünk mi még. Akkor Önök már azzal lesznek elfoglalva, hogy a legyőzötteket agyagba döngöljék, és megmagyarázzák az elkerülhetetlenül bekövetkező megszorító intézkedéseket. Nagy szükség lesz akkor a jókedvre derítőkre!

Tisztelettel: Karcagi László

Népszabadság, 2006. március 25. (5. oldal)

Jó tanács a politikusoknak:

Azért kell sok kitüntetést adni, hogy annak is jusson, aki megérdemli.

A modern kor humoreszkje a vicces videó. Nagy előnye, hogy nem csak halljuk, hanem látjuk is a szituációt. Rengeteg rövid, humoros videoklip található a világhálón. Mivel többnyire amatőrök készítik, a felvétel minősége nem a legjobb. Nagy előnyük viszont, hogy megismételhetetlen pillanatokat lesnek el az életből. Ezért többségük nem csak vicces, hanem tanulságos is. Görbe tükröt ál-

lítanak elének, hogy valójában milyenek vagyunk. Ízelítőül nézzük meg a brit **The X Factor** tehetségkutató verseny egy epizódját. Webcím: http://www.mommo.hu/media/Cicivillantas_es_rettetet

A szőke nőkről már videoklipet is készítenek. (Angol nyelvű, de könnyen érthető.) Webcím: <https://www.youtube.com/watch?NR=1&feature=endscreen&v=kUvBQwvFSD0>

Az emberi bunkóság, agresszivitás jellemző példája látható ezen a lengyel videón. Alkotói ezt a klipet nem komédiának szánták, de viselkedésünk annyira szánalmas, hogy ezen már csak nevetni lehet. Webcím: <https://www.youtube.com/watch?v=vMIZcLM7Meo>

A lopás, a megvesztegetés, a baksis vagy ahogy nálunk mondják a hálapénz egyidős az emberiséggel. Ezt még a kommunista diktatúrában sem sikerült kiirtani, pedig minden szinten harcot folytattak ellene. Talán ennek tudható be, hogy nem tiltották a bírálatát. Humoristáink ki is használták a lehetőséget. A Sundám-bundám csóresz... című a kabaréjelenetet 1970-ben rögzítették Kazal László előadásában: Webcím: <https://www.youtube.com/watch?v=goU5QvhdftM&feature=share>

Ezért ne ijeszd meg a barátnődet... <https://www.youtube.com/watch?v=cozm2WC89Eg>

Világszerte ismert magyar találmány a Rubik kocka. Anyagi hasznunk ugyan nem származott, belőle, mert ezt a távol-keleti zugüzemek aratták le. Szinte mindenki ismeri ezt a logikai játékot, de csak kevesen tudják minden oldalát egyszínűre kiforgatni. Nekik ajánlják a következő videóban látható robotot, amely 5,8 másodperc alatt végez a feladattal. (A jelenlegi világbajnoknak ehhez 11,5 másodpercre van szüksége.) Webcím: <https://www.youtube.com/watch?v=yeyweiqrDNI>

A laikusok sokszor többre képesek, mint a képzett művészek. Rájuk mondják, hogy: östehetség. Ez a 3,5 millió érdeklődő által megtekintett videoklip egy fiatal állathangutánzóról készült: Webcím: https://www.youtube.com/watch?v=qcVFM4X7OSg&feature=player_detailpage

A zseniális találmányokat magánfeltalálók alkotják. Aztán nem lesz belőle semmi, mert az irigykedők elgáncsolják. Hiába mutogatja a feltaláló az alkotását, az ötletét vagy ellopják, vagy nem engedik érvényesülni. Webcím: <http://www.keptelenseg.hu/keptelenseg/hazi-keszitesu-vagogepe-66745>

Ki az igazi festő? Aki fejjel lefelé is tud képet festeni.
Webcím: <https://www.youtube.com/watch?v=I9ficvPdpZg>

Az éneklést nem lehet elég korán kezdeni. (6-9 éves kislányok profikat megszégyenítő hanggal):
Webcím: <https://www.youtube.com/watch?v=4YW9y260mfQ> (Holland's got Talent 2010 - Mega)
<https://www.youtube.com/watch?v=1YA9o5t0eI> (Alexandra Deliu - Call me maybe)¹⁶⁹
<https://www.youtube.com/watch?v=w77ggorcUsw> (Alexandra Deliu - Hot right now)¹⁷⁰
<https://www.youtube.com/watch?v=zeYxHEjcXwo> (Alexandra Deliu - Dynamite)¹⁷¹
<https://www.youtube.com/watch?v=eVO5zFus31U> (Alexandra Trandafir - Rolling in the deep)
<https://www.youtube.com/watch?v=tpG2Awkw-nc> (Cristiana & Haider - Kalinka)

¹⁶⁹ Eredeti változat: Carly Rae Jepsen - Call Me Maybe: <https://www.youtube.com/watch?v=RWAdb1vgoik> és <https://www.youtube.com/watch?v=fWNaR-rxAic>

¹⁷⁰ Eredeti változat: Dj Fresh ft Rita Ora - Hot right now: <https://www.youtube.com/watch?v=RWAdb1vgoik>

¹⁷¹ Eredeti változat: Taio Cruz - Dynamite: <https://www.youtube.com/watch?v=sLqdRmwY6vc> és <https://www.youtube.com/watch?v=VUjdiDeJ0xg>

Sok bizarr járművet fabrikáltak már a feltalálók. Ez is egyike az esztelen, meghökkentő ötleteknek. Webcím: https://www.youtube.com/watch?v=vGGIODF7_RY&feature=youtu.be&t=1m8s

Autósok álma. Nem lenne rossz, ha így is lehetne tankolni. Ingyen benzin a Simpson családban. Webcím: <https://www.youtube.com/watch?v=D4YJF7Zq4aY>

És még mondja valaki, hogy a Volvo nem biztonságos kocsi: (Ez nem reklám!) Webcím: http://auto.indavideo.hu/video/Es_a_Volvo_csak_ment_tovabb

Így kell megfordulni egy keskeny hídon: <https://www.youtube.com/watch?v=umzbB0dEZSo>
Bárhol megfordulok: <http://www.facebook.com/photo.php?v=275806189131257>

Ez aztán a targoncás. Webcím: <http://biertijd.com/mediaplayer/?itemid=34305>

Ebből az olasz nyelvű videoklipből kiderül, hogyan lehet a tehen tőgyéből megtudni a pontos időt: <http://videa.hu/videok/felnott/mennyi-a-pontos-ido-xDKzCyZh70PjeWEf> (Aki tovább kutakodik ezen a honlapon, az vessen magára!)

A nyugati világban agyonszabályozzák a közlekedést. Lámpák, közlekedési táblák, rendőrök, milliói vigyáznak ránk, mégis sok a baleset, naponta ezrek halnak meg az útjainkon. Nézzük meg, hogyan csinálják ezt a keleti világban (Indonéziában, Indiában). Számunkra hihetetlen, hogy így is lehet. Webcím: https://www.youtube.com/watch?feature=endscreen&NR=1&v=3n_mgFA47WQ

A „Három kismalac” történetét sokan, sokféleképpen átirták már. Ezt a videováltozatát karácsonyra aktualizálták: Webcím: <https://www.youtube.com/watch?v=pqTvIJS96Ug&feature=fvwp&NR=1>

Mindnyájan ismerjük a dilemmát: Melyik sorba álljak, hol végzek hamarabb? Csak egy dologban lehetünk biztosak: bárhová állunk, mindig a másik sor halad gyorsabban. A sorban állás lélektanát érzékelteti ez az animáció: <http://www.metropol.hu/bulvar/idozítettgomba/cikk/859021>

És még mondja valaki, hogy nincsenek kihaltak hitt szörnyek, sárkánygyíkok a világunkban. Webcím: <https://www.youtube.com/watch?v=JV5HdN5EA8g&NR=1&feature=endscreen>

A nyelvtörők kedvelőinek:

A pápua törzs főnökét úgy hívták, hogy Puapó. Puapó már nagyon öreg volt, meghalt, ezért a törzs tagjai elhatározták, hogy választanak egy pót Pápua Puapót. Ez a pót Pápua Puapó nagyon szeretett pónilovakra vadászni, a popójukat levágta, megsütötte és megette, ezért elnevezték Pónilópopót-lopó Pótpápua Puapónak. A sok póniló popótól már nagyon meghízott, ezért később elnevezték Puhapopójú Pónilópopót-lopó Pótpápua Puapónak. Az elhízás már kezdett veszélyessé válni, ezért a törzs varázslója azt tanácsolta neki, hogy szopogasson pimpógyökereket. Ezért elnevezték Pimpógyökeret-szopó Puhapopójú Pónilópopót-lopó Pótpápua Puapónak. Mivel a törzs a Limpopó környékén élt, a törzsfőnök teljes neve így hangzott: Limpopói Pimpógyökeret-szopó Puhapopójú Pónilópopót-lopó Pótpápua Puapó.

Ez a Romhányi Józseftől származó nyelvtörő humoreszk a Mikroszkóp Színpadon is elhangzott, ahol alaposan megizzasztotta az előadó színészeket, és jól megnevettette a közönséget. Aki nem látta a Beregi Péter és Heller Tamás által előadott és kibővített jelenetet, a YouTube-on megnézheti az alábbi címen: <https://www.youtube.com/watch?v=Gk111QpLGH8> Itt egyébként a Mikroszkóp Színpad más jelenetei is megtekinthetők. Érdeemes tallózni közöttük, nagyon szórakoztatóak.

Anekdóták

A humoros írások irodalmi ihletésű válfaja az anekdota. Sajnos ma már kiveszőfélben vannak a személyhez fűződő, nagy emberekről szóló adomák. Pedig ezek is nagyon tanulságosak:

Az éles eszű török bölcs, Naszreddin Hodzsa 5 aranyért pompás öszvért vett a vásáron. Az állatot kötőféken vezetve éppen hazafelé baktatott az erdőn át, amikor hirtelen vihar tört ki. Dübörögve mennydörgött az ég, zúgott az orkán. A villámok közvetlenül mellettük csapódtak a földre, fába. Nem csoda, hogy az öszvér két lábra ágaskodva üvöltött. Hodzsa is nagyon megijedt, szentül hitte, hogy ütött az utolsó órája. Jámbor ember lévén meg is fogadta magában, hogy ha túléli ezt az égi-háborút, eladja az öszvért, és ami pénzt kap érte odaadja az első koldusnak, akit meglát.

Alig fertályóra múltán elcsitul az ítéletidő. Alábbhagyott az eső és a szél, derülni kezdett az ég, s csodák csodája, Hodzsa is élt. Márpedig, ha életben maradt, teljesítenie kellett a fogadalmát. Csak-hogy az öszvérré szüksége volt, pénze meg nem volt több. Gondolt hát egyet, fogta az állatot, s indult vele vissza a vásárba. Itt aztán az volt az első dolga, hogy vásárolt egy pelyhes naposcsibét, s azt tenyerén dédelgetve most már nyugodtan várta a vevőt. Hamarosan mellé is lépett egy vándor-kereskedő, és megkérdezte:

- Eladó-e ez az öszvér?
- Már hogyné volna eladó! – mondta Hodzsa. – De csak a csibével együtt.
- És mibe kerül a kettő?
- A csibét 5 aranyért adom, az öszvért pedig egy rézpenzért.
- Áll az alku! – szólta a vevő, és gyorsan fizetett, mert azt hitte, hogy hibbant emberrel van dolga. Az ilyen futóbolondtól jobb minél hamarabb megszabadulni – gondolta, és már adta is a pénzt, s vitte az öszvért csibéستől. Hodzsa meg fogadalmához híven az öszvéreért kapott rézpenzt odadobta a koldusnak. A csibéért kapott 5 aranyért pedig mindjárt vásárolt magának egy másik öszvért.

Naszreddin fürdőbe ment, de szegényes külseje miatt a szolgák alig vetettek rá ügyet. Odadobtak neki egy piszkos törölközőt, egy rongyos fürdőruhát, és kész. A bölcs nem szólt semmit, de amikor befejezte a tisztálkodást, öt ezüstöt hagyott ott jutalmul. Csodálkoztak is eleget a szolgák. Egy hét múlva megint elment a fürdőbe. Azonnal megismerték, és most már mosolyogva, hajlongva fogadták. Fürdés után Naszreddin mindössze egy rézpenzt vetett oda nekik a kitüntetésért, akik mód felett csodálkoztak. Magyarázatot várva felemlégették a múltkori öt ezüstöt.

- Hja – mondta Naszreddin –, a rézpenz az előző fürdőért járt, a múltkori öt ezüst pedig a mai fürdőért.

Egy gazdag polgár és Naszreddin együtt mentek a fürdőbe. Útközben beszélgettek:

- Ha én egyszerű rabszolga volnék, hány garast érnék? – kérdezte a gazdag.
- Ötven garast – felelte Naszreddin.
- Ejnye, te szemtelen, hisz a rajtam levő fürdőruha egymagában megér ötven garast!
- Én is úgy számítottam – felelte közönyösen a bölcs.

Naszreddin Hodzsa, a nagy tréfacsináló nem volt éppen egy férfiszépség.

- Hát, meg kell adni, sajnáljuk a feleségedet – ugratták a barátai egy ízben.
- Ismernétek csak őt, engem sajnálnátok! – válaszolta Hodzsa.

Naszreddin Hodzsa nem csak csúnya volt, hanem szegény is. Éles elméjén kívül semmije sem volt, és ebből becsületes módszerekkel akkoriban sem lehetett megélni. Ennek ellenére egyszer be-

törtek hozzá. A tolvaj éjszaka surrant be a nyitott ablakon. Naszreddin felébredt, és nevetve szólt a betörőhöz:

– Nem tudom mit találhatsz itt éjjel, amikor én nappal sem találok semmit.

Az ókori Athén utcáján egy ember fut egy másik után. Szókratész, aki éppen arra megy, hallván a kiáltozást megszólítja az üldözött.

– Ki után futsz?

– Egy gyilkos után, akit a törvény kezére kell adni.

– Gyilkos – csodálkozik Szókratész. És mit értesz ezen?

– Micsoda kérdés ez? Hát egy embert, aki öl.

– Ahá, szóval egy mészárost.

– Nem. Egy embert, aki egy másik embert öl meg.

– Ahá, szóval egy harcost.

– Dehogya is. Egy embert, aki egy másik embert ölt meg békeidőben.

– Ahá, szóval egy hóhért!

– Ugyan, dehogya. Egy embert, aki egy másik embert ölt meg a saját lakásán.

– Ahá, szóval egy orvost!

Erre emberünk dühösen dobantott a lábával, és mérgesen rászólt Szókratészra:

– Vén szamárr! És ész nélkül futott a gyilkos után.

Szókratésztől egyszer megkérdezték, melyik az emberi test legérzékenyebb része.

– Az orr – felelte. – Nagyanyám egy életen át vezette nagyapámat az orránál fogva, de az öreg ezt soha sem vette észre.

Tanítványai megkérdezték Szókratésztől:

– Hány szempontot kell figyelembe venni az ideális házasságnál:

– Kettőt – válaszolta Szókratész –, a férj legyen süket, a felesége meg vak.

Szókratész görög filozófus feleségét Xantippénak hívták. Nagyon házsártos, összeférhetetlen te-remtés volt. Amikor megkérdezték Szókratésztől, mi készítette arra, hogy egy ilyen nőt elvegyen, így válaszolt:

– Megfigyeltem, hogy azok az emberek, akik jó, tapasztalt lovasok akarnak lenni, nem jámbor, hanem tüzes paripát választanak maguknak. Abból indulnak ki, ha be tudják törni, a többivel könnyen megbirkóznak. Pontosan így jártam el én is. Miután szeretnék bánni tudni az embe-ekkel, elvettem Xantippét, s meg voltam győződve, hogy ha vele boldogulok, a többi ember-rel már könnyű dolgom lesz.

Szókratészt tartották az ókor legbölcsebb emberének. A sorsa azonban nem volt irigylésre méltó. Önként vállalt szegénysége egy házsártos feleséggel párosult, aki pokollá tette az életét. Amikor a mestert meglátogatták a barátai, Xantippe velük is elkezdett kiabálni, majd fogta az éjjeli edényt, és tartalmát Szókratész fejére borította. Most láthatjátok – fejtette ki a bölcs filozófus – hogy a mennydörgésre mindig záporosó következik.

Szókratészt még a halálra ítélete sem zökkentette ki bölcs nyugalmaiból. A méregpohár kiivása előtt felkereste egy híve a börtönben, és sírva a nyakába borult:

– Miért sírsz, barátom? – kérdezte Szókratész.

– Hogyne sírnék! – csuklott el a látogató hangja –, amikor tudom, hogy igazságtalanul ítélték el. Erre Szókratész csodálkozva mondta:

– Jobban örülnél, ha igazságosan ítélték volna el?

Amikor Nagy Sándor makedón uralkodó 33 éves korában a halálos ágyán feküdt, hozzátartozói megkérdezték tőle, hová rejtette el a kincseit. A haldokló felsóhajtott:

– A kincseket, amelyeket életem során szereztem, barátaim erszényeiben találjátok meg.

Dareiosz perzsa uralkodó egy zsák szezámogot küldött Nagy Sándornak, hogy szemléltesse hány katonája van. Válaszul Nagy Sándor egy zsák mustármagot küldött azzal az üzenettel, hogy nem csak a mennyiség fontos, hanem az erő is.

Időszámításunk előtt 211 nyarán Siracusa a rómaiak birtokába került. A várost szabad prédára adták a katonaságnak. Egy katona, Caius Postumius berontott az egyik házba, ahol kis székén egy öregember üldögélt. A földön levő papirusz fölé hajolt.

– Aranyat! – förmedt az öregre a katona.

– Barátom – szólalt meg az öreg, s körzőjével megállásra készítette a katonát a papirusz előtt –, ne zavard a köreimet!

A katona dühbe gurult, kivonta kardját, s egyetlen suhintással levágta Archimedes¹⁷² fejét.

A nagy tudós véres feje a földre hullt.

Az ókorban a humor nem egy közkedvelt irodalmi műfaj volt, hanem átszötte a gondolkodó ember mindennapjait. A bölcsök szinte minden mondata, megnyilatkozása mögött valamilyen elgondolkoztató, humoros indíték rejtett.

Ennek a nem mindennapi gondolkodásnak egyik példája Diogenész. Amikor vendégségbe hívták, nem ment el. Azzal indokolta a visszautasítást, hogy egyszer már volt ott, de nem köszönték meg neki.

Akkoriban az aforizmákat is egyfajta fanyar humor lengte körül:

Diogenésznek egyszer feltették a kérdést, hogy mi a legboldogtalanabb állapot. A felelet így szólt: „Amikor a szegénység az öregséggel párosul.”

Egy ember megkérdezte Diogenészt, a hordólakó bölcsöt, milyen időtájt ebédeljen. A válasz így szólt:

– Ha gazdag vagy, amikor akarsz. Ha szegény vagy, amikor tudsz.

A nagy görög filozófus, Arisztotelész így fedte meg az ifjú hadvezért, Nagy Sándort, aki a lakomán túl sok bort ivott:

– Az első pohár bor, amit megittál az egészségé. A második a jókedvé, a harmadik a bánaté, a negyedik a gyalázatá.

A nagy római költő, Horatius tántoríthatatlan híve volt a bornak. Halálos ágyán azonban barátai nagy meglepetésére, egy csupor vizet kért. Kívánságát elhaló hangon így indokolta meg:

– Illendő, hogy az ember halála előtt kibéküljön a legnagyobb ellenségével.

Júdea királya megkérdezte udvari bolondjától, mit írogat.

– Azoknak a bolondoknak a nevét írom fel, akiket ismerek. Most például a te nevedet, mert olyan bolond voltál, hogy pénzt adtál udvari ékszerésznek, menjen külföldre s vásároljon

¹⁷² arkímédész

neked ékszereket. Soha nem jön vissza!

- És ha mégis visszajön?
- Akkor kitörölöm a te nevedet, és beírom helyébe az övét.

Naszreddin Hodzsa az ismert szufi bölcs épített magának egy házat. Öt évig dolgozott rajta, míg végül elkészült. Éppen a kávézóba tartott malteres kézzel és mészporos ruhában, amikor az úton találkozott egyik ismerősével, Alival a fűszeressel.

- Na milyen a házad? – kérdezte Ali.

Naszreddin felvett egy út szélén heverő téglát, és azt mondta:

- Ilyenek halmaza.

Aristo¹⁷³ házat építtetett magának Ferrarában. Egyszer megkérdezték tőle, miért olyan kicsi és pompa nélküli a háza, holott híres eposza tele van csodálatosan szép, nagy palotákkal. A költő józan választ adott:

- Azért, mert könnyebb szavakat összehordani, mint köveket.

Az idős szerzetes az ifjú növendékkel útra készülődött. Szegényes batyujukba alig került valami, ennivalót pedig az öreg nem is tett bele. Ez az ifjat aggodalommal töltötte el, s megkérdezte:

- Kenyeret nem viszünk magunkkal?
- Fiam, az a legjobb, ha az ember az isteni gondviselésre bízza magát, s nem maga akar gondoskodni magáról!

Kétkedve fogadta az ifjú a tanácsot. „Isteni gondviselés? Igen, az szép dolog, de biztos, ami biztos, azért én csak beledugok egy veknit az iszákomba! Ezzel csak a Jóisten dolgát könnyítem meg!” Másnap útnak indultak, s mentek naphosszat. Már jócskán delelőn túl járt a nap, s az ifjút bizony kínozza az éhség. Ezért megkérdezte:

- Uram, nem kívánnál-e falatozni valamit?
- Bizony szívesen ennék, fiam, de hát élő embert nem vetett a sors elibénk, akitől eledelt kérhetünk volna!
- Sebaj, én hoztam valamit! – s ezzel kibontotta iszákjából a kenyeret. Gondolta, idős mestere majd megdicséri, amiért ilyen gondos volt, de ő boldogan átvette tőle a kenyeret, és falatozni kezdett. Gondolta a növendék, majd csak jut neki is egy falat, de bizony ahogy a kenyér fogyott, úgy a reményei is apadtak. Mestere az utolsó morzsáig megevett mindent, s ekkor a növendék kifakadt:
- Ez nem igazságos! Te nem hoztál semmit. Én meg gondoskodtam a kenyérről, s mégsem adtál egy falatot sem!
- Látod, fiam, én a gondviselésre bíztam magam, s lett kenyérem, te a magad erejében hittél, így neked nem jutott.

A tragikus események is gyakran hordoznak magukban rejtett humort:

Amikor Antiszthenésznek valaki azt mondta, hogy a szegények a háborúban elpusztulnak, ezt felelte:

„Ellenkezőleg! Még többen lesznek!”

Egy török kereskedő elvesztette erszényét, benne 200 arannyal. Ezért kikiáltó útján kihirdette, hogy az összeg felét a megtalálónak adja jutalomként. Az erszényt egy szegény ember találta meg. Mivel a Korán tolvajnak minősíti azt, aki a talált jószágot nem szolgáltatja vissza gazdájának, szólt a kikiáltónak, hogy az erszény nála van. Megörült a kereskedő a hírnek, és nyomban felkereste a

¹⁷³ áriszto

szegény embert. De már bánta nagylelkű ajánlatát. Mivel igen csak kapzsi volt, egész úton azon járt az esze, hogy miként bújhatna ki az ígérete alól. Végül hazugsághoz folyamodott. Azt állította, hogy a 200 aranyon kívül egy értékes ékszer is volt az erszényben, s azt is visszakövetelte. A szegény ember a prófétát hívta tanúnak, hogy ékszer nem volt az erszényben. Elmentek a kádihoz¹⁷⁴, aki nem nevezte ugyan tolvajnak a szegény embert, de mivel úgy tűnt, hogy az ő gondatlanságából tűnt el az ékszer, úgy ítélkezett, hogy a 200 aranyat a kereskedő kárpótlásul teljes egészében megtarthatja.

A becsületes megtalálónak kitűzött jutalomtól megfosztott, és önérzetében sértett ember elment a nagyvezérhez, és elmesélte neki a történetet. A nagyvezér kihallgatta a kereskedőt is, aztán megkérdezte a kikiáltót, hogy mit hirdetett ki. A városi szolga elmondta, hogy ő csak 200 arany elvesztését tette közhírré. Erre a kereskedő azzal védekezett, hogy azért nem szólt az ékszerről, mert úgy gondolta, ha tudatlan ember kezébe kerül, hamar túlad rajta, nem ismerve igazi értékét. A szegény ember viszont váltig esküdözött, hogy csak aranyakat talált az erszényben. Ekkor a nagyvezér a kereskedőt is megeskette, aki továbbra is kitartott amellett, hogy ékszer is volt az erszényben. A nagyvezér gondolkodott egy darabig, majd a következő ítéletet hozta:

- Mivel a kereskedő olyan erszényt veszített el, amelyben a 200 aranyon kívül egy ékszer is volt, nyilvánvaló, hogy a szegény ember nem az ő erszényét találta meg. Ezért a kereskedő hirdesse ki újra, hogy mit veszített el, hátha akad valaki, aki megtalálja. A szegény ember pedig őrizze meg az általa talált erszényt, és ha negyven napig nem jelentkezik érte a gazdája, megtarthatja magának.

Panaszt tett egy lány a bírónál, hogy egy ifjú elvette lányságát. A bölcs bíró mindegyikőjüket meghallgatta, majd elbocsátotta őket azzal, hogy másnap újra jelenjenek meg a színe előtt. Az ifjúnak azonban megüzente a törvényszolgával, hogy a bíróság felé menet támadjon rá feljelentőjére, és vegye el a kendőjét. Másnap magából kikelve rohant a lány a bíróhoz.

- Bíró uram, ez a rabló megtámadott, és el akarta venni a kendőmet!
- S el tudta venni?
- Nem, mert ellenálltam, és segítségért kiáltottam.
- Nos – szólt a bíró –, ha akkor is ellenálltál volna, és kiabáltál volna, amikor a lányságodra törték, most is szűz lennél.

Michelangelo¹⁷⁵ szobrait már a kortársai is áhítattal csodálták. Egyszer egy művészetrajongó megkérdezte tőle:

- Mester, hogyan képes olyan tökéletes és élethű oroszlánt faragni egyetlen márványtömbből?
- Egyszerűen. Csak mindent lefaragok róla, ami nem hasonlít egy oroszlánra.

Hildesheimben¹⁷⁶ Till Eulenspiegel¹⁷⁷ felkereste a lókupecet, és kiválasztott egy lovat. Aztán megkérdezte az árát. Mikor meghallotta, hogy 24 dukátot kell fizetnie érte, így szólt:

– Barátom, egyezzünk meg: kifizetek 12 dukátot, a többivel adós maradok. Ebben megegyeztek. Teltek a hetek, a hónapok, és mivel Till Eulenspiegel nem vitte el a pénzt, a lókupec kérdőre vonta, miért nem fizet. Meglepő választ kapott:

- Barátom, nem tartozom semmivel.
- Hogyan? – kérdezte meglepődve a kupec. – Hiszen csak 12 dukátot fizettél.
- Igen, de ne feledd, hogy abban egyeztünk meg: a többivel adós maradok!

¹⁷⁴ bíró a mohamedán országokban

¹⁷⁵ mikelándzséló

¹⁷⁶ hildesheim

¹⁷⁷ Német nemzeti hős a középkorban. Nagy tréfacsináló. Kiejtése: till ajl(e)nspíg!

Egy kölni fogadós nagy tepsiben sütötte a pecsenyét. Betért a fogadóba Till Eulenspiegel, és amikor megérezte a pompás pecsenyeillatot, közelebb ment, és a tepsi fölé hajolva nagyokat szip-pantott. A kapzsi fogadós fizetséget követelt az illatért. Till Eulenspiegel azonban méltánytalannak találta a követelést, ezért a következő módon fizetett: Elővett egy tallért, odakoccintotta az asztalhoz, majd megkérdezte a kocsmárosától:

- Fogadós úr, hallja a pénz csengését?
- Persze, hogy hallom, szólta a válasz.

Erre Till Eulenspiegel eltette a pénzt, majd nevetve mondta:

- Nos, a tallér csengésével kifizettem a pecsenye illatát.

A korrupció egyidős az emberiséggel:

1573-ban Báthory Zsigmond kancellárja rávette a fejedelmet, hogy adóztassa meg a szász papokat. A felháborodott papok hiába hivatkoztak régi kiváltságaikra, a kancellár nem akarta elolvasni az írásokat. Azt mondta, hogy fáj a szeme.

A szász papok tüstént megtalálták a szembaj orvosságát. Nyolcvan aranyforintot küldtek a kancellárnak, aki így felelt:

- Nagytiszteletű uraim, most már jól látok. Olyan kitűnő irataik vannak, hogy maga a fejedelem sem tehet ellenük semmit.

Lajos, Bajorország fejedelme országa legvitézebb embereit választotta a testőrségébe. Jelentkezett nála négy harcos, és kérték felvételüket ebbe a válogatott csapatba. Vitéségük bizonyosságul sebhelyeiket mutogatták, melyek egész testüket beborították.

- Elhiszem, hogy vitézek vagytok – mondta fejedelem –, de inkább szeretném magam körül látni azokat katonákat, akiktől e sebeket kaptatok, mert ők nálatok is vitézebbek.

Amikor Attila Róma ostromára indult, a pápa eléje ment, s könyörögve kérte, hogy forduljon vissza. A pápa a keresztény egyház és Isten szolgájaként mutatkozott be, mire a hunok királya így válaszolt:

- Te Isten szolgája vagy, én meg Isten ostora.

Isten földi helytartójának könyörgése azonban segített, mert Attila visszafordult, és megkegyelmeztetett Rómának.

A Bibliában leírtakkal kapcsolatban már sok zavarba ejtő kérdést tettek fel a logikai alapon gondolkodók. Szent Ágostontól egyszer megkérdezték, hogy: „Mit csinált Isten, mielőtt megteremtette a világot?” Szegény nem tudott rá válaszolni, ezért ezzel a tréfával ütötte el a dolgot: „Elkészítette a poklot azok számára, akik túl sokat kíváncsiskodnak.”

Egy velencei nemesasszonynak meghalt egyetlen fia. A lelkész vigasztalni próbálta a lesújtott anyát, és arra hivatkozott, hogy Isten parancsára Ábrahám készen állott saját fia megölésére.

- Ó atyám! – kiáltott fel az asszony. – Isten sohasem követelt volna ilyen áldozatot egy anyától!

Az evangéliumot magyarázva egy pap azt akarta mondani híveinek, hogy Krisztus ötezer embert lakatott jól öt kenyérrel, azonban ötezer helyett ötszázat mondott. Erre a közelben álló kántor sűgva figyelmeztette a tévedésére. A szónok azonban felfortyant:

- Hallgass, ostoba! Még az ötszázat is nehezen hiszik el!

Egy kolostor apácái küldöttséget menesztettek a pápához, hogy engedélyt szerezzenek a gyóntatáshoz. Méltatlannak tartották, hogy gyarlóságaiukat egy férfinak vallják be. Jobban szerettek volna a főnöknőjüknek gyónni. A pápa meghallgatta kérésüket, és adott nekik egy dobozt, mondván:

– Menjetez haza, vigyétek el ezt a dobozt, és holnap, ugyanígy bezárva hozzátok vissza.

Az apácák engedelmesen hazamentek. Otthon aztán elkezdtek nézegetni, forgatni a dobozt, és – nem tudva legyőzni kíváncsiságukat – kinyitották. Nyomban egy madár repült ki belőle. Másnap az apácák rettegve jelentették a pápának a balesetet. Az egyházfő azonban nem haragudott rájuk, csak mosolyogva megjegyezte:

– Így most megmutatkozott a gyarlóságotok. Ugyanígy tennétek a gyónással is. Nem tudnátok megőrizni a rátok bízott titkot, hanem továbbadnátok. Ezért apácák ma sem gyóntathatnak.

A püspök hintón utazott, s szembe jött vele lóháton egy kapucinus barát.

– Mióta utaznak lóháton szent Ferenc hívei? – kérdezte gúnyosan a püspök.

– Azóta, amióta Szent Péter utódai hintón járnak – hangzott a riposzt.

Gyónni ment a nemes ember, s kezében egy aranypénzt tartott láthatóan, melyet a papnak akart ajándékozni. A templomban a tisztelendő atya meggyóntatta, de amikor azt kérdezte a nemből, hogy megbánta-e a bűneit, és ígéri-e, hogy többé nem tesz ilyet, a pökhendi úr nemmel válaszolt. A kapcsi pap azonban mindenáron meg akarta szerezni az aranyat, ezért a feloldozást latinul mondta a következőképpen:

– A mi urunk Jézus Krisztus oldozzon fel téged bűneidből, ha akar; és bocsássa meg vétkeidet, amit én kötve hiszek; és vigyen be téged az örök életbe; amire semmi esélyed sincs.

Mindebből a nemes úr egy kukkot sem értett, és a bűneitől való megszabadulás felett érzett örömeben átadta az aranyat a papnak.

Egy alkímista felkereste X. Leó pápát, és átadta neki az aranycsinálásról írt könyvét abban a reményben, hogy szép jutalomban részesül. A pápa meghagyta neki, hogy menjen vissza másnap. Az alkímista már azt hitte, hogy reményei valóra válnak, de másnap csak egy nagy, de üres erszényt kapott a szent atyától a következő szavak kíséretében:

– Neked fiam csak üres erszényre van szükséged, mert magad is tudsz aranyat csinálni.

Az egyik angol egyetemen tanított egy Whilton nevű orvostanár, kinek képességeit tanítványai igen kevésre tartották. Egyszer aztán, amikor az órájára bevonultak, egy táblát találtak a tanteremben a következő szöveggel:

**A MAI ELŐADÁS ELMARAD,
MERT DR. WHILTONT KINEVEZTÉK
A KIRÁLYNŐ HÁZIORVOSÁNAK**

Erre az egyik medikus szó nélkül a táblához lépett, és a szöveg alá odaírta az angol himnusz első sorát:

***GOD SAVE THE QUEEN!*¹⁷⁸**

magyarul: Isten óvja a királynőt!”

Megütött a guta egy angol főnembest, aki rettenetesen szenvedett. Nemsokára jelentették, hogy érkezett egy orvos, aki nagyszerű orvosságot ígért gutaütés ellen. A beteg megkérdezte:

– Gyalog jött vagy kocsin?

– Gyalog – jelentették a háziak.

– Akkor dobjátok ki, mert szélhámós. Ha ugyanis komoly orvossága volna gutaütés ellen, már régen hatlovas hintón járna.

¹⁷⁸ gád séjv de kvín

Mikor Bánk Bán és társai 1213-ban összeesküdtek Gertrúd királyné ellen, János esztergomi érsekhez fordultak tanácsért, megöljék-e a királynét vagy sem. Az érsek írásos válasza így hangzott:

– „**A királynét megölni nem kell félnetek jó lesz ha mind beleegyeztek én nem ellenzem.**”

A válasz kétértelmű, aszerint hogy a vesszőket, pontokat hová helyezzük el. Az érsek az írásjelek elhagyásával akarta biztosítani a székét, mind az összeesküvés sikeres, mind a sikertelen kimenetele esetére. A kétféle változat így fest:

1. „**A királynét megölni nem kell. Félnetek jó lesz. Ha mind beleegyeztek, én nem. Ellenzem.**”

2. „**A királynét megölni nem kell félnetek. Jó lesz. Ha mind beleegyeztek, én nem ellenzem.**”

Szent István vértanú emlékére sokan felkeresték az egyik kisvárost a környékről. Miután elhúzódt az idő, s a papok megéheztek, egyikük megkérte az ünnepi beszédet tartó társukat, hogy beszéljen olyan röviden, ahogyan csak lehet. Mivel már ő is éhes volt, nem sokat kérette magát. Pár bevezető szó után következett a prédikáció, amely így hangzott:

– Kedves híveim! Tavaly, amikor ugyanezen a helyen prédikáltam nektek Szent István életéről és csodáiról, mindent elmondtam, amit róla a szent könyvek megörökítettek. Azt hiszem még emlékeztek szavaimra. Értesüléseim szerint azóta Szent István nem tett semmi újat, tehát nincs miről beszélni. Imádkozzatok! És ezzel véget ért az ünnepi beszéd. Jöhetett a vacsora.

1415-ben Husz Jánost, a nagy vallási újjítót máglyahalálra ítélték, és megégették. Egy tudatlan öregasszony rőzsét vitt a máglyára, hogy az eretnek hamarabb elpusztuljon. Ezt abban a hitben tette, hogy jót cselekszik, és ezért része lesz a túlvilági boldogságban. Amikor ezt Husz meglátta, felkiáltott:

– Ó, szent együgyűség!

Meissen¹⁷⁹ környékén volt egy bencés kolostor, melynek apátja időnként ellenőrizte a környék apácakolostorait. Az egyik zárdában jelentést tettek neki egy fiatal apácáról, aki a kolostor írnokával szegyenbe keveredett. Az apát kérdéseire az apáca beismerő vallomást tett. A kíváncsi apát azonban nem érte be ezzel, hanem a részletekről kezdett el érdeklődni.

– Bent járt a férfi a celládban?

– Igen – hangzott a válasz.

– Melletted feküdt az ágyban?

– Igen.

– Meztelen volt?

– Igen.

– Te is meztelen voltál?

– Igen.

Az apát tetőtől talpig végigmérte a lányt, aztán sóhajtott egyet.

– Nos, ki ne tette volna meg?

Arlotto olasz pap híres volt szellemességéről. Egyszer hosszú hajóutazásra indult idegen országokba. A hírt hallva barátai sorra felkeresték, és különböző megbízatásokkal halmozták el. Listát készítettek a teendőiről, de pénzt csak egyikük adott a különböző beszerzésekre. Mikor visszatért hazájába, számon kérték rajta mit intézett. Arlotto így felelt:

– Sajnos barátaim, épp rendeztem céduláitokat, amelyekre a megbízásokat írtatok, amikor jött egy heves szélvihar, és minden papírt a tengerbe sodort.

– Igen, de egyikünknek mégis csak vásároltál – hangzott el az ellenérv.

¹⁷⁹ meissen

– Persze, mert az illető a papírba aranydukátokat csavart, s ezeknek a súlya megóvta a papírt az elrepüléstől.

Ez is egy módja az egészségmegőrzésnek:

Neuburg városába érve egy osztrák nemes megszállott egy vendégfogadóban. Jól megvacsorázott, majd vizet kért a kocsmáros lányától, hogy a borba keverje, mert másként a bor káros az egészségre.

– Nem szükséges uram – mondta a lány –, mert az apám tegnap két sajtárral is töltött a hordóba.

Egy fiatal nemes tisztséget akart szerezni magának XI. Lajos udvarában. Az udvaroncok hónapról hónapra hitegették, hogy a hön óhajtott állást meg fogja kapni. Mikor végre a király elé került kiderült, hogy semmi esélye sincs az állás elnyerésére. Az uralkodó határozottan elutasította a kérését. Nagy meglepetésére az ifjú megköszönte a határozatot, és örömmel indult kifelé a trónteremből. A király azt gondolta, hogy a kérelmező rosszul értette, amit mondott, és ezért olyan vidám. Ezért visszahívta az ifjút, és megkérdezte, hogy miért mondott köszönetet.

– Felsőged jóakarataért – hangzott a válasz. – Engem az udvaroncok két éven át hitegettek, felsőged azonban egyenesen megmondta, hogy a hivatalt nem nyerhetem el, tehát nézhetek egyéb után. Így nem kell tovább vesztegetnem a drága az időt. Az őszinte felelet megtetszett a királynak, és az udvarban marasztalta a fiatalembert.

Az igazságos Mátyás királyról számtalan adoma született. Nála csak az udvari bolondja, Markal volt bölcsebb. Kedvelte is a király ezért nagyon. A középkorban az udvari bolond volt az egyetlen, aki következmények nélkül bírálhatta az uralkodót. Mátyás viszont nem csak eltűrte udvari bolondja szabadszájúságát, hanem megkövetelte tőle a kertelés nélküli szókimondást.

Történt egyszer, hogy Mátyás király éppen kinézett lakosztálya ablakán, s látta, hogy udvari bolondja siet a kapu felé. Leszólt neki:

– Hová Markal, oly sietve?

A bolond felnézett.

– Hozzád igyekszem, komám.

– Nono, állj csak meg! Bolondnak nincs helye ebben a helyiségben!

– Hinném, komám – felelte a bolond –, ha téged nem látnálak odabent!

Egy idő után azonban Markal megöregedett, és a király ízes szavai, tréfái s mulatságai viszonzásaként egy kertés házát ajándékozott neki. Megköszönte Markal a fejedelmi ajándékot, s mivel a kertészkedéshez is nagyon értett, félévi munkával olyan gyönyörűvé varázsolta a kertjét, hogy boldogság fakadt a lelkében annak, ki csak kívülről látta. Ácsorgott is a nép nap nap után a kerítés mellett. Még jobban megszaporodott a báméskodók száma, mikor Markal feliratot helyezett a kapu tejébe. A fölírás így szólt: „Ha van olyan ember, ki élete jelen állapotával tökéletesen meg van elégedve, jelentkezék nálam, mert neki adom a kertemet.” Még meg sem száradt a festék a felíráson, jelentkezett egy polgárember, s akkurátusan tudakolta, hogy a kert tulajdonosát merre keresse.

– Én vagyok az – mondta Markal.

– Azért jöttem, hogy kegyelmedtől átvegyem ezt a kertet, mert szent esküvéssel bizonyíthatom, hogy életem jelen állapotával tökéletesen meg vagyok elégedve.

– Készséggel kegyelmednek ajándékoznám a kertemet – felelt Markal –, ha nem volnék meggyőződve kegyelmed állításának az ellenkezőjéről. Mert ha kegyelmed élete jelen állapotával tökéletesen meg van elégedve, akkor ugyan bizony mi szüksége volna erre a kertre?

Mátyás király egyszer vendégségbe hívta az ország nagyurait. Etette, itatta őket, bőségesen. Az urak meg nem győzték dicsérni a királyt, az ügyes szolgálkat, a jó szakácsot meg a pincemestert. Különösen a bort magasztalták, elmondta mindegyik, hogy ilyen tüzes bort még soha nem ivott.

Egyszer csak megszólalt a király:

- Nem jól van ez így. Kendtek mindenkit áldanak, csak a szegény parasztot nem, ki a szőlőt műveli. Hát azt miért nem áldják kendtek?

Az urak azt válaszolták, hogy a parasztnak nem sok érdeme van a borban.

- No – felelte a király –, ha nincs sok érdeme a borban, akkor kendtek holnap kimennek a szőlőbe, s majd úgy kapálnak, ahogy a szegény paraszt szokott.

Kénytelen-kelletlen ki is mentek másnap kora reggel. Mátyás király leült a szőlő szélén, s nézte, mint kapálnak az urak, mint szakad a verejtékük. Délben a király kenyeret meg vöröshagymát adott nekik. Aztán megint kapálniuk kellett, s vacsorára sem kaptak mást.

- No – kérdezte a király –, hát van-e érdeme a borban a szegény parasztnak?

Az urak megtapogatták sajtó derekukat, s így válaszoltak:

- Csak most tudjuk, mekkora nagy érdeme van benne.

Élt Mátyás király udvarában egy híres festő, kit a saját szállásán oly durván sértett meg egy nemesember, hogy a művész kidobta a szobájából. A gögös nemes panaszával nyomban a király elé ment, aki azonban nem csak elutasította, hanem még meg is dorgálta. A büszke főúr erre fenyegetőzni kezdett, hogy el fog költözni az országból.

- Mehetsz! – volt Mátyás kurta válasza. – Mert száz parasztból száz nemesembert csinálhatok, de száz nemesből sem faraghatok egy művészt...

Mátyás király egy szép napon kilovagolt a Dunakanyarba az udvarában lebzselő főurakkal. Az uralkodó gyönyörködött a szép tavaszi virágokban, s csodálta a selyemfelhőket fenn az égen. Hallgatta a pacsirták énekét, de az urak nem törődtek a természet szépségeivel. Egyre csak hízelegtek a királynak; birtokra, zsíros állásra fájt a foguk. Az egyik három falut akart, a másik erdőt, a harmadik meg kincstárnok szeretett volna lenni. Amint rótták a mezőt, Mátyás megpillantott egy öreg parasztot, aki éppen a kis földjét szántotta. Közelebb érve megismerte egyik katonáját, aki Hunyadi János vezérlete alatt a híres fekete seregben szolgált. Emlékezett csavaros eszére, bohókás csínytevéseire. Megszólította az öreg tréfacsinálót:

- Na jó öreg, mondd meg nékem messzi van-e még a messzi?
- Hát felséges királyom, már csak az ökör szarváig – felelte a derék jobbágy.
- Hát aztán mennyi most a harminckettő?
- Bizony már csak tizenkettő.
- De azért még most is meg tudnál fejni három vén bakkecskét?
- Meg biz' én, felséges uram.

A király nevetve ment odább. Mikor aztán visszaértek a visegrádi várba, Mátyás király ezt mondta a három főúrnak:

- No jeles urak, ha azt akarjátok, hogy kívánságaitokat teljesítsem, fejtsétek meg az öreg parasztnak feltett három kérdésem, és a feleletek értelmét. Amíg ezt nem találjátok ki, látni sem akarlak benneteket.

A három főúr hiába törte a fejét, csak nem tudták megfejteni a talányos kérdések és válaszok titkát. Ezért úgy döntöttek, hogy felkeresik az öreg jobbágyot, és kifaggatják. Így is történt. Másnap sutyutyomban elmentek hozzá, és kérlelték, hogy ugyan árulja már el az első kérdés, és a rá adott válasz értelmét.

- Megfejttem én, de csak száz aranyért, – válaszolt az öreg.

Nem volt mit tenni, a kapzsi urak fizettek.

- Hát nagyságos uraim, amíg fiatal voltam, az volt a „messzi” a meddig elláttam a szemeimmel. Most hogy megöregedtem, már csak az ökreim szarváig látok, tehát csak odáig van a messzi.
- Hát a másik kérdésre mi a válasz?
- Megmondom én azt is, de ennek már kétszáz arany az ára.

A főurak nagyon húzódoztak, de aztán csak leolvasták neki azt is.

- Az bizony azt jelenti, hogy valamikor harminckét fogam volt, de most már csak tizenkettő van meg belőle.

Következett a harmadik kérdés és felelet, amit az öreg már csak háromszáz aranyért volt hajlandó elárulni. A főurak elszörnyülködtek, de némi tanakodás után végül mégis csak leszámolták az öreg kérges tenyerébe a háromszáz aranyat. A jobbágy zsebre tette a pénzes zacskót, aztán kárörvendő mosollyal így szólt:

- Hát biz' nagyságos uraim, úgy fejem meg a három vén bakkecskét, ahogy most kegyelmeteket megfejem.

A választ hallva a három főúr igen csak savanyú ábrázattal távozott. Szégyellték magukat, hogy a király így csúffá tette őket. Nem is mentek többé hozzá kunyerálni.

Buda várában élt egy szegény varga. Elhatározta, hogy varr egy szép, parádés csizmát, s elviszi a királynak ajándékba. Mikor a csizma elkészült, a karjára vette, s megindult a várba. A vár kapujában útját állta az őr.

- Hova, hova, szegény varga?
- Mátyás király eleibe. Ezt a pár csizmát viszem neki ajándékba.
- Beeresztelek én, de csak egy feltétellel – mondta az őr.
- Mit kívánsz?
- Csak azt, hogy mit a csizmaért kapsz, a felét nekem adod.

Mit tehetett a varga, megígérte, s ment tovább. De a király szobája előtt megint találkozott egy őrrel. Az is megállította, s akárcsak a másik őr, a felét kérte annak, mit a varga majd a csizmaért kap. A varga neki is megajánlotta. Végre bejutott a varga a királyhoz, s odaadta neki a csizmát. Mátyás király mindjárt felpróbálta. Hát a csizma úgy állott a lábán, mintha ráfestették volna.

- Mivel ajándékozzalak meg ezért a szép csizmaért? – kérdezte.
- Ha meg nem sértem, felséges királyatyám, száz botütést adjon nekem ajándékba.

A király nem akart hinni a fülének.

- Száz botot kérsz ezért a gyönyörű csizmaért?
- Én azt – mondta a varga.
- Megkaphatod – vont vállat a király.

Szólt az udvarmesternek, az meg a szolgálknak. A szolgálak hozták a derest, aztán jött a négy hajdú.

- No öreg, feküdj rá – mondta a vargának.
- Nem engem illet a száz bot, felséges királyatyám – szólalt meg a varga –, hanem azt a két ört, kik ide bebocsátottak. Mivelhogy azok felét-felét elkérték annak, mit a csizmaért kapok ajándékba. Megígértem nekik, nem rövidíthetem meg őket.

A hajdúk gyorsan deresre húzták a két ört. Egyiknek is, másiknak is hűségesen leszámolták az ötven botot. A varga pedig kapott egy szakajtó aranyat a királytól.

Egy szegedi kalmár¹⁸⁰ által akart kelni a megáradt Tiszán. A parton egy sereg csónakos kínálkozott, hogy átviszi. A kalmár harsányan felrikkantott:

- Ki tud úszni közületek?

Sokan voltak az úszók, s egymással versengve ajánlkoztak. De a kalmár keresztülnézett a fejük felett, s a tekintete végül is azon az egyetlen csónakoson állapodott meg, aki búsan üldögélt tovább is a csónakjában.

- Te tudsz-e úszni? – kiáltott feléje. Amaz tagadólag intett.
- Te fogsz átvenni engem – mondta a kalmár –, mert ha valaki, akkor te bizonyosan vigyázni fogsz, hogy a csónak föl ne boruljon.

¹⁸⁰ a kereskedő népies neve

Élt Budán egy tudós férfiú, kit mindenki meglátogatott arra jártában, olyan nagy volt a híre. A vándor deákok sem kerülték el a nagy hazai nevezetesség házáat. Egyiküket ott marasztalta vacsorára, s jól tartotta étellel-itallal. A deák azonban főként tudományra szomjazott, mert bort és élelét máshol is kaphatott. A tudós nem fukarkodott a tudománnyal, hanem azzal is jól tartotta vendégét. Végtére a deák afelől kérdezte a tudós férfiút, hogy mely munkáját tartja legjelesebbnek.

- Azt, melynek címe „Megalantropognesia” – felelt a tudós. S midőn látta, hogy e tekintélyes címet vendége aligha fogja fel gyarló elméjével, mindjárt megmagyarázta, hogy e műben ő okos ivadékok nemzésére ad hathatós recepteket, s a cím is efelől tudósít.
- Be nagy kár – sóhajtott föl a deák –, hogy kegyelmed apja nem olvashatta idejében e könyvet!

Egy sok mindenhez értő vándor deák járta az országot. Amikor Rátótra ért, megbízta a bírót, hogy csináljon egy útjelzőt. A deák hozzálátott a munkához, s egy hét sem telt bele, az útjelző már ott állott kijelölt helyén. Szép munka volt, mindenkinek nagyon tetszett. Csak azt nem értette a bíró, miért állított a deák egy karját előrenyújtó papi figurát útjelzőnek.

- Azért mivel az útjelző meg a pap fölötté hasonlatosak. Az egyik is, a másik is a jó utat mutatja, de sem az egyik, sem a másik nem indul el rajta.

Vándorlása során a legény betért egy városi könyvkereskedésbe, és vásárolt egy csomó könyvet, hogy tudását gyarapítsa. Fizetésre kerülvén a sor, észrevette, hogy a kereskedő egy tallérral többet számított föl, mint amennyi járt volna.

- Adjon még egy számtankönyvet kegyelmed, mondta.
- Számtankönyvet? – visszhangozta a kereskedő.
- Sokféle számtankönyv van, mondja meg kend, melyiket akarja?
- Akármelyiket – válaszolt a deák –, kivéve azt az egyet, melyből kegyelmed összeadni tanult.

A posztókereskedő a törvényszékre menet bekopogott a város egyetlen prókátorához¹⁸¹:

- Megmondaná-e kegyelmed, hogy ez a tízforintos jó-e?
- Jó – mondta az ügyvéd rövid szemle után, azzal a bankót zsebre vágta.
- Hallja-e kegyelmed, nem ajándékba adtam én azt a pénzt! – kiáltott föl a posztókereskedő.
- No – felelt a prókátor –, ha nem ajándékba adta, akkor visszaadok nyolc forintot, kettő jár az ügyvédi tanácsért.

A városka prókátora a fiát is a maga mesterségére adta. Miután kitanulta a jogi tudományokat, a fiú hazatért a szülői házba. Épp akkoriban két gazda perbe szállt egy sertésöl miatt.

- No, fiam – mondta az apa –, vidd ezt a pert, hadd lám, mit tanultál.

Az ügyvédbojtár hozzálátott, és egy hét alatt végzett az ügygel, s dicsekedve újságolta apjának az eredményt. Az öreg ravaszul mosolygott.

- Sokat kell még tanulnod, fiam. Én egy ilyen perből fél évig is elélek.

Budáról hazafelé a prókátor útját nádas ingovány szakította meg. Lóháton volt s habozott, mitévő legyen, belegázoljon-e, vagy kerüljön félnapos járóföldet. Egy kondás őrizte a csürhét a közelben, atól kért fölvilágosítást:

- Kemény-e a mocsár fenéke?
- Kemény hát – felelt a kondás, ki jól ismerte a prókátort.

¹⁸¹ az ügyvéd népies neve

Ezért a jog dörzsölt csúrcsavarója bátran nekivágott az ingoványnak. Csakhamar a lova hasig süpedt az iszapban. Tovább hajtotta, még jobban elmerült.

- Te csirkefogó, naplopó, disznók szégyene – szitkozódott a prókátor –, miért hazudtad, hogy a mocsár fenéke kemény?
- Nem hazudtam én. Csak érjen a tekintetes úr lova a fenékre, majd meg tetszik látni milyen kemény!

A vándordeák elvetődött egy kisvárosba is, ahol mindenki utálta a helybeli prókátort. A város apraja-nagyja azon töprenkedett, miként tehetnék csúffá ezt a minden hájjal megkent gazembert. Ezt hallva a deák elment a kaszinóba, s megvárta prókátor uramat. Mikor már sokan összegyűltek, így szólt:

- Jogi tanácsot kérnék kegyelmedtől – s mindjárt oda is adott két forintot, mert ennyi jár a tanácsért.
- Állok szolgálatára – udvariaskodott a prókátor.
- Azt szeretném tudni, jár-e büntetés azért, ha valaki akasztófára való zsványnak nevez valakit?
- Jár bizony!
- Még azt is mondja meg kegyelmed – folytatta a deák –, vajon azért is megbüntetik az embert, ha egy akasztófára való zsványt jóra való becsületes embernek nevez?

A prókátor megrázta a fejét, hogy ezért nem lehet senkit megbüntetni.

- Akkor hát engedje meg kegyelmed, hogy jóra való becsületes embernek nevezzem.
- Akkora kacagás tört ki a kaszinóban, amilyenre a legöregebb tagok sem emlékeztek.

Egy lőcsei parasztot perrel támadta meg a haragosa. A paraszt elment egy prókátorhoz, hogy tanácsot kérjen, mit tegyen, hogy a pert el ne veszítse. A prókátor azt mondta, hogy egy arany fejében tanácsot ad. A paraszt megígérte az aranyat. A prókátor azt tanácsolta, hogy tagadjon, akárhogy szorongatják.

- Azt is tagadjam, amit megígértem? – kérdezte a paraszt.
- Mindent – biztatta a prókátor –, még az Istent is tagadd le az égből.

Akkor a paraszt megköszönte az alkalmas tanácsot, vette a kalapját, elköszönt illedelmesen, s megindult az ajtó felé.

- Add ide az aranyat, amit megígértél – mondta a prókátor.
- Én a tekintetes úrnak soha nem ígértem semmit – felelt a paraszt, s azzal az ajtót becsukta maga után. A perét pedig megnyerte.

Egy hajón is szolgált a furfangos vándordeák. Inasi minőségben, magáról a kapitányról gondoskodott. A hajóskapitány vérmes, hirtelen haragú ember volt. A deák erősen megijedt hát, mikor viházzal a tengerbe ejtette gazdája ezüst teáskannáját. Éppen a vízbe bámult, hol a kanna némi megadó bugyborékolás után elmerült, s törte a fejét, miként vágja ki magát a bajból. Ekkor arra jött a kapitány.

- Uram – szólította meg a deák –, szeretném a véleményét kérni, vajon elveszettnek mondható-e az oly tárgy, melynek hollétéről tudunk.
- Semmiképpen – adta meg a választ a kapitány.
- Nagy szerencse ez mindkettőnkre nézve – sóhajtott föl a deák megkönnyebbülten –, mert a kegyelmed teáskannája a tengerbe esett, de ilyenformán nem veszett el, hiszen mindketten tudjuk, hogy ott nyugszik a tenger fenekén.

Meghalt a dúsgazdag uzsorás, és százezer aranyforintot hagyott a jezsuitákra, azzal a kikötéssel, hogy ha a fia nem volna hajlandó a szerzetesrendbe lépni, annyit adjanak neki az egész összegből, amennyit maguk akarnak. Szegény gyerekek egész életét megkeserítette apja zsugorisága,

ezért nem akarta egyik tömlőcöt a másikkal fölcserélni. Elment hát a jezsuitákhoz, s bejelentette, hogy megmarad a világi életben.

- Tégy belátásod szerint, fiam – mondta a rendfőnök kenetesen –, mi pedig apád végrendelezéséhez híven adunk neked ötezer forintot. Mert ennyit akarunk adni. Kevesellte a fiú az örökséget, de hiába ment bírótól bírógig, prókátortól prókátorig, mindenki azt mondta, hogy az apjára vessen e mostohaságáért, ők nem segíhetnek rajta. A vándor deák is tudomást szerzett a végrendeletről meg a jezsuiták gazságáról, s azt mondta a fiúnak, hogy fogadja fel őt prókátornak, visszaszerzi neki az örökségét. Így is lett. Mert a tárgyaláson a deák így érvelt:
- A jezsuiták kilencvenötezer forintot tartottak meg maguknak, tehát ennyit akarnak. A végrendelet pedig akként szól, hogy a fiút annyi illeti, amennyit a jezsuiták akarnak.

Ezzel az okos érveléssel megnyerte a pert a deák. Az ítélet végül is úgy szólt, hogy a fiú fizesse vissza az ötezer forintot, amit kapott, a jezsuiták pedig adják neki a kilencvenötezer aranyforintot, amit megtartottak maguknak.

Örökölt egy vándorszínész, s felkerekedett, hogy átvegye a hagyatékot Közben megéhezett, és az út menti fogadóban megevett egy tíz tojásból sült rántottát. Nagy pénze volt, a kocsmáros nem bírt visszaadni.

- Nemsokára megint erre járok – ígérte a színész –, akkor majd megfizetek.

A kocsmáros tudott az örökségről, meg aztán ismerte a színészt, hát beleegyezett. Csak hát a társulat az Alföldön szerepelt, s a színész két év múltán tért vissza a környékre. Első útja a kocsmárhoz vitt. Nagy pénzzel fizetett ezúttal is. Zsebre vágta a kocsmáros a bankót, de vissza nem adott, ehelyett követelődni kezdett. Mégpedig azon a címen, hogy ha a színész két évvel ezelőtt meg nem eszi a tíz tojást, lett volna belőlük tíz tyúk, a tíz tyúk tojt volna száz-száz tojást, kikeltek volna azok is. És így tovább.

- Egy szó, mint száz, ennyi pénzzel meg nem elégszem! – rekesztette be a számadást a kocsmáros.

Nem volt mit tenni, pörre mentek. A színész egyik prókátortól a másikhoz szaladt, de mindig a kocsmáros nyert. Ráment az egész örökség a pörösködéésre, kevés híján ráment maga a színész is, annyira bántotta az igazságtalanság.

A vándor deák éppen abban a városban járt, ahol a színtársulat játszott. Eljutott hozzá is az undokságos pör híre, s följánlotta a színésznek, hogy ő megsegíti, ha beszerzi a társulathoz színésznek. A színész beleegyezett, új pört indítottak hát.

- A bíróság összeült, a tárgyalás megkezdődött, mindenki ott volt, egyedül a deák hiányzott. A bíró már erősen bosszankodott, a szemöldökét ugráltatta, hogy miért nem jön a prókátor, holott rajta a szólás sora. De aztán betoppant a vándor deák. A bíró ráförmedt:
- Hát kend hol időzött ilyen sokáig?
- Azonnal megmondom, tekintetes bíró úr, de előbb hadd kérdezzem meg, miért kell az én boldogtalan védencemnek annyi töménytelen pénzt fizetni tíz tojásrántotta fejében?
- Azon okból – válaszolt a bíró hivatalosan –, mert a tíz tojásból tíz tyúk kelt volna ki, a tíz tyúk két éven át szakadatlanul tojt volna, ebből a számlálhatatlan sok tojásból számlálhatatlan sok csirke kelt volna ki. Hát ezért. Most kenden a sor, hogy megmondja, hol csavargott ilyen sokáig, s miért váratta meg illetlenül a tekintetes bíróságot?
- Főtt kukoricát vettem, tekintetes bíró úr – felelt a deák illemtudóan –, annak a szemét morzsolgattam.
- Miért morzsolgatta kend? Miért nem ette meg?
- Hogy ettem volna meg – pattant föl a deák –, mikor vetésre szántam azt a kukoricát!?

Fölhahotázott erre a bíró.

- Bolond kend? Hát nem tudja, hogy a főtt kukorica nem kél ki?
- S a sült tojás az kikél, tekintetes bíró úr? – kérdezte a deák kárörvendőn.

Mindenki kacagott a csattanó válaszon, csak a kocsmáros nem nevetett, mert vissza kellett fizetnie a rengeteg pénzt, mit a bíróság neki ítél. Ráadásul megfizetették vele a korábbi pörösködések költségeit is.

IV. Henrik francia király hosszasan beszélgetett az udvarába küldött spanyol követtel. Arról folyt a diskurzus, hogy valójában kik irányítják az országot: az uralkodó, vagy a tisztségviselők. Amikor a követ az uralkodó végső döntési lehetőségét említette, a király szellemes bemutatót tartott neki, hogy minek alapján kell felelős döntéseket hoznia. Először Villeroi¹⁸²-t hívatta, s így szólt hozzá:

– Kérem, nézze meg ezt az oszlopot, nemsokára kidől!

A miniszter rá sem nézett az oszlopra, hanem tüstént rendelkezett:

– Meg kell erősíteni, nyomban kiadom a parancsot.

Aztán a király Jeannin¹⁸³-t hívatta, és ugyanazt mondta neki, de más választ kapott:

– Elejét kell vennünk annak, hogy az oszlop kidőljön.

Végül hívatta Sully¹⁸⁴-t, aki ránézett az oszlopra, s így szólt:

– Ugyan hová gondol felséged! Mi már rég kidöltünk az élők sorából, amikor ez az oszlop még állni fog!

A középkorban is szerették a vicceket:

„A vár a férfié, de csak addig, amíg az úrnő haza nem ér.”

XV. Lajos, ha szeszélye úgy hozta, érdeklődésével tüntette ki az egyszerű népet. Éppen vadászaton volt fényes kíséretével, amikor szembetalálkozott egy paraszttal, aki egy gyalultatlan deszkakoporsót cipelt a vállán. A király megállította:

– Hova viszed azt a koporsót?

– A szomszéd faluba.

– Kinek?

– Egy halottnak.

– Férfi vagy nő?

– Férfi.

– S miben halt meg?

– Éhezésben.

A királyi párbeszéd ezzel befejeződött.

Alfonz, Aragónia királya több udvaronca kíséretében ellátogatott egy ékszerészhez. Miután megtekintették a látnivalókat, kigyönyörködték magukat az ékszerekben, a későbbi vásárlás ígéretével távoztak. Alig léptek ki az üzletből, amikor a király után szaladt a kereskedő, és panaszkodott, hogy eltűnt a legértékesebb gyémántja. A király hogy mentse az udvar becsületét, visszafordult az üzletbe, és hozatott egy nagy tál korpát. Aztán megparancsolta mindegyik kísérőjének, hogy kezét ökölbe szorítva tegye a korpába, és nyitott tenyérrel húzza ki. Elsőnek maga a király járult a korpás edényhez. Miután mindenki sorra került, a korpát átszitálták, és megtalálták az elveszett gyémántot. Így senki sem keveredett gyanúba, senkinek sem vészelt el a becsülete.

II. Fülöp spanyol király Kasztília ifjú katonai parancsnokát indította el Rómába, hogy pápai székre emelése alkalmából jókívánságait tolmácsolja V. Sixtus¹⁸⁵ pápának. A trónra lépő pápát igen

¹⁸² viljeroá

¹⁸³ zsánin

¹⁸⁴ száli

¹⁸⁵ ötödik sziksztus

bosszantotta, hogy a legkatolikusabb király ilyen pelyhes képű legénykével jelenteti üdvözetét, s megkérdezte a lábainál térdre ereszkedő követtől:

– Vajon hiányoznak-e kegyelmed királyi urának udvarából a férfiak, hogy ilyen csupasz állú ifjoncot küld hozzám követségbe?

A büszke spanyol, aki éppen csókkal illetve a pápa kesztyűjét ékesítő halászcipőt, gyorsan felemelkedett, s epésen válaszolt:

– Ha királyom úgy gondolta volna, hogy szakállban rejlik az érdem, akkor nyilván nem egy nemesembert, hanem egy bakkecskét küldött volna szentséged koronázási ünnepségére.

Mikor Giotto¹⁸⁶ neve már ismertté vált, VIII. Bonifác elküldte egyik udvaroncát, hogy nézze meg miféle ember a híres festő, mert rendelni szeretne tőle. Az udvaronc elindult, de mielőtt Giottóhoz ment volna, több más művészt is felkeresett, és rajzokat kért tőlük a pápa részére. Aztán elment Giottóhoz is, akit épp munka közben talált. Előadta a pápa terveit, majd egy rajzot kért a festőtől. Giotto, aki szerette a tréfát, fogott egy papírt, aztán karját oldalához szorítva – mintha körző lenne – a kezében tartott vörös festékbe mártott ecsettel kört rajzolt. Aztán nevetve a küldönchöz fordult:

– Íme, itt a rajz.

Az udvaronc látta, hogy tréfát űznek vele, s megkérdezte.

– Kapok más rajzot is ezen kívül?

– Elég ez az egy, még sok is! – hangzott a válasz. – Vigye el a gazdájának, majd meglátjuk, mit szól hozzá.

A küldönc elégedetlenül távozott. Visszaérkezve bemutatta a pápának a rajzokat, majd elővette Giotto körét, és elmesélte, hogy miféle „körzővel” rajzolta a festő. A pápa és művészeti tanácsadói nagy megrökönyödéssel nézték a szabad kézzel rajzolt szabályos kört, és egyből nyilvánvalóvá vált számukra, hogy milyen nagy festővel van dolguk.

Giottót szinte soha nem hagyta el a tréfás kedve. Egy vasárnap barátaival templomba indult. Az egyik sikátorban szembe jöttek velük a közeli kolostor disznai. Az egyik megjedve nekirohant Giottónak. A festő elvágódott. Miután feltápászkodott és leporolta magát, nem szidalmazta a disznókat, hanem mosolyogva fordult társaihoz:

– Hát nincs igazuk? Életemben már sok ezer lírát kerestem a sörtéjükkal, de soha még egy tányér levest sem adtam nekik!

Két bíboros szemrehányást tett Rafaellónak, hogy egy festményen Péter és Pál apostol arcát nagyon pirosra festette. A művész önérzetét sértette az ostoba bírálat, s így válaszolt:

– Ne tessék elfelejteni, hogy mindkét apostol az égben van, és arcuk ég a szegénytől, mert látják milyen rosszul kormányozzák az egyházat.

Newtonnak volt két macskája, egy nagy és egy kicsi. Reggelente a macskák mindig felébresztették gazdájukat. Hogy megszabaduljon a reggeli zaklatástól, Newton két nyílást vágott az ajtóra, egy nagyot és egy kicsit. Amikor a szomszéd ezt látta, megjegyezte, hogy meg lehetett volna oldani egy nagy nyílással is.

– Valóban! – kiáltott fel Newton. – Hogy ez nekem nem jutott eszembe!

Egy vidéki „hétszilvafás” úrnak kevés volt a földje, de annál nagyobb a rátartisága. Feleségével együtt igen csak büszke volt a nemesi származására. Azért, hogy ezt másokkal is tudassák, felfogadtak egy inast, kinek naponta többször is az orra alá dörgölték, hogy más a nemes ember, más a pór. Ennek sok minden dukál, annak semmi. Ezt a leckét az inas kellő mértékben megtanulta. Történt

¹⁸⁶ dzsotto

egyszer, hogy a család bálba készült, s a nemzetes asszony új ruhájáért Jánosnak, az inasnak kellett elmennie. Szemerkélni kezdett az eső, következésképpen a vigyázatos asszonyság lelkére kötötte az inasnak, hogy kocsiban hozza haza a ruháját a szalonból. János útnak indult, az eső pedig ugyan-csak megeredt. A nemzetes asszony alig várta már, hogy láthassa az új ruháját, ezért hegyezte a fülét minden zajra. Nemsokára hallotta, hogy kocsi áll meg a ház előtt. Az ablakhoz szaladt, s kevés híján megütötte a guta. Kocsin jött az inas, ahogy parancsolta, de a bakra ült, kezében pedig ronggyá ázva az új báli ruha.

- Ó, te záptojás agyú! – tárta ki az ajtót önagysága. – Hát miért nem ültél a kocsiba?
- Ismerem én a kötelességemet, nemzetes asszony – felelt János. – A magamfajtnak a bakon a helye; akár esik, akár nem.

A nemzetes úr nevelőt akart fogadni két fia mellé. Érdeklődött mindenfelé, végtére az iskolaigazgató küldött hozzá egy igen művelt s jó bizonyítványokkal ellátott fiatalembert, ki megtetszett a fukar úrnak. Mindenben megegyeztek, nem volt más hátra, csak a fizetés megállapítása. A fiatalember 380 forintot kért. A nemzetes úr elszörnyülködött az összeg hallatán.

- Bűn volna ekkora összeget fordítanom fiaim nevelésére – sóhajtott föl –, hiszen ennyi pénzért egy pár ökröt vásárolhatok.
- Igaza van kegyelmednek – mondta a fiatalember –, hiszen ha a fiait neveletlenül hagyja, ingyen is meglesz a pár ökre.

A nemzetes úr igen csak fukar ember volt. Templomba is csak azért járt, nehogy a Teremtő megharagudjon rá, és elveszejtse a pénzét. Kifelé jövet egy koldus lépett eléje:

- Könyörüljön rajtam nemzetes úr, éhes vagyok.

A nemzetes úr búsan legyintett:

- Adj hálát Istennek a jó étvágyadért. Nekem már étvágyam sincs.

Kifogyott az élés Cigány Tódorék tanyáján. Tódor gondolkozott egy darabig, aztán ügyesen föllopakodott nemzetes uramék padlására. Kiválasztotta a legkövérebb oldalszalonnát, s szerencsésen leért vele az udvarra. Akkor azonban zajt hallott, s már nem volt ideje, hogy elbújjon. Nagyot rikkantott hát:

- Szalonnám van eladó! Vesznek-é a tekintetes úrék?

A nemzetes úr, ki éppen akkor lépett ki a tornácra, dőlyfösen így szólt:

- Van nekünk szalonnánk, vidd el máshová.

A nemzetes asszonyt gyakorta gyötörték rosszulletek. Addig-addig, hogy elhívatta a falusi orvost, vajon nem betegedett-e meg komolyabban. A doktor leült egy székbe a beteg ágya mellé, megfogta az asszony pulzusát, aztán megkérdezte:

- Mondja, nemzetes asszony, fiatal-e még a férje?
- Hát... úgy... hébe-hóba... – válaszolt nyakig vörösen.

- Mit gondol, doktor úr – tartotta vissza a beteg felesége az orvost az előszobában –, felépül-e még valaha az én drága férjem?

Az orvos megrázta a fejét.

- Még nem mondhatom meg. A válság csak a hét végén fog bekövetkezni.

Az asszony felsóhajtott:

- Ez bizony nagy baj, mert a szemközti szövetkereskedésben végkiárusítás van. Kedvezményes áron vehettem volna gyászruhára valót.

Régen a patikusok gyártották a gyógyszereket, és a betegek ostyába csavarva nyelték le. Ezekből az időkből származik ez a vicc:

Megbetegedett a gazda, kinél János béreskedett. Jött az orvos, fölírta egy gyógyszert, s Jánosnak kellett bemennie érte a városi patikába. Miután a patikárius elkészítette a porokat, megkérdezte a legényt:

- Ostya kell-e hozzá?
- Már hogy kellene – felelt János. – Református az én gazdám, nem pápista¹⁸⁷.

Úgy tartotta a rátóti bíró, hogy annál derekabb lesz a gyerek, minél kurtább pórázon tartják. Verte is a fiát okkal, ok nélkül, úgyhogy a gyerek szakadatlan rettegésben élt, s mindent letagadott, csak hogy az ütlegektől megmeneküljön. Ezért aztán, mikor az apja afelől kérdezte, hogy a világot ki teremtette, a gyerek ijedten tiltakozott.

- Nem én, édesapám, higgye meg, nem én.
- Szamár vagy, fiam! – mondta mérgesen a bíró, s már csatolta is le a derékszíját, hogy hozzá-lásson a büntetés kiméréséhez. Mire a fiú térdre vetette magát, és ekként fogadkozott:
- Én voltam, édesapám, de soha többé ilyet nem cselekszem!

Lovat lopott egy hetvenéves vénember, elfogták, s a bíró elé vitték. Miután a lopás valamennyi részlete tisztázódott, a bíró így szólt a vádlottnak:

- Nem szégyelli magát kend, hogy vénember létére lókötésre vetemedett? Volt ideje megokosodni. Más ember a kend korában jóra neveli a fiatalokat, nemhogy lovat lopjon. Mit tud felhozni mentségére?

Eltöprekedett a vén lóköttő, aztán széttárta a karját.

- Igazán nem tudom, mit mondjak, bíró úr, mert csakugyan bajos rájönni, hogy az emberfia mivel vonja magára a világ rosszallását. Tizenkét éves koromban kötöttem el lovat először. A bíró három évre ítélte, és szememre hányta, hogy már ilyen zsenge korban lókötésre adtam a fejemet. A második lovat negyvenéves koromban loptam. Akkor tíz évet kaptam, s a bíró ugyancsak csodálkozott, hogy habár erőm teljében vagyok, mégis lopással segítek magamon. Most meg a bíró úr pirit rám, hogy lám, megvénültem, a sír szélén állok, és mégis elkötöttem egy lovat. Látom már, hogy hiába éltem, hiába próbálkoztam, soha meg nem tudom, hogy a lókötésre milyen emberi kor alkalmas.

Lóköttőt köröztek a pandúrok. A körözött személy leírása kísértetiesen egyezett együgyű János személyi jellegzetességeivel, minek folytán a pandúrok elfogták, s vallatni kezdték cudarul. Mialatt javában suhogott a pálca a hátán, János nevetésre fakadt.

- Min nevezsz, te félkegyelmű? – kérdezte tőle a pandúrkáplár.
- Azon nevetek – felelt a legény –, hogy mennyire bosszankodni fognak majd kendtek, ha kiderül, hogy hasztalan vertek, mert nem az vagyok, kinek tartanak.

Tizedszerre vitték bíróság elé a falu szegényét. Amint a bíró meglátta, mindjárt megdühödött.

- Nem megmondtam már neked százszor is, hogy ne bánts a másét!
- Mit csináljak tekintetes bíró úr – védekezett a szegény ember –, mikor minden a másé?

Pellengér állott a kisvárosban, s a pellengéren egy ember izzadt szégyenletében. A mellén nagybetűs felirat függött, mely arról tudósította a báméskodókat, hogy írások hamisításáért lakol ily rútul.

- Mit vétett ez a szerencsétlen? – kérdezte egy arra vetődő paraszt a mellette állótól.

¹⁸⁷ A templomi úrvacsoravételnél Krisztus testét, vagyis a kenyeret a pápisták (katolikusok) ostyával helyettesítik.

- Olvassa el kend a cédulát a nyakában, mindjárt megtudja.
- Örömet elolvasnám, csak hát se írni, se olvasni nem tanultam meg.
- Tudja meg hát, hogy ez az ember hamis írásokat készített.
- Sose gondoltam volna – sóhajtott fel a paraszt –, hogy ekkora veszedelemmel jár, ha valaki megtanul írni és olvasni.

Folyóparton állott az akasztófa. Két elítelt várakozott a tövében, gyászos sorsa beteljesülésére. Aztán munkához látott a hóhér. Hurkot vetett az egyik elítelt nyakába, s húzni kezdte gyakorlottan fölfelé. Csak hát a kötél elszakadt, az ember a vízbe esett, s úszva elmenekült. A másik elítelt ekkor így szólt a hóhérhoz:

- Aztán engem jól kössön meg kend, mert én nem tudok úszni.

Fő a becsület.

Akasztásra ítélték Cigány Tódort, s már nem volt más hátra, mint hogy az ítéletet végrehajtsák. A kivégzés reggelén tudta meg szegény, hogy az akasztófát az országút mentén állították fel. Ezen szörnyűmód elkeseredett, s könyörögni kezdett a bírónak:

- Tekintetes bíró úr, esedezem, meg ne tegyék velem azt a csúfságot, hogy arccal akasztatnak az út felé, mert belehalok szégyenembe.

Osztropli Herschel olyan szerepet töltött be a zsidó legendákban, mint Till Eulenspiegel a német mondavilágban. A tréfacsináló zsidó góbé egy csodarabbinál szolgált, aki szent tanácsairól volt híres. Egy napon a rabbinak el kellett utaznia. A látogatók azonban tovább jöttek, és tanácsra vártak. Ezért Herschel fogta magát, és beült a rabbi helyére. Elsőként egy bigott vallásos zsidó érkezett. Mindjárt a lényegre tért, és szinte könyörgött neki:

- Rabbi! Közvetlenül a pokol tornácán voltam, kérlek szabj ki rám büntetést!
- Mi történt? – kérdezte kellő komolysággal Herschel.
- Elutaztam egy országos vásárra, és az éjszakát a közeli fogadóban töltöttem. Mivel már nem volt szabad szoba, meg kellett osztanom az ágyamat valakivel. A sötétben nem vettem észre, hogy egy szép, keresztény lány feküdt mellém. És ekkor tévedésből megérintettem a mellét.
- Mi történt azután?
- Elrohantam, és most itt vagyok.
- Nagy a te bűnöd! – szólt Herschel. – Nehéz büntetést kiszabni rád. Három napig csak szalmát ehetsz.
- Midőn a rabbi hazatért, és fülébe jutott a turpisság, felelősségre vonta Herschelt. Főleg azt nehezményezte, hogy miért szabott ki erre a vakbuzgó zsidóra ilyen ostoba büntetést?
- Rabbi! – felelte Herschel. – Ez a zsidó egy csinos fiatal lány mellett feküdt, és elszaladt onnét. Ebből következtettem rá, hogy számár. S ha számár, akkor szalmát kell ennie.

Antoine Parmentier¹⁸⁸ francia mezőgazdász német hadifogságban ismerkedett meg a burgonyával. Amikor visszatért Franciaországba, megpróbálta rávenni a francia parasztokat az akkoriban még különös, furcsa növény termesztésére, de senki sem hallgatott rá. Ekkor cselhez folyamodott. A francia királytól kapott engedély alapján 1787-ben bevetett burgonyával egy parcellát, amelyet napközben egy csapat fegyveres őrzött. Éjszaka viszont nem volt őrség. Erre a környező falvak lakói, akiket csábított a „töltött gyümölcs”, éjszakánként titokban kiásták a burgonyabokrokat, és elültették a kertjükben. Ősszel aztán megkóstolták a gumóit. Utána már nem kellett őket biztatni a krumpli-

¹⁸⁸ antuan parmentyie

termesztésre. Jelen esetben a hála sem maradt el ezért az úttörő tevékenységért. A franciák sokáig parmentière¹⁸⁹-nek nevezték a burgonyát.

Magyarországon a burgonyát csak a XVIII. század közepe táján kezdték termesztetni, a felső vármegyékben. Mint mindenütt, nálunk is rossz híre kelt e hasznos növénynek. Azt rebesgették róla, hogy meghal, aki eszik belőle. Az urak csak azért hozták az országba, hogy a szegény nép pusztuljon tőle. És igaz is, hogy a burgonya zöldje mérges. Az időben még gyakran megesett, hogy járatlanok a burgonya levelét főzték meg ételnek, és betegek lettek tőle. Az okos emberek azonban erősen buzgólkodtak a burgonyaművelés elterjedésén, fölvilágosították, oktatták a gyanakvókat, sőt még azt is megcselekedték, hogy nép közt ingyen osztottak szét vetni való krumplit. Így tett báró Bujanovszky Elek lovasgenerális is, ki felesége révén rákoskeresztúri földbirtokos volt. Kétszáz mérő burgonyát osztott szét a parasztok között. De a magyaroknak még sem kellett a krumpli. Mind az árokba hányták, amit a bárótól kaptak. Egy Borsod megyei földbirtokos azonban kiszedette az árokból a krumplit, és elültette a saját földjén. A termés jó volt, a földesúr cselédházaiban gyakran párolgott az asztalon a főtt kolompér¹⁹⁰... Aztán a parasztok egy szép nap lopkodni kezdték az újmódi veteményt.

– Hála Istennek, csak hogy lopják! – kiáltott a tolvajlás hallatára a borsodi földesúr. Akkor már kedvelik!

Desiré Mercier belga bíboros külföldi zarándokútján egy rongyos pásztorfiúval találkozott.

– Te vagy ennek a nyájnak a pásztorja?

– Igen

– És mennyi a fizetésed?

– Két tallér egy évre.

– Az kevés – mondta a bíboros. – Én is afféle pásztoember vagyok, de sokkal több a jövedelemem...

– Meglehet, de akkor biztosan több birkára is kell vigyáznia.

Talleyrand leült kártyázni James Rothschilddal, aki már a parti elején lesodort egy ötfrankost az asztalról. A dúsgazdag bankár nyomban négykézlábra állt, hogy megkeresse. Talleyrand egy darabig nézegette mint kotorászik Rothschild báró az asztal alatt, aztán komótosan előhúzott a zsebéből egy százfrankost, meggyújtotta, és maga is négykézlábra ereszkedett:

– Megengedi báró úr, hogy világítsak?

Talleyrand francia politikus egy pohár borral a kezében békésen unatkozott az estélyen, amikor mellé lépett egy kancsal idegen, és megkérdezte:

– Mondja, hercegem! Milyen most a politikai helyzet?

Talleyrand a diplomata begyakorolt mosolyával végigmérte a kancsal idegent:

– Pontosan olyan uram, amilyenek ön látja.

Bismarck fiatal korában kibérelt két szobát egy nagyobb házban. Egyet önmagának, és egyet az inasának. Amikor beköltözött, észrevette, hogy a két szobát nem köti össze csengő. Felkérte hát a háziurat, hogy szereltesen be egyet. A háziúr azonban hallani sem akart a kérés teljesítéséről, sőt az ajtót maga után dühösen becsapva faképnél hagyta új bérlőjét. Bismarck csodálkozva bámult utána, majd vállat vont, elővette a pisztolyát, és belelőtt a mennyezetbe. A háziúr egy perc alatt ismét a szobában termett.

¹⁸⁹ pármentyiére

¹⁹⁰ a burgonya népies neve

– Az ég szerelmére! Mi történt?

– Ne aggódjék – tette le a pisztolyt az asztalra Bismarck. – Csak az inasomat hívtam.

Hogy, hogy nem, másnap reggel beszerelték a csengőt.

Nem csak a török megszállás, hanem a 400 éves osztrák uralom is őriz néhány anekdotát.

II. József császár egy alkalommal elutazott egy magyar városkába látogatóba. Megtekintette a piacot is, és ott megkérdezte egy kereskedőtől, mennyibe kerül a tojás.

– Darabja egy arany – így a válasz.

– Talán ennyire ritka errefelé a tojás – kérdezte az uralkodó –, hogy ilyen drágán kell adni?

– Nem a tojás ritka felség – felelte a kereskedő –, hanem a császár.

Egy jeles irodalomtudós arra utaztában meglátogatta egy kisváros iskoláját. A tanító mindjárt fel szólította az iskola legjobb tanulóját, a város büszkeségét, a kis Furmányos Lőrincet. Kérdezhetett bármit, Lőrinc mindenre okosan megfelelt. A vizsgáztatás végeztével a tanító büszkén tudakolta, hogy mit tart a tudós a kis tanítvány csaknem természetfeletti képességeiről.

– Valóban rendkívül okos ez a gyerek – mondta a tudós –, csak hát a tapasztalat azt mutatja, hogy az ilyen okos gyerekek felnőtt korukra többnyire szerfölött ostobák lesznek.

Erre a kis Furmányos Lőrinc így szólt:

– Kegyelmed ugyancsak okos lehetett kicsiny korában.

A magyar jakobinusokat kivégeztető I. Ferenc császár egy nagy adó kivetése után kérdezi a kancellárjától:

– Mit csinálnak a magyarok ?

– Esznek, isznak, dáridóznak, – válaszol a kancellár.

– Akkor hát nincs semmi baj! – nyugszik bele a császár, és újabb adót rak a magyar nemzet vállaira.

Az új adó kivetése után megint csak a kancellárhoz fordul:

– Nos, mit csinálnak a magyarok?

– Szónokolnak, protestálnak¹⁹¹! – jelenti a kancellár.

– Se baj, hadd dörögjék ki magukat – jegyzi meg az uralkodó, s még egyet csavarint az adópré-
sen.

Egy idő múlva ismét kérdi:

– Hát most mit csinálnak a magyarok?

– Hallgatnak és isznak! – hangzik a jelentés.

– Most már baj van – kiált fel az uralkodó. – Akkor valamit engedni kell a magyarnak.

S csakugyan 1824-ben, tizenhárom évi önkényuralom után összehívta a magyar országgyűlést. Ez volt az a szelep, melynek megnyitása aztán az 1848-as forradalomhoz és szabadságharchoz vezetett. Mint tudjuk a szabadságharc 1849-ben elbukott. Mivel az osztrákok nem tudták legyőzni a magyar hadsereget, segítséget kért az orosz cártól. Az I. Miklós által nyakunkra küldött 200 000 muszka katoná után vérbe fojtotta a felkelést, és ismét Ausztria tartományává váltunk.¹⁹²

¹⁹¹ tiltakoznak

¹⁹² A szabadságharc bukása után Ferenc József császár Haynau tábornokot nevezte ki Magyarország teljhatalmú katonai parancsnokává. A „bresciai hiéna” első intézkedése az volt, hogy felakasztatta a magyar hadsereg 13 tábornokát, majd föbe lövette Batthyány Lajost, az első független magyar kormány miniszterelnökét. Ezt követően több ezer honvédtisztet és politikust ítéltetett halálra, vagy több évtizedes várbörtönre. Kegyetlenkedései egyre nagyobb tiltakozást váltottak ki a nagyhatalmak politikusai részéről, ezért 1850-ben visszahívták Bécsbe. A vérszomjas helytartó helyét az osztrák belügyminiszter, Alexander von Bach vette át, aki a Habsburg dinasztia abszolutista és centralista politikájának vezéregyénisége volt. 1859-ig tartó uralma alatt leválasztotta Erdélyt az anyaországról, és a megmaradt országrészt öt kerületre osztotta. A közigazgatás vezető állásaiba császárhű politikusokat, bevándorolt cseh és német tisztviselőket folytatásáért lásd a következő oldal alján →

Máramaros vármegye székvárosában történt 1852-ben, mikor a Bach-rendszer javában dühöngött, Egy a nemesi vendéglőben Szender Károly – a tréfáiról és ötleteiről széles körben ismert kincstári tisztviselő – népes társaságban, a borozó asztal mellett, poharát magasra emelve, sztentori hangon elkiáltotta magát:

– Wir brauchen keinen Kaiser!...¹⁹³

Egyszerre elnémult minden élő és beszélő ember a vendéglőben, és a zsandárok, kik ebben az időben mindig és mindenütt készletben voltak, rohamléptekkel közeledtek Szender asztala felé. Mindenki remegett, és már előre látták, hogy szuronyok közt mint vizzik a szerencsétlen becsípett kamaralistát a fogházba, s onnan ki tudja hová? Csakhogy Szender Károly nem volt ittas, csak finiszes, mert amint a zsandárok az asztala előtt megálltak, újra elkiáltotta magát:

– Wir brauchen keinen Kaiser, – csakhogy ekkor már folytatása is volt –, denn wir haben schon einen.¹⁹⁴ Franz Josef der erste, soll hoch leben!¹⁹⁵

A zsandárok erre a lojálissá vedlett nyilatkozatra nem tehettek egyebet, mint elpárologtak.

Báró Splényi Lajos honvéd ezredes az 1948-as szabadságharc alatt ezrede előtt esett le a lováról. Midőn feltápászkodott indulatosan így szólt a katonáihoz:

– Ha ez közületek történik meg valakivel, huszonötöt veretek re!

Az 1848-as szabadságharc résztvevői közül sokan külföldre emigráltak. A londoni menekültek segélypénztárát Pulszky Ferenc kezelte. Sok volt a kérvényező, ezért az egyik menekülttől, kinek már sokszor segített, megtagadta a segílyt. Az sértve érezvén magát pisztolypárbajra hívta ki Pulszkyt, pedig szegény már a saját kabátját adta neki, mivel kiürült a pénztár. Az első lövés a sértettet illette, aki lőtt, de nem talált. Utána Pulszkyra került sor, aki leeresztette a pisztolyát, és faképnél hagyta ellenfelét. A segédei meglepődve vonták kérdőre:

– Miért nem lőttél?

– Csak nem fogom kilyukasztani a saját kabátomat.

Az 1848-as szabadságharc bukása után sokan elleneztek az osztrákokkal történt 1867-es Kiegyezést, majd az osztrák császár magyar királlyá koronázását. A legtöbb támadás Deák Ferencet, a Kiegyezés legfőbb szorgalmazóját érte. Pálffy Móric gróf e szavakkal támadta:

– Nem tart attól, hogy Magyarország elnémetesedik?

– Éppenséggel igen.

– Hát akkor miért adta el az országot?

Erre Deák dühösen:

– Mondja, ha az orvos azt mondaná magának, hogy élélhet még egy darabig, mit csinálna?

– Nagyon egyszerű, húznám az életet, amíg lehet.

– Na látja! Ilyen egyszerű a dolog – felelte Deák – mis is megpróbáljuk.

Egyébként a történészek szerint a Kiegyezés volt a legjobb döntés, amit magyar politikusok valaha is hoztak. Az utána következő közel fél évszázad volt Magyarország aranykora. Sajnos ennek épp ellenkezője ment végbe a II. világháború után, a szovjet érdekszférába való tartozásunkkal. Ez is közel ötven évig tartott. A Szovjetunió „pártfogásából” eredő hátrányt azóta sem sikerült ledolgozunk.

(gúnynevükön Bach-huszárokat) ültetett. Rendszerét német katonai helyőrséggel és csendőrséggel biztosította. Felszámolta a sajtó- és gyülekezési szabadságot, és megszervezte a titkosrendőrséget. Bukását rendszerének politikai- és gazdasági csődje okozta.

¹⁹³ wir brauhhen keinen kaizer (Nincs szükségünk császárra)

¹⁹⁴ denn wir háben són einen (Nincs szükségünk császárra, mert már van nekünk egy)

¹⁹⁵ franc jozef der erszte, zoll hoh leben (I. Ferenc József, éljen sokáig!)

A vesztes háborút mindenütt a világon infláció, a pénz elértéktelenedése követte. Mint tudjuk a pengőt a II. világháború, míg a koronát az I. világháború elvesztése tette tönkre. A korona 1892-es bevezetése, a korábbi forint elértéktelenedése pedig az 1848-as szabadságharc bukásának utóhatása volt. Mi már akkoriban is rekordot döntöttünk az inflációval. A XIX. század végén már 4 millió forintos bankjeggyel¹⁹⁶ fizettünk, ami a későbbi trillpengőhöz hasonlóan ugyancsak keveset ért. Ebből a korszakból származik ez a vicc.

A nagysága így szól a cselédhez:

- No Mári, menj ki a piacra. Itt van két kosár. A nagyobbikba tedd a pénzt, a kisebbikbe meg rakd az árut, amit kapsz érte.

A XIX. század közepéig a magyar nemesek csak németül és franciául beszéltek. A magyar a pór-nép nyelve volt. Ezen a helyzeten próbált változtatni Széchenyi István gróf, aki nagylelkű adományával létrehozta a Magyar Tudományos Akadémiát.¹⁹⁷ A változás azonban ezen a téren is lassan következett be. Még maga Széchenyi István sem tudott magyarul, holott a népnyelv őt tartotta a legmagyarabb magyarnak.¹⁹⁸ Ezt a helyzetet gúnyolta ki egy korabeli vicclap, mely szerint:

„Az Akadémia tagjai felháborodással tiltakoztak az oktatásügyi miniszter terve ellen, mely szerint az Akadémián ezentúl nem csak a lapp, a finn, az ugor és cseremis nyelvvel, hanem a magyarral is foglalkozni kell.”

Széchenyi István gróf szivartárcája rendszeresen a legfinomabb külföldi szivarokkal volt megtömve. Egyszer a gróf az Akadémián ülésezett, s tárcáját az előszobában, a felsőkabátjában hagyta. Az írnok kivett belőle egy szivart, s kényelmesen végigszívta. Amikor vége lett az ülésnek, s Széchenyi kilépett az előszobába, és ráismert az illatra.

- Ha orrom nem csal, uraságod ugyanabból a gyárból szerzi be szivarjait, amelyből én. Azzal a különbséggel, hogy uraságod olcsóbban jut hozzájuk.

Határainkon túl kevesen tudják, hogy a magyar parlament épülete a világ legszebb országháza. Amikor a Kiegyezés után, az Osztrák-Magyar Monarchia idején felépült, sokan megcsodálták. A vicclapok sem hagyták szó nélkül az eseményt:

- Miért építtette a kormány oválisra az új üléstermet?
- Hogy ott ne lehessen a minisztereket sarokba szorítani.

A forradalom győzelme és Olaszország egyesítése után Garibaldi a kikötőben végignézett a kb. 40 ezer fős fogadóbizottságon, és ezt mondta: „Kevesen voltunk, de sokan maradtunk.”

Az 1919-es kommün alatt a Fészek klubban is tartottak propaganda-előadásokat, melyekkel azt akarták bizonygatni az írónak, hogy csakis a kommunista rendszer az üdvözítő. Egy nagyhangú politikus másfél órás beszédben ecsetelte a bolsevizmus előnyeit, majd befejezésül így szólt:

- Remélem mindenkit meggyőztem. Van valakinek kérdése?

Heltai Jenő, a népszerű író felállt, és szelíden megkérdezte?

- Legyen szíves megmondani, hogyan lehet innen kivándorolni?

¹⁹⁶ A magyar aranyforint nem azonos az 1946-ban bevezetett új forinttal. Ennek már nem volt aranyfedezete. Rákosi elvtárs azt mondta, hogy „az új forint fedezete a munka”.

¹⁹⁷ Hatalmas birtokának egyévi jövedelmét ajánlotta fel erre a célra.

¹⁹⁸ Clark Ádámmal megtervezte, majd felépítette a főváros első hídját, a lánchidat. Nevéhez fűződik a Tisza szabályozása, és a magyar gőzhajózás megteremtése is. Az első, független magyar kormányban közlekedési miniszterként tevékenykedett. Sokat tett a magyar nagyipar megteremtéséért, és elősegítette számtalan külföldi találmány hazai alkalmazását.

Az egyik erdélyi kisvárosban vándorszínészek adtak előadást. A gyér számú közönségnek tetszett a játék, a főszereplőt felállva tapsolták és éljenezték. Mire a színész csendet intett, és megszólalt:

– Önök azt kiabálják, hogy éljek. De mondják meg, hogy miből.

Az agglegény földbirtokos vénségére Bacchus kultuszának szentelte magát. Parádés kocsisát tette meg hűséges inasának, hogy hordja föl szorgalmasan a palackokat a pincéből. Egyik este, midőn már amúgy is eleget áldozott istenének, így szólt a kocsisához:

– Hozz föl még öt butéliát, Gyurka. Ma olyan szomjas vagyok, hogy bizony még halálra iszom magam.

– Ó, tekintetes uram, engedjen már meg valamit – sóhajtott nagyot a hű szolgálégény.

– Aztán mit, fiam Gyurka?

– Halljunk meg együtt.

Egy földbirtokosnak verekedő, bajkeverő, korhely inasa volt. Habár maga a gazda sem jeleskedett példás magaviselettel, megelégte inasa garázdálkodását. A szobájába parancsolta, s lehordta:

– János fiam, napról napra oly rút beszédekkel hallok felőled, hogy végtére kénytelen leszek kirakni a szűrődet.

– Ne törődjék a tekintetes úr a szóbeszésekkel, felelte az inas –, hiszen ha én is elhinném mindazt a rosszat, mit a tekintetes úrról beszélnek, már régen elmentem volna innen magamtól.

Dr. Eröss Sándort, a János kórház egykori igazgatóját még klinikai tanársegéd korában kihívták Pest legnagyobb bankjának elnökéhez, aki már régen betege volt.

– Hogy van, méltóságos uram? – kérdezte a doktor, szokása szerint könnyed csevegéssel kezdve a vizitet.

A páciens azonban nem volt csevegő kedvében, és dühösen rámondult:

– Hogy lennék? Szörnyen! Mondhatom önnek, szegény állatok vagyunk valamennyien.

– Téved, főtanácsos úr! – szólt Eröss doktor fagyosan. – Ön nem szegény, és én nem vagyok állat.

Egy híres magyar orvosról beszélnek ezt:

Egyszer súlyos és hosszú betegségből gyógyított ki egy gazdag úriembert. A hálás páciens tisztelegő látogatáson köszönte meg a tudós fáradozását, s távozás előtt egy levélborítékot csúsztatott az íróasztalára.

– Engedelmet kérek, szólt erre a professzor. Nálam nem ez a honorálás módja. Én becsületos munkát végeztem, ennek a munkának értéke van, ezért a munkáért díjazás jár, és jogom van hozzá, hogy e díjat magam szabjam meg. Nekem azért, hogy önt meggyógyítottam, ezer forint jár. És felkapta az íróasztalról az odacsempészett levélborítékot, s a páciens felé nyújtotta. A páciens mélyen meghajolva vette át:

– Legyen nagyságod parancsolata szerint!

Azzal kihúzta a borítékból, ami benne volt: Egy csomó ezer forintos bankót. És egyenként leszámálta az íróasztal szélére. Tíz darab volt. Ennek utána egyet alázatos köszönettel átnyújtott a nagyságos professzor úrnak, kilencet pedig zsebre tett, és udvarias hálálkodás között távozott.

Sauerbruch¹⁹⁹ professzor nagy súlyt fektetett rá, hogy osztályán minden beteget egyforma elbánásban részesítsenek. Semmilyen protekciót nem tűrt, rang soha nem imponált neki. Egyszer egy

¹⁹⁹ zájerbruh

miniszter került a keze alá, aki azt az előjogot kérte, hogy saját ágyneműjében feküdhessen.

– Nálunk az ilyesmi lehetetlen – mondta a professzor ridegen.

A miniszter felpattant.

– Tudja ön egyáltalán, kivel áll szemben?

– Hogyne tudnám! – válaszolta Sauerbruch nyugodtan. Ön a 22-es szoba betege, a C-pavilonban. És amíg nálunk marad, nem is lesz ennél se több, se kevesebb.

Semmelweisnek²⁰⁰ sok keserűséget okozott a felfedezésével szembehelyezkedő orvostanárok ellenséges magatartása.

– Vajon miért gyűlölnék? – kérdezte egyszer Hannoverben élő nőgyógyász barátját, Kugelmann.

– Ó, ez igazán kézenfekvő! Püthagorasz egyik felfedezése örömeire ökröket áldozott az isteneknek. Azóta minden ökrör fél az új felfedezésektől.

Korányi Sándor professzornak társaságban bemutatott egy fiatal író, aki kísértetiesen emlékeztetett egy nemrégén nála megbukott medikusra.

– Nem orvostanhallgató ön? – kérdezte, hogy bizonyosságot szerezzen.

– Csak voltam! – válaszolta az ifjú. – Ugyanis abbahagytam az orvosi tanulmányaimat, mert úgy éreztem, íróként többet használhatok az emberiségnek.

– Ha csak azért akar író lenni, hogy az emberiségnek szolgálatot tegyen, akkor igazán kár fárasztania magát! – mondta Korányi. – Az emberiséget ön már azzal örök hálára kötelezte, hogy az orvosi tanulmányait abbahagyta.

A már idősödő Jókai Mór a Sváb-hegyen sétálva találkozott egy hozzá hasonló korú barátjával.

– Hát hogy vagyunk, hogy vagyunk? – kedélyeskedett a barát.

– Nem panaszkodhatom! – így Jókai. – De hát telnek az évek, öregszünk, butulunk.

– Butulunk? – döbönt meg a barát. – Én nem veszem észre.

Jókai halványan elmosolyodott:

– Mi nem vesszük észre, komám. De a többiek igen.

A fiatal Mikszáth Kálmán az országot járva egyszer szóba elegyedett egy ősz üstökű alföldi magyarral. Jóízűen beszélgettek erről-arról, Kossuth apánkról, földről időjárásról, amikor egyszer csak ezt kérdezi az öreg:

– Hát azt tudod-e, öcsém, hogyan fedezték fel Amerikát'?

– Nem én, bátyám! – gyújtott pipára Mikszáth, azt remélvén, hogy hall valami újat, amit még nem tud. Hallott is.

Az úgy volt – kezdte az apó –, hogy az öreg Kolumbusz faragott magának egy fene nagy hajót. aztán útnak indult rajta a legényeivel. Már ki tudja mióta hajózott ide-oda, amikor az egyik legény fölmászik ám az árbocrúdra, oszt elkiáltja magát:

– Föld!

No, ha föld – mondja a jó Kolumbusz –, akkor menjünk oda. Hát mentek is. A part mellett aztán újra megszólal Kolumbusz:

– Né, ott emberek állnak. Alighanem ezek az indiánusok.

²⁰⁰ szemelweisz – Semmelweis Ignác magyar orvos mutatott rá először a kézmosás, a fertőtlenítés szükségességére a kórházakban. Kollégái kinevették a karbolsavas fertőtlenítés ötletét, és ellenséges magatartásukkal örületbe kergették Semmelweist. Halála után azonban elismerték módszere hatékonyságát, és az anyák megmentőjének nevezték. (Korábban a boncteremből kijött orvosok mosatlan kézzel vezettek le a szüléseket, és az emiatt fellépett fertőzés következtében tömegesen haltak meg az anyák.)

Azzal kiugrik a homokba, és megszólítja az egyiket:

- Mondja, lelkemfia! Kentek az indiánusok?
- Mink volnánk! – feleli az. – Hát az úrban kit tisztelhetünk?
- Én volnék a Kolumbusz.
- Ejnye, no! Tán csak nem a Kristóf?
- De biz' az.
- Hü, az árgyélusát! – mondja az indiánus. – Akkor mi fel vagyunk fedezve!

Mikszáth Kálmán egy szilveszterkor a következő versikét küldte Pósa Lajosnak újévi jókívánságul:

**„A mosolygó élet távol legyen tőled;
Minden jó, mi vagyon; kerüljön, de nagyon;
Kísérje léptedet a gyász, emlékezet;
A szívedben legyen keserűség, szégyen.”**

Pósában épp hültni kezdett a vér a rémülettől, hogy mivel érdemelte ő ki ezt a sok átkot, amikor tán tíz perccel a levelet hozó futár után befutott maga Mikszáth is, és minden teketória nélkül kikapta a kezéből a papírt.

- Szinte sejtettem, hogy amilyen szórakozott vagyok, rosszul írtam le a verset – kacsintott egyet nagy huncutul a szemével.

Azzal elővett a feneketlen zsebéből egy picinyke ollót, és lassan, komótosan nyírni kezdte vele a lapot. Sikerült is pont derékban kettészelnie a nyolc sort, amitől láthatóan felderült. Az ollót is visszacsüllyesztette a zsebébe, de csak azért, hogy ugyanonnan tűt meg cémát halásszon elő, mivel azután akkurátusan összevarrta a két papírszeletet, de most már szélteben.

Pósa, akit nem áldott meg túl nagy humorérzékkel az ég, és egyébként sem heverte még ki az újévi üdvözlés okozta sokkot, megkövülten nézte a jelenetet. Csak amikor vendége ismét orra elé nyomta a levelet eszmélt rá, hogy egy jól sikerült költői tréfának lett az áldozata. A papír kettévágása és újbóli összeillesztése után ugyanis minden átok áldássá vált a versben, amely most már így festett:

**A mosolygó élet kísérje léptedet;
Távol legyen tőled gyász, emlékezet;
Minden jó, mi vagyon a szívedben legyen;
Kerüljön, de nagyon keserűség, szégyen.**

Ez az adoma az 1920-as évekből, a régi uram-bátyám világból származik. Ekkoriban Budapestet a „tegeződés fővárosának” nevezték. Rózsahegyi Kálmán sétált a pesti Duna-korzón. Egyszer csak hozzá csatlakozott egy úriember.

- Szervusz, Kálmán!
- Szervusz!
- Elkísérhetlek?
- Természetesen.

Most már együtt sétáltak. Kisvártatva szembe jött velük egy másik úr, és a kalapját megemelve köszönt:

- Szervusztok!
- Szervusz! – fogadta a köszönését Rózsahegyi.

A művész kísérője megkérdezte:

- Mondd, Kálmán bátyám! Nem tudod ki volt ez az úr, aki ilyen kedvesen köszönt?

Mire Kálmán bácsi rezignáltan:

- Hogy őszinte legyek fiam, én még azt sem tudom, hogy te ki vagy?

Gábor Andort, a Ludas Matyi egykori legendás főszerkesztőjét egy nem igazán tehetséges ifjú humorista ostromolta kéziratokkal. Egy alkalommal bement a szerkesztőségbe, hogy kimaradt írása miatt reklamáljon a főszerkesztőnél. Gábor Andor higgadtan elővette a Ludas legfrissebb számát, és komótosan végiglapozta.

– Hát látja fiam, minden oldal tele van. Most mondja meg: hová tettük volna a maga írását?

A szerkesztő magához hivatja a cikkírót:

- Ebből a cikkből húzni kell száz sort – mondja.
- De Palikám, az egész cikk száz sor... – dadogja a cikk szerzője.
- Hát éppen azért...

Egyik hetilapunk szerkesztőségébe beállított egy lobogó hajú, szakállas ifjú.

- Költő vagyok – mondta illő szerénységgel. – Hoztam egy verset – és átnyújtotta az irodalmi rovat szerkesztőjének, aki azonnal elolvasta a költeményt.
- Na, mit szól hozzá? – kérdezte a költő.
- Ez a vers olyan, mint egy ronda vőlegényjelölt.
- Hogyhogy?
- Mindjárt megmutatom. – A szerkesztő fogta a verset, és a papírkosár fölé tartva elengedte, majd így szólt:
- Úgy, hogy kosarat kap...

Szerénység:

A szerkesztőségben egy halom kézirattal a hóna alatt jelenik meg a szerző.

- Szerkesztő úr?
- Igen, parancsoljon!
- Meg tetszik engedni, hogy ezeket a kéziratokat én magam dobjam be a szemétkosárba?

Az író megkérdezi kiadóját:

- Tehát kicsit több tüzet tegyek a regényembe?
- Ne, a regényét dobja a tűzbe!

Egy ismert lap főszerkesztője ránézett az előtte heverő kéziratokra, és így sóhajtott fel:

- Miért nem voltam főszerkesztő Ninivében, amikor még cserépre írtak az emberek? Akkor a szemétkosárba dobott anyagból egy szép villát építhettem volna magamnak.

Egy ifjú poéta hosszú ideje várta, hogy a Hét című irodalmi hetilap szerkesztője, Kiss József költő megszólítsa. Ezt azonban csak egy különösen gyenge versével érte el.

- Hány éves maga, ifjú barátom? – kérdezte kegyesen.
- Huszonöt – felelte az idős pályatárs figyelmével kitüntetett ifjú.
- Istenem! – sóhajtott fel az ősz poéta. – Ha én még egyszer huszonöt lehetnék, azt sem bánám, ha olyan tehetségtelen lennék, mint maga.

Modern irodalmat olvasni olyan, mintha az ember megpróbálná követni a cselekményt a betűlevelében.

Két író találkozik a kávéházban. Az egyik megjegyzi:

- Nem rossz az új darabod. Csak a végén jobb lenne, ha a főhős nem megmérgezné, hanem főbe lőné magát!
- Miért?
- Hogy a nézők felébredjenek...

Heltai Jenőhöz beállít egy fiatalember. Egy Békéscsabán nyomott verses kötetet szorongat a kezében, és megkéri Heltait, olvassa át, és írjon hozzá ajánló sorokat. Heltai átfutja a könyvet, és így szól:

- Kedves barátom, könyvéből olyan dolgokra jöttem rá, amit eddig nem tudtam, de ajánló sorokat nem adhatok.
- Jó – mondja az ifjú –, de legalább azt árulja el, milyen új dolgokra jött rá a könyvemből!
- Arra – válaszolja Heltai mosolyogva –, hogy Békéscsabán könyvnyomda is van.

Gyulai Pál, az irodalom tudósa és szigorú kritikus igen alacsony kis ember volt, sokan ugratták is termete miatt. Egyszer heves vitába keveredett egy behemót természetű esztétával, aki az érvekből kifogván így förmedt Gyulaira:

- Hallod-e, ha nem hallgatsz el, megfoglak, és zsebre duglak!

Gyulai derűsen hunyorgott:

- Na, akkor több lesz a zsebedben, mint a fejedben.

Rejtő Jenő (P. Howard) elé odapattant egy izgatott férfiú a pesti körúton:

- Meg tudná mondani, kérem, hogyan jutok leggyorsabban a rendőrségre?
- Nagyon könnyen! – válaszolta a mókára mindig kész író. – Csak be kell törnie a legközelebbi ékszerbolt kirakatát, és percekben belül a kapitányságon lesz.

Lánczy Leó, a Kereskedelmi Bank elnöke friss primőr dinnyét látott egy belvárosi zöldségbolt kirakatában. Bement, és megkérdezte az árát.

- Öt pengő... korai újdonság.
- Na, ennyit én nem adok egy dinnyéért – morogta a bankvezér, és elsietett.
- Bent a bankban már várt rá Kiss József, a költő, aki felemelt pauszálét²⁰¹ kért a lapjának. Lánczy először nem akart adni, de amikor a költő a hihetetlen megélhetési nehézségeket taglalta, végül felemelte a pauszálét. Ezután még hosszan dolgozott az íróasztalánál, majd elindult haza. Útközben eszébe jutott, hogy mégis csak megveszi azt a dinnyét, és betért az üzletbe.
- Végtelenül sajnálom – mondta a tulajdonos –, de már eladtuk!
- Ugyan, ki az ördög vesz meg egy ötpengős dinnyét, – kérdezte méltatlankodva a bankvezér.

A kereskedő készséggel elárulta:

- Kiss József úr, a költő...

Karinthy Frigyes:

- A legjobb múzsa az előleg.

Királyhegyi Pál sikeres újságíró lehetett volna itthon is, de ő érettségi után elindult Amerikába szerencsét próbálni. Ott elismert forgatókönyvíró és gagman²⁰² vált belőle. Emellett létrehozott egy magyar nyelvű újságot, melyben többnyire saját cikkei jelentek meg. Ezek valóságos gyöngyszemek voltak, mivel világhírességekről szóltak, és olyan dolgokat írt róluk, amelyek sehol máshol

²⁰¹ kereskedelmi átalány Kiejtése: pauszálé

²⁰² Ötletgyártó. Filmek humoros jeleneteinek kitalálója. Kiejtése: gegmen

nem jelentek meg. Közülük legemlékezetesebb a Lindbergh-el készített interjúja, és a Greta Garbóról szóló anekdotája:

William Seiter²⁰³, a tehetséges, fiatal svéd filmrendező beleszeretett egy Gustavson²⁰⁴ nevű csinos fodrászlányba. Ez még nem lett volna baj. A fiatalok vidáman éltek, amikor egy napon jelentkezett Hollywood, és a rendezőt szerződési ajánlattal lepte meg. Hollywood akkoriban, a húszas évek végén virágzott, és gondolni sem lehetett arra, hogy egy fiatal rendező visszautasítson egy amerikai meghívást, ami pénzt, sikert, világhírt jelentett. Seiter azonban nem akarta elhagyni szerelmét, és az mondta az ügynöknek, aki a szerződést intézte, hogy van egy tehetséges, szép, fiatal színész: egy bizonyos Gustavson kisasszony, jó lenne, ha őt is leszerződtené a gyár. Az ügynök kijelentette, hogy erről szó sem lehet, neki csak arra van felhatalmazása, hogy szerződtesse Seitert.

- Mennyi lenne a fizetésem? – érdeklődött a rendező.
- Heti hétszázötven dollár.
- Legyen ötszáz, és a többit adják oda ennek a Gustavson kisasszonynak.
- Annak semmi akadálya. Akár az egész hétszázötvenet is megkaphatja a kisasszony, ha önnek úgy tetszik.

Így került ki Seiter és vele együtt Gustavson, vagy ahogy ma ismerik: Greta Garbo Hollywoodba. A gyár nem bízott Greta Garbóban, és az első filmjét így hirdették a mozik: „A következő héten végül egy chance²⁰⁵-ot a mi filmszínházunkban. Nálunk már eddig is sok szép és jó filmet láthattál. Mindig előre bejelentettük, ki a film sztárja, ki rendezte, kik a szereplők. Most nem szólunk semmit. Gyere el a moziba, és nézd meg ezt a filmet, aminek nem áruljuk el a főszereplőjét sem.

Az ismeretlen főszereplő Greta Garbo volt, de óvatosságból szerepelt a filmben egy iszonyú erejű földrengés is, mert a főnökök arra gondoltak, hogyha a sztár nem fog tetszeni a közönségnek, a földrengésre biztosan befizetnek. Csak később derült ki, hogy kidobott pénz volt a földrengés meg az árvíz, mert Garbo szebb, izgalmasabb volt, mint a rengő föld, az összedőlt házak, és az árvízben fuldokló emberek. Garbo hamarosan úgy meghódította a közönséget, hogy már a Greta sem kellett, elég volt a Garbo, és a nép ostromolta a filmszínházakat. Néhány év múlva Seiter váratlanul meghalt szívbajban, de Garbónak akkor már nem volt szüksége támaszra. Boldog volt az a rendező, aki rendezhette Garbót, és a filmgyár csak ekkor tudta meg, milyen remek üzletet csinált azzal, hogy leszerződtette Seitert, és kegyelemből, de ingyen Gustavson kisasszonyt is.

Seiter halála után még a szívós és találékony hollywoodi pletyka sem tudta összehozni Garbo nevét senki mással. Egyedül élt, azt is mondhatnám, hogy örömtelenül. Férfira rá sem nézett, pedig lett volna választék és jelentkező is bőven. Greta Garbo karrierje töretlenül emelkedett a csúcokra. Hamarosan ő lett Amerika és az egész világ első számú kedvence, minden filmje világsiker volt. Már nem kellett földrengés a filmjeihez, ő maga volt a földrengés. Hihetetlen, de így igaz, nem voltak barátai, csak rajongói. Nem engedett közel magához senkit, sem férfit, sem nőt. Magányos ember volt, nem akart vagy nem tudott senkinek a társaságában felmelegedni. A legtöbb kollégája, munkatársa feje fölé nézett, nem látta meg őket, egy meleg, közvetlen szót nem váltott senkivel. Sikerei csúcán visszavonult. Soha nem mutatkozott nyilvános helyen, nem lépett fel, nem óhajtott szerepelni. Semmilyen pletyka nem kerengett róla, semmilyen botrányal nem hozták összefüggésbe a nevét. Csak magának élt, és bár számtalanszor hívták vissza a filmhez, soha, semmilyen szerepet nem vállalt. Újra Gustavson kisasszony lett belőle.

Egy anekdota azonban fennmaradt róla: Van az amerikai stúdiókban egy szokás. Amikor egy-egy film elkészül, az igazi, látványos, reklámhadjárattal meghirdetett premier előtt van egy „preview²⁰⁶”, vagyis előzetes bemutatása a filmnek. Ez annyit jelent, hogy a frissen elkészült filmet leviszik vidékre, valamelyik kis moziba, és minden bejelentés nélkül, a meghirdetett műsoron kívül bemutatják a közönségnek. Ennek az előzetesnek az a célja, hogy lássák az emberek reakcióját, és a tapaszt-

²⁰³ vilj(e)m szeiter

²⁰⁴ gusztávson

²⁰⁵ sansz = esély, kilátás a sikerre

²⁰⁶ privjú

táltak alapján esetleg még az utolsó pillanatban is javítanak a kész filmen. Megérkeztünk másfél órányira Hollywoodtól egy kis faluba. Itt mutatták be a Ninotschká-t, az új Garbo-filmet, amelyet úgy hirdettek, hogy Garbo laughs²⁰⁷ (Garbo nevet), amire nem volt példa az korábbi filmjeiben. Magánéletében a színész nő egyáltalán nem úgy öltözködött, ahogyan a sztárok szoktak. Divatjamúlt, kényelmes, nagy cipőben járt, slafrokszerű esetlen ruhában, és kabát helyett valami malaclopó köpenyt hordott. Egyáltalában nem törődött a divattal. Mindannyian izgatottak voltunk. Nekem különösen szívügyem volt ez a film, mert szövegkönyvét barátom, Lengyel Menyhért írta, Garbóról nem is beszélve. Alig vártuk, hogy vége legyen a rendes műsornak, mert csak ezután kezdték el vetíteni a Ninotschká-t. Elindult végre a Garbo-film, ő maga is izgatott volt, fészkelődött a helyén, és gyakran felugrott az izgalmasabb részeknél. Ilyenkor magas termetével eltakarta az egész vásznat. A negyedik felugrásnál az egyik ideges néző dühösen kiabálta oda Garbónak:

– Maradjon már nyugton, ne ugráljon folyton, nem azért jöttünk ide, hogy magát lássuk!

– Most Charles Lindberghről²⁰⁸ fogok mesélni, akinek „repülő bolond” volt a beceneve. De nemcsak így becézték, hanem igazi bolondnak tartották. Még a legközelebbi hozzátartozói is, mert az volt a rögeszméje, hogy ő lesz az első ember, aki átrepüli az óceánt New Yorktól – Párizsig²⁰⁹. Joggal tartották bolondnak, mert a rögeszméjén felül még szegény is volt, és amit szerelőként megkeresett, azt saját kezűleg készített rozoga kis repülőgépre költötte, amelyet „Spirit of St. Louis”²¹⁰-nak nevezett el. Kinevették, amikor egy-két dollárért alkatrészeket vett a repülőgéphez. De csendes bolondnak tartották, ezért senki sem bántotta. Aztán eljött a nagy nap. Elindult, és megérkezett Párizsba. Két tábla csokoládét vitt az útra, hátha megéhezik. És ajánlóleveleket, hogy kapjon szobát valamely párizsi szállodában. Nem tudta, hogy ha megérkezik világhírű lesz, és egész Párizs letérdel előtte, nem csak a szállodai portás.

Visszafelé már amerikai csatahajón utazott, és New Yorkban úgy fogadták, mint eddig még egyetlen fejedelmet sem. A lapok csak róla írtak, minden gyerek ismerte a fényképét. Ahogy megérkezett, máris kinevezték a légierő ezredesének, repülőtársaságok kapkodtak érte. Ömlött a konfetti az utcákon, de nemcsak Amerika, hanem az egész világ őt ünnepelte, mert akkor már nyilvánvaló volt, hogy közel hozta Amerikát Európához, és egyedül neki köszönhető, hogy hamarosan megindult a légi közlekedés a kontinensek között. Erről Lindbergh előtt még álmodni sem mertek az emberek. Hamarosan milliomos lett, mert mellékesen kapott kétmillió dollárt a **We**²¹¹ (Mi) című könyvéért, ami hazatérése után azonnal megjelent. Természetesen a könyvet nem maga Lindbergh írta, csak nevével fémjelezte, de ezen senki sem csodálkozott, mert akkortájt Amerikában nagyipar volt a „ghost writing”²¹², vagyis magyarul a szellemírás, ami annyit jelentett, hogy világhírességek számára egy írástudó fix összegért könyvet vagy cikket írt. Ebből ma sem is csinálnak titkot, hiszen még az elnökök „ghost writer”-ét is név szerint ismeri mindenki, akit ez érdekel.

Engem is lázba hozott a Lindbergh-ügy, és alig vártam, hogy személyesen megismerhessem a hőst. Erre hamarosan sor került, de én sajnos lekéstem a sajtótájékoztatót. Egyszerűen átaludtam a délelőtti 10 órától 11-ig adott interjút. Már jóval elmúlt tizenkét óra, mire megérkeztem a Statler²¹³ Hotelba. Abban reménykedtem, hogy a nagy nemzeti hősnak valószínűleg fogalma sincs arról, hogy ki kicsoda, hiszen rövid idő alatt annyi emberrel találkozott, hogy nem is emlékezhet nevekre vagy arcokra. Pillanatok alatt kinyomoztam, hol van Lindbergh lakosztálya. Kopogtam. Valaki kinyitotta az ajtót, és szemtől szembe találtam magam Lindberghel. Elmondtam, mi járatban vagyok. Beenge-

²⁰⁷ láfsz

²⁰⁸ csá(r)lsz lindberg

²⁰⁹ Az Atlanti-óceánt először a szintén amerikai J. W. Alcock és A. W. Brown repülte át nyolc évvel korábban. Ők azonban Londonba indultak, és végül Írországból szálltak le. Egyébként Lindbergh sem érte el Párizst, hanem Dél-Franciaországban landolt.

²¹⁰ szpirit ov szen(t) luisz

²¹¹ vi

²¹² goszt rájting

²¹³ sztetlör

dett a szobájába. Fáradtnak, szomorúnak látszott, ahogy félig ült, félig feküdt a szálloda díványán, és minden érdeklődés nélkül nézett rám. Feltűnt nekem, hogy nemcsak kimerült, hanem határozottan bánatos, ami az adott körülmények között érthetetlen volt. Állapotát látva megkérdeztem:

– Miért ilyen szomorú?

Lindbergh felsóhajtott:

- Nem vagyok szomorú, hanem halálosan fáradt, és boldogtalan. A világhírt nem adják ingyen.
- Biztosan fárasztó ez a sok ünneplés?
- Nem arról van szó.
- Hanem?
- Hanem a nagybátyámról, McCormick²¹⁴-ről, a szenátorról. Gazdag, befolyásos ember, de minket mint szegény rokonokat mindig lenézett. Anyám tanítónő, apámat korán elvesztettem. Ez a nagybácsi nevezett el repülő bolondnak, és kinevetett, amikor tíz dollárt kértem tőle kölcsön:
- Csak nem képzeled, hogy segíteni foglak, és egy centtel is hozzájárulok a bolondériádhoz. Senki sem tudta átrepülni az óceánt, majd pont te leszel az a csodalény, akinek ez sikerül! Hülyeség. Ha rendszeresen dolgoznál, nem költenéd el minden pénzedet repülőgép-alkatrészekre, nem szorulnál másra.
- Kirúgott. Anyámmal szóba sem állt. És most, hogy egy csapásra világhírű lettem, ő nyüzsög, nyilatkozik, fürdik az én népszerűségemben. Azt híreszteli mindenfelé, hogy mindig is bízott bennem, és nagyban hozzájárult a sikereimhez. Most már az anyámmal is hajlandó szóba állni. Aljas gazember, zsupori disznó. Ez az én nagy bánatom.

Egyre jobban hegyeztem füleimet. Alig tudtam leplezni izgalmamot. Siettem haza, hogy megírjam ezt a beszélgetést. Miért bánatos Lindbergh? – ez volt a cikk címe. Megírtam magyarul a lapomnak, és angolul is a Detroit News²¹⁵-nak. Másnap minden valamire való újság átvette, és leköszölte a cikket. Akkorra volt a botrány, hogy a szenátor rögvést lemondott a posztjáról. Az önmagát adakozónak feltüntető nagybácsi pillanatok alatt közutálatnak örvendett. Én meg arra gondoltam: milyen fura az élet. Ha a kijelölt időben, pontosan odaérek a sajtóértekezletre, csak a szokásos közhelyeket írhattam volna meg, a szenátor nagybácsinak sem lett volna semmi baja.

Nemrég amerikai vendégszereplésem során ismét eljutottam Hollywoodba, az amerikai filmkészítés legendás híru fellegrárába, ahol annak idején jó néhány hazánkfia is figyelemre méltó sikereket ért el. Ezek közé tartozott az Universal nagy tekintélyu producere, Joe Pasternák, akinek az 1930-as évek bakfisz sztárjának, a gyönyörü hangú Deanna Durbinnek a felfedezése is köszönhető. Pasternák nemcsak felfedezettjeiről volt híres, hanem arról is, hogy teljes szívvel és lélekkel pártolta azokat a magyarokat, akik kezdő lépéseiket tették a filmmetropolisz meglehetősen ingoványos földjén. Akárcsak Pál Sándor, aki valamikor a „Színházi élet” fotóriportere volt. Róluk szól a mese, amelynek hősei megesküdték, hogy minden szava igaz!

Pál érdekes módon került ki Amerikába. Fényképet készített a Pesten tartózkodó walesi hercegről, amint belép az Arizona mulatóba. A kép másnap már bekerült a világsajtóba, és az érte kapott pénzen Pál valóra válthatta régi álmát, kiutazhatott Hollywoodba, hogy ott próbáljon szerencsét. Ez azonban sehogy se sikerült neki. Sem fényképészként, sem filmoperatörként nem sikerült munkát kapnia. A végén még forgatókönyvírással is megpróbálkozott, írt egy meglehetősen jó történetet Bette Davis²¹⁶ számára. Igen ám, de a kétszeres Oscar-díjas színésznő megközelíthetetlennek bizonyult az ismeretlen magyar fiú számára. Az egyetlen aki segíthetett Pasternák volt, már csak azért is, mert Bette Davis az Universalnál dolgozott, akárcsak ő. Pasternák segített is. Egyik nap magával vitte Pál Sándort a színésznő által adott partira, ahol az elegáns vendégkoszorú közepén ott állt a háziasszony, türkizkék estélyi ruhájában. Pasternák odavitte Pált Bettehez, hogy bemutassa, amikor

²¹⁴ mekkormik

²¹⁵ ditroit nyúz

²¹⁶ betti dévisz

az egyik pincér éppen vörös borral kínálta a vendégeket. A halálosan izgatott Pál, aki felé szinte egy időben nyújtotta a pincér az italt, és Bette a kezét, egy szerencsétlen mozdulattal a borospohár fölé akarta megragadni a számára eddig megközelíthetetlen kezét, és ennek következményeként a pohár tartalma teljes egészében ráömlött a háziasszonyra. Mindenki dermedt csendben figyelte, ahogy a kék ruhakölteményen végigcsordogált a piros ital, csak Bette Davis mosolygott.

– Oh, semmiség!... Ilyesmi bármikor és bárkivel előfordulhat!

Majd elnézést kérve távozott és néhány perc múlva visszatért egy még csodálatosabb ruhában, mint amilyen az előző volt. A hófehér nagyestélyit és a tündöklő háziasszonyt tapssal fogadták vendégei, csak Pál állt szomorúan és megsemmisülten az egyik sarokban. Ekkor azonban Bette Davis hozzálépett és annak jeleként, hogy valóban semmi harag sincs szívében, a vacsoraasztalnál maga mellé ültette magyar vendégét, akinek arca hol fehér volt, mint a háziasszony estélyi ruhája, hol pedig tűzpiros, mint az a bor, amellyel a ruhát leöntötte. A vacsora egyébként pompás volt, és az előételek után sor került a fő attrakcióra, a spanyol szakács által készített paradicsomos kacsára. A tálát először Bette Davishez vitte a pincér, aki Pálhoz fordult.

– Vegyen magának. Vendégeké az elsőbbség!

A váratlan felszólításra Pál szabadkozó mozdulatot tett, de a mozdulat kicsit nagyobbra sikerült a tervezettnél, és eredményeként a paradicsomos kacska teljes egészében Bette Davis ölébe repült. A hatás minden túlzás nélkül leírhatatlan volt. A holtában is repülő kacska paradicsomos része jókora nyomot hagyott a hófehér ruhacsodán. Néhány pillanatig olyan sűrű volt a csend az ebédlőben, mint az a bizonyos füstköd, amely időnként Los Angelesre leereszkedik. Bette Davis azonban ismét elmosolyodott. Igaz, mintha kissé merevebb lett volna a mosolya, mint az előző balesetnél.

– Nem tesz semmit!... Az ilyen zsíros ételek nemcsak a torkon csúsznak le könnyen, hanem úgy látszik, a tálról is.

A mondatot, valamint az átöltözni siető háziasszonyt felszabadult nevetés kísérte. Csak Pál nem nevetett. Magába roskadva ült az asztalnál. Egyszer csak Pasternák kezét érezte a vállán.

– Mit ülsz itt? Már mindenki a kis szalonban van.

Ha már ennyi marhaságot csináltál, legalább most helyrehozhatod. Majd valahogy elintézem, hogy négy szemközt maradjatok, akkor majd bocsánatot kérsz és talán arra is alkalmad lesz, hogy elmondhasd a sztoridat? Pál elindult a szalon felé, amelynek közepén – mintha mi sem történt volna – ott állt Bette Davis, bíbor színű, csillogó flitterekkel díszített kisestélyiben, jókedvűen és vidáman. Mindez nemcsak azt bizonyította, hogy pompás ruhatára van, hanem azt is, hogy nagyszerű színésznő az életben is. Ez utóbbit igazolta, hogy megpillantva Pált, odaszólt:

– Remélem nem vette túlságosan szívére a történeteket?... No, jöjjön közelebb... Igyon meg velünk egy kávét...

Pál odasomfordált és mély meghajlással fogadta a művésznő által átnyújtott kávéscsészét, de ebben a pillanatban ráncigálást érzett a nadrágján. Princ, a művésznő pincsije nyargalt be a szobába, és mit tesz isten éppen hősünk bokáját szemelte ki, hogy kipróbálja rajta fogainak élességét. Mindennek következménye Pál részéről egy nagy ordítás, majd egy ugyancsak nagy kézmozdulat volt, és ez utóbbi okozta azt, hogy a kávéscsésze teljes tartalma mint valami szénfekete patak csordogált végig Bette Davis arcán, majd folytatta útját teljes hosszában a bíbor színű estélyi ruhán, egészen a rubin színű cipőig. De ezt már Pál talán nem is látta. Valahogy eltámolygott a kijáratig, és maga sem tudta hogyan került haza. Jó néhány altatóval biztosított álmából másnap délelőtt a telefon csengése riasztotta fel.

– Itt Pasternák... Ide figyelj, te szerencsétlen. Most beszéltem Bette-vel... Szerencséd, hogy Davis voltaképpen igen nemes lélek... Bejelentettelek, hogy ma délután oda fogsz menni, és bocsánatot kérsz.

Délután ötkor Pál Sándor félénken csöngetett be a hollywoodi villa ajtaján. Az inas fogadta.

– Szíveskedjék a kék szalonban helyet foglalni... A művésznő pár perc türelmet kér...

Pál izgalmasan szinte ronggyá gyúrta azt a néhány papírlapot, amire felvázolta a Bette Davisnek szánt történetet. Közben próbálta megfogalmazni a szavakat, miként fogja megmagyarázni a tegnapi történetet, majd háláját és köszönetét kifejezni, hogy mindezek ellenére fogadta. Idegességében

ide-oda toporgott, majd úgy érezte, hogy inkább megnyugszik, ha leül valahová. A szoba közepén hófehér fotel díszelgett. Abba huppant bele. De ebben a pillanatban egy kétségbeesett vékony vonítás hallatszott valahonnan a fotel mélyéről. Princ volt, a művésznő pincsije, „aki” a meglehetősen testes Pál súlya alatt egy pillanat alatt kilehelte lelkét. Pál tekintete a kutyusról az ajtóra meredt. Az inas állt ott. Az arca szinte mozdulatlan volt, de a szemében rémület tükröződött.

– A művésznő mindene a kiskutya volt... Egyébként fáradjon be a zöld szalonba... ott várja önt! Erre azonban már nem került sor. Pál a lehető legrövidebb idő alatt elhagyta a házat. Mellesleg néhány év alatt ő is megcsinálta Hollywoodban a karrierjét, de Bette Davist mindig nagy ívben elkerülte. Vagy Bette Davis őt?... Maradjon az ő titkuk!

Amerikából hazaköltözve Pesten is sok érdekes emberrel találkozott:

Kavargattam kitűnő feketét kedvenc presszómban, amikor hirtelen illatos ujjak fogták be mindkét szemem:

- Na, ki vagyok?
- Nem tudom, ki vagy szép ismeretlen. Elengedtem, megfordultam.
- Marietta – susogta a nő, és rövidlátón összehúzta a szemét.

Világosság gyulladt fejemben.

- Persze, Marietta!

Ezer éve nem láttam, de emlékeztem a történetére. Akkoriban Budapest legkedveltebb lokáljának táncosnője volt. A lokáltulajdonos mutatta be Mariettát egy gazdag külföldinek, aki lelkesen udvarolni kezdett a lánynak. Három hét múlva, távozása előtti reggel a férfi átadott a lánynak egy ötvenezer márkás csekket. Marietta kinyitotta rövidlátó, szép szemét, s valami számolócédulát látott maga előtt. Azt hitte, hogy az előző esti mulatság számláját mutogatja neki a férfi, hogy milyen sokba került a búcsúest. Azon nyomban összegyűrte és mérgesen eldobta a cetlit. A férfi elszégyellte magát. Ő ezt a csodát, ezt a gyönyörűséget holmi pénzzel akarta kifizetni. Talán még nem késő... Megvárta míg a lány felöltözködött, majd elvitte reggelizni, s így szólt hozzá:

- Drága kislány, legyen a feleségem!

Most pedig itt állt előttem.

- És aztán mi történt, Marietta? – kérdeztem. Addig emlékszem, hogy a német üzletember elvett, és aztán eltűntél Pestről.
- A házasságom után hónapokig nem tudtam magamhoz térni a csodálkozástól, hiszen én a kapcsolatunkat csupán futó kalandnak gondoltam. Csak sokkal később, véletlenül tudtam meg a csekk történetét, amikor Hans elmesélte a barátjának, hogyan dobtam a szemébe szeme láttára ötvenezer márkát. Egyébként van egy lányom. Húszéves, és olyan szép, mint én voltam az ő korában. Kedves, jó gyerek, csak egy baja van: erősen rövidlátó...

Királyhegyi Pál a német fasizmus után kénytelen volt a bolsevik diktatúrába is belekóstolni. Meghurcolták, majd lakását, ingóságait elkobozva kitelepítették. Amikor befolyásos barátai segítségével végre visszaköltözhetett Pestre, lakást nem kapott. Egy hetedik kerület pinchehelyiségben húzta meg magát. Ismerőseitől szerzett néhány kopott bútort. Egy ócska székkal, egy vasággal és egy szüette éjjeliszekrényrel rendezte be új otthonát. Világításként egyetlen csupasz izzó lógott lefelé a helyiség mennyezetén. Egyik este hazavitt egy táncosnót, s az együtt töltött éjszaka után reggel megkérdezte tőle:

- Mondd, szeretsz?
- Persze – felelte a lány.
- És akkor is szeretnél, ha szegény lennék?

Amikor az oroszok 1956. november 4-én megtámadták Budapestet, Királyhegyi így jellemezte az eseményt:

- Jöttek a szovjet tankok, és helyrelőtték a barátságot.

Az 1930-as években történt. Cigányzenét közvetítettek a fiatal rádió stúdiójából. A rendező, Ódry Árpád is gyönyörködve hallgatta a muzsikát. A végén így szólt a primáshoz:

- Tudja-e barátom, hogy legalább félmillió ember hallgatta ezt a szép zenét?
- Mit ér az, méltóságos uram – legyintette szomorúan a primás –, ha nem lehet tányérozni?

Mitől író az író?

Gádor Béla egy ízben a Rádió pagodájában ült egy sikeresnek éppen nem mondható szerzőtársal, akit annyira fellelkesített Gádornak egy al-dunai utazásról szóló remek, humorú írása, hogy maga is megtette ezt az utat. Az asztaltárs természetesen szóba hozta az utat, és némi keserőséggel így szólt Gádorhoz:

- Neked, Béla, vagy nagy szerencséd van, vagy valami különleges módszered, hogy olyan sok érdekes dolog történt veled az úton. Én ugyanis ugyanazt az utat tettem meg, és velem nem történt semmi. Gádor így válaszolt:
- Elárulom neked a titkot, ha nem terjeszted. Hajolj közelebb, megsúgom.

A fiatalember várakozásteljesen hajolt Gádor felé, aki a fülébe suttozta:

- Velem sem történt semmi.

Szomoró Dezső²¹⁷ szerette az embereket, de legalább annyira az állatokat. Volt neki egy gyönyörű macskája, amely, vagy inkább, aki minden tekintetben megkülönböztetett bánásmódot élvezett az író legénylakásában. Egy éjjel Szomoró hazatért és a másnapi határidő közeledte miatt azonnal íróasztalához sietett, hogy megírjon egy cikket a mindig előre odakészített óriási árkus papírosra. Amint azonban tekintete az asztalra tévedt, homloka elfelhősödött. Az íróasztalon ugyanis összegömbölyödve aludt a macska, éppen a papíroson. Szomorónak nem volt szíve felkelteni az édesdeden szunyókáló állatot. Így hát nem tehetett mást, lábujjhegyen odament az íróasztalhoz, fogta a tolat, bemártotta a tintába, és körülírta a macskát.

Az alkotó ember életének keresztje, hogy a legjobb ötletek lefekvés után jönnek, és felkelés után múlnak el.

Kálmán Jenőnek, a XX. század aranyos humorú pesti írójának volt egy kutyája. Egy rendkívül okos puli, amelyről könyvet is írt, és amely a történelemben – legalábbis a kutyatörténelemben egyedülálló dolgot művelt. Jenő bácsi hosszú ideig törzsvendég volt a háború előtti New York kávéházban, minden délben ott ebédel. Megállapodott a főszakáccsal, hogy amíg ő ebédel, a kutya is megkapja a maga adagját, és ő ezért havonta bizonyos összeget fizet: Néhány napi idomítás után, amikor az író leült ebédelni, a kutya automatikusan ment a konyhára a maga kis ebédjét elfogyasztani. Néhány hét múltán Jenő bácsi összeveszett az egyik pincérrel, ezért kimaradt az étteremből, és ezt követően a közeli Kulacsba járt ebédelni, ahol a kutya ebédje ügyében ugyanúgy megállapodott a főszakáccsal. Két hónap múlva azonban Kálmán Jenőt megállította az utcán a New York főszakácsa, és rátámadt:

- Hallja, Jenő úr! Szép alak maga, két hónapja nem fizeti a kutya ebédjét.

Jenő csodálkozva válaszolt:

- De hiszen én már két hónapja nem járok magukhoz ebédelni.
- Az lehet, hogy maga nem jár – mondta erre a szakács –, de a kutya igen!

Kálmán Jenő azonnal rájött, mi történt. A haspók kutya, nem törődve azzal, hogy gazdája kimaradt a New Yorkból, ott is megebédel, hiszen ő nem veszett össze senkivel. Ez a kutya volt az első a világon, amelyik adósságot csinált. Mit mást tehetett volna a gazdája, rendezte a számláját.

²¹⁷ ismert színpadi szerző a XX. század első felében

Molnár Ferenc jókedvű társaságban vacsorázott egy óbudai kertvendéglőben. Egy pimasz kiscsirke állandóan ott lábaltankodott az asztaluk körül. Mohóságában még a cipők orrára is rákoppintott egy-egy oda pottyant morzsáért. Molnár egy darabig nézte, majd rászólt.

– Hess innen, mert megrendellek!...

Molnár Ferenc szenvedélyes dohányos volt. Kedvenc szivarkája, a Memphis állandóan ott füstölgött a szájában. Egyszer valaki megkérdezte tőle, hogy hány cigarettát szív naponta.

– Pontosan annyit, amennyi a nikotinmérgezéshez kell.

Molnár Ferenctől megkérdezték, hogy szerinte a békegalamb hím- vagy nőnemű. Az író elgondolkodott, majd határozottan így válaszolt:

– Feltétlenül hímnemű.

– Miből gondolja?

– Mert elképzelhetetlen, hogy egy nőnemű lény állandóan olajágot tartson a csőrében anélkül, hogy egyszer is kinyitná...

Molnár Ferencet egyszer azzal bírta meg a szerkesztője, írjon kritikát egy fiatal szerző első vígjátékáról. Molnár beült a színházba, de másnap visszament a szerkesztőhöz.

– Nem vállalom – adta vissza a megbízatást –, mert a darab csapnivaló, a szerző ötször olyan erős, mint én, és ráadásul az is kiderül a vígjátékából, hogy nem érti a tréfát.

Idősebb Andrásy Gyula gróf külügyminiszter korában is szoros barátságot tartott fenn Munkácsi Mihállyal. Bizonyos főúri körökben ezt rossz néven vették. Egy mágnás ismerőse egyszer szóvá is tette:

– Hogy barátkozhatsz te ezzel a volt asztalos inassal? Elvégre mégiscsak a monarchia külügyminisztere vagy!

Andrásy élesen kérdezte:

– Mondd, kérlek, ki volt Michelangelo korában a külügyminiszter?

– Honnan tudnám?

– Na látod! Pedig azt még te is tudod, hogy ki volt Michelangelo.

Csók István, a XX. század elejének neves festőművésze egyszer a Duna-parton sétált, s meglátott egy nyurga alakot, aki a túloldali hegyeket pingálta vászonra. Csók elindult felé, és érdeklődéssel kérdezte:

– Mit fest, kolléga?

A másik bosszúsán morgott:

– Semmi kolléga!

Csók közelebb ment, megnézte a festményt, és azt mondta:

– Pardon! Tényleg nem kolléga!

Szőnyi Istvánnak elmesélték, hogy egy reménytelenül tehetségtelen piktor lépten-nyomon azt híreszteli, hogy ő festette a Szőnyi-képek javát.

– Engem cseppet sem zavar, ha azt terjeszti, hogy ő festette a képeimet – válaszolta a mester. – De jaj neki, ha azt kezdi mesélni, hogy én festettem az ő képeit.

Az absztrakt festő lelkesen magyaráz az egyik képe előtt a látogatóknak:

– Amikor hozzáfogtam ehhez a képhez, még nem tudtam mi lesz belőle.

Mire az egyik látogató:

– És mikor fogja megtudni?

Részlet az esti tévéhíradóból:

„Tegnap betörték egy kortárs festőművész otthonába. A művész emlékezetből lefestette a betörőket. A festmény alapján a rendőrség letartóztatott egy pontot két függőleges vonal közt.”

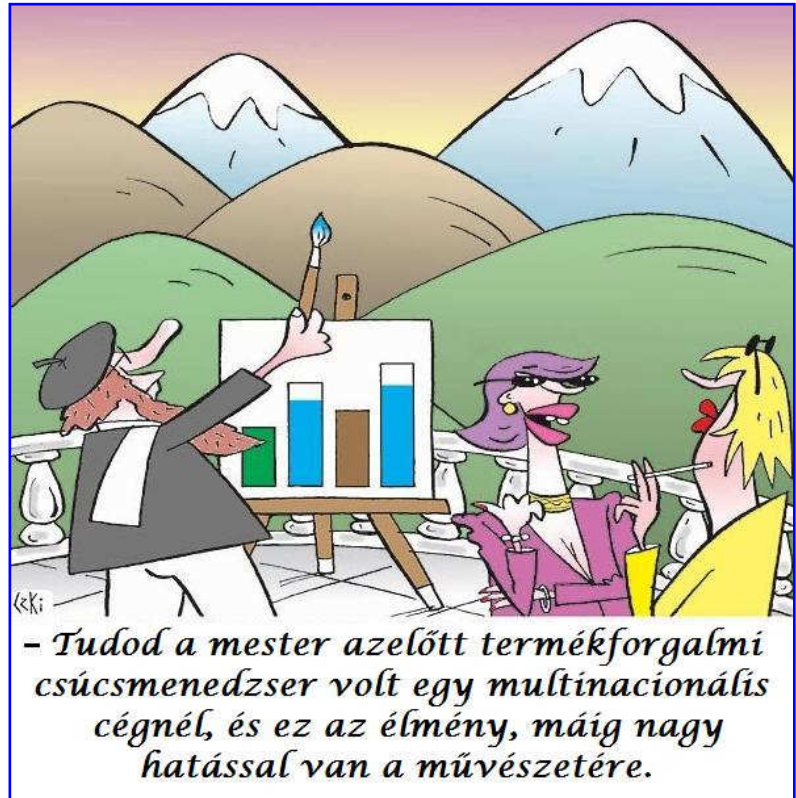

A piktor és a paraszt:

– Én olyan mestere vagyok az ecsetnek – dicsekszik a festő –, hogy egyetlen ecsetvonással sírósra tudok változtatni egy mosolygó gyermekarcot.

– Nagy dolog! – feleli a paraszt.

– Én ugyanezt egy görbe bottal is meg tudom csinálni.

– Tudod a mester azelőtt termékforgalmi csúcsmenedzser volt egy multinacionális cégnél, és ez az élmény, máig nagy hatással van a művészetére.

A festő már egy hete éheznek, egy vasa sincs. Elhatározza, hogy értékesíti egyik tájképét. A műkereskedő sokáig nézegeti az alkotást, majd azt mondja:

– Na jó, megveszem. Adok érte... hm... ötszáz forintot.

– Ötszáz forintot? – döbben meg a piktor.

– De hiszen a vászon is többbe került!

– Na igen, de akkor még nem volt összemázolva!

Picassónak hírül vitte valaki, hogy egy mindenki által tehetségtelennek tartott festő ki akarja meszeltetni a szobája falát, hogy valami új módszerrel képeket fessen rá.

– Ostobaság! – vélte Picasso. – Sokkal jobban járna, ha előbb képeket festene a falra, és aztán meszeltetné ki a szobát.

Modigliani elvállalta, hogy megfesti egy enyhén szólva középkorú asszony arcképét. A hölgy a megbeszélte időben pontosan meg is jelent a műteremben, de amint a művész kellő pózba helyezte, púderozni és rúzsozni kezdte magát. Modigliani türelmesen megvárta, amíg modellje befejezi a sminket, majd hozzálátott a maga munkájához. Néhány perc múlva azonban az asszony újra elővette a rúzst meg a tükröt, és ez így ismétlődött egy órán belül vagy ötször. Végül a művész megsokallta a dolgot, és ecsetjét lecsapva megszólalt.

– Asszonyom, egyezsre kellene jutnunk végre, hogy ki fest itt: ön vagy én?

A legtöbb adomát a „nagy nemzedék” színészeiről jegyezték fel:

Somlay Artúr fiatal korában sokat foglalkozott szociológiai tanulmányokkal. Egyszer szakszerű kiselőadást tartott Mály Gerőnek a tőke és a munka egymáshoz való viszonyáról. Mály azonban már az alapoknál elakadt, ezért érzékletesebb magyarázatra volt szükség.

– Nem tudod mi a tőke és a munka? – kérdezte Somlay türelmesen. Hát mondjuk, kölcsön adsz nekem 20 pengőt. Ez a tőke. Aztán ugye vissza akarod tőlem szerezni. Ez a munka.

Feledhetetlen komikus színészünk, Latabár Kálmán sohasem politizált, de a maga módján ki nyilvánította véleményét az aktuális rendszerről. A kommunista diktatúra tetőfokán pl. táskarádióval ment a templomba, mire megkérdezték tőle:

– Hová megy Kálmán bácsi?

Erre ő:

- Megyek gyónni!
- És minek viszi a táskarádiót?
- Mert egyfolytában hazudik – felelte.

Csontos Gyula, a II. világháború előtti magyar filmgyártás legendás színésze legtöbbször a New York kávéházban ebédelt. Egy alkalommal, miután leült az egyik asztalhoz, rémülten rohant hozzá a főpincér:

- Művész úr! Elnézést, ez az asztal foglalt.
- Akkor vigyék el! – mondta a színész, és nem mozdult helyéről.

Kedvenc csemegéje volt a rák. Megrendelte. De – mint ismeretes – a rák ollója a java, a többi nem ér semmit. Megérkezett a rák, de egyik ollója hiányzott. Csontos hívta a pincért, és szótlánul rámutatott az olló helyére. A pincér dadogni kezdett:

- Igen... látom, művész úr, vagyis... nem látom, mert hiányzik. Igen, határozottan hiányzik az egyik ollója, de mi erről nem tehetünk. Tetszik tudni, ezek a rákok vadállatok, vérengzőek, állandó harcban állnak egymással. Persze... az ollójuk a fő fegyverük, vagyis más fegyverük nincs is... Na már most, a helyzet nyilván az, hogy ez a rák, harc közben – valószínűleg egy nőstényért törhetett ki a küzdelem –, elvesztette az ollóját. Csontos szótlánul végighallgatta a pincért, majd így szólt:
- Jó. Értem. Akkor hozzák ide nekem a győztest.

Jászai Mari vidéken vendégszerepelt. A partnere csapnivalóan gyenge színész volt. Jászai a próbán küzdött vele, tanította, magyarázott neki – eredménytelenül. Este, az előadáson sikerült is elrontania a nagyjelenetet. Előadás után így fakadt ki a művésznő:

- Mondja kérem, miért lett maga színész?
- Mert ellenállhatatlan vágat éreztem a világot jelentő deszkák iránt.

Mire Jászai komor királynői fenséggel válaszolt:

- Akkor miért nem lett asztalos?

Gózon Gyula, a Nemzeti Színház nagy művésze igencsak szerette a bort, s ezért olykor kimeradozott. Egy alkalommal éjszaka lábujjhegyen lopakodott volna ágyába, de felesége, Berky Lili fölébredt:

- Te vagy az, Gyula?
- Miért? – dörmögte Gyula bácsi. – Kit vártál?

A közkedvelt színészt, Salamon Bélát egyszer ebédre hívták meg. Leves után kedvenc ételét hozták, a paprikás csirkét, kedve szerint elkészítve. Salamon ki nem fogyott a dicséretből, ami a háziasszonyt örömmel töltötte el. De azért szerényen megjegyezte:

- Maga csak udvariasságból dicsér.
- De nagyságos asszonyom! Hát szoltam én egy szót is a levesnél?

Varsányi Irén, a Vígszínház nagy művésze az utcán összefutott egy színészkollégájával.

- Hol voltál? – kérdezte a pályatárs az üdvözlés után.
- Moziban.

- Jó volt a film?
- Igen, de képzelj egy jóképű fiatalember ült mellettem, és elkezdett udvarolni.
- Tudta, ki vagy?
- Nem. Nem is sejtette.
- Miért nem mondtad meg neki?
- Hogyisne! Hogy aztán elkezdjen tisztelni?

A híres tragikának meghalt a férje. Mivel egy kisvárosban ez jelentős esemény, a temetésen mindenki ott volt, aki számít. Másnap az utcán egy járókelő így kondoleál²¹⁸ a művésznőnek:

- Láttam tegnap a ravatalozónál. Igazán megható, hogy mennyire megrendítette a férje halála!
- Az semmi! – feleli a színész. – A sírnál látott volna!

A riporter megkérdezi a filmsillagot:

- Hány éves?
- Negyvenfelé közeledem.
- És melyik irányból?

A színészek a Belvárosi Színház társalgójában háborogva tárgyalták, hogy hány tonna korom hullik évente a pestiek nyakába. Ekkor lépett be Fedák Sári – és mindenki elhallgatott.

- Na, gyerekek, miért némultatok el? Úgyis tudom, miről beszéltetek.
- Na, miről?
- A koromról.

Feld Mátyás, a nyelvtudása (pontosabban nyelv-nemtudása) miatt sokat gúnyolt színi direktor egyszer Jászai Marinak dicsekedett:

- Már jól tudom magyarul!
Mire Jászai így felelt:
- Hallok!

Feld papa, aki meglehetősen törte a magyar nyelvet, néha kisebb színpadi szerepekbe is beugrott. Egyszer egy darabban papot játszott, akit elhívnek a haldokló kislányhoz. Feld a rendezés szerint a gyermek fölé hajolt, s azt mondta:

- Leányom, itt vagyok... Eljöttem, hogy feladjam neked az utolsó kenőcsöt...

Kezdő háziasszonyok gyakran követnek el hibákat. A gasztronómiában a józan ész, a logika nem mindig segít. A közismert filmszínésznőnk, Turay Ida menyecske korában nekiállt lágy tojást főzni. Egy erre a célra szolgáló gusztusos tojástartóban tálalta férjének, aki nyomban nekilátott, hogy feltörje.

- Szívecském! Ez a lágy tojás kemény! – állapította meg.
- Érthetetlen! – dűnnyögte Turay. – Hisz több mint egy órán át főztem, hogy biztosan meglágyuljon.

A népszerű színész, Feleki Kamill néhány hetet Angliában töltött. Hazaérve aztán beszámolt élményeiről a barátainak:

- Eddig nem értettem, miért isznak ezek az angolok folyton teát.

---

²¹⁸ részvétet nyilvánít

- És most már érted?
- Igen... Mióta megkóstoltam a kávéjukat.

Szily Nóra közismert televíziós műsorvezető óvodás korában világgá akart menni. Anyukája balyut kötött a hátára, és sarkig tárta előtte az ajtót. A kislány pár perc múlva visszafordult, becsöngött az ajtón, és csak annyit mondott édesanyjának: „Nem tudom, hogy merre van a világ!”

Liszt Ferenc igen önérzetes művész volt, s a zenét mindennél nagyobb szentségnek tartotta. Egy alkalommal a pétervári udvarban hangversenyezett. Az egyik zenedarab közepén Miklós cár hangosan beszélgetni kezdett a mellette ülő előkelőséggel. Liszt erre váratlanul abbahagyta a játékot, de olyan feltűnően, hogy maga a cár fordult oda hozzá:

- Mondja kedves Liszt, miért hagyta abba?

Liszt felállt a zongora mellől, udvariasan meghajolt, és azt mondta:

- Felség! Ha a cár beszél, mindenkinek el kell némulnia.

Egy önmagával eltelt tehetségtelen ifjú zeneszerző saját műveit dicsérte Liszt Ferencnek, majd felkiáltott:

- Higgye el mester, a zsenialitás betegség!

Liszt gúnyosan válaszolt:

- Meglehet. De önről szerencsére lerí, hogy teljesen egészséges.

A nyilas hatalomátvétel után Kellér Dezső munkaszolgálatosként lapátolt, talicskázott. Egyik társa elárulta a zsidógyűlölő őrpáncsnoknak, hogy aki mellette lapátol, sok gyönyörűséges dalt írt a szövegét. Az őrmesternek sehogy sem fért a fejébe a dolog. Szétvetett lábakkal megállt Kellér Dezső előtt, és nekiszegezte a kérdést:

- Igaz az, hogy maga írta azt a dalt, hogy: „Paplak mellett lakik a Katika”?
- Alázatosan jelentem őrmester úr, igaz.
- Aztán igaz, hogy maga írta a „Nem tudom az életemet hol rontottam el” című nótát is?
- Igenis őrmester úr.
- És azt is, hogy: „Szeretem a kerttet, mely a házad körül virul”?
- Azt is őrmester úr – húzta ki magát büszkén Kellér.
- Hát nem találtak egy rendes keresztény embert, aki megírta volna ezeket a dalokat?

Szenes Ernő, az 1920-as évek népszerű színésze éppen sivár anyagi helyzetben volt, amikor ha-zaérkezett Berlinből Bolváry Géza filmrendező. Szenes azonnal felhívta telefonon:

- De jó, hogy itthon vagy, drága Gézám! Teljesen le vagyok égve. Kérlek, adjál nekem egy akármilyen kis szerepet a filmgyárban, csak hogy keressek valamit... Bolváry megígérte, hogy hamarosan jelentkezik. És valóban, másnap már fel is hívta a produkció titkára, és közölte vele, hogy szerepet kapott a következő filmben. 6 forgatási napról van szó, a gázsni napi 200 pengő. (Ez nagy összegnek számított akkoriban, mert ahogy a népszerű dal is mondta: havi 200 fixszel az ember már könnyen viccel.) Szenes ellágyult a gavalléros gázsitól, és megkérdezte:
- Mikor kell jelentkeznem a filmgyárban?
- Csütörtök reggel, 9 órakor – felelte a titkár.
- Micsoda? – kiáltott fel dühösen Szenes.
- Vegyék tudomásul, hogy akkor én még alszom.

Maklár János²¹⁹ egyszer meglátogatta kollégáját hétvégi tanyáján, de nem mert belépni a kapun, mert bent egy hatalmas kutya vicsorgott rá fenyegetően.

- Gyere csak nyugodtan – szólt ki a gazda.
- De itt ez a nagy kutya...
- Nem kell félned tőle, ki van herélve...
- Nem is attól félek, hogy megizél, hanem hogy megharap.

Móricz Zsigmondéknál a fiatal cseléd lány csodálkozva látta, hogy gazdája napokon át az íróasztal mellett ül, és ír. Nagyon kíváncsi lett, mit csinál az úr, s egy napon megkérdezte:

- Mondja nagyságos úr, mit teszik írni itt minden hajnalban órákon át?
- Regényt írok, fiam – felelte Móricz.
- Regényt?
- Azt.
- Nohát az szerintem nagyon felesleges munka ám!
- Felesleges? Miért?
- Azért, mert két-három pengőért annyi regényt kap a nagyságos úr a könyvesboltban, amennyit akar.

Egy társaságban arról folyt a szó, kinek mi volt a legnagyobb csalódása. Némileg az irodalom felé is kacsingató ifjú újságíró voltam még – kezdte egyik riporterünk –, amikor merész ötlettel lefordítottam Erich Kästner néhány versét, s amúgy frissiben elvittem műfordításaimat az írószövetségbe, Képes Gézának. Alighogy hazaértem, már csengett is íróasztalomon a telefon. Képes Géza volt.

– Be tudna jönni holnap? – kérdezte. – Elolvastam a verseket! Maga úgy fordít, mint Arany János. A szusz megállt bennem. Mint minden zöldfülű kezdőben, bennem is túltengett az önbizalom, de azt legvérmesebb álmaimban sem mertem volna remélni, hogy Arany Jánoshoz hasonlítanak. Márpedig Képes Gézaról tudtam, hogy nemcsak kitűnő költő, hanem kiváló szerkesztő és kritikus is. Ha ő azt mondja, hogy úgy fordítok, mint Arany, akkor ez így van! Egész délután feszített a büszkeség. Olyan magasan hordtam az orromat, hogy majd kibökte a plafont, s reggel perze rohantam az írószövetségbe.

- Jó, hogy jön! – fogadott Képes Géza nagy nyájasan. – Mondja, maga teljesen megzavarodott? Hogy jutott eszébe az az abszurd gondolat, hogy egy modern költő verseit Arany János stílusában fordítsa?

Sárdi János, a kiváló énekes művész éppen a színházba igyekezett, amikor egyik ismerőse megállította az utcán:

- János, ugye nem haragszol, ha megkérdezem: emlékszel-e még, hogy száz pengővel tartozol nekem?

²¹⁹ Maklár János és Maklár Zoltán a XX. század közepén a magyar színpad feledhetetlen alakjai voltak.

- Édes barátom – ölelte át ismerősét a művész. – Hát mit gondolsz te rólam? Én ne emlékeznék? Kedvességed holtom napjáig nem fogom elfelejteni.

- Két színész találkozik:
 – Láttalak tegnap.
 – Hol?
 – A körúton.
 – És milyen voltam?

Gróf Fekete János generális két kötetben kiadta borzasztó verseit franciául, *Mes rhapsodies*²²⁰ címen. Kíváncsi volt, hogyan vélekednek róla az elismert szellemi nagyságok, ezért két üveg tokaji borral egyetemben elküldte a köteteket Voltair²²¹-nek. A filozófus udvariasan megköszönte az ajándékot, s a kettős küldeményt így bírálta meg:

- A bora jobb, mint a versei.

A nagy francia filozófus, Voltaire idejében történt, hogy az eladósodott királyi udvartartásban takarékoskodni kezdtek. A királyi udvar lovainak a számát felére csökkentették.

- Kár volt a lovakért – jegyezte meg Voltaire. – Inkább a szamarak számát kellett volna a felére csökkenteni.

Voltaire-t egy vita hevében ellenfele idiótának nevezte. Voltaire derűsen nézett rá, és így szólt:

- Professzor úr, én önt eddig okos embernek tartottam. Ön viszont idiótának nevezett engem. Úgy látszik, mindketten tévedtünk.

Egy kiadótulajdonos ezt írta Voltaire-nak:

„Igen sok botrányos anekdota van a birtokomban önről, de nem hozom nyilvánosságra, ha postafordultával ezer Lajos-aranyat küld a címemre.”

Voltaire így válaszolt:

„Nekem is van jó néhány botrányos anekdotám önmagamról. Szívesen elküldöm ezeket önnek ötszáz Lajos-arany ellenében.”

Schiller egy asztaltársaságban lelkesen dicsérte a svájci Albrecht von Hallert, az orvosként és költőként egyaránt jeles göttingeni professzort, akit korának minden jelentősebb akadémiaja tagjául választott.

- Mulatságos, hogy ön épp Hallert tartja nagyra – szólt közbe valaki. – Haller ugyanis egyáltalán nem becsüli önt.

A briliáns szellemű Schiller vállalt vont.

- Egyszerű emberek vagyunk. Lehet, hogy mindketten tévedtünk.

Egy öreg ember bevitt egy elbeszélést a Russzkaja miszl című folyóirat szerkesztőségébe, „Szemjonov paraszt” aláírással. A szerkesztőségi titkár átvette a kéziratot, s azt mondta, hogy a válaszáért körülbelül két hét múlva jöjjön el. Pontosan két hét múlva megjelent az öregember. A titkár megkérte, hogy várjon egy kicsit. Jó két óra múlva belépett a fogadószobába a szerkesztő.

- Ön Szemjonov? – fordult az öreghez. – Elolvastuk az elbeszélését. Nagyon gyengén megírt valami, és... és... Ekkor megnémult. A világhírű orosz író, Lev Tolsztoj állt előtte.

²²⁰ me rápszodi

²²¹ volter

Gay-Lussac²²² francia tudósnek kísérleteihez különleges vékonyságú üvegedényekre volt szüksége. Akkoriban ilyen edényeket csak külföldön gyártottak. A tudós elküldte a megrendelését. Bizonyos idő eltelte után az árut feladták címére. A határállomáson azonban baj történt. A vámósok visszatartották a küldeményt, és nagyon magas vámtarifát róttak ki rá. A tudós nem tudott ilyen nagy összeget kifizetni. Az edényeket visszaküldték a gyártó üzemnek.

Gay-Lussacot barátja, a híres német tudós, Alexander Humboldt segítette ki a bajból. Úgy rendelkezett, hogy az üvegeket jól dugaszolják be, csomagolják ládába, és minden ládára írják rá: „Német levegő, gondosan kezelni.”

Gay-Lussac röviddel ezután megkapta a szükséges edényeket, és vámot sem kellett fizetnie. A vámtisztviselők ugyanis nem találtak olyan paragrafust, amely előírta volna a „német levegő” megvámolását. Egyébként is a levegő ingyen van. És az üvegedény? Hát valamiben el kell küldeni. A göngyölegre nem lehet vámot kivetni.

Lomonoszov kabátujjának hajtókája leszakadt. Összetalálkozott az egyik udvari piperkőccel, aki epésen megjegyezte:

- Kikandikál a tudomány!
- Egyáltalán nem uram, a butaság kandikál be – válaszolta Lomonoszov.

Dürrenmattot egy újságíró megkérdezte mi a különbség a tehetség és a lángész között. Az író egy rövid mondattal felelt:

- A tehetséget meg lehet fizetni.

Karl Bosch német tudós sohasem törődött a külsejével. Egyszer családjához ment pihenni. Amikor anyja kicsomagolta a bőröndjét, nem találta benne fia frakkját.

– A frakk? – magyarázta Bosch – majd postán érkezik.
Néhány nap elteltével valóban megérkezett a csomag. Vákuumszivattyú volt benne – a frakkba csomagolva.

Az Isteni színjáték tengernyi szereplőjéből és fordulat eseményéből is kitűnik, hogy Dante emlékezőtehetsége rendkívüli volt. Erről a csodálatos memóriáról egy szerény, de frappáns történet is beszámol. Egyik ismerőse megállította Dantét, s megkérdezte tőle:

- Mondja mester, ön szerint mi a legjobb étel?
- A tojás – felelte a költő.

Eltelt egy év, s Dante újra találkozott ismerősével. Az illető megállt, s csak ennyit kérdezett

- Mivel?
- Sóval – felelte a költő, s komótosan folytatta útját.

Viktória angol királynő unokája Párizsba mulatozott. Egyik nap száz fontot kért felséges nagymamájától, hogy kártyaadósságait kifizethesse. A zsupori királynő ezt válaszolta a kérésre:

„Nem küldök. Akinek nincs pénze, az ne kártyázzon!”

Néhány nap múlva az unoka újabb levelet írt:

„Elutasító válaszod szomorúvá tett, de nincs semmi baj. Leveledet eladtam egy amerikai autogramgyűjtőnek háromszáz fontért.”

A műveivel papíron, színpadon és filmen egyaránt nagy sikert aratott Maugham²²³ élete utolsó

²²² gé lüsszak

²²³ móm

éveiben visszavonultan élt. Nemigen hívott vendégeket, és meghívásokat sem fogadott szívesen. Egyszer mégis sikerült elcsábítani egy londoni estélyre, amit valami távoli rokona rendezett, de itt sem érezte jól magát. Régen kiszakadt a társadalmi életből, nem ismert senkit sem, csak téblábolt az emberek között, idegenül és rosszkedvűen. Már éppen haza akart menni, amikor a szeme megakadt egy elegáns ifjú hölgyön, aki ismerősnek tűnt. Esküdni mert volna rá, hogy látta már valahol az arcát, de sehogy sem jutott eszébe hol. Nagy magárahagyatottságában azonban már ez az ismerkedési lehetőség is felvillanyozta, s elhatározta, felderíti a hölgy kilétét.

Előbb köszönéssel próbálkozott. A hölgy barátságosan fogadta. Erre mellé lépett, és az ilyenkor szokásos fesztelen csevegéssel kezdte a puhatolódzást.

- Hogy van a kedves papa? – érdeklődött.
- Az édesapám meghalt – mondta a hölgy.
- Bocsásson meg, nem tudtam – sajnálkozott az író.
- Hát a bátyja? Itt él Londonban?
- Nekem nincs bátyám. Csak nővérem van.
- Igen, igen! Most már emlékszem... No, és mit csinál a nővére mostanában?
- Még mindig ő a királynő Angliában, sir.

Egy kövér gyáros megkérdezte Botkintól, nem tudna-e valami jó orvosságot, amitől lefogyhat.

- Tudok – felelte Botkin. – Napi egy rubelből kell megélni, mégpedig olyanból, amiért az ember megdolgozik.

Renard, a kiváló francia író egyszer szemrehányást tett féktelen iszákossága miatt Paul Verlaine-nek²²⁴. Verlaine hallgatott egy darabig, majd azt mondta:

- Nem igaz, hogy iszákos vagyok. Én csak akkor iszom, ha társaságban vagyok, és magányra vágyom, vagy ha magam vagyok, és felejteni akarom a magányomat.

A lélekelemzés atyjának tartott Freud egy meleg tavaszi napon beugrott a taxiba, s felső kabátját a hátsó ülésre dobva, elvitette magát egy hivatalba, ahol sürgős elintéznivalója volt. Mire dolga végeztével visszatért a kapu előtt hagyott kocsihoz, az autó körül valóságos kis csődület kerekedett. Mint kiderült azért, mert miközben a sofőr utasára várakozva újságot olvasott, az átmeneti kabátot valaki kilopta az ülésről.

- Saját magának köszönheti a dolgot, uram! – förmedt Freudra a tömegeből az egyik bámészkodó. – Az ember egy jó átmeneti kabátot nem hagy őrizetlenül az autózülésen.
- Miért lett volna őrizetlen az a kabát – avatkozott közbe egy másik ismeretlen. – Elvégre ott ült a kocsiban a sofőr, neki kellett volna vigyáznia az autóban hagyott holmira. Szerintem a sofőr a hibás.
- Dehogy a sofőr! – vélte egy harmadik. – A hivatal portása a felelős. Kint állt a kapuban, ha látta, hogy valaki benyúl a kabátért, miért nem kapta el az illetőt?

Freud megértően bólogatott :

- Igazuk van, uraim! Valamennyien hibások vagyunk, csak a tolvaj ártatlan. Hisz ő nem tett mást, mint választott mesterségét gyakorolta.

Karel Čapek egy kis tátrai szállodában akart tölteni néhány napot. Levelet írt hát, hogy szobát foglaljon, és megkérdezze, nem tiltja-e a szállodai szabályzat, hogy foxi kutyáját is magával vigye. A szálloda tulajdonosa postafordultával válaszolt:

„Amióta a hotelt megnyitottam még nem fordult elő, hogy kutya itt ezüstkanalat lopott volna, cipőjét a függönybe törölte volna, harsányan énekelt volna a fürdőkádban, vagy égő cigarettával fe-

²²⁴ pól verlen

küdt volna az ágyba. Szeretettel várom hát önt, komoly és megbízható négy lábú barátjával együtt.”

Henrik Ibsen²²⁵, a nagy drámaíró egy alkalommal Rómában sétálgatott, és figyelmét megragadta egy plakát, amelyet nagy tömeg bámult. Közelebb ment, de észrevette, hogy otthon felejtette az olvasószemüvegét. Udvariasan segítséget kért hát a mellette álló embertől:

- Bocsásson meg uram, megmondaná mi áll ezen a hirdetőn?
- Ne haragudjon, kedves uram – sajnálkozott az illető –, de én is analfabéta vagyok.

Egy híres angol írótól megkérdezték, mi volt a legnagyobb bók, amelyet neki életében mondtak. Az író habozás nélkül válaszolt:

- Egyszer egy skót a következőt mondta nekem: „Az ön legújabb könyve annyira megtetszett nekem, hogy alig bírtam magam visszatartani attól, hogy megvegyem.”

Egy ragyogó elme még a hibáiból is erényt kovácsol magának:

Amikor Mark Twain²²⁶ még folyóiratot szerkesztett, egy napon különös levelet kapott. Egy távoli kisvárosban élő kereskedő olvasója bejelentette, hogy a lap oldalai között pókot talált. Kíváncsian kérdezte, hogy ez esetben vajon mit jelent a pók: szerencsét vagy szerencsétlenséget?

Mark Twain másnap a szerkesztői üzenetek című rovatban adta meg a választ.
„Kisvárosi kereskedőnek:

Az újság lapjai között pókot találni sem jó szerencsét, sem szerencsétlenséget nem jelent. Ez a pók azért nézte át a lapot, hogy megkeresse melyik kereskedő nem hirdet a hasábjainkon, aztán odamenjen, és annak a kereskedőnek ajtaján szőjön hálót magának, mert biztos, hogy egész életében senki sem fogja nyugalmában háborítani.”

Elgondolkozva sétált Mark Twain az utcán, és véletlenül nekiütközött egy járókelőnek. Az író elnézést kért, de az illető rámordult:

- Idióta!

Mark Twainnek felragyogott az arca. S mintha régi ismerősre bukkant volna, megemelte a kalapját:

- Á, csakugyan! Már emlékszem önre. Az én nevem pedig: Mark Twain.

Pályája elején Mark Twain még az Arizona Kickers című lap levelezési rovatát vezette. Egy napon a következő levelet kapta egy fiatal lánytól:

- „Mit tegyek, hogy ne piruljak el minduntalan? Gyakran előfordul, hogy csak üldögélek, gondolkodom, és máris lángba borul az arcom.”

Mark Twain válasza így szólt.

- „Rendkívül egyszerű: gondoljon valami másra.”

Mark Twain, az író odakísért egy dámát az ebédlőasztalhoz, és közben így szólt hozzá:

- Ön elbűvölő!
- Sajnos, én nem viszonzhatom e bókot hasonlóval – felelte a dáma.

Az író mosolyogva válaszolt:

- Tegyen úgy, mint én: hazudjon!

Mark Twain fanyar humorára vall ez a tanácsa is: Mindig bocsásson meg ellenségeidnek, semmi sem bosszantja őket ennél jobban!”

²²⁵ Ibsen

²²⁶ Mark Twain

New York egyik leggazdagabb üzletasszonya meghívta egy estélyre Mark Twain-t és a barátját, az írónak azonban semmi kedve sem volt elmenni.

– Az itteni társadalmi élet csupa külsőségből áll – szólt bosszúsan. – Meg sem hallják, amit mond az ember, lényegében mindenki csak saját magával törődik, más senkivel.

A barátja ellenkező véleményen volt, és vitatkozni kezdett. Végül is fogadást kötöttek, amely a körül forgott, hogy Mark Twain be tudja-e bizonyítani az igazát. vagy nem, s búcsút vevén egymástól, abban maradtak, hogy az estélyen találkoznak. Ezek után Mark Twain meg is jelent az estélyen, de jócskán elkésve érkezett.

– Bocsánat, hogy megvárakoztattam a társaságot! – hajolt meg a fogadására siető háziasszony előtt. – De mielőtt elindultam, még meg kellett fojtanom a nagynénémet, és mivel az öreglány nehezen adta ki a lelkét, kicsit tovább tartott a dolog, mint gondoltam.

A ház asszonya elragadó mosollyal nyújtotta felé a kezét:

– Nem baj, barátom! Fő, hogy mégis ideért.

S mintha mi sem történt volna, tovalibbent, hogy egy másik vendéggel foglalkozzon.

Egyszer egy társaságban megkérdezte valaki Mark Twain-től, hogyan szokhatna le a dohányzásról. A válasz így szólt:

– A dohányzásról leszokni gyerekjáték. Nekem már százszor sikerült.

Mark Twain mondta egyszer, hogy 14 éves korában meg volt győződve róla, hogy a szülei a világ legbutább lényei. Aztán 21 éves korában nem győzött csodálkozni azon, hogy 7 rövid év alatt mennyit fejlődtek...

Mark Twain-nek a politikáról is megvolt a véleménye:

– Ha a választással meg lehetne bármit változtatni, akkor nem engednék meg nekünk.

aztán hozzátette még:

– Az embereket könnyebb hülyíteni, mintsem meggyőzni arról, hogy hülyítik őket.

A múlt század francia irodalmának egyforma büszkesége a két Dumas²²⁷: apa és fia. Az öreg Dumas leghíresebb, legismertebb művei a „Három testőr” és a „Gróf Monte Christo” sorozat. A fiatal Dumas legjobb műve a Kaméliás hölgy, amely Puccini²²⁸ Traviata című operája szöveggönyvének alapjául is szolgált. Amikor az ifjú Dumas a Kaméliás hölgyet megjelentette, a könyv egyszeriben oly átütő sikert aratott, hogy az író, barátai rábeszélésére színdarab formájában is megírta. Egy kitűnő párizsi színház vette meg a darabot, és a mű ebben a formájában is folytatta diadalútját. Mindjárt a bemutatón meghódította Párizs színházlátogató közönségét. A bemutatón természetesen jelen volt a büszke apa is, és az első felvonás utáni szünetben boldogan vegyült el a közönség közé, hogy fia diadalát élvezze. Egyszer csak elébe állt egy elegánsan öltözött polgár a nejével együtt, megragadta az öreg Dumas kezét, és lelkesen így kiáltott fel:

– Mester! Köszönjük önnek ezt a művet, talán egész életben nem írt ilyen csodásat. Gratulálok az írók fejedelmének!

Dumas végighallgatta a dicsérő szavakat, majd elengedve a fellelkesült újjgazdag párnás kezét, szerényen így szólt:

– Köszönöm a gratulációt uram, de meg kell vallanom, hogy az csupán fele részben illet meg engem. Én ugyanis nem a darabot alkottam, csak a szerzőt!

²²⁷ dümá

²²⁸ puccsini

1836-ban idősebb Dumas drámát írt „Kin, avagy a zseni és a romlottság” címmel. A varieté színház igazgatója 1000 frank jutalmat ígért Dumas-nak, ha az első huszonöt előadás hatvanezer frank bevételt hoz. A huszonötödik előadás kezdete előtt Dumas bement az igazgatóhoz, és kérte a jutalmat.

– Önnek nincs szerencséje – mondta az igazgató. – Csak 59 997 frank bevételünk volt.

Dumas ekkor húsz frankot kért kölcsön az igazgatótól, és a jegypénztárhoz rohant. Kis idő múlva ismét megjelent az igazgatónál egy ötfrankos színházjeggyel.

– Most már 60 002 frank a bevételünk – mondta.

Egy fiatal drámaíró, aki első színdarabjával sikert aratott, de a másodikkal megbukott, hevesen kifakadt ifj. Dumas-nak a párizsi közönség ellen.

– A mi közönségünk ízlése fölháborítóan rossz!

– Igaza van – bólogatott Dumas –, ezt én már az ön első darabjánál megállapítottam.

Ifjabb Dumas fájdalmas ürességről írt az egyik regényében.

– Különös kép – mondta egy kritikus. – Hogyan fájhat valami, ami üres?

A regényíró visszakérdezett:

– Önnek még sosem fáj a feje?

A szókimondásával nem egyszer kínos helyzetet teremtő Jonathan Swift,²²⁹ a nagy satirikus író nem volt valami jó véleménnyel azokról, akik őseik hőstetteivel dicsekedtek. Egy fogadáson félrehívta az egyik barátja.

– Szeretnék neked bemutatni valakit – súgta. – De csínján bánj vele, mert nagyon híres ősei vannak.

– Nem szeretem a krumplicsapat embereket – vont vállat Swift.

– Kiket nevezel te krumplicsapat embereknek?

– Azokat, akik csak az őseikkel tudnak dicsekedni, s ezáltal hasonlatossá válnak a burgonya bokrához, amelynek értékes része szintén a föld alatt van.

Charles Gounod²³⁰ francia zeneszerző idősebb korában meglehetősen epés, morózus ember volt, és az igazságot meglehetősen éles szavakkal fogalmazta meg. Egy alkalommal Párizs városa polgármester-választásra készült. Nagy volt az izgalom, a korteskedés városszerte tetőfokra hágott, a lapok közölték a két jelölt arcképét is.

– Nos mester, mi a véleménye a jelöltekről? – kérdezték egy nagyobb társaságban a muzsikust.

– Ó – felelte Gounod – a két jelölt arcképét látva örülök, hogy csak az egyiket választják meg.

Eugene Ionesco²³¹, a román származású francia drámaíró egyszer szótlánul figyelte új darabja próbáját, majd elkomorult az arca, és száját húzogatva hümmögött.

– Valami nem tetszik? – nézett rá a rendező.

– Hát igen... Most hazamegyek, előveszem a darabomat, és újra végigolvasom, hogy megállapítsam, én írtam-e ilyen pocsek darabot, vagy ön rendezte így...

Byron²³², a romantikus angol költő egyszer baráti társaságban éjjeli zenét adott egy hölgynek, de nem talált meghallgatásra, sőt a dáma szolgálói közáport zúdíttak az alkalmi zenekarra. A költő ké-

²²⁹ dzsonatán szvift

²³⁰ sárl gunó

²³¹ özsen joneszku

²³² bájrón

sőbb így adta elő a történetet:

- Olyan volt a zenénk, mint Orpheuszé²³³. Megmozgatta a köveket.

Tristan Bernard²³⁴ az I. világháború előtti Franciaország ünnepezt színepadi szerzője volt. Ekkortájt a franciák a szellemi élet kiválóságait előszeretettel választották a Francia Akadémia tagjává. Nemcsak a tudósokat, a művészeket is. Bernard azonban kimaradt ebből az elismerésből, holott a közvélemény szerint őt is megillette volna ez a cím. Ezt bizonyítja, hogy egyszer egy párizsi polgár sétája közben megállította az utcán, és megkérdezte:

- Bernard úr! Ön miért nem tagja a Francia Akadémiának?

A színműíró egy pillanatra meglepődött az indiszkrét kérdésen, aztán így válaszolt:

- Azért uram, mert sokkal jobban szeretem, ha azt kérdik tőlem, hogy miért nem vagyok tagja az Akadémiának, mintha azt kérdeznék, hogy miért vagyok tagja?

Heine egy forró nyári napon sétálni indult a közeli parkba egy barátjával, s meglátta, hogy egy rózsalugasban Moritz Hartmann²³⁵, a gálás, de tehetségtelen költő fényes nappal nyíltan ölelgeti a város megközelíthetetlennek tartott gyönyörű ifjú primadonnáját.

- Fantasztikus! – csóválta a fejét Heine. – Ezt a Hartmannt minden nő kedveli, csak a múzsa nem.

Tristan Bernardnak egyik darabja csúfosan megbukott. A fanyar humorista egyik barátja egyszer jegyet kért a szerzőtől az előadásra. Tristan Bernard e szavakkal adta át a jegyet:

- Itt van, tessék! De ajánlom, vigyél magaddal revolvert, mert nagyon elhagyatott helyre mész...

A nagy francia író, Victor Hugo²³⁶ Poroszországba látogatott. A határon a kérdőívet kitöltő csendőr megkérdezte tőle:

- Mivel foglalkozik?
- Írok – felelte Hugo.
- Azt kérdeztem, mivel keresi a kenyerét?
- Tollal – hangzott a válasz.

A csendőr beírta: „Hugo – tollkereskedő”.

A nagy emberek folyton dolgoznak. Többek között ettől válnak naggyá. Amikor a stockholmi akadémia titkára felhívta Thomas Mannt, hogy tudassa vele a jó hírt, a felesége vette fel a kagylót.

- Beszélhetnék kérem Mann úrral? Szeretném közölni vele, hogy ő kapta meg az ideai irodalmi Nobel-díjat.
- Nem lehet – felelte a felesége.
- Miért?
- Dolgozik.

Anatole France²³⁷ francia író alkalmazott egy fiatal gyorsíró leányt, s így szólt hozzá:

- Úgy látom, igen jó gyorsíró.
- Százharminc szót írok percenként – felelte a lány.

²³³ orfeusz

²³⁴ trisztán bernár

²³⁵ móríc hartman

²³⁶ viktor ügő

²³⁷ ánátol fransz

– Százharminc szót percenként? – kiáltott fel az író. – De, gyermekem, honnan vegyek én ennyit magának?

Agatha Christie-t egy ízben faggatni kezdték, mikor találja ki azt a rengeteg gyilkosságot, amiről ír?

– Mosogatás közben! – felelte habozás nélkül az író. – Ugyanis utálok mosogatni, és valahányszor rákényszerülök, olyan düh fog el, hogy nyomban kedvem kerekedik megölni valakit.

A magyar közönség körében is népszerű olasz színész, Alberto Sordi²³⁸ egy rendkívül ostobácska, de gyönyörű szép hölgygel csevegett. Illetve nem is annyira csevegett, mint inkább szelíden tűrt, hogy a hölgy csevegjen vele. A szép szájú butuska valahogyan észrevette, hogy a színész nem figyel a beszédére, s neheztelve megjegyezte:

– Hiszen maga ügyet sem vet arra, amit mondok...

– Asszonyom – védekezett Sordi – igaz, hogy nem hallgattam arra amit mond, de gyönyörködve bámulom, ahogy mondja!

Egy munkakerülő, léha fráterről beszélgettek egy baráti társaságban. Ugo Tognazzi²³⁹, a híres olasz színész megkérdezte:

– És most miből él tulajdonképpen az illető?

– Jelenleg éppen, dolgozik valahol – közölte a társaság egyik jól informált tagja.

– Látjátok, megmondtam nektek – csattant fel Tognazzi. Ez az alak pénzért mindenre képes!

Sheridan²⁴⁰ angol író, egyik komédiájában tiszteletlenül nyilatkozott az angol parlamentről. Ezért a bíróság úgy ítélkezett, hogy térdén állva kell bocsánatot kérnie.

Az író elment az alsóházba, belépett az ülésterembe, térdre ereszkedett, majd fölállt, elővette a zsebkezdőjét, leporolta a térdét és így szólt:

– De piszkos ez a ház.

Egy ragyogó filmötlet megírása kapcsán szóba került egy ismert író neve.

– Nem hiszem, hogy alkalmas lenne rá. – vélekedett Tognazzi.

– Szerintem igen – állította a producer. – Olyan embernek ismerem, aki tele van szellemmel.

– Kétségkívül tele van – bólogatott a színész. – Csakhogy azért van tele szellemmel, mert soha egy mákszemnyit sem használ el belőle.

Mozart²⁴¹ mindössze tízesztendő volt, amikor diadalmas európai zongorakörútjáról visszatért Salzburgba²⁴². Egy salzburgi főúr, aki sokat hallott a gyermek művész német fejedelemségekben, Franciaországban, Angliában, Belgiumban elért sikereiről, nem tudta, hogy szólítsa meg a fiúcskát. Úgy érezte, hogy letegezni már nem lehet, viszont a közhasználatú „kegyed” megszólítás sehogy sem illett az apró emberkéhez. Igyekezett tehát úgy megkerülni a dolgot, ahogy ma is tesszük, ha nem tudjuk biztosan tegező vagy magázó viszonyban vagyunk-e társalgó-partnerünkkel. Többes számot használt, ilyenformán:

– Hallom, hogy voltunk Franciaországban és Angliában; mesélték, hogy fogadtak bennünket az udvarnál; jártunk Antwerpenben, Rotterdamban is...

A kis Wolfgang gyerek álmélkodva nézte a „bácsit”.

²³⁸ szordi

²³⁹ tonyácci

²⁴⁰ seriden

²⁴¹ mócárt

²⁴² zálcburg

- Érdekes – rázta a fejét. Én egyáltalán nem emlékszem, hogy mi ezeken a helyeken egyetlen egyszer is találkoztunk volna egymással...

Egy ifjú zongorista megkérdezte Mozarttól, hogyan kell komponálni.

- Ó, ön még nagyon-nagyon fiatal, igazán ráér a zeneszerzéssel foglalkozni – válaszolta mosolyogva a zeneszerző.
- De hiszen a mester már tízéves korában komponált!
- Az más! Én nem kérdeztem senkitől...

Ludwig van Beethoven²⁴³ és Johann Wolfgang Goethe²⁴⁴ 1807-1808 táján együtt üdültek Karlsbadban²⁴⁵. A zseniális zeneköltő és a költőzseni összebarátkoztak, s gyakran indultak együtt kocsi-kirándulásra. Kocsizás közben sokan felismerték a két hírességet, és a járókelők sűrűn lengették feljüket kalapjukat:

- Kínos dolog ez a nagy népszerűség – panaszkodott Goethe –, mindenki köszön nekem...
- Kár ezen bosszankodni – nyugtatta meg Beethoven. – Lehet, hogy nekem köszönnek.

Heinrich Heine, a nagybeteg német költő meglehetősen öniróniával tudott szólni bajairól. Egyszer egy barátja éppen akkor látogatta meg a kórházban, amikor az ápolónő a hordszékről az ágyba helyezte.

- Hogy vagy? – kérdezte a látogató.
- Láthatod – felelte Heine –, egészen kiválóan. A nők folyvást a tenyerükön hordoznak.

Párizsba költözése után a nagy tekintélyű olasz zeneszerző és dirigens, Gasparo Spontini²⁴⁶ csakhamar elnyerte Napóleon kegyeit. Ennek ellenére a trónjára visszahelyezett XVIII. Lajos udvari zeneszerzőjévé nevezte ki. Majd Berlinben a porosz királynak lett udvari zeneszerzője és főzeneigazgatója. Később a francia és a porosz Akadémia tagja, a Pour le Mérite²⁴⁷ rend lovagja és a többi, és a többi... Az öntelt és zsarnoki természetű Spontinit azonban nem nagyon szerették, s egy zeneünnepély alkalmából, amikor összes rendjeivel és kitüntetéseivel ékesítve lépett fel a karmesteri pulpitusra, egyik zenész odasúgta a szomszédjának:

- Nézz oda, hogy felcicomázta magát! Alig férnek el a kitüntetései a mellén. Bezzeg Mozartnak egyetlen rendjele sem volt!
- De neki nem is volt rá szüksége – felelte a másik muzsikus.

Daniel Francois Auber²⁴⁸, a III. Napóleon korabeli Párizs zenei életének irányítója fiatal korában csak úgy passzióból muzsikálgatott. Harmincéves korában kezdett komolyan zeneszerzéssel foglalkozni, s harmincöt is elmúlt, amikor első igazi sikerét elérte. Idős korában aztán meglátogatta egy híres karmester, aki egykoron sok művét közönség elé vitte.

- Ön még mindig szerelmes a zenébe barátom? – kérdezte Auber.
- Fülíg, mesterem – bólintott a karmester. – Akárcsak ön.
- Én? – mosolygott bágyadtan az öreg muzsikus. Igaz, harmincöt éves koromig lobogtam érte. A szeretőm volt a muzsika. És akkor...

A mester szünetet tartott.

²⁴³ ludvig fan bét(h)óv(e)n

²⁴⁴ johán volfgáng göte

²⁴⁵ kárlszbád

²⁴⁶ gáspáro szpontini

²⁴⁷ por lö merit

²⁴⁸ danjel fra(n)sozá ober

– És akkor? – faggatta türelmetlenül a karmester.

Mire Auber:

– És akkor elvettem feleségül.

Ha ideje engedte Verdi szívesen horgászott. Egyszer éppen szokott helyén a folyónál ücsörgött, amikor megállt mellette egy idegen, és miután egy ideig figyelte, megszólalt :

– Nemde ön pokolian unatkozik, míg a halakat lesi?

– Magamban sosem unatkozom – válaszolta Verdi. – De ha valaki ostoba kérdésekkel zaklat, az bizony untat.

Pietro Mascagni²⁴⁹ egy társaságban az önmagát sokra tartó, de módfelett tehetségtelen zeneszerző mellé került.

– Mondja, mester! – kezdte a beszélgetést az ifjú. Nem különös az, hogy én pont azon a napon születtem, amikor Verdi meghalt?

– Bizony különös! – bólintott Mascagni. – De már többször megfigyeltem, hogy a szerencsétlenség nem jár egyedül.

A XIX. század végén a lengyel komponista és zongoraművész, Moritz Moszkowski²⁵⁰ Bécs utcáin sétálgatott a Rimszkij-Korszakov-tanítvány Alekszandr Glazunov társaságában. Ahogy a nagy bécsi muzsikus Franz Schubert²⁵¹ hajdani otthonához értek, megálltak, és elolvasták a ház falára erősített márvány emléktábla szövegét.

– Mit gondolsz, barátom – mélyzött el Glazunov –, ha meghalok az én házamra is tesznek majd egy táblát?

– Egész biztos! – vágta rá Moszkowski.

– És vajon mit írnak majd rá? – faggatta tovább Glazunov.

– Azt írják rá: Ez a lakás eladó!

Paderewski²⁵², a neves lengyel zongorista egy kis amerikai városka egyik házán a következő szerény tábláskát pillantotta meg: „Miss Jones, zongoratanárnő. Egy óra: egy dollár.” Miss Jones éppen Chopin egyik nocturne-jét²⁵³ játszotta, rettenetesen hamisan. Paderewski becsöngetett. A tanárnő nyomban felismerte a művészt. Paderewski szó nélkül a zongorához ült, hogy megmutassa, hogyan kell ezt csinálni.

Néhány nap múlva a zongorista ismét elhaladt Miss Jones háza előtt, s jókora táblát pillantott meg arany keretben: „Miss Jones. A nagy Paderewski tanítványa. Egy óra: öt dollár.”

Ruggiero Leoncavallo²⁵⁴ első nagy sikerét a Bajazzók²⁵⁵ bemutatójával aratta Milánóban, 1892-ben. Amikor az előadás megkezdése előtt felment a vezénylő pulpitusra, a nézőtérről éles sarkantyúpengést hallott. Dühösen megfordult, s látta amint a földszint első sorában, nagy sarkantyúcsőrömpöléssel mögéje telepszik egy lovasiszt. Leoncavallo nyelt egyet, visszafogta dühét, és udvariasan biccentett a tisztnek:

– Köszönöm, uram! Nagyon köszönöm!

– De mit, maestro? – kérdezte meglepetten a huszártiszt.

²⁴⁹ pieter mászkányi

²⁵⁰ moric moskovszki

²⁵¹ franc súbirt

²⁵² paderefszki

²⁵³ noktürn

²⁵⁴ rudzséró leonkavallo

²⁵⁵ bajadzók

– Azt, uram – felelte most már kedélyesen Leoncavallo –, hogy csak a sarkantyúját kötötte fel a premieremre, és a lovát nem hozta magával.

Színhely: London. Nagy könyv- és kézirataukcio. Az árverésen kalapács alá került Sztravinszkij egyik korai balettjának eredeti partitúrája is. Licitáló bőven akadt, ám egy kitartó alkusz minden áron meg akarta szerezni az anyagot. Mind feljebb licitált, egészen háromezer fontig, mire végre birtokába került a partitúra. Az újságírók körülvették a csekkjét kiállító új tulajdonost, s kérdésekkel ostromolták.

– Igor Sztravinszkij vagyok – mutatkozott be általános meglepetésre, majd így folytatta:
– Soha el nem tudtam képzelni, hogy valaha kétszer annyit fogok adni partitúráim kéziratáért, mint amennyit annak idején, az egész balettel kerestem.

Paganinivel is előfordult, hogy nem ismerték fel, vagy pontosabban: félreismerték. Egy rövid milánói vendégjátéka alkalmával a város egyik mellékutcáján ment végig, s hirtelen sült halszag csapta meg az orrát. Olyan ínycsiklandó, finom fűszerezésre valló illat, hogy összefutott a nyál a szájában. Pillanatnyi tájékozódás után megindult a kisvendéglő irányába, amerről az olívaolajban piruló halacska aromáját hozta a szellő. Hóna alatt vagyont érő Guarneri del Gesù²⁵⁶ mesterhegedűjét szorongatva, ép be akart lépni a kiskocsmá küszöbén, amikor a tulajdonos elébe állt és nyersen rákiáltott:

– Kívül tágasabb!

S hogy a nyurga férfiúnak kétsége se lehessen akadályoztatása okáról, a kocsmáros kinyújtott jobb-jával rámutatott a bejáraton függő táblára:

– A hegedülés és kintornázás tilos!

Isaak Sterntől²⁵⁷, a világhírű amerikai hegedűművésztől megkérdezték, hogy a sokféle hangszer közül miért éppen a hegedűt választotta. Stern így válaszolt:

– Most mondjátok meg, amikor elkezdődtek a pogromok, hogyan tudtam volna egy zongorával a hónom alatt elmenekülni?

Enrico Caruso²⁵⁸, a legendásan szép hangú olasz tenorista hosszas hanyattatás, és eredménytelen próbálkozás után a milánói Scala²⁵⁹ színpadán „futott be”. Bemutatkozását tapsorkánok kísérték, áradozó dicshimnuszok követték, egy csapásra világhírű lett. Az ünneplések lecsillapultával Carusóban feltámadt a vágy, hogy szülővárosában, számtalan balsikere színhelyén, Nápolyban is megismerkedjenek kibontakozott tehetségével. Hamarosan módot is talált a nápolyi vendégszerelésre. Ámde ez alkalommal is bebizonyosodott a régi mondás igazsága: senki sem lehet próféta a saját hazájában. Carusót pátriája igen hűvösen fogadta. A méltatlan bánásmód annyira elkésértette a művészt, hogy bejelentett fellépéseit is lemondta, és sürgősen elutazott Nápolyból. Távozásakor ezt mondta barátainak:

– Visszajövök még Nápolyba, mert az én drága szülővárosomat mindenképp szeretem. Azért térek vissza, hogy nápolyi makarónit ehessenek. De istenuccse, soha többé nem énekelek ebben a városban! És ezt az úgynevezett „makaróni-esküt” holtáig megtartotta.

Egyik hazai körútján Caruso néhány ezer lírát utaltatott át magának egy kisváros postahivatalába. Amikor a címére érkezett pénzért jelentkezett, az akkurátus postamester sehogy sem volt megle-

²⁵⁶ gvárnéri del dzséú

²⁵⁷ ájszek sztörn (Ukarajnában született. Onnan vándorolt ki a szüleivel Amerikába.)

²⁵⁸ enriko karúzó

²⁵⁹ szkála

gedve az énekes személyi igazolványaival. Caruso már egész halom aktát teregetett elé, ám a postás csak rázta a fejét:

- Drága uram, értse meg a helyzetet... Nem néhány garasról szó... Ez több mint háromezer líra... Honnan tudjam, hogy ön tényleg Enrico Caruso, az ismert tenorista... És ha mégsem az, akkor tönkre vagyok téve...

Caruso felvágta bikafejét.

- Nyissa ki a fülét, kedvesem... Talán sikerül bebizonyítanom. Azzal kieresztette a hangját, és elénekelte legkedveltebb nápolyi románcát. A produkció közepére már jókora tömeg sereglett a posta köré, és hatalmas tapsal pecsételték meg Caruso személyazonosságát.
- Megkaphatom végre a pénzemet? – kérdezte a tenorista.
- Signor²⁶⁰ Caruso – rebegte bűnbánóan a postamester. Én egy pillanatig sem kételkedtem abban, hogy ön az, akinek mondja magát. De túl nagy volt a kísértés, hogy elszalasszak egy ilyen kivételes alkalmat, amikor ingyen hallgathatom meg a világ legszebb tenorhangját!

Sikereinek teljében Caruso tízezer líra honoráriumot kapott a berlini Operaháztól egyetlen fellépésért.

- Ez a tízes szám jó kabala – mondta előadás után baráti körben az énekes. – Kerek tíz esztendővel ezelőtt kezdtem énekelni Nápolyban, és pontosan tíz lírát kaptam esténként.

A tízes kabalaszámot idézi a következő történet is: Valahányszor Caruso Amerikában turnézott, Pierpont Morgan²⁶¹, az egyik leggazdagabb amerikai milliárdos házi koncertre invitálta a művészt palotájába, s felléptéért minden esetben tízezer (békebeli) dollár tiszteletdíjat nyújtott át. Egyszer azonban a szokásos meghívásra Morgan különös választ kapott.

- Sajnálom, Mr. Morgan – hártotta el udvarias levélben a vendégszereplést Caruso –, de holnap este nem énekelhetek önöknél, mert korábbi megbeszélés szerint maestro Leoncavallóval vacsorázom. Leoncavallo, a Bajazzók szerzője soha nem tudta meg, hogy operája tenorhősének, Carusónak ez a közös vacsora tízezer dollárjába került.

Az amerikai turnéja során Jehudi Menuhint, a világhírű hegedűművészt meghívták egy gazdag házhoz.

A textilgyáros házigazda kihasználta az alkalmat, és megkérte Menuhint, hallgassa meg fia játékát, mert mindenki nagyon tehetségesnek tartja. Amikor a gyerek befejezte az alkalmi koncertet, Menuhin azt mondta:

- Kérem, a gyerek úgy játszik, mint Arthur Rubinstein.
- De hisz Rubinstein nem tud hegedülni – csodálkozott a gyerek apja.
- Ezért hasonlítottam hozzá – felelte Menuhin.

Egy neves politikus vacsorára hívta Jonathan Swiftet²⁶², a Gulliver utazásai zseniális alkotóját. Hogy különösen kíváncsi legyen a vacsorameghívást, azt mondta Swiftnek:

- Tessék, nézze meg az ételek és az italok listáját!

A nagy szatirikus író így válaszolt:

- Mylord, inkább a meghívottak listáját mutassa meg nekem!

A ház úrnője megkéri vendégét, a híres pszichiátert, árulja el, miként tudja eldönteni, hogy az elébe kerülő ember normális-e, vagy sem.

²⁶⁰ szinyor

²⁶¹ pí(r)pont mó(r)g(e)n

²⁶² dzsoneten szvift

- Semmi sem egyszerűbb, asszonyom. Felteszek neki egy olyan kérdést, amelynek a megválaszolása normális ember számára semmi gondot nem jelent. Például, mint ismeretes Cook kapitány három világ körüli úton vett részt, és egyik útján életét vesztette. Nos hányadikon?

Egy darabig eltűnődik ezen a ház úrnője, majd bosszús fintorral válaszolja:

- Sosem voltam erős történelemből.

A lengyel származású világhírű karmesterhez, Leopold Stokowskihoz²⁶³ minden elhárító kísérlet ellenére befurakodott egy dúsgazdag nagyiparos felesége. Méghozzá nem is egyedül, hanem a divat és a kozmetika minden eszközével kiglancolt leányával.

- Maestro – kérlelte a dirigenszt, – csak magában bízom. Hallgassa meg a leányomat, mindenki azt mondja róla, hogy valóságos zongorazseni. Csak egy negyedórácskát szenteljen neki...
- A negyedóra letelt – Stokowski örökkévalóságnak érezte. A leányka szép volt, gazdag, sőt fiatal volt – csak éppen zongorázni nem tudott. Stokowski kínosan dörzsölgette az állát.
- Asszonyom – szólt végül –, az ön kedves leánya nyilván igen jámbor lélek.

A mama csodálkozott.

- Jámbor?...
- Legalábbis a bemutatott darab előadása után annak kell tartanom, mert ami a legfeltűnőbb volt játékában: zongorázás közben állandóan követte a Biblia tanítását...
- ???

- Ugyanis a jobb keze soha nem tudta, mit csinál a bal...

Nehezen kibontakozó tehetség:

- Két újjgazdag feleség beszélget. Így dicsekszik az egyik:
- Képzeld, vettünk a fiainknak egy szép, márkás zongorát.
- És tud már játszani rajta a gyerek?
- Persze, a tetején szokott gombfocizni.

Robert Burns²⁶⁴ skót költőnek meglehetősen hányatott sors, sok gond és kevés pénz jutott osztályrészül. Bár az éhezés és a megpróbáltatások már fiatalon aláásták egészségét, nem könnyen hagyta legyőzni magát. Ha csak tehetett, vidám életmódot folytatott. Szívesen megitta a bort, és mi tagad

dás a szépnemet sem vetette meg.

- Nem habzsolja maga túlságosan is az életet? – kérdezte tőle egyszer az orvosa.
- Hát megteszem, ami tőlem telik – mosolyodott el a költő.
- És miről mondana le könnyebben: a borról vagy a nőkről?
- Ez az évjárártól függ.

²⁶³ sztokofszki

²⁶⁴ börsz

Úgy látszik a tehetséget, a zseniket máshol sem becsülik meg. Amikor Robert Burns meghalt, nem sokkal temetése után márványemlékművet állítottak neki. A síremlék felavatása során a még élő édesanyja keserű könnyekre fakadt:

„Ó, Robbie! Te egy darab kenyeret kértél tőlük, s ők egy darab követ adtak neked!”

Jól tükrözi egyes népek lelkületét Nagy Bandó András humorista vicce:
Egy német, egy japán és egy magyar találak egy fadarabot. Azt mondja a német:

– Aj, de jó szerszámot lehetne ebből faragni!

A japán így szólt:

– Aj, de jól lehetne ezt miniatürizálni!

Végül a magyar ezt mondta:

– Aj, de jól oda lehetne ezzel sózni valakinek!

Egyszer Torquato Tassót²⁶⁵ társaságban rágalmazta valaki. A jelen levő Tasso hallgatott, s mindenki csodálkozott a magatartásán.

– Ez a Tasso bolond, hogy ilyenkor nem szólal meg – fakadt ki valaki.

– Csodálkozik uram – mondta a híres olasz költő. – Egy bolond nem tudna hallgatni akkor, amikor rágalmazzák.

Torquato Tassónak az apja is komoly szemrehányást tett azért, mert annyira ragaszkodik a költészethez, és általában a bölcsülethez. Tasso nyugodtan végighallgatta az atyai intelmeket, amelyek ezzel a kérdéssel zárultak:

– Végül is mi hasznod lett bármilyen bölcsuletből?

Tasso nyugodtan felelte:

– A bölcsület tanított meg arra, hogy a meg nem érdemelt dorgálásaidat csendes szívvel eltűrjem.

Richelieu²⁶⁶, a hírhedt francia bíboros a törvények kiforgathatóságáról beszélve azt mondta:

– Nincs olyan ember, akit bármilyen kijelentése alapján le ne csukathatnák.

A társaságban levő tudós megkérdezte:

– Bíboros úr, mit tudna kifogásolni ebben a kijelentésben: Egyszer egy az egy.

– Szerencsétlen ember! Maga nyíltan tagadja a Szentháromságot! Azonnal az inkvizíció elé vitem.

Amikor a németek 1940-ben megszállták Párizst, Pablo Picassót²⁶⁷, a nagy festőművészt beidéztek a Gestapo parancsnokságára.

– Maga az a Picasso nevű antifasiszta piktor? – kérdezte a kihallgató tiszt.

– Igen valóban festőművész vagyok – felelte halkán Picasso.

Ekkor a tiszt elővett egy fotót, ami a Guernica²⁶⁸ – a spanyol polgárháború borzalma, a fasiszta rombolást ábrázoló remekmű – reprodukciója volt. A náci tiszt rámutatott a képre:

– Ezt maga csinálta?

– Nem – rázta meg a fejét Picasso. Ezt maguk csinálták.

²⁶⁵ torkvató tásszó

²⁶⁶ ris(ö)liő

²⁶⁷ pikasszó

²⁶⁸ gverniká

Az országos híró pszichológus, Popper Péter zsidó származása révén tisztában volt fajának mentalitásával. Nem rejtette véka alá a világméretű zsidó lobbi létezését, és a „kiválasztott nép” keresztényekkel (gójokkal) szembeni ellenszenvét. Tényfeltáró megállapítását ez az általa alkotott vicc szemlélteti legtalálóbban:

Kohn ül Rómában, az amfiteátrumban, és nézi gladiátorok küzdelmét az oroszlánokkal. Egyszer csak felordít:

– Igazgató, igazgató!

A lárma hallatán nagy sietve jön az amfiteátrum igazgatója.

– Parancsoljon Kohn úr.

– Micsoda virsaft van itt, az oroszlánok zabálják a zsidókat?

– Nincs itt egy zsidó sem.

– Hát kik ezek?

– Árja gladiátorok.

– Egy zsidó sincs köztük?

– Egy sincs.

Jó, mondja Kohn, és megnyugodva visszaül. Egy idő után azonban megint felkiált:

– Igazgató, igazgató!

– Parancsoljon Kohn úr.

– Az a dög ott nem zabál.

A humoros írásai által világhírűvé vált P. G. Wodehouse így vélekedett a vadásatról, mint szenvedélyről: „A lövészetben az élvezet azon múlik, hogy az ember a puska melyik végén áll.”

Thomas Moore²⁶⁹ angol költő egy banketten összetalálkozott egy üresfejű „gentleman”-nel. Az úr, azért hogy feltűnést keltsen, az asztalon keresztül átkiabált a költőnek:

– Mondja, Mr. Moore, igaz, hogy az ön atyja szatócs volt?

– Igaz – felelte a költő.

– Hát akkor ön miért nem szatócs? – szellemeskedett a fiatalember.

Erre Moore végignézett rajta, és ezt kérdezte:

– Igaz, hogy az ön atyja úriember volt?

– De mennyire igaz! – húzta ki magát a pökhendi ficsúr.

– No, akkor ön miért nem úriember?

G. B. Shaw²⁷⁰ híres volt szarkasztikus megjegyzéseiről. Egy alkalommal régi hölgyismerőse panaszkodott az írónak:

– Tegnap a jósnőm azt tanácsolta, hogy este menjek el a kaszinóba, tegyem meg a születési évemet, és nagy pénzt fogok nyerni. El is mentem, de egész este vesztettem. Shaw tömören így válaszolt:

– Asszonyom, ezúttal nem kellett volna letagadni azt a szokásos tíz évet.

G. B. Shaw ifjú korában zenekritikusként dolgozott, és ebbéli minőségében egyszer cikket kellett írnia a londoni orvoszenekar hangversenyéről. Annak rendje-módja szerint el is ment a koncertre, de sok öröme nem telt benne. Az akkoriban újjászervezett zenekar tagjai még nem szoktak össze, s fülsértően hamisan játszottak. Shaw, aki zenekritikáiban amúgy is szokimondó volt, lapja másnapi számában alaposan ledorongolta az előadást, s cikkét e szavakkal fejezte be:

²⁶⁹ tomasz mú(r)

²⁷⁰ dzsi bi só

„Hogy sebészek meg ortopédek ilyen zenét produkáljanak, az hagyján. De fülorvosok is vannak a zenekarban!”

G. B. Shaw sokat utazott hazájában. Egyszer egy falu határában megismerkedett egy juhással. Megkérdezte, hogy hívják.

– Shakespeare vagyok – felelte az öreg.

Shaw csodálkozva mondta:

– Na, akkor maga igazán büszke lehet, hogy ilyen híres nevet visel...

Az öreg juhász elégedetten bólogatott:

– Hát persze, hogy híres a nevem, hiszen már negyven éve őrzök birkát ezen a környéken.

G. B. Shaw egyszer gondolataiba merülve sétált az utcán, amikor egy ismerőse megszólította:

– Ó, Mr. Shaw, adok egy fontsterlinget azért, amire most gondol...

– Á, nem ér annyit – tiltakozott az író.

– Nem hiszem én! Hát mire gondolt?

– Önre.

G. B. Shaw-t egyszer megkérdezték, voltaképpen miért nem akar megnősülni.

– A nők olyanok, mint a cigaretta. Eleinte nagyon kellemesek, de aztán a sok lerakódott mérge felgyülemlik az emberben!

Hosszú ideig Shaw hallani sem akart róla, hogy megházasodjon. Egyszer aztán a barátai ugratásból megkérdezték, hogy szerinte mikor kezd valóban „aggá” válni egy agglegény.

– Amikor már nem azt kérdezik tőle, hogy mikor nősül meg – nevette el magát az író –, hanem azt, hogy miért nem nősült meg.

Ez a tapasztalaton alapuló megállapítás is Shaw-tól ered:

– A nők olyanok, mint a fordítások: a szépek nem hüek, a hüek nem szépek...

Valamelyik estélyen egy híresen szép, de kissé butácska táncosnő került Shaw mellé.

– Nekünk tulajdonképpen össze kellene házasodnunk! – mondta a csevegés lendületében a hölgy. Képzelve, milyen csodálatos gyermekeink lennének, ha az ön eszét és az én szépségemet örökölnék.

– Valóban! – merengett az ötleten Shaw. – De mit csinálunk, ha fordítva sül el a dolog, és a gyerekek az ön eszét meg az én szépségemet öröklék?

Egy vacsorán Shaw többször is konzulnak szólította a balján ülő főkonzult, míg jobb oldali szomszédja fennhangon fel nem hívta figyelmét a tévedésére. A kínos jelenetre többen belemosolyogtak a tányérjukba. Shaw azonban komoly maradt.

– Bocsásson meg, uram, hogy eltévesztettem a rangját! Most már tudom, hogy konzul volt Julius Caesar és konzul volt Napóleon, de ön főkonzul.

G. B. Shaw-tól származik ez a bölcs megállapítás is:

„Tapasztalat. Ezt a nevet adják az emberek a tévedéseiknek.”

Ezt is George Bernard Shaw mondta: „Ne dühöngj, hogy megöregedtél; Van, akinek ez sem sikerül.”

Hans von Bülow²⁷¹, a neves német karmester sétált az utcán, amikor egyszer szembe jött vele egy férfi. Rámosolygott a mesterre, megállt és megszólította:

- Fogadjunk, hogy nem ismer meg!
- Nyert! – nézett rá Bülow, és továbbsietett.

Auguste Rodin²⁷² francia szobrászt megkérdezték, hogyan alkot.

- Roppant egyszerűen – válaszolta Rodin –, veszek egy márványtömböt, és lealapálom róla a felesleget.

Egy műkedvelő szobrász büszkén mutogatta ismerőseinek a villája udvarán felállított Marszobrot. Egyik vendégétől megkérdezte:

- Milyen érzelmeket kelt önben a szobrom?
- Vallásos érzelmeket.
- Hogy értsem ezt? – csodálkozott a botcsinálta szobrász.
- Ahányszor csak látom ezt a szobrot, mindig kérem a gondviselést, hogy bocsásson meg önnek, amiért ilyen nagy darab márványt tönkretett.

Az Egyesült Államokban elterjedt szokás, hogy vezető újságok évente többször, meglehetősen lapos körkérdéseket intéznek a szellemi élet kiválóságaihoz. Azok természetesen nem nagyon lelkesednek a kérdésekért és gyakran csípős, fanyar feleleteket adnak. Ernest Hemingway²⁷³, a kitűnő Nobel-díjas író például a következő választ adta az egyik lapnak:

Kérdés: Mi a legcsodálatosabb dolog a világon?

Hemingway válasza:

- Szerintem a legcsodálatosabb dolog a világon az, hogy az összes állat közül csak az ember tud nevetni, pedig neki van a legkevesebb oka rá.

Sokan a kölesönös engedmények hívei, ahol „a kecske is jóllakik, és a káposzta is megmarad”. Hogy valójában hogy néz ki a kompromisszumos megoldás arra Chateaubriand²⁷⁴ francia író világított rá a legtalálóbban:

- A feleségem legkésőbb délután 5 órakor szeretne vacsorázni, de én este 7 óra előtt sosem vagyok éhes. A dilemmát úgy hidaltuk át, hogy 6 órakor vacsorázunk. Így mindketten rosszul érezzük magunkat.

– A feleségem a fehérbort szereti, én a vöröset. – sóhajtott egyszer Erich Kästner²⁷⁵. – Ezért mindketten rosét iszunk. Ezt egyikük sem szereti. Ilyen a kompromisszum.

Richard Sheridan²⁷⁶ angol író és színigazgató vacsorára vendégül látta néhány barátját.

- Nos, uraim – kérdezte az étkezés befejeztével –, most mennyit igyunk? Annyit, mint az emberek, vagy mint az állatok?
- Természetese annyit, mint az emberek – válaszolt az egyikük bosszúsan.
- Igen? Akkor leisszuk magunkat a sárga földig. Az állatok ugyanis a kelleténél sohasem isznak többet.

²⁷¹ Hánsz fon büló

²⁷² ogüszrt roden

²⁷³ ö(r)neszt hemingvéj

²⁷⁴ sátobria(n)

²⁷⁵ érih kesztner

²⁷⁶ ricsá(r)d serid(e)n

Ernst Hoffman, a fantasztikus regények és novellák írója alkoholista volt. Egyszer törzsvendéglőjében poharazni kezdett. Egyik flaska bort ürítette ki a másik után, és az asztal alá került. Onnan kiáltotta, hogy fizetni akar. Jött a vendéglős, megszámolta a flaskákat, és közölte az íróval:

- Volt 13 üveggel.
- Lehetetlen – tiltakozott Hoffmann. – Ismerem a gyomromat. Pontosan 12 flaska fér bele.
- Biztosan így van uram – bólogatott a vendéglős. – Én is mindjárt gyanítottam, hogy a 13. a fejébe ment.

Giuliano Piccini²⁷⁷ olasz író nagy kedvelője volt a jó boroknak. Egyszer egy hölgnél vendégeskedett, s rosszul lett. A háziasszony felugrott:

- Azonnal hozok egy pohárka portói bort!
- Mire Piccini erőltlenül felsóhajtott:
- Sokkal rosszabbul vagyok, mint hinné. Hozza az egész üveget.

Schopenhauer²⁷⁸, a filozófus nagyétkű volt. A frankfurti Englisher Hofban az egyik vendég gúnyosan meg is jegyezte a füle hallatára:

- Ez két ember helyett eszik!
- De kettő helyett is gondolkozom – vágott vissza a filozófus, majd nyugodtan tovább falatozott.

Pitigrilli, az olasz regényíró, számos erotikus mű alkotója türelmesen hallgatta barátját, aki reménytelen szerelméről kesergett barátjának:

- Minden kísérletem csődöt mondott – sóhajtotta. – Ennek a nőnek kő van a szíve helyén. Se könnyörgés, se ígéret, se sírás nem hatja meg.
- Hm, barátom – tűnődött Pitigrilli –, próbálkozott már briliánssal is?

A meggazdagodás titka az élelmesség:

A milliomos Rotschild²⁷⁹ bankárrol mesélték, hogy gyerekkorában egyik rokonától kapott egy dollárt.

- Mit kell ilyenkor mondani? – szólt rá figyelmeztetően az édesanyja.
- Hogy, kérek még egyet.

Chaplin²⁸⁰ emlékezetes filmje, az „Egy király New Yorkban” Londonban készült. A New York-i felvételeket egy amerikai segédoperatőr, Randolph Parker²⁸¹ rögzítette. A városképek kitűnően sikerültek, és Chaplin meghívta Parkert a londoni forgatásra is. Az egyik szünetben Chaplin magához intette a fiatalembert:

- Úgy tudom, hogy először van Európában. Hogy tetszik London?

Parker megvonta a vállát.

- Hát, a város szép... Voltaképpen minden tetszik, csak nem talákoztam olyan merész, vállalkozó szellemű üzletemberekkel, akik nálunk százával vannak!

Chaplin elgondolkodott.

- Hát igen... Ez a fajta itt a börtönökben ül!

²⁷⁷ dzsuliánó picsíni

²⁷⁸ sopenhauer

²⁷⁹ rocsild

²⁸⁰ cseplin

²⁸¹ rendolf párker

Federico Fellini egyszer meghívót kapott a filmrendezők konferenciájára, de semmi kedve nem volt elmenni. Kijelentette:

- Nem megyek. Unom, hogy az egyik résztvevő arról beszél, amihez nem ért, a másik meg nem ért ahhoz, amiről beszél.

A hajdani francia miniszterelnök, Clemenceau²⁸² átadta a becsületrendet egy nagyiparosnak, aki komoly anyagi segítséget nyújtott a pártjának. Az átadási ceremónián csak ennyit mondott neki:

- Uram! Ön nagyon óhajtotta ezt a kitüntetést. Hát íme, tessék, itt van. Most már csak ki kell érdemelnie.

Samuel Brown mérnök előtt nagy feladat állt. A sebes folyású skót folyó, a Tweed fölött kellett hidat építenie. Brown egész éjjel a part mentén járkált és gondolkodott, egyre gondolkodott. „Nem, ide pillért nem állíthatok. Ez nem a La Manche csatorna.” Hajnaltájban lefeküdt a part menti szilfa alá, és mély álomba merült. Amikor felébredt, a nap már delelőjén állt. A kék égboltot Brown feje felett egy pókháló ezüst fonala szelte ketté, mely a szilfa két vastag ága között húzódott. A szél megrögzette a leveleket, rázta az ágakat, de a pókháló nem szakadt el, csupán megfeszült, majd meglazult.

– A híd! – kiáltott fel Brown. – Függhíd! Pillér nélkül! – harsogta és rohant haza. Az egykedvű skótok csodálkozva fordultak utána. A zabolátlan Tweed folyó felett nemsokára átívelt a világ első függhídja.

A híres amerikai autógyáros, Henry Ford meglehetősen elfoglalt ember volt. Egyszer riportot készítettek vele:

- Mi a véleménye a szerelemről?
- Ilyesmivel nem szoktam foglalkozni.
- Mi a véleménye a házasságról?
- Megnősültem.
- Szokott könyveket olvasni?
- Haszontalanságokra nincs időm.
- De úgy tudom, írt is egy könyvet az életéről.
- Nem én írtam. Csak engedélyeztem.
- Elolvasta?
- Még nem.
- Mennyire becsüli a vagyonát?
- Nem tudom. Nem számoltam.

Deák Ferenc szerint: „A becsületes ember házasodik, az okos nem.”

Gina Lollobrigida nem egy konyhatündér. Ez kiderült ebből a nyilatkozatából:

- „A házimunka nem öl meg, de minek kockáztatni? Ezért van szobalányom!”

Calvin Coolidge²⁸³, aki a húszas évek elején az Egyesült Államok elnöke volt, bosszantó szűkszavúságáról volt híres. Egy alkalommal, mikor hazatért az istentiszteletről, a felesége megkérdezte:

- Milyen volt a szentbeszéd?
- Szép.

²⁸² kléma(n)szó

²⁸³ kelvin kúlidzs

- Miről beszélt a tiszteletes úr?
- A bűnről.
- De mégis, mit mondott a bűnről?
- Ellenezte.

Egy tudományt kedvelő angol főúr látogatta meg downi²⁸⁴ otthonában Darwint. Mikor belépett a „híres ember” dolgozószobájába, elcsodálkozott a berendezés puritán egyszerűségén, amit nemcsak dísztelennek tartott, hanem szinte sivárnak is érzett.

- Úgy látom ön a hasznost elébe helyezi a kellemesnek – jegyezte meg finoman a lord.
- Mylord megállapítása helyes – bólintott Darwin. – Ugyanis én nem ismerek kellemesebbet, mint azt, ami hasznos.

Korunk áldása, az elektromos energia felfedezése és használatba vétele nem ment könnyen. Amikor Michael Faraday²⁸⁵ az angol pénzügyminiszternél kilincselte az elektromosság bevezetése, elterjesztése érdekében, minden érve süket fülekre talált. Hiába bizonygatta a villamos energia életünk minden területére kiható előnyeit, azt hogy minőségi ugrást fog létrehozni civilizációnk fejlődésben, nem sikerült meggyőznie a pénzügyi finanszírozás legfőbb letéteményesét. Végül érveként bevetette, hogy: „Egy napon uram adót is vethet ki rá.” Ez hatott. Felnyílt az utolsó sorompó is az elektromosság hódító útja előtt.

Niels Bohr²⁸⁶, a Nobel-díjas fizikus egyetemista korában az iskolai csapat kapuját védte. Egyik professzora csodálkozva látta, hogy a kapus egy nyúllábat vitt magával a pályára.

- Ezt nem értem – mondta. – Ön tudós ember léteire hisz abban, hogy az ilyesmi szerencsét hoz?
- Természetesen nem hiszek benne – mondta Bohr. – De azt állítják, hogy akkor is szerencsét hoz.

Az alábbi történet a Koppenhágai Egyetemen esett meg, egy fizikavizsgán. A vizsgakérdés így hangzott: „Hogyan mérhető meg egy felhőkarcoló magassága egy barométer segítségével.”

Az első hallgató válasza:

- Fogunk egy hosszú zsinórt, rákötjük a barométer tetejére, majd a barométert lelógatjuk a földig. A zsinór hosszúságának és a barométer magasságának összege megadja a felhőkarcoló magasságát.

Ettől a kézenfekvő megoldástól a vizsgáztató professzor csaknem agyvérzést kapott, és kirúgta a diákot. A hallgató azonban nem hagyta magát, mivel szerinte a válasza abszolút helyes volt. „Ez a módszer a legkönnyebb, a leggyorsabb és a legpontosabb.” – bizonygatta. Az egyetem vezetősége ezért kijelölt egy független bírót, aki megállapította, hogy a válasz kétségtelenül helyes volt, a javasolt módszer is célravezető, de nem méltó egy leendő fizikushoz. Semmiféle tudományos ismeretet nem igényel, ezért kétséges, hogy a hallgató rendelkezik-e ennek a feladatnak a megoldásához szükséges fizikai alapismeretekkel. Ennek eldöntésére az elbíráló behívatta magához a diákot, és hat percet adott neki arra, hogy bebizonyítsa, rendelkezik a szükséges alapismeretekkel. A hallgató öt percig szótlánul ült, a homlokát ráncolva gondolkodott. A vizsgabiztos figyelmeztette, hogy vészesen fogy az idő. A diák ekkor megszólalt:

- Többféle magyarázattal is szolgálhatok, de nem tudom eldönteni, hogy melyiket válasszam.
- Na akkor adja elő mind – nógatta a biztos.

²⁸⁴ dáuni

²⁸⁵ májkl feredéj

²⁸⁶ nilsz bór

- Nos, az első ötletem az, hogy megfogjuk a barométert, felmegyünk a felhőkarcoló tetejére, és ledobjuk onnan. Mérjük a földet éréséig eltelt időt, majd a kérdéses magasságot kiszámítjuk egy képlettel. Viszont ez a módszer nem túl szerencsés a barométer szempontjából.

A vizsgáztató erősen csóválta a fejét, de tudományos szempontból nem tudott belekötni a javaslatba.

- A második ötletem, hogy ha süt a nap, megmérhetjük a barométer magasságát, és az árnyékát. Ezután megmérjük a felhőkarcoló árnyékának hosszát, és aránypárok segítségével kiszámíthatjuk a magasságát is.

Ez a megoldás már jobban tetszett a vizsgáztatónak. A diák tovább folytatta:

- Ha nagyon tudományos akarunk lenni, akkor egy rövid zsinórt kötve a barométerre, ingaként használhatjuk azt. A földön és a tetőn megmérve a gravitációs erőt, egy nem túl bonyolult képlettel kiszámíthatjuk a kért magasságot.

„Ez sem rossz – mondta a vizsgabiztos –, de ilyen kis távolságok esetén nem ad pontos eredményt.”

A negyedik megoldás végre elnyerte a tetszését:

- Ha ön az unalmas, bevett módszerre kíváncsi, akkor a barométerrel mérjük meg a légnyomást a földön, majd a tetőn, és a nyomáskülönbségből megállapítható a felhőkarcoló magassága. Egy millibar légnyomáskülönbség egy láb magasságnak felel meg.

A vizsgabiztos ezt a mérési módot tartotta leginkább méltónak egy fizikushoz. Az előbbi vizsgán volt még egy diák, aki, szintén formabontó javaslattal állt elő:

- A felhőkarcoló magasságának megállapítására a legjobb módszer az, ha a hónunk alá csapjuk a barométert, bekopogunk a portáshoz, és azt mondjuk neki: „Ha megmondja, milyen magas ez az épület, magának adom ezt a szép, új barométert.”

Ez a válasz is meglehetősen feldühítette a vizsgáztató professzort. Védekezésül azt hozta fel a hallgató, hogy:

- Itt az egyetemen mindig arra buzdítanak bennünket, hogy próbáljunk eredeti módszereket kidolgozni. Hát ez az.

A renitens diákat egyébként Niels Bohr-nak hívták, és a dán fizikusok közül a mai napig ő az egyetlen Nobel-díjas.

Teller Edétől, a hidrogénbomba atyjától származik ez az aforizma:

- A pesszimista olyan ember, akinek mindig igaza van, de soha sincs öröme benne.

Orson Welles szerint sokan tudják, hogy teli szájjal nem illik beszélni, ám nem szégyellik ugyan-
ezt üres fejjel megtenni.

A történelem is sok anekdotával, vicces helyzetekkel szolgál. Számunkra a II. világháború produkált számos komikus, vagy inkább tragikomikus helyzetet:

Ostoba politikai sakkhúzásainkra mi sem jellemző, mint hogy a II. világháborúban hadat üzenünk az Egyesült Államoknak. Mi egy 9 milliós kis nép a 250 millió lakosú Amerikának. Amikor Washingtonban átvették a hivatalos iratot, nem értették, hogy milyen királyság vagyunk mi, ha nincs királyunk, és hogyhogya nincs tengerünk, amikor egy ellentengernagy kormányoz bennünket? Az meg végképp nem fért a fejükbe, hogy miért üzenünk nekik hadat, amikor semmi követelésünk sincs velük szemben. Ennek az egész ostobaságnak az lett az egyetlen eredménye, hogy az olaszországi támaszpontról Németország felé irányított amerikai repülőgépek útba ejtették Budapestet, és tönkrebombázták. Nagyságrendekkel nagyobb pusztítást végeztek, mint amit a Vörös Hadsereg okozott a főváros hónapokig tartó ostroma alatt.

Aljohin sakkvilágbajnok szimultánt játszott Argentínában. Egyik ellenfele hirtelen felpattant helyéről, és így kiáltott fel:

- Maestro, három lépésben mattot kap! Aljohin mosolyogva válaszolta:
- Jó, jó, csak ne izguljon fölöslegesen, senior. Egyelőre én adok önnek mattot – két lépésben.

Hamvas Béla, a nehéz sorsú, egész életében üldözött ezoterikus szakírónk egy elkeseredett pillanatában ezt mondta Istennek:

– Lehet, hogy te elhagytál engem, de én nem hagylak el téged!

Egy amerikai rockzenész mondta egyszer:

„Ha tudtam volna, hogy ilyen sokáig fogok élni, jobban vigyáztam volna magamra.”

A XX. század második felének szexuális forradalmában, majd az utána következő kábítószeres mámorban való elmerülés valóban nem kecsegtetett hosszú élettartammal. Az embert azonban ilyen körülmények között is érhetik meglepetések.

– Mit mond a rapper zenész, ha elfogyott a marihuánája?

– Mi ez a szar zene?

A világhírű bokszoló, Muhammed Ali visszatérése a ringbe nagy szenzáció volt. Emiatt egy csomó újságíró látogatta meg az edzőtáborban. Áhítattal lesték minden szavát. Közben kávékat szolgáltak fel. Ali fogta a sajátját, és a csésze aljába töltötte. A vendégek – kissé csodálkozva, de illő tisztelettel –, követték a példáját. Ali cukrot és tejet is tett hozzá. A riporterek ezt is utánozták. Utána a bokszoló lehajolt, és az egészset letette a földre. A macskának...

Kitt rockzenészeknek

De Gaulle²⁸⁷ tábornok és államelnök végigsétál a párizsi utcán. Óriási tömeg veszi körül, tapsolják, éljenzik. Autogramgyűjtők százai rohanják meg. De Gaulle-nak egyszer csak feltűnik egy kisfiú, aki már harmadszor tolja elébe a füzetét. Nagyon meghatódik, és tréfásan kérdi a gyerektől:

– Mondd csak, neked egy aláírás nem elég tőlem?

– Nem! – vágja rá a kölyök. Ugyanis ötért tudok cserélni egy Alain Delon²⁸⁸ autogramot.

Winston Churchill²⁸⁹ angol miniszterelnök, aki a II. világháború alatt vezette Nagy-Britanniát, egyszer a következő szavakkal korholta egy ismert újságírót:

– Már magukban sem bízhat az ember!

– Nem értem, sir²⁹⁰... – hebegett az újságíró.

Churchill komótosan rágyújtott a szivarjára, pőfékelt egyet-kettőt, majd így válaszolt:

– Már két hete közöltem önnel bizalmasan valamit, és megkértem, hogy hétpecsétes titokként kezelje. És maga, újságíró léteére mind a mai napig egyetlen sort sem írt róla a lapjában...

²⁸⁷ d(ö) gól

²⁸⁸ alen delon

²⁸⁹ vinszton csörcsil

²⁹⁰ szó(r)

Winston Churchill szellemes mondásainak se vége, se hossza. Parlamenti ellenfeleit is gyakran a gúny eszközével készítette meghátrálásra. A londoni parlamentben ezt mondta egyszer:

– A tiszteletre méltó lord beszéde jó és új volt. De ahol jó volt, ott nem volt új, és ahol új volt, ott nem volt jó.

Churchill igen találó mondása volt ez is:

– A kutyák felnéznek ránk, a macskák lenéznek minket, míg a disznók egyenrangú társnak tekintenek bennünket.

Ez a megállapítása sem éppen hízelgő ránk nézve:

– A józanság két részegség közötti átmeneti állapot.

Churchill ma is érvényes megállapítása a statisztikáról:

„Van hazugság, nagy hazugság és statisztika.”

Egy újkori bölcs szerint:

„Csak akkor tudod elkerülni, hogy bekerülj egy nyilvántartásba, ha te vezeted a nyilvántartást.”

Churchill két cikluson át töltötte be a miniszterelnöki posztot, de a harmadik megmérettetést elvesztette. A győztes háború után a britek elfordultak tőle, és más miniszterelnököt választottak maguknak. Ő is úgy járt, mint a világtörténelem legnagyobb politikusai: „A mór megtette kötelességét, a mór mehet.” Ez nagyon rosszul esett neki, így amikor a király ki akarta tüntetni az 1350-ben alapított Térdszalagrenddel, ezekkel a szavakkal utasította el: „Nem fogadhatom el a Térdszalagrendet a királytól, ha a nép közben útilaput kötött a talpamra.” Egyébként a Térdszalagrend kevés kitüntetettnek hozott szerencsét. Birtokosai közül 36 lovagot lefejeztek. Pedig Churchill nem volt ellen a kitüntetéseknek. A II. világháborúról írt regényéért 1953-ban ő kapta az irodalmi Nobel-díjat, amit át is vett.

G. B. Shaw szerint: „Kitüntetést visszautasítani modortalanság, ezért már eleve úgy kell élnünk, hogy ne tüntessenek ki bennünket.” Ez azonban nem sikerült neki, sőt fordítva sült el a dolog. Mindmáig ő az egyetlen, akit Nobel- és Oscar-díjjal is kitüntettek. Mentségére legyen mondva, egyikért sem volt túl lelkes, és csak hosszas vonakodás után vette át. (Feltehetően azért, mert nem akart modortalan lenni.)

Mivel a Nobel-díjjal nem kevés (1 millió svéd korona) pénzjutalom is jár, azt gondolhatnánk, hogy senki sem mond le róla. Pedig nem így van. Politika okok miatt sokan kénytelenek voltak visszautasítani ezt a kitüntetést (a legutóbb Borisz Paszternák). Olyan is akadt, aki önként mondott le róla. Jean Paul Sartre²⁹¹ francia író azt üzent a Svéd Királyi Akadémiának: „Borzsoá díj, amelyet burzsoák osztogatnak”. Marlon Brando a Keresztapa című film főszerepéért Oscar-díjat kapott, amit nem volt hajlandó átvenni. Maga helyett egy indián lányt küldött a díjátadó ünnepségre azzal az üzenettel, hogy: „Az öslakosok megkülönböztetése ellen tiltakozik”. Nálunk Szomori Dezső színműíró mondott le a Baumgartner-díjról 1935-ben. Az akkoriban meglehetősen szűkös anyagi körülmények között élő író kijelentette: „Sajnos a kitüntetést nem fogadhatom el. Ez a díj az elképzelesem szerint arra való, hogy az ifjú írókat segítse”.

Az orosz matematikus zseni, Grigorij Perelman jó eséllyel pályázhatna a Legnagyobb Visszauta-

²⁹¹ zsán pól szártr

sító címre; más kérdés, hogy minden bizonnyal ezt a díjat is visszautasítaná. 2006-ban nem volt hajlandó átvenni a 15 ezer kanadai dollárral járó Fields²⁹²-érmét. Ezt üzenté a matematikai Nobel-díjként emlegetett kitüntetés bírálóbizottságának: „Ha a bizonyítás jó, nincs szükség külön elismerésre”. Előtte az Európai Matematikai Társaság díját utasította vissza azzal az indokkal, hogy a bírálóbizottság nem alkalmas eredményei megítélésére. Aztán 2011-ben az 1 millió dollárral járó Millennium-díjra mondott nemet. Az elismerést a bostoni Clay²⁹³ Matematikai Intézet adta volna a több mint száz éve megoldásra váró Poincaré²⁹⁴-sejtés bizonyításáért, de nem kellett neki. Pedig lenne mire költenie a pénzét, mivel egy kis pétervári panellakásban él idős édesanyjával, meglehetősen szűkös anyagi körülmények között. 2011-ben az Orosz Tudományos Akadémia felajánlotta neki a tagságot, de ez sem érdekelt. Pedig az akadémiai tagság általában tetemes havi járandóságot biztosít. (Nálunk az akadémikusok havi 400 000 Ft apanázsban részesülnek.)

Nem csak a skótok lehetnek spórolósak. Ingvar Kamprad, az IKEA 91 éves korában elhunyt alapítója híres volt arról, hogy szinte kényszeresen igyekezett megfogni a pénzt. Pedig 2004-ben ő volt a világ leggazdagabb embere. Egy egyszerű faházikóban lakott. A bolhapiacra vásárolt ruhákban járt. Élelmét a helyi piacon szerezte be nem sokkal zárás előtt, mert akkor minden olcsóbb. 15 éves kocsival járt, amit használtan vett. Ha külföldre kellett utaznia, fapados járással repült. Cégének vezetőit sem engedte külföldön többcsillagos szállodákban megszállni, és a papírlapok mindkét oldalát használni kellett, mert nem tűrte a pazarlást. Hollandiában nagyon felháborodott, amikor egy borbélynál 22 eurót kellett fizetnie a hajvágásért. Így zúgolódott: Ilyen kiadás nem fér bele a költségvetésbe. Közben cége évente több milliárd dollár profitot termelt. Füttyült rá, hogy fukarsága, túlzott takarékosága miatt sokan bolondnak tartották. Amikor szülőföldjén szobrot kapott, és az avatáson megkérték, hogy vágja el a szalagot, ő inkább kicsomózta, és összehajtva visszaadta a polgármesternek mondván: máskor is tudják majd használni.

Egy amerikai újságíró megkérdezte Albert Einsteint:

- Mi a különbség az idő és az örökkévalóság között?
- Drága hölgyem – felelte nyájasan Einstein –, ha volna időm, hogy megmagyarázzam, egy örökkévalóság telne el, mire megértené.

Újságíró:

- Professzor úr! A relativitáselméletet tényleg csak hárman értik?

Professzor:

- Elképzelhető. Einstein érti, én értem, de ki lehet a harmadik?

Einsteint egyszer meghívták ebédre. A sznob és szörnyen buta háziasszony fitogtatni akarja tájékozottságát. Megkérdi a tudóst:

- Professzorom! El tudná nekem egyszerűen magyarázni azt a bizonyos relativitáselméletet?
- Tudja asszonyom, a kedves férje kopasz fején az az egy szál haj, hát... ugye roppant kevés.
- Igen, valóban.
- Na de az az egy hajszál az ön kitűnő húslevesében.... ?

Einstein vizsgáztat, és a hallgatóknak szánt tételeket átadja asszisztensének. A tanársegéd rápillant a papírra, majd döbbenet közli:

- Professzor úr, ezek még a tavalyi kérdések!

²⁹² fildsz

²⁹³ kléj

²⁹⁴ poenkáré

Erre Einstein:

– Tudom, de én közben átírtam a válaszokat!

Einsteinnek nem volt jó véleménye korunk oktatási rendszeréről:

„Az egyetlen, ami gátol a tanulásban, az oktatási rendszer.”

Napjaink plágiumbotrányoktól hangos világában hasznunkra válhat Einstein bölcs megállapítása:

„A kreativitás titka abban rejlik, hogyan tudod elrejtetni a forrásaidat.”

Az alkotó ember sosem lop, csak ötleteket merít.

Einstein egyszer a svájci hegyekben sétált, amikor megállt mellette egy rikítóan cicomás hölgy – valami tengerentúli turista –, és érdeklődni kezdett:

– Nem tetszik tudni, hogyan kerülnek ide az út szélére ezek a hatalmas sziklák?

– A gleccser hozza le őket a hegyekből – válaszolta Einstein.

– És a gleccser most hol van? – kíváncsiskodott tovább a hölgy.

Einstein nem maradt adós a felelettel:

– Bizonyára visszament, hogy újabb sziklákat hozzon.

Albert Einstein egyszer beismerte, hogy képtelen a személyi jövedelemadókat kiszámítani. Év végén mindig kénytelen adószakértőhöz fordulni.

– Ez megoldhatatlan probléma egy matematikus számára – mondta. Csak egy filozófus képes vele megbirkózni.

Amerika évente visszatérő nagy beszédtemája az adóbevallás. A sokrovatú íveket nem gyerekjáték szabályosan kitölteni, hát még úgy, hogy a végeredmény a bevallónak kedvezzen. Egy oklahomai fiatalember kiváló módszert ajánlott a Coronet²⁹⁵ című lap munkatársának:

– Én mindig hátulról kezdem. Az adóív utolsó rovatába beírom azt az összeget, amit hajlandó vagyok fizetni. Innét aztán visszafelé haladok.

Arnold Schwarzenegger mondta egyszer:

– A pénz tényleg nem boldogít. Amikor 45 millió dollárom volt ugyanolyan boldog voltam, mint most, hogy már 500 millióm van.

A „Thomas Berry”²⁹⁶ nadrágtartó cég igazgatója megegyezett egy pilótával, hogy az naponta felírja gépével az égre füsttel a következő reklámszöveget: „Thomas Berry – a legjobb nadrágtartó”. A füstbetűk megjelentek az égen, és a konkurenciát előntötte a sárga irigység a nagyszerű reklám láttán. Elérkezett az elszámolás a pilótával. A gyáros azonban vonakodott kifizetni azt az összeget, amelyben szerződésileg megállapodtak.

– Nincs ennyi pénzem!

– De hát ennyire szerződöttünk! – háborgott a pilóta.

– Elégedjen meg ötven százalékkal!

– Arról szó sem lehet, nem dolgozom tovább – felelte a pilóta, azzal bevágta az ajtót, és kiment a repülőtérré. A kéklő égen hamarosan a következő füstfelirat jelent meg: „Thomas Berry – aljas csirkefogó.”

²⁹⁵ koronet

²⁹⁶ tomasz berri

A múlt század végén egy közismert angol újságban a következő hirdetés jelent meg:

„20 éves lány, 2 millió fontsterling vagyonnal, megismerkedne rendes fiatalemberrel házasság céljából.”

A világ minden tájáról több mint 30 000 vőlegényjelölt jelentkezett. A „menyasszony” – két csavaros eszű angol bélyeggyűjtő – éppen erre számított. A történelem legnagyobb bélyegfogására tettek szert. Több tízezer különleges bélyeg érkezett hozzájuk a levelek borítékján. A fiatalemberek hazájuk legszebb bélyegeit ragasztották szerelmes leveleikre. A két csalónak semmit sem kellett fizetnie érte, ráadásul még házhoz is szállították a gyűjteményt.

Amerikai népszámlálók elvetődnek a hegyekbe, és bekopognak egy kis kunyhóba:

- Jó napot! Azért jöttünk, hogy megtudjuk hány ember él az Egyesült Államokban.
- No, akkor hiába tettek meg ekkora utat, mert azt én sem tudom.

A Heineken, a Dreher és a Soproni sörgyárak igazgatói tárgyaláson vesznek részt. Ezután beülnek egy kocsmába, ahol a pincér felveszi a rendelést:

- Én egy Sopronit kérek – mondja a Soproni sörgyár igazgatója.
- Én egy Dreher kérek – mondja a Dreher igazgatója.
- Én egy citromteát kérek két cukorra – mondja a Heineken igazgatója.

Pincér felírja a rendelést, majd a pulthoz megy. A Dreher és a Soproni sörgyár igazgatója kérdően néz a Heineken igazgatóra. Erre ő:

- Most mi van, mit néztek? Ha ti nem isztok sört, akkor én se...

Jean Paul Belmondo egyik filmjét Mozambikban forgatta. A felvételek szünetében elhatározta, hogy megfürdik a közeli Zambézi folyóban. Az elhagyott parton csak egy tíz év körüli fiúcska játszadozott a maga készített apró csónakkal. Mielőtt Belmondo bement volna a vízbe, megkérdezte:

- Fiacskám, nem szoktak ide úszni a cápák? A kisfiú megrázta a fejét.
- Ez a folyó torkolata. Ide soha nem úsznak be a cápák.

Belmondo belevetette magát a vízbe, és már onnan kiabált vissza:

- Biztos?

A kisfiú ugyancsak kiabálva válaszolt:

- Biztos, uram! Félnék a krokodiloktól!

Habsburg Ottó az Európai Parlament üléstermében rakosgatja a papírjait.

- A kollégái már mind a tévé előtt ülnek képviselő úr – mondja a titkára. – Osztrák-Magyar futballmeccs van.
- Igazán! – csodálkozik a monarchia utolsó császárának fia.
- Na, és ki ellen játszunk?

Pauline²⁹⁷, Napóleon húga arra a kérdésre, hogy nem volt-e kellemetlen neki Canova²⁹⁸ festő előtt ruhátlanul modellt ülnie, így válaszolt:

– Nem! A helyiség jól volt fűtve!

Kiplingtől, a világhírű angol írótól egy társaságban megkérdezték, hogy szerinte kik kormányozzák a világot: a férfiak vagy a nők.

– Természetesen a férfiak – felelte hamiskás mosollyal az író. – De ki kell kérniük a feleségük hozzájárulását.

Köztudott, hogy minden politikai karrier mögött egy asszony áll a háttérben:

Hillary és Bill Clinton sétakocsikázásra indulnak, s útközben megállnak tankolni. Hillary kiszáll a kocsiból, összecsókolózik a kutassal, és hosszan elbeszélget vele tankolás közben. Amikor visszaül, Clinton megkérdezi tőle, hogy honnan ismeri a kutast.

– Tudod, még jóval azelőtt hogy megismertelek, jártam vele egy ideig.

– Nagy szerencséd van, hogy nem alakult komolyabban a dolog, mert akkor most egy benzinkutas felesége lennél.

– Nagy tévedés! – feleli Hillary. – Mert akkor most ez a kutas lenne az Egyesült Államok elnöke.

Bill Gates így inti az iskolai regulára panaszkodó diákokat: „Azt hiszed, hogy kemény veled a tanár? Várj, míg találkozol a főnököddel!”

A híres filmsztárt, Marlene Dietric-et²⁹⁹ egyszer megkérdezték, hogy mi a véleménye a nők és a férfiak intelligenciája közötti különbségről.

– Lehet, hogy a férfiak intelligensebbek, de én még sose hallottam, hogy egy nő hozzáment volna egy buta férfihoz csak azért, mert annak szép lábai vannak...

Joan Crawfordot³⁰⁰, a harmincas évek amerikai filmsztárját egyszer megkérdezte a barátnője:

– Színházba mégy? Hiszen már láttad ezt a darabot!

– Igen, láttam – felelte a művésznő –, de nem ebben a ruhában!

A híres amerikai író, Dorothy Parker nyilatkozta egyszer:

– Szeretem a martinit, de legfeljebb kettő pohárral. A harmadiktól az asztal, a negyediktől pedig a házigazda alatt találok magam.

Az angol gasztronómia színvonalán már sokan viccelődtek, bár az utóbbi időben, a globalizációs következtében az éttermi ételek minősége Angliában is sokat javult. Az ismert humoristánk, Gálvölgyi János így vélekedett erről egy turistaútja után:

²⁹⁷ polin

²⁹⁸ kánová

²⁹⁹ márléne ditrih

³⁰⁰ dzsoán kráofor(d)

„Sokat gondolkodtam azon, hogy mi lehet az angolok trükkje, hogyan vonják ki ételeikből az ízeiket, de nem jöttem rá.”

A kommunista diktatúra nem csak munkát és lakást biztosított a nép egyszerű gyermekeinek, hanem gondoskodott a szórakoztatásukról is. Szilveszter estéjén mind a rádió, mind a televízió kabaréműsorral örvendeztette meg az ország lakosságát. Ha tetszett, ha nem, mindenki ezt hallgatta, nézte, mivel akkoriban még nem voltak kereskedelmi csatornák. Egy idő után ezek a műsorok egyre laposabbá váltak. Ez sokaknak nem tetszett, és akinek módjában állt, ki is fejezte a véleményét. A népszerű humoristánk, Hofi Géza sem került el a bírálatot egy kevésbé jól sikerült jelenete miatt. Hajnali fél háromkor csörgött a telefon a lakásán. Egy kellemes női hang:

- Jó reggelt művész úr. Itt a posta, ébresztőszolgálat.
- Kezitszókolom, én nem kértem ébresztést – mondta Hofi, miközben dörzsölte álmoságtól leragadó szeméit.
- Nem tesz semmit, mi sem kértük a szilveszteri műsort.

Galsai Pongrác szerint: „A férfiak a nőket csak le szeretnék vetkőztetni, a nők viszont a férfit valamilyen értékkel fel is szeretnék ruházni.”

Mint ismeretes Elizabeth Taylor nyolcszor ment férjhez. A tökéletes férjet kereste, de nem találta. Végül így fakadt ki: „Ha egy pasast az eszéért akarnál szeretni, szerelem nélkül maradsz.”

Raquel Welch³⁰¹ elgondolkodtató mondását a legbölcsebb férfiak is megirigyelhetnék: „Az agyunk is lehet erogén zóna.”

Jane Fonda³⁰²: „Az én koromban az ember már nem tér ki semmi elől.”

Saradon tanácsa a nőknek:

„Soha ne kezdj olyan férfival, akinek több baja van, mint neked!”

Coco Chanel³⁰³ szerint:

- A nők sokkal figyelmesebben választanak hálóinget, mint férjet.

Másik híres mondása:

- Húszévesen olyan az arcod, amilyenek a természet megteremtette. Harmincévesen olyan, amilyenre az élet formálta. Ötvenévesen pedig olyan, amilyet érdemelsz.

Simone de Beauvoir³⁰⁴ szerint: „Az ember nem születik nőnek, hanem azzá lesz.”

Marilyn Monroe csak színésznőként volt sikeres. A magánéletében elkerülte a boldogság. Nem véletlenül mondta egyszer:

„A siker csodálatos dolog, de az ember nem tud éjszaka hozzábújni, ha fázik.”

A híres francia szonéénekes, Maurice Chevalier³⁰⁵ szerint:

- Egy nő jó híre sok férfi hallgatásán alapul.

³⁰¹ rágel velcs

³⁰² dzséjn fonda

³⁰³ koko sánel

³⁰⁴ szimon de bovua(r)

³⁰⁵ morisz sövalié

A kilenc férjet elfogyasztott Gábor Zsazsa szállóigévé vált mondásai:

- A férfiakat úgy kell elfogadni, ahogy vannak. De nem szabad őket úgy hagyni!
- A szerelmes férfi nem teljes ember, amíg meg nem házasodik. Attól aztán teljesen kész lesz.
- Egy férfi annyira hűséges, amennyire az adottságai engedik.
- Csak azért elválni, mert nem szereted a férjedet, éppen olyan ostobaság, mint csak azért hozzámenni, mert szereted.
- Olyan férfit akarok, aki kedves és megértő. Túl nagy elvárás ez egy milliomossal szemben?
- Jó vagyok a háztartásban. Ha elhagyok egy férfit, megtartom a házát.
- Annyira sose gyűlöltem meg férfit, hogy visszaadjam a gyémántokat.

Gábor Zsazsa leggyakrabban idézett mondása: „Nem az a fontos, hogy igaz legyen, csak beszéljenek rólam.”

Az utóbbi években egyre több nő tért vissza nagyanyáink divatjához, a fülbevalóhoz. Az ékszerészek a világ minden táján újabb és újabb fülbevaló kreációkkal versenyeztek a hölgyközönség kegyeiért. Ezek közé tartozott Enrique Cabanela³⁰⁶, a neves spanyol ékszerész is, akinek kirakataiban és üzletében olyan fülbevaló különlegességek láthatók, amelyeket máshol nemigen találni. Többek között az úgynevezett „szikrázó fülbevaló”, amely az emberi test termelte melegből merítve energiáját, időnként csillogó szikrákat bocsát ki magából. Működését legbiztosabban az garantálja, ha a viselője elpirul. Egy ilyen fülbevalót vásárolt magának Inez Coriat³⁰⁷, Madrid egyik legnépszerűbb flamenco táncosnője, aki nemrég ünnepelte harmincéves jubileumát, mivelhogy ennyi ideje topogja vérpezsdítő táncait a madridi éjszakában. Inez művésznő három nap múlva visszavitte a fülbevalót az ékszerészhez.

– Nem működik! Három nap óta még egyszer sem szikrázott!

Cabanela úr sajnálkozva tárta szét kezeit:

– Nem tehetek róla, hogy ez alatt az idő alatt önnel semmi olyan nem történt, amin el tudott volna pirulni!

A mai élet igazán nem szűkölködik szenzációkban, csak az a baj, hogy nagy részük nem derít jókedvre. Pedig ilyenek is vannak:

Chicagóban nemrég letartóztattak egy Norris Pencer³⁰⁸ nevű fiatalembert, aki az éjszaka sötétjében kizárólag férfiakat támadott meg, nem mindennapi módszerrel kényszerítve őket a náluk levő pénz átadására. Pisztolját ugyanis átható illatú parfümmel töltötte meg, és így kiáltott az útjába kerülő urakra:

– Ide a pénzt, vagy szagosra locsolom, és akkor sose győzi meg a feleségét, hogy nem a barátnőjétől jött!

A parfümös vízpisztolyra épített trükk bevált. Pencer hihetetlenül nagy összegeket zsebelt be az egyszerű kis ötletéből.

Rainer Werner Fassbinder³⁰⁹ szerint:

– Háromféle nő van: a szép, az intelligens, és a többség.

Karinthy Frigyes szerint: Egy nő mindent megér, csak az árát nem.

³⁰⁶ enríke kabanéla

³⁰⁷ inez koriá

³⁰⁸ norisz penszer

³⁰⁹ rajner verner faszbinder

Marie Clarence megállapítása: A válások egyik oka a pénz hiánya, a másik a pénz bősége.

A hajdani amerikai külügyminiszter, Kissinger megállapítása:

- Van egy olyan háború, amelyet soha, egyik fél sem nyerhet meg. Ez a nemek csatája. Ugyanis mindkét fél túlságosan sokat barátkozik az ellenséggel.

Oscar Wilde szerint: „Nincs ami jobban tönkretelhetne egy románcot, mint a nő humorérzéke.”

Oscar Wilde-ot még a halál pillanatában sem hagyta el a humorérzéke. Egy kopottas szállodai szobában hunyt el, és utolsó mondata ez volt: „Vagy ez a szörnyű tapéta, vagy én megyek el.”

Sommerset Maugham szerint: „Kellemesebb szenvedni jó anyagi körülmények között, mint szegényen.”

Ha egy diplomata azt mondja: igen, az azt jelenti: talán. Ha azt mondja talán, az azt jelenti: nem. Ha azt mondja: nem, akkor az nem diplomata.

Ha egy úrinő azt mondja: nem, az azt jelenti: talán. Ha azt mondja: talán, az azt jelenti: igen. Ha azt mondja: igen, akkor az nem úrinő.

A diplomácia annak tudománya, hogy mit és mikor ne mondjal.

Rejtő Jenő (*P. Howard*) szerint: „A kísértéstől egyféleképpen szabadulhatunk meg, ha megadjuk magunkat.” Ezzel úgy járunk, mint Oscar Wilde: Mindennek ellent tudott állni, csak a kísértésnek nem.

Oscar Wilde a gasztronómiában is jártas volt. A párolt rizsről ez volt a véleménye:

- A rizst csak akkor lehet ragadásmentesen elkészíteni, ha szemenként főzik meg.

Oscar Wilde elvárásai sem éppen az igénytelenségről árulkodnak:

- Az én ízlésem roppant egyszerű, mindenből beérem a legjobbal.

Oscar Wilde:

- Az igaz barát szemből támad.

Korunk gyorsuló tempója a nyelvre is kihat. Mint tudjuk, az idő pénz, ezért az amerikaiak úgy gyorsítják fel a beszédüket, hogy szavakat rövidítenek, ragokat elnyelnek, és minimalizálják a szókincsüket. Oscar Wilde ezt a jelenséget így fogalmazta meg: „Az angolokban és az amerikaiakban sok közös dolog van, a nyelvüket kivéve.”

A tudósok egyre intenzívebben kutatják a hosszú élet titkát. Woody Allen így vélekedik erről:

„Én nem a munkámban szeretnék tovább élni, hanem a lakásomban.”

Woody Allentől származik ez a mondás is:

„Foglalkoztat a jövő, mert a hátralevő életemet ott szeretném eltölteni.”

Ezt is Woody Allen mondta: „Alapjában véve a feleségem éretlen. Ülök a kádban, erre bejön, és elsüllyeszti a hajóimat.”

Nem kis öniróniáéről árulkodik ez a mondása: Az a klub, ahová engem felvesznek, csak vacak és igénytelen lehet.

Az elmúlásról így vélekedett:

– Én nem félek a haláltól, csak ne legyek ott.

A túlzott szakmai elkötelezettség nem mindig célravezető. Egy fáradhatatlan egészségvédőt, házi készítésű ételek fogyasztására buzdító sztárszakácsot is érhetnek pofonok az életben. Jamie Oliver gyermekei például azt kérték karácsonyra, hogy apjuk vigye el őket egy gyorsétterembe, mert végre egyszer ők is hamburgert meg sült krumplit akarnak enni, mint más normális gyerekek.

Az amerikai popdívát, Madonnát is szíven ütötte, amikor nagylányát rajtakapta, amint a szobájában titokban Beyoncé³¹⁰ lemezeit hallgatta. Az utána következő fejmosásban a legenyhébb szemrehányás is az volt, hogy „kígyót melengettem a keblemen”.

Konrad Lorenz:

– A humort nem lehet eléggé komolyan venni.

A híres amerikai színésznek, Spencer Tracy-nek nem voltak sztár allűrjei, mert ez volt az életfilozófiája: „A munkánkat mindig halálosan komolyan kell venni, önmagunkat sosem.”

Berkesi András:

– A humor az élet sója.

Hedwig Courths-Mahler³¹¹:

– A humorérzék mentőöv az élet hullámain.

Erich Kästner³¹²:

– A humor a bölcsek esernyője az élet zivatarában.

Karinthy Frigyes:

– Humorban nem ismerek tréfát.

A különféle iparágakban is számos vicc és anekdota születik, de ezeket jobbra csak a szakmabeliek értik. A németek és a svájciak legendás precizitását sokan kifigurázták, de már a japánokról is hallani vicces adomákat:

Egy amerikai cég azzal a kikötéssel rendelt tőlük finommechanika alkatrészeket, hogy ezerdarabonként nem lehet köztük háromnál több selejtes példány. A japánok eleget tettek a megrendelésnek. A szállítmányhoz mellékeltek egy kis dobozt, ezzel a kísérőlevéllel: „Meglepett a kikötésük, de a három hibás darabot is legyártottuk, és külön küldjük.”

Az UFO-kat rejtegető szigorúan titkos amerikai légibázison, az Area 51-en éjszakai riadó van: egy kisrepülőgép megsértette a légteret. Felszállnak a vadászgépek, és a földre kényszerítik a repü-

³¹⁰ bejonszi

³¹¹ hedvig kurcmáler

³¹² erih kesztner

lőt. A pilótát kirángatják a fülkéből, és a katonai rendészet beviszi a biztonsági főnökhöz. Ott gyorsan lekérik a fickó adatait a nyilvántartásból: semmi. Elkezdik vallatni. Több órányi keresztkérdés megválaszolása és a hazugságvizsgáló berendezés bevetése után elhiszik, hogy eltévedt, és véletlenül repült a tiltott bázis fölé. Ekkor végre szabadon engedik, de előtte többször megfenyegetik, hogy: „Egy szót se senkinek, mert lesitteljük!”

Másnap ugyanez a repülőgép ismét berepül az Area 51-be. Leszállás után a pilóta kiugrik a gépből, és kétségbeesetten odarohan a katonai rendőrökhöz:

- Csináljanak valamit! Menjenek oda a feleségemhez a gépben, és árulják el neki, hogy hol voltam a múlt éjszaka!

- A bácsikámnak nem volt ki mind a négy kereke. Azt állította magáról, hogy elraborták a földönkívüliek. A földönkívüliek persze tagadták az egészet...

Ez eddigi UFO-s elrablásokból levont tapasztalatok alapján tette fel valaki ezt a kérdést:

- Ha az idegenek olyan okosak, hogy utazgatnak az űrben, miért mindig a leghülyébbeket rabolják el?

A földönkívüli civilizációk meglehetősen lesújtó képet alakítottak ki rólunk. Viselkedésünkkel kapcsolatos rövid, tömör véleményük akár viccnek is tekinthető:

Két földönkívüli beszélget:

- A domináns élőlények a Föld bolygón műholdas vezérlésű fegyvert fejlesztettek ki.
- Szerinted intelligens lények lehetnek?
- Nem hinném. Saját magukra irányították.

- Mi a legbiztosabb jele annak, hogy létezik intelligens élet a Földön kívül?
- Az, hogy nem akarnak kapcsolatba lépni velünk.

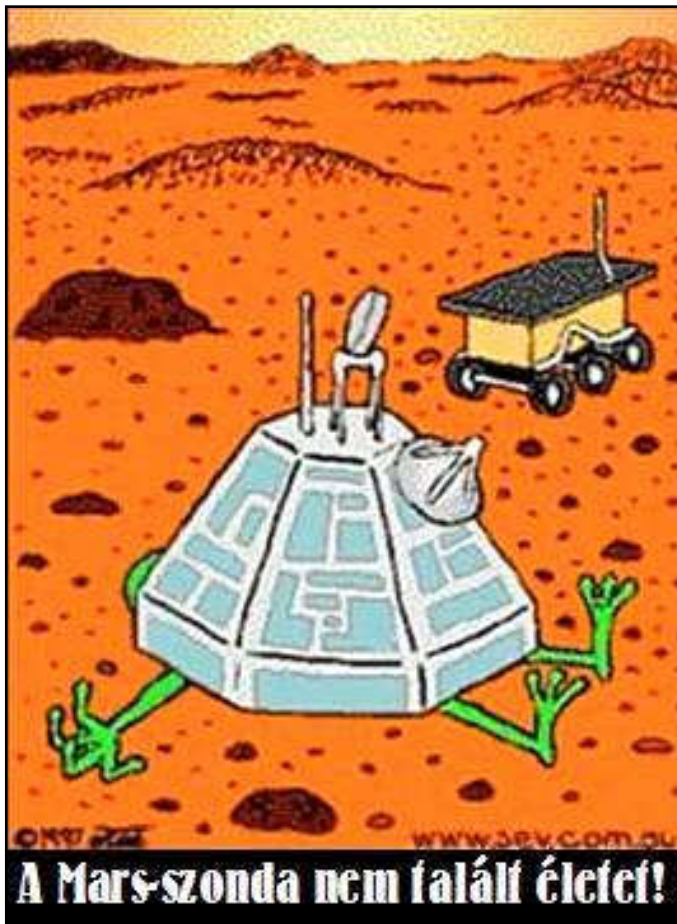

- A Földön nincs értelmes élet, én is éppen csak beugrottam.

Két bolygó találkozik az univerzumban. Az egyik meséli:

- Képzeld egy furcsa vírus van rajtam, valami Homo Sapiens.
- Á, ne aggódj. Én is megkaptam, de hamar elmúlt...

A földönkívüliek életet sem „fenéig tejföl”. Nekik is vannak problémáik, esendő emberi megnyilvánulásaik. Egy kontakt, aki a „kis szürkével” áll kapcsolatban így számolt be a magánéletükről:

- Láttam, amint egy idősebb lény a gyermekei szobájába lépve hasra esett. A gyerekek jót nevettek rajta. Más alkalommal veszekedést hallottam. Egy „kis szürke” feleség ordított a férjével. Féltékeny volt rá a földi nők miatt, mert elrabolják, és közben tapogatják őket.

A vicces jelenetek, kínos incidensek tehát magasabb fejlettségi szinten is előfordulnak, de ezeket igyekeznek takargatni előlünk.

Kabarétréfák, bohózatok

A humoros írások kiteljesedett változata a kabarétréfa. Egy jó előadó szárnyakat adhat a humor-nak. Jól tudják ezt a szerzők is, ezért előszeretettel írnak komikus jeleneteket a kabarészínpadoknak. A rádió megjelenésével ezek a jelenetek az egész ország számára elérhetővé váltak. A Rádiókabaré fő műsora a „Kabarécsütörtök” évtizedeken át szórakoztatja a nevetni vágyókat. A kiteljesedést azonban a televízió hozta meg, amely már nem csak hallhatóvá, hanem láthatóvá is tette a színészek játékát. Most már bárki részesülhet abban az élményben, amelyben a kabarészínházak közönsége. A YouTube pedig időben is feloldotta a korlátokat, mert segítségével bármikor megtekinthetők ezek a könnyed, szórakoztató bohózatok. Használjuk ki a lehetőséget, és élvezzük a legjobb jeleneteket.³¹³ (A videók megtekintésénél használjuk a **Teljes képernyő** nézetet):

Retró kabaré 1. rész:

<https://www.youtube.com/watch?v=pGtUztr3IPU>

http://videotar.mtv.hu/Videok/2012/01/01/17/Retro_kabare.aspx

1: Gálvölgyi János - Optikusnál (Kezdet: 0 perc), **2:** Markos György, Nádas György - A teremőr (Kezdet: 7 perc) **3:** Trunkó Barna: Óvszer (Kezdet: 13 perc), **4:** Öt perc szünet Badacsonyból (Kezdet: 19 perc), **5:** Markos József, Soós András - Ványadt bácsi (Kezdet: 24 perc) **6:** Heltai Jenő - Néma Levente (Kezdet: 33 perc) **7:** Kállai István - Mi kerül ezen a fotelon 7200 forintba (Kezdet: 42 perc)³¹⁴

Retró kabaré 2. rész:

<https://www.youtube.com/watch?v=o66UuVUu3T0>

http://videotar.mtv.hu/Videok/2012/02/19/18/Retro_kabare_2_resz.aspx

1: Szilágyi György - Hal a szatyorban (Kezdet: 0 perc), **2:** Fodor Imre, Verebes István - Fröccsöntött gyermeköröm (Kezdet: 3 perc) **3:** Békeffy István, Kellér Dezső - Pomócsi marad (Kezdet: 9 perc) **4:** Walter Béla - Mellékhatás (Kezdet: 22 perc), **5:** Csehov, Körmendi - Három nővér (Kezdet: 30 perc) **6:** Markos György, Nádas György - A kopasz és a főtörzsőrmester (Kezdet: 42 perc)

Retró kabaré 3. rész:

www.youtube.com/watch?v=2TpBsrem4LM&feature=related

1: Markos György - Esti mese (Kezdet: 0 perc) **2:** Hófehérke és a hét elgyötört törpe (Kezdet: 10 perc) **3:** Hofi Géza, Koós János - Megalkuvó macskák (kezdet: 26 perc), **4:** Zágon István - Az okos Hepke (Kezdet: 32 perc) **5:** Alfonzó - Mozart paródia (Kezdet: 41 perc)

Retró kabaré 4. rész:

<https://www.youtube.com/watch?v=bNzY7Dja9rk&feature=related>

1: Hofi Géza - Elég az hozzá (Kezdet: 0 perc) **2:** Alfonzó, Gera Zoltán - Sakkjátszma (Kezdet: 7 perc), **3:** Törőcsik Mari, Bodrogi Gyula - Összevesztő tárgyalás (Kezdet: 16 perc), **4:** Kern András, Gálvölgyi János, Szombathy Gyula, Székelyi József - Vonósnégyes (Kezdet: 24 perc)

³¹³ Lejátszásukhoz többnyire a Flash Player program szükséges, ami automatikusan elindul. Ha a hang nem hallható, akkor az integrált hangkártyát telepíteni kell. Ennek módja a „Szövegszerkesztési ismeretek” című könyvem II. kötetének: **A zenehallgatás feltételeinek megteremtése** című rovatában található.)

³¹⁴ Bal egérgombbal ragadjuk meg a Flash Player ablak csúszkáját, és húzzuk az adott értékre. A jelenetek szereplői a video-összeállítás végén találhatóak.

Retró kabaré 5. rész:

<https://www.youtube.com/watch?v=0BKzA40d2Rg>

1: Hofi Géza - Tiszta örültek háza (Kezdet: 0 perc), **2:** Schütz Ila, Garas Dezső, Tahi Tóth László - A földre szállt végrehajtó (Kezdet: 10 perc), **3:** Sándor György - Utcai játékok (Kezdet: 16 perc), **4:** Kazal László - Tudományos borkóstoló (Kezdet: 22 perc), **5:** Balázs Péter, Szombathy Gyula, Antal Imre, Kovács Zsuzsa - A bárányokat megfürdetik, ugye? (Kezdet: 28 perc), **6:** Markos György, Nádas György - Telefonbeszélgetés virágnyelven, avagy mit hozzak neked Bécsből (Kezdet: 43 perc)

Retró kabaré 6. rész:³¹⁵

<https://www.youtube.com/watch?v=wxLADtV8OgE> és

http://videotar.mtv.hu/Videok/2012/10/26/22/Retro_kabare_2012_oktober_26_.aspx

1: Nádas György - Érettségi (Kezdet: 0 perc), **2:** Hofi Géza: Látja? Nem látja? Na látja!... (Kezdet: 5 perc), **3:** Nagy Bandó András: Sorozás (Kezdet: 11 perc), **4:** Zágon István: Albérlet (Kezdet: 15 perc), **5:** Sándor György: Utcai játékok (Kezdet: 30 perc), **6:** Nagy Bandó András: Kocka utca (Kezdet: 35 perc), **7.** Soós András, Markos József: Lélektra (Kezdet: 43 perc)

Retró kabaré 7. rész:

<https://www.youtube.com/watch?v=u9-WFYIy9Wg> és

http://videotar.mtv.hu/Videok/2012/11/23/21/Retro_kabare_2012_november_23_.aspx

1: Romhányi József: Frédi és Béli (Kezdet: 0 perc), **2:** Markos György, Nádas György: Önjelölt (Kezdet: 10 perc), **3:** Stella Adorján: A tízes (Kezdet: 18 perc), **4:** Sándor György: Utcai játékok (Kezdet: 25 perc), **5:** Peterdi Pál: Kapcsoltam (Kezdet: 30 perc), **6.** Markos György, Nádas György, Forgács Gábor: Tiroli dal (Kezdet: 35 perc), **7.** Bednai Nándor, Deák István, Tardos Péter: Stan és Pan a televízióban (Kezdet: 37 perc),

Retró kabaré 8. rész:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2012/12/21/21/Retro_kabare_2012_december_21_.aspx

1: Markos György, Nádas György, Boncz Géza, Katona János - Mit gyártunk (Kezdet: 0 perc), **2:** Salamon Béla, Viola Mihály, Victor Gedeon, Thury Éva - A papa helyezkedik (Kezdet: 8 perc), **3:** Sándor György - Utcai játékok (Kezdet: 23 perc), **4:** Alfonzó, Ernyei Béla, Bánhidi László, Szoboszlai Sándor, Márton András, Ferencz László, Szilágyi István - Riadó a Pitypang szállóban (Kezdet: 27 perc), **5:** Körmendi János, Balázs Péter, Tahi Tóth László, Székhelyi József, Rátonyi Róbert, Máthé Erzsébet - Hotel Vörös csillag (Kezdet: 37 perc)

Retró kabaré 9. rész:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2013/01/01/13/Retro_kabare_2012_december_31_.aspx

1: Markos György, Nádas György - Szigorúan ellenőrzött vonatok (Kezdet: 0 perc), **2:** Sándor György - Utcai játékok (Kezdet: 2 perc), **3:** Szilágyi György - Mindent a vevőért (Kezdet: 7 perc),

³¹⁵ Az új retró kabaré-összeállítások még nem kerültek fel a Youtube-ra, ezért csak a Magyar Televízió archívumában tekinthetők meg. Az MTV videotár szervere azonban nem a FlashPlayer programot, hanem a Microsoft új interaktív médiaplatformját, a Silverlight-ot használja. A kiválasztott videofájl lejátszásához előbb fel kell telepíteni a **Silverlight.exe** szoftvert a **microsoft.com** honlapról. (Mentsük el a **Program Files** mappába, majd rákattintva indítsuk el.) Ez a 7 MB terjedelmű segédfájl a **Kun Elektronikus Könyvtárban** is megtalálható a **Kellékek** mappában. Cím: <http://kunlibrary.com> A Windows 7 és Windows 8 operációs rendszerek már rendelkeznek Silverlight támogatással. (A Silverlight program az Explorer böngészőre van optimalizálva. Leggyorsabban Explorer 10-el és 11-el nyílik meg.)

4: Nagy Bandó András - Vers mindegy, kinek (Kezdet: 11 perc), **5:** Kállai István - Utólagos elszámolás (Kezdet: 18 perc), **6:** Trunkó Barnabás - Mikulás (Kezdet: 24 perc), **7:** Hofi Géza - Éljen (Kezdet: 42 perc), **8:** Markos György, Nádas György - Köszöntő (Kezdet: 44 perc),

Retró kabaré 10. rész:

<https://www.youtube.com/watch?v=AOELpl8YSFs>

http://videotar.mtv.hu/Videok/2012/12/07/22/Retro_kabare_2012_december_7_.aspx/VideoClick

1: Markos György, Kiss Ernő - Helybenjáró (Kezdet: 0 perc), **2:** Salamon Béla, Gózon Gyula, Heltai Andor, Békés Itala, Balogh Erzszi, Lengyel Gizi - A motor - Lepsénynél még meg volt (Kezdet: 3 perc), **3:** Kern András, Körmendi János, Lesznek Tibor, Szemes Mari, Nyertes Zsuzsa, Császár Angéla, Pálos Zsuzsa, Balogh Erika, Pregitzer Fruzsina - Herkules bonbon (Kezdet: 20 perc)

Retró kabaré 11. rész:

<https://www.youtube.com/watch?v=sCt63linkqM> és

<http://videotar.mtv.hu/Kategoriak/Retro%20kabare.aspx>

1: Walter Béla, Majláth Mikes László - Kórházi brigád (Kezdet: 0 perc), **2:** Ihos József - Ede bácsi (Kezdet: 9 perc), **3:** Szilágyi György - Ki az okosabb (Kezdet: 16 perc) - Más szereposztásban: Üdítő, 2009. augusztus 12. – Bajor Imre: Ki az okosabb (Kezdet: 1 perc), **4:** Trunkó Barnabás - Hotel trófea (Kezdet: 25 perc), **5:** Markos György, Nádas György - Elmondom, mi van (Kezdet: 39 perc)

retrokabare blogspot hu válogatás01:

<https://www.youtube.com/watch?v=JvWfiMjr7CY&feature=youtu.be>

1: Antal Imre: Petőfi vers másképp³¹⁶ (Kezdet: 0 perc), **2:** Dolák-Sally Róbert: Egri csillagok (Kezdet: 2 perc), **3:** Bajor-Markos-Csala: Csáti Falugyűlés (Kezdet: 4 perc), **4:** Kellér Dezső: Hiánycikk (Kezdet: 14 perc), **5:** Kellér Dezső: Protekció (Kezdet: 20 perc), **6:** Markos-Nádas: Laci bácsi, a teremőr (Kezdet: 32 perc) **7:** Nagy Bandó András: Modern mesék (Kezdet: 38 perc), **7:** Sándor György: Ugye milyen ronda esős idő van! (Kezdet: 41 perc), **8:** Kabos-Balázs-Csala-Mikó: Elsősegély tanfolyam (Kezdet: 44 perc), **9:** Peterdi Pál, Antal Imre: Tücsök és Bogár (Kezdet: 52 perc), **10:** Alfonzó: Sakk (Kezdet: 58 perc)

retrokabare blogspot hu válogatás02:

<https://www.youtube.com/watch?v=9qLlJlAvJMA>

1: Balázs Péter, Kabos László, Csurka László: A jatt (Kezdet: 0 perc), **2:** Máthé Erzszi, Papp Vera, Csala Zsuzsa: A kis Bözsike (Kezdet: 7 perc), **3:** Antall Imre: Viccek (Kezdet: 15 perc), **4:** Nagy Bandó András: Az 1985-ös tél (Kezdet: 19 perc), **5:** Balázs-Körmendi: A jelszó (Kezdet: 29 perc) **6:** Féltekeny férj: Bánsági Ildikó, Sztankay István (Kezdet: 34 perc), **7:** Gálvölgyi János: Ablak paródia (Kezdet: 39 perc), **8:** Pécsi Ildikó, Gálvölgyi János, Kern András: Társbérlet (Kezdet: 44 perc), **9:** El Alamein: Rajz János, Suka Sándor, Lorán Lenke (Kezdet: 53 perc), **10:** Paródia: Kern András (Kezdet: 1 óra 3 perc), **11:** Szilágyi-Kern-Balázs: Kontra, gyerünk (Kezdet: 1 óra 9 perc), **12:** Markos-Nádas-Boncz: Három öreg a szekéren (Kezdet: 1 óra 22 perc), **12:** Nevek Show: Galla Miklós (Kezdet: 1 óra 29 perc), **13:** Sándor György: A taxis (Kezdet: 1 óra 32 perc)

³¹⁶ Petőfi Sándor: Egy gondolat bánt engemet című versének eredeti előadása (Bessenyei Ferenc):

<https://www.youtube.com/watch?v=52rccNR457Q>

retro kabare blogspot hu válogatás03:

<https://www.youtube.com/watch?v=KKvQbosUvV8>

1: Bajor Imre, Tahi Tóth László, Faragó András, Hacser Józsa: Elveszett a koffer (Kezdet: 0 perc), **2:** Antall Imre, Kibédi Ervin, Forgács Gábor, Katona János, Kósa András, Orbán Sándor, Sajgál Erika, Kökényessy Ági: A jó firmák (Kezdet: 8 perc), **3:** Bakiparádé 1990 (Kezdet: 27 perc), **4:** Galla-Dózsa: A bűn útján (Kezdet: 34 perc), **5:** Gálvölgyi: A leggyengébb láncszem paródia (Kezdet: 35 perc), **6:** Gálvölgyi: Szomszédok paródia (Kezdet: 43 perc), **7:** Kabos László, Szacsvey László, Maros Gábor, Esztergályos Cecília: Karcsi bácsi (Kezdet: 46 perc), **8:** Kabos László: Tánc paródia (Kezdet: 56 perc), **8:** Markos-Nádas: Balatoni riport (Kezdet: 59 perc), **9:** Markos-Nádas-Boncz: Kristóf Bálint balladája (Kezdet: 1 óra 10 perc), **10:** Bodrogi-Csalla: A koton (Kezdet: 1 óra 16 perc), **11:** Szombathy Gyula, Balázs Péter, Schütz Ila: A tányérok (Kezdet: 1 óra 22 perc)

Szilveszter anno – Bodrogi Gyula válogatása:

<http://videotar.mtv.hu/Kategoriak/MTV%20Retro/Szilveszter%20Anno.aspx>

Alfonzó, Kellér Dezső, Vadnai László, Latabár Kálmán, Kabos László, Kazal László, Rátonyi Róbert, Sinkovits Imre, Bodrogi Gyula, Rodolfó, Sebestyén Zoltán, Bikády György, Velencei István, Mezey Mária, Kiss Manyi, Töröcsik Mari, Gombos Kati, Sólyom Ildikó, Vass Mari:

Szilveszter 1970:

<https://www.youtube.com/watch?v=06deKqEEtr4>

Szilveszter anno - 1. rész – Lorán Lenke, Dévay Hédi - Húsvéti tojás:

<https://www.youtube.com/watch?v=L9zfhmgNuFc> (Kezdet: 6 perc)

Szilveszter anno - 1. rész – Lorán Lenke - Kapcsolom:

<https://www.youtube.com/watch?v=L9zfhmgNuFc> (Kezdet: 47 perc)

Szilveszter anno - 1. rész – Horváth Tivadar - Négy kicsi egér:

<https://www.youtube.com/watch?v=L9zfhmgNuFc> (Kezdet: 1 óra 2 perc)

Retro B.Ú.É.K. – A TV2 szilveszteri műsora 2011/2012 (1. rész):

<https://www.youtube.com/watch?v=onj6DRtJkco>

Retro B.Ú.É.K. – A TV2 szilveszteri műsora 2011/2012 (2. rész):

<https://www.youtube.com/watch?v=PMcpwful1Tc>

Üdítő, 2007. augusztus 28. – Bodrogi Gyula:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2007/08/28/22/Udito_2007_augusztus_28_.aspx

1. Mi kell a ma emberének (Kezdet: 1 perc), **2.** Az újságos (Kezdet: 7 perc), **3.** Rettegi Fridolin és Róza (Kezdet: 26 perc), **4.** Színigazgató (Kezdet: 29 perc), **5.** Fogj egy sétapálcát, és légy vidám (Kezdet: 35 perc), Színpadi komédiázás (Kezdet: 37 perc), **6.** Az óvszer (Kezdet: 41 perc), **6.** Járom az utam (Kezdet: 47 perc)

Üdítő, 2009. augusztus 12. – Bajor Imre:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2009/08/12/21/Udito_2009_augusztus_12_Bajor_Imre.aspx

Üdítő, 2009. szeptember 27. – Alfonzó:

<https://www.youtube.com/watch?v=0g2oJQO5yxo>

Üdítő, 2009. november 17. – Antal Imre:

<https://www.youtube.com/watch?v=FqNKGsMKeus>

1: Az átjárószoba (Kezdet: 0 perc), **2:** Balett Kudlik Juliával (Kezdet: 17 perc), **3:** Mikulás közvetítés (Kezdet: 20 perc), **4:** Apacstánc Kudlik Juliával (Kezdet: 38 perc), **5:** Mágus (Kezdet: 40 perc), **6:** Pomerol főpincér dala a Bál a Savoyban című operettből (Kezdet: 46 perc)

Üdítő, 2009. december 1. – Gálvölgyi János:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2009/12/01/21/Udito_2009_december_1_Galvolgyi_Janos.aspx

1: 1968. Ki Mit Tud döntőbe kerülés (Kezdet: 0 perc), **2:** Színészek parodizálása (Kezdet: 4 perc), **3:** Az optikus (Kezdet: 6 perc), **4:** Öngyilkos lesznek! (Kezdet: 13 perc) - Eredeti változat: Kabaré klasszikusok 82, **5:** Munkahelyi zaklatás (Kezdet: 19 perc), **6:** Az aranyóra (Kezdet: 27 perc), **7:** Charlie nénye (Kezdet: 35 perc), **8:** Műsorvezető paródiák (Kezdet: 39 perc), **9:** Van benne valami (Kezdet: 43 perc), **11:** Zenebutik (Kezdet: 46 perc)

Üdítő, 2010. március 5. – Máthé Erzsi:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2010/03/05/20/Udito_2010_marcus_5_Mate_Erzsi.aspx

Üdítő, 2010. április 9. – Galla Miklós:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2010/04/09/21/Udito_2010_aprilis_9_Galla_Miklos.aspx

Üdítő, 2010. április 15 – Gobbi Hilda

http://videotar.mtv.hu/Videok/2010/04/15/20/Udito_2010_aprilis_15_Gobbi_Hilda.aspx

1: Házmester (Kezdet: 1 perc), **2:** Házasságszédelő (Kezdet: 10 perc) **3:** Szomszédasszonyok (Kezdet: 29 perc), **4:** Úti beszámoló (Kezdet: 33 perc), **5:** Ki mit tud még (Kezdet: 42 perc)

Üdítő, 2010. augusztus 13. – Nagy Bandó András:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2010/04/23/21/Udito_2010_aprilis_23_Nagy_Bando_Andras.aspx és
http://videotar.mtv.hu/Videok/2010/08/13/21/Udito_2010_augusztus_13_Nagy_Bando_Andras.aspx

Üdítő, 2010. augusztus 27. – Hacsek és Sajó:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2010/08/27/23/Udito_2010_augusztus_27.aspx

Üdítő, 2010. november 11:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2010/11/11/12/Udito_2010_november_11.aspx

1: Kontra, gyertünk! (Kezdet: 1 perc), **2:** Fogat fogért (Kezdet: 15 perc) **3:** A víkend (Kezdet: 26 perc)

Üdítő, 2010. november 12:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2010/11/12/21/Udito_2010_november_12.aspx

1: A furfangos pénzbehajtó (Kezdet: 2 perc), **2:** Elvonókúra (Kezdet: 15 perc) **3:** Házasságközvetítő iroda (Kezdet: 40 perc)

Üdítő, 2010. december 10:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2010/12/10/21/Udito_2010_december_10.aspx

1: A bíróságon - Apasági kereset (Kezdet: 1 perc), **2:** A néma ember (Kezdet: 12 perc) **3:** A három testőr Pesten (Kezdet: 22 perc), **4:** Pardon, tévedtünk (Kezdet: 29 perc), **5:** Bög a tehén (Kezdet: 46 perc)

Üdítő, 2011. február 4. – Koltai Róbert:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/02/04/21/Udito_2011_februar_4.aspx és

http://videotar.mtv.hu/Videok/2009/08/26/22/Udito_2009_augusztus_26_Koltai_Robert.aspx

Üdítő, 2011. február 18. – Sándor György humoralista:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/02/18/21/Udito_2011_februar_18.aspx és

Utcai játékok - Retró kabaré 5. rész (Kezdet: 16 perc)

Üdítő, 2011. február 25. – Rejtő Jenő és Nóti Károly:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/02/25/21/Udito_2011_februar_25.aspx és

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/07/06/21/Udito_Rejto_Jeno_es_Noti_Karoly_2011.aspx

1: Békés megegyezés (Kezdet: 1 perc), **2:** Az albérlő (Kezdet: 18 perc) **3:** Az erőszakos Faragó (Kezdet: 32 perc)

Üdítő, 2011. március 4:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/03/04/23/Udito_2011_marcius_4.aspx

1: Háremőr (Kezdet: 2 perc), **2:** Nászéjszaka (Kezdet: 20 perc) **3:** Dengelengi Boldizsár (Kezdet: 36 perc)

Üdítő, 2011. március 11:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/03/11/22/Udito_2011_marcius_11.aspx

1: Házasságközvetítés (Kezdet: 1 perc), **2:** Színház (Kezdet: 26 perc) **3:** Téves telefon (Kezdet: 35 perc), **4:** A portugál (Kezdet: 40 perc) - Más szereposztásban: Nevetni kell, ennyi az egész 2011. szeptember 4. (Kezdet: 30 perc)

Üdítő, 2011. március 18:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/03/18/21/Udito_2011_marcius_18.aspx

1: Az okos feleség (Kezdet: 2 perc), **2:** Csalás (Kezdet: 11 perc) **3:** A magyar nők helyzete (Kezdet: 20 perc), **4:** Vámvizsgálat (Kezdet: 30 perc), **5:** Artista színészek (Kezdet: 37 perc), **6:** Szophoklész: Antigoné - Paródia (Kezdet: 40 perc)

Üdítő, 2011. április 1:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/04/01/21/Udito_2011_aprilis_1.aspx

1: Egy szép nap (Kezdet: 2 perc), **2:** Keménykalap (Kezdet: 22 perc), **3:** Herkules bonbon (Kezdet: 29 perc)

Üdítő, 2011. április 8. – Balázs Péter:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/04/08/21/Udito_2011_aprilis_8_Balazs_Peter.aspx

1: A marha férj (Kezdet: 2 perc), **2:** Adóbevallás (Kezdet: 16 perc), **3:** Fejjel lefelé (Kezdet: 22 perc) **4:** A jelszó (Kezdet: 42 perc)

Üdítő, 2011. április 15:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/04/15/21/Udito_2011_aprilis_15.aspx

1: Elmegyógyász (Kezdet: 0 perc), **2:** Menjen maga a pásztörbe! (Kezdet: 12 perc) **3:** Generációváltás - Bukta szakí (Kezdet: 25 perc), **4:** Brazíliai ültetvényes (Kezdet: 30 perc), **4:** A kemecsei bőrduda trió (Kezdet: 45 perc)

Üdítő, 2011. május 6:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/05/06/21/Udito_2011_majus_6.aspx

1: A csillár (Kezdet: 1 perc), **2:** Rózsa György - Kapcsoltam (Kezdet: 19 perc) **3:** Két muzsikus (Kezdet: 34 perc), **4:** Kabos László - Kabaré (Kezdet: 43 perc)

Üdítő, 2011. május 20:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/05/20/21/Udito_2011_majus_20.aspx

1: Hipnózis (Kezdet: 1 perc) - Feldolgozás: Kabaré klasszikusok 73, **2:** A Mezei (Kezdet: 18 perc), **3:** Könyvelő hivatal (Kezdet: 39 perc), **4:** Fröccsöntött gyermeköröm (Kezdet: 44 perc)

Üdítő, 2011. május 27:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/05/27/21/Udito_2011_majus_27.aspx

1: Galla Miklós: One man show 1997 (Kezdet: 0 perc) **2:** A koffer (Kezdet: 7 perc), **3:** Hotel Trófea (Kezdet: 15 perc), **4:** A három jómadár (Kezdet: 30 perc)

Üdítő, 2011. július 13. – Markos György, Nadas György Boncz Géza legjobb jelenetei:

<http://videotar.mtv.hu/?k=n%c3%aldas+gy%c3%b6rgy%20es>

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/01/14/21/Udito_2011_januar_14_Markos_Nadas_Boncz.aspx és

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/07/13/21/Udito_Markos_Gyorgy_Nadas_Gyorgy_es_Boncz.aspx

1: Három öreg a szekéren (Kezdet: 1 perc), **2:** A kopasz és a főtörzsőrmester (Kezdet: 8 perc), **3:** Önkéntes rendőr (Kezdet: 19 perc), **4:** Gyula bácsi (Kezdet: 24 perc), **4:** Laci bácsi, a teremőr (Kezdet: 30 perc), **5:** Kristóf Bálint balladája (Kezdet: 37 perc), **6:** Panoráma paródia (Kezdet: 42 perc. Jobb képminőségben lásd feljebb)

Üdítő, 2012. június 22. – Salamon Béla:<http://videotar.mtv.hu/Kategoriak/Udito.aspx><http://videotar.mtv.hu/Cimkek/u/d/udito.aspx>

1: A vonósnegyes (Kezdet: 2 perc), **2:** A tizes (Kezdet: 27 perc), **3:** A papa helyezkedik (Kezdet: 34 perc)

Hogy volt!? – Balázs Péter televíziós munkái:http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/04/16/18/Hogy_volt_Balazs_Peter_televizios_munkai.aspx

1: Két részeg (Kezdet: 50 perc), **2:** Adóbevallás (Kezdet: 1 óra 8 perc)

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. június 19:http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/06/19/21/Nevetni_kell_ennyi_az_egesz_2011_junius_19_.aspx

1. Mama, fogjál nekem békát (Kezdet: 3 perc), **2.** Ki ül az autóban (Kezdet: 16 perc), **3.** Körmenet (Kezdet: 32 perc),

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. június 26:http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/06/26/19/Nevetni_kell_ennyi_az_egesz_2011_junius_26_.aspx

1. Kérek egy jegyet (Kezdet: 1 perc), **2.** A pofon (Kezdet: 12 perc), **3.** A háziúr (Kezdet: 21 perc), **4.** Rézrúd (Kezdet: 32 perc)

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 3:http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/07/03/21/Nevetni_kell_ennyi_az_egesz_2011_julius_3_.aspx

1: Lux (Kezdet: 1 perc) **2:** Öngyilkos leszek (Kezdet: 23 perc), **3:** A szép Salamon Sára (Kezdet: 31 perc)

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 10:http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/07/10/21/Nevetni_kell_ennyi_az_egesz_2011_julius_10_.aspx

1: Ott ki beszél? (Feldolgozás - Kezdet: 1 perc) **2:** Szenesember (Kezdet: 13 perc), **3:** Piké (Kezdet: 21 perc), **4:** Világszám (Kezdet: 38 perc)

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 17:http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/07/17/21/Nevetni_kell_ennyi_az_egesz_2011_julius_17_.aspx

1: Dengelengi Boldizsár (Kezdet: 0 perc) **2:** Csodarajkó (Kezdet: 17 perc), **3:** Esküvő előtt (Kezdet: 25 perc), **4:** Almafa (Kezdet: 41 perc)

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 24:http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/07/24/19/Nevetni_kell_ennyi_az_egesz_2011_julius_24_.aspx

1: Pesti konyha (Kezdet: 1 perc) **2:** A nagy színész 19 (Kezdet: perc), **3:** Aladár (Kezdet: 26 perc), **4:** Az új inas (Kezdet: 34 perc), **5:** Vacsorameghívás (Kezdet: 40 perc)

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 31:

http://videotar.mtv.hu/Cimkek/k/a/kabare_.aspx

1. A néma ember (Kezdet: 0 perc), 2. Ördög Gyula beszédjavító iskolája (Kezdet: 13 perc), 3. Majomszabású ember (Kezdet: 22 perc), 4. Betegesen féltékeny férj (Kezdet: 29 perc), 5. Hallgatás (Kezdet: 37 perc)

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. augusztus 7:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/08/07/20/Nevetni_kell_ennyi_az_egesz_2011_augusztus_7_.aspx

1. Fogykúra (Kezdet: 1 perc), 2. A tehén (Kezdet: 8 perc), 3. Biztosíték (Kezdet: 25 perc), 3. Hor-dár (Kezdet: 39 perc)

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. augusztus 14:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/08/14/21/Nevetni_kell_ennyi_az_egesz_2011_augusztus_14_.aspx

1. Szakítás (Kezdet: 1 perc), 2. Riport a mester halálán (Kezdet: 16 perc), 3. Mexikói láz - Hitelezők (Kezdet: 26 perc), 4. Kinek megy rosszabbul (Kezdet: 38 perc)

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. augusztus 28:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2011/08/28/20/Nevetni_kell_ennyi_az_egesz_2011_augusztus_28_.aspx

1. Aranyóra (Kezdet: 2 perc), 2. Féltékeny férj (Kezdet: 20 perc), 3. Csirke-tyúk-kakas (Kezdet: 36 perc), 4. Naptár (Kezdet: 46 perc)

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. szeptember 4:

http://videotar.mtv.hu/Cimkek/a/e/_ennyi_az_egesz.aspx

1. A háremőr (Kezdet: 1 perc), 2. Úrinő zongoránál (Kezdet: 24 perc) 3. A portugál (Kezdet: 30 perc) - Más szereposztásban: Üdítő, 2011. március 11. (Kezdet: 40 perc), 4: Bözsike mindent elintéz (Kezdet: 40 perc)

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. szeptember 18:

<http://videotar.mtv.hu/Kategoriak/Nevetni%20kell.aspx>

1. Jó üzlet (Kezdet: 1 perc), 2. Kifli felügyelő - Sasszem nyomozóiroda (Kezdet: 16 perc) - Eredeti változata: A túrós felügyelő → lásd Kabaré klasszikusok 81, 3. Utcai rablás (Kezdet: 37 perc),

Pesti kabaré 1. rész:

http://videotar.mtv.hu/Videok/2012/12/19/11/Pesti_kabare_1_resz.aspx

1. Molnár Ferenc: Oh, szent művészet! (Kezdet: 6 perc), 2. Heltai Jenő, Nádor Mihály: A modell (Kezdet: 14 perc), 3. Somlyó Zoltán, Erbé Viktor: Harminc (Kezdet: 18 perc), 4. Lakatos László: Halló, te vagy az édes? (Kezdet: 20 perc), 5. Gábor Andor, Szirmai Albert: Erigy a gőzbe! (Kezdet: 27 perc) 6. Molnár Jenő: Bankalapítás (Kezdet: 31 perc), 7. Nagy Endre, Nádor Mihály: Oh, tipegő kis médik (Kezdet: 35 perc), 8. Karinthy Frigyes: Ott ki beszél (Eredeti változat - Kezdet: 44 perc), 9. Heltai Jenő, Kálmán Imre: Dal a moziról (Kezdet: 52 perc), 10. Gábor Andor: A török (Kezdet: 56 perc), 11. Gábor Andor, Nádor Mihály: Pesti ember kenyere (Kezdet 1 óra 2 perc), 12. Szép Ernő: A míder (Kezdet: 1 óra 9 perc), 13. Harsányi Zsolt, Hajdú Júlia: Azon az alapon... (Kezdet: 1 óra 21 perc)

Pesti kabaré 2. rész (1908-1928):

http://videotar.mtv.hu/Videok/2012/12/19/11/Pesti_kabare_2_resz.aspx

1. Kazal László (Kezdet: 1 perc), **2.** Kosztolányi Dezső: Ruhatárban (Kezdet: 5 perc), **3.** Karinthy Frigyes: Tegezés (Kezdet: 9 perc), **4.** Szép Ernő, Szirmai Albert: A rapport (Kezdet: 17 perc), **5.** Gábor Andor: Szokj le róla! (Kezdet: 23 perc), **6.** Gábor Andor: Mi újság (Kezdet: 26 perc), **7.** 1914 (Kezdet: 32 perc), **8.** 1916 (Kezdet: 33 perc), **9.** 1917 (Kezdet: 34 perc), **10.** Kővári Gyula: Julcsa és a rendőr (Kezdet: 40 perc), **11.** Babits Mihály: A minét - Énekel: Medgyaszay Vilma (Kezdet: 48 perc), **12.** Ady Endre Reinitz Béla: Nézz drágám kincseimre (Kezdet: 51 perc), **13.** Nagy Endre: Majd a Pekár (Kezdet: 56 perc), **13.** Hacsek és Sajó (Kezdet 1 óra 4 perc), **14.** Nagy Endre, Hetényi Heidelberg Albert: Lót (Kezdet: 1 óra 8 perc), **15.** Lőrincz Miklós: Fel a kezekkel (Kezdet: 1 óra 14 perc) → Feldolgozás: Kabaré klasszikusok 26. (Aki másnak vermet ás...)

Kabaré klasszikusok 1. - Az átjárószoba – Antall Imre, Bánfalvy Ágnes, Markos György, Faragó Vera, Nyíró Bea:

<https://www.youtube.com/watch?v=1KB4YFMKtfM>

Kabaré klasszikusok 2. - Az első Mikulás – Bodrogi Gyula, Bárdy György, Antall Imre, Székhelyi József, Tábori Nóra, Kovács Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=2WaPWuYQ7RQ>

Kabaré klasszikusok 3. - Az elsősegély tanfolyam – Balázs Péter, Mikó István, Kabos László, Csala Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=WxJXoi6cQE0>

Kabaré klasszikusok 4. - Az optikusnál – Körmendi János, Gálvölgyi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=9tMcrauY1Lw> és

Retró kabaré 1. rész: (Kezdet: 0 perc)

Kabaré klasszikusok 5. - Az aranyóra – Gálvölgyi János, Straub Dezső, Kósa András:

https://www.youtube.com/watch?v=a2S_FOWpD40 és

Üdítő, 2009. december 1. – Gálvölgyi János (Kezdet: 27 perc)

Más szereposztásban → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. augusztus 28. (Kezdet: 2 perc)

Kabaré klasszikusok 6. - Munkahelyi zaklatás (Túlóra) – Gálvölgyi János, Hernádi Judit:

<https://www.youtube.com/watch?v=6ukB4UosAV0>

Kabaré klasszikusok 7. - A tanú – Kern András, Haumann Péter, Mikó István, Kósa András, Faragó András, Schütz Ila:

<https://www.youtube.com/watch?v=aeILQJTJnUI>

Kabaré klasszikusok 8. - Szerelmi sokszög – Szombathy Gyula, Gálvölgyi János,

Udvaros Dorottya:

https://www.youtube.com/watch?v=XbzucKE_jNM

Kabaré klasszikusok 9. - A jelszó – Körmendi János, Balázs Péter:

<https://www.youtube.com/watch?v=AAKmrLgg40>

Jobb képminőségben: Üdítő, 2011. április 8. – Balázs Péter (Kezdet 42 perc)

Kabaré klasszikusok 10. - A pampák bikája – Haumann Péter, Körmendi János, Kern András, Szilágyi Tibor, Székelyi József, Szemes Mari, Tóth Enikő:

<https://www.youtube.com/watch?v=xyoaVwCS0aE>

Kabaré klasszikusok 11. - Az okos feleség – Balázs Péter, Almási Éva, Tóth Enikő:

<https://www.youtube.com/watch?v=LhbMOG2TpWY> és

Jobb képminőségben → Üdítő, 2011. március 18. (Kezdet: 2 perc.)

Kabaré klasszikusok 12. - A magyar nők helyzete – Csákányi László, Balázs Péter, Tábori Nóra, Schütz Ila:

https://www.youtube.com/watch?v=O8ka_I98Zvc

Jobb képminőségben → Üdítő, 2011. március 18. (Kezdet: 20 perc)

Kabaré klasszikusok 13. - Vámvizsgálat – Antall Imre, Körmendi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=rmzBr8JQw-0>

Jobb képminőségben → Üdítő, 2011. március 18. (Kezdet: 30 perc)

Kabaré klasszikusok 14. - Házasságközvetítés – Benedek Miklós, Mikó István, Schütz Ila, Szolnoki Tibor:

<https://www.youtube.com/watch?v=1uT6NQzE1uk> és

Üdítő, 2011. március 11. (Kezdet 2 perc)

Kabaré klasszikusok 15. - Egy szép nap – Rudolf Péter, Hirtling István, Szilágyi Tibor, Tordy Géza, Gyabronka József, Für Anikó, Györgyi Anna:

<https://www.youtube.com/watch?v=agbrRitGAYc> és

Üdítő, 2011. április 1. (Kezdet. 2 perc)

Jobb képminőségben → Apósom, a vezér:

https://www.youtube.com/watch?v=2ky_nkAg15Q

Kabaré klasszikusok 16. - Herkules bonbon – Kern András, Sztankay István, Lesznek Tibor, Tábori Nóra, Bánfalvy Ágnes, Nyertes Zsuzsa, Almási Éva, Császár Angéla:

<https://www.youtube.com/watch?v=1CetfNJI-Wc> és

Üdítő, 2011. április 1. (Kezdet. 29 perc)

Eredeti változat – Kern András, Körmendi János, Lesznek Tibor, Szemes Mari, Nyertes Zsu-

zsa, Császár Angéla, Pálos Zsuzsa, Balogh Erika, Pregitzer Fruzsina: Retró kabaré 10. rész
(Kezdet. 20 perc)

Kabaré klasszikusok 17. - A Stradivarius – Szombathy Gyula, Csákányi László, Straub Dezső, Schütz Ila:

<https://www.youtube.com/watch?v=IIAMtW-86qI>

Kabaré klasszikusok 18. - A randevú – Kovács Zsuzsa, Szombathy Gyula, Antall Imre:

<https://www.youtube.com/watch?v=ASI79Jj3gsw>

Kabaré klasszikusok 19. - A tányérok – Szombathy Gyula, Balázs Péter, Schütz Ila:

<https://www.youtube.com/watch?v=UPPpPXgeZKQ>

Jobb képminőségben → [retrokabaré.blogspot hu](https://www.retrokabaré.blogspot.hu) válogatás03 (Kezdet: 1 óra 22 perc)

Kabaré klasszikusok 21. - Sakk-matt – Körmendi János, Antall Imre, Heller Tamás, Beregi Péter, Kovács Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=CF5CUedqK04>

Kabaré klasszikusok 22. - A veszett kutya – Balázs Péter, Antall Imre, Halász László, Forgács Gábor, Kovács Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=Gih5KP2mNa4>

Kabaré klasszikusok 23. - Világszám – Antall Imre, Balázs Péter, Nyertes Zsuzsa, Csala Zsuzsa, Katona János:

<https://www.youtube.com/watch?v=BIaV2cSJhQ0>

Más szereposztásban: Balázs Péter, Tahi Tóth László, Fesztbaum Béla, Schütz Ila, Kecskés Karina → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 10. (Kezdet: 38 perc)

Kabaré klasszikusok 24. - Az okos Hepke – Antall Imre, Kállai Ferenc:

<https://www.youtube.com/watch?v=nnR0w6XsKKc> és

Retró kabaré 3. rész (Kezdet: 32 perc)

Eredeti változat → Szilveszter anno - 1. rész – Kibédi Ervin, Hlatky László - Okos Hepke:

<https://www.youtube.com/watch?v=L9zfhmgNuFc> (Kezdet: 51 perc)

Kabaré klasszikusok 25. - Az üzenet – Antall Imre, Gálvölgyi János, Nyíró Bea, Márton Viktória:

<https://www.youtube.com/watch?v=rwZjuitHEa4>

Kabaré klasszikusok 26. - Aki másnak vermet ás... – Gálvölgyi János, Benedek

Miklós, Székhelyi József, Mányai Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=xABdF9MpiL4>

Eredeti változat: Pesti kabaré 2. rész – Fel a kezekkel (Kezdet 1 óra 14 perc)

Kabaré klasszikusok 28. - Pardon, tévedtünk! – Balázs Péter, Hernádi Judit, Szombathy Gyula, Csákányi László, Tahi Tóth László:

<https://www.youtube.com/watch?v=xcvpFL2p4cA> és

Üdítő, 2010. december 10. (Kezdet: 29 perc)

Kabaré klasszikusok 29. - Az újságos – Bodrogi Gyula, Kabos László, Szuhai Balázs, Horváth Gyula, Incze József, Tóth Enikő:

<https://www.youtube.com/watch?v=9CBCgARVkJXU>

Jobb képminőségben → Üdítő, 2007. augusztus 28. – Bodrogi Gyula (Kezdet: 7 perc)

Kabaré klasszikusok 30. - Brazíliai ültetvényes – Tahi Tóth László, Balázs Péter, Fesztbaum Béla, Pindroch Csaba, Soproni Ági:

<https://www.youtube.com/watch?v=TTVIGIp9Bo0> és

Jobb képminőségben → Üdítő, 2011. április 15. (Kezdet: 30 perc)

Kabaré klasszikusok 31. - A vőlegényjelölt – Pécsi Ildikó, Bajor Imre, Szilágyi Tibor, Harsányi Gábor, Straub Dezső, Gryllus Dorka:

<https://www.youtube.com/watch?v=-3Tle9uP6y4>

Kabaré klasszikusok 32. - Fel, torreádor! – Körmendi János, Harsányi Gábor, Straub Dezső, Szombathy Gyula, Mikó István, Spitzer Gyöngyi (Soma):

<https://www.youtube.com/watch?v=Z0Jx24WNWb8>

Kabaré klasszikusok 33. - A festők – Tahi Tóth László, Beregi Péter, Szombathy Gyula, Kálloy Molnár Péter:

<https://www.youtube.com/watch?v=Iwud5tsT-IM>

Kabaré klasszikusok 34. - Big boy – Tahi Tóth László, Szombathy Gyula, Faragó András, Pécsi Ildikó:

<https://www.youtube.com/watch?v=2jCSG18vIN8>

Kabaré klasszikusok 35. - Nem iszom! – Katona János:

<https://www.youtube.com/watch?v=wKaGfQ7zxTk> és

Gyöngykavics:

<https://www.youtube.com/watch?v=ddyLXkEgfX4>

Kabaré klasszikusok 36. - Mellékhatás – Sinkovits Imre, Szombathy Gyula, Tábori

Nóra:<https://www.youtube.com/watch?v=lxPVW6HYb3A> és**Retró kabaré 2. rész (Kezdet: 22 perc)****Kabaré klasszikusok 37. - A távirat – Kabos László, Szombathy Gyula, Reviczky Gábor, Détár Enikő:**<https://www.youtube.com/watch?v=OVn0ur60DCM>**Kabaré klasszikusok 38. - A fotel – Márkus László, Almási Éva:**<https://www.youtube.com/watch?v=JwocgXTnsGo>**Kabaré klasszikusok 39. - A boxmérkőzés – Körmendi János, Antall Imre, Lukács Sándor, Növényi Norbert, Bánfalvy Ágnes, Hacser Józsa, Kökényessy Ági:**https://www.youtube.com/watch?v=6WAVrCe_aT4**Kabaré klasszikusok 40. - A kezelés – Körmendi János, Gálvölgyi János, Tahi Tóth László, Sinkó László, Tábori Nóra, Sunyovszky Szilvia:**https://www.youtube.com/watch?v=Bwj7tbTUI_8**Kabaré klasszikusok 41. - Két hét a Kékesen – Antall Imre, Koltai Róbert, Hernádi Judit:** https://www.youtube.com/watch?v=Vqll_kD9OmQ**Kabaré klasszikusok 42. - Fejjel lefelé – Balázs Péter, Kibédi Ervin, Benkóczy Zoltán, Körmendi János, Szombathy Gyula, Csala Zsuzsa, Hernádi Judit:**https://www.youtube.com/watch?v=SjNf_TvGiE0 és

Jobb képminőségben → Üdítő, 2011. április 8. – Balázs Péter (Kezdet 22 perc.)

Kabaré klasszikusok 43. - A sikkasztás – Szombathy Gyula, Reviczky Gábor, Kálloy Molnár Péter, Kállay Bori, Szendy Szilvia, Tallós Rita:<https://www.youtube.com/watch?v=Q-HBNzJ-D54>**Kabaré klasszikusok 44. - A biztosíték – Benedek Miklós, Székhelyi József, Garas Dezső, Csurka László, Schütz Ila, Tóth Enikő, Nyertes Zsuzsa:**<https://www.youtube.com/watch?v=zWvRtHZdUcM>

Más szereposztásban → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. augusztus 7. (Kezdet: 25 perc)

Kabaré klasszikusok 45. - A Csöpike (Dacia) – Bajor Imre, Tahi Tóth László, Straub Dezső, Csala Zsuzsa:<https://www.youtube.com/watch?v=W9E7EUFEKbl>

Kabaré klasszikusok 46. - Elveszett a koffer (koffer) – Bajor Imre, Tahi Tóth László, Növényi Norbert, Hacser Józsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=9ZHXNH0LxXA> és

Üdítő, 2011. május 27. (Kezdet: 7 perc)

Jobb képminőségben → [retro.kabare.blogspot hu](http://retro.kabare.blogspot.hu) válogatás03 (Kezdet: 0 perc)

Kabaré klasszikusok 47. - Hotel Trófea – Antall Imre, Kállai Ferenc, Sztankay István, Sinkó László, Csala Zsuzsa, Bánfalvy Ágnes, Mór Marianna:

<https://www.youtube.com/watch?v=Kik5e7o852o>

Jobb képminőségben → Retro kabaré 11. rész - (Kezdet: 25 perc) és

Üdítő, 2011. május 27. (Kezdet: 15 perc)

Kabaré klasszikusok 48. - Adóbevallás (Tombor Bözse) – Balázs Péter, Máthé Erzsi:

<https://www.youtube.com/watch?v=FPU2Qx3zB-U> és

Üdítő, 2010. március 5 – Máthé Erzsi (Kezdet: 18 perc) és

Üdítő, 2011. április 8. – Balázs Péter (Kezdet: 16 perc) és

Hogy volt!? – Balázs Péter televíziós munkái (Kezdet: 1 óra 8 perc)

Kabaré klasszikusok 49. - A pénztárca trükk – Szilágyi Tibor, Straub Dezső, Tahi Tóth László, Kálloy Molnár Péter, Kovács Róbert, Pécsi Ildikó:

https://www.youtube.com/watch?v=kS1KmAJmX_w

Kabaré klasszikusok 50. - Csendes szoba kiadó! – Mikó István, Csala Zsuzsa, Papp Vera:

<https://www.youtube.com/watch?v=TYXcr1Mi-z4>

Kabaré klasszikusok 51. - Hófehérke és a hét elgyötört törpe – Agárdy Gábor, Kern András, Csákányi László, Bárdy György, Csala Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=YsAK-Pud4po> és

Retró kabaré 3. rész - (Kezdet: 10 perc)

Kabaré klasszikusok 52. - Kontra, gyerünk! – Balázs Péter, Szilágyi Tibor, Kern András, Rudolf, Péter, Kósa András, Lesznek Tibor, Czigány Judit:

<https://www.youtube.com/watch?v=QiauldZg4N8> és

Üdítő, 2010. november 11. (Kezdet: 1 perc)

Kabaré klasszikusok 53. - Lux – Balázs Péter, Gálvölgyi János, Tahi Tóth László, Schütz Ila, Faragó Vera, Nyertes Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=iL4uOUzKzP8> és

Más szereposztásban → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 3. (Kezdet: 1 perc)

Kabaré klasszikusok 54. - Kis diáklány – Körmendi János, Szombathy Gyula,

Csala Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=RFE2p92MLn0>

Kabaré klasszikusok 55. - Négy lajkó Bécsben – Koltai Róbert, Szerednyei Béla, Heller Tamás, Beregi Péter, Reviczky Gábor, Komlós István:

<https://www.youtube.com/watch?v=vlBqA1-zwF4>

Kabaré klasszikusok 56. - Az árulkodó papagáj – Harsányi Gábor, Tahi Tóth László, Hernádi Judit:

<https://www.youtube.com/watch?v=d6OsaXNvGZM>

Kabaré klasszikusok 57. - Kész cirkusz – Mikó István, Szombathy Gyula, Balázs Péter: <https://www.youtube.com/watch?v=mjSK7HnSUwg>

Kabaré klasszikusok 58. - Új idegenvezető – Szombathy Gyula, Szerednyei Béla, Heller Tamás, Straub Dezső, Détár Enikő, Janza Kata:

<https://www.youtube.com/watch?v=oYWegBUEYnA>

Kabaré klasszikusok 59. - A tacsó – Balázs Péter, Szombathy Gyula, Rátonyi Róbert, Máthé Erzsi, Pap Vera, Balogh Erika:

<https://www.youtube.com/watch?v=qLTvu6hi-4I>

Kabaré klasszikusok 60. - Ciprián Mester – Csákányi László, Szombathy Gyula, Balázs Péter, Szacsvey László, Schütz Ila, Nyertes Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=hAmiaNIDGIE>

Kabaré klasszikusok 61. - Elvonókúra – Szilágyi Tibor, Csala Zsuzsa, Tábori Nóra, Kovács Zsuzsa, Bodrogi Gyula, Horváth Gyula:

<https://www.youtube.com/watch?v=kbyKIqAVr4I> és

Üdítő, 2010. november 12. (Kezdet: 15 perc)

Kabaré klasszikusok 62. - Reklámfotózás – Balázs Péter, Bajos Imre, Antall Imre, Hacser Józsa, Nyertes Zsuzsa, Kökényessy Ági:

<https://www.youtube.com/watch?v=AvdkhnU1ESU>

Kabaré klasszikusok 63. - Áll a bál – Hernádi Judit, Balázs Péter, Mikó István, Dózsa László, Kovács Zsuzsa, Tábori Nóra, Teremi Beatrix:

<https://www.youtube.com/watch?v=7lHu3-AJtds>

Kabaré klasszikusok 64. - Az óvszer – Bodrogi Gyula, Kocsis György, Hernádi Judit, Csala Zsuzsa, Faragó Vera, Nyertes Zsuzsa, Bede Fazekas Annamária:

<https://www.youtube.com/watch?v=S7bQywISiM8> és

Retró kabaré 1. rész: (Kezdet: 13 perc) és

Jobb képminőségben → Üdítő, 2007. augusztus 28. – Bodrogi Gyula (Kezdet: 41 perc.)

Kabaré klasszikusok 65. - A találmány – Balázs Péter, Szombathy Gyula, Benedek Miklós, Gálvölgyi János, Sunyovszky Szilvia:

<https://www.youtube.com/watch?v=Kz9bCiot-7k>

Kabaré klasszikusok 66. - A szerencsepatkó – Antall Imre, Bajor Imre, Kibédi Ervin, Koncz Gábor, Hernádi Judit, Faragó Vera:

<https://www.youtube.com/watch?v=VbrIwkZ2ZQA>

Kabaré klasszikusok 67. - A bankrabló – Balázs Péter, Bodrogi Gyula, Kállai Ilona, Tahy Tóth László, Tóth Enikő:

<https://www.youtube.com/watch?v=xegriFe-cEA>

Kabaré klasszikusok 68. - Egy áldott rossz ember – Kabos László, Straub Dezső, Kálloy Molnár Péter, Katona János:

https://www.youtube.com/watch?v=6HUao_sH83c

Kabaré klasszikusok 69. - A Mezei – Antall Imre, Bajor Imre, Körmendi János, Bánfalvy Ágnes, Csurka László, Faragó Vera, Hacser Józsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=XjkreXZqAz4> és

Üdítő, 2011. május 20. (Kezdet 18 perc)

Kabaré klasszikusok 70. - Érdekházasság – Bodrogi Gyula, Csákányi László, Szombathy Gyula, Máthé Erzsi, Herceg Csilla:

<https://www.youtube.com/watch?v=0gkDfPjHs88> és

Üdítő, 2010. március 5. – Máthé Erzsi (Kezdet: 4 perc)

Kabaré klasszikusok 71. - A furfangos pénzbehajtó – Antall Imre, Körmendi János, Nyíró Bea:

https://www.youtube.com/watch?v=_wVQ1q2pTvY és

Üdítő, 2010. november 12 (Kezdet: 2 perc)

Eredeti változat → Gálvölgyi János, Szombathy Gyula:

<http://indies.fm/youtube/gGibVf1vvY4>

Kabaré klasszikusok 72. - Központi ügyelet – Körmendi János, Forgács Gábor, Szombathy Gyula, Gruber Hugó:

<https://www.youtube.com/watch?v=JGLdE1AueqA>

Kabaré klasszikusok 73. - Hipnózis (Az inkasszós) – Pécsi Ildikó, Hernádi Judit, Sztankay István, Antal Imre:

<https://www.youtube.com/watch?v=cqvLZJ0iI3o> és

Üdítő, 2011. május 20. (Kezdet: 1 perc)

Kabaré klasszikusok 74. - A csillár – Bajor Imre, Antall Imre, Körmendi János, Csurka László, Kökényessy Ági:

<https://www.youtube.com/watch?v=kN7aJ-5ihtM>

Feldolgozás: Üdítő, 2011. május 6. - Tahi Tóth László, Balázs Péter, Bakai László, Széles Tamás, Nyertes Zsuzsa (Kezdet: 1 perc)

Eredeti változat (hangfelvétel) → Küldünk kabarét 2006.09.09. – Feleki Kamill, Salamon Béla, Szendrő József, Kóváry Gyula:

https://www.youtube.com/watch?v=K_P6GcnIzaI (Kezdet: 21 perc)

Kabaré klasszikusok 75. - A juhász – Balázs Péter, Szombathy Gyula, Antall Imre, Kovács Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=Vslld70daSM>

Kabaré klasszikusok 76. - Imádom Dengelengi Boldizsárt! – Gálvölgyi János, Halász László, Haumann Péter, Kern András, Schütz Ila:

<https://www.youtube.com/watch?v=G9eAnEoIWxc> és

Üdítő, 2011. március 4. (Kezdet: 36 perc)

Más szereposztásban → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 17. (Kezdet: 0 perc)

Kabaré klasszikusok 77. - A betörés – Körmendi János, Tahi Tóth László, Forgács Gábor, Pécsi Ildikó:

<https://www.youtube.com/watch?v=u76wBcRpF6A>

Kabaré klasszikusok 78. - Az erőszakos Faragó – Balogh Erika, Horváth Gyula, Gálvölgyi János, Schütz Ila, Szilágyi Tibor, Szombathy Gyula:

https://www.youtube.com/watch?v=Qcz1qOEyc_8

Jobb képminőségben → Üdítő, 2011. február 25. (Kezdet: 32 perc)

Kabaré klasszikusok 79. - A hiszékeny ember – Körmendi János, Szilágyi Tibor, Borbás Gabi:

<https://www.youtube.com/watch?v=iOyw5RcKWT0>

Kabaré klasszikusok 80. - Kölcsönlakás – Kabos László, Bodrogi Gyula, Csurka László, Kósa András, Kállai Ilona, Tábori Nóra, Csala Zsuzsa, Mányai Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=PdWF2A9IUZs>

Kabaré klasszikusok 81. - A túrós felügyelő – Kabos László, Balázs Péter, Straub Dezső, Szuhay Balázs, Csurka László, Incze József, Mányai Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=nqQo2xCAfgE>

Kabaré klasszikusok 82. - Öngyilkos leszek! – Tahi Tóth László, Szabó Gyula, Csurka László:

<https://www.youtube.com/watch?v=ffYIph2IJwI>

Más szereposztásban → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 3. (Kezdet: 23 perc)

Kabaré klasszikusok 83. - A kitüntetés – Körmendi János, Gálvölgyi János, Harsányi Gábor, Agárdy Gábor, Ráday Imre, Horváth Gyula, Schubert Éva, Hámori Ildikó:

<https://www.youtube.com/watch?v=2SrH5ey4v6Q>

Kabaré klasszikusok 84. - Vonósnégyes – Kern András, Gálvölgyi János, Székhelyi József, Szombathy Gyula, Buss Gyula, Csurka László, Mányai Zsuzsa, Tóth Enikő, Nyertes Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=p1oqiloRVyA> és

Retró kabaré 4. rész (Kezdet: 24 perc)

Eredeti változat:

Üdítő, 2012. június 22. (Kezdet: 2 perc) – Salamon Béla Salamon Béla, Bilcsi Tivadar, Thury Éva, Viktor Gedeon, Viola Mihály

Kabaré klasszikusok 85. - Tökéletes házasság – Balázs Péter, Harsányi Gábor, Körmendi János, Csákányi László, Straub Dezső, Máthé Erzszi, Hámori Ildikó, Csala Zsuzsa, Kállai Ilona:

<https://www.youtube.com/watch?v=GIZZwDOFgnQ>

Kabaré klasszikusok 86. - Zimberi-zombori szépasszony – Bodrogi Gyula, Schütz Ila, Szombathy Gyula, Tóth Enikő:

https://www.youtube.com/watch?v=fX6B4g_hSzk

Kabaré klasszikusok 87. - Az új zongorakísérő – Körmendi János, Tahi Tóth László, Hacser Józsa, Xantus Barbara, Nyertes Zsuzsa:

https://www.youtube.com/watch?v=S_YHvZnciqU

Kabaré klasszikusok 88. - Kutyakomédia – Csala Zsuzsa, Kabos László, Agárdy Gábor, Harsányi Gábor, Szombathy Gyula, Balázs Péter, Horváth Gyula, Halász László, Rátonyi Hajnal:

<https://www.youtube.com/watch?v=y9t8v-4UU44>

Mikroszkóp színpad – Sas Kabaré Lexikon 2011.02.26.

<https://www.youtube.com/watch?v=a06u3j0EofY>

1: Sas József - Anekdota Rózsahegyi Kálmánról (Kezdet: 1 perc), **2:** Beregi Péter, Heller Tamás, Karsai István - Szauna (Kezdet: 3 perc), **3.** Körmendy János, Csala Zsuzsa - Filmmúzeumban (Kezdet: 8 perc), **4.** Defekt Duó (Kezdet: 15 perc) **5.** Aradi Tibor - Közúti ellenőrzés (Kezdet: 22 perc), **6.** Defekt Duó (Kezdet: 26 perc), **7.** Böröczky József, Baranyi László - Öngyilkos rendőrök, (Kezdet: 30 perc), **6.** Sass József nótázik (Kezdet: 35 perc), **7.** Heller Tamás, Gelecsényi Sára - Fodrásznál (Kezdet: 39 perc), **7.** Sass József, Beregi Péter - Hacsek és Sajó (Kezdet: 43 perc), **8.** Sass József konferál (Kezdet: 50 perc), **9.** Szántó Szandra, Kokas Piroska - Politikus komputer (Kezdet: 54 perc), **9.** Beregi Péter, Heller Tamás, Karsai István, Lorán Lenke, Gelecsényi Sára - Jártál-e már, Ukrajnába tán? (Kezdet: 58 perc), **10.** Böröczky József, Aradi Tibor, Varga Ferenc József - Bíróságon (Kezdet: 1 óra 2 perc) **11.** Beregi Péter, Heller Tamás - Indián - Pápua puapó (Kezdet: 1 óra 3 perc), **12.** Varga Ferenc József parodizál (Kezdet: 1 óra 8 perc), **13.** Böröczky József, Karsai István - Jegypénztár (Kezdet: 1 óra 11 perc) **14.** Heller Tamás, Baranyi László, Szántó Szandra - Kórházban (Kezdet: 1 óra 13 perc), **15.** Aradi Tibor, Varga Ferenc József, Szántó Szandra, Kokas Piroska - Vokál (Kezdet: 1 óra 17 perc), **16.** Aradi Tibor, Böröczky József, Baranyi László - Kínai piacon (Kezdet: 1 óra 19 perc), **17.** Karsai István, Baranyi László, Csala Zsuzsa - 50 éves házassági évforduló (Kezdet: 1 óra 22 perc), **18.** Defekt Duó (Kezdet: 1 óra 26 perc), **19.** Sass József, Beregi Péter - Hacsek és Sajó (Kezdet: 1 óra 27 perc), **20.** Mikroszkóp társulata - Búcsú az óévtől (Kezdet: 1 óra 30 perc)

Sas Kabaré - Lenin:

<https://www.youtube.com/watch?v=-RAyu2Dmb0c>

Sas Kabaré - 1999 – Lehallgatás - Heller Tamás, Halász László (Kezdet: 12 perc) – Amerikai katona - Heller Tamás, Böröczky József (Kezdet: 14 perc)

https://www.youtube.com/watch?v=WnP_1HRa_Nw

Sas Kabaré - Brókerek:

<https://www.youtube.com/watch?v=HjNgjIloFEk>

Sas Kabaré - 2011.12.31. – Sikasztás (Kezdet: 29 perc) - Államadósság törlesztése (Kezdet: 35 perc):

https://www.youtube.com/watch?v=QZPp_xoIDYo

"Megszavaztuk" a Mikroszkóp Színpadról 1988 - 1. rész – Sas József, Heller Tamás, Halász László:

<https://www.youtube.com/watch?v=3mrw1ZnlJfQ>

"Megszavaztuk" a Mikroszkóp Színpadról 1988 - 2. rész – Sas József, Markos György, Nadas György, Sinkovics Imre, Balázs Péter, Esztergályos Cecília, Veregyházi asszonykórus:

<https://www.youtube.com/watch?v=Vy8c4xoVxog>

"Megszavaztuk" a Mikroszkóp Színpadról 1988 - 3. rész – Sas József, Körmendi János, Király Zoltán:

https://www.youtube.com/watch?v=YKtN_0HC10U

Mikroszkóp színpad – Sas kabaré 2012.02.18. A part 2 of 4:

<https://www.youtube.com/watch?v=hbYx0D2P0Ds>

Mikroszkóp színpad – Sas kabaré – Két roma (cigány):

<https://www.youtube.com/watch?v=qo0s2rGcTnw> és

<https://www.youtube.com/watch?v=no9qCCYQcvE>

Mikroszkóp színpad – Kórházi diszpécser szolgálat - Beregi Péter, Aradi Tibor:

<https://www.youtube.com/watch?v=FEq5-ID2aBY>

Mikroszkóp színpad – A kínai piacon:

<https://www.youtube.com/watch?v=oH0DCbF4pk8>

Mikroszkóp színpad – Polgári Kisebbségi Osztály:

https://www.youtube.com/watch?v=B0enP4IbL_E

Mikroszkóp színpad – Apa és fia beszélgetnek:

<https://www.youtube.com/watch?v=EHp8odDtcoY>

Mikroszkóp színpad – Hírek - Varga Ferenc József:

<https://www.youtube.com/watch?v=WiRWo-aXqBE>

Mikroszkóp színpad – Házaseset - Lorán Lenke, Baranyi László:

https://www.youtube.com/watch?v=2_MJAV0VM6A

Mikroszkóp színpad – Tanárverés:

<https://www.youtube.com/watch?v=GTrk2Y6aFF8>

Mikroszkóp színpad – 50 éves házassági évforduló:

<https://www.youtube.com/watch?v=JLY-sIq03dE>

Más változatban: Sas Kabaré Lexikon 2011.02.26. (Kezdet: 1 óra 22 perc)

Mikroszkóp színpad – Sas kabaré – A piacon:

<https://www.youtube.com/watch?v=aICGOKsYV1c&feature=related>

Mikroszkóp színpad – Sas kabaré - Nyugdijas imája:

www.youtube.com/watch?v=1Ri8hKXvB2s&feature=relmfu

Mikroszkóp színpad – Sas kabaré - Totya beíratás:

<https://www.youtube.com/watch?v=6186q7enbjY>

Mikroszkóp színpad – Sas kabaré – Fedél nélkül (Magyar feltalálók a nagyvilágban):

<https://www.youtube.com/watch?v=CZ8Dn0B473w> és

<https://www.youtube.com/watch?v=7jFRZSLhAZU&feature=related>

Mikroszkóp színpad – Sas József – Nobel-díjasok nyugdijas tanára:

<https://www.youtube.com/watch?v=RM3Oqx9LKnu>

Mikroszkóp színpad – Többnyelvű rendőr – Böröczky József:

https://www.youtube.com/watch?v=tEcPzx_c3zo&feature=related

Mikroszkóp színpad – Forma-1 közvetítése – Böröczky József:

<https://www.youtube.com/watch?v=Z0zxzRKtRWg&feature=related>

Mikroszkóp színpad – Dadogós vicc (Mimike) – Böröczky József:

https://www.youtube.com/watch?v=GoiL4_HD4U és

<https://www.youtube.com/watch?v=HShgi1zfxJ0&feature=related>

Mennyibe kerül egy gyerek – Sas József:

<https://www.youtube.com/watch?v=ntGGDBTIkT4>

Magyar árut vegyen! – Sass József, Beregi Péter:

<https://www.youtube.com/watch?v=mYzn0euKRho>

A párbaj – Böröczky József, Karsai István, Bösze Péter:

<https://www.youtube.com/watch?v=mYzn0euKRho> (Kezdet: 0 perc)

Borkommandó, EU disznó - Sass József, Heller Tamás:

<https://www.youtube.com/watch?v=W3guZKifg9g>

Mac Patika - Straub Dezső, Kokas Piroska:<https://www.youtube.com/watch?v=AoLI7o2DqvY>**Telefonszex – bohózat:**https://www.youtube.com/watch?v=xXkJ_JnuOu4**Defekt Duó – Kabaré:**https://www.youtube.com/watch?v=GddSS3b_3HQ**Rádiókabaré – Bankautomata:**<https://www.youtube.com/watch?v=S8MY4GhJC0g>**Kellér Dezső konferansza:**https://www.youtube.com/watch?v=ZqEv7hq_ICw**Kellér Dezső - Születésnap – Kellér Dezső, Antal Imre, Alfonzó:**<https://www.youtube.com/watch?v=DLcKeyMuQoE>**Kellér Dezső – Párizsi úti beszámoló:**<https://www.youtube.com/watch?v=7mAZfU96XxM>**Kellér Dezső – Hiánycikk:**<https://www.youtube.com/watch?v=Em44ne2PvPA>**Kellér Dezső, Kiss Manyi – A WC-s néni:**<https://www.youtube.com/watch?v=Y7J6URbeZWM>**Hacsek és Sajó – Kibédi Ervin, Hlatky László:**<https://www.youtube.com/watch?v=b790WEfED0M>**Hacsek és Sajó – Séta a Lenin körúton - Kern András, Verebes István:**<https://www.youtube.com/watch?v=pdof5A6NfCQ>**Hacsek és Sajó – Hacsek az idegenvezető - Benedek Miklós, Szacsvay László:**<https://www.youtube.com/watch?v=DD9Y-np0j-0>**Latabár Kálmán – Szenesember:**<http://sopron.network.hu/video/kabare-es-egyeb-zenei-eloadok-vicek-humoros-dalai-latabar-k>

[almana szenesember](#) (Rövidített változat)

<http://www.mommo.hu/media/Szenesember - Latabar Kalman - 21> (2/1 rész)

<http://www.mommo.hu/media/Szenesember - Latabar Kalman - 22> (2/2 rész)

Feldolgozás – Schütz Ila és Harsányi Gábor:

<https://www.youtube.com/watch?v=-Ac8AueNvig> és

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 10. (Kezdet: 13 perc)

Kern András: Sellei Baba és Szeiler Ilona (Kincsestár) – Kern András - Verebes István: Nekem ezek mesélhetnek:

<http://www.videohirek.hu/kern+andrás+sellei+baba+és+szeiler+ilona+kincsestár.html> (Kezdet: 215 perc)

Meg ne írja, szerkesztő úr – Szombathy Gyula, Töreki Zsuzsa, Csonka Endre, Szacsvay László, Kern András, Benedek Miklós, Schütz Ila:

<https://www.youtube.com/watch?v=uJYFouWgxKs>

Protekción – Bozsó József, Antal Imre, Csala Zsuzsa, Bodrogi Gyula, Tahi Tóth László, Bajor Imre, Balázs Péter:

<https://www.youtube.com/watch?v=uwSOsW1GN24>

Micsoda pályázó! – Horváth Tivadar, Körmendi János, Halász László:

<https://www.youtube.com/watch?v=-qTiHlMebtw>

Feldolgozás: Üdítő, 2011. február 4. (Kezdet: 1 perc)

Négyes lakáscsere – Körmendi János, Kabos László, Tábori Nóra, Tordy Géza, Voith Ági, Inke László, Schubert Éva, Máthé Erzs, Bodrogi Gyula, Gyukár Tibor:

<https://www.youtube.com/watch?v=w36vgbFHch8>

Barátnő vagy titkárnő – Kern András, Haumann Péter, Gobbi Hilda, Bánsági Ildikó:

<https://www.youtube.com/watch?v=J6AVidOBtdE> (Rövidített változat)

Eredeti változat → Hullám Izabella

<https://www.youtube.com/watch?v=JRRAtVmVfu0> és

http://videotar.mtv.hu/Videok/2012/12/29/19/Hullam_Izabella.aspx

Az albérlő – Rátonyi Róbert, Mikó István, Faragó Vera, Détár Enikő, Balogh Erika:

<https://www.youtube.com/watch?v=Kf0pVS8QEps>

Jobb képminőségben → Üdítő, 2011. február 25. - Rejtő Jenő és Nóti Károly (Kezdet: 18 perc)

Hordár – Tahi Tóth László, Kerekes József, Hámori Eszter:

<https://www.youtube.com/watch?v=IPZ-vNoUe64> és
Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. augusztus 7. (Kezdet: 39 perc)

Bikaviadal – Márkus László, Körmendi János, Tordy Géza, Schütz Ila, Tóth Enikő: <https://www.youtube.com/watch?v=QxNp9N5uAiE>

Az ártatlan gyilkos – Körmendi János, Szilágyi Tibor, Tábori Nóra, Pécsi Ildikó, Böröndi Tamás:
<http://www.mediaklikk.hu/musor/onok-kertek/> (Önök kérték – 2014. augusztus 24 - Kezdet: 42 perc)

A nászéjszaka – Szilágyi Tibor, Schütz Ila, Mikó István:
<https://www.youtube.com/watch?v=1Q4aNzO83R0>
Jobb képminőségben → Üdítő, 2011. március 4. (Kezdet 20 perc.)

Nászutasok – Gálvölgyi János, Tóth Enikő, Nyíró Bea, Szombati Gyula:
<https://www.youtube.com/watch?v=dVc4ETV9Pvg>

A víkend – Kern András, Bodrogi Gyula, Körmendi János, Bánsági Ildikó, Tóth Enikő, Szemes Mari:
<https://www.youtube.com/watch?v=1VL4fsQs2eQ> 2/1 rész
<https://www.youtube.com/watch?v=D6aVyiW6ON8> 2/2 rész és
Üdítő, 2010. november 11. (Teljes - Kezdet 26 perc)

A háremőr – Bánsági Ildikó, Benedek Miklós, Mikó István, Haumann Péter, Kern András, Buss Gyula, Tóth Enikő:
<https://www.youtube.com/watch?v=wh8JH9jxJ54>
Jobb képminőségben → Üdítő, 2011. március 4. (Kezdet 2 perc)
Más szereposztásban → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. szeptember 4. (Kezdet 1 perc)

Táncoló nagyvilág (Jó képminőséggel) – Antal Imre, Kudlik Júlia:
https://www.youtube.com/watch?v=gfHpk_cf0nQ

Üvegestánc – Antall Imre, Kudlik Júlia:
<https://www.youtube.com/watch?v=Oi9ph4itals>

Tiroli tánc – Antal Imre, Kudlik Júlia:
<https://www.youtube.com/watch?v=tLj3x7Y7Xtk>

Rómeó és Júlia – Antal Imre, Pécsi Ildikó:
<https://www.youtube.com/watch?v=MUIymCQi5YA> és

<https://www.youtube.com/watch?v=ZNBQKP84Csw>

Vidékiek Budapesten – Tábori Nóra, Bodrogi Gyula, Szerednyei Béla:

<https://www.youtube.com/watch?v=XVF2BVOOhmM>

Nem készült tanár úr 1935. – Magyar Attila, Fesztbaum Béla, Bakai László:

<https://www.youtube.com/watch?v=8DgEVfXEKRs>

Egy pedáns asszony – Bodrogi Gyula, Aradi Tibor:

<https://www.youtube.com/watch?v=xlty9qWuELQ>

Hazugságvizsgáló gép – Galla Miklós:

<https://www.youtube.com/watch?v=X0yVvfIvRYI> és

Üdítő, 2010. április 9. (Kezdet: 12 perc)

Galla Miklós – One man show 1997:

https://www.youtube.com/watch?v=kUeCxmWQm_o és

Üdítő, 2010. április 9. (Kezdet: 1 perc)

Holló Színház – Csúcsforma - szilveszteri műsora (1997):

<https://www.youtube.com/watch?v=GyHhxHaFYgc>

Favágók – Mikó István, Tahi Tóth László, Szilágyi Tibor, Csákányi László, Verebély Iván, Gera Zoltán:

<https://www.youtube.com/watch?v=T5ntvyKEz0U>

Elvált szülők gyerekei – Csákányi László, Cserhalmi György:

<https://www.youtube.com/watch?v=yzMWtkv3LQY>

A kezes – Benkő Gyula, Horváth Gyula:

<https://www.youtube.com/watch?v=Ro4iqF4amo4>

Holdkomp – Mikó István, Balázs Péter:

<https://www.youtube.com/watch?v=C61wuutpIMw>

A gomba – Gálvölgyi János, Harsányi Gábor, Moór Marianna:

<https://www.youtube.com/watch?v=EUAY6B9OET0>

Jelenetek egy házasságból – Gálvölgyi János, Bede Fazekes Annamária:

https://www.youtube.com/watch?v=_hBz9kG96uc

Vacsoracsata - bohózat – Gálvölgyi János, Hernádi Judit:

<https://www.youtube.com/watch?v=f2WS6XRf7bQ>

Szindbád az étteremben (bohózat) – Hernádi Judit, Kern András, Nádas György (Latinovits Zoltánt parodizálja a Szindbád című filmből):

<https://www.youtube.com/watch?v=8PXP4jc1QjQ>

Eredeti változat: Részlet a Szindbád című filmből:

https://www.youtube.com/watch?v=TnEn-P7z_3Y

Mama, fogjál nekem békát – Körmendi János, Balázs Péter és Beregi Péter:

<https://www.youtube.com/watch?v=4CRah1VdIe0>

Feldolgozás → Üdítő, 2009. augusztus 12. – Bajor Imre (Kezdet 18 perc) és

Más szereposztásban → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. június 19. (Kezdet: 3 perc)

A jelszó – Balázs Péter, Körmendi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=ma34wIw4LXs>

Tracsmenyecskék – Tábori Nóra, Máthé Erzsi:

<https://www.youtube.com/watch?v=GXBjNrtYOCc>

Juliska Mariska – Máthé Erzsi, Tábori Nóra:

<https://www.youtube.com/watch?v=hKKAVe11xGg&feature=related>

Csáti falugyűlés – Ihos József (Kató néni), Bajor Imre, Markós György, Szilágyi Tibor, Usztics Mátyás:

<https://www.youtube.com/watch?v=5aThowcKJ3w> és

Jobb képminőségben → Üdítő, 2009. augusztus 12. – Bajor Imre (Kezdet 14 perc.)

A repülő anyóka – Kiss Manyi, Lőte Attila:

<https://www.youtube.com/watch?v=nSbgkCci4uE>

Viagra – Bajor Imre, Csala Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=0LqsMsj871A>

Egy kis félreértés – Gálvölgyi János, Rátonyi Róbert:

<https://www.youtube.com/watch?v=CrEw4pQ-7Kg> (1. rész)

<https://www.youtube.com/watch?v=3ZBx0jdlj2E> (2. rész)

Építő kritika – Hernádi Judit, Sztankay István:

<https://www.youtube.com/watch?v=k29q0xNIwd0>

Mondd el te – Hernádi Judit, Balázs Péter, Mikó Istvánt:

https://www.youtube.com/watch?v=oQCeKEW_Kts

A halk szavú asszony – Csala Zsuzsa, Papp Vera, Csákányi László, Mikó István:

<https://www.youtube.com/watch?v=7lxPRk-iQCc>

A fogorvosnál – Bodrogi Gyula, Faragó András:

<https://www.youtube.com/watch?v=Evd1XeNDGXc>

A szeleburdi család – Hernádi Judit, Gálvölgyi János, Hacser Józsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=9hWxahRwn5g>

Interjú Spack Dezsővel / Spack Dezső és a gyapjaslepke – Hernádi Judit, Gálvölgyi János:

https://www.youtube.com/watch?v=0eYIBxQ8w_0 (Kezdet: 15 perc)

Bözsike mindent elintéz – Eszenyi Enikő, Bakó Márta:

<https://www.youtube.com/watch?v=4KhED1M-F1I> és

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. szeptember 4. (Kezdet: 40 perc)

Ugyanez más szereposztásban → A kis Bözsike: retrokabare.blogspot.hu válogatás02 (Kezdet: 7 perc)

Kérek egy jegyet – Balázs Péter és Tahi Tóth László:

<https://www.youtube.com/watch?v=fZG6IEji-gg>

Jobb képminőségben → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. június 26. (Kezdet: 1 perc)

A házasságközvetítő – Sztankay István, Schütz Ila, Körmendi János, Pálos Zsuzsa, Rák Kati: https://www.youtube.com/watch?v=3finT_5NXZk

A rézrúd – Balázs Péter, Szombathy Gyula, Schütz Ila:

<https://www.youtube.com/watch?v=NU4-ZtWwrn8>

Csuberda, a bigámista – Körmendi János, Szilágyi Tibor, Tábori Nóra:

<https://www.youtube.com/watch?v=6LKf6EBvOcA>

Nekem gyanús a feleségem – Bakai László:

<https://www.youtube.com/watch?v=1tR3tyCmS-8&NR=1>

A marha férj – Balázs Péter, Széles Tamás, Pápai Erika:

<https://www.youtube.com/watch?v=o6zJ4zQXLU0> és

Jobb képminőségben → Üdítő, 2011. április 8. – Balázs Péter (Kezdet 2 perc.)

Az öregúr – Balázs Péter, Balogh Erika, Miklósi György, Forgács Gábor:

<http://www.dunatv.hu/musor/videotar?vid=765034&pid=1019339> (A műsor végén található)³¹⁷

Vasmenyegző – Körmendi János, Gera Zoltán, Benkóczy Zoltán, Hunyadkürty István, Tábori Nóra, Bencze Ilona:

<https://www.youtube.com/watch?v=ePnOZccILOk>

Úrinő zongoránál – Mikó István, Almási Éva, Mányai Zsuzsa, Balogh Erika:

<https://www.youtube.com/watch?v=y4EI3oOPrMQ>

Más szereposztásban → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. szeptember 4. (Kezdet: 24 perc)

A madam és a lányok – Mezei Mária, Felföldi Anikó, Velencey István:

<https://www.youtube.com/watch?v=KLI-OoE7O4E>

Elvonókúra – Kern András, Schütz Ila, Pálos Zsuzsa, Balogh Erika:

<https://www.youtube.com/watch?v=Pt8l0k1Hn58&list=PL7575DFAF5D319572&index=14>

Agárdy Gábor – A vén piás:

<https://www.youtube.com/watch?v=m9hinwydoe8>

Megkérem a kezét – Straub Dezső, Pécsi Ildikó:

<https://www.youtube.com/watch?v=uKf5qTDVdTE>

A három testőr – Kern András, Körmendi János, Haumann Péter, Bodrogi Gyula, Nyíró Bea:

https://www.youtube.com/watch?v=RHZS_16ziR8 és

Üdítő, 2010. december 10. (Kezdet: 22 perc)

³¹⁷ Duna Televízió – Önök kérték, 2013. február 10.

A Duna Televízió szervere nem a FlashPlayer programot, hanem a **Windows Media Player**-t használja. A kiválasztott videofájl lejátszásához előbb fel kell telepíteni a megnyitásához szükséges plug-int. (Ha engedélyezzük a webhelyek számára a plug-inek használatát, és a böngésző egy plug-in hiányát észleli egy adott oldalon, akkor felajánlja a telepítését.) Az Explorer böngésző már rendelkezik Media Player támogatással. A Windows 7 és 8 operációs rendszerek Explorer 10 és 11 böngészői akadálytalanul és gyorsan megnyitják bármelyik médiaplatformot. Ezért videózás esetén érdemes visszatérni a Windows saját böngészőjéhez.

A hallgatás – Bodrogi Gyula, Magyar Attila, Aradi Tibor, Elek Ferenc:

https://www.youtube.com/watch?v=CukqC7kQ_RA

Feldolgozás: Balázs Péter, Tahi Tóth László, Kerekes József, Fesztbaum Béla

<https://www.youtube.com/watch?v=N7d1MM2suMM> és

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 31. (Kezdet: 37 perc)

Békés megegyezés – Schütz Ila, Kern András, Mikó István:

<https://www.youtube.com/watch?v=pDr06md7Z5Q>

Jobb képminőségben → Üdítő, 2011. február 25. (Kezdet: 1 perc)

A biztosíték – Tahi Tóth László, Lukács Sándor, Balázs Péter, Kovács Zsuzsa, Fesztbaum Béla, Kecskés Karina:

https://www.youtube.com/watch?v=XP9YOOqn_v5o és

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. augusztus 7. (Kezdet: 25 perc)

Ugyanez más szereposztásban: Kabaré klasszikusok 44.

Téves telefon – Gálvölgyi János, Balázs Péter, Szolnoki Tibor, Piros Ildikó:

<https://www.youtube.com/watch?v=-cp1OJqbd-s> és

Üdítő, 2011. március 11. (Kezdet: 35 perc)

Fogat fogért - bohózat – Gálvölgyi János, Koncz Gábor, Hernádi Judit:

<https://www.youtube.com/watch?v=DTFkRQqn7MQ> és

Üdítő, 2010. november 11. (Kezdet: 15 perc)

A néma ember – Szilágyi Tibor, Balázs Péter, Szombathy Gyula, Horváth Gyula:

<https://www.youtube.com/watch?v=4xLYkVLJqJo>

Jobb képminőségben: Üdítő, 2010. december 10. (Kezdet: 12 perc)

Más szereposztásban → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 31. (Kezdet: 0 perc)

Színház – Bánsági Ildikó, Szilágyi Tibor:

https://www.youtube.com/watch?v=DhUj_v5ZZMs és

Üdítő, 2011. március 11. (Kezdet: 26 perc)

Rövidzárlat – Esztergályos Cecília, Szombati Gyula:

<https://www.youtube.com/watch?v=Zu6DCpqbqU>

Mese az őrangyalról – Nyertes Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=wWQAS9X06eE>

(Keresem az Esztergályos Cecília által előadott változatot.)

Sztriptíz magyar módra – Nyertes Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=wWQAS9X06eE> (Kezdet: 5 perc)

Nemzetközi in flagranti – Alfonzó, Pécsi Ildikó, Forgács Gábor, Papadimitriu Athina, Rák Kati, Bakó Márta, Romhányi Rudolf:

<https://www.youtube.com/watch?v=9nU83BUmNhA>

Eszti néni – Gálvölgyi János, Szacsvey László, Berényi Ottó, Kovács Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=OMeMCcMWxF8>

A tehén – Lukács Sándor, Balázs Péter, Harsányi Gábor, Fesztbaum Béla, Hajdú István, Rák Kati, Xantus Barbara:

<https://www.youtube.com/watch?v=zak-4uM6Xe0>

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. augusztus 7. (Kezdet: 8 perc)

Szarvasbika – Kazal László, Greguss Zoltán, Kósa András:

<https://www.youtube.com/watch?v=yFzX0CMTbnQ> 2/1 rész

<https://www.youtube.com/watch?v=KH8FnHP2180> 2/2 rész

A telefonfülke – Greguss Zoltán és Balázs Péter:

<https://www.youtube.com/watch?v=a1dvArvp8-Q>

Elhanyagolt feleség – Psota Irén, Márkus László, Zenthe Ferenc:

https://www.youtube.com/watch?v=EbgLnLC_R6Q

Feldolgozás → A portugál: Üdítő, 2011. március 11. (Kezdet: 40 perc)

Más szereposztásban → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. szeptember 4. (Kezdet: 30 perc)

Az okmány – Psota Irén, Kibédi Ervin:

<https://www.youtube.com/watch?v=JakWZqFRJfs> (Kezdet: 2 perc)

Menjen maga a pásztörbe! – Balázs Péterrel, Gálvölgyi János, Tahi Tóth László, Schütz Ila, Faragó Vera, Nyertes Zsuzsa:

<http://video.xfree.hu/?n=cipelloj07f82f2c9a8cdf442fa9ce88ee8b3cb5&vcim=Menjen%20maga%20a%20p%E1sz%F5rbe!%201.%20r%E9sz#videoloc> (1. rész)

<https://www.youtube.com/watch?v=DQR2IER9e2Y> (2. rész) és

Jobb hang- és képminőségben → Üdítő, 2011. április 15. (Kezdet: 12 perc)

Csirágné, Karakánné – Schütz Ila, Szemes Mari:

<https://www.youtube.com/watch?v=IGmPqAFjTr8>

Az utolsó szó – Schütz Ila, Takács Katalin:

<https://www.youtube.com/watch?v=DzSBSB9Q7Ak>

A vegetáriánus feleség – Udvaros Dorottya, Szacsvay László:

<https://www.youtube.com/watch?v=HXs4BvAbIdU>

Reformétkezés – Tahi Tóth László, Balázs Péter, Kósa András, Kocsis György, Faragó Vera:

<https://www.youtube.com/watch?v=w3cD77P1k4s>

A távszerelő – Kern András, Gálvölgyi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=y5mBojP2KHI>

A virágárus – Gálvölgyi János, Körmendi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=S95PPwL7Qi4>

Talált pénz (A horgász) – Hernádi Judit, Gálvölgyi János, Forgács Gábor, Hunyadkürti György, Szilágyi István:

<https://www.youtube.com/watch?v=rfJ3K-YKePE>

A bűn – Gálvölgyi János, Szacsvay László, Paudics Béla:

<https://www.youtube.com/watch?v=9DG5RcTaOIU>

Kabos László – Amerikai utazása:

https://www.youtube.com/watch?v=jM_JwODyweA

A jatt – Kabos László:

<https://www.youtube.com/watch?v=gfumXaAAQM>

Vas megyei gyerek vagyok... – Kabos László:

<https://www.youtube.com/watch?v=ol2SHUhbDqE&list=PL3D7D254BEF3ADFF5>

A hivatalban – Csala Zsuzsa, Schubert Éva, Máthé Erzsi:

https://www.youtube.com/watch?v=84aqhscm_ik

Telefon igénylés – Szacsvay László, Balázs Péter:

<https://www.youtube.com/watch?v=q-OBIVtzYOE>

Szecs kavágó – Haumann Péter, Magyar Attila, Megyeri Zoltán, Mészáros Árpád Zsolt, Oroszlán Szonja:

<https://www.youtube.com/watch?v=7OEKxjI2U4>

Biztosítás – Kern András, Körmendi János, Bánsági Ildikó:

<https://www.youtube.com/watch?v=FeDBmOCNJxc>

Biztos, ami biztos – Hernádi Judit, Gálvölgyi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=TIXV2RcSDT0>

Csőtörés – Hernádi Judit, Kern András:

<https://www.youtube.com/watch?v=n5VUTPqDX8A>

Az almafa – Tahi Tóth László, Szombathy Gyula:

<https://www.youtube.com/watch?v=2icxPS8YuDM>

Jobb képminőségben → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 17. (Kezdet: 41 perc)

Mai történet – Bánsági Ildikó, Körmendi János, Sztankay István, Kern András:

<https://www.youtube.com/watch?v=-etHcNti44o>

Makacs beteg – Antall Imre, Körmendi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=DQyi-AW2Sdw>

Zacsek – Benedek Miklós, Szacsvay László, Hollósi Frigyes:

<https://www.youtube.com/watch?v=bVdSiCvEol0>

Kivégzés – Vida Péter, Bakai László:

<https://www.youtube.com/watch?v=vmbK4RJ18Cw>

Bohózat - nyugdíjasokról – Hernádi Judit, Kern András:

<https://www.youtube.com/watch?v=-XnA9IAfu38>

Esküvő előtt – Csákányi Eszter, Szacsvay László:

<https://www.youtube.com/watch?v=Ftxz3yKiwLI>

Jobb képminőségben → Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 17. (Kezdet: 25 perc)

Forgács Gábor – Pantomim:

<https://www.youtube.com/watch?v=oWtV608Y-o4>

A rendőr – Markos György, Selmeczi Tibor:

<https://www.youtube.com/watch?v=CMy2ZXv7ZhQ>

Panoráma paródia – Markos György, Nadas György, Boncz Géza:

<https://www.youtube.com/watch?v=Y0RPgexOxnc>

Markos György, Nadas György kabaré 2007:

<https://www.youtube.com/watch?v=AmdsaNQFnXo>

Markos György, Nadas György – Apuka:

<https://www.youtube.com/watch?v=q9QzmkTDH78>

Boncz Géza, Heilig Gábor, Nadas György – Húsvéti apostol:

http://mulatos.network.hu/video/slager_koktel/boncz_heilig_nadas_husveti_apostol_egyveleg_és
<https://www.youtube.com/watch?v=UOBzKBjmSrY>

**Markos György, Nadas György, Boncz Géza, Katona János – Demokrácia -
 (A személyazonosságát kérem előkészíteni!):**

<https://www.youtube.com/watch?v=ODqgPjOrVF0>

Litkai Gergely – Rádiókabaré 2012. március:

<https://www.youtube.com/watch?v=-JKPNKsKevo>

Hadházi László – Disznóölés:

<https://www.youtube.com/watch?v=kK1klQjREEE>

Kőhalmi Zoltán – Rigó utcai nyelvjárás:

<https://www.youtube.com/watch?v=sauK9IoQNes>

Kőhalmi Zoltán – Reggeli:

<https://www.youtube.com/watch?v=5kPoM75PMdY>

Kőhalmi Zoltán – A víz örüljön, hogy megmosdok benne:

<https://www.youtube.com/watch?v=AoWYahn8vEk>

Kőhalmi Zoltán – Otthonában toppantott:

<https://www.youtube.com/watch?v=rQsjLr8Mplg>

Kóhalmi Zoltán – Kutyas ing:<https://www.youtube.com/watch?v=SPx-gFHZhJ0>**Kóhalmi Zoltán – Best:**https://www.youtube.com/watch?v=Qi8DF_Hj4YI**Bödöcs Tibor – Gyere gyere:**<https://www.youtube.com/watch?v=SoU1VLLjAC4>**Bödöcs Tibor – Válogatás:**<https://www.youtube.com/watch?v=y5L-7YdWVvU>**Bödöcs Tibor – Arckép:³¹⁸**https://www.youtube.com/watch?v=HGfa1Iap8_0**Maksa Zoltán – Gépkocsioktató:**<https://www.youtube.com/watch?v=yukWa0xhGFs>**Éles István – Paródia:**https://www.youtube.com/watch?v=j35FUYwLD_4 (1. rész)<https://www.youtube.com/watch?v=LKZgmkNIJs8> (2. rész)**Aradi Tibor, Szabó Győző – Fekete fehér, igen, nem:**https://www.youtube.com/watch?v=1vqAhaWlb_o**Aradi Tibor, Hajdú Steve, Magyar Attila, Maszlay István – Mintabeteg:**<https://www.youtube.com/watch?v=kht3tEbsr4s>**A bíróságon - Apasági kereset – Kaló Flórián, Straub Dezső, Kósa András, Tahi Tóth László, Benkóczy Zoltán, Lesznek Tibor, Csonka Ernő, Pálos Zsuzsa:**<https://www.youtube.com/watch?v=hlDzTmZtybw>

Jobb képminőségben: Üdítő, 2010. december 10. (Kezdet: 1 perc)

Elvonókúra – Kern András, Schütz Ila, Pálos Zsuzsa, Tóth Enikő:

³¹⁸ Az angolszász országokból származó „stand-up comedy” nálunk is egyre nagyobb sikert arat. Legsikeresebb előadói Bödöcs Tibor és Kóhalmi Zoltán. Telt házas fellépéseik bizonyítják, hogy a rögtönzés, a hallgató közönséghez igazított humor nálunk sem idegen. Mivel egyszemélyes produkcióról van szó, gyakorlatilag bárhol előadható. A stand-up comedy kifejezésnek egyelőre nincs általánosan elfogadott magyar megfelelője, bár a szakma, a kabarészínpadok újabbban dumaszínháznak nevezik ezt a műfajt.

<https://www.youtube.com/watch?v=Pt8l0k1Hn58>

Bajor Imre – Ede bácsi:

<https://www.youtube.com/watch?v=eWy-wcL5DEs> és

Üdítő, 2009. augusztus 12. – Bajor Imre (Kezdet 29 perc. Jobb képminőségben.)

Más szereposztásban: Retró kabaré 11. rész (Kezdet: 9 perc)

Apa és fia beszélgetnek – Haumann Péter, Fesztbaum Béla:

<https://www.youtube.com/watch?v=hRIpaP-jQjc>

Nagy Bandó András – Az 1985-ös tél:

<https://www.youtube.com/watch?v=zP9g1C8uBLA> és

Üdítő, 2010. augusztus 13. – Nagy Bandó András (Kezdet 24 perc. Jobb képminőségben.)

Nagy Bandó András – Lakni akartunk:

https://www.youtube.com/watch?v=HI_GaITyJtw

Nagy Bandó András – Modern mesék:

<https://www.youtube.com/watch?v=WN702QzlljU> és

Üdítő, 2010. augusztus 13. – Nagy Bandó András (Kezdet 21 perc. Jobb képminőségben.)

Nagy Bandó András – Sorsmondóka:

<https://www.youtube.com/watch?v=pBMaCD2lvmo>

Szálka - Bagi, Nacsa – Wolf Kati (Kabaréinterjú - Friderikusz Sándor és Wolf Kati parodizálása):

<https://www.youtube.com/watch?v=-SY8PADzCIo> (1. rész)

<https://www.youtube.com/watch?v=x39Y9gLQzIQ> (2. rész)

<https://www.youtube.com/watch?v=LlkoPpvw22g> (Wolf Kati: Vuk dala) és

<https://www.youtube.com/watch?v=rs0WNeESmdM>

Szálka - Bagi, Nacsa – Szomszédok (2012.03.03 - MTV1):

<https://www.youtube.com/watch?v=F7o9nX4ITcQ>

Szálka - Bagi, Nacsa – Szomszédok (2013.03.21 - M1):

<https://www.youtube.com/watch?v=HPEzcsmPg44>

Szálka - Bagi, Nacsa – Feleshop - Teknő 2000:

www.youtube.com/watch?v=-N26bCwQm4o

Szálka - Bagi, Nacsa – Feleshop - Olló 2000:

www.youtube.com/watch?v=MueUw0rGgPs

Szálka - Bagi, Nacsa – Feleshop - Az új Selejtező Szuperbox:

<https://www.youtube.com/watch?v=SOURP1t0qTY>

Szálka - Bagi, Nacsa – Maradj talpon!:

<https://www.youtube.com/watch?v=1RjWfIZwtcQ>

Szálka - Bagi, Nacsa – Eurovíziós különkiadás:

<http://www.yourepeat.com/watch/?v=efHvoMbGeZY>

Szálka - Bagi, Nacsa – ZS - Faktor - (2013.10.31):

<https://www.youtube.com/watch?v=4mjavrzIJLs> és

<http://www.yourepeat.com/watch/?v=vywM9SzSeeE> (Kezdet: 3 perc)

Fogyókúra – Balázs Péter, Fesztbaum Béla, Kecskés Karina:

<https://www.youtube.com/watch?v=OmP9fwWzhII> és

Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. augusztus 7. (Kezdet: 1 perc)

Szexuális felvilágosítás – Koltai Róbert, Pogány Judit :

https://www.youtube.com/watch?v=Qy_U5YzbCws és

Üdítő, 2011. február 4. – Koltai Róbert (Kezdet 21 perc)

Vallomás – Sándor Erzsébet, Katona János:

<https://www.youtube.com/watch?v=O8Qs3lj3Dcg>

Közértben – Antal Imre, Forgács Gábor, Szombathy Gyula, Tahi Tóth László, Straub Dezső, Halász László, Turay Ida, Faragó Vera, Nyertes Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=JIEbtoHfn8M>

Házastársak beszélgetése az anyósról – Horváth Tivadar:

<https://www.youtube.com/watch?v=mkwj57IYs14>

A sponsor (szponzor) – Balázs Péter, Szombathy Gyula, Kökényessy Ági, Kovács Zsuzsa: <https://www.youtube.com/watch?v=neh9ziAnyIY>

A fáradt tanár – Horváth Tivadar:

https://www.youtube.com/watch?v=8J_OASgHLpc

Vízummentesség, avagy a Tanú újra – Bajor Imre, Kern András (A Tanú című film főszereplőjét, Kállai Ferencet parodizálja):

<https://www.youtube.com/watch?v=kKAXGiF51eA>

Gálvölgyi - Családlátogatás – Gálvölgyi János, Bede Fazekas Annamária, Parti Nóra:

<https://www.youtube.com/watch?v=dqJl5lOInGk>

Gálvölgyi - Házasságkötő – Gálvölgyi János, Szuhai Balázs, Faragó Vera:

<https://www.youtube.com/watch?v=JafKuOx2Esw>

Gálvölgyi - Féltekenység – Gálvölgyi János, Timkó Eszter:

<https://www.youtube.com/watch?v=ZbcvPzgxzGI>

Gálvölgyi - Az útbaigazítás – Gálvölgyi János, Timkó Eszter:

<https://www.youtube.com/watch?v=pJr2-SIamgY>

Gálvölgyi - Mehetnék Utazási Iroda – Gálvölgyi János, Timkó Eszter:

<https://www.youtube.com/watch?v=5sb76nOYGP4>

Gálvölgyi - Névjegy – Gálvölgyi János, Pusztaszeri Kornél:

<https://www.youtube.com/watch?v=WN5sMeif-Mw>

Gálvölgyi - Férfibajok – Gálvölgyi János, Józsa Imre, Barabás Kiss Zoltán, Galbenisz Tomasz:

<https://www.youtube.com/watch?v=212u7Hr20fI>

Gálvölgyi - Időjárás-jelentés – Gálvölgyi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=vE1Up2zN2kI>

Gálvölgyi - Faszobor (Fazekas) – Gálvölgyi János, Gulyás Zoltán, Borbás Gabi:

<https://www.youtube.com/watch?v=-OQVwS-QTso>

Gálvölgyi - Vásárlás – Gálvölgyi János, Faragó András:

<https://www.youtube.com/watch?v=66P743jbA0o>

Gálvölgyi - Étteremben – Gálvölgyi János, Makai Sándor:

<https://www.youtube.com/watch?v=NDIcEYURYkI>

Gálvölgyi - Kerttervezés – Gálvölgyi János, Timkó Eszter:

<https://www.youtube.com/watch?v=skA677zu4k4>

Gálvölgyi - Take a foto – Gálvölgyi János, Timkó Eszter:

<https://www.youtube.com/watch?v=LD1wSjNcoZQ>

Gálvölgyi - Májkel Flepni – Gálvölgyi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=sXCvSjj6ciw>

Gálvölgyi - Vészhelyzet paródia – Gálvölgyi János és sokan mások:

<https://www.youtube.com/watch?v=2l57NLhanSs>

Gálvölgyi - Kívánságműsor – Gálvölgyi János, Szegvári Katalin:

<https://www.youtube.com/watch?v=IZeQCZK2qW4>

Gálvölgyi - Rendező – Gálvölgyi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=B2h3bVg1AAw>

Gálvölgyi - Kriminális – Gálvölgyi János, Juszt László:

<https://www.youtube.com/watch?v=tq0hKQo8N9s>

Gálvölgyi - Megpaskoltam az arcát... – Gálvölgyi János, Kelemen István:

https://www.youtube.com/watch?v=NCN8u2r3_vk

Gálvölgyi - Keresztapa – Gálvölgyi János, Gesztesi Károly, Komlós István:

<https://www.youtube.com/watch?v=9I6m7yRngu0>

Gálvölgyi - Olasz maffia – Gálvölgyi János, Gesztesi Károly, Kósa András, Komlós István, Barabás Kiss Zoltán:

<https://www.youtube.com/watch?v=9gUf26MovwA>

Gálvölgyi - Házon kívül – Gálvölgyi János, Katz Petra:

<https://www.youtube.com/watch?v=kNhXRVXwcYc>

Gálvölgyi - Kórházban – Gálvölgyi János, Pusztaszeri Kornél, Katz Petra:

<https://www.youtube.com/watch?v=GnE5Mq1Kva8>

Gálvölgyi - Állatplasztikai sebészet – Gálvölgyi János, Kecskés Karina:

<https://www.youtube.com/watch?v=pyQYV1Gb-VA>

Gálvölgyi - Óvjuk, szeressük a természetet 1. – Gálvölgyi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=y0zKfZeQtoU>

Gálvölgyi - Óvjuk, szeressük a természetet 2. – Gálvölgyi János:

<http://www.videoplay.hu/video/19130/galvolgyi-ovjuk-szeressuk-a-termeszetet-2/>

Gálvölgyi - Óvjuk, szeressük a természetet 3. – Gálvölgyi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=VjiWJadCTbw>

Gálvölgyi - Óvjuk, szeressük a természetet 4. – Gálvölgyi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=kgUoiCXrqYE>

Gálvölgyi - Meghitt pillanatok a temetőben – Martin Márta, Borbás Gabi:

<https://www.youtube.com/watch?v=pmLx631pMyM>

Gálvölgyi - A buszon – Gálvölgyi János, Martin Márta:

<https://www.youtube.com/watch?v=VvLpCnylDRY>

Gálvölgyi - A mennyországban – Gálvölgyi János, Makai Sándor:

<https://www.youtube.com/watch?v=3Mb4hqCMcX8>

Gálvölgyi - Munkavállaló – Gálvölgyi János, Kocsis György:

https://www.youtube.com/watch?v=rLA1sgpba_w

Gálvölgyi - Építkezés – Gálvölgyi János, Szerednyey Béla, Galbenisz Tomasz:

<https://www.youtube.com/watch?v=hr-ZKXn662c>

Gálvölgyi - Bűn – Gálvölgyi János, Paudits Béla, Szacs vay László:

<https://www.youtube.com/watch?v=9DG5RcTaOIU>

Gálvölgyi - Hogyan üldözzünk el egy betörőt? – Gálvölgyi János, Szerednyey Béla:

<http://rtlklub.hu/musorok/galvolgyi/videok/74009>

Gálvölgyi - Túszejtés – Gálvölgyi János, Gulyás Zoltán, Gieler Csaba:

<https://www.youtube.com/watch?v=SNhTY7T8pAA>

Gálvölgyi - Rendőrség – Gálvölgyi János, Kaszás Géza:

<https://www.youtube.com/watch?v=QIDCdSbumOw>

Gálvölgyi - Hófehérke és Kuka (60 évvel később) – Gálvölgyi János, Makai Sándor, Martin Márta:

<https://www.youtube.com/watch?v=fHZGFvi8KyY>

Gálvölgyi - Gálvölgyi elintézi – Gálvölgyi János, Barabás Kiss Zoltán, Nyertes Zsuzsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=WW3sDghbwnk>

Gálvölgyi - Perpatvar – Gálvölgyi János, Gesztesi Károly, Martin Márta, Sáfár Anikó, Liptai Klaudia:

<https://www.youtube.com/watch?v=9BB3klXQU44>

Gálvölgyi János – Eltartási szerződés:

<https://www.youtube.com/watch?v=myIuj7ZX6EA>

Gálvölgyi János – Raps:

<https://www.youtube.com/watch?v=vwK48IY9iJo>

Gálvölgyi János – Kazinczy Ferenc szép kiejtési verseny:

<https://www.youtube.com/watch?v=ntf-4NWfRfw>

Gálvölgyi - Vállalati struktúra – Gálvölgyi János, Makai Sándor, Martin Márta:

https://www.youtube.com/watch?v=J_zklibe-U

Gálvölgyi János – Jogi esetek paródia (A Jogi esetek című műsor paródiája):

https://www.youtube.com/watch?v=YNUI_RT-AAA

Gálvölgyi János – Fókusz Portré (A RTL Klub Fókusz című műsorának paródiája):

<https://www.youtube.com/watch?v=7SQRYIT8Prs>

Gálvölgyi - Van benne valami – Gálvölgyi János, Vágó István:

<https://www.youtube.com/watch?v=8Js2uOsdH4>

Gálvölgyi - Való Világ paródia:

<https://www.youtube.com/watch?v=rBJTt1Y4Za0>

Gálvölgyi - Bulák show – Gálvölgyi János, Parti Nóra, Timkó Eszter:

<https://www.youtube.com/watch?v=NKajAAtsCI>

Gálvölgyi - Mónika show paródia:

<https://www.youtube.com/watch?v=Y1A3Ji43cfc>

Gálvölgyi - Mónika és Joshi:

<https://www.youtube.com/watch?v=9uoCVN3vjPs>

Gálvölgyi show – X-faktor paródia:

<https://www.youtube.com/watch?v=cVH9KIyqJp0>

Gálvölgyi show – Legyen ön is milliomos 1:

<https://www.youtube.com/watch?v=cLXX-FFxEcg>

Gálvölgyi show – Legyen ön is milliomos 2:

<https://www.youtube.com/watch?v=wqhOSkapEQo>

Gálvölgyi show – A hazugság ára 2/1:

<https://www.youtube.com/watch?v=1DSedRTe49g>

Gálvölgyi show – A hazugság ára 2/2:

https://www.youtube.com/watch?v=4PJhG2b_vgQ

Gálvölgyi show – Villám talkshow:

<https://www.youtube.com/watch?v=lqKY9Q5z4Fw>

Gálvölgyi show – Találkozások paródia:

<https://www.youtube.com/watch?v=OG7FmDFrNyw>

Gálvölgyi show – A Kiválasztott:

<https://www.youtube.com/watch?v=PXR9VV51xaE>

Gálvölgyi show – Kész átverés:

https://www.youtube.com/watch?v=GOVKY37_qGo

Gálvölgyi show – Hülye mese felnőtteknek:

https://www.youtube.com/watch?v=o_9RS-MmkRg

Gálvölgyi show – Gálvölgyi – Totya a profi labdarúgó és a Magyar foci jelenlegi helyzete:

<https://www.youtube.com/watch?v=XDLiRKF5J0o>

Gálvölgyi show – Guszti bá és Bélu:

https://www.youtube.com/watch?v=XBmwEUKT_48

Gálvölgyi show – Körzeti orvosnál - Nincs hír - Feltaláló/1:

https://www.youtube.com/watch?v=z_qF5m2l4HE (1 - 1 rész)

Gálvölgyi show – Feltaláló/2 - Interjú):

<https://www.youtube.com/watch?v=P-2CP2eDd6M> (1 - 2 rész)

Gálvölgyi show – Korrupt hivatalnok - Tévétorna - Baleseti kórház - Sült víz - Alvásellenőr:

<https://www.youtube.com/watch?v=68gDUJ5eWdg> (2 - 1 rész)

Gálvölgyi show – Baleseti kórház - Tévétorna - Betörésvédelmi szaküzlet - Valami elkészítése:

<https://www.youtube.com/watch?v=mH1SSUx2258> (2 - 2 rész)

Gálvölgyi János – Biztonsági őr, Diszkóban:

<https://www.youtube.com/watch?v=XQ2-4t8RIf0> (3 - 1 rész)

Gálvölgyi János – Rendező - Nyom nélkül:

https://www.youtube.com/watch?v=pg7-Pg_Sr50 (3 - 2 rész)

Gálvölgyi János – Színház - Szerető megcsalása - Bach család - Leánykérés/1):

https://www.youtube.com/watch?v=9k4_Q499tWk (4 - 1 rész)

Gálvölgyi János – Leánykérés/2 - Lépcsőházi beszélgetés - Tóksó - Éttermi evőeszközök):

<https://www.youtube.com/watch?v=WoQMAiMS4bo> (4 - 2 rész)

Gálvölgyi show – Társasutazás - Családi idill - Maffiózók/1):

<https://www.youtube.com/watch?v=JpdIUKASKvU> (5 - 1 rész)

Gálvölgyi show – Maffiózók /2):

<https://www.youtube.com/watch?v=pNew7SR1E7U> (5 - 2 rész)

Gálvölgyi show – Maffiózók /3):

https://www.youtube.com/watch?v=ITrF3_rAc1U (5 - 3 rész)

Gálvölgyi show – Szállodai recepció - Lassú étterem - Árus a strandon - Nagy költőnk/1:

https://www.youtube.com/watch?v=M7Lsx_daouM (6 - 1 rész)

Gálvölgyi show – Nagy költőnk/2 - Nyaralás:

https://www.youtube.com/watch?v=M7Lsx_daouM (6 - 2 rész)

Gálvölgyi show – Reklámötletek - Keresztapa - Cégvásárlás - Paraszti élet/1:

<https://www.youtube.com/watch?v=8rra2vpbqI8> (7 - 1 rész)

Gálvölgyi show – Paraszti élet/2 - Híradó - Kórházban:

<https://www.youtube.com/watch?v=8rra2vpbqI8> (7 - 2 rész)

Gálvölgyi show – Műteremben - Turistajelzés - Várostrom - Drága vásárlás/1:

<https://www.youtube.com/watch?v=nWtXbJcPUnE> (8 - 1 rész)

Gálvölgyi show – Drága vásárlás/2 - Öngyilkossági kísérlet - Kincskeresők térkép-boltja:

<https://www.youtube.com/watch?v=nWtXbJcPUnE> (8 - 2 rész)

Gálvölgyi show – Első randevú - Modern rendezés/1:

<https://www.youtube.com/watch?v=bTdO6eeUUcQ> (9 - 1 rész)

Gálvölgyi show – Képkiallítás - Világtalálmány - Rövidített autórablás - Gálvölgyi klónok/1:

https://www.youtube.com/watch?v=Q_cK1XesXzk (10 - 1 rész)

Gálvölgyi show – Képkiallítás - Világtalálmány - Rövidített autórablás - Gálvölgyi klónok/2 - Adóellenőr a mennyországban - Fogyasztóvédelmi Felügyelőség:

<https://www.youtube.com/watch?v=iH24htv9QH4> (10 - 2 rész)

Gálvölgyi János – Útkarbantartó panasziroda - Udvarias katonák - Aggódó apa - Lelki segély pszichológus/1):

<https://www.youtube.com/watch?v=zgH25qL6jbA> (11 - 1 rész)

Gálvölgyi János – Lelki segély pszichológus/2 - Mokka Vendégek (Havas Henriket paródiázza):

<https://www.youtube.com/watch?v=0k1JumiFILU> (11 - 2 rész)

Gálvölgyi show – Hazugságvizsgáló gép - István vitéz - Értekezlet egy bulvárlapnál - Féltekenység - Két nyugdíjas a parkban/1:

<https://www.youtube.com/watch?v=tCbLWSDoPzQ> (12 - 1 rész)

Gálvölgyi show – Két nyugdíjas a parkban/2 - TV-vetélkedő:

<http://www.videoplay.hu/video/19103/galvolgyi-show-12-2-resz/> (12 - 2 rész)

Gálvölgyi show 1987. 1. rész – Gálvölgyi János, Antall Imre, Nyertes Zsuzsa:

https://www.youtube.com/watch?v=zqpA9_jN5Nk

Gálvölgyi show 1987. 2. rész – Gálvölgyi János, Antall Imre:

<https://www.youtube.com/watch?v=RR4Emu1HtDU>

Gálvölgyi show 1987. 3. rész – Gálvölgyi János, Antall Imre:

<https://www.youtube.com/watch?v=SSiYtLdHjTc>

Gálvölgyi show 1989:

<https://www.youtube.com/watch?v=WYX-iESFJss>

Gálvölgyi show 2009-11-26:

<https://www.youtube.com/watch?v=zaCaiAgEbAc>

Gálvölgyi show – Indul a Gálvölgyi show...:

<https://www.youtube.com/watch?v=dYfRsh5kWGU>

Gálvölgyi show – 1. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=lTaxqLrl9ro>

Gálvölgyi show – 2. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=K2mwys3I99U>

Gálvölgyi show – 3. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=2C3FFOQuMNs>

Gálvölgyi show – 4. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=QeIo12U01f0>

Gálvölgyi show – 5. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=9NUJeAqY9Mo>

Gálvölgyi show – 6. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=Bo6yv4enUGI>

Gálvölgyi show – 7. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=0LOG7ooqkAs>

Gálvölgyi show – 8. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=igZmVayc3i4>

Gálvölgyi show – 9. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=dAYBGJqFh60>

Gálvölgyi show – 10. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=KhRFu821V8A>

Gálvölgyi show – 11. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=0hNIhde2CYc>

Gálvölgyi show – 12. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=bE82uxEJBDU>

Gálvölgyi show – 13. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=LYwe2ttClog>

Gálvölgyi show – 14. rész (Teljes):

https://www.youtube.com/watch?v=JMpQkOjg_uk

Gálvölgyi show – 15. rész (Teljes):https://www.youtube.com/watch?v=8_7_yjorzTc**Gálvölgyi show – 16. rész (Teljes):**<https://www.youtube.com/watch?v=gOhngC2P4eY>**Gálvölgyi show – 17. rész (Teljes):**<https://www.youtube.com/watch?v=n5QytsDAcns>**Gálvölgyi show – 18. rész (Teljes):**<https://www.youtube.com/watch?v=pbDeWMHo2Lk>**Gálvölgyi show – 19. rész (Teljes):**<https://www.youtube.com/watch?v=F9A7OPwJSFQ>**Gálvölgyi show – 20. rész (Teljes):**<https://www.youtube.com/watch?v=56NUPn6nc2A>**Gálvölgyi show – 21. rész (Teljes):**<https://www.youtube.com/watch?v=K-pyXO63rdE>**Gálvölgyi show – 22. rész (Teljes):**<https://www.youtube.com/watch?v=hyJ94Ri9sCY>**Gálvölgyi show – 23. rész (Teljes):**<https://www.youtube.com/watch?v=VQbD5aR6Qlo>**Gálvölgyi show – 24. rész (Teljes):**<https://www.youtube.com/watch?v=PZVoaZ4f6LQ>**Gálvölgyi show – 25. rész (Teljes):**<https://www.youtube.com/watch?v=WI6NSmTUj7g>**Gálvölgyi show – 26. rész (Teljes):**<https://www.youtube.com/watch?v=ypxWjdY4FIE>**Gálvölgyi show – 27. rész (Teljes):**<https://www.youtube.com/watch?v=GtnWR6MQHTI>

Gálvölgyi show – 28. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=e1Y0I9aWybg>

Gálvölgyi show – 30. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=Bs8qBVhkrh8>

Gálvölgyi show – 31. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=8-mGpUX7nM8>

Gálvölgyi show – 32. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=Nk2Sp2w50xU>

Gálvölgyi show – 33. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=GA5i0Y4T12I>

Gálvölgyi show – 34. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=0BYxbXUw4PI>

Gálvölgyi show – 35. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=jzDKhphbeT8>

Gálvölgyi show – 36. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=OJBl6DykyGU>

Gálvölgyi show – 37. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=tcvcWsH9wIE>

Gálvölgyi show – 38. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=3yuhWEOAgN4>

Gálvölgyi show – 39. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=2PU64CqDJk4>

Gálvölgyi show – 40. rész (Teljes):

https://www.youtube.com/watch?v=p-0_ZJHejFE

Gálvölgyi show – 41. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=SOAf9Rja3hE>

Gálvölgyi show – 42. rész (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=JGodgW2-jKw>

Gálvölgyi show – 50. rész - RTL Klub (Teljes):

https://www.youtube.com/watch?v=V-XH4C_DL6A

Gálvölgyi show – RTL Klub³¹⁹:

<http://www.rtlklub.hu/most/musorok/galvolgyi-show>

Gálvölgyi Show - 1988 szilveszteri műsor:

<https://www.youtube.com/watch?v=HVEFb-FQFRs>

Gálvölgyi Show - 1999 szilveszteri műsor:

<https://www.youtube.com/watch?v=pDCeoqkdPp0>

Gálvölgyi János – Gyúrunk vazzeg:

<https://www.youtube.com/watch?v=6EKBoylQn1Y> (A gyerek születésnapja)

<https://www.youtube.com/watch?v=tCsahCKz6eU> (Ingatlanspekuláció)

<https://www.youtube.com/watch?v=Pi6VYZqDsWM> (Színház)

<https://www.youtube.com/watch?v=nd37rtc63pk> (Szigetvásárlás)

<https://www.youtube.com/watch?v=i4SnZDs9ypQ> (Dzsungeltelek)

https://www.youtube.com/watch?v=aBG_XRlxIU4 (Autót vettem vazze)

<https://www.youtube.com/watch?v=NWyh0fvByU0> (Berendeztetem a kérómat)

<https://www.youtube.com/watch?v=9HN7IUyHxPY> (Az új vazzeg)

<https://www.youtube.com/watch?v=igfnN5m4wIQ> (Karibi víz)

<https://www.youtube.com/watch?v=J0xOxNyWyAM> (Tengeralattjáró)

<https://www.youtube.com/watch?v=4w0GfUmyiuA> (Gobbi sivatag)

<https://www.youtube.com/watch?v=1eL0k3OESLI> (Egyiptomi sivatag)

<https://www.youtube.com/watch?v=Y-x1Fuca9iQ> (Lássa már a proli)

<https://www.youtube.com/watch?v=iVSWDoi7fVw> (Új dzsipó kell)

https://www.youtube.com/watch?v=ooD_Zlw0WSM (Új csaj)

<https://www.youtube.com/watch?v=dTAGMLF9Vmc> (Nyakunkon a tél)

<https://www.youtube.com/watch?v=nHEE64ZCREw> (Panoptikum)

<https://www.youtube.com/watch?v=F7wMV4ou5qc> (Korcok ezek a mai fiatalok)

³¹⁹ Kb. kéttucatnyi. rész után Gálvölgyi Az MTV-től átszerződött az RTL Klub kereskedelmi csatornához. Az itt készült félórás show műsorok egybegyűjtve ezen a weblapon találhatóak. Megtekintésükhöz regisztrálnunk kell magunkat. Sajnos a mennyiség egy idő után a minőség rovására ment, ezért a 84. rész után az RTL Klub is felmondta a szerződést Gálvölgyivel. Így további show műsorok egyelőre nem várhatók. Az ellaposodás fő oka, hogy Gálvölgyi fő erőssége a paródia. Ma már azonban nincsenek olyan átütő egyéniségek, mint pl. Rózsa Gyuri, vagy Vágó István. A mostanában divatos műsorokat (pl. Fábry show, X Factor, Megasztár, Csillag születik) pedig nem lehet kifigurázni, mert amit ők művelnek, az már önmagában is paródia. Ennek ellenére Gálvölgyi János bízik a folytatásban. Amíg erre nem kerül sor, nézzük a korábbi műsorait. Van mit, bő a választék, mindenki megtalálja az ízlésének megfelelőit. (Sajnos nem mind-egyik került fel az Internetre, ezért az online lista jelenleg foghíjas.)

<https://www.youtube.com/watch?v=TGwsLnva7io> (Seftelés)
<https://www.youtube.com/watch?v=b5-gr40Djws> (Turizmus)
<https://www.youtube.com/watch?v=SrgcqiU7MQ> (Törökország)
<https://www.youtube.com/watch?v=IcV9rgTEYc8> (Sok a pofázás)
https://www.youtube.com/watch?v=y9L27Qk_ryA (Megláttam a bizniszt)
<https://www.youtube.com/watch?v=FgUJZSR2SZI> (Felhúztam magam a vásárlásnál)
<https://www.youtube.com/watch?v=BmXPhU5wYtg> (Csöves volt vazze)
<https://www.youtube.com/watch?v=vUsXbRETUho> (Kórház)
https://www.youtube.com/watch?v=r4_4TcHAfZI (Cirkusz)
<https://www.youtube.com/watch?v=iMuV4S0iHsE> (Jó emberek vagyunk ismét)
<https://www.youtube.com/watch?v=QqHEt8rOKrI> (Nyomkövető)
<https://www.youtube.com/watch?v=8zilmP8vlzU> (A gyereket fel kell készíteni az életre - Társasjáték)
<https://www.youtube.com/watch?v=-sodb4ZNpn8> (Úszó sziget)

Koltai Róbert – A totókirály:

<https://www.youtube.com/watch?v=pTtUrOLSBms> és
 Üdítő, 2009. augusztus 14. – Bajor Imre (Kezdet 42 perc. Jobb képminőségben.)

Nádas György, Bajor Imre, Kern András – Alkohol:

<https://www.youtube.com/watch?v=Muw55ByOA0s>

Nádas György – Nagyon nehéz emberek 1 (Gyurcsok féle meditációs és egészségjavító központ):

<https://www.youtube.com/watch?v=gkAGyAmqMCY> (Kezdet: 4 perc)

Álinterjú Aradszky Lászlóval (Kész Átverés Show):

<https://www.youtube.com/watch?v=4kLkVrb7w-E>

Irigy Hónaljmirigy – Öreg néne bőrzekéje³²⁰:

<https://www.youtube.com/watch?v=B41JEoi2COQ> és

<https://www.youtube.com/watch?v=YFKJn7iISRI>

Irigy Hónaljmirigy – Ovi sokk:

<https://www.youtube.com/watch?v=EQ5TLlwzRsk> és

http://indavideo.hu/video/IHM_Irigy_Honaljmirigy_Ovi-Sokk

Irigy Hónaljmirigy – Fináncok:

http://indavideo.hu/video/Irigy_Honaljmirigy_-_Financok

³²⁰ Az Öreg néne őzikéje című gyermekvers átirata.

Irigy Hónaljmirigy – Diszkóvágás:http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Diszkovagas**Irigy Hónaljmirigy – McDonald's paródia:**http://indavideo.hu/video/Irigy_Honaljmirigy_McDonalds_parodia**Irigy Hónaljmirigy – Katonadolog:**<http://indavideo.hu/video/IHM - Katonadolog>**Irigy Hónaljmirigy – Reklámzabálók:**http://indavideo.hu/video/55_2**Irigy Hónaljmirigy – Becsaplak mint a taxiórát:**https://www.youtube.com/watch?v=8ys0_5lXr88**Irigy Hónaljmirigy – Scifilisz 8 haláli utas:**http://indavideo.hu/video/IHM - Scifilisz_8_halali_utas?token=2f0f20374aae7fdc7dd9bfb21f1479ec**Irigy Hónaljmirigy – Szolid motorosokk:**<https://www.youtube.com/watch?v=-oKpTAGQtjU>**Irigy Hónaljmirigy – Börtönökrök:**<https://www.youtube.com/watch?v=nSQtRxCUEI>**Irigy Hónaljmirigy – Több mint három testőr:**http://indavideo.hu/video/IHM - Tobb_mint_harom_testorhttp://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Tobb_mint_3_testor**Irigy Hónaljmirigy – 1.5 millió hosszúlépés Magyarországon:**http://indavideo.hu/video/IHM - 15millio_hosszulepes_Magyarorszagon**Irigy Hónaljmirigy – Háry Péter Magyarországon:**http://indavideo.hu/video/Hary_Peter_Magyarorszagon**Irigy Hónaljmirigy – Szilveszter 2003:**http://indavideo.hu/video/IHM - Szilveszter_2003**Irigy Hónaljmirigy – Szilveszter 2007:**

<http://indavideo.hu/video/IHM - Szilveszter 2007>

Irigy Hónaljmirigy – Szilveszteri böszmeségek:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Szilveszteri_boszmesegek

Irigy Hónaljmirigy – Nincs ki a 8 kerék:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Nincs_ki_a_8_kerek

Irigy Hónaljmirigy – Karatetigris 8:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Karatetigris_8

Irigy Hónaljmirigy – Volt egyszer egy Paszulyfalva:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Volt_egyszer_egy_Paszulyfalva

Irigy Hónaljmirigy – Bajnokok Rigája:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Bajnokok_Rigaja

Irigy Hónaljmirigy – Óvakodj a bajszostól:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Ovakodj_a_bajszostol

Irigy Hónaljmirigy – A csillagok háborognak:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-A_csillagok_haborognak

Irigy Hónaljmirigy – Mintamókus:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Mintamokus

Irigy Hónaljmirigy – Nyolckarikás játékok:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Nyolckarikas_jatekok

Irigy Hónaljmirigy – Újra szól a 8 lövetű:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Ujra_szol_a_8_lovet

Irigy Hónaljmirigy – A legmirigyebb láncszem:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-A_legmirigyebb_lancszem

Irigy Hónaljmirigy – Mese átka avagy Andersen:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Mese_atka_avagy_Andersen_beajulna

Irigy Hónaljmirigy – Jóban Rosszban és a Csúfban:http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Joban_Rosszban_es_a_Csufban**Irigy Hónaljmirigy – Börtönőrök:**http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Bortonorok**Irigy Hónaljmirigy – Bazi nagy roma lagzi:**<https://www.youtube.com/watch?v=drf5uaodtfQ>**Irigy Hónaljmirigy – Csóró a téren (betiltott videó):**<https://www.youtube.com/watch?v=thMt51OksfI>**Irigy Hónaljmirigy – Munkavédelmi oktatás:**<https://www.youtube.com/watch?v=QLTJp-irOA>**Irigy Hónaljmirigy – Há' csak nem ütök meg egy terhes nőt:**<https://www.youtube.com/watch?v=PfVEWIVoUe4>**Irigy Hónaljmirigy – Must vagy soha:**http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Must_vagy_soha**Irigy Hónaljmirigy – Hozd a pénzt és kuss:**http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Hozd_a_penzt_es_kuss**Irigy Hónaljmirigy – A nyolc ördög tengere:**http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-A_nyolc_ordog_tengere**Irigy Hónaljmirigy – Tatás-Nyanyás:**http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Tatas-Nyanyas**Irigy Hónaljmirigy – Hotel Mentál:**http://indavideo.hu/video/Irigy_Honaljmirigy_-_Hotel_Mental**Irigy Hónaljmirigy – 8. típusú találkozások:**http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-8_tipusu_talalkozasok**Irigy Hónaljmirigy – Tréfakabátok:**http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Trefa_Kabatok

Irigy Hónaljmirigy – Gézhelyzet:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Gezhelyzet

Irigy Hónaljmirigy – Big Bráhner:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Big_Brahner

Irigy Hónaljmirigy – Stahl Judit paródia:

https://www.youtube.com/watch?v=NX1XjU_o2Xc&index=89

Irigy Hónaljmirigy – Mese habbal:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Mese_habal

Irigy Hónaljmirigy – Pongyolaregény:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Pongyolaregeny

Irigy Hónaljmirigy – Fel pirosok, mikulások:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Fel_pirosokmikulasok

Irigy Hónaljmirigy – Oszkármirigy:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Irigy_Oszkarmirigy

Irigy Hónaljmirigy – Szabadlábbon Velencében:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Szabadlabin_Velenceben

Irigy Hónaljmirigy – Szappan gyilkosok:

http://indavideo.hu/video/IHM-Irigy_Honaljmirigy-Szappan_Gyilkosok

Irigy Hónaljmirigy – Joshi Bharat paródia:

<https://www.youtube.com/watch?v=dm8WGfR5D-E>

Irigy Hónaljmirigy – Vazul néni - Sziget fesztivál:

http://indavideo.hu/video/Irigy_Honaljmirigy_Vazul_Neni_A_Szigeten_és

<https://www.youtube.com/watch?v=okf-MHZTqRk>

Irigy Hónaljmirigy – Vazul néni - Lada:

http://indavideo.hu/video/Irigy_Honaljmirigy_Vazul_Neni_vs_Lada

Irigy Hónaljmirigy – Vazul néni és a porszívóügynök:https://www.youtube.com/watch?v=YvI_9NMYoo4**Irigy Hónaljmirigy – Vazul néni (egyveleg):**http://indavideo.hu/video/IHM_-_Vazulneni**Irigy Hónaljmirigy – Vazul néni - Tévészékház:**https://www.youtube.com/watch?v=Z_mnXRvd70g**Irigy Hónaljmirigy – Vazul néni - Áll az alku:**https://www.youtube.com/watch?v=bT_1yxX6CTA**Irigy Hónaljmirigy – Vazul néni leköpi a plakátot:**<https://www.youtube.com/watch?v=C8G2tidymCE>**L'art pour l'art – Osztályfőnöki óra:**<https://www.youtube.com/watch?v=V9YpeTAYRqU>**L'art pour l'art – Anti bácsi udvarol:**https://www.youtube.com/watch?v=MMk5R82_2os**L'art pour l'art – Boborján a festőművész:**<https://www.youtube.com/watch?v=Mlz8qahHr9A>**L'art pour L'art – Besenyő család – Szép Margit szépségverseny:**<https://www.youtube.com/watch?v=ioUY-S2eBk8> éshttps://www.youtube.com/watch?v=YF0ty00iHyQ&list=PLDA07B99D255B65F4&index=1&feature=plpp_video és

Üdítő, 2010. április 9. – Galla Miklós (Kezdet: 20 perc)

Faragó Dezső György – A nő és a pellengér:<https://www.youtube.com/watch?v=gzeTsauUBU8>**Hogy volt?!... - A Hofi:**<https://www.youtube.com/watch?v=EQNEoFUhJSQ>**Hofi Géza – Táncdalfesztivál:**<https://www.youtube.com/watch?v=Jv-Di1xs1nw>

Hofi Géza – Nevezd csak Cucinak (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=hwgjTETUaSU>

Hofi Géza – Olga néni:

<https://www.youtube.com/watch?v=e5NPBEduc5Q>

Hofi Géza – Kutatjuk a közvéleményt 4/1:

<https://www.youtube.com/watch?v=ctDezFtPIns>

Hofi Géza – Kutatjuk a közvéleményt 4/2:

<https://www.youtube.com/watch?v=2W3Z7Wh6Y9Y>

Hofi Géza – Kutatjuk a közvéleményt 4/3:

<https://www.youtube.com/watch?v=K4GLYKfVJ5U>

Hofi Géza – Kutatjuk a közvéleményt 4/4:

<https://www.youtube.com/watch?v=JKfwo1I5PUQ>

Hofi tükre 1. (Magyarország - 2002) Teljes:

https://www.youtube.com/watch?v=F_oB8C1ADu8

Hofi Géza – Piál a föld (Részlet):

<https://www.youtube.com/watch?v=TcDZmoqCIUA>

Hofi Géza – Temetném a munkát:

<https://www.youtube.com/watch?v=ayee9vV8IsQ> (1. rész)

<https://www.youtube.com/watch?v=demWEkN7CGo> (2. rész)

<https://www.youtube.com/watch?v=JHCiKQt6BIY> (3. rész)

<https://www.youtube.com/watch?v=bgmB-c7OHZk> (Részlet)

Hofi Géza – Építem a csatornát (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=6jF0w-M7aEo>

Hofi Géza – Újságárus (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=yaWw4BqfhhM>

Hofi Géza – Elég az hozzá (Teljes):

<https://www.youtube.com/watch?v=I-7SpNtUc6A>

Hofi Géza – Pont Pont Pont (Teljes):<https://www.youtube.com/watch?v=dbmZ-nKIUdM>**Hofi Géza – Tiszta Örültek Háza (Teljes):**<https://www.youtube.com/watch?v=taY6jj-z1UU>**Hofi Géza – Hofélia:**<https://www.youtube.com/watch?v=NXVjAYanjpc> és
<http://videotar.mtv.hu/Cimkek/h/o/hofi.aspx>**Hofi Géza – Petőfi Sándor keresése, avagy Hofi üzenete a futballistáknak:**https://www.youtube.com/watch?v=_StegC-SQ_k**Hofi Géza – Tengeri:**<https://www.youtube.com/watch?v=AXAd6OIGggg>**Hofi Géza – Cigány vicc:**<https://www.youtube.com/watch?v=-F8iCewUMRI>**Hofi Géza – Mariska néni:**<https://www.youtube.com/watch?v=Z46xHbgacu4>**Hofi Géza – Kulákok és a disznók:**<https://www.youtube.com/watch?v=iQGAqs6i0CY> (Teljes)**Hofi Géza – Szabhatjuk (Teljes):**https://www.youtube.com/watch?v=_PW9wrhnOFE**Hofi Géza – Rabruha (Teljes):**https://www.youtube.com/watch?v=_mb7yFoG9WU**Hofi Géza – Pusszantás mindenkinek:**<https://www.youtube.com/watch?v=w9sLRBJBk1o> és
<https://www.youtube.com/watch?v=2b3wWNvXINo> (Teljes)**Hofi Géza – Válaszadásra gondolkodási idő nincs (1. rész):**https://www.youtube.com/watch?v=LXl6oCZu_sU

Hofi Géza – Válaszadásra gondolkodási idő nincs (2. rész):

<https://www.youtube.com/watch?v=IL1UebF6g-c>

Hofi Géza – Válaszadásra gondolkodási idő nincs (3. rész):

<https://www.youtube.com/watch?v=y4jnz2lsMRE>

Hofi Géza – Válaszadásra gondolkodási idő nincs (4. rész):

<https://www.youtube.com/watch?v=eBiA8shoilw>

Hofi Géza – Hofi a rittyentősről és a Nemzeti Dalról:

<https://www.youtube.com/watch?v=109jDZ-7BQM>

Szilveszteri Rádiókabaré 1989 – Hofi Géza - BÚÉK 1990:

https://www.youtube.com/watch?v=v_oI2Z0aRuA (Kezdet: 1 óra 57 perc)

A fiataloknak érdemes meghallgatni a többi kabaréjelenetet is, hogy megtudják, min nevetünk a rendszerváltás idején.

Magyar Rádió Karinthy Színpad – Ezt is Szenes Iván írta:

<https://www.youtube.com/watch?v=HPWsVq1gK3I>

Salamon Béla – Lepsénynél még meg volt (Nóti Károly):

<https://www.youtube.com/watch?v=7yh7QzoW990>

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült: Retró kabaré 10. rész - A motor (Kezdet: 3 perc)

Piros bugyelláris – Salamon Béla, Komlós Vilmos, Viola Mihály:

<https://www.youtube.com/watch?v=Gq8Wy2s6aEQ>

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült: lásd Kabaré klasszikusok 49. – A pénztárca trükk

Csapóajtó – Salamon Béla:

<https://www.youtube.com/watch?v=HuyFp9wK4f0> (Rövidített)

https://www.youtube.com/watch?v=7_YauZbHIC8 (Teljes)

Ki utazik Bogdányba – Salamon Béla, Andai Béla, Bikády György, Komlós András, Sárosi Mihály, Barlay Vali:

<https://www.youtube.com/watch?v=ON3cN6MkF2I>

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült: Retró kabaré 2. rész – Pomócsi marad (Kezdet: 9 perc)

Gálvölgyi János - Csala Zsuzsa – Házasság - Vízagy:

https://www.youtube.com/watch?v=aPrAZY_z9Uw

Gálvölgyi János - Csala Zsuzsa – Házasság - Béla, ma vagyok 40:

<https://www.youtube.com/watch?v=dpcGqy8v6fw>

Gálvölgyi János - Csala Zsuzsa – Házasság - Jutalomút Erdélybe:

<https://www.youtube.com/watch?v=zEMtbXQI0Xs>

Gálvölgyi János - Csala Zsuzsa – Házasság - Menjünk ki a zöldbe:

<https://www.youtube.com/watch?v=Hal1RVp8584>

Gálvölgyi János - Csala Zsuzsa – Házasság - Beszéljessünk:

https://www.youtube.com/watch?v=_KNDROYg-7k

Gálvölgyi János - Csala Zsuzsa – Házasság - Jó egri nő:

<https://www.youtube.com/watch?v=i0a7BkJ0TyY>

Gálvölgyi János - Csala Zsuzsa – Házasság - A volán mögött:

<https://www.youtube.com/watch?v=qsXNdL5T9kM>

Maksa Zoltán – Síoktató:

<https://www.youtube.com/watch?v=mqIZIZMBI88>

Maksa Zoltán – Pláza hangosbemondó:

https://www.youtube.com/watch?v=jArrl_7wdXQ

Nagy Bandó András – Levél a kórházból:

<https://www.youtube.com/watch?v=5wiw6RuCPw4&feature=related>

Nagy Bandó András - Szalontüdő:

<https://www.youtube.com/watch?v=FlvokhLtMMI>

Kovács András Péter – Miért?:

<http://www.yutubezenek.com/video/ixFFTLhudmo/kovacs-andras-peter-miert/>

Kovács András Péter – Rádiókabaré válogatás 2009:

https://www.youtube.com/watch?v=C1_My8cDqPs

Bödöcs Tibor – Rádiókabaré 2012. március:

<https://www.youtube.com/watch?v=BdSYSigdjRM>

Peterdi Pál – A haiti futó:<https://www.youtube.com/watch?v=iP1kUxUeIkk>**Boncz Géza – Kukorica János:**<https://www.youtube.com/watch?v=xuSqmH4T9R4>**Közbiztonság – Éles István, Horváth Szilveszter:**<https://www.youtube.com/watch?v=zW9zaUu9t2M>**Fábry Sándor – Zacskós tej tartó:**<https://www.youtube.com/watch?v=CNRyxXGd3ek>**Hangalbum – Királyhegyi Pál:**<https://www.youtube.com/watch?v=c0v2zea6y5Y>**Galla Miklós – Duma:**<https://www.youtube.com/watch?v=k8UorW0C-DY>**Petőfi japánul:**<https://www.youtube.com/watch?v=OEYuu9g8vR0> éshttps://www.youtube.com/watch?v=Rw_7_CgUFFU és<http://videa.hu/videok/vicces/petofi-japanul-humor-kabare-vicc-LYUNPU8SvMw2buPZ>**Sinkovits Imre – Édes, ékes anyanyelvünk:**<https://www.youtube.com/watch?v=vPHZuYg2K6o>**Darvas Iván, Kiss Manyi – Távirat:**https://www.youtube.com/watch?v=GfP_CPp1p4s**Szilágyi György – A zsúri réme (Márkus László, Major Tamás, Bárdy György, Kibédi Ervin):**<https://www.youtube.com/watch?v=pfvz0lkie5E>

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült: Retró kabaré 11. rész - Ki az okosabb (Kezdet: 16 perc) és Üdítő, 2009. augusztus 12. – Bajor Imre: Ki az okosabb (Kezdet: 1 perc)

Szilágyi György, Kern András – Halló, itt vagyok... a diliházból (Szilágyi György: Halló itt vagyok! című népszerű műsorának paródiája):<https://www.youtube.com/watch?v=WhtkxVxWW20>

Szilágyi György, Kern András – Halló, itt vagyok... Beszélgetés a sofőrrel (Szilágyi György: Halló itt vagyok! című népszerű műsorának paródiája):

https://www.youtube.com/watch?v=3_1AH4U1BHE

Ki mit tud? (Markos György, Nadas György, Boncz Géza, Lehr Ferenc):

https://www.youtube.com/watch?v=Kqqxh7_w2YA

Vacsoracsata - bohózat – Bajor Imre, Vida Péter:

https://www.youtube.com/watch?v=Q3-Tu_i9txo

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült: Gálvölgyi János, Hernádi Judit (lásd feljebb)

Aradi Tibor – Néni az elektronikai szaküzletben:

<https://www.youtube.com/watch?v=n6vMz02d9dQ>

Kőhalmi Zoltán – Kabaréklub 37. - Nyitó konferansz:

<https://www.youtube.com/watch?v=P9eyYxAmHNw>

Kaputelefon-szerelés - BUÉK 2012 – Mogács Dániel:

https://www.youtube.com/watch?v=qkUeEnV-_ks

Csá köcsög – Mai magyar nyelvhasználat - Garas Dezső, Varga Ferenc József:

<https://www.youtube.com/watch?v=PNez5AHadsk> és

<https://www.youtube.com/watch?v=pTlw0QbHlKU>

Családi kör – A Sztár születik adásban - Haumann Péter, Varga Ferenc József:

<https://www.youtube.com/watch?v=axHQ6U2kgeg>

100 éves a kabaré – Nagy Endre:

<https://www.youtube.com/watch?v=IoL1b0Z7fc4>

100 éves a kabaré - Az ötvenes évek – Romhányi József - Mákos Ákos rímfaragó mester (Latabár Árpád, Viola Mihály):

<https://www.youtube.com/watch?v=5za0kO0hKws> (Kezdet: 31 perc)

Volt egyszer egy humorfesztivál - 1974. 4. rész – Slágermagyarázat - Bodrogi Gyula:

<https://www.youtube.com/watch?v=1Z1kIGMwUwM> (Kezdet: 15 perc)

Volt egyszer egy humorfesztivál - 1974. 4. rész – Telefonkérvény - Major Tamás:
<https://www.youtube.com/watch?v=1Z1kIGMwUwM> (Kezdet: 44 perc)

Volt egyszer egy humorfesztivál - 1982. 10. rész – A veszélyeztetett gyerek - Csala Zsuzsa, Görbe Nóra, Incze József, Mikó István, Sinkovits Imre:
https://www.youtube.com/watch?v=j8YwQr4S_sk (Kezdet: 40 perc)

Volt egyszer egy humorfesztivál - 1990. 13. rész – Kriminológiai jelentés - Balázs Péter, Bodrogi Gyula, Bárdy György, Forgács Gábor, Hegyi Barbara, Rátonyi Róbert, Rudolf Péter, Szombathy Gyula:
<https://www.youtube.com/watch?v=NIF9ASpXErQ> (Kezdet: 22 perc)

Kabarélexikon - Blüett – Verebes István - Amikor feljöttél:
https://www.youtube.com/watch?v=ZNHITSjQ_og (Kezdet: 6 perc)

Kabarélexikon - Abszurd – Kern András, Verebes István - Nemzetközi kómúves verseny:
<https://www.youtube.com/watch?v=rItv29kK374> (Kezdet: 33 perc) és
<https://www.youtube.com/watch?v=t53r0B2HcJY>

Kabarélexikon - Állati – Kazal László, Kósa András, Greguss Zoltán, Joó Piroska - Szarvasbika:
<https://www.youtube.com/watch?v=1ulbrtTHwFI> (Kezdet: 2 perc)
 Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült: lásd feljebb

Kabarélexikon - Állati – Hofi Géza, Koós János - Macskaduett:
<https://www.youtube.com/watch?v=1ulbrtTHwFI> (Kezdet: 14 perc)
 Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült: Retro kabaré 3. rész – Hofi Géza, Koós János - Megalkuvó macskák (Kezdet: 26 perc)

Kabarénaptár 1962 1. rész – Alfonzó - Nemzetközi szilveszter:
<https://www.youtube.com/watch?v=c0g3ENL5jn8> (Kezdet: 39 perc)

Kabarénaptár 1962 1. rész – Haki Tamás, Rátonyi Róbert - Beszélgetés és füttyülés:
<https://www.youtube.com/watch?v=c0g3ENL5jn8> (Kezdet: 48 perc)

Kabarénaptár 1969 – Major Tamás, Psota Irén - Lujza és Jenő:
<https://www.youtube.com/watch?v=DxSisHLidS4> (Kezdet: 4 perc) és
<https://www.youtube.com/watch?v=rwgCudvRCIE>

Kabarénapptár 1971 – Agárdy Gábor, Csákányi László - Nyomják Krahácsot:

<https://www.youtube.com/watch?v=5apwx9t8TX8> (Kezdet: 1 perc)

Kabarénapptár 1971 – Kabos László - Szenesember:

<https://www.youtube.com/watch?v=5apwx9t8TX8> (Kezdet: 5 perc)

Kabarénapptár 1971 – Kazal László - Sundám-bundám csóresz:

<https://www.youtube.com/watch?v=5apwx9t8TX8> (Kezdet: 14 perc)

Kabarénapptár 1977 – Sándor György:

<https://www.youtube.com/watch?v=teXI7eOswK0> (Kezdet: 7 perc)

Küldünk kabarét 2006.07.08 – Benedek Tibor - Monológ a bejgliről:

<https://www.youtube.com/watch?v=dPvV786XA6E> (Kezdet: 3 perc)

Küldünk kabarét 2006.07.08. – Kibédi Ervin, Hlatky László - Hacsek és Sajó (Milyen rendetlenül néz ki):

<https://www.youtube.com/watch?v=dPvV786XA6E> (Kezdet: 11 perc)

Küldünk kabarét 2006.08.12. – Horváth Tivadar - Négy kicsi egér:

<https://www.youtube.com/watch?v=ZsAmissSf40> (Kezdet: 25 perc)

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült: Szilveszter anno - 1. rész (Kezdet: 1 óra 2 perc)

Küldünk kabarét 2006.08.12. – Éjféli operabemutató - Szabó Ernő, Keleti László, Házy Erzsébet, Komlósy Erzsébet, Ágay Karola, Radnay György, Várhelyi Endre, Réti József:

<https://www.youtube.com/watch?v=ZsAmissSf40> (Kezdet: 31 perc)

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült: Mama, fogjál nekem békát (lásd feljebb)

Küldünk kabarét 2006.09.09. – Repülő anyóka - Gobbi Hilda, Pásztor János:

https://www.youtube.com/watch?v=K_P6GcnIzaI (Kezdet: 6 perc)

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült – Kiss Manyi és Lóte Attila: lásd feljebb

Küldünk kabarét 2006.12.16. – Völcei Rózsi, Tompa Sándor - Az a kutya Bögöly:

<https://www.youtube.com/watch?v=iK-XuZ4RnNU> (Kezdet: 2 perc)

Küldünk kabarét 2006.12.16. – Keleti László, Bellák Miklós, Latabár Árpád, Márkus László, Suka Sándor - Férjek iskolája:

<https://www.youtube.com/watch?v=iK-XuZ4RnNU> (Kezdet: 13 perc)

Küldünk kabarét 2006.12.16. – Psota Irén, Major Tamás - Lujza és Jenő (Influenzajárvány): <https://www.youtube.com/watch?v=iK-XuZ4RnNU> (Kezdet: 29 perc)

Kabaréklub 2006.12.17. – Vida Péter, Simonyi Balázs, Hadházi László - Máltai vereség: <https://www.youtube.com/watch?v=TFet6YOQETk> (Kezdet: 7 perc)

Kabaréklub 2007.04.21. – Csajtai Csaba, Hadházi László - Miniszterelnökök a protokoll szobában:

<https://www.youtube.com/watch?v=MOLrCfs7dTk&list=UUeU0KZ3N7ZiWuWbojc33cnw&index=5&feature=plcp> (Kezdet: 48 perc)

Kabaré Turkáló - Rádiókabaré 1984. március – Katona János - Vőlegény (Gyereket vársz, hányra jön):

<https://www.youtube.com/watch?v=EpR1y1KVO-c> (Kezdet: 17 perc)

Kabaré Turkáló - Rádiókabaré 1985. október – Markos György, Nadas György, Boncz Géza - Három öreg a szekéren:

<https://www.youtube.com/watch?v=Sr500qiUSMQ> (Kezdet: 41 perc)

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült → Üdítő, 2011. július 13. (Kezdet: 1 perc)

Kabaré Turkáló - Szilveszteri Rádiókabaré 1985 – Bárdy György, Márkus László - Király és társa (Kaltenberg söröző):

<https://www.youtube.com/watch?v=TOzZ5kSTijo> (Kezdet: 25 perc)

Kabaré Turkáló - Szilveszteri Rádiókabaré 1985 – Haumann Péter, Inke László - Mit is ír a hogyishívják:

<https://www.youtube.com/watch?v=TOzZ5kSTijo> (Kezdet: 36 perc)

30 éves a Rádiókabaré - 1973 – Bárdy György - Utazási prospektus:

<https://www.youtube.com/watch?v=eAPxFBYYSPE> (Kezdet: 36 perc)

Bárdy György – Gugyerák külföldön:

<http://video.xfree.hu/?n=astropapa58%7C36dfffe23e6ad3158d147ea180e013e78>

Bárdy György – Gugyerák rendszert vált:

<https://www.youtube.com/watch?v=xBOFtc8eAxE>

Rádiókabaré 2000. április - Mindenki a fedélzetre – Kern András - Anyuka (De jól néz ki, már nem is fullad):

<https://www.youtube.com/watch?v=0nribJnye1s> (Kezdet: 15 perc)

Rádiókabaré 2000. november – Maksa Zoltán - Rendőr (szőke nő igazoltatása):

<https://www.youtube.com/watch?v=HQLUoKAwD60> (Kezdet: 6 perc)

Rádiókabaré 2004. június – Az országimázs áldozata - Hernádi Judit, Éles István:

<https://www.youtube.com/watch?v=wGeL6UqYLUo> (Kezdet: 8 perc)

Rádiókabaré 2004. június – Szereplőválogatás a Való Világba (Casting) - Hernádi Judit, Gálvölgyi János:

<https://www.youtube.com/watch?v=wGeL6UqYLUo> (Kezdet: 1 óra 8 perc)

Rádiókabaré 2004. június – Az ideális politikus - Mikó István, Koltai Róbert:

<https://www.youtube.com/watch?v=wGeL6UqYLUo> (Kezdet: 1 óra 25 perc)

Rádiókabaré 2007 - Katonadolog – Benkő Gyula - Hogyan lettem katona:

<https://www.youtube.com/watch?v=OCHrIPy15gg> (Kezdet: 1 perc)

Rádiókabaré 2007 - Katonadolog – Markos György, Nadas György - Katona-humor:

<https://www.youtube.com/watch?v=OCHrIPy15gg> (Kezdet: 11 perc)

Rádiókabaré 2007 - Katonadolog – Hofi Géza - Tizedes (tüzérek-tüzérek):

<https://www.youtube.com/watch?v=OCHrIPy15gg> (Kezdet: 43 perc)

Rádiókabaré 2012 – Tóth Szabolcs, Bálint Ferenc - Okostelefon:

https://www.youtube.com/watch?v=X4_hwvxM_Xs (Kezdet: 1 perc)

Prémium Rádiókabaré (4) – A vízben - Csákányi László, Agárdy Gábor:

<https://www.youtube.com/watch?v=ZruWBSaSLOg> (Kezdet: 19 perc)

Prémium Rádiókabaré (4) – Kati és Zsuzsi a celebek - Hadházi László, Vida Péter: <https://www.youtube.com/watch?v=ZruWBSaSLOg> (Kezdet: 25 perc)

Prémium Rádiókabaré (5) – Macera - Bárdy György:

<https://www.youtube.com/watch?v=LQYk924e4dQ> (Kezdet: 13 perc)

Prémium Rádiókabaré (5) – Szuperhős - Varga Ferenc József, Heller Tamás:

<https://www.youtube.com/watch?v=LQYk924e4dQ> (Kezdet: 30 perc)

Prémium Rádiókabaré (5) – Producer - Matus Gábor, Aradi Tibor:

<https://www.youtube.com/watch?v=LQYk924e4dQ> (Kezdet: 58 perc)

Prémium Rádiókabaré (5) – Lujza és Jenő - Olimpia-1973 (Psota Irén, Major Tamás):

<https://www.youtube.com/watch?v=LQYk924e4dQ> (Kezdet: 1 óra 2 perc) és

<https://www.youtube.com/watch?v=agCiFFNfw8I>

Szilveszteri rádiókabaré 1985 – Böröczky József - Idegen nyelvű hírek:

<https://www.youtube.com/watch?v=TOzZ5kSTijo> (Kezdet: 18 perc)

Szilveszteri Rádiókabaré 2000 - BÚÉK 2001 – Galla Miklós - Szénbányász:

<https://www.youtube.com/watch?v=USr4QcNGobU> (Kezdet: 1 óra 45 perc) és

<https://www.youtube.com/watch?v=GaVN8v7xwS4>

Szilveszteri Rádiókabaré 2000 - BÚÉK 2001 – Csala Zsuzsa, Gálvölgyi János - Jelenetek egy házasságból (Ízlett a vacsora):

<https://www.youtube.com/watch?v=USr4QcNGobU> (Kezdet: 2 óra 30 perc) és

<https://www.youtube.com/watch?v=vNmS8Y97SF0>

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült (lásd feljebb)

Szilveszteri Rádiókabaré 2000 - BÚÉK 2001 – Kern András - Anyuka (Megint rongálja a szemét):

<https://www.youtube.com/watch?v=USr4QcNGobU> (Kezdet: 3 óra 12 perc)

Szilveszteri Rádiókabaré 2000 - BÚÉK 2001 – Böröczky József, Fábry Sándor - Egy kis rádiótörténelem:

<https://www.youtube.com/watch?v=USr4QcNGobU> (Kezdet: 2 óra 44 perc)

**Szilveszteri rádiókabaré 2012 – Tóth Szabolcs, Bálint Ferenc - Szomszédnéni
Produkcíós Iroda humortársulat kabaréja:**

<https://www.youtube.com/watch?v=cuQs3xAPKqU> (Kezdet: 2 óra 28 perc)

Szilveszteri rádiókabaré 2012 – Kőhalmi Zoltán:

<https://www.youtube.com/watch?v=cuQs3xAPKqU> (Kezdet: 2 óra 37 perc)

Szilveszteri rádiókabaré 2012 – Bődöcs Tibor:

<https://www.youtube.com/watch?v=cuQs3xAPKqU> (Kezdet: 2 óra 51 perc)

Rádiókabaré 2013 – Morzsabuli - Ami a szilveszteri rádiókabaréból kimaradt:

<https://www.youtube.com/watch?v=Z5A1AzFfcc4>

Szilveszteri kabaré körkép 2012. 1. rész:

<https://www.youtube.com/watch?v=0qih-PpOQgY>

Szilveszteri kabaré körkép 2012. 2. rész:

<https://www.youtube.com/watch?v=nENUTw-Ydn4>

Szilveszteri kabarétörténelem Kaposy Miklóssal – Hofi Géza - Tele vagyok hemoglobinnal:

<https://www.youtube.com/watch?v=yICfYzgQTnA> (Kezdet: 45 perc)

Szilveszteri kabaréműsor - Csak készülődőknek – Hofi Géza:

<https://www.youtube.com/watch?v=Gg9vbqjU0Qs> (Kezdet: 18 perc)

Szilveszteri kabaréműsor - Csak készülődőknek – Peterdi Pál - Haiti futó:

<https://www.youtube.com/watch?v=Gg9vbqjU0Qs> (Kezdet: 1 óra 22 perc)

Petőfi Kabaré – Markos György - Interjú Sir Joseph Kiss-sel:

<https://www.youtube.com/watch?v=dH6LeeUI7fg> (Kezdet: 28 perc)

Petőfi Kabaré – Markos György, Nádas György - Interjú Talpas Lajossal:

<https://www.youtube.com/watch?v=dH6LeeUI7fg> (Kezdet: 45 perc)

Kabarécsütörtök 2003.02.20. – Lorán Lenke - Kapcsolom:

<https://www.youtube.com/watch?v=qkazdSPJAa8> (Kezdet: 10 perc)

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült: Szilveszter anno - 1. rész (Kezdet: 47 perc)

Kabarécsütörtök 2003.02.20. – Hofi Géza - Kádár paródia:

<https://www.youtube.com/watch?v=qkazdSPJAa8> (Kezdet: 1 óra 49 perc)

Kabarécsütörtök 2003.09.04. – Hofi Géza - Krumplivirágos:

<https://www.youtube.com/watch?v=-nhdMaCrXjc> (Kezdet: 1 óra 18 perc)

Kabarécsütörtök 2004.04.28. – Darvas Szilárd, Vámosi János - Slágermagyarázat (Halálos méreg csokolni téged):

<https://www.youtube.com/watch?v=-qCGfRowmXQ> (Kezdet: 44 perc)

Kabarécsütörtök 2004.04.28. – Bajor Imre, Kern András, Mikó István - A valóság ütőerén:

<https://www.youtube.com/watch?v=-qCGfRowmXQ> (Kezdet: 1 óra 30 perc)

Kabarécsütörtök 2004.04.28. – Litkai Gergely - Buhera mátrix:

<https://www.youtube.com/watch?v=-qCGfRowmXQ> (Kezdet: 1 óra 51 perc)

Kabarécsütörtök 2004.04.28. – Markos György, Nadas György, Heller Tamás - Felvonulók nem kérték és nyílik a rózsa:

<https://www.youtube.com/watch?v=-qCGfRowmXQ> (Kezdet: 2 óra 2 perc)

Kabarécsütörtök 2004.12.16. – Hófehérke és a hét elgyötört törpe:

<https://www.youtube.com/watch?v=XIHMd1GJKyA> (Kezdet: 1 óra 44 perc)

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült → Retro kabaré 3. rész (Kezdet: 10 perc)

Kabarécsütörtök 2004.12.16. – Tréfás sírfeliratok:

<https://www.youtube.com/watch?v=XIHMd1GJKyA> (Kezdet: 2 óra 09 perc)

Kabarécsütörtök 2004.12.16. – Hofi Géza - Kukorica János:

<https://www.youtube.com/watch?v=XIHMd1GJKyA> (Kezdet: 2 óra 26 perc)

Kabarécsütörtök 2004.12.23. – Kedélyes este:

<https://www.youtube.com/watch?v=5Fo9nICXBlc> (Kezdet: 1 óra 38 perc)

Kabarécsütörtök 2004.12.23. – Megérjük a pénzünket:

<https://www.youtube.com/watch?v=5Fo9nICXBlc> (Kezdet: 1 óra 46 perc)

Kabarécsütörtök 2004.12.23. – Markos György- Nadas György - Csúcsforgalom:

<https://www.youtube.com/watch?v=5Fo9nICXBlc> (Kezdet: 2 óra 11 perc)

Kabarécsütörtök 2004.12.30. – Markos György, Nadas György - Erzsike és a nagyapja: https://www.youtube.com/watch?v=W_skyFrXj4 (Kezdet: 2 óra 2 perc)

Kabarécsütörtök 2005.04.28. – Csákányi László, Latabár Árpád - Nehéz beteg:

<https://www.youtube.com/watch?v=-qCGfRowmXQ> (Kezdet: 32 perc)

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült → Lásd feljebb: A fogorvosnál - Bodrogi Gyula, Faragó András

Kabarécsütörtök 2005.04.28. – Tímár György, Brachfeld Siegfried - Nehéz nyelv a magyar:

<https://www.youtube.com/watch?v=-qCGfRowmXQ> (Kezdet: 38 perc)

Kabarécsütörtök 2005.05.05. – Peti Sándor, Kellér Dezső - Interjú egy mai koldussal:

<https://www.youtube.com/watch?v=tALhToD7XV4> (Kezdet: 13 perc)

Kabarécsütörtök 2005.05.19. – Bajor Imre, Éles István, Kern András - Bankrablás:

<https://www.youtube.com/watch?v=EozujVxL-k> (Kezdet: 1 perc)

Kabarécsütörtök 2005.05.26. – Alfonzó, Csala Zsuzsa, Kabos László - Tésztagyári bankett:

<https://www.youtube.com/watch?v=Oicrk0InTZA> (Kezdet: 12 perc) és

<https://www.youtube.com/watch?v=lKeGLc74GBg>

Kabarécsütörtök 2005.06.02. – Kern András - Bizalom vonal:

<https://www.youtube.com/watch?v=FMdB2WMcMhM> (Kezdet: 14 perc)

Kabarécsütörtök 2005.06.02. – Csákányi László - Vízben:

<https://www.youtube.com/watch?v=FMdB2WMcMhM> (Kezdet: 31 perc)

Kabarécsütörtök 2005.06.02. – Kazal László - Tudományos borkóstoló:

<https://www.youtube.com/watch?v=FMdB2WMcMhM> (Kezdet: 1 óra 06 perc)

Kabarécsütörtök 2005.06.09. – Markos György - Esti mese oroszul:

https://www.youtube.com/watch?v=wY9_Gj6Jkkw (Kezdet: 1 perc)

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült: (Retro kabaré 3. rész - Kezdet: 0 perc)

Kabarécsütörtök 2005.06.16. – Litkai Gergely - Mozizom:

<https://www.youtube.com/watch?v=1GP5WLWmOpQ> (Kezdet: 1 perc)

Kabarécsütörtök 2005.06.16. – Markos György, Nádas György - Kőbe zárt lélek:

<https://www.youtube.com/watch?v=1GP5WLWmOpQ> (Kezdet: 1 óra 17 perc) és

Petőfi Kabaré – Markos György (Kezdet: 42 perc) → lásd feljebb

Kabarécsütörtök 2005.06.23. – Kabos Gyula - Amerika felfedezése:

<https://www.youtube.com/watch?v=v63JgjhF5s> (Kezdet: 4 perc)

Kabarécsütörtök 2005.06.23 – Kabos László - A komikus is ember:

<https://www.youtube.com/watch?v=v63JgjhF5s> (Kezdet: 37 perc)

Kabarécsütörtök 2005.06.23. – Maksa Zoltán - Családlátogatás:

<https://www.youtube.com/watch?v=v63JgjhF5s> (Kezdet: 1 óra 52 perc)

Kabarécsütörtök 2005.06.23. – Galla Miklós - Nem hiszek a KRESZ-ben:

<https://www.youtube.com/watch?v=v63JgjhF5s> (Kezdet: 1 óra 58 perc)

Kabarécsütörtök 2005.06.23. – Csala Zsuzsa, Bajor Imre, Gálvölgyi János, Kern András, Hernádi Judit - Illa berek (Hófehérke mese átdolgozása):

<https://www.youtube.com/watch?v=v63JgjhF5s> (Kezdet: 2 óra 6 perc)

Kabarécsütörtök 2005.06.30. – Markos György, Nadas György, Selmeczi Tibor - Notre Damme-i teremőrök:

<https://www.youtube.com/watch?v=eY3Ej7ynY6k> (Kezdet: 5 perc)

Kabarécsütörtök 2005.06.30. – Hofi Géza - Magyarok cselekedetei:

<https://www.youtube.com/watch?v=eY3Ej7ynY6k> (Kezdet: 2 óra 15 perc)

Kabarécsütörtök 2005.07.21. (1. rész) – Kibédi Ervin - Én nem hiszem, hogy normális vagyok:

<https://www.youtube.com/watch?v=No8nBxS0W68> (Kezdet: 1 perc)

Kabarécsütörtök 2005.07.21. (1. rész) – Kabos László - Önéletrajz versben és prózában: <https://www.youtube.com/watch?v=No8nBxS0W68> (Kezdet: 9 perc)

Kabarécsütörtök 2005.07.21.(1. rész) – Bilicsi Tivadar - Bernát:

<https://www.youtube.com/watch?v=No8nBxS0W68> (Kezdet: 37 perc)

Kabarécsütörtök 2005.07.21. (1. rész) – Feleki Kamil, Kabos László, Lorán Lenke, Psota Irén - Piké:

<https://www.youtube.com/watch?v=No8nBxS0W68> (Kezdet: 40 perc)

Erről a jelenetről tévéfelvétel is készült: Nevetni kell, ennyi az egész, 2011. július 10. (Kezdet: 21 perc)

Kabarécsütörtök 2005.07.21. (2. rész) – Sándor György:

<https://www.youtube.com/watch?v=5dKS wf9Coas> (Kezdet: 0 perc)

Kabarécsütörtök 2005.08.04. – Hofi Géza - Katonaság:

<https://www.youtube.com/watch?v=-Tx1D-nKk6A> (Kezdet: 55 perc)

Jelmagyarázat:

Kék keret: videofelvétel

Zöld keret: hangfelvétel

Ezek a bohózatok valószínűleg külföldön is nagy érdeklődést fognak kiváltani. A magyarul nem beszélők az alábbi fordítóprogramokkal tudják a jelenetek címeit és az összekötő szöveget lefordítani:

<http://webforditas.hu>

<http://mymemory.translated.net/>

<http://translate.google.com/>

A lefordítandó szövegrészt **jelöljük ki**, és a **Vágólapon** keresztül másoljuk át. (**Ctrl + C** és **Ctrl + V**)

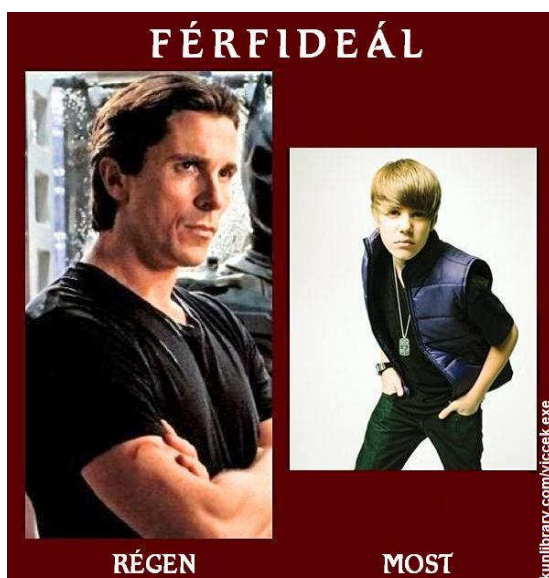
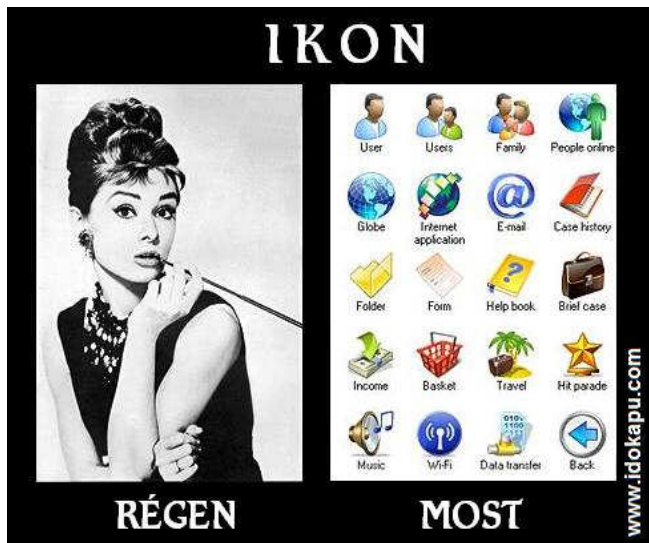
A kabaréjelenetek megértése érdekében a videoklipeket célszerű feliratozással ellátni. Ehhez azonban videoszerkesztőre és anyanyelvi szinten beszélő fordítóra van szükség.

Mivel ez az összeállítás még hiányos, kérem kedves olvasóimat, hogy aki tud olyan színvonalas kabaréjelenetről, amely kimaradt ebből a listából értesítsen, hogy teljessé tehessem ezt a gyűjteményt.

Cím: info@kunlibrary.com

Életünk régen és most (Humoros képekben)³²¹

³²¹ Ezeket a képeket célszerű egyenként, 200%-os nagyításban tanulmányozni, hogy a részleteket is jól lássuk. Akinek szüksége van az eredeti (teljes méretű) képekre, a <http://kunlibrary.com/eletunk.kepekben.zip> címről ömlesztve letöltheti. Itt sok olyan kép is található, amelyek helyhiány miatt nem kerültek be a gyűjteménybe. A 348 fotómontázs tanulmányozásával átfogó képet kaphatunk az egyes témákról, fejlődésünk menetéről. (Terjedelme: tömörítve 530 MB.) Itt megtalálhatók a híres európai és amerikai filmszillagok feljavított fotói is.

NŐIDEÁL

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

NŐI BÁLVÁNY

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

FOTOMODELL

RÉGEN

MOST

www.idokapu.hu

DESZKA

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

VAKOLÁS

Gépi vakolás

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

APA PICI LÁNYA

RÉGEN

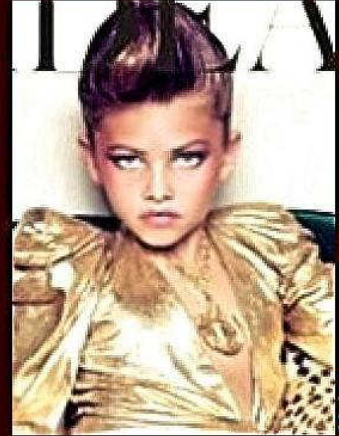
MOST

www.idokapu.com

GYERMEKKOR

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

VILÁGSZTÁROK

Katharine Hepburn

Rita Hayworth

Elisabeth Taylor

Jane Mansfield

Lauren Bacall

Grace Kelly

Marylin Monroe

Jane Russel

Catherine Deneuve

Sophia Loren

Marlene Dietrich

Audrey Hepburn

Ingrid Bergman

Gina Lollobrigida

Monica Vitti

Greta Garbo

Paris Hilton

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VILÁGSZTÁROK

Clarke Gable Laurence Olivier Jack Lemmon Marlon Brando

Tony Curtis Paul Newman Richard Burton Errol Flynn

Cary Grant Gene Kelly Spencer Tracy Gregory Peck

Jean-Paul Belmondo Marcello Mastroianni Vittorio De Sica Alain Delon

RÉGEN

Justin Bieber

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

BABÁK

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

TINIK

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

MAGYAR SZÍNÉSZNŐK

Adorján Éva Ágay Irén Alpár Gitta Bajor Gizi Bánky Vilma Barabás Sári Buttykay Emmi Bérczy Kató

Bársony Rózsi Biller Irén Fényes Alíz Fényes Alíz Laborfalvi Róza Lázár Mária Lábass Juci Király Kató

Berky Lili Eggert Márta Eggert Márta Eva Bartok Eva Bartok Röck Marika Röck Marika Fenyvessy Éva

Darvas Lili Hajmássy Ilona Hajmássy Ilona Korda Mária Zsille Margit Tökés Anna Gaál Franciska Gaál Franciska

Nagykovácsi Ilona Nagy Kató Medgyaszai Vilma Márkus Emília Lukács Margit Honthy Hanna Honthy Hanna Jászai Mari

Erdélyi Míci Karády Katalin Karády Katalin Gombaszögi Ella Gobbi Hilda Mészáros Ági Bulla Elma Bulla Elma

Dayka Margit Dayka Margit Rácz Vali Hidvéghy Valéria Hidvéghy Valéria Turay Ida Sulyok Mária Sulyok Mária

Házy Erzsébet Házy Erzsébet Simor Erzszi Simor Erzszi Tasnády Fekete Mária Tasnády Fekete Mária Neményi Lili Szörényi Éva

Mezey Mária Muráti Lili Perczel Zita Szelezky Zita Kiss Manyi Tolnay Klári Tolnay Klári

kunlibrary.com/viccek.zip

RÉGEN

MOST

MAGYAR SZÍNÉSZEK

Bessenyei Ferenc Bessenyei Ferenc Benkő Gyula Benkő Gyula Hajmássy Miklós Hajmássy Miklós Jávor Pál Jávor Pál

Sárdy János Sárdy János Nagy István Nagy István Latabár Kálmán Latabár Kálmán Páger Antal Páger Antal

Szilassy László Szilassy László Ráday Imre Ráday Imre Bilicsi Tivadar Bilicsi Tivadar Somlay Artúr

Pataky Jenő Perényi László Timár József Ungvári László Uray Tivadar Csortos Gyula Rajnai Gábor Rajnai Gábor

Soós Imre Ajtay Andor Ajtay Andor Szirtes Adám Csáky László Bárdy György Szabó Gyula

Rátósi Róbert Rátósi Róbert Agárdy Gábor Agárdy Gábor Avar István Avar István Básti Lajos Básti Lajos

Bács Ferenc Bács Ferenc Bánffy György Kállai Ferenc Kállai Ferenc Somogyvári Róbert Mensáros László Mensáros László

Zenthe Ferenc Márkus László Márkus László Óze Lajos Óze Lajos Kálmán György Sinkovits Imre Sinkovits Imre

Mécs Károly Mécs Károly Gábor Miklós Gábor Miklós Darvas Iván Darvas Iván Latinovits Zoltán Latinovits Zoltán

Győzike

kunlibrary.com/viccek.zip

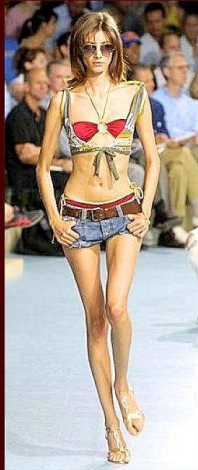
RÉGEN

MOST

DIVAT

RÉGEN

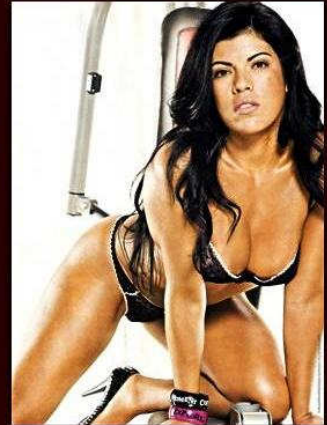
MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

BOMBÁZÓ

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

BOMBÁZÓ FÉRFIAK

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

JAPÁN FÉRFIAK

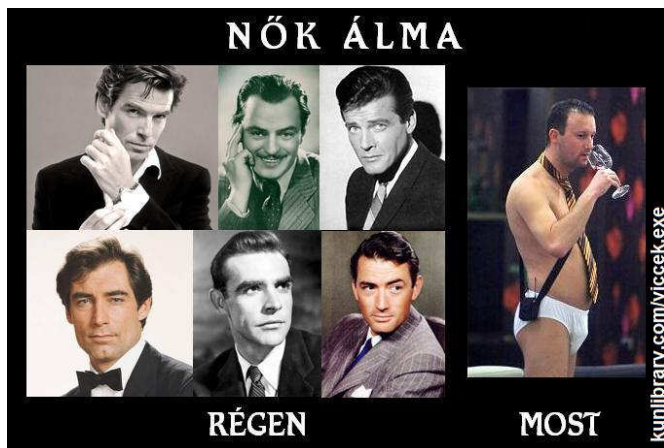
RÉGEN

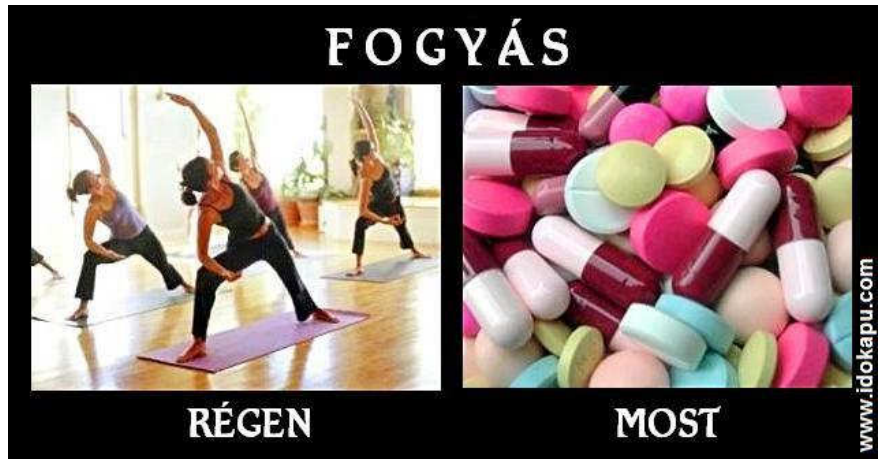

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ÜN NEPEK

kunlibrary.com/viccek.exe

SZERELEM

www.idokapu.com

VIRGÁCS

www.idokapu.com

KAMASZ FIÚK ÁLMA

www.idokapu.com

GYÖNYÖRŰ DOMBORZAT

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

BUKSZA

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

BOLDOG SZÜLŐK

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

MECCS UTÁN

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

UTCALÁNY

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

A TAVASZ ELSŐ HÍRNÖKEI

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

TÁNCOSNŐ

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

AMIT ESTE OTTHON TALÁL A FÉRJ

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

FIAM, ERRE SZÜKSÉGED LESZ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

HOMOKOS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

PÁRKAPCSOLAT

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

TINÉDZSEREK PROBLÉMÁJA

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

CSALÁDI ÉLET

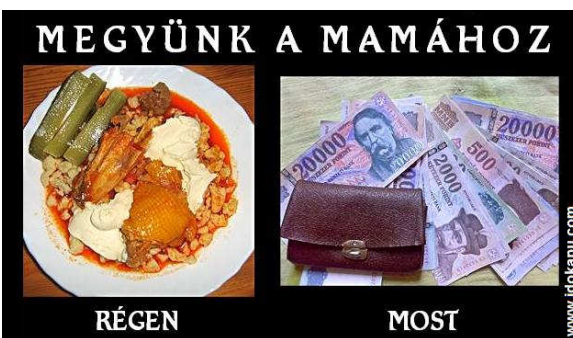
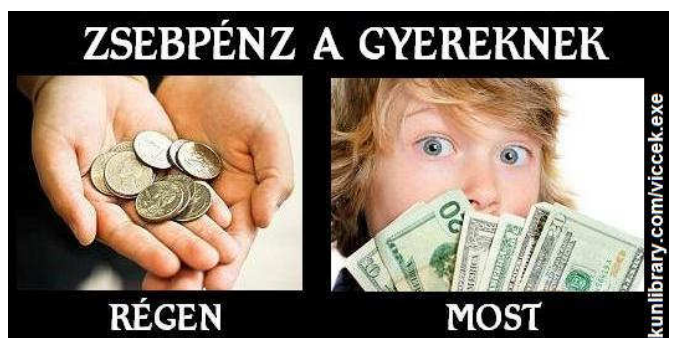

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

SZERETET

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ISTEN

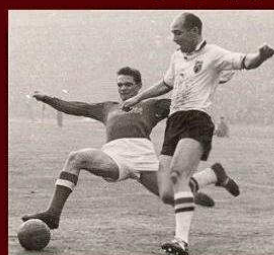
RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

FUTBALL

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

SZURKOLÓK

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

SPORTOLÓK MOTIVÁCIÓJA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

BUNDA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

FRISSDIPLOMÁS

RÉGEN
MOST

www.idokapu.com

KÉTAJTÓS SZEKRENY

RÉGEN
MOST

www.idokapu.com

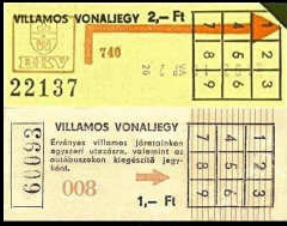

SZÉTNYITJUK ÉS SÍRUNK

RÉGEN
MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VILLAMOSJEGY

RÉGEN
MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

MAGYAR LÁNY

RÉGEN
MOST

www.idokapu.com

MAGYAR NÉPVISELET

RÉGEN
MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

MAGYARORSZÁG

RÉGEN
MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

LUXUS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

CSALÁDI HÁZ

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

AMITŐL A MAGYAROK SZÍVE EGYÜTT DOBBAN

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

HONFOGLALÁS

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

CSALÁDI HÁZ

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

NYELVÚJÍTÓ

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

MAGYAR KÖLTŐK, ÍRÓK

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

ARÉNA

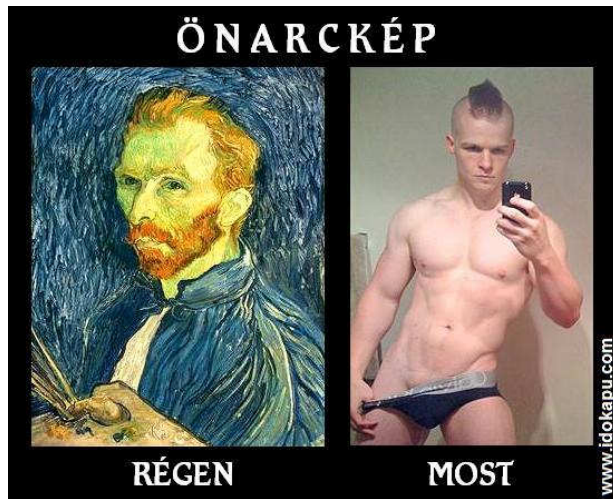
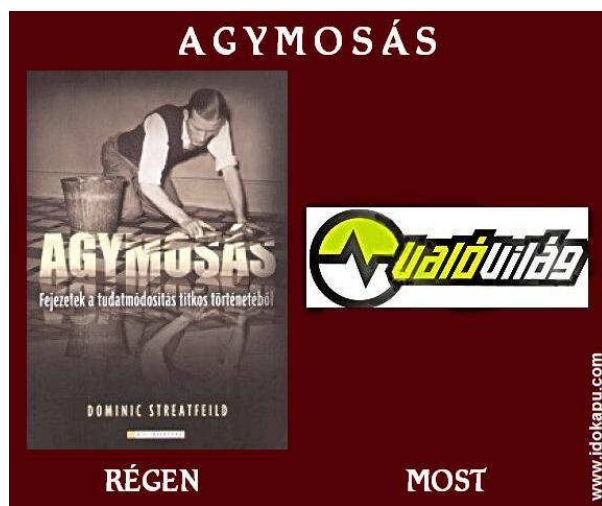
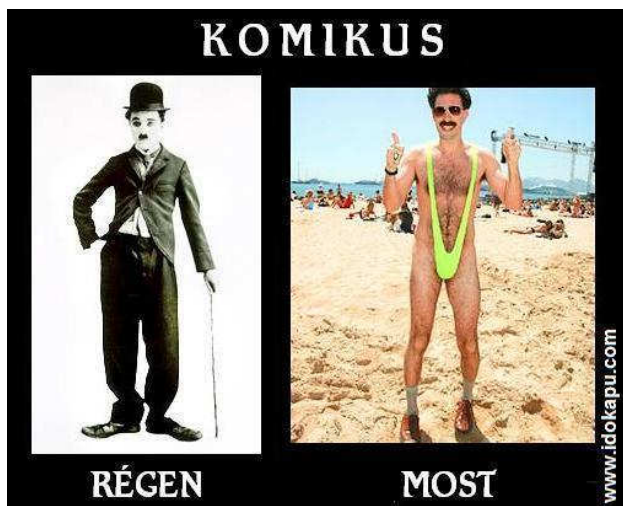

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

VIZELETERÁPIA

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

FÜLLYUKASZTÁS

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

AMIÉRT HARCOLTUNK

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

A FÖLD

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

EVOLÚCIÓ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

KUTYÁK

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

TÉL

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

HÁZÓRZŐK

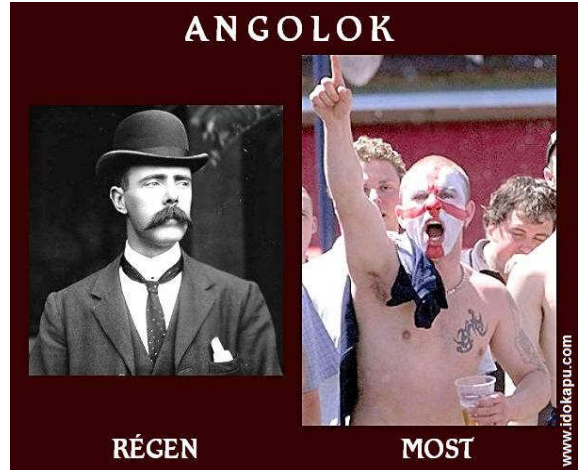
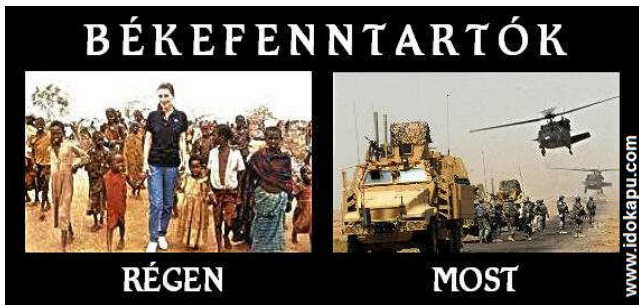

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

KÉRDEZZ-FELELEK

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

MIKULÁSCSOMAG

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

KÖRÖM

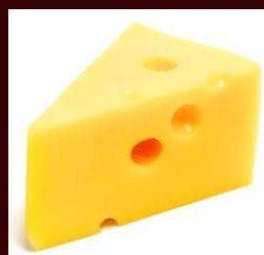
RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

CHEESE (CSÍZ)

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

HÚSVÉT REGGEL

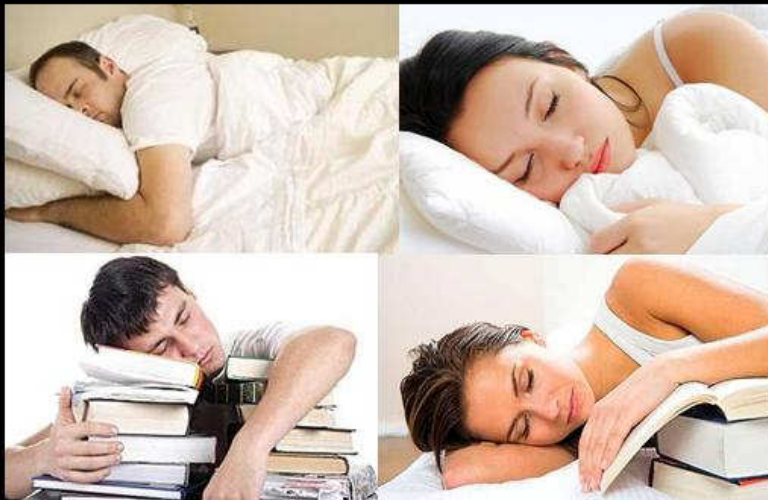
RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

VIZSGA ELŐTTI ESTE

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

TAKARODÓ

20:00 02:00

RÉGEN

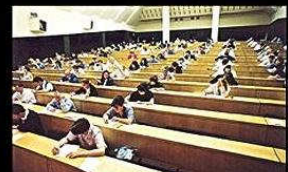
MOST

www.idokapu.com

NYÁR ELEJÉN

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

KARÓ

RÉGEN

Feladat		Mérés	
1	1.1	1	1
2	1.2	1	1
3	1.3	1	1
4	1.4	1	1
5	1.5	1	1
6	1.6	1	1
7	1.7	1	1
8	1.8	1	1
9	1.9	1	1
10	1.10	1	1
11	1.11	1	1
12	1.12	1	1
13	1.13	1	1
14	1.14	1	1
15	1.15	1	1
16	1.16	1	1
17	1.17	1	1
18	1.18	1	1
19	1.19	1	1
20	1.20	1	1
21	1.21	1	1
22	1.22	1	1
23	1.23	1	1
24	1.24	1	1
25	1.25	1	1
26	1.26	1	1
27	1.27	1	1
28	1.28	1	1
29	1.29	1	1
30	1.30	1	1
31	1.31	1	1
32	1.32	1	1
33	1.33	1	1
34	1.34	1	1
35	1.35	1	1
36	1.36	1	1
37	1.37	1	1
38	1.38	1	1
39	1.39	1	1
40	1.40	1	1
41	1.41	1	1
42	1.42	1	1
43	1.43	1	1
44	1.44	1	1
45	1.45	1	1
46	1.46	1	1
47	1.47	1	1
48	1.48	1	1
49	1.49	1	1
50	1.50	1	1
51	1.51	1	1
52	1.52	1	1
53	1.53	1	1
54	1.54	1	1
55	1.55	1	1
56	1.56	1	1
57	1.57	1	1
58	1.58	1	1
59	1.59	1	1
60	1.60	1	1
61	1.61	1	1
62	1.62	1	1
63	1.63	1	1
64	1.64	1	1
65	1.65	1	1
66	1.66	1	1
67	1.67	1	1
68	1.68	1	1
69	1.69	1	1
70	1.70	1	1
71	1.71	1	1
72	1.72	1	1
73	1.73	1	1
74	1.74	1	1
75	1.75	1	1
76	1.76	1	1
77	1.77	1	1
78	1.78	1	1
79	1.79	1	1
80	1.80	1	1
81	1.81	1	1
82	1.82	1	1
83	1.83	1	1
84	1.84	1	1
85	1.85	1	1
86	1.86	1	1
87	1.87	1	1
88	1.88	1	1
89	1.89	1	1
90	1.90	1	1
91	1.91	1	1
92	1.92	1	1
93	1.93	1	1
94	1.94	1	1
95	1.95	1	1
96	1.96	1	1
97	1.97	1	1
98	1.98	1	1
99	1.99	1	1
100	1.100	1	1

Dobó András

A Hold ①

A Hold az égen van? Néha világit néha nem
 böt van amikor csak egy rúd. Ha fényes
 nézünk felé vannak rajta.
 Ha felé van a felhők vonítanak, a
 lánya meg nagyon türelem. Két hüvely
 volt az égen. A Hold a nap is meg az apó.
 Régen holdnapon mérték.
 A holdfény az égen van. Mint a hold előtér
 a napot a holdfényes pedig az égen van
 a föld felé. A nap a hold előtér. Föld
 fényes néz. Két hüvely Föld felé.
 Két előtér a magasságra. Ami nagyon
 is nagy. Egyelőre az égen ember. A Hold
 volt aki nagy lépett. Olyan dombos a
 felé. És azt mondják nagyon lehet nagy.
 Innen nagyon messze van.

MOST

PUSKA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

LÓGÁS

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

LÓGÁS

Bendy Forbauer
RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

SZILVESZTER

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

TANÉV VÉGE

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

BALLAGÁS UTÁN

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

SZÜLINAP UTÁN

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

KÉSZ VAGYOK

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

SZOMBAT ESTI BULI

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

GYERMEKKORUNK SZENVEDÉLYE

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

GYEREKEK

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

KOKSZ

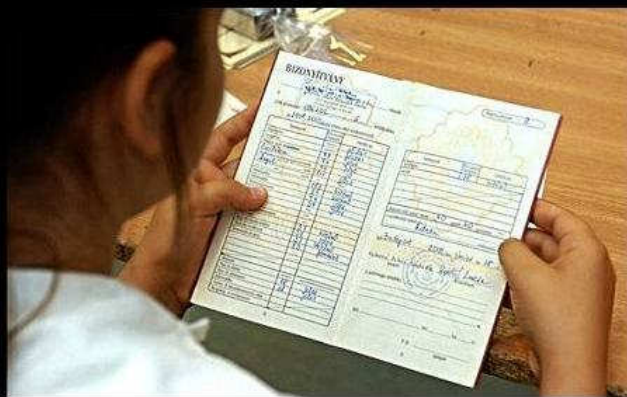
RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

CSAK ANYA MEG NE TUDJA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

GONDÚZÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ÖRÖMET OKOZÓ NÖVÉNY

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

BÁJITAL

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

TEKERÉS

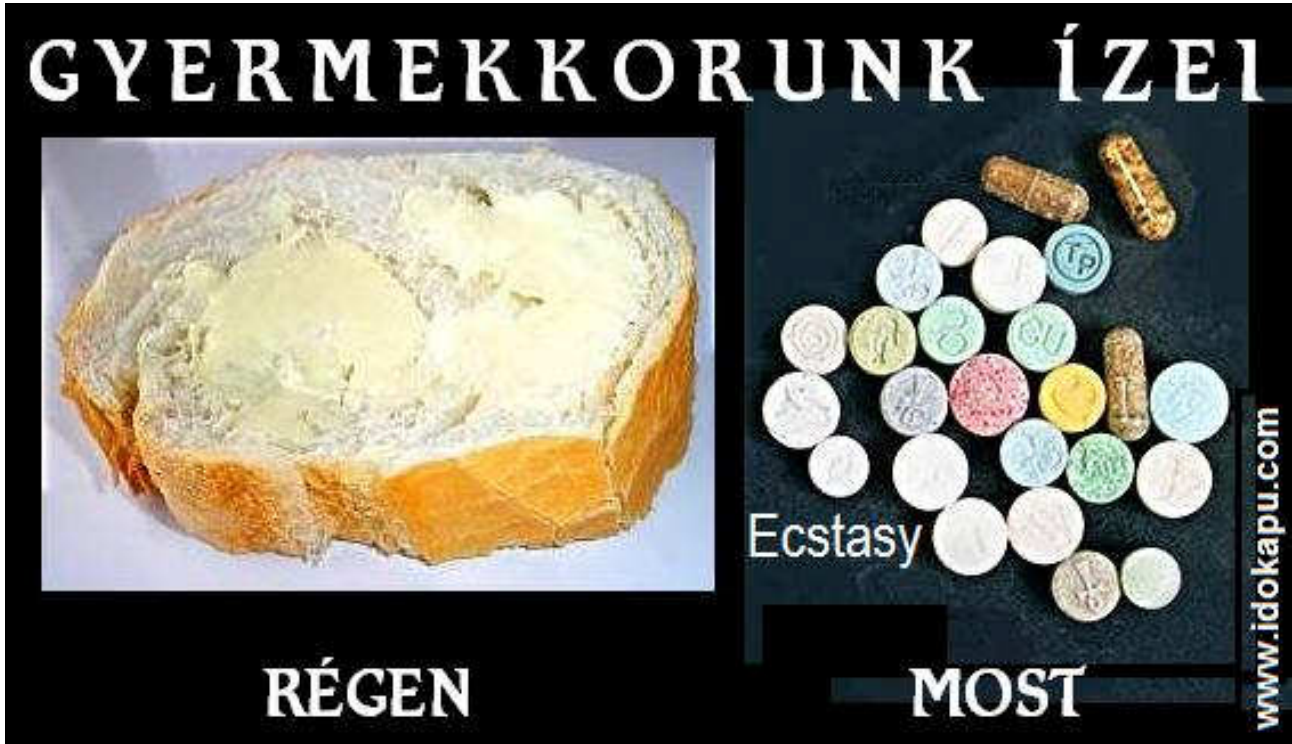
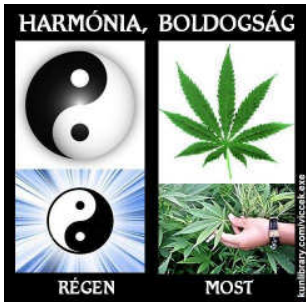

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

AMIVEL A SULIBAN JÁTSZOTTUNK

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

EXTÁZIS

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

HÁZIFELADAT MEGÍRÁSA

RÉGEN

Üdvözlünk a Wikipédiában!

Ezt az enciklopédiát az olvasói szerkesztik.

A magyar változatnak 194 056 szócikke van, ebből 602 kiemelt.

Kiemelt cikk

MOST

www.idokapu.com

JÁTÉK 7 ÉVES KISLÁNYOKNAK

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

ÉJSZAKA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

PROBLÉMA ÓRA ALATT

Tanárnőt
Kimehetek
WC-re?

RÉGEN

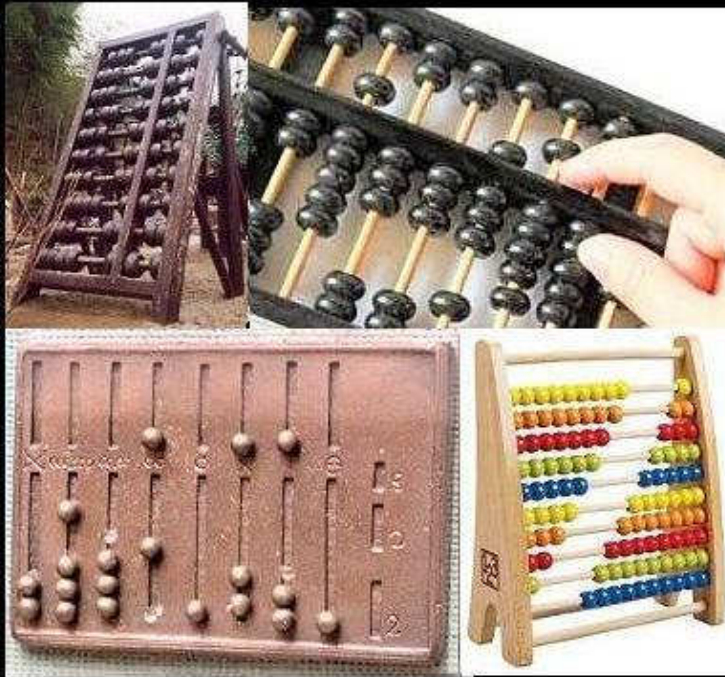

Tanárnőt
Kimehetek
telefonálni?

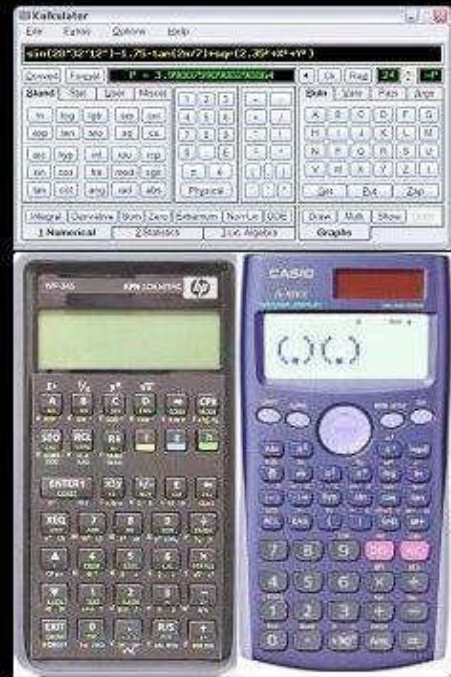
MOST

www.idokapu.com

SZÁMOLÓGÉP

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

AZ EMBER LEGJOBB BARÁTJA

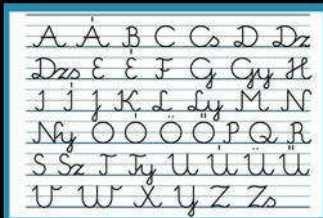
RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

ÁBÉCÉ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

LEVELEZÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

INTERNETEZÉS LEHETŐSÉG

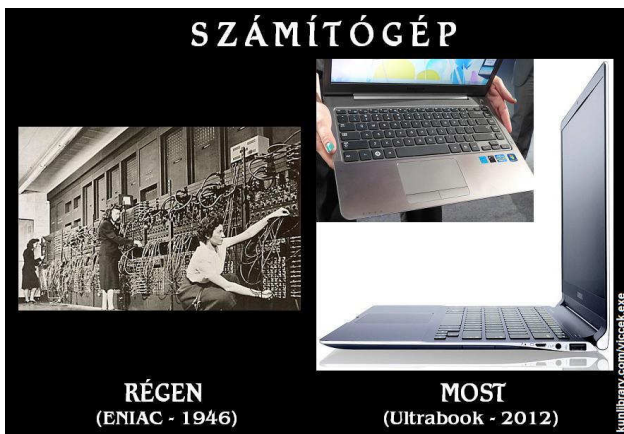

RÉGEN

MOST

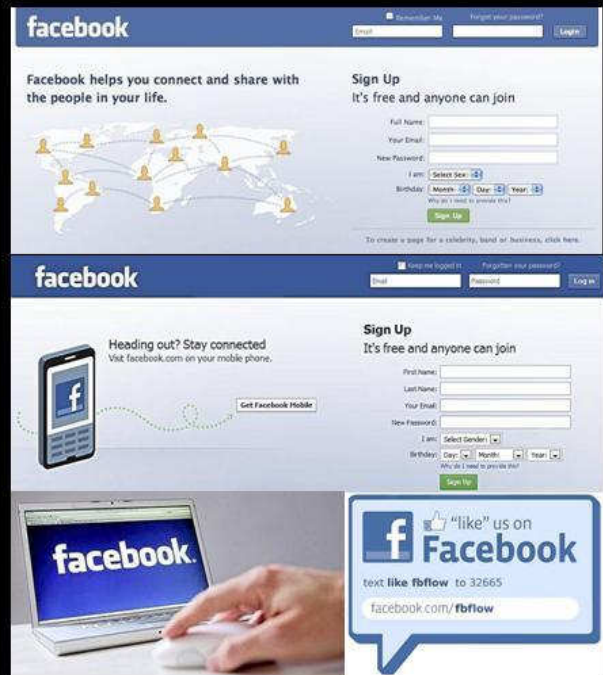
www.idokapu.com

KÖZÖSSÉG

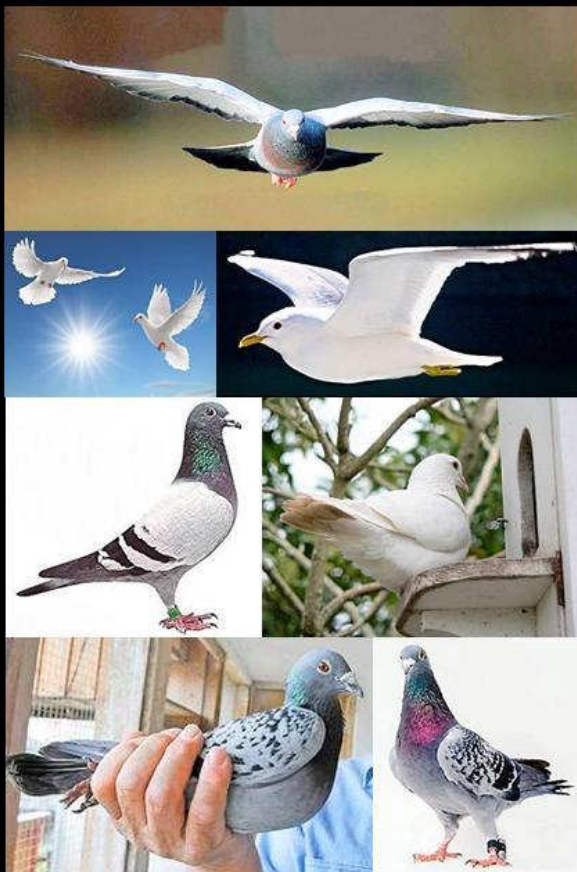
RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ÜZENETKÜLDÉS

RÉGEN

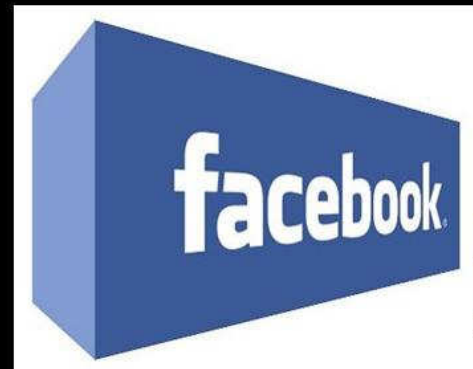
MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

FRISS HÍREK

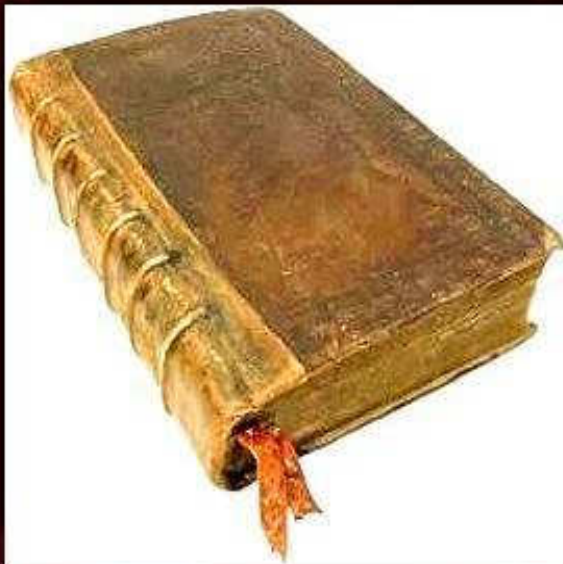
RÉGEN

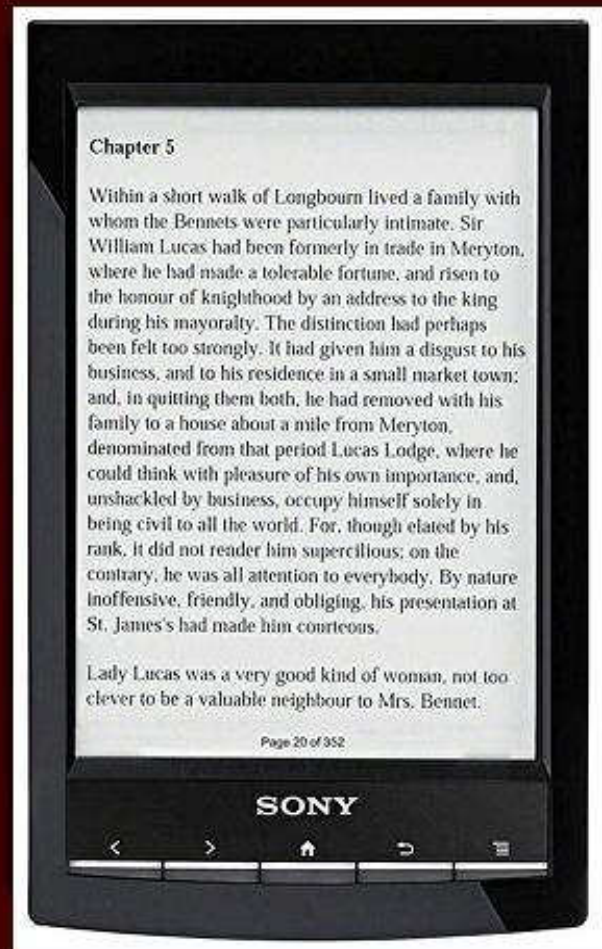
MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

KÖNYV

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

OLVASÁS

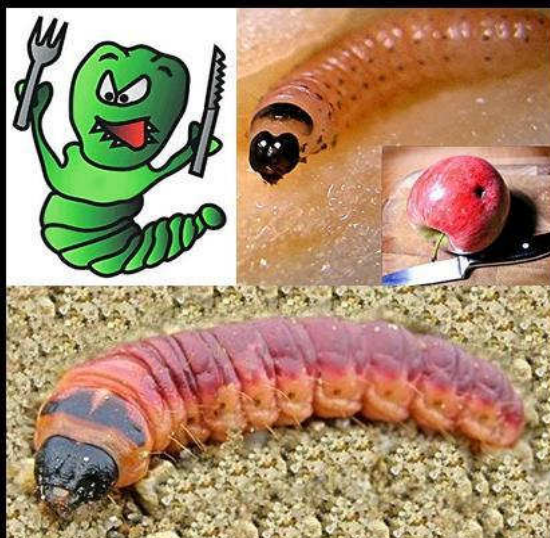
RÉGEN

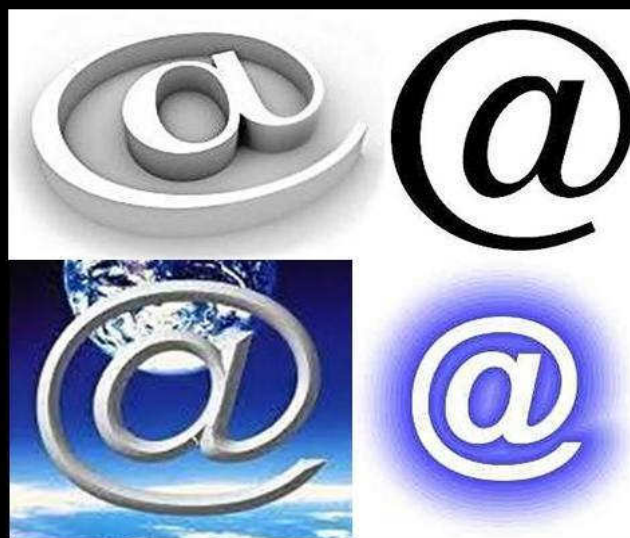
MOST

www.idokapu.com

KUKAC

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

INTIM KÉRDÉS

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

NAGYÍTÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

NYOMDA

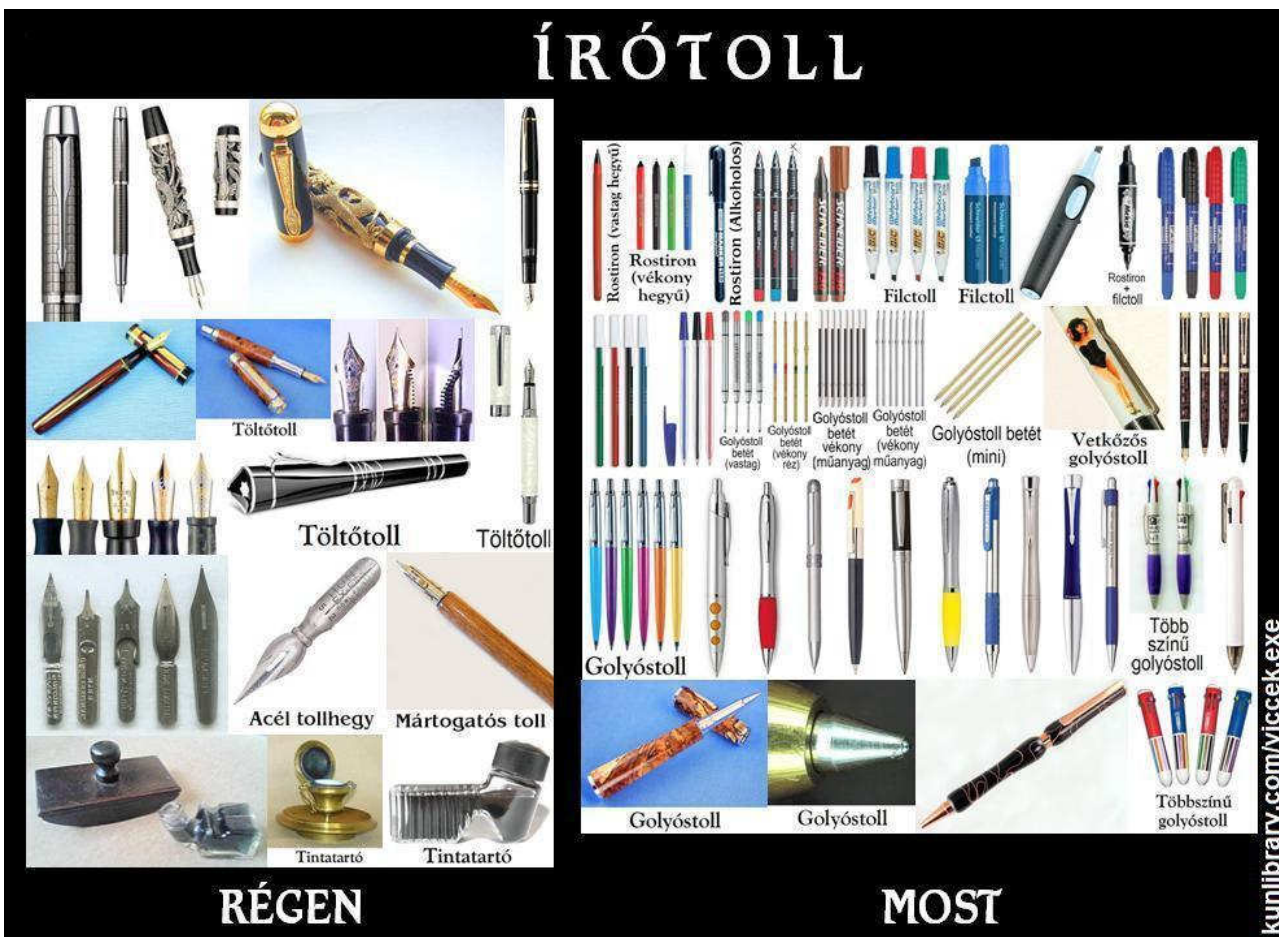
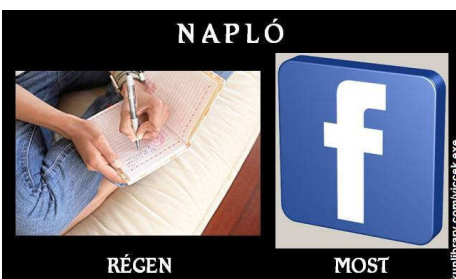
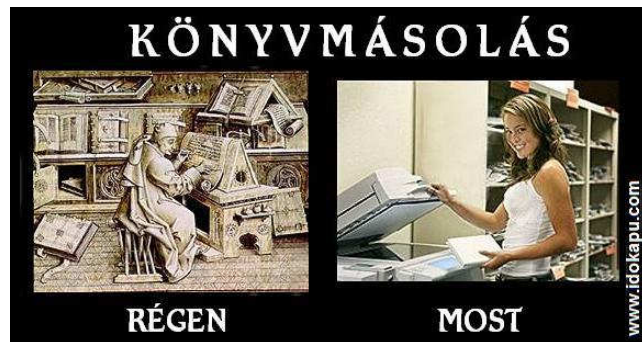

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

CERUZA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

DOKUMENTUMKÉSZÍTÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

JEGYZETELÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ASZTAL

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

FIAM? PAKOLJ ÖSSZE AZ ASZTALON!

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

SZÓTÁR

RÉGEN

[origo] sztki szótár Plágium Kultúra Webkereső továbbiak

[origo] sztki szótár keresés közösség műhely GYIK

szótár

Forrási beállítások: magyar angol Nagyszótárak Minden szótár Nézeti beállítások Villámnézet Fejtes nézet Papír nézet

6 találat. Magyar-angol szótár

Magyar-angol szótár csatlakozom

szótár /n	1. okl vocabulary	[USA: vɒkə'bɪlə'ri:] [UK: vəkə'bɪlə'ri:]	
	2. dictionary	[USA: dɪkʃənə'ri:] [UK: dɪkʃənəri:]	
szótári címszó /n	entry	[USA: ɛn'tri:] [UK: ɛn'tri:]	
fogalomköri szótár /n	thesaurus, thesauri	[UK: θɪ'sɔːrəs θɪ'zɔːrɪ]	
helyesírási szótár /n	speller	[USA: ə'pɛl-ər] [UK: ə'pɛl-ər]	
előfej (szótárban) /n	catchword	[USA: kætʃ'wɔːd] [UK: kætʃ'wɔːd]	
(mellék)íz már benne van a rendes szótárban is ezzel a jelentéssel!	smack	[USA: smæk] [UK: smæk]	

Hilányzó szó jelzése, hozzáadása

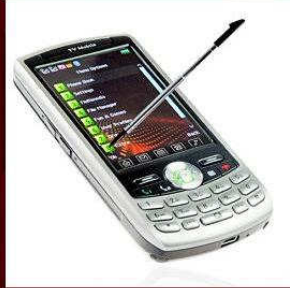
MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

NAPLÓ

RÉGEN

MOST

www.idekapu.com

PHOTOSHOP

ELŐTTE

UTÁNA

www.idekapu.com

ABLAK

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

EGÉR

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ZENE

Csendes éj

C C D G C
 Csen - des éj, drá - ga szent éj, Min - de - nek ál - ma mély,
 Csen - des éj, drá - ga szent éj, Örvendj szív, léz - va éjj!
 Csen - des éj, drá - ga szent éj, Pász - tor nép gyor - san kölj,
 F C F C
 Nincs filum más, csak a drága szent pár, Várja gyermeke ál - sok - e már,
 Je - ten gyerme - ke ál - va még rád, lír - az ó - ra, mely vig reményt ad,
 Halld az anya - li ál - le - la - ját, Szállt át zengve, s a - rá - vo - los át,
 D C G C
 Küldj le rá ál - mot nagy éj! Küldj le rá ál - mot nagy éj!
 Je - zus a föl - re le - szállt! Je - zus a föl - re le - szállt!
 Csé - ho - zó Je - zusunk él! Csé - ho - zó Je - zusunk él!

RÉGEN
MOST

www.idokapu.com

EGY HELY, AHOL SEMMIT SEM CSINÁLOK, MÉGIS SZINTE MINDIG OTT VAGYOK

The collage includes: a group of people drinking beer at a table; a sign for 'Sanki kocsmá'; a sign for 'DUGÓ KOCsMA'; a sign for 'Lesz Vigasz!'; a black and white photo of a pub exterior; a photo of people playing cards at a table; and a photo of a pub building.

A collection of Facebook-related graphics: a thumbs up/down icon, a 'Like' button, the Facebook 'f' logo, and the word 'facebook' in various styles and colors.

RÉGEN
MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ŐSZINTE BESZÉLGETÉS

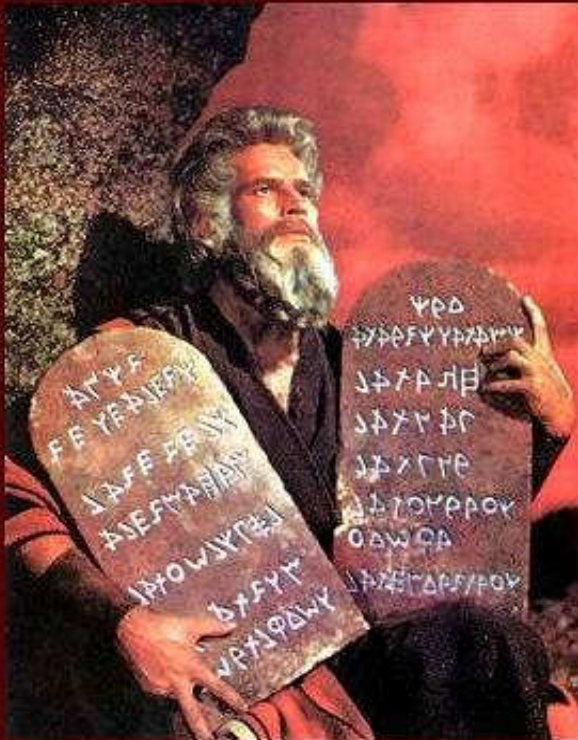
RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

MÉDIUMOK

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

BIRKÁK

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

VITA

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

PÁRKAPCSOLAT

RÉGEN

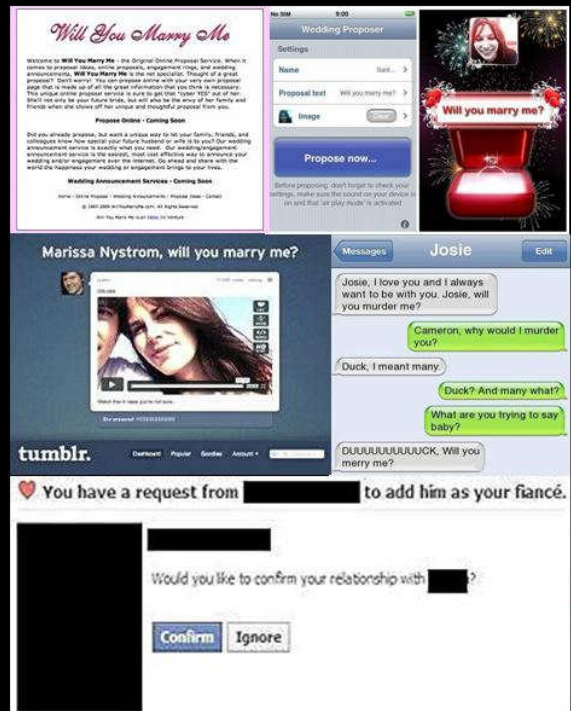
MOST

www.idokapu.com

LEÁNYKÉRÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

SZERELEM

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

TANÍTÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

HIÁNY

RÉGEN

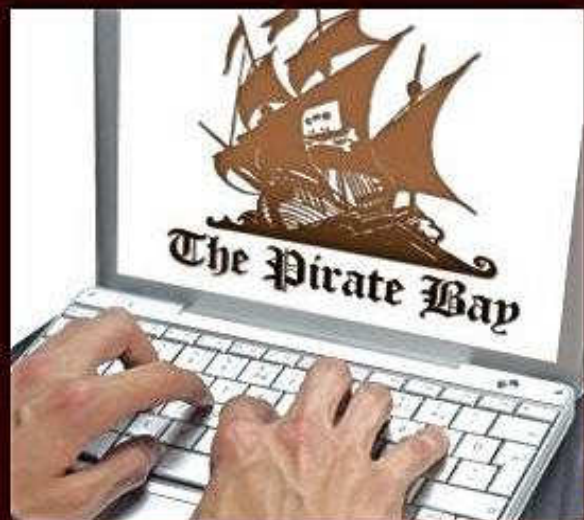
MOST

www.idokapu.com

KALÓZ

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

BETÖRŐ

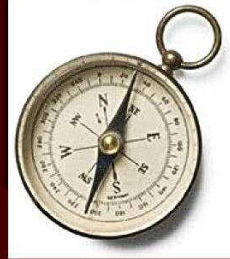
RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

NAVIGÁCIÓ

RÉGEN

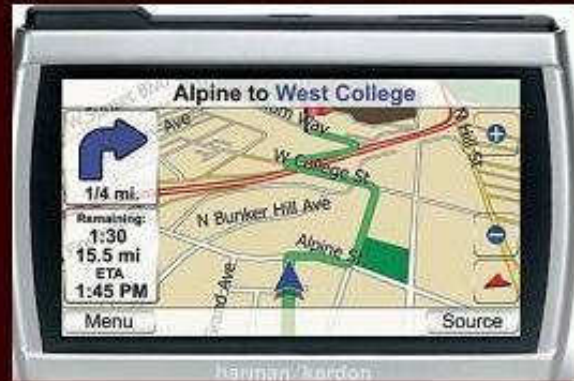
MOST

www.idokapu.com

TÉRKÉP

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

CSILLAGVIZSGÁLÓ

RÉGEN

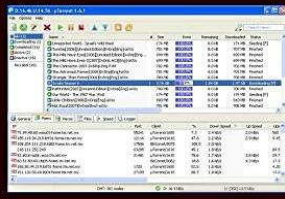
MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

HÁZIMOZI

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

TUDAKOZÓ

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

TELEFON

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VEZETÉKES TELEFON

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

TELEFON

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

MOBILTELEFON

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

PÉNZ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

PÉNZTÁRGÉP

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

ÉRTÉKEINK VÉDELME

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

LEMEZJÁTSZÓ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

RÁDIÓ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

RÁDIÓZÁS

RÉGEN

MOST

www.idokapu.hu

HI - FI

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

FILMEZÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

FÉNYKÉPEZÉS

Síkfilm kazetta 120-as filmtekercs Filmtekercs 24 x 36 mm képkockákkal

RÉGEN

Akkumulátor Alkáli ceruzaelem Alkálit mikroelem Mini SD-kártya SD-kártya Memory stick kártya Kompakt digitális fényképezőgép Tükörreflexes digitális fényképezőgép Teleobjektives digitális fényképezőgép

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

TELEVÍZIÓ

Katódsugárcsöves színes tévé Katódsugárcsöves fekete-fehér tévé

RÉGEN

Mobiltévé Tévénézés mobiltelefonon Tévénézés táblagépen 3D szemüveg Tévétáv-irányító Crystal LED tévé 3D tévé 3D tévé OLED tévé Full HD LCD tévé Full HD Plazmatévé Full HD okostévé LCD tévé Plazmatévé Okostévé

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

HANGFELVÉTEL - KÉPFELVÉTEL

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

HEVES SZÍVVERÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

MESZELÉS

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

ÓRA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ÉBRESZTŐÓRA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

FALIÓRA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ÁRUMOZGATÁS

RÉGEN

MOST

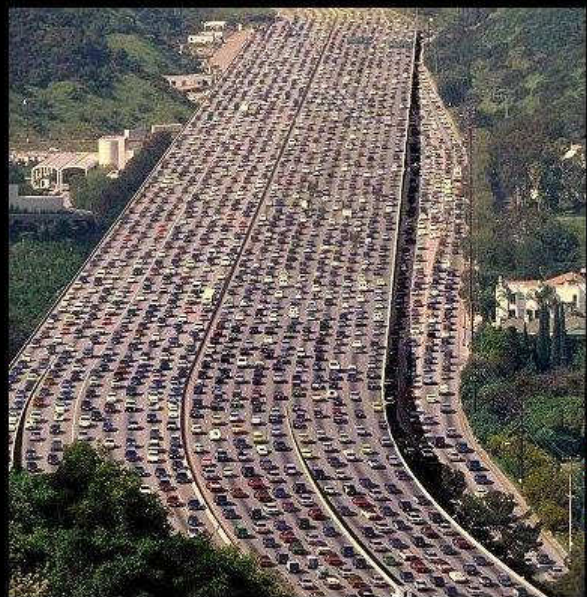
kunlibrary.com/viccek.exe

KÖZLEKEDÉS

RÉGEN

(Budapest - XIX. század vége)

MOST

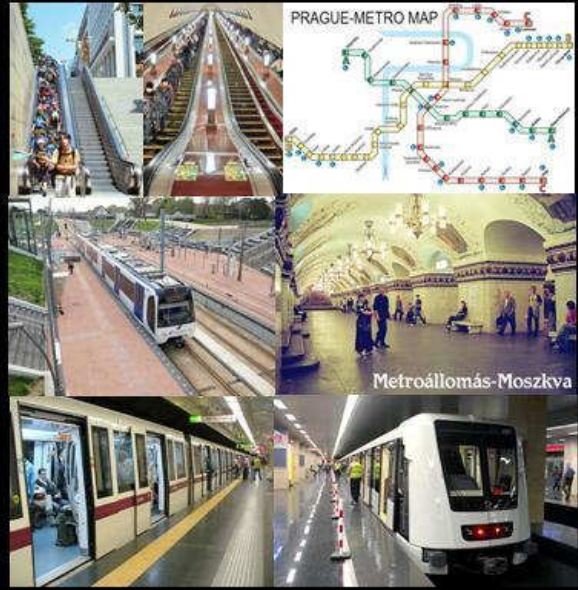
(Los Angeles - XX.század vége)

kunlibrary.com/viccek.exe

TÖMEGKÖZLEKEDÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

MALOM

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

SZÁLLÍTÁS A MEZŐGAZDASÁGBAN

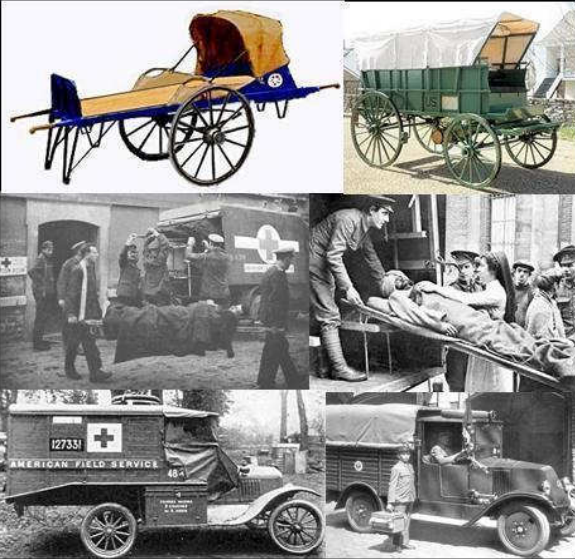
RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

BETEGSZÁLLÍTÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ORSZÁGÚT

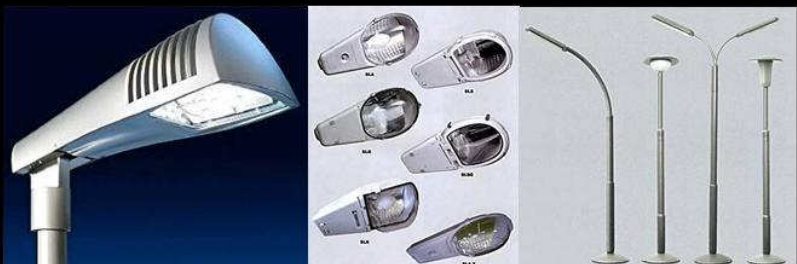
RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

KÖZVILÁGÍTÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

BICIKLI

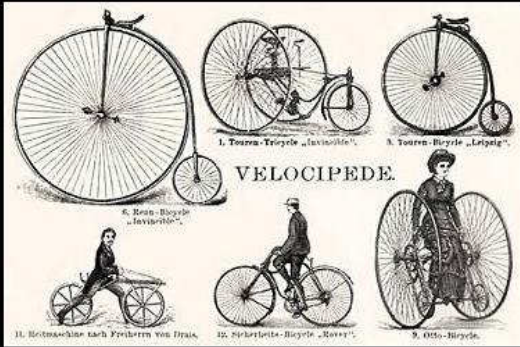

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

KERÉKPÁR

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

MOTORKERÉKPÁR

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

LUXUSAUTÓ

RÉGEN

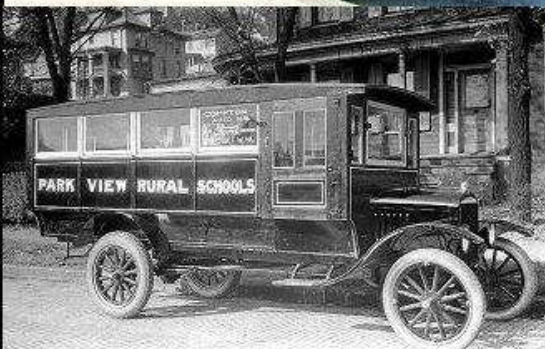
MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

AUTÓBUSZ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

AUTÓBUSZ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

DUGÓ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

TEHERAUTÓ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

KAMION

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VASÚTI KÖZLEKEDÉS

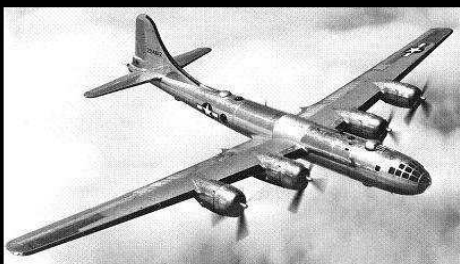
RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

REPÜLŐGÉP

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

AUTÓ

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

APACHE

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

FAPADOS

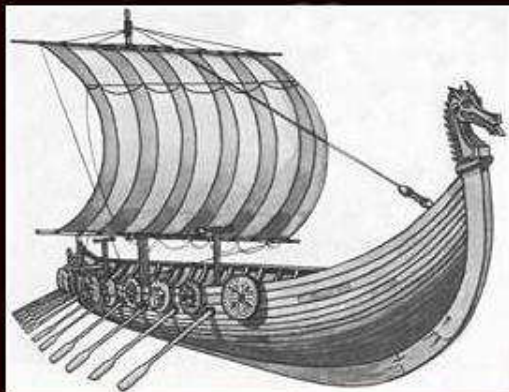
RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

HAJÓ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VADÁSZREPÜLŐGÉP

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

LÖVÖLDÖZŐS JÁTÉK

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

PISZTOLY

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

PUSKA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

GÉPPISZTOLY

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

FEGYVEREK

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

CSATA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

AKNAKERESŐ

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

AKNA

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

SZÁNTÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VETÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ARATÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

FÚNYÍRÁS

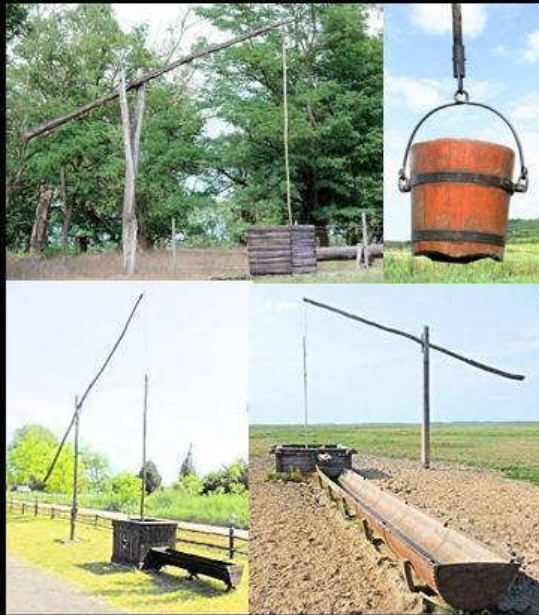
RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VÍZELLÁTÁS VIDÉKEN

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VÍZMELEGÍTÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VÍZKIEMELÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ÖNTÖZÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

WC

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

MOSOGATÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

MOSÁS

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

TAKARÍTÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

MOSÓSZER

Szappanfőzés

Hájszappan

Mosószappan

Hamulóg

Marónátron (lúgkő)

Mosószóda

RÉGEN

Mosópaszta Vízköoldó Öblítő-szer

Mosópor Mosópor (hypo) Klór

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ÉPÍTKEZÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

SZOBAFESTÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VILLAMOS FÉNYFORRÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ÉPÜLETVILÁGÍTÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ASZTALI LÁMPA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VILÁGÍTÁS SÖTÉTBEN

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

BETÖRÉSVÉDELEM

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

AJTÓZÁR

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

TŰZGYŰJTÁS

Viharálló

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

TŰZOLTÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

TŰZHÉLY

RÉGEN
(Sparherd)

MOST
(Indukciós tűzhely)

kunlibrary.com/viccek.exe

GÁZTŰZHÉLY

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

GÁZTŰZHELY

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ROSTSÜTŐ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

FŐZŐEDÉNY

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

SERPENYŐ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

OLAJBAN SÜTÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

NYÁRSON SÜTÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

FŐTT TÉSZTA KÉSZÍTÉS

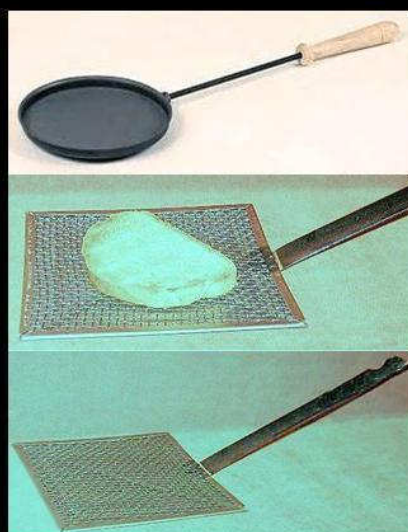
RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

KENYÉRPÍRÍTÁS

RÉGEN

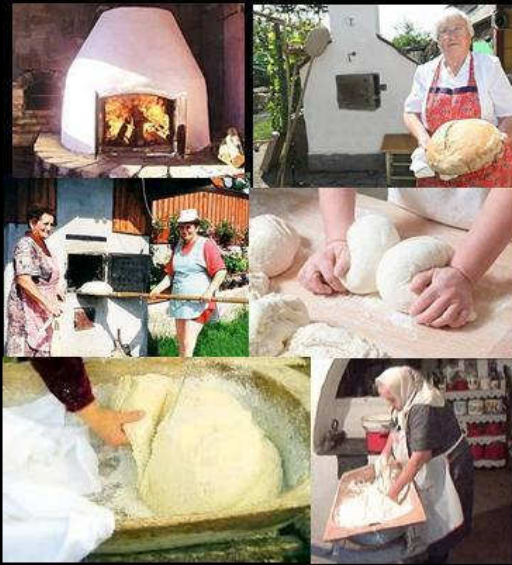

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

KENYÉRSÜTÉS

RÉGEN

Kenyérsütőgép

Kenyérsütőgép

Kenyérsütőgép

kunlibrary.com/viccek.exe

MOST

SZÓDAVÍZ

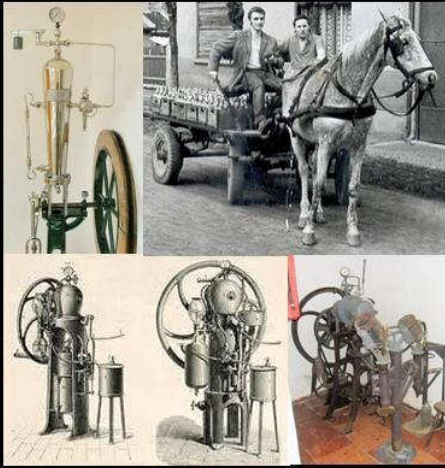
RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

SZÓDAVÍZGYÁRTÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

KÁVÉDARÁLÓ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

KÁVÉFŐZÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

LÉNYERÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

HABVERÉS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

KONYHAI ROBOTGÉP

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VASALÓ

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VARRÓGÉP

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

MÉRLEG

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

HŰTŐSZEKRÉNY

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

FÚRÓ

RÉGEN

Ütve-
fúró

Ütve-
fúró

Oszlopos fúró

Mini
fúró

Akkumulátoros fúró

Pisztolyfúró

Pisztolyfúró

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

FONODA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

SZÖVŐDE

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

CSISZOLÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

SZEMÉTELHELYEZÉS

RÉGEN

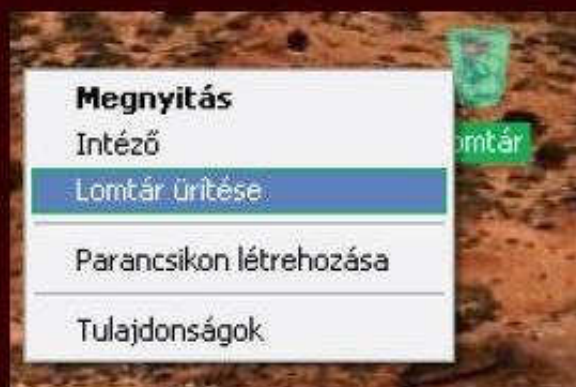
MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

SZEMÉLTÜRÍTÉS

RÉGEN

MOST

www.idokapu.com

BOROTVA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

KÁLYHA

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

VÍZCSAP

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

JEGYVÁSÁRLÁS

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

ÉLŐSKÖDŐK

Kullancs

Pióca

Ez a két parazita addig szívja a véred,
amедгг a létfenntartásához szükséges,
utána távozik.

RÉGEN

Bankár

Politikus

Ezek az élősködők nem ismernek mértéket,
sose állnak le maguktól.

MOST

kunlibrary.com/viccek.exe

EGY ÁTLAGOS NAP

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.zip

ÁLARCOSBÁL

RÉGEN

MOST

kunlibrary.com/viccek.zip

UTÓIRAT

Ez úton mondok köszönetet mindazoknak, akik ezt a rengeteg viccet kitalálták, és terjesztették. Ha nem vették volna maguknak a fáradságot, hogy az életből ellesett humoros vagy visszaes jelene- teket rövid csattanós formában megfogalmazzák, közreadják, ez a mű nem jöhetett volna létre. Há- lával tartozom azoknak is, akik a kitűnő poénnal rendelkező, de gyengén megírt vicceket stílusosan újrafogalmazták, szinte költői tehetséggel a korszellemhez hangolták, szívderítő helyzetkomikum- má alakították. Ezáltal lehetővé tették, hogy a sok változat közül a legjobbakat helyezzem be ebbe a gyűjteménybe. Sajnos én is csak ezen a téren tudtam hozzájárulni a gyűjteményem értékének eme- léséhez, mert az általam alkotott viccek száma nem túl sok. Mentségemre szolgáljon, hogy jó viccet kitalálni nem könnyű, rosszat meg nem érdemes. A modern viccekhez, a „vicctermés” új keletű haj- tásaihoz való hozzájutást az internetes viccgyűjteményeknek köszönhetem.

Nagymértékben elősegítette a munkámat Kiri Angéla, a székesfehérvári Megyei Könyvtár fiata- lon elhunyt csoportvezetője is, aki fáradhatatlanul gyűjtötte nekem a forrásműveket. Felkutatta az ország összes könyvtárát, és minden felelhető vicc- és anekdotagyűjteményt könyvtárközi kölcsön- zéssel a rendelkezésemre bocsátott. Az illusztrációként használt képek többsége a Népszabadság napilapból származnak. A magyar karikatúrák rajzolóit: Szabó László Róbert (Marabu), Lehoczki Károly (CzKi), Lehoczki István (LEHO), Nemes Zoltán (*Nemes*), Szmodis Imre (Szi) és Kaján Tibor (–K–). A továbbmásolás megakadályozása érdekében ezek a képek csupán 96 dpi felbontással lettek beszerkesztve, így nyomtatásra nem alkalmasak.

Budapest, 2005. december 14.

KUN Ákos

FELHASZNÁLT IRODALOM

Abszolút viccek (Tóth Könyvkereskedés)

Adomák és jellemvonások a magyar huszáréletből. (Összegyűjtötte egy kiszolgált huszár) Pest, 1858.

A helyzet reménytelen, de nem komoly. Összeállította: Katona Imre. Budapest, 1994.

A legjobb állatviccek – Összeállította: Menkó Krisztián, Budapest

A legjobb állat viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)

A legjobb állat viccek – Összeállította: -vesjő- Budapest – 1990

A legjobb anyós viccek. Összeállította: Menkó Krisztián, Budapest, 1990.

A legjobb anyós viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)

A legjobb anyós viccek. Összeállította: -vesjő-. Budapest, 1990.

A legjobb arisztokrata viccek – Összeállította: András Katalin, Budapest – 1990

A legjobb arisztokrata viccek – Összeállította: Menkó Krisztián, Budapest

A legjobb arisztokrata viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó – 1997)

A legjobb arisztokrata viccek – Összeállította: -vesjő-. Budapest – 1990.

A legjobb autós viccek – Összeállította: Köves József -vesjő-. Budapest, 1990.

A legjobb autós viccek – Összeállította: Menkó Krisztián, Budapest

A legjobb autós viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)

A legjobb bolond viccek – Összeállította: Menkó Krisztián, Budapest

A legjobb bolond viccek – Összeállította: -vesjő- Budapest – 1990.

A legjobb cigányviccek – Összeállította: Menkó Krisztián, Budapest

A legjobb cigány viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)

A legjobb cigány viccek – Összeállította: -vesjő- Budapest – 1990.

A legjobb gengszterviccek – Összeállította: Menkó Krisztián, Budapest

A legjobb gengszter viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)

A legjobb gengszter viccek – Összeállította: -vesjő-. Budapest – 1990.

A legjobb pajzán viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)

A legjobb rendőr viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)

A legjobb részegviccek – Összeállította: Menkó Krisztián, Budapest

A legjobb részeg viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)

A legjobb részeg viccek – Összeállította: -vesjő- Budapest – 1990

A legjobb roma viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)

A legjobb skót viccek – Összeállította: Köves József. -vesjő-. Budapest, 1990.

A legjobb skót viccek – Összeállította: Menkó Krisztián, Budapest

A legjobb skót viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)

A legjobb zsidó viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)

A személyi kultusz humora. Ötszáz vicc. Összeállította: Bényei József, (Csokonai Könyvkiadó – 1989)

A szőke nők (Tóth Könyvkereskedés)

Amin Budapest nevet (Budapest – 1933)

Antal Imre legjobb viccei (Hát azt hallotta már?...)

Andrád Sámuel: Elmés mulatságos rövid anekdoták. Bécs, 1789.

Anekdoták a székelyekről (Bukarest 1983)

Anyós a javából! Összeállította: D. Soós Ibolya, (Auktor Kiadó – 1995)

Anyósviccek – Összeállította: Szigeti András, (LSI Oktatóközpont – 1990)

Anyósviccek (Tóth Könyvkereskedés)

Anyós viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)

Anyósviccek – „A leganyósabb viccek” (Tyrannosaurus Kiadó – 1999)

Aranyköpések (Tóth Könyvkereskedés)

Autós viccek (Tóth Könyvkereskedés)

- Autós viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)
 Az Est hármaskönyve (Budapest – 1933)
 Az Ojság (Budapest – 1939)
 A világ anekdotakincse. Budapest, 1975.
 Állati jó viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)
 Állatos viccek (Tóth Könyvkereskedés)
 Állatviccek – „A legállatibb viccek” (Tyrannosaurus Kiadó – 1998)
 Bakfis viccek (Budapest – 1909)
 Balázs Géza: Miért jobb a sör a nőknél? (Fekete Sas Kiadó – 2001)
 Bárdi Ödön: Thália mosolya. Budapest, 1957.
 Betegesen jó viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)
 Békés István: A világ anekdotakincse. Budapest, 1975.
 Békés István: Új magyar anekdotakincs. Budapest, 1962.
 Bényei József. A házasság humora – Ötszáz vicc (Csokonai Kiadó – 1988)
 Bényei József: A rendőrök humora (Csokonai Kiadó – 1990)
 Bényei József: A sajtó humora (Csokonai Kiadó – 1992)
 Bényei József: A személyi kultusz humora. Ötszáz vicc. (Csokonai Kiadó – 1989)
 Boho Miska naptára (Budapest – 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912)
 Bolond istók (Budapest, 1906 – 1918)
 Bolond viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)
 Borbély János cikke az Élet és Tudomány 2005. december 9-i számában (1555-1557. oldalak)
 Borsszem Jankó. Emigráns tréfagyűjtemény. (Gyűjtötte: Kova Kálmán) New York, 1955.
 Boruzs János: 2000 év legjobb viccei. Budapest, 1997.
 Bor Zoltán: A kamat. A kommunizmus a magyar humor tükrében. London.
 Botos János: A politikai humor (Reflektor Kiadó – 1989)
 Bölcsék mosolya. Világirodalmi anekdoták. Budapest, 1960.
 Bűnöző és piás viccek, Összeállította: Gipsz Elek. (Hold Könyvkiadó)
 Cigány viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)
 Czigányadomák Bp. 1898. (Jó könyvek 53.)
 CKM magazin (magyar nyelvű)
 Clair Vilmos: Adomatár, 1888.
 Csehi Ferenc: Röhög a poloska, Budapest, 1940.
 Csernavölgyi Antal: Székelyek, góbék, mócok (Pátria Könyvek – 1990)
 Csillag Máté: Zsidó anekdoták kincsháza. Budapest, 1991.
 D. Bélay Ödön: Humorarium Medicorum (Ábrahám és Sugár, Budapest – 1937)
 Demeter Imre: Rivalda. Budapest, 1959.
 Diószegi György: Társadalom humornézetben. Budapest, 1989.
 Domjan, Hannah – Siewert, Daniella: Nagy viccenciklopédia I.– II. kötet. Budapest, 1996.
 Dr. Csapodi István: A szemészet mosolya és könnye – kézirat
 Dr. Dunai János: Víg órák. Budapest, 1912.
 D. Szabó László: Pikáns viccek. (Budapest – 1989)
 Élettelen élettársak. Szerkesztő: Galsai Pongrác. Budapest, 1983.
 Ember Mária: Politikai viccgyűjtemény. Budapest, 1989.
 Ember Mária: Viccgyűjtemény. Budapest, 1985.
 Eröss László: A pesti vicc. Budapest 1988.
 Eröss László: Malac viccek. Budapest, 1988.
 Ez kész röhej (Tóth Könyvkereskedés)
 Ezek a nők! (Tóth Könyvkereskedés)
 Ezeregy vicc. Válogatás a javából. (LAPU Bt., Székesfehérvár – 1995) *Tartalma megegyezik a Fogom a hasam című könyvvel*
 Farsangi multságok. Budapest, 1987.
 Fábri Magdolna: Gyerekszáj

- Feleki László: Mindenféle – Híres emberek (Magvető Kiadó – 1966)
- Fidibusz (Budapest, 1908 – 1921)
- Flirt (Budapest – 1914)
- Fogom a hasam (Tóth Könyvkereskedés) *Tartalma megegyezik az Ezeregy vicc. Válogatás a javából című könyvvel*
- Föld. S. Péter: Ahogy azt Móricka elképzeli. Budapest, 1989.
- Föld S. Péter: Nagyon diák viccek (π Book Manager Iroda – 1996)
- Föld. S. Péter – Krenner István: Nagyon Torgyán viccek. Budapest, 1996.
- Füles Évkönyve (Budapest – 1971, 1974, 1989, 1983, 1985)
- Fülig ér a szám (Tóth Könyvkereskedés)
- Fűrész (Budapest 1948, 1949)
- Galántai Gyula: Pukkadjanak meg ellenségeim. Anekdóták és zaftos viccek. Budapest, 1926.
- Gál György: 1000 rejtvény, vicc és móka. Budapest, 1941.
- Góbéságok, Erdélyi viccek. Összeállította: Hajdu István. Budapest, 1986.
- Gracza György: Nevető Magyarország I–II. kötet. (Budapest – 1901)
- Gyerek viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)
- Hahota – (Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat) Könyvsorozat: 1. 2. ... 37. 38. kötetek (1990-ig)
- Hahota a családban. Összeállította: Horváth Mihály, Budapest, 1995.
- Hahota a hálósobában. Összeállította: Horváth Mihály, Budapest, 1995.
- Hahota a katedrán. Összeállította: Horváth Mihály, Budapest, 1996.
- Hahota a nagyvilágban. Összeállította: Horváth Mihály, Budapest, 1995.
- Hahota a porondon. Összeállította: Horváth Mihály, Budapest, 1996.
- Hahota a rendelőben. Összeállította: Horváth Mihály, Budapest, 1995.
- Hahota a suliban. Összeállította: Horváth Mihály (Óceán – 1995)
- Hahota az állatvilágban. Összeállította: Horváth Mihály, Budapest, 1995.
- Hahota éjjel-nappal. Összeállította: Horváth Mihály, Budapest, 1995.
- Hahota nyáron. Összeállította: Horváth Mihály, Budapest, 1995.
- Hahota úton-útfélen. Összeállította: Horváth Mihály (Bempo – 1994)
- Haptákban (Tóth Könyvkereskedés – 2001)
- Hej de jó viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Könyvkuckó)
- Horváth Zsigmond: Elmederítő, szívképző s karakterfestő történetek s adatok füzére. Pest, 1840.
- Humor a romok között. Róma, 1957.
- Illés Béla: Anekdóták könyve. Budapest, 1959.
- Iszlai Zoltán: A fehér asztaltól a sárga földig. Nevető gasztronómia, Budapest, 1987.
- Iszlai Zoltán: Makutyi dumák. Budapest, 1986.
- Jean viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)
- Jobbnál jobb viccek (Könyvkuckó)
- Kacag a májam (Tóth Könyvkereskedés)
- Kacagó Viccújság. Érd, 1996-99.
- Kacagtató viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)
- Kacsó Lajos: Nevet a század. Budapest, 1974.
- Kakas Márton (Budapest, 1902 – 1913)
- Katona Imre: Mi a különbség? Közéleti vicceinkről. Budapest, 1980.
- Katonaviccek – „A legkatonább viccek” (Tyrannosaurus Kiadó – 1998)
- Kéchlekalásssan Arisztid (Budapest – 1937)
- Kéchlekalásssan. 600 Arisztid-, Tasziló- és Jean-vicc a javából. Válogatta: Birinyi Ilona. Budapest, 1990.
- Képes és képtelen találós kérdések (Tóth Könyvkereskedés – 2001)
- Kilenc kéve hány kalangya? Anekdóták a székyelyekről. Duka János gyűjtéséből összeállította: Vöö Gabriella, Budapest, 1983.
- Királyhegyi Pál: Négyszemközt önmagammal. Budapest, 1980. (*Híres emberekről szóló lenyűgöző anekdoták. Érdeemes az egészet elolvasni.*)

- Kis élclap (Budapest, 1902 – 1918)
- Kis Kohn: Kóser adomák. Budapest, 1903.
- Kis-nagy vicckönyv. A legnagyobb vicckönyv kisöccse. Összeállította: Köves József. Budapest, 2001.
- Kis Tódor: 1000 vicc a javából. (Minerva Budapest – 1973)
- Kisbán Gyula – Meggyesi Éva: Jobbnál - jobb viccek (Mahír – 1988) *Monarchiabeli karikatúrákkal illusztrálva*
- Klinov: Anekdóták, kuriózumok (Gondolat Kiadó – 1989)
- Kner Izidor: Agyafúrt kalandjai. Gyoma, 1914.
- Kolozsvári Grandpierre Emil: Elmés mulatságok. Budapest, 1987.
- Komáromi János: A nagy háború anekdotái (Révai – 1936)
- Kónyi János: A mindenkor nevető Demokritus. Budapest, 1981.
- Köves József: A legnagyobb vicckönyv – 10 000 viccel
- Köves József: A zsidó humor anyakönyve (K. u. K. Kiadó – 2005) *Párját ritkító nyomdai kivitel. Pazar külső.*
- Köves József – Menkó László: Állati... 300 állatvicc. (Minerva – 1987)
- Köves József: 500 remek vicc, Összeállította – vesjő – (K. u. K. Kiadó – 2005)
- K. Ranner, Stewe: Nagyon szuper viccek. Budapest, 1997.
- Krenner István – Vezda József: Nagyon taxis viccek (π Book Manager Iroda – 1996)
- Kun Erzsébet: Derítő-szerek (Gondolat 1983)
- Kun Erzsébet: Gyógyviccek
- Kun Erzsébet: Jean és társai. 816 és 1/2 vicc a mellényzsebben. Budapest, 1987.
- Kun Erzsébet: Mosolygó medicina. Budapest, 1970.
- Kun Erzsébet: Poénportya. Adomák, anekdoták, élcek. (Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó – 1989.)
- Kun Erzsébet: Tojástánc. 2. kiadás. Budapest, 1988.
- Kunitzer István: Utazásom Bridzshumor országában) Arany János irodalmi és nyomdai Műintézet Rt. – Budapest é. n.)
- Lacipecsenye – Viccgyűjtemény. (Tóth Könyvkereskedés)
- Lasz György: Lankadó gumibot. Rendőrviccek, pajzánságok. Budapest, 1991.
- Lasz György: Rendőrviccek a javából. Budapest, 1991.
- Legjobb pikáns adomák (Budapest – 1903)
- Ludas Magazin (Budapest, 1976 – 1988)
- Ludas Matyi (folyóirat) Budapest 1945 – 1988)
- Ludas Matyi Évkönyve (1972, 1978)
- Mennei derű – Papviccek (Auktor Kiadó– 1999))
- Metty Lúcia: Aranyköpések diákok tollából (Tóth Könyvkereskedés)
- Miért csillog a tehén szeme? Válogatta: Szász György, Budapest, 1989.
- Mókás viccek (Könyvkuckó)
- Móricka és a többiek – Gyermekszájviccek (Auktor Könyvkiadó – 1994)
- Móricka viccújság (2000-2001)
- Mosolygó múlt (Budapest – 1938)
- Mosolygó múlthoz → Budapest helyett (Singer és Wolfner)
- Mosolytól a nevetésig (Hasznos mulatságok) Bibloetheca – 1957.
- Mulatságos tarkabarka. Összeállította: Szalay Károly (Móra Ferenc Könyvkiadó – 1985)
- Nagy Imre: Ötezer vicc. 1-5. kötet. (Ojság Kiadó – 1932.) → Ez az ötkötetes mű a régi zsidó viccek legnagyobb gyűjteménye. Csak az Országos Széchényi Könyvtárban található meg. Jelzetszám: 161 974
- Nagy Ignác: Bors és paprika (Pest – 1845)
- Nagy Olga: Paraszt dekameron (Magvető Könyvkiadó – 1977.)
- Nagyon jó viccek, Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)
- Nemzetőr hetilap – Vasárnapi mellékletek
- Nevecsünk. Vicc- és anekdotagyűjtemény. Budapest, 1991.

- Nyuszis viccek (Tóth Könyvkereskedés)
 Ország György: Nevet az üzem. Budapest, 1956.
 Orvosviccek. Gyűjtötte: Vicc Elek (Tóth Könyvkereskedés)
 Orvosviccek – „A legorvosibb viccek” (Tyrannosaurus Kiadó – 1999)
 Osztopoli Herschel ostora. Viccek, adomák és bölcs mondások a zsidó folklórból. Budapest, 1994.
 Pajkos viccgyűjtemény (Budapest – 1933)
 Pajzán viccek (Könyvkuckó)
 Pallay István: Abszolút sikamlós. Toronto, 1979.
 Pallay István: Csak felnőtteknek. Toronto, 1970.
 Pallay István: Nevető Pest. Toronto, 1963.
 Parádés viccek, Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)
 Pattantyúk. Legújabb gyufa-vicc-tár. Budapest, 1911.
 Pálmai Tamás: Ez vicc! Budapest, é. n.
 Pesti izé. Budapest, 1946-1949.
 Pesti posta (Budapest – 1944)
 Pesti Vicc. Budapest, 1995-1999.
 Peterdi Pál – Barát József: Bedobjuk a törülközőt. Sportviccek gyűjteménye. Budapest, 1986.
 Pikáns és más viccek – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó)
 Pikáns viccek. Gyűjtötte: D. Szabó László (Népszava Kiadóhivatala – Budapest, 1989.)
 Pikáns viccek (Tóth Könyvkereskedés)
 Pipafüst. Hatszáz válogatott adoma (Szekszárd – 1898)
 Pistike és Móricka (Tóth Könyvkereskedés)
 Pistike. Nyíregyháza, 1997-99.
 Pityókás viccek (Tóth Könyvkereskedés)
 Playboy magazin (magyar nyelvű)
 Pogány József: Mosolygó közigazgatás. Budapest, 1934.
 Rakovszky József: Naszreddin Hodzsa meséi. Budapest, 1993.
 Ráth-Végh – Agárdi – Tiszay: A régi Pest-Buda. Budapest, 1967.
 Ráth-Végh – Agárdi – Tiszay: Mosolytól a nevetésig. Budapest, 1957.
 Rátonyi Róbert: Szeretném, ha nevetnének. (Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó – 1985.)
 Rátonyi Róbert: Mindent bele! Vidám történetek híres emberekről (Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó – 1989.)
 Reader's Digest Válogatás, (magyar nyelvű)
 Rendőr viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)
 Rendőrviccek (Tóth Könyvkereskedés)
 Rendőr viccek – „A legrendőrebb viccek” (Tyrannosaurus Kiadó – 1998)
 Róka Sándor: Humor a matematikában (Tóth Könyvkereskedés)
 Roman Belouszov: Amiről a könyvek nem beszélnek (Gondolat Kiadó – 1974)
 Romaviccek – „A legromább viccek” (Tyrannosaurus Kiadó – 1999)
 Röhög a vakbelem (Tóth Könyvkereskedés – 2001)
 Sanyaró Vendel (Ágai Adolf): Válogatott nyögései. Budapest, 1888.
 Seiffensteiner Salamon adomái. Budapest, 1920.
 Sirisaka Andor: Anyósok könyve (Magánkiadás – 1900) *Monarchiabeli karikatúrákkal illusztrálva*
 Skótviccek (Tóth Könyvkereskedés)
 Skót viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)
 Smoncakirály (Gerő Imre): 250 ravasz kérdés és nyakatekert válasz. Budapest, 1925.
 Sós András: Négy kicsi eger (Idegenforgalmi Propaganda és Kiadó Vállalat – 1988)
 Strand és víkend – viccek. Budapest, 1940.
 Szabad Száj (Budapest – 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951)
 Szabó Endre: Czigányvilág. Budapest, 1879.
 Szabó György: Középkori anekdoták (Kritérion Kiadó, Bukarest – 1976)
 Szakály Viktor: Élcek és adomák. Pest, 1879.

- Szakály Viktor: Ne szomorkodj, légy víg. 1 – 2. kötet. Budapest, 1913.
 Szamár (Budapest, 1917 – 1918)
 Századunk viccei. Budapest, 1988.
 Szexis viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)
 Székely góbéságok. Budapest, 1910.
 Székely viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)
 Szomaházy István – Tábori Kornél: Hadihumor. Budapest – 1917.
 Szőke nő viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)
 Tábori Kornél: Humor a bűnben. Budapest, 1909.
 Tali Ferenc Lajos: A világ 1200 legjobb anekdotája (Bp. – 1931)
 Tanár úr, készültem (Auktor Kiadó)
 Tiszta kabaré! (Tóth Könyvkereskedés)
 Tóth Béla: A magyar anekdotakincs. 1-6. kötet. (Singer és Wolfner – 1898) 7 kötetes
 Tökös Dönci viccei. Összegyűjtötte: Schiller Ödön, é.n.
 Tőke István: Mosolygó Tisza mente – Újvidék, 1983.
 Tréfás viccek (Könyvkuckó)
 Újabb 500 remek vicc. Összeállította: vesjó-. Budapest, 1995.
 Ujváry Zoltán: Adomák Gömörből. Debrecen, 1988.
 Ujváry Zoltán: Huncut adomák Gömörből. Debrecen, 1995.
 Ujváry Zoltán: Menyecske a kemencében. Világjáró palóc adomák és huncutságok. (Európa Könyvkiadó – 1986)
 Vajda János: Magyar bors. Budapest, 1876.
 Válogatott viccek (Könyvkuckó)
 Vezda János: Rendőrviccek. Budapest, 1990.
 Viccek a legjavából (Könyvkuckó)
 Viccek nagykönyve – Összeállította: Moré Ákos (Könyvkuckó – 1997)
 Vicckosár. Gyűjtötte N. Varga György. Budapest, 1987.
 Viccmagazin. Gyűjtötte: N. Varga György. Budapest, 1986.
 Vidám magyar versek. Budapest, 1955.
 Vöő Gabriella: Tréfás népi elbeszélések. Bukarest, 1981.
 Zsidóviccek 1. Válogatta: Radványi B. Tibor, Budapest, 1988.
 Zsidóviccek 2. Móricka mindent tud. Válogatta: Radványi B. Tibor, Budapest, 1990.
 Zsidó viccek – Összeállította: Gipsz Elek (Hold Könyvkiadó)
 Zsidóviccek – „A legzsidóbb viccek” (Tyrannosaurus Kiadó – 1999)
 Zsigmond Győző: Három kismacska – Kettő közülük kommunista (Pont Kiadó – 1997)
 500 remek vicc. Összeállította: -vesjó-. Budapest, 1995.

Internetes viccgyűjtemények:

<http://www.vicc.net> → Viccek és humoreszkek bőséges tárháza. A lista elején álló MEGLEPETÉS-VICCEK kategóriát célszerű kihagyni, mert ez nem más, mint az összes viccek keveréke. Végtelenül hosszú, ezért egyszerre nem tudjuk végigolvasni. Később sem tudjuk folytatni, mert újra megnyitva egész más sorrendben jelennek meg a viccek. Ezért ily módon nem tudjuk az összeset elolvasni. Ezen a honlapon lehetőség van arra, hogy a nekünk tetsző viccet egy pillanat alatt elküldjük ismerőseinknek. Itt vicceket is kereshetünk. Ha valamely szavára emlékszünk, írjuk be a **Vicckereső** beviteli sávba, és nyomjuk meg a **Keress!** gombot. Mivel az egyes kategóriákkal hamar végzünk, mégiscsak célszerű visszatérni a **MEGLEPETÉS-VICCEK**-hez. A legjobb viccek ugyanis itt találhatóak, és nem lettek szétszétva kategóriákra. Olvasásuk közben hamar tapasztalni fogjuk, hogy megjelenési sorrendjük nem csak a honlap megnyitásakor, hanem a következő oldalra lépéskor is véletlenszerűen változik. Ez tehát valóban „Meglepetés” kategória, mert lesznek viccek, amelyekkel többször is találkozunk, és lesznek, amelyeket soha nem tudunk elolvasni. A fő cél azonban megva-

lósul. Nagyon sokáig fogunk időznie ezen a weblapon, így gyakran találkozunk a viccek közé szerkesztett reklámblokkokkal.

<http://www.vicckiraly.hu/> → Precízen kivitelezett, tetszetős honlap, több mint tizenegyezer viccel. Lehetőség van viccek kulcsszavak alapján történő keresésére, kigyűjtésére is. A nekünk tetsző viccet könnyen elküldhetjük ismerőseinknek. Kár hogy ezt a honlapot is üzleti céllal működtetik, így gyakran fogunk találkozni az egyes viccek közé szerkesztett reklámbetétekkel. További marasztalásunk érdekében a viccek itt is tízdarabos bontásban jelennek meg, hogy a fizetett reklámok még véletlenül se kerüljék el a figyelmünket.

<http://www.viccesviccek.hu/> Több tízezer válogatott vicc. (Sajnos csak tízdarabos bontásban lehet megtekinteni őket, ezért napokig eltart a végigolvasása.) Itt nem lehet vicceket keresni, de ha feliratkozunk a hírlevélre, minden héten kapunk 5 új viccet e-mail postán. Mivel ezt a honlapot is üzleti alapon működtetik, elsődleges cél, hogy az olvasó minél több időt töltsön itt. Ezért az állomány ebben a gyűjteményben is meglehetősen felhígított, sok benne a színvonalatlan vicc, és ismétlődésekkel is gyakran találkozunk.

<http://vicclap.hu/vicc> Több mint 22 ezer jó vicc. (Sajnos csak tízdarabos bontásban lehet megtekinteni őket, ezért napokig eltart a végigolvasásuk.) Bár hirdetések itt is találhatóak, ez egy szépen szerkesztett, precíz honlap. Ebben nem csak kulcsszavak, hanem egész mondatok szerint is lehet vicceket keresni, ami egy-két darabra szűkíti a találatok számát. A viccállomány színvonalas, mentes a primitív, gügye és az Interneten sajnos gyakori böszme³²² viccektől. Mivel ennyi viccet képtelenség egyszerre végigolvasni, jegyezzük fel hol, hányadik oldalon hagytuk abba. Legközelebb az oldal-számjelölő feletti csúszkával egy pillanat alatt ráállhatunk a folytatásra. (Húzzuk a kívánt oldal-számra, és a bal egérgombbal kattintsunk rá.) Az új viccek a lista elején találhatóak, így későbbi visszatérésünk esetén nem kell az utolsó oldalig hátrálapozni.

<http://www.vicc.hu/index.php> → VICC Magazin, több mint tízezer viccel. Ez egy valódi viccgyűjtemény, és nem álcázott hirdetőújság. (Csak egy banner van a tetején, ami egyáltalán nem zavaró.) Ennek ellenére nem lehet folyamatosan olvasni, mert a viccek csak egyenként jeleníthetők meg. Az egyes viccek között a jobboldali függőleges görgetősávval lavírozhatunk. A monitoron levő vicc sorszáma a böngésző Címsávjában látható. Ebben is sok a színvonalatlan töltelék vicc, de vannak benne igazi gyöngyszemek is. Olyan szellemes viccek, amelyek sehol máshol nem olvashatók. Az új viccek a lista elején találhatóak, így későbbi visszatérésünk esetén nem kell az utolsó oldalig hátravárolni.

<http://www.pistike.hu/> PISTIKE VICCÚJSÁG. Több mint háromezer viccet tartalmaz. A többségük azonban meglehetősen színvonalatlan. Nagy előnye viszont ennek a magazinnak, hogy kevés reklámot tartalmaz, és azok is olyan helyen vannak, ahol egyáltalán nem zavarják az olvasást. Sajnos a viccek többsége nem lett kategóriákra osztva, hanem a **Vegyes Viccek** között találhatóak, ömlesztve. A vicckategóriákat ne a VICCEK fölé kattintva válasszuk ki, mert az itt megnyíló listában csak a régebbi viccek találhatóak. A teljes választék a **KATEGÓRIÁK** kijelölősávban érhető el. Itt viszont a viccek keverednek a humoros képekkel. Egyébként az egész honlapra jellemző, ez a zűrzavaros kialakítás. A **TEJLOR** oldalon található karikatúrák azonban rendkívül humorosak, és gondosan kidolgozottak. Érdeemes végignézni őket. (A megjelenő képekre kattintsunk rá még egyszer. Így nagyobb méretben tekinthetők meg.)

<http://www.viccoldal.hu/> Több mint nyolcezer egyedi vicc. Színvonaluk egyenetlen. (A **Bölcsesség viccek** nagyon jók.) Ez egy gondosan szerkesztett honlap. Egyszerre csak 8 viccet lehet olvasni, ezért sokat kell kattintgatni, amíg egy-egy kategória végére érünk. Mivel minden egyes oldalváltás-

---

³²² otromba, tahó, proosztó

nál az egész weblap frissül, sokáig kell várni a folytatás megjelenésére. A **keresés** beviteli sávban nem csak szavak, hanem egész mondatok alapján is lehet vicceket keresni. Reklámok itt is vannak, de ezek nem zavarják túlzottan az olvasást.

<http://vicctanya.hu/> Közel tízezer gondosan szerkesztett, válogatott viccet tartalmaz. A weblap kialakítása meglehetősen puritán, és nem túl racionális. Ezért ha az összes viccet szeretnénk elolvasni, akkor **AZ ÖSSZES VICC** webkapocsra kattintsunk, és a tovább nyíló ablakban tallózzunk az egyes kategóriák között. Viszont ez egy reklámmentes honlap. Még bannerek³²³ sincsenek benne. A reklámbetétek és animációk hiánya miatt nagyon gyorsan lehet lapozni az oldalak között. (Az üzleti alapon működtetett honlapok között ez a hobbiból szerkesztett gyűjtemény valóságos felüdülés.) Egy oldalon 15 vicc található. A gyűjtemény színvonala átlag feletti. Ez annak tudható be, hogy szerkesztője egy az egyben kimásolta az általam hároméves megfeszített munkával gyűjtött vicceket a műveimből. A hétköznap és hétvégén megállás nélkül, napi 14 órában gyűjtött és nagy műgonddal átfogalmazott vicceket egy kattintással elvitte. Még a kategóriák címét sem változtatta meg (pl. Erotikus viccek). Nem elég, hogy nem kért engedélyt a Viccek, humoreszkek, anekdoták és az Erotikus viccek című könyveim felhasználására, annak sem érezte szükségét, hogy a nevemet a honlapján valahol feltüntesse. (Az Egysoros viccek nem tőlem származnak, de ez látszik is a színvonalukon.) A **Mit** kijelölősávba beírva egész mondatok alapján is kereshetünk vicceket. Mint minden hasonló gyűjteménybe, ide is küldhetünk új vicceket.

http://www.nice.hu/index.php?action=category&ctid=189&category_name=viccek → Ez egy szolgáltatások ajánlására szakosodott hirdető honlap. A rengeteg hirdetés közé beraktak kb. ezer viccet. Meglehetősen idegesítő, hogy csak félig lehet elolvasni őket. A folytatáshoz tovább kell lépni egy aloldalra, ahol újabb hirdetések várnak ránk. Onnan aztán vissza kell lépni a nyitó oldalra. Ennél fogva a viccek csak egyenként, meglehetősen nehézkesen olvashatók. Ez az eljárás tipikus példája annak, hogy sokan oly módon hoznak létre profitorientált honlapokat, hogy viccgyűjteménynek tüntetik fel. Manapság, amikor 2 milliárd honlap található az Interneten, egy új weblap felfuttatása évekig tart. Sok helyre be kell linkeltetni, ahhoz, hogy akkora találati arányt produkáljon, amit már el lehet adni a hirdetőknél. Ezért élelmes vállalkozók kitalálták, hogy a tengernyi hirdetés közé beraknak néhány viccet, aztán viccgyűjteményként felvetetik a Startlap.hu oldalra. Nálunk a legtöbb internetező a Lap.hu, illetve a Startlap.hu oldalról indul el szörfözni a világhálón, így rövid idő alatt igen magas találati arány érhető el, ami már jól értékesíthető a reklámpiacon. Az olvasók meg hadd mérgeledjenek a sok hirdetés miatt. (Szabadulni nem tudnak tőlük, mert bárhová lépnek, mindenütt belebotlanak egy hirdetésbe. Csak ezeken átvergődve olvashatják tovább a vicceket.) Ez a sajátos helyzet az oka annak is, hogy a Startlap.hu oldalon nem található egyetlen színvonalas, reklámmentes viccgyűjtemény sem, mert a fenntartók ezek belinkelését megtagadják azzal az indokkal, hogy nem önálló weblapok, hanem egy könyvtárban találhatóak, a többi könyv mellett. Hemzseg viszont az egy kattintással elérhető álcázott viccgyűjteményektől, melyeknek egyetlen céljuk a profitszerzés. A kamu honlapok készítői nem törődnek azzal, hogy önös érdekeik előtérbe helyezésével rengeteget ártnak a társadalomnak, elzárják az embereket a létfontosságú információktól, a színvonalas szórakozástól.

<http://www.sg.hu/listazas.php3?id=999883186> Több mint ötvézezer blogos vicc, 2001-ig visszamenőleg. Nem szokványos topic, mert csak a beküldők vicceit tartalmazza, a nevüket és a hozzászólásokat nem. Naponta frissül, bővül. Állománya vegyes. Mint a legtöbb blogos viccgyűjteményben itt is ugyanazok a jól ismert viccek köszönnek vissza. Gondosan szerkesztett tetszetős honlap. Helyesírási hibáktól és böszme bejegyzésektől mentes. (Ebbe a fórumba csak regisztrált és bejelentkezett fórumozók írhatnak vicceket.) Reklámokban viszont bővelkedik. Nem csak az egyes viccek közé ékelődik be rengeteg reklámblokk, hanem még a viccek egyes szavaira is ráépül egy-egy reklám. Szerencsére nem tolakodóak, ki lehet kerülni őket. Egy oldalon egyszerre 90 beküldő viccei találha-

³²³ Szalagreklám a honlap tetején.

tók, ami gyorsítja az olvasást. Az oldal alján a **Keresés a témában, vagy ugrás sorszámba** beviteli sávban nem csak szavak, hanem mondatok alapján is lehet vicceket keresni. (A találatokat pirossal kiemelés jelöli.) Ez a honlap is sok mindennel foglalkozik, melynek csupán egy része a viccgyűjtés. Meg kell még említeni a honlap tervezőjét, aki kiváló munkát végzett. A ízléses színválasztás, a tetszetős kialakítás és a precíz kidolgozás példamutató lehetne a szakmabeliek számára.

http://www.hoxa.hu/?p1=forum_tema&p2=32&p4=0 Gondosan szerkesztett blogos³²⁴ viccek, több mint huszonegyezer beküldőtől. (Ezt a topicot³²⁵ 2004 óta szerkesztik, és naponta frissítik.) Minőségük vegyes. Egy oldalon kb. 30 beküldő vicceit olvashatjuk. (2012-ben már 700 oldalt tartalmazott.) A több tízezernyi vicc végigolvasása hetekig fog tartani. Mint a legtöbb blogban, itt is sok az ismétlődő vicc. Érdekes azonban türelmesen végigolvasni, mert sok benne a humoros élménybeszámoló, és olyan egyedi viccek, amelyek sehol máshol nem találhatók. Ez a honlap egyébként sok mindennel foglalkozik, melyek közül csupán egyik a viccgyűjtés. A weboldalak viszonylag kevés reklámot tartalmaznak, és elhelyezési módjuk nem zavaró.

<http://gepard.net/cgi-bin/vicc/fali.pl> @**gi vicclapja** :-). Gondosan szerkesztett, moderálással válogatott blogos viccek. (Más blogokkal ellentétben sincsenek benne primitív, böszme viccek. Ez a gyűjtemény még a helyesírási hibáktól is mentes.) Darabokra van szabdalva. Egy oldalon 10 beküldő viccei olvashatók, egymás alatt. Naponta frissül, bővül. 2001-ig visszamenőleg több tízezer vicc található benne. Angol nyelvű vicceket is tartalmaz, ami arra utal, hogy ide külföldről is töltenek fel vicceket. (Kérésre a szerkesztő lefordítja őket.) A gyűjtemény színvonala átlag feletti. Nagy előnye, hogy egy bannertől eltekintve reklámmentes. Bár a honlap kialakítása meglehetősen puritán, szerkesztési módja, gondozása példa értékű. Sajnos vicckereső nincs benne, ami ilyen hatalmas állomány mellett jól jönne. Főleg a viccgyűjtők örülnének neki. (A vicckereső hiánya megnehezíti a félbehagyott olvasás folytatását is. Ez esetben jegyezzük meg a dátumot ameddig eljutottunk, majd nyomjuk le az **End** billentyűt, és az **Előre** gombra kattintgatva navigáljunk a keresett oldalhoz.)

<http://www.egyperces.hu/archivum/vicc/> Az **EGYPERCES – Szórakozás minden percben** honlap sok mindennel foglalkozik. Többek között tartalmaz kb. 1500 blogos viccet 500 beküldőtől, 2003-ig visszamenően. Minősége vegyes. Sajnos a beküldött viccek nincsenek egybefűzve, ezért lapokra bontva kell megnyitni őket. Az állomány gondosan szerkesztett, helyesírási hibáktól mentes. A tetszetős honlapon csak egy szalagreklám található, ami egyáltalán nem zavarja a viccek olvasását. A weblap könnyen kezelhető, tervezése mintaszerű. (A 2008-nál régebbi viccek jelenleg nem olvashatók.)

<http://forum.nol.hu/index.php?topic=20621.0> A **Népszabadság Online** mellékleteként megjelentetett blogos viccek. Több mint 3000 gondosan szerkesztett politikai viccet tartalmaz, 2002-ig visszamenőleg. A téma nincs szigorúan megszabva, ezért gyakran középük ékelődnek más témájú viccek is. Egy oldalon 15 beküldő viccei található. Színvonaluk vegyes. A profi módon tervezett weblap könnyen kezelhető, gyorsan áttekinthető. Itt a **Keresés** beviteli sáv vicckeresésre nem igazán alkalmas, mert az újság teljes tartalmában keres. (A legújabb viccek a blog végén található.)

³²⁴ blog = Periodikusan bővülő weboldal, amely újabb bejegyzések sorozatából áll. Egy végtelenített szövegfolyam, amit a könnyebb olvashatóság érdekében gyakran részekre szabdalnak. Jellemző rá a fordított időrendi sorrend, vagyis az eleje a blog legalján van. A bejegyzők azért kedvelik őket, mert a blogok semmiféle formai vagy tartalmi megkötéssel nem rendelkeznek. Az igényes blogokat azonban moderálják. (A szerkesztő kijavítja a helyesírási hibákat, és az oda nem illő bejegyzéseket, hozzászólásokat törli.) Készítői, fenntartói azért kedvelik a blogokat, mert ezeknek a könnyen elérhető nyilvános fórumoknak a tartalmát a kereső programok elejétől a végéig indexálják, így sok internetező rátalál a szövegfolyamba ékelte hirdetésekre. A bejegyzések egyes szavait linkelni is lehet, ami további reklámozásra ad lehetőséget. A blogok többsége tehát megélhetési forrás, bár vannak, akik passzióból működtetik. Léteznek olyan blogok is, melyekben készítője a magánéletéről számol be, nap mint nap. Ezek azonban valójában nyilvános naplók, bár hozzászólásra itt is lehetőség van. Olvasótáboruk igen széles, mert korunk embere szeret mások magánéletében vágkálni. (Valamivel el kell tölteni a délelőtti, a délutáni és az esti szappanopera közötti időt.)

³²⁵ topic = Online fórumokban az összetartozó hozzászólásokat gyűjtő egység. (Kiejtése: topik)

http://motorozz.hu/main.pl?menupage=forum&topic_id=92&session_id=&offset=0&limit=100 **Humor, Viccek, Aranyköpések.** Ez egy motorkerékpárosoknak szóló honlap blogos viccgyűjtő melléklete, közel százezer viccel, 22 500 beküldőtől, 2005-ig visszamenőleg. Színvonaluk átlag feletti. Érdekes végigböngészni, mert tele van sehol sem található kuriózumokkal. Olvasásukat könnyíti, hogy egy oldalon 100 beküldő viccei található. A szürke alapra írt apró fekete betűk heteken át tartó olvasása azonban nem használ a szemnek. Ezen úgy segíthetünk, hogy a böngészőnk **Nagyítás** ablakában aktiváljuk a **150%** utasítást. A weblap két oldalán van néhány apró hirdetés, melyek egyáltalán nem zavarják az olvasást. A moderátor gondos munkát végez. Helyesírási hibák, böszme bejegyzések nincsenek benne. Mivel a kijelölt oldal sorszáma nem vastagodik meg, lapozásnál a **Következő 100 hozzászólás** utasításra kattintsunk. Sajnos a szerkesztő figyelme itt sem terjedt ki az ismétlődő viccek kiszűrésére. A **Keresés** webkapocsra kattintva egész mondatok szerint is kereshetünk vicceket. (A megtalált vicc nem jelenik meg azonnal, a szerver csak a sorszámát tünteti fel. Erre rákattintva tárul elénk a keresett vicc.) 2006-tól a viccek között sok humoros kép található. Ezek a képek, karikatúrák rendkívül szellemesek, és ilyen mennyiségben sehol sem található. Meghökentő videókban sincs hiány. Mellesleg nálunk ez a legnagyobb és legnépszerűbb viccgyűjtő blog. Más blogokkal ellentétben itt nem csökken, hanem rohamosan nő a bejegyzések száma. Csupán 2012 első felében több mint 2500-an tették fel kedvenc vicceiket és videoklipjeiket erre a blogra.

<http://agyhalal.blogspot.hu> **Agyhalál – Elvont és fárasztó viccek gyűjteménye.** Nem túl látogatott blogos viccek. Terjedelme is csekély, max. 900 viccet tartalmaz. Könnyen olvasható, mert egy-egy év viccei szalagszerűen egymás alatt található. A viccfolyamot azonban néha hirdetések szakítják meg. Gondosan szerkesztett, máshol is megtalálható átlagos vicceket tartalmaz. A gyűjtés 2006-ban kezdődött, de mára már kifulladásban van. Kár érte, mert színvonalasan indult. Egész mondatok alapján is lehet benne vicceket keresni.

http://prohardver.hu/tema/viccrovat_3/hsz_1-50.html A **PROHARDVER** számítástechnikai honlapon több mint húsz ezer blogos vicc is található 2003-ig visszamenőleg, közel 5000 beküldőtől. Színvonaluk hullámzó. Az ismétlődő vicceket itt sem sikerült kiszűrni, viszont helyesírási hibáktól mentes. A gondos szerkesztésnek köszönhetően otromba, vulgáris, böszme viccek, hozzászólások sem található benne. A precízen tervezett honlap színválasztása azonban nem túl szerencsés. A színárnyalatok harmonizálnak ugyan egymással, de a szürkéssárga háttér előtt a fekete betűs viccek nehezen olvashatók. A szürke betűs bejegyzések pedig szinte olvashatatlanok. A honlap csupán néhány reklámot tartalmaz, de ezek egyáltalán nem nehezítik a viccek olvasását. Az egy oldalon megjelenő viccek száma 25 és 200 közötti értékre állítható. 200-ra állítva 25 lapozással végigolvashatjuk az egészet. (Ezt a példamutató megoldást más viccgyűjtő blogok is követhetnék.) Keresősávja csak egy szó, illetve kifejezés megtalálására alkalmas. Sajnos ez a topic 2005 júniusában megszűnt.

<http://forum.toyotaclub.hu/index.php?PHPSESSID=ea3b0c725575cf0b26f110417da50d3e&topic=76.0> A **Toyota Klub Magyarország Egyesület** honlapján is található egy fórum, ahol vicceket gyűjtenek. A blog több mint húsz ezer viccet tartalmaz 2004-ig visszamenőleg, eddig 7300 beküldőtől. Színvonaluk hullámzó. Gondosan szerkesztett, és helyesírási hibáktól mentes, de vicckeresőt nem tartalmaz. Minden bizonnyal ez is hozzájárult ahhoz, hogy sok benne az ismétlődő vicc és bejegyzés. Sajnos a viccek között is vannak reklámbetétek, de túlzottan nem gátolják az olvasást. Egy oldalon 20 beküldő viccei található. 2010-től itt is megjelentek a humoros videók. Ezek többsége be van ágyazva, így még kattintgatni sem kell az URL címükre.

<http://borsodircmodell.hu/index.php?action=printpage;topic=32.0> Hevenyészve szerkesztett blogos viccek. A bejegyzések gyakran ismétlődnek, egyes viccek pedig 10-15-ször is megjelennek egymás alatt, ami a moderálás teljes hiányára utal. A viccek színvonala átlag alatti, de akadnak köztük gyöngyszemek. A teljes állomány meglehetősen nagy, órák kellene az átolvasásához.

<http://www.citatum.hu/kategoria/Humor> Humoros szólásmondások, aforizmák gyűjteménye. Színvonal változó. Terjedelme nem nagy, de gondosan szerkesztett. Olvasása közben nem kell reklámbetéteket kerülgetni.

<http://www.faraszto.hu/home.html> Humoros aforizmák, színvonalas viccek, kacagtató képek gyűjteménye. Gondosan válogatott és szerkesztett gyűjtemény. Nem nagy, de jó, és olvasás közben nem kell reklámbetétek miatt bosszankodnunk.

<http://www.idokapu.com/page/1> **Időkapu** Blogos képgyűjtemény közel 250 képpel. Témája: milyen volt az életünk korábban és most. Rendkívül szellemes. Érdekes végignézni. Ide bárki felrakhat hasonló témájú képeket. Miután a feltöltők többnyire nem nézik végig az előző képeket, vannak benne ismétlődések.

http://www.arthu.eu/lapok/karikaturak_pict.htm **KARITKA TŰRÁK** Rendkívül szellemes karikatúrák főleg a szex területéről. Kár hogy nem színesek.

<http://www.azenpenzem.hu/karikaturak/> Közel kétszáz szépen kidolgozott színes karikatúra. Főleg a bankvilággal, biztosítási ügyletekkel és az elszegényedéssel foglalkozik. Könnyen megtekinthetők, a reklámbetétek nem zavarja a végignézésüket.

<http://humorbomba.hu/keptar1.htm> Vicces képek tárháza (Színvonal meglehetősen vegyes.)

A színpadi humor, a kabaréjelenetek kedvelői az alábbi honlapokon tekinthetnek meg további bohózatokat: https://www.youtube.com/playlist?list=PLkcrF_kBLLsHI_5a0QqKdeu_rBIR8bMii és

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL3D7D254BEF3ADFF5> és

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL7575DFAF5D319572> és

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLB9FC5B2F59B96B0F> és

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL5FB2AE0774441022> és

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLb94uWL-5ie-JP6TmP8AY67jQfaCmDI41> és

<https://www.vengle.com/s/kabaré/3.html> (70 oldalnyi kabaré. Színvonal meglehetősen vegyes.)

A Magyar Televízió videótára is egyre nagyobb mértékben válik hozzáférhetővé az online közönség számára. Az archívumukba ezen a címen kutathatunk:³²⁶

<http://videotar.mtv.hu/Kategoriak/MTV%20Retro.aspx>

A bohózatok legnagyobb tárháza azonban a Youtube-on található. Feltárásuk nagyon egyszerű. Írjuk be a **Google** keresőbe a **kabaréjelenet** címét, és tüntessük fel mellette a „**youtube**” fórumot.

Nyomjuk le az **Enter** billentyűt, és máris rengeteg találatot kapunk. A keresést akkor is célszerű elindítani, ha a gyűjteményekben valamelyik cím inaktívvá válik. Előfordulhat ugyanis, hogy szerzői jogvédelemre hivatkozva egyes honlapokat letiltanak. Ilyenkor a keressünk új webcímet.

³²⁶ Az MTV videotár szervere nem a FlashPlayer programot, hanem a Microsoft új interaktív médiaplatformját, a Silverlight-ot használja. Régebbi operációs rendszereknél ezt előbb fel kell telepíteni. (Mentsük el a **Program Files** mappába, majd rákattintva indítsuk el.) Ez a 7 MB terjedelmű segédfájl a **Kun Elektronikus Könyvtárban** is megtalálható a **Kellékek** mappában. Cím: <https://kunlibrary.net> A Windows 7 és Windows 8 operációs rendszerek már rendelkeznek Silverlight támogatással.

KÖNYVEIM ÁTFOGÓ ISMERTETÉSE

Ön is nap mint nap tapasztalja, hogy civilizációnk egyre mélyülő válságban van. A fokozódó környezetszennyezés emberek millióit betegíti meg, és nem sok hiányzik ahhoz, hogy a természet végleg elpusztuljon. Ezzel egyidejűleg rohamosan csökken az életszínvonal; nem csak nálunk, hanem már a nyugati országokban is mind több ember él nyomorszáron. Ehhez járul még az emberi meg nem értésből, a tudati fejlődés alacsony szintjéből eredő békétlenség, ami az erőszak megállíthatatlan terjedéséhez, a világ mind több pontján fellángoló háborús tűzfészek és különféle merényletek kialakulásához vezet. Ebből a helyzetből azonban van kiút.

Az ezoterikus kutatások általam összefoglalt legújabb eredményei, valamint a saját ötleteim lehetővé tennék a kilábalást a jelenlegi bajainkból. Az elmúlt évek során erőfeszítéseim eredményeként négy olyan könyvem is született, amelyek széles nyilvánosság elé kerülve képesek lennének kimozdítani a világot reménytelennek látszó helyzetéből. Az „Ezoterikus körkép” című könyvem fő profilja a természetgyógyászati módszerek ismertetése. Ennek során részletesen bemutatásra kerül az Agykontroll, az akupunktúra, az elektrostimuláció, különféle kiegészítő természetgyógyászati módszerek, valamint egy általam kidolgozott új gyógyító eljárás, a magnetopresszúra. Nagy előnye ennek a módszernek, hogy nem kell hozzá más, csak egy mágnesrúd. Ezáltal a betegek gyógyítási költsége úgyszólván nullára csökken, sőt az akupunktúra szabályainak elsajátítása után bárki otthon is alkalmazhatja ezt az eljárást. A növekvő szegénység, és a rohamosan dráguló gyógyszerek következtében ennek a módszernek az elterjedése sokat javíthatna ezen a mind szélesebb népréteget érintő helyzeten.

Ez a mű átfogó tanácsokat ad az egészséges táplálkozással kapcsolatban is, sőt foglalkozik a lélek gyógyításával, és kitér a hit szerepére a modern társadalomban. Ennek kapcsán megismerhetjük Jézus ma is érvényes tanításait, és azok kihatásait társadalmunk fejlődésére. Ezáltal érthetőbbé válnak a túlhaladott társadalmak pusztulásának okai. Összefoglalja a karmaelmélet lényegét, és felhívja a figyelmünket az ok-okozati törvény egyéni és közösségi kihatásaira. Beszél a Jó és a Rossz küzdelméről, valamint a szabad akarat érvényesüléséről, s megtudhatjuk a fejlődésünket szabályozó ellenerő mértékét. Egy átfogó aforizma- és közmondásgyűjtemény rávilágít a fejlődésünket segítő, illetve hátráltató erők lényegére. Közbevetőleg hasznos tanácsokhoz juthatunk a jótékonykodás legcélszerűbb módjáról is. Részletes képet kaphatunk a világegyetemet működtető lények hierarchiájáról, a mennyország csodálatos világáról. Fény derül az univerzum születésének és szükségszerű pusztulásának rejtélyére, valamint az idő lényegére, s kialakulásának okára. Rendkívül érdekes a múlt, a jelen és a jövő egymásba fonódása, és egyidejű zajlása. Ezeket a fogalmakat csak a fizikai világ idődimenziója különítette el egymástól. A valóságban folyamatosan kihatnak egymásra, állandóan átalakítják egymást. A formálásukban kivétel nélkül minden ember részt vesz, de nekünk csak a jelen és a jövő befolyásolására van lehetőségünk.

Megtudhatjuk ebből a műből, hogy mi az élet határköve, és mi az élettelen anyag élővé válásának kritériuma. Feltárja a Fülöp-szigeteki gyógyítók által alkalmazott sebészeti eljárás fizikai alapjait, valamint azt, hogy mi teszi lehetővé a parapszichológiai jelenségek előidézését. Alapos ismereteket nyújt a földsugárzásokról, valamint a különböző tárgyakból kiáramló formsugárzásokról, és ismerteti a velük szembeni védekezés módjait. A szubatomi energiasugárzás fizikai jellemzőinek boncolása során minden bizonnyal felkelti figyelmünket az a sok mindent megmagyarázó feltételezés, hogy a gravitációs kisugárzás és az éteri sugárzás áramlási sebessége 12 nagyságrenddel meghaladja a fénysebességet. Ennek alapján érthetővé válik, hogy a több ezer fényévnnyire lévő csillagok miért képesek befolyásolni a sorsunkat, és arra is magyarázatot kapunk, hogy a SETI programban tevékenykedő kutatók miért nem találnak rádióhullámokat a világűrben. Az éter mozgástörvényeinek ismertetése világossá teszi számunkra az égitestek, valamint az atomi részecskék viselkedésének alapvető azonosságát. Ezen túlmenően sok olyan érdekességet tartalmaz, amely segít megérteni az élet célját, a bennünket körülvevő világ bonyolultságát. Mindezen hatások összegzéseként életünk szinte minden szférájára kiterjedően megismerhetjük a várható jövőnket.

Mivel ezek a dolgok csak összefüggéseikben vizsgálhatók, az egyes fejezetek végén kitértem az ezotéria egyéb területeire is. Ennek során olyan fizikai felfedezésekre jutottam, amelyekkel felszámolhatnánk az egyre súlyosabbá váló környezetvédelmi és egzisztenciális gondjainkat. Ezt az teszi lehetővé, hogy sikerült közös alapra hoznom a jelenleg ismert parapszichológiai jelenségek mind-egyikét. A szubatomi energia hasznosítási módjain kívül szó van még ebben a műben a rák legyőzésének, valamint a vírusok és baktériumok fizikai úton történő elpusztításának feltehetően egyetlen lehetséges eljárásáról, az antigravitációs erógép kivitelezési módjáról, a külső áramforrást nem igénylő villanymotorok működési elvéről, valamint az UFO-építés szabályairól. Az általam ismertett új fizikai törvények lehetővé teszik, hogy villamos áramot nyerjünk ki az anyagból anélkül, hogy primer energiát fektetnénk be. Ezeknek a szubatomi alapon álló készülékeknek a gyártásba vételével végtelen mennyiségű ingyen energiához jutunk, ami nem csak olcsóbbá teszi az ipari termelést és a közlekedést, hanem megszünteti a környezetszennyezést is. Az antigravitációs hajtómű teljesen új alapokra helyezi a légi közlekedést, és lehetővé teszi a nagy távolságú űrutazásokat. A könyv végén, a világot működtető rejtett erők feltárásának kiteljesítéseként be fogjuk látni, hogy a fizikusok által tagadott éter nagyon is létezik. Sőt nem csak létezik, hanem szabályozza a világegyetem működését. Stabilizálja az égitestek haladásának irányát, sebességét; létrehozza a tehetetlenségi erőt, sőt még a rovarok repülését is lehetővé teszi. Az éternek köszönhető, hogy az univerzum nem omlik össze, és hogy az összehúzódása ugyanannyi ideig fog tartani, mint a tágulása. Ezek a felismerések jelentős változást fognak előidézni az élet minden területén, sőt megváltoztatják a gondolkodásunkat, és elindítják az emberiség fejlődését egy magasabb rendű civilizációhoz vezető úton.

A „Reformételek ingyencsek”-nek című könyvem a reformtáplálkozás jegyében készült, és azt kívánja bizonyítani, hogy hús nélkül is változatosan lehet táplálkozni anélkül, hogy a korábban megszokott ízekről a legcsekélyebb mértékben le kellene mondanunk. Ezt az teszi lehetővé, hogy kikísérleteztem egy fűszerkeveréket, ami olyan ízt ad a szójának, hogy senki sem tudja megkülönböztetni a hústól. A magas fokon kidolgozott szójás ételeken kívül megtalálhatók benne, a hagyományos ételek egészségkímélő változatai, valamint számos ételkülönlegesség. A házilagos tartósítással foglalkozó rész pl. a trópusi gyümölcsöktől kezdve a mezei gyümölcsökig igen sok dzsem és lekvár elkészítési módját tartalmazza. Ezenkívül fellelhető benne a fűszerpaprika házilagos gyártásának eljárása, a különféle zöldségek természetes savanyításának részletes módja, minden egyes tejtermék házi készítési leírása, a száraztészta, a rétestészta és a tésztahús előállításának tudnivalói, valamint az is, hogyan lehet otthon fél áron finomabb és egészségesebb kenyeret sütni, mint ami a boltokban kapható. Ráadásul a több mint 1000 recept olyan részletességgel van leírva, hogy a kezdők is könnyen boldogulhatnak vele.

Ezen túlmenően megismerhetjük belőle az egzotikus gyümölcsök széles választékát, és a vegán táplálkozási módot követők is találhatnak benne színvonalas recepteket. Sok hasznos tanácsot tartalmaz ez a könyv a nyersanyagok vásárlásával, tárolásával és feldolgozásával kapcsolatban is. Jelentősen növeli ennek a rendhagyó szakácskönyvnek az értékét, hogy a IV. fejezete részletes és átfogó tanácsokat ad a jelenleg ismert összes háztartási eszköz, valamint készülék célszerű beszerzéséről, s szakszerű használatáról. A V. fejezetéből megtudhatjuk, hogy milyen jövő vár ránk táplálkozás terén, és megismerhetjük a legújabb ételkészítési s tartósítási eljárásokat. Emellett olvashatunk még a régi gyümölcs- és zöldségfajták újbóli termesztésbe vételéről, és a bio-szupermarketek térnyeréséről. Ezt követően az is kiderül belőle, hogy miért nem terjed nálunk a korpás kenyér fogyasztása. Végül megoldást találhatunk a magyar mezőgazdaság értékesítési problémáira.

Az „Ezotéria kiteljesedése” című könyvem tulajdonképpen az „Ezoterikus körkép” folytatása. Ebben a műben a korábbi témák még részletesebben vannak kifejtve, hogy könnyebbé váljon a gyakorlati megvalósításuk. Ezen túlmenően olyan működési alapelveket is tartalmaz, amelyek kutatók ezrei számára teszik lehetővé, hogy elinduljanak ezen az úton, és végre hathatós eredményeket érjenek el. Megtudhatjuk belőle azt is, hogy a világ különböző országaiban élő kutatók, és fejlesztők milyen készülékekkel próbálják a szabadenergiát kinyerni, s ezek közül számunkra melyek a legperspektivikusabbak.

Mivel a legegyszerűbb, a legveszélytelenebb, és emellett a legjobb hatásfokú energiatermelő készülék a Tesla-konverter, részletekbe menően is tájékozódhatunk létrejöttének körülményeiről, és felhasználási területeiről. Ezek egyike az adóállomás nélküli hang-és képátvitel, továbbá a kozmikus kapcsolatteremtés. A rádió- és tévéadások, valamint a mobil telefonálás is forradalmi változás előtt áll. Nem lesz szükség reléállomásokra, műholdakra, mert a központi adóállomás által kisugárzott jelek a földgolyón is átjutva behálózják az egész világot. A Tesla-konverter rekonstrukciójának elősegítése érdekében magyarázatot kapunk legkritikusabb alkatrészének, a csatoló diódának működési módjáról. Megismerhetjük a földönkívüliek által használt energiatermelő eljárást, a 115-ös rendszámú elem gerjesztését. Felvilágosítást kaphatunk a három leggyakoribb UFO-hajtómű, a higanycirkulációs motor, a gyűrűs reaktor és a kristályos hajtómű működési mechanizmusáról. Ezzel kapcsolatban tisztázódnak a korábbi UFO-balesetek okai, és fény derül a Tunguzka meteorit rejtélyére, valamint a St. Pière városkát elpusztító tűzfelhő eredetére. Átfogó képet kapunk a náci Németország UFO-programjáról, Hitler csodafegyverként emlegette csészéaljairól. Nyomon követhetjük az elrabolt német kutatók sorsát, és megtudhatjuk, hogy miért siklott félre a győztes hatalmak rakétakutatása.

Kiderül ebből a könyvből az is, hogy miként tehető az anyag átláthatóvá és láthatatlanná. Nem titok többé, hogy atlantiszi elődeink természetes kristályból kinyert szubatomi energiasugárzással tették a nehéz tárgyakat súlytalanná, és ezáltal könnyen mozgathatóvá. A földönkívüliek mesterségesen előállított kristályt használnak erre a célra, ami erősebb változatban sugárfegyverként is alkalmazható. A kis intenzitású sugarakat kibocsátó kristályokkal gyógyítanak, és sebhelymentes operációkat végeznek. Emellett megismerkedhetünk olyan misztikus készülékekkel, mint az időgép, a bűncselekmények leleplezésére is alkalmas kronovizor, vagy a földönkívüliek felderítő szondája. Megtudhatjuk hogyan működött a bibliai frigiditász, és mi volt az az eszköz, amely a gyémántot is úgy vágta, mint a kés a vaját. Tájékozódhatunk a szubatomi energiapróbák méretéről, ami jelentős mértékben elősegíti az ezoterikus jelenségek megértését. Ötleteket kaphatunk az energiakeltés legegyszerűbb módjának, a szolitonos gerjesztésnek, illetve az éteri részecskék nagy hatásfokú elektromágnesekkel való mozgatásának kivitelezésére. Ez már most lehetőséget ad arra, hogy a nagy áramfelvételű készülékek (izzólámpák, villanytűzhelyek, villanykályhák, bojlerok) fogyasztását a töredékre csökkentjük. Megérthetjük ebből a műből a többdimenziós világ fizikai alapjait, és azt is, hogy mi miért nem vagyunk képesek érzékelni sem a párhuzamos univerzumokat, sem a túlvilági lényeket.

Ennek a könyvnek azonban nem az ezotériában elért műszaki eredmények ismertetése a fő feladata, hanem a tudati felvilágosítás elősegítése, amely lehetőséget kínál pusztuló világunk megmentésére. Helyzetünk tarthatatlanságának bizonyítására részletes tájékoztatást kaphatunk környezetromboló tevékenységünk kihatásairól. Kiderül ebből a könyvből, hogy milyen jövő vár ránk, ha nem teszünk semmit a természet megmentése érdekében, hogyan fog elpusztulni a civilizációnk. Az apokalipszis elkerülésére azonban megvan a lehetőségünk, és ez a mű a kiút megtalálásáról, az előremenekülés lehetséges módjairól is szól. Életmódunk megváltoztatása érdekében feltárja mindazokat a visszasságokat, amelyek civilizációs fejlődésünk eddigi legmélyebb pontjára taszított bennünket. A társadalmi és politikai rendellenességeken kívül tájékoztatást kapunk a boldogságunkat akadályozó jelenségekről, pl. az új kormányok szociális érzéketlenségéről, a növekvő munkanélküliségről, az elszegényedésről, az infláció felpörgetéséről, a statisztikai adatokkal való manipulálásról, a sorsunkat leginkább befolyásoló problémák elhallgatásáról, az ország kiárusításáról, a kereskedelemben tapasztalható szélhámosságokról, és önpusztító magatartásunkról. Helyzetünket súlyosbítja az önismeret hiánya, az elidegenedés, a közöny, az erkölcsi normák fellazulása, a gazdagok és szegények közötti ellentét fokozódása, a karvalyitőke megjelenése, a bűnözés elharapózása, valamint a fegyverkezési hajszák. Nem kis zavart okoz a nők emancipálódásából eredő identitászavar, a háború a nemek között, a párkapcsolatok elanyagiasodása, a generációs bomba, a korán kezdett nemi életveszélyei, a televízió hatása a gyerekekre, a gyermekkori bűnözés, a szeretethiány, a kultúra elsekélyesedése, a rekláminvázió, a szekták tevékenysége, és a túlélési technikák feledésbe merülése.

Járulékos információként megtudhatjuk ebből a műből azt is, hogy a fizikai test a magunkkal hozott asztrálistestbe nő bele. Magyarázatot kaphatunk arra, hogy mi a részleges teleportáció, miként

vállalhatjuk át mások karmikus adósságterhét, mikor költözik be a lélek az újszülött testébe, az értékes lelkek miért nem akarnak rendezetlen párkapcsolatban élők gyermekeként megszületni, és milyen veszélyei vannak a parapszichológiai képességek idő előtti kifejlesztésének. Nyilvánvalóvá válik számunkra, hogy az őszinte megbánás képes elhárítani fejkül a bajt, és hogy az öngyilkosság a legértelmetlenebb cselekedet a világon, mert semmit nem old meg, sőt súlyosbítja a problémát. Megismerhetjük a halottak lelkének irányítási módját, a klinikai halálból visszatértek értékrendjének megváltozását, a munka valódi szerepét az életünkben, és rá fogunk jönni arra, hogy sem a sorsunk, sem a jövőnk nincs előre megírva. Értesülhetünk arról, hogy a mennyországban is van szex, és hogy ott sem érzi jól magát mindenki. Kiderül ebből a műből az is, hogy miért nem célravezető a bosszúállás, Isten miért hagyja, hogy háborúzzunk, és hogy miért nem emlékszünk előző életeinkre.

Sokak számára elképesztő lesz az a megállapítás, hogy nincs nagyobb csapás a gazdagságnál, a szegénység sok mindenre megtanítja az embert, és hogy az élet legmélyebb értelme a szenvedés. Azt is kevesen tudják, hogy a szerencsejátékok a Sátán fennhatósága alá tartoznak. Részletes képet kaphatunk a démoni erők világunkban folytatott manipulációjáról, de azt is megtudhatjuk, hogy miként védekezhetünk ellene. Egy nemzetközi tudóscsoport megrökönyítő felfedezése, hogy a pokol Szibéria alatt található. Ennek a könyvnek az elolvasása után világossá válik számunkra, hogy mi a sorscsapások értelme, és hogy az állhatatosság a siker záloga. Arra is fény derül, hogy mi a valódi oka a gazdasági menekültekkel szembeni ellenszenvnek, és hogy miként számolhatnánk fel a gazdagok és szegények közötti ellentétet. Aki arra kíváncsi, hogy miért élünk egyre rosszabbul, miért nem használjuk ki a lehetőségeinket, megtudhatja ezt is, ha elolvassa a találmányokról, az alkotó emberekhez való viszonyunkról szóló részt.

Az „Ezoterikus körkép”-hez hasonlóan itt is szó esik a jótékonykodás módjairól, és további kiegészítő természetgyógyászati módszerekről (pl. Gerson-diéta, Simonton-módszer, Reiki, NLP, Alexander-módszer, TM-meditáció). Számtalan régészeti lelet felsorakoztatása próbálja az olvasót meggyőzni arról, hogy előttünk is léteztek civilizációk a Földön. Itt is megerősítésre kerül, hogy a bajainkból való kivezető út: a szubatomi energia hasznosítása. Egyúttal magyarázatot ad arra is, hogy eddig miért nem történt semmilyen előrelépés ezen a téren. A legnagyobb akadály az éter létezésének tagadása, és a felsőfokú oktatás egyirányú, túlspecializált képzési módja. Ez a helyzet azonban nem gátolja a szubatomi energiarészecskék birtokbavételét, mert annak idején a villamos áramot is úgy kezdtük el használni, hogy nem értettük az elméleti alapjait.

Érdekességként megtudhatjuk, hogy mi a véleményük a földönkívülieknek rólunk, milyen következményekkel járt a vízözön, és hogy hol vannak olyan dombok, amelyeken felfelé könnyebb menni, mint lefelé, valamint azt, hogy mi a Raps. Kiderül, hogy az Antarktison létezik még egy álcázott város, amelyet az atlantiszi civilizáció túlélői hoztak létre. Végül átfogó képet kaphatunk a túlvilági szférák rétegződéséről, és az emberiség fejlettségi szintjéről. Tájékoztatót kapunk arról is, hogy mi jellemzi a különféle szférákból jötteket, és hogy milyen arányban élnek a Földön. Érdekes megállapítást olvashatunk a nagy elődökről, valamint a másod- és harmadvonalbeliekről. Az mindenestre biztató hír, hogy a jelek szerint a Mindenható megkegyelmezett nekünk, így további sorsunk kizárólag rajtunk múlik.

Az „Ezotéria kivitelezése” című könyvem fő feladata a gyakorlati tanácsadás. Különböző ötletekkel, javaslatokkal megpróbál segíteni a jelenlegi bajainkon. Ezek közül legjelentősebb a készpénz megszüntetése, egy új monetáris rendszer bevezetése lenne. Ugyancsak a bűnözés visszaszorítását szolgálja a törvény ellen vétők sajátos büntetési módja: a közmegvetés. Megtudhatjuk azt is, hogy az utakon tapasztalható áldatlan állapotok, a rohamosan növekvő gépkocsiforgalom visszaszorításának leghatékonyabb eljárása: a luxusadó bevezetése. A munkaerő-használati adó az idősebb korosztály foglalkoztatási gondjait, a gyermektelenségi adó pedig a népességcsökkenés problémáját oldhatná meg. A gyárbezárásoktól, a még alacsonyabb munkabéru országokba való továbbköltözéstől a védővámok vehetnének el a multinacionális vállalatok kedvét. Az egészségügyi rendszer megreformálására legalkalmasabb a kínai módszer. Az „Ezotéria kiteljesedése”-nek folytatásaként további tájékoztatót kaphatunk a magasabb szférabeliek jellegzetes vonásairól, és a velük való kapcsolatte-

remtés hátrányairól. Ebben a tárgykörben kiderül az is, hogy az alacsony szinten álló lélek nem képes elviselni a nála fejlettebb lelkeket. Tovább olvasva ezt a kötetet világossá válik számunkra, hogy korunk legütőképesebb fegyvere a média. Itt tudhatjuk meg azt is, hogy a földönkívüliek közlése szerint hány élő bolygó és hány értelmes faj található az univerzumban. (Kinézetük szerinti megoszlásukról az „Ezoterikus körkép” V. fejezete tájékoztat.) Ebben a fejezetben olvashatunk az univerzális vallásról, amely az EGY tiszteletén alapul, és híveinek száma rohamosan gyarapodik.

Az előzőekhez hasonlóan ez a mű is hírt ad a legújabb természetgyógyászati módszerekről. A gyógyítással kapcsolatban megtudhatjuk még, hogy Amerikában már tudományos bizonyítéka is van az imádság hatásosságának. Arra is fény derül, hogy az USA második legnagyobb kórházában engedélyezték a kézzelvezetett gyógyítást. Mindemellett találhatunk benne egy érdekes beszámolót arról, hogy mi a véleménye a keresztény egyháznak a new age mozgalomról. Utána átfogó képet kapunk a megújuló erőforrásokról, és az egyes eljárások hátrányairól. A technikai rovat bemutatja a lappiramist, és ismerteti az űrhajókban létrehozható mesterséges gravitáció legegyszerűbb módját. Ez a könyv is kitér a szponzorálás szükségességére, és további szempontokra hívja fel a figyelmet. A „Kiegészítések” rovatban újabb adalékokat találunk az előző kötetekben érintett témákról. A hivatalos tudomány és a kívülállók, magányos feltalálók közötti ellentétre pl. az a felvilágosítás szolgál, hogy: „Isten nem személyválogató”. Egy másik bibliai idézet arra ad magyarázatot, hogy egyéni és társadalmi törekvéseink miért nem mindig az elvárásaink szerint alakulnak: „Sokan vannak az elhívottak, de kevesen a kiválasztottak”. Sokak számára meglepő lesz az a megállapítás, hogy fejlett informatikai eszközeink ellenünk fordultak, és elősegítik a pusztulásunkat. Jelentős mértékben növelné túlélési esélyeinket, ha az emberekben tudatosulna, hogy világunk romlásba döntésében a sáttáni erők legfőbb fegyvere: a rejtőzködő magatartás. Nem teszi könnyebbé a helyzetünket, hogy a velünk szemben ellenséges magatartást tanúsító Földön kívüli civilizációk is az „ő malmukra hajtják a vizet”. Végül az is világossá válik számunkra, hogyan ebrudaljuk ki magunkat a saját házából.

A II. fejezet rámutat arra, hogy célszerű lenne visszaállítani a nagycsaládok rendszerét, és a gyerekek nevelését az idősebb korosztályra kellene bízni. Itt olvashatunk arról, hogy az emancipációs törekvések túlhajtása következtében a nők rosszabbá váltak a férfiakkal szemben. Nem zárható ki, hogy a nők túlkapásai az újkori matriarchátus bukását fogják eredményezni. Civilizációnk genetikai állományának fokozatos romlása főleg szakmai körökben okozott aggodalmat. Ez a probléma azonban egy csapásra megoldódott, mivel az emberi genom feltérképezésével az orvostudomány megalkotta a modern Taigetosz intézményét. Egy élménybeszámoló alapján értesülhetünk arról, hogyan sodor-nak bennünket a sarlatánok a démonvilág hálójába, és megismerhetjük a szabadulás leghatékonyabb módját. Mindezek alapján elhangzik még, hogy ideje lenne megtisztítani a new age eszméit az okkultizmustól, és a mágia káros befolyásától. Ez azonban nem könnyű, mert a fekete mágia már az iskolai tananyagba is beszivárgott. Új keletű probléma, hogy az információrobbanás mellékterméke a technostressz már az átlagembert is érinti.

A továbbiakban progresszív hipnózis útján szerzett élménybeszámolók alapján bepillantást nyerhetünk a várható jövőnkbe, és megismerhetjük az ördögűzés rejtelmét. Ebben a kötetben is figyelemmel kísérhetjük a környezeti ártalmak alakulását. Ezen a téren az egyetlen biztató hír, hogy most már a politikusok és a meteorológusok sem tagadják a globális felmelegedés tényét. Itt tudhatjuk meg, hogy a saját lehetőségeinkkel hogyan lassíthatjuk az ökológiai katasztrófa bekövetkeztét. Ez a fejezet nyújt tájékoztatást arról, hogy az ezoterikus kutatások megindulása után milyen feladatok várnak a tudósainkra. Eközben fény derül arra is, hogy valójában mi a gravitáció. Ezen túlmenően elárulja nekünk az aranycsinálás legmodernebb módját, és az emberi sejtekkel folytatott klónozási kísérletek várható végkifejletét. 2004-ben kitudódott, hogy amerikai kormányzati szervek évtizedek óta elrabolják a zseniket, és föld alatti laboratóriumokba zárva foglalkoztatják őket.

Minden bizonnyal nagy érdeklődést fog kiváltani az elektroplán megvalósításával kapcsolatos javaslat is. Ennek lényege, hogy a villanymotoros meghajtású repülőgép táplálására nem a tüzelőanyag-cella a legalkalmasabb, hanem a Tesla-konverter. A gyakorlati kivitelezés elősegítésére megtalálhatjuk benne a Tesla-konverter rekonstruálásának egy könnyen járható útját. Az ezt követően közölt részletes működési elve bárki számára lehetővé teszi a Tesla-konverter eredeti formában való

előállítását is, a transzverzális és a longitudinális hírközlési mód ismertetése pedig arról ad felvilágosítást, hogy a SETI programban tevékenykedők miért nem tudják észlelni a földönkívüliek által használt mágneses hullámokat. Határtalan lehetőséget kínál az a műszaki információ, hogy a nagyvárosainkat behálózó térelenőrző kamerarendszernél van egy jóval tökéletesebb és olcsóbb megoldás is: rá kell kapcsolódnunk a Magasabb Intelligencia mindenre kiterjedő megfigyelő rendszerére. Ehhez semmi mást nem kell tenni, mint elkezdni a kronovízor sorozatgyártását, és engedélyezni a hatósági felügyelet melletti használatát. Végül magyarázatot kapunk arra a kérdésre, hogy az ezredfordulóra miért csökkent le radikálisan az UFO-megfigyelések száma. Meglehetősen nyugtalanító az a felismerés, hogy a természet ellenünk fordult. Miután nem voltunk hajlandóak feladni a határtalan gazdasági növekedés elvét, nem álltunk át a fenntartható fejlődésre, a maga eszközeivel lerombolja a gazdaságunkat, lelassítja környezetünk kizsárolását. Elpusztítja azokat, akik a Földet pusztítják, így szabadulva meg a rá nehezedő teherrel.

A III. fejezet rámutat arra, hogy jelenlegi viselkedésünk nem más, mint egy groteszk haláltánc. Ebből a helyzetből úgy juthatnánk ki, ha társadalmunk kiemelkedő személyiségei példát mutatnának helyes életvitelből, és önkorlátozásból. Ennek bekövetkezésére azonban kevés remény van, mivel a világtörténelemben még nem fordult elő, hogy az erőforrások felett korlátlan uralmat gyakorló elit önként lemondjon előjogairól, vagy azokat megkurtítsa. A természetgyógyászattal foglalkozó részt egy terjedelmes rovat egészíti ki, amely az eddig elért Agykontrollsikerekről számol be. A meglehetősen remélhetőleg meghozzák a kedvet ennek a módszernek a tömeges elsajátításához, és alkalmazásához. A munkanélküliség csökkentésére, a társadalmi átalakulás áldozatainak felkarolására nálunk is célszerű lenne bevezetni a „Szívesség bank”-rendszert. A szegény de törekvő lakosság megsegítésének másik módja a kamatmentes kölcsön, melynek elindítója és példamutató szervezője a bangladesi Grameen Bank. Bajaink gyökerének kutatása során sok közgazdász vallja, hogy gazdaságunk megrontója, a természet kizsárolásának fő oka a bankok által alkalmazott kamatos kamat rendszer. Fenyegető gyorsasággal közeledő veszélyre hívta fel figyelmünket a Schwartz jelentés. A Golf-áramlás leállása miatt Európa északi államaira új jégkorszak vár, míg a trópusi államokat az elsivatagosodás teszi lakhatatlanná.

A továbbiakban elálatiasodásunk újabb állomásáról olvashatunk. Mind több helyről érkeznek hozzánk figyelmeztető jelek, hogy közeleg Isten büntető bolygója, a Nibiru. Ennek lehetséges következményeiről, és a védekezés módjáról is részletes tájékoztatást kapunk. Bibliai idézetek alapján még a hitetlenek számára is kétségtelenné válik az Apokalipszis és a halálbolygó közötti kapcsolat. Ebben a fejezetben megismerhetjük az antigravitációs hajtóművek legegyszerűbb, és legolcsóbb változatának működési elvét. A három imbolygó kúpából és két mágneskorongból álló szerkezet az ellenirányú gerjesztés tipikus példája. A kaszkádba kapcsolt elemek oly mértékű energiasokszorozást váltanak ki ebből a földönkívüliek által megmutatott szerkezetből, amely több tonnás járművek magasba emelésére is képes. Csekély önsúlya tovább szélesíti a felhasználási területét. Miután semmi olyan tartozéka nincs, amit ne tudnánk előállítani, bármikor elkezdhetjük a sorozatgyártását. A mikrogravitáció alkalmazásba vételére azonban nem az idegenek, hanem a természet tanított meg bennünket. Végül érdekes történetet olvashatunk a földből kiáramló antigravitációs energia újkori használatáról.

A IV. fejezetben világossá válik számunkra, hogy elindult a katasztrófa előtti válogatás. Mindenki megmérettetik, hogy könnyebb legyen szétválasztani az „ocsút a búzától”. Most választódnak ki a megmentésre érdemesek. Nem Isten selejtez ki bennünket, hanem mi saját magunkat. Bibliai utalások alapján mi is kiszámíthatjuk Lucifer korlátlan földi uralmának kezdetét és feltételezett végét, majd megtudhatjuk, hogy milyen élet lesz a Földön a katasztrófa után. Döbbenetes hír, hogy a Mindenható 1995-ben elvesztette a türelmét az emberek iránt, és elszabadította az „Apokalipszis lovait”. 2005 tavaszán megérkezett a Földre Jézus Krisztus, és kezdetét vette a végétélet. Itt esik szó arról is, hogy az ember klónozhatósága kettéválasztotta a tudós társadalmat, és a politikusok nem megfelelő mederbe terelték az eseményeket. A tudomány és az űrkutatás fejlődésével kapcsolatban talányos üzenetet kaptunk a Magyarországra érkezett földönkívüliektől. Aggodalmukat fejezték ki az emberiség történelmében rövidesen várható ugrásszerű technikai haladás miatt, mert túl korainak tartják. Ez a fejezet rávilágít arra is, hogy a mind gyakoribb balesetek, tragédiák oka, hogy az űrku-

tatás elindítása után fél évszázaddal még mindig ágyúgolyóként lőjük ki asztronautáinkat a kozmoszba. Nem segíti elő a haladásunkat az sem, hogy újabban a szabadalmi bejelentések titkosításával teszük lehetetlenné a szabadenergia-hasznosító találmányok gyártásba vitelét. Aki megszegi a törvényt, arra 10 ezer dollár büntetés és 2 év börtön vár. A kiszivárogtatott hírek szerint az Omega Ügynökség ugrásra készen áll, hogy rendet teremtsen a világban, hogy leszámoljon a bűnözőkkel. Hatalomra jutásuk után szándékukban áll nyilvánosságra hozni a földönkívüliekkel kapcsolatos összes titkos információt.

A helyüket, életcéljukat nem találó emancipált nők szemét a Könyvajánló című rovat nyithatja fel. Előtte az általános értékválság legújabb megjelenési formája, a márkasvindli, a márkás termékek színvonalának módszeres lesilányítása kerül terítékre. Sokan tudnak róla, mégis kevesen nehezményezik, hogy a felelős posztokat nem megfelelő emberek töltik be a világban. Felbecsülhetetlen kárt okoz civilizációnknak, hogy rokoni-, baráti szálak, vagy faji-, etnikai- és vallási összefonódások, valamint a korrupció határozzák meg, hogy ki hová kerül az életben. A természetgyógyászzal foglalkozó rovat megemlíti, hogy nálunk is vannak pozitív energiahullámokat kibocsátó helyek, amelyek híres gyógyközpontokká váltak. Ezek közül legismertebb az Attila domb. Ezzel a témával kapcsolatban kitérünk arra is, hogyan kell a parafenoméneket bevonni a gyógyításba. Végül ismét szóba kerül, hogy továbbra sem tartunk igényt saját találmányainkra, sőt újabban már az újságokban sem kapnak teret az új, előremutató gondolatok. Pedig a svéd tudásparkok meggyőző példái annak, hogy micsoda lehetőség rejlik a kreatív emberekben, az általunk semmire sem becsült ötletekben.

Ez a fejezet hívja fel a figyelmet arra a meghökkentő tényre is, hogy 3 perces mágneses besugárással meggyógyítható az összes rákos beteg. A frekvenciaspecifikus energiabesugárzás nem csak a rákos sejteket pusztítja el, hanem minden vírust, baktériumot, miközben nem károsítja szervezetünk jótékony baktériumait. Ez az univerzális betegség-megszüntető eljárás már 80 éve ismert, de a gyógyszergyártó lobbijának nyomására betiltották az alkalmazását. Miközben korunk áldemokratikus világa nem tűri az emberi jogok legkisebb mértékű megsértését sem, embertárasainkat, a kisebbségeket ért legapróbb sérelemért is rendőrért kiáltunk, vagy bíróságra futkosunk, szemet hunyunk a valódi emberiségellenes bűnök felett. Nemtörődömségünkkel, tájékozatlanságunkkal évente több száz millió embert küldünk a halálba, holott ennek a módszernek a rekonstruálásával gyorsan és olcsón kiirthatnánk az összes káros mikrobát a Földön. Egyszer s mindenkorra megszabadíthatnánk a növényeket, az állatokat és az embereket minden betegségtől, kártevőtől. Ennek az eljárásnak az újbóli bevezetése nagymértékben csökkentené a környezetszennyezést is, mert nem lenne többé szükség növényvédő szerekre, gyógyszerekre és különféle csíraölő vegyszerekre.

A III. kötetből megismerhetjük a kreacionizmus történetét. A világ iskoláiban nagy harc folyik a bibliai teremtéstörténet, a tudományos evolúcióelmélet és az „intelligens tervező” elvét hirdető kreacionisták között. Az V. fejezet tovább boncolja az energiatermelés megreformálásának lehetőségeit. Ennek során kiderül, hogy a bio üzemanyagok sem oldották meg energiaellátási és környezetvédelmi gondjainkat, sőt súlyos élelmiszerhiányt, és árdrágulást idéztek elő. A továbbiakban arra is visszatérünk, hogy az elanyagiasodás, a több ezer éven át kialakult erkölcsi értékrend lábbal taposása morális csődbe juttatta az emberiséget. Az általunk teremtett új világ önző, haszonelvű és értékhajhász. Romboló szenvedélyek vesznek erőt rajtunk, és térítenek le bennünket a helyes útról. Fokozatosan rothadó világunkat szemlélve egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy képtelenek vagyunk önmagunknak megálljt parancsolni. Mivel az emberek nem akarnak maguktól megváltozni, a rohamosan romló körülmények fognak bennünket erre rákényszeríteni. A Föld védekezik a természetromboló tevékenységünk ellen. A természet elpusztítja azokat, akik a természetet pusztítják. A minden téren megnyilvánuló tengernyi kár nem csak az érintetteket sújtja, hanem visszahat az egész társadalomra. Ezek a káros jelenségek mindent szétzilálnak, megbontanak. Itt válik világossá az is, hogy mi az oka a földönkívüliek rejtőzködő magatartásának. Az üzenetük szerint erről kizárólag mi tehetünk. Azért nem jönnek, mert nem hívjuk őket.

A „Szövegszerkesztési ismeretek” című könyvem az Office 2003 és a PageMaker 6.0 – 7.0 programok, valamint a Windows 7 operációs rendszer kezelési szabályait ismerteti kezdők számára is érthető módon. Ez a mű nem tankönyv, hanem útmutató; célorientált módszerek gyűjteménye. A

benne szereplő ötleteket, javaslatokat főként azok hasznosíthatják, akik egy számítógép-kezelési tanfolyamon legalább alapfokú szövegszerkesztési ismeretekre tettek szert. Sajnos ezek a tanfolyamok, meglehetősen elnagyoltan foglalkoznak ezzel a témával, nem térnek ki a speciális alkalmazásokra. A számítástechnikai szakkönyvek legtöbbször pedig érthetetlen, általában szakértők írják szakmabelieknek. A kezdőknek szánt tájékoztatókat sem tudja mindenki használni. A szakírók ugyanis hajlamosak megfeledezni arról, hogy valamikor ők is voltak kezdők. Ennélfogva gyakran átsiklanak olyan részletek felett, amelyek szerintük magától értetődőek. A gyakorlattal nem rendelkezők számára azonban nélkülözhetetlenek az elhallgatott közbülső lépések, és ezek hiányában sokan nem boldogulnak ezekkel a szakkönyvekkel. Ez a mű viszont rendkívül aprólékosan, pontról pontra írja le a teendőket, így a kezdők is gond nélkül használhatják. Nem általánosságokat tartalmaz, hanem konkrét szabályokat, mélyreható útmutatásokat, és sok szakirodalmi utalást. Emellett részletesen tárgyalja a házilag könyvgyártás módjait. Végül hasznos tanácsokat ad a számítógép-, a kiszolgáló egységek-, és a különféle programok beszerzésével kapcsolatban.

Sajnos a fokozódó munkanélküliség, az infláció okozta anyagi ellehetetlenülés következtében egyre kevesebb ember engedheti meg magának, hogy könyveket vásároljon. Ezekre az ismeretekre azonban mindenkinek szüksége van, ezért kérem, hogy kiolvasás után adják kölcsön műveimet a barátaimnak, ismerőseiknek, hogy számukra is megnyíljon az öngyógyítás és lelki önszegélyezés útja, s ne legyenek kirekesztve világunk megújulásának folyamatából. Akik az előző kiadásokat is megvették, és az új könyvek birtokában ezekre már nincs szükségük, ajándékozzák oda azoknak, akik a korábbi változatokat sem olvasták.

Könyveim az Interneten is megtalálhatók az alábbi címen:

2003. június 30-án a Magyar Elektronikus Könyvtár honlapját lezárták, és az új könyvek, valamint a korábbi művek frissített változatai átkerültek az Országos Széchenyi Könyvtár portáljára. Ezért könyveim újabb változatai a következő URL címen érhetők el: <http://mek.oszk.hu> Ebben a rendszerben téma szerinti osztályozásban lehet megtalálni a könyveket. Mivel ez meglehetősen hosszadalmas, egyszerűbb beírni a nevemet a kereső ablakba: **kun akos**, és a programmal megkeresni a műveimet. Ezt követően már csak rá kell kattintani a letölteni kívánt könyvre. Ebben a könyvtárban nem csak DOC, hanem PDF formátumban is hozzáférhető az állomány. Ezen túlmenően az egyes művek teljes terjedelemben, és WinZip-el tömörítve is letölthetők. A kiválasztott könyveknél megnyíló weblapok lehetőséget adnak az olvasói vélemények kifejtésére. A letöltési statisztika szintén erről a portálról nyitható meg. A letöltések számát átmenetileg befolyásolhatják ugyan a divathullámok, de az egyenletes növekedés biztos jele a maradandó értéknek, a tartalmas mondanivalónak. Az igazán jó könyvnek nem az a jellemzője, hogy egyszerre sokan elolvassák, hanem az, hogy évtizedek múlva is olvassák.

2003 őszén lehetőségem nyílt egy saját elektronikus könyvtár létrehozására. Így aki a legújabb változatokra is kíváncsi, műveimet a Kun Elektronikus Könyvtárból töltsse le. Ezek a rendszeresen frissített, tördelt változatok az anyag kinyomtatására, jegyzet minőségben való előállítására is alkalmasak. URL cím: <https://kunlibrary.net> (A MEK portálról is megnyitható az egyes művek weblapjának alján található **Forrás** mezőre kattintva.) Ha meg akarjuk tudni, hogy történt-e frissítés, nem kell mindegyik könyvet megnyitni, és az Előszó után ellenőrizni az utolsó mentés időpontját. A „Frissítési dátumok” webkapoccsal előhívható táblázatban minden fájl felhelyezésének dátuma megtalálható. (A fokozott vírusvédelem érdekében az összes állomány tömörítve van.)

2004 nyarán elindítottam egy folyóiratot „Ezoterikus Világ” címmel. Ennek az internetes folyóiratnak az a fő feladata, hogy hírt adjon az ezoterikus fejlesztések állásáról, a legfrissebb fejleményekről. Mivel ezen a téren még nem történt meg a sokak által megjövendölt áttörés, és a technikai fejlesztések sem indultak el kellő mértékben, egyelőre nem árasztanak el bennünket a hírek. Meggyőződésem, hogy ez a folyamat magától nem fog beindulni, ezért ezzel a folyóirattal is igyekszem elősegíteni az első lépések megtételét. Emellett ez a fórum sok érdekes cikket, járulékos információ-

ót, és hasznos tájékoztatót tartalmaz. Itt fognak megjelenni a közérdekű olvasói levelek is. Az „Ezoterikus Világ” csak a Kun Elektronikus Könyvtárban található meg.

Időközben ennek a folyóiratnak a Viccek, humoreszkek, anekdoták című rovata önálló könyvvé terebélyesedett. A közel 11 500 vicc több mint 300 vicckönyv, viccújság és anekdotagyűjtemény feldolgozásával jött létre. Az elmúlt száz év magyar „vicctermésének” színe-javát tartalmazza. Az új nemzedék számára a politikai viccek megértését Lábjegyzetek és Megjegyzések segítik. A fiatalok védelme érdekében az Erotikus viccek külön kötetben szerepelnek. (Közel 200 gasztronómiával kapcsolatos vicc átkerült a Reformételek ínycenceknek című szakácskönyvem V. fejezetébe.) Ugyanitt jelentősen bővült az egzotikus gyümölcsöket és zöldségeket ismertető rovat. 2007 tavaszán a 672 egzotikus gyümölcs és zöldség leírását kiegészítettem egy fotóalbummal is. A 13 464 képet tartalmazó 33 nyelvű album csak a <https://kunlibrary.net> honlapról tölthető le. Terjedelme: min. 900 MB. 2009 tavaszán készítettem egy 33 nyelvű albumot 550 kontinentális zöldségről és gyümölcsről is, ami jelenleg 11 042 képet tartalmaz, és a terjedelme 660 MB.

2013-ban a Viccek, humoreszkek, anekdoták című könyv kiegészült egy képgyűjteménnyel, amely humoros képekben megmutatja, hogy milyen volt életünk régen és milyen most. A 350 fotómontázs tanulmányozásával átfogó képet kaphatunk fejlődésünk nem minden téren kedvező menetéről. A II. kötetet egy kabaréjeleneteket és bohózatokat tartalmazó lista zárja, melynek segítségével meghallgathatjuk, illetve megtekinthetjük a magyar kabaré legszínvonalasabb jeleneteit. 2013-ban készítettem egy könnyűzenei slágerlistát is, amely 1931-től napjainkig az összes magyar slágert tartalmazza. Az előadó nevének kiválasztása után pár másodperc múlva meghallgathatjuk, illetve videoklip formájában megtekinthetjük kedvenc dalainkat a YouTube-on. Jelenleg 8375 dal található ebben a gyűjteményben, több mint 57 944 változatban.

Ezek a művek egyelőre csak az Interneten érhetők el. Annak érdekében, hogy a számítógéppel nem rendelkezők is hozzájuthassanak a bennük található információkhoz, ez úton keresek támogatókat a nyomdai megjelentetéshez. Kérem, hogy aki szívügyének tekinti ezeknek az ismereteknek széles nyilvánosság elé tárását, adományával segítse elő az ehhez szükséges összeg előteremtését. Pénzküldeményeiket a következő számlaszámra befizetve juttathatják el hozzám: **HU45 1090 0028 0000 0014 3499 0019. UniCredit Bank.** Amennyiben sikerül előteremteni a magánkiadáshoz szükséges összeget, ezek a könyvek nonprofit kiadványként, szerzői honorárium és kiadói árrés nélkül fognak megjelenni. Közreműködésüket előre is köszönöm.

TARTALOM

Politikai viccek	2
Bűnözés, bűnüldözés	76
Közlekedés	106
Rendőrviccek	135
Katonaviccek	161
Anyósviccek	176
Párkapcsolatok	197
Humoreszkek	287
Anekdóták	392
Kabarétréfák, bohózatok	465
Életünk régen és most (Humoros képekben)	536
FELHASZNÁLT IRODALOM	626
KÖNYVEIM ÁTFOGÓ ISMERTETÉSE	637

© Kun Ákos
Budapest, 2023.

E-mail: info@kunlibrary.net
kel@kunlibrary.net
kunlibrary@gmail.com

Az aktuális hírek fő forrása:

